

دەنگاڭ رەڭسۆزىدىن جەمئىيەت

۴۳۱

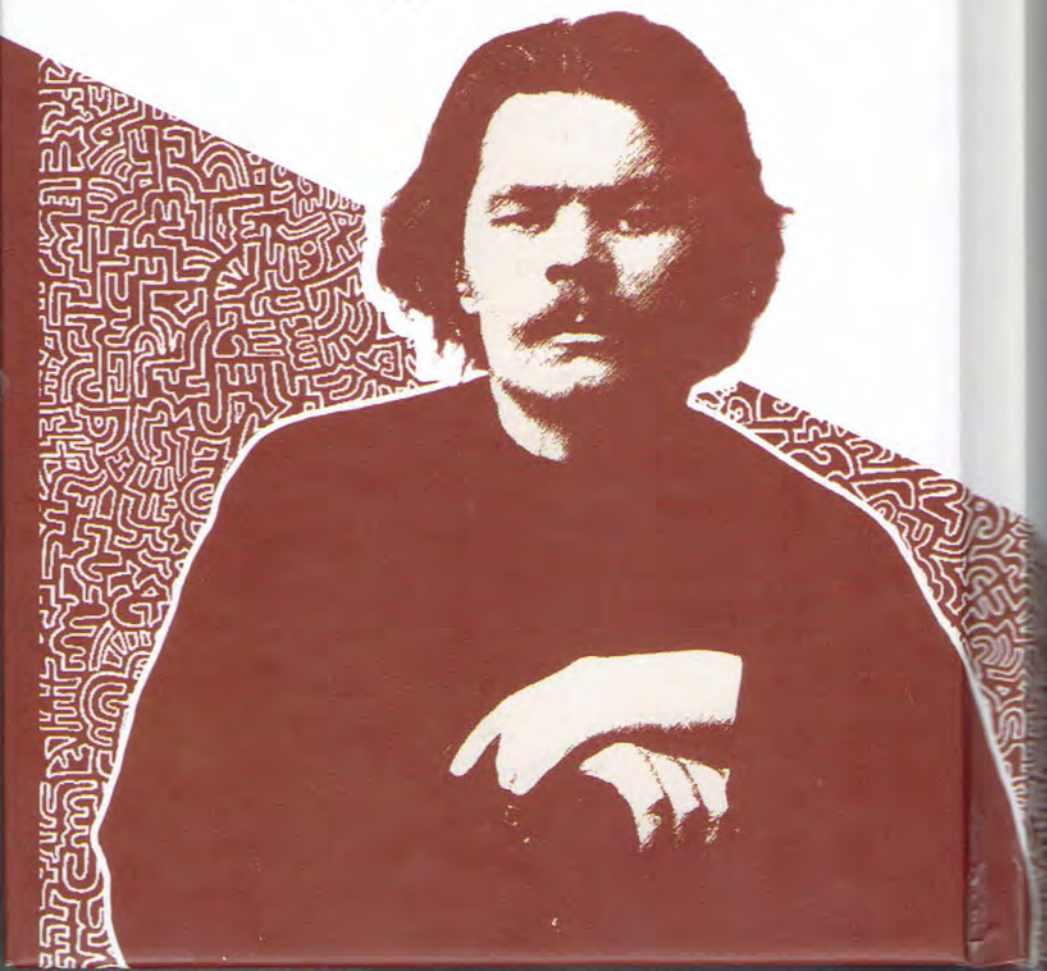
ماكسىم گورگى

وەرگىرانى

ھەممە كەرىم عارف
مىنتىدى اقرا الثقافى

www.igra.ahlamontada.com

خەمى نان (لەنيۋو خەلكىدا)

ماكسىم گورگى

خەمى نان

(لەنيۇ خەلكىدا)

دەزگای روشنیری جەمال عێرفان

بلاوکراوەکانی ناوەندی توێژینه‌وه‌ی ئەدەبی

عەبدولرەحمان زەببەحی ۲۰۲۱

زنجیرە: (۸۲)

بەرپێوەبەری دەزگا:

سێروان جەمەسەعید جەمەخورشید

☎ Tel: 0533202936 07701549509

✉ email: jamalerfan99@gmail.com

f jamal erfan cultural foundation
www.jamalerfan.com

ناونیشان: سلێمانی، شەقامی سالم، بەرامبەر ماکسی مۆل

ماكسىم گورگى

خەمى نان

(لەنيۇ خەلكىدا)

وەرگىرانى

خەمە كەرىم عارف

خەمى نان
(لەنيو خەلكىدا)

- نووسەر: ماكسيم گۇرگى ☐
- وەرگىترانى: خەمە كەرىم عارف ☐
- دیزاينى ناوۋە: ئومىد محەممەد ☐
- دیزاينى بەرگ: ئارام عەلى ☐
- نۆۋرى چاپ: چاپى يەككەم: ۲۰۲۱ ☐
- تىراژ: ۵۰۰ دانە ☐
- نرخ: ۷۰۰۰ دىنار ☐
- چاپ: چاپخانى تاران ☐

ماڧى ئەم كىتە پارىزراوۋە بۆ دەزگای پۇشنىبرى جەمال عىرفان، هېچ كەسك مافى
لەبەرگرتنەوۋى نىيە، جا گەر بە شىۋەى ئەلىكترونى، كاغەزى، وئەنى، يان ھەر شىۋازىكى تر بىت.

... ته‌واو ئه‌وه‌تام له‌نی‌ئو خه‌لكیدا. كارێكم دۆزی‌وه‌ته‌وه. له دووكانێكى پێلاو‌فرۆشی زۆر فاخیری شه‌قامی سه‌ره‌كى شاردا شاگردی ده‌كه‌م.

وه‌ستام كا‌برایه‌كى كورته‌ بالاى خه‌ركه‌لانه‌یه. رو‌خساری لاواز و په‌نگ بۆره‌قنه‌یه، ددانه‌كانی زه‌رد و كر‌مۆلن، چاوه‌كانی لێل و لیخ‌نن. وا هه‌ست ده‌كه‌م چاوانی نابینن، بۆ ئه‌وه‌ی د‌لنایام داخۆ ده‌بینن یان نا، ده‌مه‌لاسكه‌ی ده‌كه‌مه‌وه.

به‌ ده‌نگێكى نزم، لێ ج‌دى گوتی: - ده‌م و قه‌پۆزت خوارمه‌كه‌وه، ده‌م و قه‌پۆزت بخواته‌وه!

عه‌جایه‌ب خۆ چاوی ده‌بینن! ئه‌مه‌م پێناخۆش بوو، باوه‌رم نه‌ده‌هات چاوی ببینیت، په‌نگه‌ وه‌ستا هه‌ر به‌ مه‌زنه‌ده‌ ئه‌وه‌ی زانیبێ كه‌ من لاسایی ده‌كه‌مه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوه‌تى ئه‌رخایه‌ن بێم، دووباره‌ لاسایی ده‌كه‌مه‌وه.

به‌ ئارامیه‌كى زیاتره‌وه، لێ‌وه‌ ئه‌ستوره‌كانی ده‌بزوینن:

- یه‌ك كه‌رته‌ پێم گوتی ده‌م و قه‌پۆزت خوارمه‌كه‌وه. ئه‌دا ده‌رمه‌یه‌نه، ئه‌دا و ته‌ت‌وارت بخواته‌وه!

چه‌ توونده‌كه‌ی وه‌كو ئه‌وه‌ی له‌ دووم بێ، له‌ گوتما ده‌نگی دایه‌وه.

- ده‌ست به‌یه‌كا مه‌ماله، ئه‌وه‌ت له‌ بیربێ كه‌ تۆ له‌ مو‌غازه‌یه‌كى ده‌ره‌جه‌ یه‌كى شارا، كه‌ كه‌وت‌وه‌ته‌ شه‌قامی سه‌ره‌كى شاره‌وه، كارده‌كه‌ی، شاگرد ده‌بێ وه‌كو بت، ئاقل و بێ‌ج‌ووله‌ له‌به‌ر ده‌رگا بوه‌ستن.

تینه‌ده‌گه‌یشتم بت (په‌یكه‌ر) چیه‌؟ مه‌به‌ستی چیه‌؟ باشه‌ چی له‌ ده‌سته‌كانم بكه‌م، تا ئانیش‌كم یه‌كه‌پارچه‌ ئه‌گزیما و

زیپکه‌بوو، خوروویان له‌وه‌دا نه‌بوو! ئارامی له‌به‌ر ب‌ری بووم،
یانی ته‌واو ناب‌ی ده‌سته‌کانم بخورینم؟!
وه‌ستا، ژیراو‌ژیر نیگایه‌کی ده‌سته‌کانی کردم و نه‌وجا
پرسی:

- له‌ مالی خۆتاندا چ‌ کاره‌ بووی چ‌ کاریکت ده‌کرد؟
که پیمگوت چ‌ کاریکم ده‌کرد، سه‌ره‌خپه‌که‌ی که چنگی
مووی بۆزی پتوه‌ لکابوو، باداو، به‌ په‌ستیه‌وه‌ گوتی:
- شته‌ کۆنه‌ت کۆ ده‌کرده‌وه‌؟... بل‌ی به‌ره‌للایی... خۆ سوال
له‌م کاره‌ باشته‌ره‌! له‌ دزییش خراپ‌تره‌.

به‌ راویژیکی شانازی ئامیزه‌وه‌ گوتم: - دزییشم کردوه‌.
ده‌سته‌کانی وه‌کو چنگی پشیل‌یه‌ک، له‌ سه‌ر میزه‌که
هینانه‌وه‌ یه‌ک، چاوه‌ ئه‌بله‌قه‌کانی تی ب‌ریم و له‌ پشت
میزه‌که‌یه‌وه‌ فیشکاندی: - چۆ ... ن؟ دزییشت کردوه‌؟
بۆم پوون کرده‌وه‌ که چۆن وکه‌ی دزیم کردوه‌، چیم
دزیوه‌، نه‌وجا وه‌کو یه‌کیک ته‌واو ئه‌رخایه‌ن بییت، به‌ راویژیکی
هیدی ونزم گوتی:

- ده‌ی ئه‌م کاری مندالانه‌ بووه‌، با چاوپۆشی له‌وه‌ بکه‌ین،
به‌لام ئه‌گه‌ر پاره‌ یان پتلاو له‌ موغازه‌که‌ی من بدزیت، له‌
زندانت تووند ده‌که‌م و نایه‌لم تا نه‌گه‌یه‌ هه‌ژده‌ سالان، ئازاد
بییت.

به‌و قسانه‌ ترسام وله‌ دلی خۆدا هینده‌ی دی پ‌قم ل‌یی
بووه‌وه‌.

جگه‌ له‌ وه‌ستام دوو یاریده‌ده‌ری دیکه‌ش له‌ موغازه‌که‌
کاریان ده‌کرد: یه‌کیکیان ساشای خالۆزام (کوپی یاکوف) بوو،
دووه‌میان کوپیکی چه‌له‌نگی زیته‌لی گونا سوور بوو. ساشا
پالتویه‌کی کورتي سووری له‌به‌ر و به‌رکۆشه‌یه‌کی پۆشی بوو،
بوینباخی له‌ مل بوو، پانتۆلیکی درێژی له‌به‌ربوو ده‌گه‌یه‌ سه‌ر

پيلاوه‌کانی. زور به‌خوی دهنازی وکم و زور گوئی به من نه‌ده‌دا، هیچ حیساییکی بۆ نه‌ده‌کردم.

وه‌ختایه‌ک بابام بۆ لای وه‌ستای هینام، داوای له‌ ساشا کرد که ئاگای لیم بیت وفیری نه‌پینانی کاره‌که‌م بکات. ساشا نیو چاوانی تیکنا وبه‌ خه‌مساردیه‌وه‌ به‌رسفی دایه‌وه‌:

- جاری پيش هه‌موو شتیک ده‌بن فیری نه‌وه‌بن به‌گویم بکات.

هه‌نگی باوه‌گه‌وره‌م ده‌ستی به‌ سه‌رما هینا و، دانه‌ویه‌وه‌و ده‌می له‌ په‌نا گویم ناو گوئی:

- بچکۆل، به‌گوئی بکه، چونکه هه‌م له‌ تو گه‌وره‌تره‌و هه‌م له‌ کاره‌که‌شا له‌ تو له‌ پيشتره‌...

هه‌نگی ساشا، نیگایه‌کی به‌ ماناوه‌ی کردم وگوئی:-
قه‌سه‌کانی باوه‌گه‌وره‌ت له‌یاد بێ!

ئیدی له‌ یه‌که‌م پۆژه‌وه‌، خوی به‌سه‌رما ده‌نواند و چاوی لێ سوور ده‌کردمه‌وه‌، چونکه له‌ من کونتر بوو له‌وئ. جارجار وه‌ستام پیتا هه‌لده‌شاخی و ده‌یگوت:

- کاشرین، به‌س چاو زه‌ق که‌ره‌وه‌و خپسه‌ بکه‌...
ساشا کاشرین، سه‌ری داده‌نواند وده‌یگوت:- وه‌ستا من مۆپه‌م نه‌کردوه‌.

وه‌ستا قه‌ناعه‌تی به‌و درۆ زه‌قه‌ نه‌ده‌کرد و له‌ سه‌ری ده‌پۆیی:

- به‌و ئاوايه‌ چه‌ناگه‌ت بامه‌ده‌... په‌نگه‌ مشته‌ریبه‌کان به‌ نیریت بزائن...

یاریده‌ده‌ره‌ گه‌وره‌که‌، ژیراوژیر پيشخه‌نیکي بۆ ده‌کرد و زۆری پینخوشبوو. وه‌ستا لیوه‌ دزیوه‌کانی هه‌لقورتاند. ساشا، خوی دایه‌پال په‌فه‌کان و له‌ ته‌ریقیدا گوناکانی سوور هه‌لگه‌پان. من له‌و گفتوگۆیانه‌ بیزاربووم: ئه‌و خه‌لکه‌ وشه‌

وزاراوهی سهیر به کار دیتن، هه ندیجار که ئه وان قسه ده که ن،
لییان تیتناگه م، واده زانم به زمانی فه رهنگی ده ناخفن.

که مشت هرییه کی ژن خوی به دووکان و موغازه که دا
ده کرد، وهستا دهسته کانی له گیرفانی ده رده هیناو به ئه سپایی
دهستیکی به سمیله کانی دینا و بزه یه کی شیرینی بۆده کردو
چرچ و لۆچان دهم وچاوی داده پۆشی، به لام چاوه کانی
نه ده گۆران، به لام شاگرده (یاریده ده ر) که وره که، له جیتی خوی
پاست ده بووه وه، سینگه ده رده په پاند، باسکه کانی به خوی وه
ده نووساندو دهسته کانی وه کو دوو باوه شینی که وره با ده دا،
ساشا بق ئه وهی چاوه زه قه کانی وه شاریت، چاوی داده خست
ومن له بهر. ده رگا که ده وه ستام و به دزییه وه دهسته کانم
ده خوراندو دوو راو دوو ته مه شای دیمه نی ئه م سه ودا و
مامه له یه م ده کرد.

یاریده ده ره که (شاگرد) ده که وته سه ر ئه ژنق، پتلاوه کانی
به پای کریکاره که ده گرت، دهسته کانی ده له رزین، به جورئ ئه م
لاو ئه ولای پای ده گرت وه کو ئه وهی بترسیت، نه با بشکیت،
من ده بیره وه ده چووم، له دلی خوما ده مگوت ئه م پتیه له
ئه ژنقوه تا خواره وه، چهند له بوتلیکی سه ره وخوار ده چیت.

جاریک خانمیک، به تووندی پاژنه ی پاته کاندبوو و
بۆلاندبووی: - ئاه! تق ختو که م ده ده ی!

شاگرده که بله ز به رسفی دابووه وه: - نه خیر خانم، ده مه وی
ئه ندازه ی پیت بگرم.

دیمه نی شه پرزه ی شاگرده که زور کۆمیدی بوو، بق ئه وهی
جله وی پیکه نینی خۆم بگرم، پووی خۆم وه رگیترا و جار جار
ئاو پیکی پاشه وه م ده دایه وه. پهفتار و جووله ی شاگرده که زور
خۆش بوو. هه رچهند سه رم دینا و ده برد باوه رم نه ده کرد،

بتوانم پوژیک له پوژان قامکه کانم بهر چاپوکیه و بهر هه موو
ئه ده به وه بجولینم و پیلانو له پتی که سیکي نه ناس بکه م.

زورجار وهستا دهچوو بۆ گه نه که ی ئه وسهری فرۆشگا که
وساشای بۆلای خۆی بانگ ده کرد. شاگرد هه وره که به ته نی
له گهل کپیاره که دا ده مایه وه. له بیرمه جاریک، دهستی به پاژنه
و گوزینگی خانمیکي سوور و سپی قوژ زهردا هینا، ئه و جا
قامکه کانی هینانه وه یه ک و ماچیکي کردن. خانمه که له بن
لیوانه وه گوئی: - که هه تیوکی بی ته ربیه تی!

یارق، بهر خه به به ی پر با کرد و هه ناسه یه کی قوولی
هه لکیتشا و که وته ده مه لالکي... ئو... ئا... ئو!

له ناکاوا پیکه نین گرتمی، خه ریک بوو له پیکه نینا ده خنکام،
بۆ ئه وه ی نه که وم دهستم به دهسکی ده رگا که وه گرت.
ده رگا که کرایه وه و سه رم دای به شووشه که دا که شکا و
پژایه سه ر ئه رزه که.

شاگرد هه وره که، لاقی دا به عاریدا و بهر ده مریژی
جنیوی دام، ئه و جا وهستا به دهسته به هیزه کانی و به موسیله
زیزه گه وره که ی به ربووه سه ر و که للهه م. ئه و جا ساشا که وته
خوته خوت و بۆله بۆل، ئه ویش لای خۆیه وه گوئی سوومه وه.
ئێوارێ که بۆ مال ده گه راینه وه، گوئی:

- ئاگاداره، ئه گه ر جاریکي دی ئه مه دووباره بکه یته وه،
بیگومان ده رت ده کن. من نازانم تو به چی پیده که نی؟

ئه و جا بۆی روونکرده وه، شاگرد تا زیاتر له گهل
مشته ریدا، نه رم و نیان و پوو خوش و به ویل و ماریفەت بی
باشتره و بازایی گه رمتر ده بی... ده بی ئه مه بکه یه گواره و له
گوئی بکه یه ت.

- ئافه رتان، که مجامه له بدین، ئه گه ر پیلویشیان پتیوست
نه بی، هه ر ده یکن، خواخوا یانه کوپیکي قوژ و پوو خوش

بدین، یانی تو ئەمەش نازانی؟ فایده‌ی نییه، هەر هەولێک
لەگەڵ تۆدا بدری بە فێرێ دەچیت!

ئەم قەسەیه‌ی دوایم زۆر لەبەر گران بوو، هیچ کەسیک لە
فرۆشگا کەدا، بەتایبەتی هەولی نەدابوو، شتێک فێری من بکات
و هەولەکە‌ی بە فێرێ چووین، بۆیه نەدەبوو ساشا ئەو قەسەیه
بکات.

هەموو بەیانیه‌یک، شتێفەکە، کە ژنیکی توو پە‌ی دەغەزاری
مردەلۆخ بوو، یەک سەعات زووتر لە کۆپە خالەکەم
هەڵیدەساندم، هەرکە لەناو جیگا کە دەردەهاتم، سەماوهرەکەم
پێدەکرد، ئێزنگ و قەلاشکەریم لە هەموو سۆپاکان دەکرد، قاپ
و ئامانەکانم دەشت، جلەکانی وەستام و شاگردە گەورەکە
وساشام خاوێن دەکردەوه، پێلاوهرکانیانم دەسپێ. دوایی کە
دەهاتم بۆ موغازەو فرۆشگا کەم گسکەدا و تەپ و تۆزەکەیم
دەتەکاند، چایم دەم دەدا، ئەوجا بە هەشتاو هەموو شارم
دەدایە ژیرپاوه‌و راسپاردەو بەستە‌ی مشتەرییه‌کانم دابەش
دەکرد. پاشان بۆ مال دەچووم و خواردنی نیوه‌پۆم دیتا. تا من
لەو کارانە دەبوومه‌وه، ساشا لەجیاتی من لەبەر دەرگا
دەوه‌ستا. هەرکە من دەگەرمامه‌وه، هەموو داخی خۆ‌ی بەمن
دەپشت، کە گوايه ئەم ئێشه‌ لە شان و شه‌وه‌کەتی ئەو کەم
دەکاتەوه... هاواری بەسەردا دەکردم:

- هە‌ی تەمەل، هە‌ی بێ غێرەت! کارەکانت بەملی مندا
دەدە‌ی!

ئەوه‌ی راستی بێ لەم ژيانە بێزار و بیتاقەت بووم، کە بیرم
لە ژيانی ئازادی خۆم لە نێو مەزرا و لیژە‌واره‌کانی ئەم بەرو
ئەوبەری پوباری لیژە‌ ئوکا و، کوچە و کۆلانە لەمەلانە‌کانی
کونافینو دەکردەوه، بەزەبیم بەخۆما دەهاتەوه، بیرى نەنکم و
هاوپێکانم دەکرد، لیژە کەس نەبوو قەسە‌ی دەگەڵ بکەم، کەس

له زمانى من حالى نه ده بوو. ئيدى له ژيانه دروژنانه يه زور
تووپه و پست ده بووم.

زورجار وا پښه كهوت كه خانمانى مشتهرى دواى
سه ودايه كى زور و چه نه بازيه كى فره و گوپښى هم پيلاو و
ئو پيلاو، هيچ پيلاويكيان به گهن نه ده كړد و به ده ستي خالى له
موغازه كه وده رده كه وتن، ههنگى وهستا و هر دوو
شاگرده كى، ساشا و نهوى دى، تووپه ده بوون و وهكو كه و
ده چوون. وهستا، كه بزه كى سهر لىوى ئاوا ده بوو، نه مري
پيښه كړدم: - كاشرين، ئو قونده رانه بخوه جتي خويان!

ئو وجا، له ناكواو ليشاوى جنپوان له ده ميه وه به رده بوو:
- بڼ رابواردن دپن بڼ ئيره، مالوسانى به پرللا، له ماله وه
ناحه وينه وه، ئيدى بڼ چاوبازى و خويپراتى به سهر موغازه و
فروشكاكاندا ده گه پښ! خوزگه ژنى من ده بوو، ده مزانى چون
ئو دنياى به په نكښى نيشانده دم...

له كاتيكازنه كى، دريژداهوليكى باريك وبنيس و
چاوپره شى، دفناك (كه پوو زه لام) بوو، پتي به عارديدا دها و
هاواري به سهره ده كړد و به جوړى په فتارى ده گه لدا ده كړد له
تو وايه خولام و نو كهرى ماله كه يه.

ئيدى وهستا وجووته شاگرد، دواى نه وهى به پښ
وحورمه تيكى زوره وه، به گف ولفتيكى ناسكه وه خانميكيان
به پښ ده كړد و تابهر ده رگا به پښيان ده كړد، هه ركه ده هاتنه وه
ناو موغازه كه هه زار و يه ك قسه ي دزيويان بڼ هه لده به ست و
له پاشمله يان ده گوت. وام لينده هات به هه شتاو دووى ژنه ي
تاين بكه وم و له پښگادا بيگرم و هه موو ئو قسانه ي بڼ
بگيرمه وه كه وهستا و شاگرده كاني، به نه هق له پاشمله يان
ده گوت.

ههلبه ته من ئه وهم ده زانی که مرۆف مایله له پاشملهی
 یه کدی بلین و له وه ئاسانتر نییه قسه و قسه لۆکان له پاشملهی
 هه رکه سیک ههلبهستی... به لام ئه مانه له تامیان ده رکردبوو،
 کهسیان نه ده بوارد، ئهم سێ کهسه، خۆیان له هه موو کهس پێ
 بالاتر بوو، ده تگوت له ئیجادی بۆ ئه وه هه لێژێردرا بوون، که
 بێخه م و خه یال، ئیراد له هاو نه ژادی خۆ بگرن و ئیدی کهسیان
 نه ده بوارد.

به غیلیان به هه موو کهس ده برد، قهت ستایشیکیان له ده م
 نه ده بووه وه، ئیدی بۆ هه رکه سیک چیرۆکیکی نه نگین
 و ئاماده یان پێبوو، زاریان ده تگوت مقهستی درۆمانه
 و تیژکراوه ته وه، به عه مراتم خه لکانی وام نه بینی بوو.

ده مو ئیواره یه ک خانمیکی گه نج، زۆر گه نج خۆی به
 مو غازه که دا کرد، ژنیک بوو چاو گه ش، سه ره گونا ئال،
 پالتۆیه کی مه خمه لی له به ربوو، که یه خه یه کی فه رووی په شی
 پێه بوو. ده م و چاوی له به ینی یه خه فه رووه په شه که وه،
 ده تگوت گولیکی کتوی ده گمه ن و بێ وینه یه. وه ختایه ک
 پالتۆیه که ی دایه ده ست ساشا، هینده ی دی جوان ده رکه وت،
 نموونه یه ک بوو له و گۆره. دوو ئه لقه ی ئه لماس نیشان له
 گوێیدا ده دره و شان هه، به ژن و بالای زرافه ی، له ژێر کراسه
 ئاوریشه شین باوه که یه وه، که له ناو قه دی جه پری بوو، هینده ی
 دی به رجه سته بوو بوو. یه کسه ر فاسیلیسای جوانی وه بییر
 هینامه وه، به لای منه وه په ریه ک بوو له و گۆره، یانی به لای
 که مه وه ده بوا یه ژنی حاکم بێ. پێشوازیه کی شاهانه یان لیکرد،
 هه رسی زه لامه که له به رده میا، وه کو ئه وه ی کړنۆش بۆ
 خوا وه ندیک به رن، به چۆکا هاتن و له تۆ وایه گول له زاریان
 ده بارێ. به سێ قۆلی، به ناو مو غازه که که وتن و به ده وریا
 ده هاتن، وینه کانیان له جامخانه کاندایه وه. وام

ههستده کرد هه موو شتیک گر ده گریت و ده تویتیه وه و خه ریکه
 شیوه و شکلیکی تازه وهرده گریت. لی ژنه ی گنج دوا ی ئه وه ی
 بی هیچ چهنه بازی و چهنه وچوونیک جووتی پیلاوی
 گرانبه های هه لبرارد و هیتشتا به ته واوه تی له دوو کانه که دوور
 نه که و تبووه وه که وهستا، فیکه یه کی کیتشا وگوتی: - سوزا....
 نی.... یه!

شاگرد ده کش، به کهش و فش و پوزلیدانه وه گوتی: - به کیکی
 ده زانی، که سینی سه ماکاره.

ئیدی به دوو قو لی که وتنه باسی ئاشقانی خانم و
 ئه شقبازی و پابواردنه کانی. ئیدی ئه وه ی ده یانگوت، بتخستبا
 سه ر نان سه گ بونی پیوه نه ده کرد، به ته واوه تی له تامیان
 ده رکرد، پیاو قیزی ده بووه وه. ده یانگوت مه گر پیاو یک کهر
 بی بچیته ژیرباری خه رچی ئه م جو ره ژنانه، دیاربوو ئه و
 هه موو جنیو و بیزکالیه یان له به غیلی بوو. جاریک وهستا
 دوا ی فراقین، چوو بو گهنجه ی موغازه که و خه ریک بوو به
 ده م وه نه وزدانه وه ده خه وت، ده رفه تم لیته نا، قه پاغی سه عاته
 زی ره که ی بهر باخه لیم کرده وه، هه ندی سرکه م کرد به
 مه کینه که یدا، وه ختایه ک بو ناو موغازه که گه پرایه وه،
 سه عاته که ی به ده ستیه وه گرتبوو، من له که یفان له پیستی
 خوم نه ده هیوریم. سه عاته که ی به دهسته وه بوو و حایر
 وحه په ساو ده ییولاند:

- ئه مه چیه؟ سه عاته که م له خویه وه ئاره قه ده کاته وه، تا
 ئیستا شتی و پوو ی نه داوه. ته سه ورکه ن، به راستی ئاره قه
 ده کاته وه! ئه مه نیشانه یه کی خراپه، نیشانه ی نه گبه تیه.

ویژای ئه و هه موو کاره ی چ له موغازه که و چ له ماله وه به
 سه ریاندا دابووم و وه کو سه گی پی سووتاو، که نه فته و
 ماندوو، له نیوان موغازه که و ماله وه دا له هاتوچۆدا بووم و

نه ده په رږام سهري خو بخوړېتم، بهره بهره بينزار ده بووم و
حه و سه له نه ده ما، ئيدى له بيانوويهك ده گه رام هه له يهك بكه
تا دهرم بكه، بهر ده وام له خوږم ده پرسى: "باشه چ كاريك
بكه، تا نه مانه دهرم بكه و له حاله پزگارېم؟"

له دهرينى موغازه كه دا، خه لكانيك كه سهراپايان له بهفرا
بوو به هه شتاو به بهر موغازه كه دا ده پويشتن، له تروايه
په له يانه و له پتورپه سمي به پيكر دنى جه نازه يهك دواكه وتوون
و بيانه وئ بيگه نئ. نه سپين ژير گاليسكان، به زحه مهت
گاليسكه كانيان به ناو به فرى كه له كه بوودا، پاده كيتشا. زهنگى
كليسا يه كي پشت موغازه كه هه موو پوژئ، به دهنگيكي
خه مناك ليده دا. وهرزى پوژووى گه وړه بوو، كه زهنگى
كليساكه ليده دا، ده تگوت كوته كيك به سه رما ده كيشن، راسته
زهنگه كه نازارى پينه ده گه ياندم به لام گيژى ده كردم، هيرى
ده كردم، حولى ده كردم.

پوژيک، كه له بهر دهر گاي مه خز نه كه دا، سه ندو وقيكي
كالاي تازهم به تال ده كرد، پاسه وان و جانكوشى (مجيورى
كليسا) كليساكه ليم نزيك بووه وه، كابر ايه كي پيرى شان
وشه پليك داته كيو بوو، بچووك ده تگوت بوو كه له يه، شر
وشه پريو ده تگوت كسوكان شيلويانه. گوتى: - بچكول جووتى
نه علم بق نادزيت؟

وه لام نه دايه وه، له سه سه ندو وقيكي به تال پونيشت،
باو يشكيكي دا، نيشانه ي خاچى كيتشا، هه مان پرسى اري
دووباره كرده وه: - چيت گوت، بوم نادزى؟
- دزى باش نييه، هه رماه.

گوتى: - به لام ده كړئ. دهى بچكول گيان به زه ييت به
پيريه كه ما بيته وه، بيكه به خاترى نه م پيشه سپيهم.

زۆر جياوازتر بوو لهو خهلكانهى دهو روبهرم، پياو پىتى
ئاسووده دهبوو. زۆر به جدى بۆ دزى هانى دهدام، ئوهنده
پاراپهوه تا قهناعهتى پىكردم و له پهنجهرهكهوه جووتى نه علم
بۆ ههلا.

به كاوهخۆ، بىئوهى هيچ پهزامه نديهكى تاييهتى پىوه
دياربى گوتى:

- زۆرچاكه! خۆ په شيمان نابيتهوه؟ ههلم ناخهله تىنى؟!
باشه، باشه، من دهزام تو له وانه نيت كه به خهلكى پاده بويرن.
يهك دوو خولهكان به بىدهنگى له ويندهر دانىشت، پاژنهى
پىلاوهكانى له بهفره نىساره پىسهكه دهسوو، ئهوجا سه بيله
سواله تيهكهى داگيرساند، له ناكاوا ترسىكى خسته دلمهوه:

- چۆنه ئهگەر من تو بخهله تىنم؟ چۆنه ئهم جووته نهعله
ههلگرم و بىبهم بۆلاى وهستات و پىى بلىم تو به نيو پۆبلان
پىت فروشتووم؟ نرخى خۆى له دوو پۆبلان زياتره و تۆبه
نيو پۆبلىت پىفروشتووم، يانى به نرخى پىت فروشتووم كه
بايى ئوهنده بكات شيرىنى بۆخۆت پىبكرىت؟

به چه پهساوى وسهرگهردانى لىمروانى، وهكو ئوهى
ههپهشهكهى خۆى بردىته سهر، به دهنگىكى نزمى مىنگن
له سهر قسهكانى پۆيى، چاوى بېرى بووه پىلاوهكانى، دووكهلى
شىن دهورى سهرى گرتىوو.

- ئهدى چۆنه وهستاكهت به ئانقهست بۆ ئهم كارهى
پاسپاردىم و گوتىتى: ' بۆ ئهم كۆره تاقي بكهوه كه كارم
له لا دهكات، وىزانه تا چ ئه اندازهيك دهستپاكه ' ههنگى چ
دهكهيت؟

تووپه بووم و گوتم: - نهعلهكانت نادهمى!
گوتى: - نا، ناتوانى نه مدهيتى، تازه وهعدت داوه، كردت
به مال به سهر خۆتهوه!

دهستی گرتم و بۆلای خوی پایکشام، قامکه ساردهکەئێ
کشیا به تەویلمدا وگوتی: - چۆن بهو ئاسانیه ئەمەت قەبوول
کرد: "هانی، نەعلەکانت بگره."

- بۆچی، خۆ تۆ خۆت داوات کرد، وانیه؟
- دەتوانم داوای زۆرشتان بکەم. ئەگەر داوات لێبکەم
کلێساکە بدزی، دەیدزیت؟ ئاخیر چۆن بهو ئاسانیه متمانه به
خەلکی دەکەئێ، هەئێ شیتە؟

له خۆی دوورخستەوهو هەستا:
- من پێویستم به پێلای دزیاری نییه، ئەو گەوره
پیاوانەش نیم که پێلاو و قۆندەرە له پێ بکەم. سوعبەتم لهگەڵ
کردیت. مادامێکی باوهپت پێکردم، پێگەت پێدەدەم که بۆ سەر
بۆرجی کلێساکە سەر بکەوئێ. له جەژنی پاکدا وەرە تا بتوانی
زەنگەکه لێدەهیت و لهو سەرەوه تەمەشای شار بکەیت.
- من شارەکهەم دیتوو.

- ئاخیر لهو سەرەوه، له سەر بورجهکهوه زۆر جوانتره.
هێدی هێدی دوور کهوتەوه، پاژنەئێ پێلایهکانی له بهفرهکه
پۆدەچوون، ئەنجام له سووچێکی کلێساکەدا ون بوو، من له
پاشەوه تەمەشام دەکرد و به نیگەرانییهوه لهخۆم دەپرسی: "
تۆ بێئێ ئەم پیرەمێره بهراستی سوعبەتی دهگەڵ کردبم، یان
وهستا رای سپاردبوو که تاقیم بکاتهوه. دهترسام بۆ
موغازهکه بگهڕیمهوه.

له ناکاوا سەر وسهکوئی ساشا پەیدا بوو وهاواری
بهسەرما کرد:

- باشه لهوساوه چت دهکرد لێره؟
زۆر تووڤه بووم، مقاشیکم بهدەستهوه بوو، به هەرەشهوه
مقاشهکهەم لێراوهشاند. دەمزانی ساشا، لهگەڵ شاگرده
گهورهکهدا، دزی له وهستا دهکەن. به دوو قوڵی جووتی پێلاو

یان جووتی سۆلیان له لوولهی سۆپاکه‌دا تاقه‌ت ده‌کرد، که ده‌وام ته‌واو ده‌بوو، شته‌ دزراوه‌کانیان له‌ قۆلی پالتۆکانیاندا ده‌شارده‌وه‌و له‌ موغازه‌که‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن. من له‌م کاره‌ هم‌ توو‌په‌ ده‌بووم و هم‌ ده‌ترسام، چونکه‌ هه‌شتا هه‌په‌شه‌ و‌گو‌په‌شه‌کانی وه‌ستا له‌ گویمدا ده‌زنگانه‌وه‌. له‌ ساشام پرسى: - دزی ده‌که‌یت؟

وه‌کو شه‌ریکه‌ دزیک بیه‌وی نکۆلی بکات، به‌تووندی گو‌تی: - من دزی ناکه‌م، شاگردی گه‌وره‌ دزی ده‌کات، من ته‌نیا یارمه‌تی ده‌ده‌م. داوای ئه‌و کاره‌م لێده‌کات و‌من ناتوانم به‌ گو‌یی نه‌که‌م، ده‌نا تۆله‌م لێده‌کاته‌وه‌، وه‌ستامان، به‌خۆیشی پوژێ له‌ پوژان شاگرد دوو‌کان بووه‌و وه‌کو هه‌رکه‌سیکی دی دزی کردووه‌. هه‌موو ئه‌و حيله‌ و‌حه‌والانه‌ ده‌زانیت. به‌لام با ئه‌مه‌ هه‌ر به‌ینی خۆمان بێ، تۆ هه‌قت نه‌بی و‌ ده‌می خۆت بگره‌!

به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌، به‌ به‌رده‌وامی له‌ ئاوێنه‌که‌دا ته‌مه‌شای خۆی ده‌کرد و‌ گرتی بۆینباخه‌که‌ی چاک ده‌کردوه‌، له‌ هه‌موو شتی‌که‌دا ته‌نانه‌ت له‌ په‌فتار و‌کردار و‌جوولاندنی ده‌ست و‌ قامه‌که‌کانیشیا، لاسایی شاگرده‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌کردوه‌. هه‌میشه‌ چاودێری ده‌کردم، به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی له‌من گه‌وره‌تر بوو، ده‌می له‌ سه‌رم بوو، ئه‌مری به‌سه‌را ده‌کردم، هاواری به‌سه‌را ده‌کردم، به‌ پروما هه‌لده‌شاخی و‌که‌ ده‌ستووریکی ده‌دامی بازووه‌کانی به‌ غرووره‌وه‌ بلāوده‌کردنه‌وه‌و ده‌سته‌کانی ده‌جوولاند و‌ زیاتر ئه‌مه‌ی بۆ ئه‌وه‌ بوو چاو‌ترسینم بکات و‌ نه‌بم به‌ کۆسپی سه‌ر پێگای. من له‌و درێژتر و‌ تووندوتۆلتر بووم، به‌لام ئه‌و خه‌په‌یه‌کی قوت و‌ قه‌له‌ و‌ بزێو بوو. که‌ پالتۆ کورت و‌ پانتۆله‌ شو‌په‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کرد سام و‌ هه‌بیه‌تیکی تایبه‌تی له‌ به‌رچاوم په‌یدا ده‌کرد. به‌لام وێپرای ئه‌مه‌ش، شتیکی

تيا بوو، مايه ي تهوس بوو ونه ده چوو ده لوه. زور پقى له
شيفه كه بوو، كه له راستيا ژنيكي سهر بوو، هيچ ديار نه بوو
كه ناخو ژنيكي باشه يان ژنيكي به دپايه...

به دهم گيړاني چاوه په شه ناگرينه كانيه وه ده يگوت:

- زور حزم له شه په، له هه موو شتيك پتر حزم له
شه په، نيدى هه شه پيك بې! شه پى كه له شير يان سهگ يان
پياوان، نه مه گرینگ نيه، گرینگ نه وه په شه په له نارادايي...

هه ركاتيک کوتران يان كه له شيزان له هه وشه كه دا، به شه په
هاتبان نه كار هكاني به جیده هيشته و به بيده نكي له بهر
په نجره كه ده وه ستا تا شه په كه ته واو ده بوو. ئيوارانيش
پووى ده كرده من و ساشا و ده يگوت:

- مندالينه، بوچى بيئيش و كار ليړه دانيشتون، بوچى
ناچنه ناو هه وشه و زورانيك بگرن؟

ساشا، توو په ده بوو: - كه ودهن، من مندا ل نيم، من
شاگردى دهره جه دووى مو غازه كه م.

- نه م قسانه لاي من ناخوات، كه سيك تا ژن نه هينيت هه
مندا له.

ساشا، دهى بولاند: - كه پيره ژنيكي ده بهنگ و كه له پوتى!

- خو شه يتان زيره كه، به لام خواى گه وړه خوشى ناوئ.

ساشا، جوړى گفتوگويه كه ي پيره ژنى زور پتياخوش بوو،
خو نه گهر عينادى له گه لدا بكر دايه، ژنه ي تايڼ خيسه يه كى
تووندى ليد ه كرده و به په له ده يگوت:

- عه مړت نه مينئ، سيسركى چه پهل، ناخر توچيت، خوت

به چى ده زانيت؟

ساشا، چند جاريك هولى له گه لدا دام، كه دهنوز له
سهرينه كه ي ژنه ي تايڼ بچه قينين، يان له كاتى خه وا، دهم
وچاوى به بوياخى پتلاو يان به هيس وتهنى په شبكه ين، يان

نوخته‌ی پتیکه‌ین. به‌لام من له‌م ژنه‌ ده‌ترسام، دل‌نیا‌بووم، به‌ده‌م
 ئەم جۆره‌ کارانه‌وه‌ ده‌م‌گریت، به‌تایبه‌تی که‌ خه‌وی زۆر
 سووک بوو. زۆرجار شه‌وان له‌ خه‌و پاده‌بوو، چراکه‌ی
 داده‌گیرسان، له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی داده‌نیش‌ت و‌چاوی ده‌برپیه‌
 خالیکی نادیار. هه‌ندی‌جاریش له‌ ناو جیگا‌که‌ی ده‌رده‌هات،
 و‌بۆ‌لای من که‌ له‌سه‌ر موغه‌یریه‌که‌ ده‌خه‌وتم، ده‌هات، له‌خه‌وی
 هه‌ل‌ده‌ستانم و به‌ده‌نگیکی گ‌ر ده‌یگوت:

- ئەلیوشا، خه‌وم ز‌پاوه‌، ده‌ترسم، تکایه‌ حیکایه‌تیکم بۆ
 ب‌گ‌یرپه‌وه‌.

منیش خه‌والوو، به‌ده‌م خه‌و و‌ب‌یداریه‌وه‌، هه‌ر‌چ‌یرۆ‌کی‌کم به‌
 ب‌یردا به‌هاتبایه‌ بۆم ده‌گ‌یراپه‌وه‌، ئەویش به‌ دیارمه‌وه‌ ک‌ز‌کۆله‌ی
 ده‌کرد، به‌ده‌م خه‌وه‌نو‌ت‌ک‌تیه‌وه‌، به‌ب‌یده‌نگی گویی ل‌یده‌گ‌رت‌م. هه‌ستم
 ده‌کرد بۆنی کافوور و‌مۆم و بخوردی ل‌ید‌یت، بۆنی مردووی
 ل‌ید‌یت و پ‌ه‌نگه‌ مردنی نزیک بوو‌ب‌یت‌ه‌وه‌. وام هه‌ست ده‌کرد که
 پ‌ه‌نگه‌ ر‌ینک له‌م کاته‌دا ل‌ی ب‌ب‌یت‌ه‌وه‌و ب‌مر‌یت... ئ‌یستا نه‌مرئ و
 به‌سه‌ر‌ما ساغ ب‌ب‌یت‌ه‌وه‌. هه‌نگی ترسم ل‌یده‌نیش‌ت و ده‌نگم
 به‌رز‌ده‌کرده‌وه‌، به‌لام ئەو قسه‌که‌ی پ‌ت‌ده‌بر‌یم و ده‌یگوت:

- وس! ده‌نا ئەو حه‌رام‌زادانه‌ ب‌ت‌دار ده‌بنه‌وه‌ و واده‌زانن له‌
 که‌لتا خه‌وتوو و تو ئاشقی منیت.

هه‌میشه‌ به‌ یه‌ک ش‌یت‌وه‌ له‌لامه‌وه‌ داده‌نیش‌ت، جۆری
 دانیش‌ته‌که‌ی نه‌ده‌گ‌ور‌ی - خۆی کوور ده‌کرده‌وه‌، ئەژ‌نۆکانی
 له‌ باوه‌ش ده‌گ‌رت، په‌راس‌وه‌کانی له‌ ژ‌یر ک‌راسه‌ که‌تانه‌
 ز‌بره‌که‌یه‌وه‌ دیار‌بوون... ماوه‌یه‌ک به‌ب‌یده‌نگی پ‌ۆده‌نیش‌ت،
 ئەوجا له‌ناکاوا له‌بن ل‌یوانه‌وه‌ ده‌یگوت: - خۆز‌گه‌ ده‌م‌ردم و له‌م
 گیانه‌سه‌ریه‌ پ‌ز‌گار ده‌بووم.

ئ‌وجا وه‌کو ئەوه‌ی یه‌ک‌ت‌یک بدوینئ، له‌ سه‌ری ده‌پ‌ۆیی و
 ده‌پ‌رسی: - ئەم هه‌موو ته‌مه‌نه‌م به‌سه‌ر‌برد، به‌چی چوو؟

ئەوجا حىكايەتەكەى بە نيوەچلى پىتدەپرېم: - فايدهى نىيە، با
پرۆين، چاۋى گەرم بىكەين...

ئەوجا ھەلدەستا و لە نيو تاريكى مووبەقەكەدا، ون دەبوو.
ئىدى ساشا، لەبن لىوانەو دەيگوت: - ئەم ژنە جادوۋگەرە.
جاريك پىمگوت، ئەگەر پياۋى وراستدەكەى پووبەپرو وای
پىللى، بۆلەيەكەى كرد: - وادەزانى لىنى دەترسم؟
بەلام ھەرزوو، بۆ ئەوۋەى قسەكەى خۆى پىنەبكات گوتى:
- نا، بەرەوپرو وای پى نالىم، نەبا بەراستى جادووباز
بىت.

شىفەكە، زۆر لەخۆبايى بوو، پقى لە ھەمووان بوو،
سەبارەت بە منىش، ھەر وابوو، كەمترين خاترى نەزەگرتم...
بەيانىانى زوو، سەعات شەش لەلاقم دەنەوى و پرايدەكىشام و
ھاۋارى بەسەرا دەكردم:

- ھەلو، پاپە، پرخوھۆپ تاكەى! ھەرپە ئىزنگ و شەۋاتەك
بىتە! سەماۋەرەكە پىتەكە! پەتاتەكان پاك بىكە!
ساشا، لەدەنگە دەنگى ئەو بىدار دەبوۋەو، بەپرويا
ھەلدەشاخى:

- ئەرى ئەم ۋەرە ۋەرەت لە چىيە؟ دوايى بە ۋەستا دەلىم
كە نايەلىت كەس چاۋى گەرم بىكات.
ژنەى تاين، بەرەو ساشا دەپۆيى، بەدىارىيەو دەۋەستا،
نىگايەكى توۋرەى دەكرد و دەيگوت:

- رەزات خواتەو، ھەى نانەجىبى نارەسەن! خۆزگە كوپرى
من دەبوۋى ھەنگى دەمزانى چۆن پىستم دەگروويت!
ساشا، بەدەنگىكى نەوى كە ژنەكە گويى لىنەبىت، دەيگوت:
- ھەى جادووباز، بەنەخلەتى خوا بىت!
ئەوجا كە بە دوو قۇلى بۆ دووكان دەچووين، بەدەم
پىگاۋە بە منى دەيگوت:

- وەرە با کارئ بکهین ئەم ژنه به ده رکړدن بدهین. چونه به دزی نه وه وه چنگی خوئ بکهینه چیشته که وه، یان نهوت بکهینه خواردنه که وه، ئەگەر خواردنه که به به رده وامی سویر بئ یان تام نهوت بئ، بیگومان ده ری ده کهن. بۆ نایه ی ئەم کاره بکه ی؟

من گوتم:- ئەدی خۆت بۆ نایکه ی، کئ دهستی گرتوویت؟
دانی لنگر کړدم وه وگوته:- ترسنگی بئ غیرهت.

ژنه که به به رچاوی خۆمانه وه مرد. دانه وی بو وه وه که سه ماوهره که هه لبریت، له ناکاوا له ناوه نندی ژوره که پښت وه کو نه وه یه کتیک له ناکاوا کۆله مستیکی به ناو سکيا کیشابئ، به ده ما تل بو بو وه وه، دهسته کانی بلاو بو بو ونه وه، خوین به لا لغاوهیدا هاتبو وه خواره وه.

من وساشا یه کسه ر زانیمان که مردو وه، حیات ی له بهر بر او ه، به لام ترس پرزه ی لیبری بووین، ده ممان چو بو وه کليلة. چهند چرکه یه ک بووری به بئ نه وه ی بتوانین هیچ کارئ بکهین، زهق زهق ته مه شای نه ومان ده کړد. نه نجام ساشا له مووبه قه که وه ده رکه وت، من تيامبووم نه مده زانی چ بکه م، سه رم نا به شووشه ی نه و په نجه ریه وه که هه تا وه که ی لیده هاته ژوره وه. وه ستا هات، نیگه ران و په شوکا و به چیچکانه وه به دیار ژنه که وه دانیشته. به که سه ره وه ته مه شای ده کړد، ده ستیکی به سه روویدا هینا وگوته:- به راستی مردو وه، چ بکهین، چارچییه؟

ئیدی ئاوپی لای ئیکونه چکۆله که ی نیکۆلای په رجوسازی دایه وه، که له سووچیکی دیواره که وه هه لواسرابوو و دهستی به خاچ کیشان کړد و که وته دوعا و نزایان، که له ویرد و

نزیان بووه ووه گوتی: - کاشترین، کوا به غار هه پره پۆلیس
ئاگادار بکهوه!

زۆری پینه چوو، پۆلیسیک هات، قهدهری به خاوه خاو به
دهوری جهسته که دا سوورایه ووه و به خشیشیکی وه رگرت و
پۆیی، دوی ماوه یه که به عه ره بانیه که و عه ره بانچه که ووه
که پرایه ووه. ئیدی به دوو قۆلی، یه کیکیان سه ری شیفه که و
ئه ویتریان لاقی هه لگرت و جه نازه که یان برده ده ره ووه.
وه ستازن له کونی ده رگا که ووه ته مه شای ده کرد. ئه مری
پیکردم: - ئه رزه که باش خاوین بکهوه!

وه ستا گوتی: - سوپاس بۆ خوا که شه وئ مرد.
تینه که یشتم بۆچی له سه ر ئه وه سوپاسی خوی کرد...
شه وئ که چووینه ناو جیگاوه، ساشا به شیوازیکی نه رم
ونیان که هه رگیز له و نه ده وه شایه ووه گوتی: - چرا که
مه کوژینه ووه!

- بۆ، ده ترسیت؟

لیفه که ی دا به سه ری خۆیدا و ماوه یه که بیده نگ بوو.
شه وئیکی کر وکپ بوو، هیه ده نگیک نه ده هات، له تو وایه
شه ویش گوئی بۆ شتیک هه لخستوو و چاوه پروانی شتیکه.
وام وینا ده کرد ئیستا نا توژیکی دی، ده نگي زه نگان له هه ر
چوار نکاله وه به رز بیته ووه هه موو خه لکی ده فه ره که له خه و
پاپه رن و به ده م ترس و له رزه وه بکه و نه هاوار.
ساشا، لووتی له ژیر لیفه که ووه ده ره وینا و به ئه سپایی
گوتی:

- چۆنه بهین به دوو قۆلی و به ته نیشت یه که ووه له سه ر
موغیریه که بخوین؟

- زۆر که رمه ته حه موول ناکهین.

دووباره بیده نگ بوو... دوی توژیکی پرسی:

- ئەررى زوو نەپۇيى؟ من بە جادووبازم دەزانى... ناتوانم
بىخەوم.

- منىش.

ھەنگى ساشا كەوتە باسى مردوان كە چۆن روحانىيەتيان لە
گۆرەكان دىنەدەرى تا ھەوت نىوہشەو بەناو شارا دەگەپىن و
تاقىيى مال و كەسبوكارى خۆ دەكەن. بەدەنگىكى نەوى گوتى:
- مردووان تەنيا شاران دەناسنەوہ، بەلام شەقام ومالەكان
ناناسنەوہ.

بىدەنگى تىكەل بە تاريكى شەوہكە بوو، ساشا سەرى
ھەلبېرى وگوتى:- دەتەوى تەماشايەكى ناو سەندووقەكەم
بكەي؟

لە ميژ بوو، كەلكەلەي ئەوہم كەوتىوہ سەر كە ئاخۆ چى
لەم سەندووقەدا ھەشاردايىت. ھەمىشە قفلنىكى گەورەي
لەيدا بوو، زۆر بە پارىزەوہ دەيكردەوہ. خۆ ئەگەر جاريك ھەولم
بدايە تەنانەت بە دزىشەوہ سەيرىكى ناوى بكەم، لىم تووڤە
دەبوو و ھاواری بەسەرما دەکرد:

- چىت دەوى؟ مالت دزراوہ؟

لەبەر ئەوہ، بەبى دودلى پىشنىيازەكەيم قەبوول كرد.
بەچوار مشقى لەسەر تەختە خەوہكەي پۆنىشت، ئىدى وەكو
ھەمىشە بە دەنگىكى نىر ئەمرى پىكرەمكە سەندووقەكەي
لەسەر تەختە خەوہكە، لەبەردەما دابنەم. كليەكەي لەگەل
خاچەكەيدا بە زنجىرىكەوہ كردبوو، لە مىلى كردبوو. پىش
ئەوہى سەندووقەكە بكاتەوہ، نىگايەكى گومانبارى بە ھەر
چوار نكالى تاريكى مووبەقەكەدا گىتە، بە ويقارەوہ برۆكانى
ويكەيتايەوہ و قفلەكەي كەردەوہ، فوويەكى بە قەباخى
سەندووقەكەدا كرد و وەكو ئەوہى گەرم بى و دەست

بسووتین، ئەوجا بەرزى کردەو، سەرەتا هەندىک جەل
وبەرگى ژێرەوێ لە ناو سەندووقەکە دەرھێنا.

سەندووقەکە تا نیوەى پەر بوو لە قوتووی بەتالى
داودەرمان، گورزە کاغەزى پەنگاوپەنگى پێچانەو، چای،
قوتووی ماسى سەردین و قوتوویەک بۆیاخى ڕەش و شتی دیکە.
لیم پرسى: - ئەمانە چین؟

- ئێستا دەزانى، پە لە مەکە.

سەندووقەکەى خستە نێوان هەر دوو لاقى و بە سەریا
دانەوییهو، ئەوجا لە بن لیوانەو، ئایەتى:

- ئەى ئەو باوکەمان لە ئاسمانای...

خوێندەو.

من بەتەما بووم هەندىک بووکە لە و ئەسپاپ وازى
دەرینى، من لە ژيانما بووکە لە و ئەسپاپ وازیم بەخۆو
نەبینى بوو، بە پوالت ڕقم لەو شتانە دەبوو، بەلام لە
دەو بەغلیم بەو کەسانە دەبرد کە ئەو شتانەیان هەبوو. زۆر
خۆشحال بووم کە ساشا هێشتا، هەرچەندە گەورە بوو،
هەندىک لەو گەمە و یاریانەى پاراستبوو. هەستم دەکرد، ساشا
شەرم لە کارەکەى خۆى دەکات، شەرمەکەى لە من شاراو
نەبوو.

یەکیک لە قوتووەکانى کردەو، چوارچێوەیەکی چاویلکەى
لێ دەرھێنا، کردیە چاوى، بە کەش و فەشەو پوانیە من و
گوتى:

- دروستە شووشەى پێو نییە، بەلام هەر باشە، بەو
حالەشەو هەر پێى دەگوترى چاویلکە.

- با منیش تاقیبکەمەو.

بلەز بەرسفى دایەو: - لەچاوى تۆ نایە، ئەمە بۆ چاوى
پەشە، چاوى تۆ کالە.

هه وه لجار به دهنگیکی دلیر و بنجبر ئه و قسه یه ی کرد، به لام له ناکاوا دهنگی خاو بووه وه، چاویکی نیگه ران و په شوکاوی به چوار نکالی مووبه قه که دا گیرا. ئه وسا له سه ر کاره که ی بهرده وام بوو. قوتویه کی بۆیاخی رهشی پیلایوی کرده وه، کۆمه لیک دوگمه ی گه وره و بچووکی تیا بوو، به کهش و فشه وه گوئی:

- هه موو ئه مانه م له کوچه و کۆلانا خپر کردوونه ته وه، به ته نیا کۆم کردوونه ته وه. سی وحه وت قوچه یه.

قوتوی سینه م پر بوو له دهنبوزی مسینی گه وره که ئه وانیشی له کوچه و کۆلانا دۆزی بووه وه. کۆمه لیک پاژنه ی قۆنده ره و نه علان که هه ندیکیان نفت و نو ی بوون، کۆمه لیک بزماری که و شان، ده سکیکی مسینی ده رگا، توپیکی عاجی، شانیه کی ژنانه، کتیبیکی خه و نامه و گرته وه ی به خت و زۆرشتی تری له و بابه تانه.

خو ئه و کاتانه ی که من له کوچه و کۆلان و زبلدانه کانا له ئیسقان و کۆنه په رۆیان و خورده وات و ئاسنه واله ده گه رام، ده متوانی له زهرفی یه ک هه یفدا، ده ئه وهنده ی ئه مانه ی ئه و کۆبکه مه وه. که سهروه ت و سامانه که ی ساشام بینی، تووشی نا ئومیدی بووم، به زه بیم پیندا ده هاته وه. که چی ئه و زۆر دلی به م شرکه و پرکانه خو شبوو، به پارێزه وه دهستی پیندا دیتان، به خو شیه وه لیوه ئه ستوره کانی ده جوولاند، چاوه زه قه کانی پر بوون له میهر و سۆز. به لام به چاویلکه بی چاوه که یه وه، سیما مندالانه که ی زیاتر له لیبۆکان ده چوو. پرسیم:

- باشه ئه م شتانه ت بۆ چین، به ته مای چیان لیبکه ییت؟
له میانی چوار چیه به تاله که ی چاویلکه که یه وه نیگایه کی کردم و به دهنگیکی خاو گوئی:

- ده ته وی هه ندیکیانت بده می؟

- نهخېر، سوپاس.

وادياربوو له وهلامهكهي من پهست بوو، كهمنك بيدهنگ
بوو، ئهوجا وهكو ئهوهي برياريكي زور گرينكي دايبت، گوتي:
- كوا كونه خاوليك بينه، با هه موو ئه م شتانه پاك
بكهينهوه، گهرد و تون خواردووني.

وهختايهك له خواوينكردنهوهي شتهكان بووينهوهو،
هه موويانمان به جواني له جيني خويان دانايهوه، ساشا له سهر
لا و پوو له ديوارهكه پاكشا. باران دهستي پيكره، بايهكي
تووند خوي به دهركا وپه نجه رهكانا دهكيتشا. ساشا، ههر بهو
دهقهوه به بي ئهوهي پووي وهرگيږي گوتي:

- پهله مهكه، با بارانهكه خوشبكاتوه، له باخچهكه دا
شتيكت نيشان دهدهم كه سهرت سوور بميتيت.

من به بي ئهوهي وهلامي بدهمهوه، له سهر جيكاكه م پاكشام
تا بخهوم. دواي چهند چركه يهك ساشا له ناكواو رابوو، چنكي
به ديوارهكه دا دهكرد، به دهنگيكي ترسناك گوتي:

- دهترسم... خودايا چهند دهترسم! خودايا خوت پهحمم
پيدا بكه!..

ئو ترسه بې منيش سيرايتي كرد، تهزوويهكي ساردم پيدا
هات، وام دههاته بهرچاو كه ژنه شيفهكه، پشت له من و پوو
له پهنجه رهكه وهستاوه، ههنيهي ناوه به شووشه ي
پهنجه رهكه وه، پيك وهكو ئو كاتانه ي كه له وينده ره وه
تهمه شاي شهړه كه له شيره كاني دهكرد. ساشا، هه نسكي
هه لده دا و، چنكي له ديوارهكه ده دا، لاقه كاني دهله رزين. به
زه حه تيكې زور، بيتهوهي سهيري چه و راست بكه م وهكو
ئهوهي به سهر پشكوي ئاگر دا رېبكه م، به ناو مووبه قهكه دا
پويشتم و له لاي ساشاوه گرموله بووم. تا توانيمان گريابن،
نه نجام خه و بردينبيهوه.

دواى چەند پوژىك جه ژنى به سەرا هات، تەنيا دانى به يانى
 کارمان کرد، بۆنيوه پوژەو فراڤين بۆمال هاتينه وه، پاش ئەوهى
 وهستا و ژنه کهى چوون سەرخه و بشکينن، ساشا به دزيه وه
 هات بۆلاى من و گوتى: - کوا وەرە له گەلەم.
 يە کسەر زانيم بۆ ئەو شوينەم دەبات که قەرار بوو، شتە
 سەيرە کهم نيشانبدات.

چووين بۆ ناو باخه که، له نيتوان دوو مالد، له زهوييه کى
 تەنگدا دە پازده دارى زيزه فونييان پانديبوو، قەدەکانيان
 خەنە تيله کهى هەلينا بوو، لق و پۆپه پروت و پەشەکانيان،
 پرويان کردبووه ئاسمان وه مردوو دەچوون. تاقە
 هيلانه يه کى قازوان به سەر ئەو لقانە وه نەدەبينرا. ئەو
 درەختانه له کيلى قەبرى زۆر گەرە دەچوون. جگە لەو
 درەختانه هيج پروه کينى دى لەو ناوه نەبوو، نه گيايهک، نه
 پنجه دپوويهک نه دهوئىک... ئەرزەکه پەش، پەق دەتگوت
 ئاسنە. له هەندىک شوينا، چالايبهک به دى دەکرا که گەلاى
 وهريوى بۆگنخى پار دايپۆشى بوو، بۆنكى ليدەهات که له
 بۆگنخى زەلکاوان دەچوو.

ساشا، بەرهو سووچينى باخه که پۆيى، له ژيەر دار
 زەيزه فونىک وهستا، ماويهک له ويندەر مايه وه، چاوى برييه
 پەنجەرە پيسه کهى ماله کهى بەرانبەر، به چيچکانه وه دانىشت و
 به دەست کۆمه لىک گەلاى زەرد و پزىوى لابر، پەگ و
 پيشه يه کى خوار و ئەستور بەديار کهوت و نووکى تيزى
 دوو کهرپوچيش (خشتى سووره وه کراو) که له لايه وه له
 ئەرزە کهدا چه قنزابوون بەديار کهوتن. هەردوو خشته کهى
 به دەست لابر، ئيدى پارچه برنجه يهک له ژييريانه وه
 وه درکهوت، پيندەچوو پوژى له پوژان پارچهى جەمەلۆنى
 مالىک بووبى، له ژيەر برنجه که وه، تەخته يه کى چوارگۆشه

هه‌بوو. ئه‌وجا چالتيكى پانم بينى كه له ژيڤر په‌گه داره‌كه‌وه ده‌مى كردبووه‌وه، ساشا ده‌نگه شه‌مچه‌يه‌كى پيكره، پاشماوه‌ى مؤميتكى داگيرساند و له ده‌مى چاله‌كه‌ى نزيك كرده‌وه وگوتى: - ته‌مه‌شاكه، به‌لام مه‌ترسه..

ئو به‌خۆى ده‌ترسا، ترس به‌سه‌ر وسيمايه‌وه دياربوو، مؤمه‌كه له‌ده‌ستيا ده‌له‌رزى. ره‌نگى زه‌رد هه‌لگه‌پابوو، وه‌كو ئه‌وه‌ى ترسيتكى گه‌وره‌ى بالى به‌سه‌ريا كيشابى، لى‌وه ناشيرينه‌كانى ته‌ته‌له‌يان ده‌كرد، چاوه‌كانى مه‌ند بوون، ده‌سته سازاده‌كه‌ى به‌دزيبه‌وه خسته‌ى پشتيه‌وه. ترسه‌كه‌ى ئو بو منيش سيرايتى كرد، به‌وپه‌پى پاريزه‌وه چاوم بپيه‌ ژيڤر په‌گه داره‌كه كه له كه‌وانه‌يه‌ك ده‌چوو به‌سه‌ر شه‌كه‌فته‌كه‌يه‌كه‌وه، ساشا، سى شه‌مالى دى داگيرساند و چاله‌كه‌ پرپوو له‌ پوناكى و تيشكيكى شينباو. چاله‌كه به‌ ئه‌ندازه‌ى په‌قره‌جيكى (سه‌تل) ئاسايى ده‌بوو، به‌لام كه‌ميك پانتري بوو. قه‌ده‌كه‌ى به‌ پارچه‌ شووشه‌ى ره‌نگاو‌په‌نگ و له‌ته فه‌خفوري و فينجاني چيني رازينرايووه‌وه، له‌ ناوه‌پراستى چاله‌كه‌ دا، گردوله‌كه‌ گليتك به‌رز بووه‌وه‌وه‌وه‌ په‌پۆيه‌كى سوورى به‌سه‌ردا دراىبوو، تابووتيكى چكۆله‌ى دارى، كه‌به‌ قه‌سدير و برنجه‌ داپۆشراىبوو، له‌سه‌ر دانراىبوو، قوماشيتكى به‌سه‌را دراىبوو كه له‌ ئاوريشم ده‌چوو.

له‌ ژيڤر قوماشه‌كه‌وه، هه‌ر دوو لاقى قاوه‌يى وده‌نووكه چكۆله‌كه‌ى چۆله‌كه‌يه‌ك دياربوو، له‌ پشت ئه‌م گۆره‌وه‌ خاچيكى مسين داچه‌قيناىبوو، سى مؤمى نيوه، كه له كاغه‌زين زيترين و زيويني نوقل و چكليتانه‌وه پيچراىبون، له‌ ده‌ورى گۆره‌كه ده‌سووتان.

گه‌پى مؤمه‌كان، به‌ره‌و زاركى چاله‌كه هه‌له‌كشان و به‌رز ده‌بوونه‌وه، ناو چاله‌كه‌ش به‌ جوړه‌ها ورشه و پرشه‌ى

پهنگاو پرهنگ ددره وشایه وه و دهکوزایه وه، ددره وشایه وه و دهکوزایه وه.

بونی خاک و خول و مومی گهرم و جزره ها بۆگنم به سهردا هات، خه ریک بوو دلم ددره چوو... شتیک له شیوه ی په لکه زیرینه دا، له بهر چاومدا سه مای ده کرد، ئه م دیمه نانه تووشی سه رسامیه کی ئه وتوی کردم، که ترسه که می به ته واوه تی ره وانه ده. ساشا پرسى: - ئه مه جوان نییه؟

گوتم: - ئه مه چیه، فایده ی چیه؟

- ئه مه کلێسایه، میحرابه، باشم دروست کردوه؟

- وه لالا نازانم.

- ئه م شاد پره وانه چۆله که یه که، له وه یه بییت به مه زار، چونکه شه هید بووه، به بی تاوان کوژراوه.

- به مردوویه تی دۆزیته وه؟

- نا، هاتبووه ژیر هه رزاله که و، من به کلاوه که م گرتم و خنکاندم.

- بۆچی خنکانت؟

- نازانم، ئیدی خنکاندم.

چاوه درسته کانی تیپریم و پرسى: - جوانه؟

- نه خیر.

ئیدی به سه ر چاله که دا دانه ویه وه، به ز سه ری چاله که ی به ته خسته چوارگوشه که نایه وه، ئه و جا پارچه قه سدیره که ی خسته سه ری، هه ردوو که ره پوچه که ی له جیتی خویان دانایه وه. ئه و جا گه لا وشک و پرزیوه کانی به سه ریا دایه وه، هه ستایه سه رپییان و خولی سه ر ئه ژنۆکانی داته کاند، زۆر به جدی پرسى: - باشه بۆچی به دلت نه بوو؟

- چونکه به زه ییم به چۆله که به سه ته زمانه که دا دیته وه.

چاره‌کافی، که له چاوانی نابینایان ده‌چوون، تێبێرم، ئه‌وجا
یه‌کێکی به‌ سینگما کێشا و هاواری به‌سه‌رما کرد:

- که‌ر پیاو هه‌موو ئه‌مه‌ت له‌ هه‌سوودیدایه‌. وه‌ک ئه‌وه‌یه
خۆی له‌ مالی خۆیا له‌ باخه‌که‌ی شه‌قامی کانا‌ت‌نایادا، شتیکی
جوانتری دروست کردوه‌؟

ئهو که‌ویله‌م بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ به‌ کۆمه‌کی بابام بۆ خۆم
دروست کردبوو، یه‌کسه‌ر وبێ دوودلی به‌رسفم دایه‌وه‌:-
به‌لێ، بینگومان ئه‌وه‌ی من دروستم کردبوو، زۆر جوانتر بوو.
ساشا، پالتۆکه‌ی دا‌ک‌ه‌ند، فری دایه‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌، هه‌ر دوو
قۆلی هه‌لمالی. تفی کرده‌ هه‌ر دوو ده‌ستی و گوتی:- که‌واته‌،
ئه‌گه‌ر پیاوی وه‌ره‌ مه‌یدان!

هیچ ئاره‌زوویه‌ی شه‌رم نه‌بوو. خه‌میکی گه‌وره‌ له‌ سه‌راپام
نیشته‌بوو، تاقه‌تی ئه‌وه‌م نه‌بوو، ته‌مه‌شای سه‌روسیمای
تووره‌ی خالۆزاکه‌م بکه‌م، به‌لام ئهو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، هێرشێ بۆ
هینام تا توانی که‌له‌یه‌کی به‌ سینگدا کێشا، یه‌کسه‌ر که‌وته‌مه
سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ و چۆکی نایه‌سه‌ر سینگم و هاواریکرد:- ژیا‌ن
یا‌ن مردن؟

خۆ من له‌و به‌هێزتر وه‌ داروبارتر بووم. ته‌واو توو‌ره
بووم، ئیدی گه‌نگه‌شه‌که‌مان خوله‌کیکی نه‌خایاند، پرم دایه‌ و
به‌ده‌ما دام به‌ عاردیدا، له‌ ژیره‌وه‌ که‌وته‌ پرخه‌پر‌خ و ناله‌ نال،
من ترسام، ویستم هه‌لی بسینمه‌وه‌، به‌لام به‌ ده‌ست و لاق
دووری خسته‌مه‌وه‌، به‌جۆری ده‌له‌رزی ده‌تگوت، به‌
سێداره‌یا‌نه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌، هینده‌ی دی ترسم لێ غالب بوو،
وازم لێهینا و لێی دوور که‌وته‌مه‌وه‌، تیا ما‌بووم، نه‌مه‌دزانی
چیه‌که‌م؟ ئهو سه‌ری هه‌لب‌ری وگوتی:- پیت وایه‌ سه‌ری شات
به‌پاندووه‌؟ به‌م ده‌قه‌وه‌ له‌جیی خۆ ناجولیم تا وه‌ستامان دیت

به سهر، ههنگی هه موو شتیکی له سیری تا پیازی بو
دهگپرمهوه، نهوسا بی چهند و چون تروت دهکن.

ئیدی کهوته جنیودان وهه وگیف، خوام نهما، خۆم گه یانده
دیار چاله پیرۆزه که، هه ر دوو خشته کهم ده رهینا، چۆله که کهم
به خۆی و تابووته که یه وه ده رهینا و، له سه ر هه ساره که وه
تووپم دا، نه و جا چاله کهم تیکدا و به پیتیان کوتامه وه و له گه ل
نه رزه که دا ته ختم کرد وگوتم: - باش ته مه شا بکه! دلت
ئیسراحتی کرد؟ نه مه ت به دله؟

کاردا نه وهی ساشا، به رانه به به تووپه بوونه که ی من زور
سهیر بو. له سه ر نه رزه که پۆنیشته، ده می داچه قانده بوو،
نیوچاوانی تیکنابوو، برۆکانی ویکهینابوونه وه، به بیدهنگی
ته مه شای ده کردم. که له کاره شیتانه کهم بوومه وه و دلی خۆم
کرد به ته رزه، به کاوه خۆ هه ستا، جلهکانی ته کاند، به
خه مساردی پالتۆکه ی به شانیا دا و، به دهم نه رمه
هه ره شه یه که وه گوتی:

- سه بری بکه، نهوسا ده بیینی چ به لایه کت به سه ردا دئ. من
ئه م کاره م بۆیه کردبوو تا بتخه مه ته له وه، ئه مه جادووه..
پاوهسته بزانه چیت به سه ر دیت!

ته زوویه کی سارد به سه رپامدا هات، ده تگوت چوار په لیان
برپومه ته وه. نه و پۆیی، به بی نه وهی ئاوپی پاشه وه بداته وه،
دریژه ی به رۆیشته که ی دا، خوینساردیه که ی، ته واو شه پرزه و
هه راسانی کردم.

لیبرام سبه ی به یانی هه لیم. له شار، له وه ستا، له ساشا و
جادووه که ی هه لیم و ئه م ژیا نه گه و جانه و بیتاکامه به جی
به یلم.

سبه ی به یانی، شیغه تازه که، به دهم هه ستاندمه وه
هاواری کرد:

- ئەيەپۇ! ئەو دەم و چاوت چىيەتى؟
لە دلى خۇدا گوتىم: " وادىيارە جادوۋەكە كارى خۇى
كردوۋە!"

بەلام ژەكە بەجۇرى لە قاقاي پىكەنىنى دا كە منىش خۇم
پى كۇنترۇل نەكرا. دوايى لە ئاۋىنەدا تەمەشاي خۇم كرد،
تويۇڭكى خەستى هيس و تەنى نىشتىبوۋە سەر سەروچاوم. لە
دلى خۇدا گوتىم: - تو بلىنى ساشا ئەم كارەى كردىت؟
شىفەكە، بە پىكەنىيەۋە گوتى: - نا، كارى مە.

وەكو ھەموو پۇژىك، دەستم بە بۇياخردنى پىلاۋەكان
كرد. دەستم بەناو تاكىك لە پىلاۋەكاندا كرد، ئاخ، دەنبوزىك
چوو بە سەرى پەنجەمدا. لە دلى خۇدا گوتىم: " ھەبى و نەبى
ئەمەش كارىگەرى و باندۇرى جادوۋەكەيە!"

دەرزى و دەنبوزان لە نىۋ ھەموو قۇنەرەكاندا پەنھان
كرابوون، ئەۋندە ۋەستايانە دانرابوون، ھەرچۇنى دەستم بەناو
قۇنەرەكاندا دەكرد، دەرزىيەك يان دەنبوزىك چزەى لە قامم
ھەلدەستان.. زۇر توۋرە بووم گۈزەيەك ئاۋى سارد و تەزىم
ھەلگرت و بە كەمالى خۇشحالى كردم بە سەرى جەنابى
جادوۋبازەكەدا كە ھىشا لە غورابى خەۋدا بوو، يان بە درۋوۋە
خۇى كردبوۋە خەو.

بەلام ھىشتا ھەر نىگەرەن بووم و ھەستم بە ناپرەھەتى
دەكرد، ھەرچىم دەكرد ۋەكۇشا، دىمەنى ئەو تابوۋتەم
لەبەرچاۋ نەدەرەۋىيەۋە كە چۆلەكە داماوەكەى بە چنگە
قاۋەيىيە خوارەكانى ۋەدەنوۋكە چكۆلەكەيەۋە لە خۇ گرتبوو،
ھەر چوارەدەۋرى بە وردە شووشەى رەنگاۋرەنگ
دەدرەۋشاىەۋە. ئىدى تابوۋتەكە لەبەرچاۋم گەۋرە بوو،
چنگەكانى چۆلەكەكە بەرەبەرە گەۋرەبوون، پاشان ژيانى
تىگەرە.

ليٽيرام هه مان شهو هه ليم. به لام نه متواني هه ليم. له کاتيکا
خه ريکي گهرم کردنه وهی چيشته که بووم، ده بيره وه چووم،
خه يالم پړوي، کاتي وه خو هاته وه، مه نجه له که قولې دده،
خيرا پرم دايه ته باخه که تا وه يکوژينم، مه نجه له که قله وه بوو
و به سر ده ستمدا پړا، خيرا بق نه خوشخانه يان ناردم.

بيره وه رييه کاني نه وه خوشخانه يه، ئيستاش که بيرم
ده که ونه وه، وه کو مۆته که ورموزن، سواری يادگم ده بن.
خه لکانیک، که هر پيشت و ئيسقان بوون، له فه زايه کی خاليدا
وه کو ئيسکه په يکه راني کفن پوش، باريک و بنيس، په نگ زهره
و زه عيف، ده هاتن و ده چوون، قسه يان ده کرد، ده يان نالاند..
کابرايه کی دريژ داهوليش، به جووتی بروی په يوه سته وه که
زياتر له سميل ده چوون و به دوو دار شه قه وه، پدينه په شه
دريژه که ی ده جولاند و هر بۆله بۆلی بوو:

- پاره سته بوم بزانه چوون له لای جه نابی مه تران شکانت
ليده که م.

قه ره ويله کان، تابووتيان وه بير دینامه وه، له يادگهی منا له
تابووت ده چوون. نه وه خوشانه ی له سر پشت پراکشابوون
و لووتيان پوهو ميچه که بوو، له چوله که ی مردوو ده چوون.
ديواره زهره کان ده له رينه وه. بن ميچه که وه کو بالون پرېا
ده بوو، زهويه که ده جولته وه و قه ره ويله کان ده هه ژان. هه موو
شتیک ترسناک بوو، لقی پروتی دره خته کان، له پشت
په نجه ره کانه وه، وه کو نه وه ی قامچی بن و ده ستيکی ناديار
پايان بوه شينی، بهو ئاوايه ده جولان.

جه سته يه کی مرده لوخی قژ سوور، له ناو ده رگا که دا،
به خو ی و دوو باسکی چکوله و په ق و ته قه وه، له ژير

کفنه که یه وه، خۆی با دهدا و ده یگوت: - ئیره جینگای شیتان نییه!
خو شیتخانه نییه، هیچ شیتیکتان لیره وهرناگرم!
ئه و کابرایه ی دوو دارشقه که ی پیبوو، هاواریکرد: -
به گیانی جه نابی مه تران!

بابام ونه نکم و هه موو ئه و که سانه ی که تا ئیستا قسه یان
بو کردبووم، هه موو ده یانگوت نه خویشان له خهسته خانه به
سه لامه تی نایه نه دهره وه، ده یانکوژن... بو یه وام ته سه ور
ده کرد، ئه وه ندهم نه ماوه، هه مووی چهند پوژیکه ده مرم و
لیده به مه وه.

ژنیکی، سپی پۆش لیم نزیک بووه وه، نازانم چی له سه ر
ئه و تابلو ره شه نووسی که له ژوور سه رمه وه هه لواسرابوو،
ئه و پارچه ده باشیره ی که شتی پیده نووسی، شکا، ورده
که چه کانی به سه رما رزا. لئی پرسیم: - ناوت چییه؟
- ناوم نییه.
- ناوت نییه؟
- نه خیر.

- خۆت که وچ مه که، ده نا بهر شه لاقت ده ده ن.
چونکه دلنیا بووم، لیدان ده خووم، وه لامم نه دایه وه. وه کو
پشیله فیشکاندی، ئه و جا وه کو پشیله به گورجی له
قه ره ویله که م دوور که و ته وه.
دوو چرایان هه لکرد، هه ردووکیان وه کو دوو چاوی کز له
میچه که وه شوو بوونه وه. به پرته پرت دایان له چاوم، چاوم
یه شان، گویم له ده نگیک بوو له گو شه یه که وه کوتی:
- وه ره با یاری وه ره ق بکه ین.
ده نگیکی دی به رسفی دایه وه: - یاری؟ من یه ک ده ستم هه یه
چون به تاقه ده ستیک وه ره قبازی ده کریت؟
- ئه ها، که واته ده ستیان بریویته وه، وایه؟

ئىدى لە ميانى ئەو گفتوگۇيەو وای بۆچووم، چونکە
 وەرەقبازی کردووه دەستیکیان بریووتهو. لە دلی خۇدا
 دەمگوت، ئاخۇ بەرلەوہی بمکوژن چیم بەسەر دیتن؟
 دەستە سووتاوہکانم، دەسووتانەوہو زۆر دەیەشان،
 دەتگوت یەکیک ئیسقانەکانی دادەتاشیت. من لەبەر خۆوہ زۆر
 بە هیواشی دەگریام. چ لە ترسا و چ لە ئازارا دەگریام. بۆ
 ئەوہی کەس فرمیتسکەکانم نەبینیت چاوم دەنوقاندن. بەلام
 پوندکەکانم بەلا جانگەکانما دادەخزین و دەچوونە
 گوێچکەکانمەوہ.

شەو داہات، ھەموو نەخۆشەکان لەسەر قەرەوێلەکانیان
 پاکشان وچوونەژێر چەرفە کەوہییەکانیانەوہ. سات بەسات
 بیدەنگیە کە قوولتر دەبوو، لەگەڵ ئەوہشا، دەنگی لە
 گۆشەییە کەوہ بەرز دەبووہوہ، بیدەنگیە کە دەشلەقاند و لەبەر
 خۆوہ دەیکوت:

- فایدە ی نییە، پیاوہ کە حەیانە و ژنە کەش کەرە.
 خۆزگەم دەخواست نامە یە ک بۆ نەنکم بنووسم، تکای
 لێبکەم تا کار لە کار نەترازاوہ بیت بە فریامەوہو لێرە دەربازم
 بکات. بەلام بە سەدەمی سووتانە کە دەستمەوہ، دەستم
 قەلەمی نەدەگرت، کاغەزیشم نەبوو. باشە چون لێرە ھەلیم؟
 ئاخۇ دەرباز دەبم یان نا؟

شەو زۆر درێژ بوو، لە تۆ وایە لە کوتایی نایەت. بە ئارامی
 لە قەرەوێلە کە ھاتمەخوارەوہ، بەرەو دەرگا کە چووم، لایەکی
 دەرگا کە کرابووہ. لە سەر سەکویەکی ناو دالانە کە داو لە ژێر
 تیشکی چرایە کدا، سەریکی بۆزی قژ لوولم بینی، دوو کەل
 دەوری دابوو، بەچاوہ پەشەکانی کە لە قوولەوہ چووبوون
 تەمەشای منی دەکرد. من تیا ما بووم چون خۆم بشارمەوہ.

- زەلام کتی؟ وەرە بۆ ئێرە بزائم!

دهنگه که نه رم بوو، مایه ی ترس نه بوو. ده پړم، نیوه نیکایه کی نه دم و چاوه خړه، که به ئاسته م پډینی هاتبوو، ده کم، قژه لوله دريژده کی به هه موو لایه کدا پړابوو، له بهر چراکه دا وه کو زیو ده بریسکایه وه. چهند دهسته کلیتیک به پشتینه که یدا شو پ بوو بوو وه.. نه گهر قژو پډینی که مینک زورتر بوان پیک له قهشه پتروس ده چوو. گوتی:

- تو نه و کهسه نیت که ده ست سوتاون؟ بؤ به م شه وه تاریکه ده سوورنیته وه؟ نازانی قه ده غه یه؟

توپه لیک دوو که لی به سه روچاوما کرد. نه و جا باسکه فینکه که ی نایه سه ر ملم و له خو یی نزیک کردم وه:-
ده ترسیت؟
- به لی.

- هه موو نه وانه ی دینه ئیره، هه وه لچار ده ترسن. به لام پتویست به ترس ناکات، تا من لیره م ئاسیو به که س ناکات. نایه لم ئازار به هیچ که سینک بکات. جگهره ده کیشیت؟ نا، زور چاک ده که ی، تو هیتشتا مندالی، پتویستت به جگهره کیشان نیه- دوو سالیکی دی چاوه پروان بکه تا توزی گهره ده بیت. داک و بابت نین؟ نیتن؟ باشتر- پتویستت به داک و باب نیه. به بی نه وانش ده ژیت. گرینگ نه وه یه نه ترسیت. تیده گه یت؟

ماوه یه کی زور بوو، تووشی که سینک بوو بووم که به و ساده یی و پروونییه، قسان بکات. زور به خوشحالییه وه گویم له قسه کانی ده گرت.

وه ختایه ک کابرا بؤ سه ر قهره ویله که می برده وه، تکام لیکرد:- توزیک له لام بمینه وه.

گوتی:- باشه.

- تو کینیت؟

- من؟ من بابایه کی سهربازم، سهربازیک که له قه ققازدا شه پری کردووه. به شداریم له شه پین راسته قینه دا کردووه. باوه پ بکه ئیدی عه سکه رییه عه سکه ری، سهرباز یانی شه پ و شه پ یانی سهرباز. شه پری هه نگاریان، چه رکه سیان و پۆلونیانم کردووه. ئیدی شه پ شه پره براله، ئیستاش چ ده بن با بیت..

به دهم قسه کانی کابراوه خو بردمیه وه، کاتن چاوم هه لیتان چ ببینم باشه؟ سه یرم کرد نه نکم به جلکی په شه وه، له جیگای کابراکه، به دیارمه وه دانیشتووه و کابرای سهربازیش له لایه وه وه ستابوو و ده یگوت:- به وجۆره هه موویان مردن، ها؟

هه تاو دنیای زیتر وه شان ده کرد، دهیدا له ناو هوله کان، نه وسا وه کو مندالیکي روح سووک چاو شارکي بکات، ون ده بوو، خوی ده شارده وه.

نه نکم به سه رما دانه وییه وه و پرسی:

- چیه کۆتره کم، نه زیه تیان دایت؟ خو من نه و که متیاره سه ر سووره م پاسپاردبوو..

سهربازه که، به دهم دوور که و تنه وه گوتی:

- ئه ری، هه نووکه ده چم، به چاو تروکانیک هه موو شتیک به پیتی یاسا و پيسا ته رتیب ده که م

نه نکم ده گریا، پوندکه کانی سه ر گونای سه ری و گوتی:

- ده زانی نه م سهربازه، خه لکی شاروچکه ی بالاخضای له مه پ خۆمانه..

من بیده نگ بووم، وام ده زانی خه ون ده بینم. دکتۆریک هات ده سته کانی تیمار کردم. مۆته که ی خه سته خانه م له کۆل بووه وه. کاتیکم به خۆزانی ده گه ل نه نکمدا، له عه ره بانه یه کدا بووین و به شه قامه کانی شاردا تیده په پین. پیره ژن که و ته باسی ماله وه و گوتی:

- بابات، خهريکه ئه قلى له دهست دهدات. ئه وهنده پږد بووه، مړوڤ قيزى لیده بیتته وه. له م پوژانه دا کليست ى سهراج - ئه مه دوستيکى تازه يه - ئه سکه ناسيکى سه د پوږلى، له نيو کتیبى نوږه کانى، دهره ینابوو و لى دزى بوو. مه گهر خوا بزانی چ فهرته نه يه کى نابوو وه!!

کليست، تازه بووبوو به براده رى، باوه گهره ت سویندى به سهرى دهخوارد. ئه م کاره له بهر چاوى خست.

هه تاو، به ئاسمانه وه ده بریسکايه وه، هه وران وه کو مه لانی سپی به ئاسمانا ده سووپانه وه. به سهر پرده دارینه که ى سهر پوږبارى فولگادا ده پوږين، دنيا به ستوويه تی، شهخته و به سته لهک، قرچه قرچ له ژير چه رخی عه ره بانه که دا ده شکا، چوپاوگه ى ئاو به پایه ى دارينى پرده که دا ده چوپايه وه. خاچى زيرين به سهر قوبيه ى سوورى کليسا که ى ناو بازارپدا، دهره وشانه وه. توشى ژنه جوتيارى کى ده موچاوپانى، پوږگهش ده بين که چه پکىک گولى به ده سته وه يه، ئه مه نيشانه ى به هاره، مانای وایه جه ژنى پاک به پړويه!

دلم، خيراخيرا لیده دهدات. خيرا ده ليم:- چه ندم خوشده ويى نه نه گيان!

ئو قسه يه ى پى سهر نه بوو، زور به ساده يى گوتى:

- ئاساييه، چونکه تو که سى منيت.. نه بين به خو هه لکيشان له خوا به زياد بين، بيگانانيش خوشيان ده ويم! خودايا، هه زهره تى مريه م، له مەرحه مه تتان به زياد بين!

بزه يهک، لئوى ترازاند و له سهرى پوږى:

- به و زوانه مريه مى پيروز خوشحال ده بيت، ئاخى کوره که ى زندو ده بيتته وه، خه نى له خوى، به لام کيزه که ى من، فاريوشا ى من..

ئيدى هيجى نه گوت..

بابام له ههوشه دا بوو، چۆكى دادابوو و تهشوييه كى به دهسته وه بوو و سهرى نه ستوونيكى تيز ده كرد، تهشوييكه ي ههلبړى وه كو نه وه ي بيه وي به سهرميا بكتيشيت، نه و جا كلاوه كى له سهرى داگرت، به ته وس وتوانجه وه گوتى:

- سللو عالي جه ناب، ديمانته به خيتر! ته واو، ئيشه كه ت ته واو بوو؟ ده ي هه نوو كه ده توانى به ئاره زوى خوت، چونت پيخوشه ئاوا بژيت. تفو له و شيره ي له دهمت نراوه!

نه نكم قسه كه ي پيڅېرى و گوتى: ده ي به سه، نه م قه وانمان زور بيستوه.

ئيدى ئه ومان به جيهيتشت و خومان به ژوورا كرد، نه نكم سه ماوهره كه ي پيكره وگوتى: - ئيستا بابات به ته واو هتى نابوت بووه! تافه پوليكى قهلبى پى نه ماوه، هه رچييه كى هه بوو، داى به نيكولاي زړكوپى تا بوى بخاته ئيشه وه، به بى نه وه ي هيچ وه سليكى پى ئيمزا بكات، نه نجام كه س نه يزاني چى پرويدا، گرینگ هه رچى دارونه دارى هه بوو، له ده ستى دا، بووبه هه لم و چوو به ئاسمانا.. من هويه كه ي ده زانم، هى نه وه يه هيچ سه ده قه به كمان لى نه داوه، ده ستمان به هه ژاران و نه دارانه وه نه بووه، به زه بيمان به گلواندا نه هاتووه ته وه. ئيدى خوا له دلى خويدا گوتوويه تى: " بۆچى نه م هه موو ماله به مالباتى كاشرين بدهم؟ " ئيدى قه رارى خوى داوه و هه موو شتيكى ليوه رگرتينه وه و ته واو.

چاويكى به ده وروبه ردا گيږاو دريژه ي دانى:

- من هه رچيم له توانا دا يه بۆ رازيكردى خدا ده يكه م. لى نه ده پاريمه وه، كه له وه ي زياتر نه م پيره ميترده نه په نجيتى. شه وانه ده چمه كولان و به گويزه ي ده رامه تى خوم، خيتر

دهكېم، سدهقه ده به خشمه وه، توزی پاره م هیه، نه مشه ویش
دهچم، نه گهر چه زده کئی، ده توانی له گله ما بیت.

سهر وکله لای بابه گوره له دهرگاهه وه په یدا بوو،
نیوچاوانی به یه کا دابوو، گوتی: - خوار دنتان هیه؟

نه نکم گوتی: - خو به پاره ی تو نه مان کړیوه، نه گهر
چه زده کئی ده توانی بی له گله ماندا دانیشت و بخوی، زوره.

قاییل بوو، هات دانیشت و گوتی: - کوا توزیکم بو تیکه.

هیچ شتیکی ژووره که نه گورابوو. ته نیا نه سوچه نه بی
که جاران جیگای دایکم بوو، نه م گوشه یه چول وهول
وخه مناک بوو. پارچه کاغه زیک به دیواره کئی پشت
قهره ویله کئی بابامه وه هلواسرابوو، که به پیتی درشت و
خوانای وه کو پیتی چاپ نه مئی له سهر نووسرابوو: ' نه ی
عیسای مه سیح، نه ی زندووی نه مرا!.. تا نه و پرژه ی دهرم، له
پرهمه ت و میهری خوت بیته شم مه که '.

پرسیم: - کئی نه مئی نووسیووه؟

بابام، وه لامی نه دایه وه. دایه گوره دواي که میک بیده نگی
به دهم بزه یه کئی کاله وه گوتی: - نه م کاغه زه سه د پرېل
له سهرمان که وتووه. نه م..

پیره میرد هاواری کرد: - نه م په یوه ندی به تووه نیسه،
هرچیم هیه ده یدهم به بیگانان!

دایه گوره، به نارامی گوتی:

- هیچ نه ماوه، لات پاله وانی خواي، نه و کاته ی هه تبوو
فلسیک دایک بوو یه کیک باوکت، ده ست تیناچوو بو خوتیشی
خهرج بکئی چ جای بیگانان.

بابام قیزاندی: - بیده نگ!

کولیاي برام که له ناو سه به ته ی جله وشکه کاندای خه وتبوو،
سه به ته که له سهر سه ندوویکی گوشه ی ژووره که دا دانرابوو،

له دهنگی بابام خه بهری بووه وه. چاوه شینه کانی، به زه حمهت له ژیر پیلوه خوالوه کانی وه ده بینرا. بووبوو به داسک و ده رزی، وادیار بوو منی نه ناسییه وه، به بیدهنگی سه ری وه رگیړاو چاوی نوقاندن.

له ده ری، خه بهر و نووچه ی ناخوشم بیست، یه کیک له دوسته کانم به نیوی فیاخیر، له ههفته ی پیروژدا، به نه خوشی له رز و تا مردبوو. خابی، براده ریشم، چووبوو له شار بژی. یاز ی براده رم تووشی باداری بووبوو، له ماله وه زه مینگیر بووبوو. کوس ترومای چاو کال به دهم گتیرانه وه ی ئو هه والانه وه به تووپه یی گوتی: - ئه م کوپانه زور زوو خه ریکه ده مرن!

- خو هه ر فیاخیر مردوو.

- فهرقی چیه، ئه وه ی له پی بکه وی و نه توانیت بیته ده ره وه هه ربه مردوو حیسابه. هه رکه دوستایه تی و ناشنایه تی ده گهل یه کیکدا په یدا ده که ی و ناکه ی، خیرا ده که ویته ژیر گیروداری کاریکه وه و نای په رژیته سه ر تو، یان مردن ده بیاته وه. کرچییه کی تازه هاتوونه ته هوشه ی مه، و اتا هاتوونه ته خانووه که ی مالی چیسنوکوف، خانه واده ی ییفسینوکویان پیده لئین، کوپیکیان هه یه ناوی نوشکایه، کوپیکی زیره ک وبه ئه ده به، دوو کچیان هه یه، یه کیکیان بچووکه و ئه ویتریان شه له، به دوو دارشه ق ده پوات. جوانه. که میک ده بیره وه چوو و ئه وسه له سه ری پوی: - من و چورکا هه ر دوو کمان هه زمان لیکردوو. به رده وام شه پمانه.

- له گهل کچه که؟

- نه که ره، من و کوپه که. زور که م له گهل کچه که دا به شه ر

دیین!

هه لهبته، ده مزانی که کوربان و پیاوان ده که ونه داوی
نه شقه وه.. مه سه له ی دل داری و پامووسان و پابواردن و
جه فای عه شقم ده زانی و لیم شاراو نه بوو، به لام و یرای
نه وهش دلم به حالی کوستروما ده سووتا، که به جهسته له پ و
لاواز و چاوپه شه کانی وه ده تگوت داری واوه یلییه..

ئیواره ی هه مان پوژ کیژه شه له که م بینى.. به قالد رمه کاندای
داده گه پا، بۆ ناو هه وشه که ده پوویی، دار شه قه که له دهستی
که وت. له جیگای خوی پهق پاره ستا، نه یده توانی یه که هه نگاو
بنیت، باریک و لاواز، که پووت بگرتایه پوخی ده رده چوو،
دهسته لاوازه کانی به مه جهره که وه گرتبوو، و یستم
دار شه قه که ی هه لگرمه وه و بیده مه وه دهستی، لى مخابن دهستم
بریندار بوون و باش کاریان نه ده کرد. من له بی توانایی خوم
توو په بووم و بیهوده زورم له خق ده کرد، نه وه له سه ر
قالد رمه که وه ستابوو و به میهره بانی پیده که نی. نه نجام لئی
پرسیم: - ده ست چیه تی؟

- سووتا ون.

- منیش وه کو ده بینى له نگم. توش له م خانووه ئاکنجیت؟
زور له نه خوشخانه مایته وه؟ من زور له خهسته خانه مامه وه.
کراسیکی سپی کونی له بهر بوو، به لام زور خاوین بوو،
گولی وردی شینی پتوه بوو، قژه نه رمه که ی جوان داهیترا بوو،
گورزه هون کرابوو و به سه ر سینگیا هاتبووه خواره وه. چاوه
درشته کانی له من بوو، به لام خه مینی و ماندوویه تیان
لیده باری.. ناسکه بزه یه که به سه ر لیتوه ته نگه کانی وه سه مای
ده کرد، به لام به شتویه کی گشتی نه چوو دلمه وه. پیده چوو
نازای نه خوشی هاوار بکات: - تکایه دهستم لیمه دن..
حه زم ده کرد بزنام، چون هاوپئ چکوله کانی من که وتبوونه
داوی فیانی نه وه وه؟

دووباره هاته قسان، به پړاو ټیږنکی پر غروور و شانازیږه
گوټی:

- من زور له میږه نه خوشم. یه کیک له دراوسیکانمان
جادووی لیکردم، له گهل دایکما بووبو به شه پی و بو نه وهی
داخ بکاته دلی دایکمه وه، جادووی لیکردم. باشه که تو له
خسته خانه بوویت، نه ترسایت؟

- با، زوریش ترسام!

په وشی کیږه که و پرس و جویه کانی په شوقاندمیان، نیدی
بومال گه پامه وه. نه نکم دهوروبه ری نیوه شه و به میهره بانیه وه
بیداری کردم وه و گوټی:

- برږین؟ نه گهر یارمه تی هاونه ژادی خوت بدهیت،
دهسته کانت زو و چاک دهنه وه.

قولی گرتم و وه کو کویږ به ناو تاریکيه که دا بکیشی کردم.
شه ویکي نه نکوسته چاوی نمناک بوو، بایه کی تووندی ته زی
دهات، گف وه پی بایه که له دهنگی هاپه و هازه ی پو باریکی
له زگین دهچوو. پیمان له قور و سیان دهچه قی. نه نکم به
پاریزه وه پی دهکرد، به ره و په نجره تاریکه کانی ماله هه ژاره
بینه واکان ده پوی. له بهر هر مالیکا سئ جاران نیشانه ی
خاچی ده کیشا و پینچ کوپیک و سئ پارچه پسکیتی له قهراخ
په نجره که یان داده نا، دووباره نیشانه ی خاچی ده کیشا. سهری
بو ئاسمانی بن ستیران هه لده بری و له بن لیوانه وه ده یگوت:

- نه ی فریشته ی بیگه ردی ئاسمانی پاک، یارمه تی
هه موومان بده، ئیمه هه موومان له هه نهر تودا که مته رخمین،
نه ی دایکی موباره ک و پپروژا!

تا زیاتر له مالی خومان دوور ده که وتینه وه، دنیا تاریک و
تاریکتر ده بوو، له تو وایه ئاسمان بو هه میشه مانگ و
نه ستیره کانی قووت داوه و جاریکی دی هه لئایه نه وه. له ناکاوا

سه گيتکمان لى پهيدا بوو، چاوه کاني له تاريخيه کهدا
 ده بريسکانه وه، له ترسا خوځم دايه په ناي نه نکم.
 گوټى: - مه ترسه. سه گه، قهت سه گت نه ديوه! وهختى
 شه يتانان به سهر چووه، دهميکه که له باب خوځندو ويه تى.
 سه گه که ى بانگ کړد، ده ستنى به سهر يا هيتا وگوټى:
 - سه گه جوانه چکوله که هم منداله مه ترسيته، نه مه نه وهى
 منه!

دواى که ميک سه گه که هتور بووه وه، خوى له لاق و له تهرى
 من هله سوو، ئيدى به سى قولى که وتينه پى. نه نکم له
 دوازده په نجران نزیک بووه وه و به يده نگی خيتر و
 سه ده قه که ى خوى له قه راخ نه و په نجرانه دانا. ئاسمان
 خه ریک بوو پوناک ده بووه وه. به ره به ره هه يکه لى که وه يى
 په نگی خانووه کان له ناو جهرگه ى تاريخيه که وه به ديار
 ده که وتن. بورجى زهنگه کاني کلپسای نابولنایا، ده رکوت،
 وه کو شه کر له دووره وه سپى ده چووه وه. ديوار و هسارى
 گوړستانه که، به ديارکه وت، له تو وايه تامان و په رژينکى
 مکوم و قايمه.

نه نکم گوټى: - نه نکه پيره که ت که نه فت بووه، پيرى و هه زار
 عيب. وهختى نه وه هاتووه بق مال بر وينه وه. که ژنان به يانى
 زوو له خو واده بن و ده بينن پاکيزه ى موباره که نه و پاره و
 پسکيتانه ى بق منداله کانينان داناوه، زور خوشحال ده بن، خه لکى
 هه ژار به شتى که ميش پازين. نه ليوشا، تو ته مه شا بزانه
 خه لکى بينه و او هه ژار له دنيا دا چنه د زورن، که چى هيچ
 که سيک به خه ميانه وه نييه، که س ئاورپکى به خيريان
 ليتا داته وه.

ده وله مهنه بير له خودا ناکاته وه
 پوژى په سلان و عداله تى له بير نييه

دلی به هه‌زار و بی‌نه‌وایان ناسووتی
 ته‌نیا له خه‌می کۆکردنه‌وه‌ی زیری خۆیه‌تی
 بۆ کوێ ده‌روا
 ئاه‌ی هه‌زاران
 تا هه‌تاهه‌تایه

له ئاگرێ دۆزه‌خا ده‌سووتی!

- مخ‌ابن! ئه‌ركی مه‌ ئه‌وه‌یه پشته‌ی یه‌ك بگرین، یارمه‌تی
 یه‌كدی بده‌ین تا خوداش یارمه‌تی هه‌موو لایه‌كمان بدات، من
 زۆر خۆش‌حالم كه‌ جاره‌کی دی هاته‌یه‌وه بۆلای من.
 منیش هه‌مان هه‌ستی ئه‌وم له‌ لا چێبووه، هه‌ستده‌كه‌م له
 كاریکی فه‌رامۆش نه‌کرده‌نی‌دا به‌شداریم کردووه. سه‌گه
 سو‌رخنه‌که، كه‌ ده‌م وچاوی له‌ پێوی ده‌چوو، جۆره‌ ترسیك
 به‌ چاوه‌ جوانه‌كانیه‌وه دیاربوو، به‌ كلكه‌ سووتی به‌ ده‌ورماندا
 ده‌هات، بیر له‌ ئاینده‌ی ده‌كه‌مه‌وه، ده‌پرسم: - باشه‌ ئه‌مه‌ لای
 مه‌ ده‌مینته‌وه؟

- بۆ نا؟ ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌کات با بمینته‌وه. ئیستا پسکی‌تکی
 ده‌ده‌می، هێشتا دوو‌دانه‌م پێ ماوه، با كه‌میک له‌سه‌ر ئه‌م
 سه‌کویه‌ دانیشین. وادیاره‌ زۆر ماندوو بووم.
 له‌ سه‌ر سه‌کویه‌کی نزیکێ ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ دانیشتم،
 سه‌گه‌که‌ له‌به‌ر پێماندا وه‌رکه‌وت و ده‌ستی به‌ خواردنی پسکی‌ته
 وشکه‌که‌ کرد. نه‌نکم گو‌تی:
 - ژنه‌ جو‌وله‌که‌یه‌ك له‌م ما‌له‌دا ده‌ژی، نو‌ من‌دالی
 سه‌روپێچکه‌ی هه‌یه.

جاریك لیم پرسى: "موسی‌قنا تو چۆن ده‌ژیت؟" به‌رسقى
 دایه‌وه: "من له‌گه‌ل خواى خۆما ده‌ژیم، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بوايه
 چۆن ده‌متوانی بژیم؟"

خۆم به به‌دهنی نیمچه ته‌پری نه‌نکمه‌وه ده‌قرسینم و خه‌و ده‌مباته‌وه.

ژیان، به‌خیرایی و به‌خوشی ده‌ست پتده‌کاته‌وه، هه‌موو پوژیکی تازه شتیکی تازه روحم ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه یان نیگه‌رانم ده‌کات، یان سه‌رنجم را‌ده‌کیشیت و له‌فکران را‌ده‌چم. بیرکردنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دووی یه‌ک به‌روکم ده‌گرن. نازانم چ گۆپرانیکم به‌سه‌ره‌اتوه. زۆری نه‌برد دلم که‌وته که‌لکه‌له‌ی دیتنی که‌چه‌شه‌له‌که. حه‌زم ده‌کرد بیدینم، قسه‌ی ده‌گه‌ل بکه‌م، یان به‌بیده‌نگی و له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌ی به‌ر ده‌رگادا، له‌نزیکیه‌وه دانیشم. ته‌نانه‌ت دلم به‌وه‌ش خوشبوو که‌به‌بیده‌نگی له‌لایه‌وه دانیشم. له‌په‌سه‌ی‌لکه‌ ده‌چوو، زۆر به‌جوانی باسی قوزاقه‌کانی که‌ناری دۆنی بۆ ده‌کردم، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌لای مامه‌ میکانیکه‌که‌ی که‌له‌وینده‌ر له‌کارگایه‌کی شیرا‌کاری ده‌کرد ژیا‌بوو. پاشان بابی که‌کابرایه‌کی به‌را‌د بوو، بۆ نیجینی نو‌فگرو‌د نه‌قل بو‌وبوو، ئه‌ویش.

- مامیکی دیکه‌شم هه‌یه که‌کار بۆ خودی تزار ده‌کات. شه‌وانی جه‌ژن، هه‌موو خه‌لکی ئه‌و کۆلانه‌ له‌مال ده‌هاته‌نه‌ ده‌ری. که‌چان و کو‌پان بۆ پیاسه‌ و که‌پان و گۆرانی ده‌چوون بۆ سه‌ره‌قه‌بران. پیاوان بۆ مه‌یخانان ده‌چوون، که‌س له‌کۆلانه‌که‌ نه‌ده‌ما جگه‌ له‌مندالان و ژنان، ژنان له‌سه‌ر سه‌کۆیان یان له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ له‌به‌ر ماله‌کانیاندا داده‌نیشن و به‌ده‌نگی به‌رز حیکایه‌تیان بۆ یه‌کدی ده‌گن‌پرایه‌وه، مندالان، مو‌شین یان تو‌پانیان ده‌کرد و دایکان دو‌ور و نزیک چاو‌دیریان ده‌کردن، ستایشیان ده‌کردن یان به‌گه‌وجاتیان پتده‌که‌نین، ئیدی هه‌را و زه‌نا و ژاوه‌ژاو دنیای پ‌پ ده‌کرد، له‌حوزووری گه‌وره‌کانا، هینده‌ی دی ده‌هاتینه‌جۆش وله‌گه‌مه‌ ویا‌ریه‌کانماندا گه‌رم ده‌بو‌وین و ده‌که‌وتینه‌کی‌پ‌کی. ئیمه، من، کو‌ستروما و چورکا، له‌

گهرمهی یاریدا، ناوبه‌ناو، به‌هه‌شتاو خۆمان ده‌گه‌یانده لای
لودمیلا شهل و خۆمان به گه‌مه‌کانمانه‌وه هه‌لده‌کیتشا:
- لودمیلا، بینیت چۆن هه‌ر پینچ سنگه‌که‌م به‌یه‌ک زه‌ربه
خست؟

ئه‌ویش به‌ روومانا پێده‌که‌نی و سه‌ری بۆ ده‌له‌قاندین، وه‌کو
ئه‌وه‌ی ئافه‌رینمان بکات. جاران ده‌سته‌به‌ندیمان ده‌کرد و ئیمه
هه‌رسێکمان له‌یه‌ک ده‌سته‌دا بووین، که‌چی له‌م دوایانه‌دا،
ده‌مبینی کوستروما و چورکا، ده‌چوونه‌ دوو ده‌سته‌ی
جیاوازه‌وه‌ به‌جۆره‌ها شیوه‌ هه‌فرکی یه‌کیان ده‌کرد و توانای
خۆیان ده‌نواند وه‌ندێجار کار ده‌گه‌یه‌ شه‌ر و پێکادان و
گریانی. جاریکیان به‌جۆری ئامبازی یه‌ک بوونه‌وه‌ به‌ گژ
یه‌کدا چوون، که‌ گه‌وره‌کان ناچاربوون بۆ لێک کردنه‌وه‌یان،
وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو سه‌گی هه‌ربین، به‌ سه‌تل ئاویان پێدا بکه‌ن.
له‌م کاته‌دا لودمیلا، که‌ له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشتیبوو، لاقه
ساغه‌که‌ی له‌ عاردی ده‌جولاند و هه‌رکه‌ دوو په‌قیبه‌که‌ لێی
نزیک ده‌بوونه‌وه‌ به‌ دارشه‌قه‌که‌ی له‌ خۆی دووری
ده‌خستنه‌وه‌ به‌ ترسه‌وه‌ هاواری ده‌کرد: - به‌سه‌! لاکه‌ون!
ئیدی دهم و چاوی گژ ده‌بوو چاوانی لێل ده‌بوون، چی
وای نه‌ده‌ما ببوریته‌وه‌.

جاریکیان کوستروما، به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌نگین گه‌مه‌که‌ی به
چورکا دۆراند. کوستروما، به‌ ته‌ریقی رۆیی، خۆی له‌ په‌نا
سه‌ندووتیک شۆفان، که‌ له‌به‌ر دووکانێکی ئه‌و نزیکانه‌ دانرابوو
شارده‌وه‌ به‌ بیده‌نگی ده‌ستی به‌ گریان کرد. دیمه‌نیکی خه‌مناک
بوو. هێنده‌ ددانی به‌ چیره‌وه‌ بردن، ماسوله‌کانی چه‌ناکه‌ی
ئاوسان، دهم و چاوه‌ باریکه‌که‌ی بوو به‌ به‌رد، پوندک وه‌کو
بارانی بوهاری، له‌ چاوه‌ ره‌شه‌ خه‌مینه‌کانیه‌وه‌ ده‌باری. که‌ لێی

نزيك بوومه‌وه وويستم دل خووشي بدهمه‌وه، بدهم فرميسك
پرشته‌وه و له‌بن ليوانه‌وه گوتي:

- پاره‌سته، بزانه چۆن پتي نيشانده‌دم، هيتشتا له كوييه‌تي،
يهك كه‌رپوچ ده‌دم به ته‌پلي سهريا، ئه‌وسا ده‌زاني من كيم!
چوركاش خوي گيف كرڊبووه‌وه. به كه‌ش وفشه‌وه به‌سهر
شه‌قامه‌كه‌دا، ده‌پويي و وه‌كو گه‌نجيك وه‌ختي ژنه‌پناني بي،
خوي ده‌نواند، كلاوه‌كه‌ي نابووه تيلاكه‌ي سهری و ههر دوو
ده‌ستي له‌به‌ركي نابوو. ئيدي بيئه‌وه‌ي ده‌مي بكاته‌وه، له‌به‌يني
ددانه‌كانيه‌وه تفيكي كرد و گوتي:

- به‌و زووانه ده‌ست به جگه‌ره‌كيشان ده‌كه‌م، تا ئيستا
دوو جارم تافيكرڊووه‌ته‌وه، به‌لام ناخوش بوو، ده‌بي خۆم
پايينم.

من له‌و ئه‌داو ئه‌توارانه‌ي بيزار بووم، پيم ناخوش بوو.
هه‌ستم ده‌كرد خه‌ريكه ئه‌و دوو هاوپتيه‌م له ده‌ست ده‌دم،
هۆيه‌كه‌شيم به لودميلا ده‌زاني.

ئيواره‌يهك له‌ هه‌وشه‌دا بووم، خه‌ريك بووم، ئه‌و ئيسقان و
خورده‌وات و شپو شيتالانه‌ي كه‌ كۆم كرڊبوونه‌وه، هاويز
ده‌كرد. لودميلا به‌خۆ و دارشه‌قه‌كه‌يه‌وه هات و له‌ به‌رده‌مما
وه‌ستا، خوي به‌ سهر دارشه‌قه‌كه‌يدا دا، ده‌ستي راستي خسته
جووله‌، سينجار سهری له‌قاند و گوتي:

- شه‌وباش! كوستروما له‌گه‌ل تۆدا هات؟

- به‌لن.

- ئه‌دي چوركاه؟

- چوركاه، هه‌نووكه‌ كايه له‌گه‌ل مه‌دا ناكات. هه‌مووي
خه‌تاي تۆيه، ئه‌م دووانه‌ خه‌زيان له‌ تۆ كرڊووه وشه‌ر به
يه‌كدي ده‌فروشن.

کيڙي سوور ٻووه وه، به پيڪه نينه وه گوتي: - ٽم قسانه
چيهه؟ من خه تام چيهه؟

- ٻڙچي پروت داونه تي؟

توورپه ٻوو وگوتي: - من چيم داوه له وان، خو پيم
نه گوتون وهرن دوام بڪون.

ٺهوجا به دهم پويستنه وه گوتي: - قسه ي به لاش! من له
هر دووڪيان گوره ترم، من چوارده سالانم. چما کوپان هه
له کيڙاني له خو گوره تر دهڪن؟!

به ٺانقه ست و ٻو ٺهوي زياتر توورپه ي بڪم، هاوارم کرد:
- وانويه! ته مه شاي خاوهن دووڪانه بڪه، خوشه كه ي
كليست - گوره شه و کوپان دووي دهڪون!

لودميلا، گهرايه وه به هه شتاو ٻولي من هات، له گهل هه
هنگاويڪدا، دارشه قه كه ي له گلله نهرمه كه دهچه ق، گريان له
ٺهوكي گيرابوو، گر له چاوه جوانه كان ي ده ٻووه وه، بله ز گوتي:
- تو گه مڙه ي، هيچ نازاني، خاوهن دووڪانه كه، ڙنيكي
هه رزه يه، من له گهل ٺهودا به راورد ده كه يه؟ من هيشتا
بچو وكم، كچوله م. كه س هدي نيه دهستم ٻو بيني يان
نقورچم ليٽيگريٽ. ٺهگر تو به رگي دووه مي پوماني
كامشادالكا ت بخوينيواوه، ٽم قسانه نه ده کرد!

به دهم گريانه وه پوي، زورم به زه ي پيدا هاته وه. ٺهله قه
قسه كان ي هه نديك راستيان تيابوو، كه من دهر كم نه ده کرد.
باشه هاوريڪانم ٻڙچي نقورچيان ليده گرت؟ خو هاوريڪانم
دهيانگوت خوشيان ده ويت!

ٻو سبه يني ويستم ته وازي ٻو بينمه وه، ٺاشتي بكمه وه،
ٺيدي بابي هوت کوپيڪان، نوقل و نه باتم كر ي، نوقل و
نه باتيڪ كه لودميلا زوري هه ليٽيوو. ليم پرس ي: - توڙيكت
له مه بده مي؟

به ئانقهست خۆی توورپه کرد وگوتی: - بېرۆ، من چیتەر
قسهت له گهل ناکهم، به عزم له گهلتا!

ویرپای ئهوهش، نوقل و نه باته که ی لێوه رگرتم و گوتی:
- ده بوا به لای که مه وه له کاغه زیکته وه پینچابا، ته مه شای
دهستی خۆت بکه بزانه چهند پیسن...

- من دهسته کانم شۆردوون، به لام پیس دیارن.
به دهسته وشک و گهرمه که ی دهستی گرتم و جوان دیقه تی
دا: - دهسته کانت خراپ شیناوان.

- قامکه کانی توش بریندارن.
- جینگای ده رزییه، ئاخو من به زۆری خه ریکی خه یاتیم،
سه روکارم له گهل ده رزی و دروماندايه.

دوای ماوه یه کی که م، دوای ئه وه ی به وردی دیقه تی
ده ورو به ری دا، گوتی:

- چۆنه بېرۆین له په نایه کدا پۆمانی " کامشادالکا "
بخوینینه وه؟

ماوه یه کی زۆر گه راین تا په نایه کی چۆل و ئارام وه دۆزین.
ئه نجام پارپه و ی حه مامه که مان به گهن کرد. جینگایه کی به راستی
تاریک بوو، به لام ئیمه ده مانتوانی له بهر ئه و په نجه ره یه
دانیشین که ده یروانییه سه ر گوزهری قه سابخانه که ی
دراوسیمان. خه لکی به ده گهن پروویان ده کرده ئه و شوینه.

لودمیلا، له بهر په نجه ره که دانیش، لاقه شه له که ی راکیشا و
خۆی دا به سه ر لاقه ساغه که یدا، کتیبیکی کۆنی له چاوی نزیک
کرده وه، پزیک وشه ی دا به گویمه که ته قه ی سه رم ده هات.
وام ده زانی که گویم بۆ ده ژمیریت. به لام که له سه ر ئه رزه که
دانیشتبووم و ته مه شای چاوه شینه جوانه کانیم ده کرد که
به سه ر دێر به دێری کتیبه که ی دا ده گیران، وه کوئه وه بوو
گرپکی شینیان لی ببیته وه، جار جار یکیش تاقه فرمیسیک له

چاوه تهرهكانيه وه به سهر گزنايدا دادهخزى، دهنگى بهدهم
خويندنه وهى وشه نامۆ ونامهفهوومهكانه وه، دهلهرزى... ئىدى
هولم دهدا ئه و وشانه هه لگير وداگير بگه، بيانگه به شيعر،
بهلام فايدهى نه بوو، هيچم نه له كتيبهكه و نه له وشهكان
ههله دهكراند، به كورتى شتيكى ئه وتو حالى نه بووم.

سهگه كه سهرى نايه سهر ئه ژنوكانم ناوم نابوو "با"
جستهيهكى باريك و دريژى هه بوو، تووكتيكى گف و بژى
هه بوو، كه پايده كرد، باى به قولاندا نه دهگه يى، كه ده پۆيى،
وهكو باى پاييز كه خۆى به لوولهى سوپاياندا دهكات،
دهيلوراند.

كچهى تايين به شپه زه يى لى پرسييم:- ئه رى تو گويت ليمه؟
سهرى ئه ريم بۆ له قاندا. به پاستى ئه و وشانه
حه په ساندميان. پر به دل حه زم ده كرد، وشهكان به جورىكى
دى و له شيوه ي گورانييدا دابريژمه وه، به جورى داي
بريژمه وه كه ههر وشهيهكى وهكو ئه ستيرهيهكى ئاسمان
بدره وشيته وه.

ئىدى دنيا به ره به ره تاريك بوو، لودميلا وشهكاني
نه ده بينى، دهسته زه ردهكاني له كتيبهكه به ردا و گوتى:- جوانه
ها؟ پيم نه گوتى جوانه؟!

له و پۆژه به دواوه، زورجار دهچووينه ئه و شوينه چه په كه،
خوشبهختانه لودميلا زوو دهستى له خويندنه وهى "كامشادالكا"
"هه لدهگرت، كه ئه و دهستى له خويندنه وه هه لدهگرت، خهنى
ده بووم.. ئه وهندهى قاره مان و پروداو تيا بوو، به هيچ جورى
بۆم كونترۆل نه دهكرا، ناوهكانم بۆ ئه زبه ر نه دهكرا، پۆمانتيك
بوو له وه دهچوو كوتايى نه يهت، ئيمه له بهرگى دووهمه وه
دهستمان پيكر، بهرگى سينيهميشى هه بوو، به قسه ي لودميلا
بهرگى چوارهميشى هه بوو. خواخويمان بوو باران بيارى، كه

باران بښوایه کس له مال ودهر نه ده کهوت وکس پرې
نه ده کهوته خه لوه تگه کهی نیمه. به لام وپرای نه ودهش لودمیلا،
ده ترسا، په کیک بیت به سهره و لهو شوینه دا به دوو قولی بمان
بینن وغافلگیرمان بکن.. به دهنگیکي نه وی به منی دهگوت:-
ده زانی نه گهر خه لکی لیره دا بمان بینن چ دهلین؟

زورباش ده مزانی ومنیشله وه ده ترسام. نیمه به سه عاتان
له وی ده ماینه وه. باسی زور شتمان ده کرد، هه ندیجار
حیکایه ته کانی داپیره مم بؤ ده گنپرایه وه، لودمیلاش ژبانی نه و
قوزاقانه ی بؤ باس ده کردم که له گوپی پوباری میدفیدیتزا
ده ژبان و ده یگوت:

- جوانی ژبان له وینیه! وه کو ئیره نییه! ئیره شوینی خه لکی
هه ژار و بینه وایه!

ئیدی له دلی خؤدا برپارم دا، هه رکه گه وره بووم، پرژیک
بروم بؤ نه ویندهر تا پوباری میدفیدیتزا بدینم و به و دیمه نانه
زاخوی چاوم بدهم.

ئیدی زوری پینه چوو، وازمان له دانیشتنی نه و خه لوه تگه و
پاره وه هینا که بؤ حه مامه که ده چوو. دایکی لودمیلا له
کارگه ی کابرایه کی بازرگانی پیست دامه زرا، خوشکه که ی
چووه مه کته ب، براهه ی له کووره خانه یه کی خشت سازی
دامه زرا. هه رکتی که ش و هه و ناخوشبایه، ده چووم بؤ مالی
وان و ئیدی له چیششت لینان و پاککردنه وه ی ژوور و
مووبه قه که دا یارمه تیم ده دا. لودمیلا به پیکه نینه وه ده یگوت:

- نیمه وه کو ژن ومیزد پیکه وه ده ژین، ته نیا
جیاوازیه که مان نه ویه که ده گهل یه کدا ناخه وین. نیمه له ژن و
میزد باشت ده ژین، چونکه میزدان یارمه تی ژنه کانیا ناده ن.
هه رکتی چهنده شاهیه کم به ده ست هینابا، که میک نو قل و
شیرینیم ده کری، پیکه وه چامان ده خواره وه و پاشان به ناوی

سارد سه ماوه ره که مان ده کوژانده وه، تا دایکی لودمیلا، که ژنیکسی به پرته و بۆله بوو، پینهحه سیت که ئیمه دامانگیرساندوه.

هه ندیجار نه نکیشم ده هات له لاماڤان داده نیشته، ئیدی ده که وته گولدۆزی و ده رزی و دروومان، ئهوسا چیرۆکی دوور و دریتژ و خوشی بۆ ده گنپاینه وه. هه رکاتی بابام بۆ شار بچوايه لودمیلا بۆ مالی مه ده هات، ئیدی بیتخه و خه یال سه رگه رمی گه مه و وازیان ده بووین. نه نکم ده یگوت: - ئیمه زۆر خۆش ده ژین. وانیه؟ ئافه رین مالی خۆم، هه زکه م ده تخۆم، هه زکه م ناتخۆم؟

نه نکم، دۆستایه تی مه ی پیتخۆش بوو، ده یگوت:
- دۆستایه تی کوپ و کچ زۆر خوشه به مه رجی ماقوول بئ، هه یچ گه و جایه تیه ک نه که ن!

ئه وجا به زمانیکی جوان و زۆر ساده مانای ئه و ' گه و جایه تیه ی ' بۆ روونده کردینه وه. وشه کانی سیراوی بوون، ئیلهام به خش بوون، ئیدی من له لای خۆمه وه له وه حالی بووم که نابیی به رله پشکوتن ده ست بۆ گول ببریته، چونکه په ژمرده ده بی نه گول ده دات نه میوه.

من ئاره زوی کردنی هه یچ ' گه و جایه تیه کم ' نه بوو. به لام وێرایی ئه وهش، من و لودمیلا، له قسه و گفتوگۆکانماندا، باسی هه موو ئه و شتانه مان ده کرد که خه لکی به بیتده نگه به سه ریا تی ده په رین... هه لبه ته جار جار و له حاله تی زۆر زه رووریدا نه بوایه باسی ئه و شتانه مان نه ده کرد. چونکه په یوه ندی نتوان دوو په گه زی جیاواز هه ندیجار ئازاری ده داین و کیشه ی بۆ دروست ده کردین.

بیفسینکو، بابی لودمیلا، پیاویکی جوان بوو، ته مه نی هه ر چل سالیک ده بوو، کابرایه کی قۆ لوول، ئه برۆ چر و په یوه ست،

به غرووره وه هه لیده بپین. پیاوێکی یه جگار که مدوو بوو، بیرم نایهت قهت گویم له قسهی بووبیت. که مجامه لهی مندا له کانی ده کرد وه کو که پ ولان ته نیا بلمه بلمیکی ده کرد و ته واو، ته نانهت که له ژنه کهشی ده دا، نه ده هاته قسان.

ئیوارانی یه که شه مموان، کراسیکی شین و پانتۆلیکی که تانیده لێ له بهر ده کرد، جووتی پتیلاوی بریقه داری له پی ده کرد، نهوسا ئوکوردیونه گه وه که ی له شانی ده کرد و ده چوووه کۆلان، له وی وه کو سه ربازیک به خو و تفهنگه که یه وه، ئاماده ی سه لام کردن و ئیکلام بی، ده وه ستا.. ههنگی ته هلی پیاسه یه که به بهرده رگا که ماندا ده هاتن، ژن و کچان وه کو قاز به لار وله نجه ده هاتن و تیده په پین، ژیرا و ژیر سهیریکی "بیفسینکو" یان ده کرد، یان زه قاوزه ق و به چاوانی برسی و تامه زرووه ته مه شایان ده کرد. نهو له جیتی خوی نه ده جولا، لیتی خواره وه ی شوپ بوو بووه وه. به چاوه په شه کانی دایده بیژان، نه چاوپرکی بیده نگانه جوړه نهوسنیه کی سیکیسی تیابوو.. کاروانی ژنان به هیواشی به بهرده میا پهت ده بوون، پیاو وای هه سته کرد، کامیان بگری، به ئامازه یه کی وی دیته په دا و، له نه رزه که دا بوی پالده که وی. داکي لودمیلا، ده بیۆلاند: - نه به رازه لاساره، نه م سابریته پیسه چاویان لیداده گریت.

نه ژنه داماووه جوان نه بوو، بهرچاوی نه بوو، دریز داهۆلیکی لاوازی مرده لوخ بوو. ده م وچاوی دریز کۆله و په له پهلوی بوو، په نگ و روو سیسه له و چرچه له بوو، قزی کورت له گسکیکی سواو ده چوو. لودمیلا له لایه وه دانیشتبوو، بیتهوده هه ولی ده دا، سه رنجی په رت بکات و به پرسیاران سه رگرم و مژولی بکات، به لام ژنه ی تاین، به وپه پی بیتا قهتی هاواریده کرد:

- وازم لښتته،شعلی نه گېت!

چاوه مهنګوليه بچوکه کانی، که له کونجکاویدا
دهدرهوشانه وه، به شپوهيه کی سهر به ملا و به ولادا ده گپړا.
لودميلا ده لیت:

- دايکه تووړه مېه، تووړه بوون فايده ينيه. تو ته مه شای
ئو بيوه ژنه حه سیر فروشه بکه، چون خوی وه کو بووکه له
پازاندووه ته تو ش چاو له و بکه.
دایکی به دم په لمه گریان و فرميسک رشتنه وه، ده روانيته
بيوه ژنه زه لامه که و ده لیت:

- نه گهر ئیوه نه بان سهد هينده ی ئو خوم ده پازاندووه و
به خوم را ده گيم. ئیوه هرسیکتان، به زندوويه تی خوار دتلم.
بيوه ژنه که، له خانوويه کی بچوک ده چوو، سينگ و
به رڼکی هاتبووه پتسه وه و له بانيزه ده چوو، ده موچاوی له
مکيا جدا سوور ده چوو وه، سه رپوشی کی که سکی
به سه ریادابوو، له کونه بينايه که ده چوو، زه رده په پری ئتواری
لی بدات.

یيفسينکو، ئوکورديونه که ی به سينگيه وه دهنی، ده ست به
ژهنين ده کات، به ره به ره دهنکی موزيکا به رزده يته وه، مندالان
له هر چوارنکالی کولانه که وه به غاردین و له دوری
سازفانه که خرده بڼه وه، ئه و جا حایر و حه په ساو، به شپوه ی
بازنه یی له دوری داده نیشن.

ژنه که ی ئاگاداری کرده وه وگوته: - که ميک سهر بکه! تا
دهم و فلقیان نه شکاندوویت!

به لاچاو مؤړه په کی لیده کات و وهلامی ناداته وه.

بيوه ژنه حه سیر فروشه که، له سهر سه کويه کی بهر
دووکانه که ی کلیست داده نیشیت، سهری به سهرشانيا خوار

کردووه ته وه وبه وردی گوینی شل کردووه، چاوه کانی
ده دره وشینه وه.

دهشت و دهره که ی پشت گورستانه که، له تیشکی ئالی
زهرده پیری ئیواره دا نقووم بووه.. ئافره تان به جلکی ئالو
والاو جه میان دیت، مندالان له ناویاندا سهرگرمی هه لبه ز
ودابه ز و گه مه وکایه ی خویانن. شنه یه کی فیتک، ئوخژن
ده خاته دل و دهر و ونه وه. بۆنی خوین له قه سابخانه و
کوشتارگه کانه وه دیت. له مهیدانی ده باخخانه کانه وه، بۆنی
چه رمی خوشکراو بهرز ده بیته وه. چه دووی ژنان و
فسکه فسکیان، ههراوزه نای مندالان و عه ربه ده ی پیاوانی
مهست، ده گهل ناله ی ئوکوردیونه که دا، تیکهل بوون، له تووایه
زهوی به پیت و به ره که ت ئاخ هه لده کیشیت. هه موو شتیک
دژوار و سهخته، ژیانیکی سهیره، چ هه را و هه نگامه یه که، له
ناو جه رگه ی ئه م هه راو هه نگامه یه وه، وشه ین سهیر
هه لده قولین، ژیی دل ده هه ژینن، له یادگه دا ده چه سپن و نایه نه
سرانه وه:

- ناتوانن، به کۆمه ل وله ناکاو پیری بده نن- که واته با
هه رکه سه و به ته نیا دهستی خوی لیبوه شینن.

- ئه گه ر خۆمان به زه بیمان به خۆمانا نه یه ته وه، کئ به زه یی
پیماندا دیته وه؟

- پنده چی خوا ژنی ته نیا بق سهرگرمی و رابواردن
دروست کردیت.

شهو دادی، ههوا فینک دهکات، ههراو زهناکه هیور دهبیتهوه. خانووه دارینه کۆنهکان، له تاریکیهکهدا گهورهتر دینه بهرچاو، گهورهکان، ههندیگ له مندالهکان بۆ مال دهبهنهوه تا بیان خهوینن، ههندیکی دی که له بیر کراون له پال دیوارهکاندا یان له باوهشی دایکیاندا خهوتوون. منداله گهورهکان که شهو پادهکشی نارام دهگرن. بیفسینکو، به خۆ و ئوکوردیۆنهکهیهوه، بهبێ ئهوهی سههرنجی ههچکهسیک پابکشیت، له تاریکیهکهدا نقروم بووه. بیوهژنه قهلهو و خرپنهکه دیار نهماوه. له شوینیکهوه، له پشت گۆرستانهکهوه، دهنگی بهجۆشی ئوکوردیۆنهکه بهرز دهبیتهوه. دایکی لودمیلا، بهبێ جووله له سههر کورسییهک دانیشتووه و بهجۆری کورپ بووتهوه، پشتی له پشتی پشیل دهچیت. نهکم بۆ چا خواردنهوه چووته نک ژنیکی دراوسیمان، ئهم ژنه مامانیکی ناوژپاوه. ژنیکی زهلامی قهلهوه، کهپووی له دهنوکی سۆنه (مراوی) دهچیت. سینگ و بهرۆکی ساف دهلیی سینگی پیاوه، میدالیک (فریاکهوتن) ی زیڤی پیندا شۆڤ بووتهوه.

ههموو خهلکی کۆلانهکه لێی دهترسن و به جادووگهری دهزانن. وێرای ئهمهش، ههموو دهلێن و دهزانن که کاتی خۆی له شهوات و ئاگر کهوتنهوهیهکدا، فریای ژنه نهخۆشهکهی کولۆنیلێک و ههرسن مندالهکهی کهوتوووه و له ماله گهر گرتوووهکیان، دهربازی کردوون.

ئهم ژنه دوستی نزیکي نهکمه، که له جاده وباندا، یهکدی دهبینن، له دوورهوه بۆ یهکدی دهگرژنهوه و سلاو له یهکدی دهکهن.

من و کوستروما و لودمیلا، له سهر تهختیکی گه وره ی
 نزیکی به رده رگای خومان دانیشتووین. به لام چورکا جوینی به
 براکای لودمیلا دابوو و ههنووکه نامبازی یه کدی بووبوون و
 دهستیان نابووه یه خهی یه کدی. یه کیان دینا و دهبرد،
 ههرکه سه هه ولیده دا به سهر نهویدیدا زال بی، به لام وادیاره
 ههردووکیان له یه ک ناستدان. کیژی به دهنگی ترساو هاوار
 دهکات: - به سه واز بینن!

کوستروما، که چاوه ره شهکانی بری بووه لودمیلا،
 چیرۆکی کالینینی پاوچی دهگیرایه وه. کالینین، پیره میترکی پۆر
 چه رموی، چاو باشقال بوو. له گه رک و بانا به دناو بوو.
 ماوه یه کی کهم بوو که مردبوو. به لام کوستروما، دهلی وه کو
 خه لکی نه یان ناشتوو به لکو جه ناز که یان، دوور له گۆرپهکانی
 دی به تابووته که وه له ئه رزه که داناوه. تابووته که، تابووتیکی
 رهش بوو، له سهر چوار پایهی بهرز، به بۆیه ی سپی، وینه ی
 خاچیک و رمیک و دار عاسایه ک و دوو پارچه ئیسقانیانله سهر
 نه خشانده بوو.

دهگیرنه وه دهلین ئه م پیره میتره هه موو شهوی له
 تابووته که ی دیته ده ری و له په ستا و بی پسانه وه به ناو
 گۆرستانه که دا، تا کازیوه ی به یانی، تا که له شیر ی به یانی بانگ
 ده دات، ههر ده سووپیته وه که س نازانی تاقیبی چی دهکات.
 لودمیلا، لینی ده پارپیته وه: - تکیه باسی ئه م شته ترسناکانه
 مه که.

چورکا، که به هه زار زه حمهت خوی له چنگی براکای
 لودمیلا ده رباز کردبوو، هاوار دهکات: - به رمه ده!

ئاوپی له کوستروما دایه وه به ته وسه وه گوته:
 - بۆ درق ده که ی خوپی! من له کاتی ناشتنه کهیدا له
 سه رقه بران بووم، به چاوی خۆم دیتم که به خاکیان سپارد.

ئىدى تەختە دارىكيان وەكو كىلى قەبر و بۆ ناسىنەوہى،
 لەسەر گۆرپەكەى داننا. مەسەلەى ئووش كە شەوانە
 تارمايىپەكەى بەناو گۆرستانەكەدا دەسوورپتەوہ، دەست
 ھەلبەستى ئاسنگەرە بەدمەستەكانە! دەنا شتى وانىيە!
 كوستروما، بەبى ئوہى ئاوپى لىبىداتەوہ، بە
 تەوسەوہگوتى:

- ئەگەر پاست دەكەى وانىيە، بېر ق شەوئ لە سەر قەبران
 بنوہ.

ئەوان دەكەونە مشت ومې، لودمىلا ئاوپ لە دايكى
 دەداتەوہو بە خەمىنى سەرى دەلەقنى و دەپرسىت:- دايكە،
 پاستە كە مردووان بە شەوان دەسوورپتەوہ؟
 دايكى بە پاويژىكى زەلال بەرسف دەداتەوہ:- بەلى،
 دەسوورپتەوہ.

فالىوك ئى كوپى ژنە دوكاندارە گۇنا سوورەكە، لىمان
 ھاتەپىشەوہ، تەمەنى بىست سال دەبوو، ماوہىك گوئى بۆ
 قسەكانمان ھەلخست وگوتى:

- ھەركەسىك زات بكات تا بەيانى لە سەر قەبران بنوئىت،
 من بىست كوپىك و دە جگەرەى دەدەمى، بەلام ئەگەر بترسىت
 و ھەلبىت، بە ئارەزووى خۆم گوئى دەسوومەوہ، چ دەلئىن؟
 ھەموو بىدەنگ دەبن، شەرم دايان دەگريت، پاشان دايكى
 لودمىلا ھەلدايە و گوتى:- قسەى بەلاش، بۆچى ئەم مندالانە
 بۆ كارى وھا ھاندەدەيت!

چوركە، بەدەم مىنگە مىنگەوہ دەلئىت:- ئەگەر يەك پوبلم
 بدەيتى من ئەو كارە دەكەم.

كوستروما، بە رەوہ گوتى:- ئەگەر بىست كوپىكت بداتى
 دەترسىت؟

پوودەكاتە فالىوك و دەلئىت:

- يەك پۇبلى بدەيە. ناپرات. خوى ھەلدەكىشىت، دەنا
كوپىكى درۇزنى ترسنۇكە.

- دەى زۇرباشە، ئەوہ كرم بە پۇبلىك.

چورك، بە بىدەنگى رادەبىت، لۇزۇز بە پەنا ديوارەكەدا
دەكەويتەپى. كوستروما قامكى لە زارى دەنى و فيكەيەكى تيژ
دەكىشىت. لودميلا بە پراويژىكى كز دەپرسىت: خودايا، بۇچى
وہكو گەو چوو، كە ئەمە حالىەتى لەم خۇ ھەلكىشانەى چى؟
فاليوك، ھاواردەكات:

- ئەمانە كۇمەلىك خويپى و تۇپىن. خۇش ئەوہيە ئەم
نەگبەتانە خۇيان بە شەقاوہى كۇلان و گەپەكەكە دەزانن،
قولى پەش و سىپى لە بوارا دەرەكەوئ!

تەوس وتوانجەكانىم لە لا ناخۇشە، من وھاوپىكانم
خۇشمان ناوئ، كوپىكى قەلەوى خۇشگوزەرانە، ھەمىشە
مندالان بۇ كارى خراپ ھاندەدات، دەمى زۇر پيسە، جنىوى بە
شیرەوہ مژتووە، كوپىكى بىن تەربىتە، چىرۇكى نەنگىن
دەربارەى كچان و ژنان بۇ منالان دەگىرپىتەوہ، ھانىيان دەدات
گالتە بەكچان و ژنان بكن. مندالانىش بە قسەى دەكەن و
باجى گەورەش دەدەن. نازانم بۇ ھەزى لە سەگەكەم نەدەكرد،
لە ھەرشوئنى بىدىبا بەردبارانى دەكرد، جارىك نان و دەرزى
دەرخوارد دابوو، بەلام من ترسنۇكيەكەى چۇركام، كە بە
ملشۇپى دوور دەكەوتەوہ، زۇر لەگيان ناخۇشبوو.
بۇيە خىرا بە " فاليوك " م گوت:- كوا پۇبلەكە بدە بەمن،
من بۇ گۇرستانەكە دەپۇم.

بۇ ئەوہى بمترسىنئ، قاقايەكى تووندى لىداو پۇبلەكەى بۇ
دايكى لودميلا درىژ كرد. دايكى لودميلا بە تووپەيى دەستى
پەتكردەوہو گوتى:- نا، من وەرى ناگرم!

ئەوجا ھەستا بە توورپەیی دوورکەوتەو، لودمیلان
 ئامادە نەبوو پارەیی گریوھە وەر بگرت. ئەمە ھێندەیی دی
 فاللیوکی پەست کرد. من لەزگ بوو بەبێ پارەیی ئەم کەر
 پیاوھش گریوھە ئەنجام بدەم کە لەو کاتەدا ئەنک بەسەردا
 ھات، کە حال و ھیکایەتەکیان بۆ گێرپایەو، بەبێ چەند
 وچوون پارەکی وەرگرت و بە کاوھخۆ بە منی گوت:--
 پالتوکت لەبەر بکە، چەرچەفەکت لەگەڵ خۆتا ببە، چونکە
 بەرەبەیان دنیا سارد دەبێت..

قەسەکانی پیرەژن، ھەم دلخۆشیان کردم و ھەم بەپادەیک
 زاتیان وەبەرنام کە دلتیابووم، ھیچ شتیکی ترسناک پرونادات.
 مەرچەکانی فاللیوک ئەوھبوو کە تا بەیانی لەسەر تابووتەکە
 پاکشیم یان دابنیشم و بە ھیچ بیانوویەک لە سەر تابووتەکە
 نەیمە خوارەو، تەنانت ئەگەر تابووتەکە کەوتە جوولەجوول
 و "کالینین" ی پیر ویستی لێی بێتە دەرەو. ئەگەر پا بنەمە
 سەر ئەرژەکە، مانەیی وایە گرەوھەکم دۆراندوو، دواقسەیی
 ئەمە بوو:-- ئاگادار بە، بە درێژایی شەو چاودیریت دەکەم ھا!
 وەختایەک لێتێرام بەرەو گۆرستانەکە بروم، ئەنک نیشانەیی
 خاچی بەسەرما کیشاو ئامۆژگاری کردم:-- ئەگەر شتیکت
 ھاتەبەرچاو، مەترسە، لەجێی خۆت مەجوولێ، وێردی سلۆو لە
 تۆ مریەمی پاکیزە، بخوینە.

بە ھەنگاوی ھەراوھە بەپێی کەوتەم، دەمویست بە
 زووترین کات کوتایی بەم گالتەبازارە بێتم. فاللیوک وکاستروما
 و چەند مندالیکیی دی بەگەلم کەوتەن. کە بەسەر دیوارەکە
 کەوتەم، چەرچەفەکە لە دەستم ئاللا وکەوتەم، غل بوومەو، بەلام
 یەکسەر ھەستامەو، کورەکان لەو دیو دیوارەکەو پێم
 پێدەکەنین. تەزوویەکی سارد لە تەوقی سەرمەو، بە گازەرای
 پشتما ھاتەخوارەو و لە بنی پێمەو دەرچوو.

به ههنگاوی لهرزۆكهوه گهيمه تابووته رهشهكه. لايهكي له گلهكه پۆچووبوو، لايهكي تری بهدوو پایهی بچووكهوه له سهر ئهرزهكه بوو، پندهچوو كه سێك و یستیتی دهري بينی، بهلام دهرهقهتی نههاتبوو. لهسهر تابووتهكه پۆنیشتم و پوانيمه دهووبهري خۆم: ئیدی بارستایی گۆرهكان و خاجه كهوهيبهكان به ئاسانی دهبينران، دهتگوت بازووی رهق و تهقن وله ملی گۆرهكان وهريئران، ليرهو لهوئ دهوون و بنجه بهتولا له بهینی خاجهكانهوه ملهقوتییان دهکرد، لقهکانیان لهسهر گۆرهكان ئالكاوی يهكدی دهبوون، چيمهني گۆرستانهكه له تاريخهكهدا نهدهبينرا، ديمهني کلێساكه له دوورهوه وهكو كولبهيهكي بهفرگرتوو دههاته بهرچاو، كهميك دوورتر، له داویننی ئاسۆوه، لهبهینی پهله ههوره مات و خامۆشهكانهوه، ههيفۆك سهرهتاتکتي دهکرد.

باوکی یاز كه به " پياوه بۆگهنهكه " ناسرابوو، بهدهسته خاوهكاني پهتی زهنگی نيگابانيهكه ي پاكيشا. دهنگی زهنگهكه دئ، ناله ي مندالتيكي نهخۆش دیتهگوئ، دواي ئهوه دهنگی وشك و كورتی زهنگتيك دیت، ويهكسهر، وتهكاني يارۆي پاسهوانم وهبيرهاتهوه: " خودايا، له شهري بي خهوی و خهوزران بمانپاريژه " .

جهوهكه ترسناك بوو. زۆر گهرم و خهفه بوو، خۆشم نازانم بۆ ههستم به گهرمايهكي زۆر دهکرد، لهزگ بوو بخنکيم. ههچهنده شهوهكه ي سارد و نمسار بوو، كهچی ئارهقه له سهراپام دهچۆرا. بيرم لهوه دهكردهوه كه ئهگەر كالينینی دان عامر، له نيو تابووتهكه ههستيتهوه فريای ئهوه دهكهوم خۆم بگيهنمه كولبه ي پاسهوانهكه (زيوان)؟

بست به بستی گۆرستانهكه شارهزابووم، دهيانجار لهگهڵ فياز وهاوپيکاني ديدا، لهم گۆرستانهدا ياريم کردوو، بهبهيني

گۆڤره‌كه‌دا ډاكه‌ډاگمان كړدووه. دايكم له‌وږي، له‌ نزىكى
كلتساكه‌دا راكشاوه.

هېشتا هـ موو خه لکى نه خه وتوون، له گهره که کانی
دهور و بهر وه دهنګى پيکه نين، گفتگو و گوراني ديت. له سهر
گرده لمه لانه که ى نزىکى ويستگه ى قيتاره که وه، يان له نزىکى
گوندى کاتيز و فکاوه، دهنګى ئوکور ديؤن ديت. هه بى و نه بى *
مياچوف * ى باسنگه ره، که هه ميشه سهرخوشه. دهنګى
گورانيه که له وديو شووړه ى گورستانه که وه دت!

دایکمان زور ہے، تھمہ کہ

خۆیمان لێ نه بان دهکا

هه موو منداله کانی ده چه وسیتیه وه

له پښتوای رازی کړدنې بابما

دەنگى مەستانەى مياچوفە، ھەر ئەو ئەم گۇرانيە دەلەت. بە ھەرحال ئەم دەنگە زىندووانە ورەم بەرز دەكەنەو. لى بۇ نەگبەتى من، لە بەد شانسى مندا، ھەرکە دەنگى زەنگى کلئىساكە بەرز دەبىتەو دەنگەکان دەنیشنەو و بىدەنگى بال بە سەر دنیادا دەكىشیت و ھەموو شتىک لە خۇیدا غەرق دەکات و دەسپرىتەو و پرىک لە رەوتى پوبارىكى مەندى بىدەنگ دەچىت. پوحم لە فەزايەكى بى سنوورا سەرگەردان دەبى، دەکەویتە ھەلدیری ھەزار بە ھەزارى عەدەمەو، لە ژینگەيەكى بۆش و خالیدا دەتویتەو، لە ژینگەيەکدا، جگە لە جریوہى ستىران، ھىچى تری تیا ناژى، کە ئەویش دواى خامۆش بوونی ھەموو شتەکانى دى، دەچىتە خانەى مردووانەو.

جوان خۆم له چەرچهفه که وه پینچا، به چوارمشی له سهه
تابووته که دانیشتم و پرووم کرده کتیساکه. هه رکه
دهجولیمه وه تابووته که له ژیرما دهکه ویتته جیره جیر. له ناکاو
شتیک له پشتمه وه دای به عار دیدا، خۆم شلوی نه کرد، له جیبی

خۆم نه جوولام، نه خيژ دووباره بووه وه. ته مه شا ده كه م: پارچه
 كه رپوچيگه، پارچه يه كي دي له نزيك تابووته كه كه وته وه،
 يه كه مجار ترسم لينيشت، لي خيژا بۆم دهركه وت، ئه مه كاري
 فاليوك و براده ره كانيه تي و ده يانه وي من بترسينن. به لام
 خه ياليان خاوه، كه ههستم كرد، خه لكانيك له ده ورو به رم هه ن،
 له جياتي بترسم، به پيچه وانه وه ترسم په وييه وه و ته واو
 نه رخيانه بووم.

بیر له دايكه مردووه كه م ده كه مه وه.. له بيirme جاريك بۆ
 يه كه مجار جگه رم نا به ده ممه وه هات به سه را. به ليدان
 دايگرتمه وه، بگره كويت ديشيت، هاوارم كرد:-- به سه، ته واو
 تۆ به م كرد، وازم لينيته نه خۆشم، دلم تيك هه لديت، خه ريكه
 ده پشيمه وه، وازم لينيته!

دواي ئه وه ي ليداني خۆم خوارد، چووم له پشت سۆپا كه وه
 دانيشتم، گويم ليتوو، به نه نكمي دهكوت:-- كه مندا ليكي دلره قه!
 كه سي خوشناوي، دنيای داوه ته بهر كلكان.

ئو قسه يه م له بهر گران بوو، بي ويژدانانه بوو. كه دايكم
 له خوت و خۆپايي و به بي هۆ لي دي ده دام، كه زۆرجار ئه مه
 پروي ده دا، زۆرم دل به حالي ده سووتا. ئاخه هيچ
 هاوسه نكيه ك له نتيوان سه رپيچي و ليدانه كانمدا نه بوو. بيرم
 له وه ده كرده وه كه به م ته مه نه كورته وه چ هه قاره ت و
 سه رزه نشتانيم ته هه موول كردو وه، به راستي زۆر شت له م
 ژيانه دا هه يه كه مايه ي داخ و كه سه رانه. بۆ نموونه ئو
 كورانه ي ئو ديوي شوره كه، ئه مانه زۆر چاك ده زانن كه من
 به تاقى ته نيا له م گۆرستانه دا، خه ريكه له ترسا زي ره بكم،
 زراوم بتوقن، كه چي هه ول ده دن زياترم بترسينن، ئاخه بۆ؟
 ده مويست هاوار بكم:-- ئه هاي شه يتانيه! بپۆن، واز بينن!

جورئەت ناکەم، ناوھێتانی شەیتان ئاسان نییە. کێ دەلی
 ھەنووکە لەم ناویدا خەریکی پیاسە نییە، لەم دەورووبەرەدا
 ناسۆپیتەو! لەلەوانەکە پێ بوو لە وردە کانزایان، کە بەخەمینی
 لەبەر پوناکی تریفەئە مانگەکاندا دەدرەوشانەو، ئەمە
 کەناراوەکانی روبراری ئوکای وەبیر ھێنامەو، جارێک لە سەر
 قەیاغێک لە پوباری ئوکادا پال کەوتبووم و تەمەشای ئاوەکەم
 دەکرد، لە ناکاوا ماسییەکی بچووک ھاتە سەر ئاوەکە، خۆی
 خستە سەر لا، پێک لە گۆنای بەشەر دەچوو. چاوە خڕەکانی
 کە لەچاوی چۆلەکە دەچوون بڕینە من، ئەوجا وەک چۆن
 گەلایەک لە درمختێک بەر دەبێتەو، یەک دوو پێچی خوارد
 و خۆی بە ژێر ئاوەکەدا کرد.

ئیدی سەری یادگاریان کرایەو. ژیان و دەورانی منداڵیم،
 پووداوەکانی دەورووبەرم، دووبارە زندو دەبوونەو،
 دەھاتنەو بەرچاوم. من وەک کەسێک لە حاالی خنکاندا بێ،
 خۆم بە یادگاریانەو ھەلەدەواسی تا بەدەم ئەو خەیاڵانەو،
 خۆم لەو ترسی تەنیاپیە ببوێرم.

ئەو ژێژکێکە، ھیدی ھیدی چنگە چکۆلەکانی لە عاردی
 گیردەکات و ھیواش ھیواش دیتەپیشی، دەنگی پێتەکانی
 دیتەگویم، ئەوجنۆکە چکۆلە و دزیوانەم وەبیردینیتەو کە لە
 مالاندا دەسوپیتەو..

نەنکەم دیتەو خەیاڵ، کە چۆن لەبەردەم سوپاکەدا
 ھەلەدەتروشکا و دوعا و نژای دەخویند: ئەی جنۆکە چکۆلەکان،
 سیسەرکەکان بخۆن، دوايان بپرنەو..

لە شوێنێکی دوور، لەوسەری شار، ئاسمان خەریک بوو
 پوناک دەبوو، سەرماي سپێدە ختووکە ی گۆناکانی دەدام.
 چاوم قورس دەبوو، پێتەکانم دەھاتنەو یەک. وەک تۆپ
 گرمۆلە بووم، چەرچەفەکەم دا بەسەرما. دەیساج دەبی با

بېيتانه نكم له خهوى ههستاندم. به ديارمه وه وهستا بوو،
چه رچه كه كى له سهرم لا برد، گوتى: - رابه ! سهرماته؟ ئى،
ترسايست؟

- ئه رى، ترسام. به لام به كه س مه لى، پښويست ناكه كه سى
دى به مه بزانيست.

به سهرسامى پرسى: - چ قهيديه! نه گهر ترس نه بى،
نازايه تى هيچ بايه خيكي نيه، نه وه نايه نى خوتى پتوه رابنه ت.
به دوو قولى بۇ مال زځپينه وه، له رڼكا به ميه ره باني گوتى:
- ده بى به خوت هه موو شتيك تاقييكه يته وه چوله كه كه م.
ده بى بوخوت هه موو شتيك فير بيت، نه گهر به خوت نه نيينيه كان
كه شف نه كه يت، كه س نايه فيرت بكات.

بۇ ئيواري، بووم به قاره مانى گه ره ك. هه ر خه لك بوو
لييان ده پرسيم:

- باشه، ترسناك نه بوو، نه ترسايست؟

من به رسقم ده دانه وه: - با، ترسناك بوو، نه ئى ماناي چى!
نه وان سهر يان ده له قاندو ده يانگوت: - نه دى پيمان نه گوتى!
ژنه دوو كانداره كه هه ليدايه وگوتى:

- كه واته نه وانه دى ده لين كالينينى پيريان به خاك
نه سپار دووه، درق ده كه ن، نه گهر راست بوايه و به خاكيان
نه سپار دبوايه، نه م بسته منداله نه يده توانى شه و له وينده ر پوژ
بكاته وه، خوا ده زانى پيره راوچى چ به لايه كى به سهر يا دينا.
لودميلا، به كونجكاوى و دل به ندييه وه لى ده پوانيم. ته نانه ت
هه ستم ده كرد باباشم، زور دلى به م سهر كه وتنه ئى من خوشه.
ته نيا چوركا، چاوى پيمدا هه لنه ده هات و به خه مبارييه وه
ده يگوت:

- نه م كاره بۇ نه و ئاسانه، نه كى جادووبازه، جادووى به
سهره خويندووه.

(۴)

کولیاى برام به ره به ره دهیدایه کزى، پیک وه کوئو
ئه سستیرانهى له گهل هه لاتنى خورا ئاواده بوون. من ونه نکم و
ئو له عه ماریکا له سهر کومه لیک دار وتهخته دا که به جله شر
داپوشرابوو، دهخه وتین. خاوه ن ماله که، به تیغه دیواریکی له
تهخته، عه ماره کهى مهى له کولانه مریشکه کانی جیا
کردبوونه وه. شهوان له قدقدو باله فپى مریشکانى تیرو پر
خومان لینه ده کهوت و به ره به یانیانى زووش له دهنگى زهلامى
که له بابە زپینه کهى وهخه بهر دههاتین.

نه نکم، هه موو به یانییه که پاده بوو، به پوخسارى
خه والوو وهو له بن لیوانه وه دهیگوت: - وهى دهردم لیدایت،
حه یوانى پیس... دهک سهرت به برین بچیت!

منیش پاده بووم، نه مده توانى بخه ومه وه، هه تاو له درزى
تیغه دیواره تهخته که وه، دهیدا له جیکا کهم، گهردیلهى زیوینى
تۆزه که، له نیو لوله تیرۆزه که دا، سهماى ده کرد، سهماى ئو
وشانهى بیر دهخسته وه که له ناو حیکایهت و ئه فساناندا
به رچاو و بهرگویم ده کهوتن. مشکان، له بهینى داروتهخته کاندایه
تهراتینیان ده کرد، میرووی ئامال سوورى بال نهخشین، فرکان
فرکان ئه سهر و ئه وسهریان ده کرد. جی گوپکیتان ده کرد.

هه ندىچار، بو ئه وهى له بوئى بوگه نى ریتقه مریشکان
دهرباز بم، له عه ماره که وه دهر ده که وتم و ده چووم بو
سهربان و له وینده ره وه به کهمالى ئاره زوو دهمروانه مال
دراوسیکان و ئو خه لکانه م ده بینى، که پاده بوون، هیتشتا خه
بهرى نه دا بوون و ته مه ل و بیتاقت دههاتنه بهرچاو.

سهرى بۆزى "فرمانوف" ی دهریاوانى هه میشه مهست له
به ره پنجه رهیه که وه به دیار ده که وئ، چاوه خه والوو و

ئاوساوهكانى دەبریتە ھەتاوھەكو وەكو بەراز دەمپینى. بابام،
 بەھەر دوو دەستان سەرە سوورەكەى دەگرى بە ھەشتاو
 خۆى بەناو ھەوشەكەدا دەكات، دەچیت بۆ ھەمامەكە تا بە
 ئاوى سارد خۆى بشوات. كارەكەر وشیفى خاوەن مالەكە، بە
 كەپووە دەندوو كە دالاشى يەكەيەو ھە كوكو دەچوو. بەلام
 خاوەن مالەكە ھە كۆترىكى قەلەو دەچوو، پەنگە سەیر
 بێتەبەرچاوە ھە كە سەيك دەبینم، جۆرە بالەندەيەك يان
 گيانلەبەرىكم وەبیر دیتەو.

بەيانىكى خۆش كە ھەتاو دنیای زێرەفشان دەكرد، بەلام
 مەن فرە دلەنگ بووم. ھەزم دەكرد بچمە دەشت، بە ناو
 كێلگەكان بکەوم، ھەوايەك بگۆرم و بايەكى بالى خۆم بەدم.
 ماوہيەك بە تەنیا لەگەل خۆمدا بژیم. بەيانىكى خۆشە، بەلام
 مەن دلنیابووم كە خەلكى ئەم پۆزە خۆشە دەشتوین و نایەلن
 بە دلمەوہ بنووسیت.

جاریك كە ھە سەربان ڕاكشابووم، نەنكم بە ئەسپایی گازی
 كردم و بەسەر ئاماژەى بۆ تەختەخەوہ كە كرد وگوتى: - كولىا
 مردووە.

مەندالەى داماو و بەلەنگاز سەرى ھە سەر بالیفەكە داخزى
 بوو، كەوتبوو ھە سەر ھەسیرەكە، بەدەنى شین ھەلگەپابوو.
 كراسەكەى ھەلكشابوو، وركە ئاوساوهكەى و لاقە بارىك
 و خوار و خێچەكانى بەدەرەوہبوون. ھەردوو دەستى بەسەر
 پاشەلیوہ گیرسابوونەوہ، وەكو ئەو ھیتەقەلا بەدات كە ھەستیت.
 سەرى كەمىك بەسەرشانیا خوار بوو بووہوہ.

نەنكم دەستىكى بەقژیا ھینا وگوتى:

- سوپاس بۆ خوا كە نەجاتى بوو، كەى ئەو ھەل حال بوو كە
 ئەو مەندالە بەستەزمانەى تیاوو؟!

بابام، به ته په ته پ، وه کو نه وهی بره قسیت هات، به پاریزه وه دهستی خسته سهرچاوه نوقاوه کانی کولیا. نه نکم هاواریکرد:- بهو دهسته پیسانه، دهستی تیوه مده جاری برق دهست بشو.

بابام بولاندی:- تو ته مه شا، هاته دنیاوه، ژیا، خواردنی خوارد و پاشان..

نه نکم قسه که ی پیبری:- نه وه چیته، وړاوه ده که ی، ټاگات له ده مت بی..

بابام، موره یه کی لیکرد وچوو بوناو حه وشه که. گوتی:
- من پاره ی کفن و دفنه که یم نییه، خوت چونی ته گبیر ده که ی بیکه، چی لیده که ی، بیکه!
- شپ شیتی نه گبه ت!

من له مال وده درکه وتم، شه وئ که پامه وه. سبه ی به یانی کولیا به خاک سپیردرا. من نه چووم بق کلیسا، تا ریوره سمی جه نازه که نه نجام درا، من به دیار قه بره که ی دایکمه وه پوښستم. له گه ل سه که که ما وله گه ل بابی یازدا له وینده ر دانیشتم. بابی یاز له هه قی هه لکه ندنی گوړه که دا، پاره یه کی که می وه رگرتبوو، منه تی نه وهی ده کرد وده یگوت:- مادامیکی ئیوه ده ناسم، قه یدئ ناکات خاترتان ده گرم، دنا هه رکه سیکی دی بوايه له پوښلیک که مترم لیوهر نه ده گرت.

که پوانیمه نه و کونه زه رده ی که بونیکی ناخوشی لیده هات، چاوم به چهند ته خته داریکی ره شه وه بووی نسمار که وت. به به ووو وکتړین جووله، لم وزیخی که نار چاله که ده پڑایه ناو چاله که وه. من به ټاقه ست ده جولامه وه تا لمه که برېږته ناو چاله که وه و ته خته ره شه کانم، که دلم لیان تیک هه لده هات، له بهرچاوم ون بکات.

باوکی یاز، به دەم کیشانی سه بيله که یه وه گوتی: - وامه که کوږق.

نه نکم به خو و تابووتیکی سپی بچو و که وه هات. ' پیاوه بۆگه نه که' خو ی هه لدا یه ناو چاله که وه، تابووته که ی له دهستی نه نکم وه رگرت و له سه ر ته خته ره شه کان داینا، دووباره له چاله که هاته ده ری، ئیدی به بیلچه و به پیتان که وته پرکردنه وه ی چاله که، دوو که له سه بيله که یه وه به رز ده بووه وه. بابام و نه نکم به بیده نگی، به بی ئه وه ی چ قسه یه ک بکن، یارمه تیان دده. نه قه شه ی لیوو نه سوال که ر و که دا، ته نیا ئه و چوار که سه بووین، له ناو چره خاچستانیکی بی کوتاییدا.

وه ختایه ک نه نکم کرپی گوږ هه لکه نه که ی دا، به گله ییه وه گوتی:

- به لام تو ویزای ئه مه ش پوچی که چه که مت ئازاردا!

- چارم نه بوو. له گه ل ئه وه شدا، تو زیک کلم له دراوسێکانی دزییه وه، خراپ نییه، که سمان ئازار نه دا.

پیره ژن، به سه ر گوږه که دا دانه وییه وه، که میک گریا و یه ک دوو هه نسکی هه لدا. ئه و جا که وته ری، میژده که ی که پالتویه کی شر و شه پریوی له به ربوو و کلاوه که ی هیتا بووه سه رچاوانی و دیمه نیککی یه جگار دزیوی په یدا کردبوو. دوا ی که وت، له ناکاوا پیتشمان که وت و به دەم بۆله بۆله وه گوتی: - رهنج به خه سار خۆمان، وه کو ئه وه وایه هه رچی دانه ویله مان هیه، به زه ویه کی به یاره وه مان کردبێ.

به هه لته ک هه لته ک پیتشمان که وت، له قه له ره شیکی پیر ده چوو.

له نه نکم پرسى: - مه به ستی چیه، چی گوت؟

نەنکەم گوتی: - خوا دەزانى مەبەستى چىيە، خوشى نازانى چ دەلى، وازى لىيىنە، ئەو بىرکردنەوہى تايبەتى خوى ھەيە.
 دنيا گەرم بوو، نەنکەم بە کاوہخو پىي دەکرد، لاقى لە لمە
 نەسارەكە پۇدەچوو، ھەر تاو نا تاوئ دەوہستا و ئەو دلوپە
 ئارەقانى دەسپى كەبە روخسارىوہ دەدرەوشانەوہ.
 دوای بىرکردنەوہيەكى زور زاتمان وەبەر خوئا و پرسىم:
 - نەنە، ئەو تەختە پەشانەى ناو گۆرەكەى، تابووتەكەى
 دايكەم بوو؟

بەخەمىنيەوہ بەرسقى دايەوہ:
 - بەلى، ئەو گۆر ھەلكەنە زور كەرە، ھىشتا سالىك بەسەر
 مەرگى قارىادا نەبوورىوہ، قەبرەكەى ھەوای كىشاوہو
 جەنازەكەى پزىوہ، ھى ئەوہيە كە بە لم پىرى كردوہتەوہ، لم
 ئاوكىشە. گل باشتەر، دەبوايە بەخاك و خۆل پىرى بكردباوہ.
 - يانى ھەموو كەسىك دەپزئ، تەنيا پىغەمبەر و وەليان
 نەبىت.

- تۆقەت ناپزىت!
 راوہستا، كلاوہكەمى كە بە سەرمەوہ خوار بووبوو، بۆ
 پاستكردمەوہ و گوتى: - بىر لەو شتانە مەكەوہ، تۆ ھىشتا
 مندالى كۆپم، تىدەكەى؟
 بەلام لەدلى خۇدا گوتم: "بەپاستى مردن ترسناكە، چەند
 رەقم لە مردنە!" لەناخى خۇما ئازارم دەچەشت.
 كە گەيىنە مالمەوہ بابام سەماوہرەكەى پىكردبوو و سفرەى
 ئامادە كردبوو، گوتى: - دنيا گەرمە، با چايەك بخۆينەوہ، لە
 چايەكەى خۇمتان بۆ لىدەنەم، ھەردووكتان دەعوەتى چاى
 منن.

چوو بەلاى نەنكەمەوہ، دەستىكى بە شانیا دا وگوتى: - چ
 دەلى ئىژنەكە؟

نه نکم دهستی ته کاند او گوټی: - چ بلیم؟

- بزانه، خوا له مه پازی نیسه، یهک به یه کی نه ندامانی مالباته که مان ده باته وه. نه مه جوړه سزایه که، نه ندامانی خانه واده ده بی وه کو نه نگوستی یهک ده ست یه ککرتو وین..

زور له میژ بوو، گویم لینه بوو بوو که به و نه رم و نیانیه قسان بکات، گویم بڼ ه لخت، به ئومیدی نه وه بووم که نه و قسانه خه مه کانم پره ویننه وه و بکاته کاریک که نه و چاله زهره و تهخته پرهش و نمسارانم له بیر بچینه وه.

به لام نه نکم به تووندی قسه که ی پښی:

- به سه پیاوه که له وه تایی ه ی نه م قسانه دوو بار ده که یته وه، به عمرات یارم ته کی که سیکت داوه؟ له وه تایی ه ی وه کو چوڼ ژهنگ له ئاسن ده دات و ده پرزینن، به و ئاوايه ده مان خویت.

پیره میتره، کوه که یه کی کرد، ته مه شایه کی ژنه که ی کرد ویده نگ بوو.

ئیوارئ، له بهر ده رگای حه وشه دا، به دوو رو دریژی واریقانه کانی سر له به یانیم بڼ لودمیلا گتراه وه، وام هه ست کرد، قسه کانم هېچ کاریکیان لینه کرد.

گوټی: - مروّف به هه تیوی بژی باشتره، نه گهر داک و بابم بمرن، خوشکه که م به برایه که م ده سپیژم و بڅخ ده چمه کلپسایه ک و بڼ ه تا هه تايه ده بم به په به نیته، له وه زیاتر چیم له ده ست دیت؟ به م لاقه شه له وه نه ده توانم شوو بکه م. نه ده توانم کاریک بکه م. نه گهر شووش بکه م مندا لکانم شهل و نو قسان ده رده چن.

وه کو هر ژنیکی کولان و گه په که که مان، ئاقلانه و به جدی قسه ی ده کرد. به لام له و ئیواریه به دواوه، ئیدی نه و مه یله ی

جارانم له سهری نه‌ما، وه‌کو ده‌لین چاره‌نووس لیکدی هاویر
 کردین، سهرقالی ژیان، به‌ده‌گه‌ن ده‌رفه‌تی دیتنی ته‌وی ده‌دام.
 چه‌ند پوژیک دوا‌ی مردنی کولیا‌ی برام، بابام پتی گوتم:
 - ته‌مشه‌و زوو بنوو. به‌یانی زوو بیدارت ده‌که‌مه‌وه، پیکفه
 ده‌چینه‌ لیره‌وار، دار کۆده‌که‌ینه‌وه.

نه‌نکم گوتی: - منیش گژوگیا کۆده‌که‌مه‌وه.

- لیره‌واری سه‌پیدار و کاژان، که هه‌ر سه‌ن چوار
 کیلومه‌تریک له‌ گه‌په‌کی خۆمانه‌وه دوور بوو، پپ بوو له‌ نقی
 شکاو و چل و چۆوان. له‌ ئالی روباری ئوکاوه‌ تا‌ نزیکه‌ی ده
 کیلومه‌تران ده‌پو‌یی، له‌ سه‌مه‌ته‌که‌ی دییه‌وه، تا‌ شا‌ پینگاکه‌ی
 موسکۆ ده‌پو‌یی. گومه‌زیک‌ی په‌شی دار کاژان، به‌سه‌ر هه‌موو
 ته‌و گیا و چل و چۆوانه‌وه خۆنویتی ده‌کرد. ته‌م لیره‌واره
 گه‌وره‌یه‌ به‌ " یال و بژی سافیلوف " به‌ناوبانگ بوو.

ته‌م هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌ ه‌ی کۆنت شو‌قالوف بوو،
 که به‌باشی پاسه‌وانی لینه‌ده‌کرا، خه‌لکی کونافینو، به‌مولکی
 خۆیانیان ده‌زانی و به‌رده‌وام لقه‌ وشکه‌کانیان ده‌ب‌رییه‌وه و
 سوودیان له‌ گیا و سه‌وزه‌جاته‌کانی ده‌بینی. هه‌رکه‌ پاییز
 داده‌هات، خه‌لکی به‌ ته‌ور وگوریسه‌وه پوویان ده‌کرده‌ ته‌و
 بێشه‌یه‌و دار و قه‌لاشکه‌ریان بۆ وه‌رزی زستان خرده‌کرده‌وه.

ئیمه، به‌سه‌ن قۆلی سه‌پیده‌ زوو، به‌ناو سه‌وزه‌زارانی ئا‌ونگ
 گرتوودا که له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوا وه‌کو زیو ده‌دره‌وشایه‌وه،
 به‌ره‌و بێشه‌که‌ که‌وتینه‌پ‌ی. به‌ سه‌متی چه‌پی ئیمه‌دا، هه‌تاوی
 خاوی پووسیا به‌سه‌ر پوباری ئوکاو به‌ سه‌ر بناری
 سوورباوی زورگ وه‌له‌ته‌کانی دیاتلوف و به‌سه‌ر شاره‌
 سه‌پیه‌که‌ی نیژنی نو‌فگوردی پپ باخ و باخات و گومه‌زین زیرین
 داده‌خزی و دنیای زیره‌وشان ده‌کرد. شه‌نبایه‌کی فیتکی
 خه‌والو، له‌ قۆلی پوباری ئوکاوه‌ ده‌هات. ئیدی خونه‌چه‌ گولان،

له ژیر قورسایي شهونم و ئاونگدا، به لق و پۆپانهوه سهریان
خواربووبوووه، لاولاوی کتوی و هزارهنگ به کهناری
جادهکه دا دادهخزین. گوله میخهکان، گولی کتوی وهکو
ستیرانی قرمز بهسهر چیمهن و سهوزهزارهکانهوه، چهسپی
بوون و خونینیان دهکرد.

لیرهوارهکه، دههاته پیشوازیمان، دار کاژهکان به لقه
بلاوهکانیانهوه، له بالندهی گهوره دهچوون، سپیدارهکان له
کچانی پاکیزه دهچوون. بۆنی تووندی زهلاکاوکان بهسهر
میرگوزارهکاندا دادهخزی. سهگهکه، که شانهشانی من
پیدهکات، زمانه قرمزیهکهی دههیتاوه، ناو به ناو
ههلوستهیهک دهکات، بۆنی دهووبهر دهکات، حایر
وحهپهساو سهره ریوی ئاساکهی دهلهقین.

بابام، پالتو کورتهکهی نهنکمی لهبهر کردبوو، کلاویکی
کۆنی بن قهراخی لهسهر کردبوو. بهردهوام چاوان دهرۆکینی
وله دلی خۆیدا بزهیهک دهکات. مهگهر ههرخوا بزانی بهچی
پیدهکهنی، به لاقه درێژهکانیهوه پیش کهوتوو، زۆر به
پاریزهوه، وهکو ئهوهی له شتیکی بترسیت، ههنگاو دهئیت.
نهنکم کراسینکی شین و تهوورهیهکی رهشی لهبهره،
سهر بهستینکی سپی لهسهری بهستوو، ئهوهنده به خیرایی
پیدهکات له تۆوايه غل دهپیتهوه، من دووی کهوتووم و
هانکه هانکم پینکهوتوو.

تازیاتر له جهنگهلهکه نزیک دهبینهوه بابام خوشحالتتر و
سهرحالتتر دهئیت. پر به سییهکانی ههوا پاکهکه ههلهدمژیت
ولهبن لیوانهوه ورتهورتینکی چهرچهر و نامهفهووم دهکات،
ئهوجا له ناکاوا وهکو ئهوهی مهست بووبی، ههلهکاته گۆرانی
شاد و سووک:

- جەنگەلەن باغى خوان. جگە لە خوا كەسى دى لىرەى
نەپواندوون، جەنگەل زادەى بايە، با ھەناسەى فېتىكى خوايە.
جاران كە گەنج بووم، لە گىگولى كارم دەكرد، ئا ھەمالىم
دەكرد. ئەلكسى ھەيفى تۆ ھەرگىز ئەو نايىنى كە من دىتوومە.
لەوئ، لە كەنارى ئوكاوە، يەكپارچە لە كازىموفەوە تا مووروم
ھەر ھەمووى جەنگەل و بېشە بوو! يان لە پشت قولگاوە -
لىرەوار و دارستان تا چىايەكانى ئورال دەپۆيى! بە راستى
دىمەنىكى ئەفسووناوى بىن كۆتايى بوو!

داپىرەم ژىراوژىر سەيرى دەكرد وچاويكى لە من دادەگرت.
پىرەمىرد بەر قەدى براوى درەختىك دەكەوئ و پەت دەبات،
بەزەحمەت خۆيدەگرىتەوە و لە كەوتن دەخەلەسىت. چىگى
وشەى وشك لە زارى دەپۆئ، قسەكانىم ھىشتا لەبىر ماون، لە
يادگەمدا نەخش بوون.

- بەلەمىكى گەورەى پىر لە زەيتى گولەبەپۆزەمان
پادەكىشا، جەژنى ماكار بوو، بەلەمەكەمان لە ساراتوفەوە بۆ
بازار پادەكىشا. چاودىرىكمان بەسەرەوە بوو ناوى كىرىللو
بوو، خەلكى شارى بورىك بوو، كابرايەكى تاتارى خەلكى
كازىموف "مانش لەگەلدا بوو، درۆم نەكردبىن ناوى عەساف
بوو. وەختايەك گەيشتىنە گىگولى، پەشەبايەكى بەترەف
ھەلىكرد، دىوى دەدا بە عارديدا، ناچار لەنگەرمان خست،
ھەموو شىپرزەو ماندوو خۆمان گەياندە كەنارەكە، تا
شۆربايەك لىبنەين، ھەيفى پىنچ بوو.

قولگا، ئەوئەندە پان بوو لە دەريا دەچوو. شەپۆل بە
شەپۆلى دەگوت بەولاو، لە دوورەوە لە پۆلە قاز وقوو
دەچوون، كە پۆل پۆل بەرەو دەرياي قەزوين دەچوون.
شاخەكانى گىگولى، سەوزى بەھارى لە تۆ وايە سەر لە
ئاسمان دەسوون.

هه ورین سپی، به سه ریانه وه لهنگه ریان گرتبوو، هه تاو
 عهرد و بهردی زیروه شان دهکرد. به وجۆره پشوو مان دا، به و
 دیمه نه جوانانه زاخاوی چاومان دا، ئوخژن له دل و
 دهروونمان گهرا. پوباره که هه وایه کی سارد و ناخۆشی
 هه بوو، به لام کهش و هه وای که ناره که فینک و خۆشبوو.
 هه وه لی شهو بوو، کیریللو له جینی خۆی پاپه پی، کابرایه کی
 توونده ته بیعهت بوو، گهنجیش نه بوو، یانی ته مه نیکي هه بوو،
 هه ستا، کلاره که ی توو پ دا وگوتی: "کوپینه من له ئیستا به
 دواوه هیچی ئیوه نیم، نه ئاغاتانم نه نۆکه. بوختان به بی من
 برۆن! من ده مه وئ بده مه ئه و جهنگه لانه!"

هه مه و واقمان و پما، شتی وا چۆن ده بی، ئاخو ئه مه
 قسه یه؟! ئاخو ئه و به ئه مری ئه رباب له مه بهر پرسه. ناتوانین
 به بی بهر پرس برۆین، خه لکی به بی سه ر هیچیان پیتاکریت.
 هه لبه ته کاری ئیعه له سه ر فولگا بوو، به لام له گین بوو پینگا
 گوم بکهین.

به شه رش بوونه وه ریکی ناره سه نه، چۆن له کاتی وادا
 هاو پیکانی به جیدیلئت! ئیدی ترسمان لیتنشت. به لام کابرا
 سوور بوو له سه ر بریاری خۆی: "ته واو، به سه، نامه وئ
 له وه ی پتر له سه ر ئه م ژیا نه بهرده وام بم و چاودیری ئیوه بم.
 ته واو ده ده مه ئه و جهنگه ل و لیره واره!" ئیدی خه لکانیکیان
 له گه ل بوون، پایان وابوو، لینی بده ن، ده ست ولاق ی به سه سته وه،
 خه لکانیک ی دی هه بوون، پشتیوانیان ده کرد وه مان
 بیرکردنه وه ی ئه وه یان هه بوو، له م کاته دا به له مپانه تاتاریه که
 هه لیدایه و گوتی: "منیش له گه لیا ده پۆم! ته واو به جیتان دیلیم!
 "ئه مه زۆر خراپ بوو، ئه رباب، هه قی دوو سه فه ری
 به له مپانه که قه رزدار بوو، هه نووکه له نیوه ی سه فه ری سییه مدا
 بووین - ئه مه بۆ ئه و پۆژگاره پاره یه کی زۆر بوو. ئیدی

مشیت و مەر و گەنگەشەیهکی زۆرمان کەوتە بەینەوه،
هەراوەنگامە تا درەنگانی شەو بەردەوام بوو، لەگەڵ تاریک
بوونی شەوا حەوت نەفەرمان پۆیشتن و بەتەنێ بە جێیان
هێشتین نزیکەی پازدە شازدە کەسیک مایەنەوه، ئەمەش کەتنی
بینشە و جەنگەل!

- باشە ئەوانە چوون تا بینە چەتە و پێگر؟
- بینە پێگر یان پارسا و تەرکە دنیا. ئەو زەمانە خەلکی
بیریان لەم شتانە نەدەکردەوه.
نەنکم، نیشانەیی خاچی کێشا.
- ئا، خودای بانی سەر! کە ئینسان بیر لە بەشەر
دەکاتەوه سەری دەسوڕم، چ نەگبەتیکە ئەم بەشەرە، ئەوهی
ئەقل نابێت لە بەشەر دەوشیتەوه!
- خوا ئەقلی بە بەشەر داوه، دەبی خێر و شەپی خۆی
بزانیت.

لە پێگەیهکی زەلکاوی بە قور و لیستەوه، بە نێوان دوو
سپیدارا خۆمان بە لێرەوارەکەدا کرد، بیرۆکەیهکم بە مێشکا
دیت و لە دلی خۆدا دەلیم چەند خوشە پیاو و هەکو کریللوی
خەلکی یورک بۆ هەمیشە بداتە لێرەواران. هەر هیچ نەبی
لەوێ ئەم هەرا و هەنگامەیه نیه، شەر و ئاژاوه نیه، کەس
بەدمەستی ناکات، بار سووک و سەر سەلامەت بۆخۆت دەژی،
هەموو شتیک لە بیر دەکەیت، خۆتەو بۆلەیی بابات، گوپی
دایکت و هەر خەم و پەژارەیهکی ژیان لەبیر بکەیت.
کە دەگەینە، پانتاییهکی و شکانی نەنکم دەلێت: - با دانیشین
شتیک بخۆین!

هەندێ نانی جو، تەرە پیاو، خەیار، خوێ و تۆزی پەنیری
خۆمالی، لە توورەکەیهک دەردیشت. بابام بە تەریقیهوه

تەمەشای ئەو شتانه دەکات ولەبن لێوانەو بە شەرمیکەو
دەلێت:

- خەجالەت خۆم، خۆ من هیچم لەگەڵ خۆدا نەهێناوە!
نەنکم دەلێت: - ئەمە زۆرە بەشی هەرسیکمان دەکات.
لە ژێر دارکاژیکێ قەد ئەستووری بەرزا دادەنیشین. بۆنی
کەتیرە لە هەموو لایەکەو دە، نەرمە بایەک لە کێلگەکانەو
هەلدەکات و گیایەکان دەخاتە کەرویتشکە. پیرەژن، بەدەستە
بۆرەکانی هەندێ گیای زوانە بەرخە و گیای قەشە یوحنەنا و
پووەکێن شەفابەخشی دیکە ی کرد و کەوتە ستایشی
نوژداریان.

بابام، دەوێنان دەبڕیتەو و داوام لێدەکات، هەرەموویان
بگوازمەو و لەیهک شویتندا کۆیان بکەمەو. بەلام من بە
بیئەوێ بێلێم ئەو پێیزانی، دووی نەنکم دەکەوم و خۆم بە
قولایی لێرەکەدا دەکەم، نەنکم بە نێو درەختە بەرزەکاندا
تێدەپەڕی، ناو بە ناو بەسەر چل و چێو و شک و
بەرەکاژەکاندا دادەنەوێتەو و لەبەرخواوە قسان دەکات:

- ئەمسال، دنیا و شکە، کارگ و قارچک کەم دەبن، ئەو
خوای بانی سەر، تۆ بەندەکانی خۆت لەبیر کردووە! ئاخێر
قارچک و تووتپک خواردنی هەژاران و نەدارانە.

من، بەبێ ئەوێ ورتەم لێوێ، لەدووی ئەو دەپۆیشتم،
بە گوێرەوێ توانا هەولەدەم نەمبینیت. نامەوێ قسەکانی لەگەڵ
خوا و قورباقە و پووەکاندا بێرم. بەلام وێرایی ئەوێش هەر
دەمبینی.

- بابات بەجێهێشت ها؟

کێنۆشیکێ بۆ زەویە پەشەکە، کە بە جۆرەها پووەک
پازابوووە برد و، گوێ، کاتی خۆی، زۆر زوو، خودا لە بەنی
بەشەران تووڕە دەبێ، لێیان دەچێ بە قینا، لافاوێک دەنێریت و

همموو گزوی زهوی غه رق دهکات. بهلام دایکه پاکیزهکە ی، لهکاتی گونجاوا، همموو تۆوهکان کۆدهکاتهوه و له زهمیلهکە یا دهیان شاریتهوه. دوا ی ئهوه ی لهه ی ولافاهه که دهنیشیتهوه دهچیت بۆلای ههتاو و پینی دهلێت: "ههتاوی میهره بان، سه رانسهری زهوی وشک بکه وه! ههنگی به شه ر له چاکه ی تۆ دهرناچن و ههتا ههتا یه گۆرانیت پێدا هه لده لێن." بهو ئاوا یه ههتاو زهوی وشک کرده وه، پاکیزه همموو ئه و تۆوانه ی که شار دبوونیه وه، له زهویا داده چینی. که خودا دهبینی، زهوی دووباره به پوهک و گیانه به ران و به شه ران خه ملیوه و ئاوه دان بووه ته وه، ده پرسیت: "کئ، پرکیشی کردو وه و له ئیراده ی من دهرچوه؟ ئیدی پاکیزه ی میهره بان ئیعتراف دهکات. خوا که چۆله وانی سه ر زه مینی له به ر گران ده بیت، به پاکیزه ی پیروز دهلێت: "کاریکی چاکت کردو وه، دهست خوش دایکه."

چیرۆکه که م به دل بوو، به لامه وه جوان بوو، که میک دامام و ئه و جا به جدی پرسیم:
- باشه ئه مه راسته؟ خو پاکیزه، زۆر له دوا ی لافاهه که له دایک بووه.

پیره ژن، دهکه ویته گومانه وه، به سه رسامی ده پرسیت: - کئ پینی گوئی؟

- له قوتابخانه فیر بووم، له کتیباندا نووسراوه.
قهناعه ت به وه لامه که م دهکات، دهلێت:
- گوئ لهو شتانه مه گره، ئه وه ی له کتیباندا نووسراوه، درۆیه، باوه ر به کتیبان مه که.
له به رخۆوه سووکه بزهی که دهکات.

- نازانم ئەم گەوجانە ئەو قسانە لە کوپۆه دینن؟ باشە
ئەگەر پاکیزە لە دایک نەبووبی، ئەدی خودا لە کوپۆه هاتووه،
کەس بێ دایک دیتە ئاراوه؟
- من نازانم.

- دەبینی، لە مەکتەب تەنیا " من نازانم " یان فیر کردوویت
و ئەمە ناتگەیه نیتە هیچ جێیەک.
- قەشە دەلیت پاکیزە کچی یواکیم و حەنەیه.
من دەزانم نەنکم بەو قسانە ناپەڕه‌ته. چاوی تێبیریم و
گوئی:

- جارێکی دی ئەو قسانە بکە، گویت پادەکتشم.
هەمدیس لە سەری دەپوات:
- پاکیزە لە قالو بەلاوه هەر هەبووه، لە پیتش هەر
خەلقەندەیه‌کی دیکەوه هەبوو، دایکی خوایه، خوا لەوه بووه،
پاشان..

- ئەدی مەسیح، مەسیح لە کێ بووه؟
نەنکم هیچ وه‌لامێکی پێنەبوو. حایر و حەپەساو گوئی:-
مەسیح؟ ئا، بە ئی - مەسیح..
من سەرکەوتوو بووم، بەلام پەشیمان بووم لەوه‌ی کە بەو
مەسەله‌ لاھوتیانە ئیجراجم کرد.

بەو تەمتمانە شینباوه‌ی ژێر تاریک و پرونی هەتاوه‌کە
سات بە سات پتر خۆمان بە قولایی لێره‌واره‌کەدا دەکرد. ناو
دارستانەکە فینک بوو، لێره‌وار دەنگ و ئاوازی تایبەتی خۆی
هەیه، دەنگ و ئاوازیکی خەیاڵاوی. بولبولان دەخوینن، چۆلەکە
دەجریوینن، کوکو پێدەکەنن، کەو دەخوینن، ئاوازی پەڕەسیلکە
لە برانەوه‌ نایەت، تەیریکی غەریب کە " دەنووک گەورە ئی
پێدەلێن سەرمەستانە دەخوینن و هاوار دەکات، قورباقە
چکۆلەیی سەوز لە ژێر پێمانەوه‌ بە بەینی درەختەکاندا باز

دهدن. ماران، سهره زهروه کانیان له نښو گياکه وه بهرز دهکه نه وه و چاوه پوانی نیچیری خرده کهن. له ناکاوا سموره یه که، به دهم جیره جیړی ددانه کانیه وه به بهر پیماننا دهرده فرتی و له پای دار کارژیکدا کلکه تووکنه که یی ته لقه دهکات، خودایا هم هه موو دیمه نه جوانانه چیه؟! که چی به شهر هر سووکنایی نایه و حهز دهکات شتی زیاتر ببینیت، زیاتر بچیته ناو قولایی لیره واره که وه.

وام دیته خه یال، له پشت درهخته کانه وه، هه ندی تارماییان ده بینم و دوا ی توزیک له قولایی سه وزباوی لیره که دا ون ده بن، ده بی پهری جهنگه لان بن، هه ندی جار ئاسمانی ساف وشین به سهر درهخته کانه وه دهره وشیته وه. ژیر پتیه کانم یه کپارچه قریژ به رد و خه نه تیلکه یه، ده لئی مافووره و له ئه رزه که پاخراوه. بونی جوړه ها گیا و تووتړک و تووی کیوی مه ستم دهکن و گه لای به بیوون و گوله قهوان له ناو گیا کانه وه وه کو دلۆپه خوین دهنوینن، بونی قارچک که پووم ده زوورینیته وه. نه نکم به دهم هه ناسه هه لکیشانه وه و به دهنگی بهرز دوعا و نزا ده خوینیت:

- ئه ی دایکی پاکیزه، ئه ی روشنایی هه موو جیهان!

له تو وایه، له گهل هه موو شتیکی نښو بیشه که دا ئاشنایه، ئه و به شیکه له بیشه که و بیشه که به شیکه له و. وه کو ورچیکی گه وره، به خوی دهنازی و به ویقاره وه رهفتاری ده کرد و له بن لیوانه وه شوکرانه ی ده کرد. وه کو ئه وه بوو ئارامی به لیره واره که دا په خش بکاته وه، که پتی به سهر گیا و گولاندا دهنه و تیده پهری و من به دوویدا دهرۆیستم هه ستانه وه ی گیا کانم ده بینی، هر له خومه وه زور شاد ده بووم.

به‌دهم ږيگاوه بېرم له‌وه ده‌کرده‌وه خوزگه ده‌بووم به‌چه‌ته
 و ږيگر، س‌روه‌ت و ساماني ده‌وله‌م‌نداني پيس‌ک‌م ده‌دزي و
 به‌س‌ر ه‌ه‌ژارندا دابه‌شم ده‌کرد. ه‌نگي ه‌ره‌ک‌سه‌به‌شي
 خوي ده‌بوو، ټاهي دلي ده‌شکا و تير به‌س‌کي خوي ده‌خوارد،
 ئيدي به‌غيلي و ح‌سوودي نه‌ده‌ما و ک‌ه‌س وه‌کو س‌ه‌گي ه‌ار
 په‌لاماري براکاني خوي نه‌ده‌دا! واک‌ه‌که برؤم بؤلای خوا و
 پاکيزه‌کي نه‌نک‌م و ه‌موو پاس‌تیه‌کاني ژياني ه‌ه‌ژاران و
 بيته‌وايانيان بؤ بگيرمه‌وه. ټه‌ويان بؤ بگيرمه‌وه که وه‌ختي
 مروف، هاونه‌ژادي خوي له‌ژير له‌لانی زه‌ردباوي بؤگ‌ندا
 ده‌شاريته‌وه ه‌ه‌ست به‌چ ټازاريک ده‌کات؟ که چؤن دنيا پره‌ له
 نه‌ه‌قياني زياته و ناپټويست! ټه‌گر پاکيزه‌ي بيگ‌هر دباوه‌پي
 پي‌کردم و قه‌ناعه‌تي به‌قس‌ه‌کانم کرد، ه‌نگي داواي ليده‌ک‌م
 به‌ه‌رو ح‌يک‌مه‌ت و توانايه‌کي ټه‌وتؤم بداتي که ه‌موو ټه‌م
 بيدادي و ناه‌قيانه له دنيا دا نه‌يه‌لم، که ه‌موو خه‌لکي به‌گويم
 بک‌ن و باوه‌ر به‌قس‌ه‌کانم بک‌ن، ه‌نگي باشتريڼ ږيگا بؤژيان
 ده‌دؤزمه‌وه! راسته ه‌يش‌تا مندالم، به‌لام چ قه‌يديه؟ خو مه‌سيح
 يه‌ک سال له ټيستاي من گ‌وره‌تر بوو، که خه‌لک و خوا،
 ټه‌قلمه‌ندان، له پرستگه‌که‌يدا ده‌وريان دا و گوټيان له قس‌ه‌کاني
 ده‌گرت.

چاريکيان به‌راده‌يه‌ک له‌م جؤره بيرانه‌م پوچووبووم، که
 که‌وتمه چاليکي قووله‌وه، پشتي س‌هرم بريندار بوو، لايه‌ک‌م
 که‌وت به‌چله‌داريکي وشکا و به‌ته‌واوه‌تي پو‌شا. له کاتيکا
 له‌ناو قورپوي چاله‌که‌دا دانيشتبووم خه‌ريک بوو له ته‌ريقيدا
 بم‌رم، ه‌هرچيم ده‌کردو ده‌کؤشا نه‌مده‌تواني له‌چاله‌که
 وه‌ده‌ربکه‌وم، نه‌شم ده‌ويست هاوار بک‌م و نه‌نک‌م دلي
 دابخورپي و بترس‌يت.. به‌لام جگه له هاواريش هيچ چاريکي
 ديک‌م نه‌بوو.

نەنكەم بە ھەشتاۋ بە ھاۋارمەۋە ھات، لە چالەكەى دەرهیتام
و نیشانەى خاچى كیتشا وگوتى:

- سوپاس بۆ تۆ خودايە! بەس نەبوو چالەكە خالى بوو،
ئەگەر ورچى، دېندەيەكى تيا بوايە چيمان دەکرد...؟

بە دەم ئەو خەيالاڻەۋە پوندك لە چاۋانى بەربوو، بردمى بۆ
سەر جۆگايەكى ئەو نزيكانە، پاك شۆردمى، ئىدى ھەندى
گەلای لە زامەكانم نا و بەپەپۆ بەستى، ئازارم كەمىك شكا،
چونكە نەمدەتوانى بە پىن بۆمال بگەپىمەۋە، دياربوو بە پىيان
تا مالەۋە بېرم نەدەکرد، ئىدى بردمى بۆمالى پاسەوانى
ويستگەى قيتارەكە.

لەو پۆژە بە دواۋە، تەقريبەن ھەموو پۆژى بە نەنكەم
دەگوت:- بابچىن بۆ لىرەۋار!

زۆرچار بە گوئى دەکردم، ئىدى بەو شىۋەيە، ھەموو
ھاۋينەكە و تا كۆتايى پايزمان لە بېشەكەدا، بە دەم
كۆكردنەۋەى سەۋزەۋات و تووتېك و كارگ و گويزان بىردە
سەر. ئىدى بەوجۆرە ھەم خۆمان دەمان خوارد و ھەم نەنكەم
لىنى دەفرۆشتن و بە پارەكەى ژيانى خۆمان دابىن دەکرد،
ھەرچەندە ھېچ خەرج و ئەركىنكەمان لەسەر بابام نەبوو، كەچى
بەردەۋام، ۋەكو پىرەژنى دۆ پڑاۋ، ھەر دەى بۆلاندى:-
مشەخۆرانى مېتل!

لىرەۋارەكە، ئارامى و دلىنبايەكى خۆشى بە دل و دەروونم
دەبەخشى، ئەم ھەستە، ھەموو ناخۆشى و كارەساتەكانى لە
بىرم دەبردەۋە، ئۆخزنى لە دل و دەروونم دەگىتپا. لە ھەمان
كاتدا خەيال ھەلى دەگرتم، دەيخستە سەربالى خۆى، ھەردوو
ھەستۆكى ژنەفتن و بينايىم ھەستىار دەبوون، يادگەم
دەژىايەۋە، كەۋشەنى خەيالم بەرىن دەبوو.

ئىدى نەنكىم نمونەو ئايدىيالى بالايى من بوو، لە ھەموو كاتى زياتر دلەندى بووم. ھەمىشە بە نمونەكى بالاتر لە خەلكانى دىكەم دەزانى، بە قەناعەتى من نمونەى ھەموو چاكي و زانىارىەكانى سەر پووى زەوى بوو، تا گەرەتر دەبووم، زياتر دلەندى دەبووم، ئەو بە خۆيشى، بە كەردەو، ئەو قەناعەتەى لە لام دەسەلماند و دەچەسپاند.

شەوئىكان كە لە قارچك كەردن دەگەرپاينەو، كە گەيشتەنە قەراخ بېشەكە، نەنكىم پۇنىشت تا پشووئەك بدات. من ئەمەم بە ھەل زانى، خىرا خۆم بە بېشەكەدا كەرد، تا چەند كارگىكى دىكە وەدۆزم. لە ناكاوا دەنگى نەنكىم ھاتەگۆي. سەرم ھەلپى، سەيرم كەرد لە كەنار پىگاگە دانىشتوو و كارگەكان پاك دەكات. سەگىكى تووكنى لەر ولاوازى بۆرەقنە، زمانى دەرھىتابوو و بە دىارىيەو وەستابوو. نەنكىم قەسەى لەگەل سەگەكەدا دەكرد ولىكدا لىكدا دەيگوت:

- بۆ، لىرە بۆ. خوا بە ھاناتەو بىت.

ئالىوك، ماوئەك لەو پىش سەگەكەمى ژەھرخوارد كەردبوو. بىرم لەو دەكەردەو كە ئەم سەگە پابگرم و بىكەم بە ھاوپىنى خۆم. بە ھەشتا بۆ سەر جادەكە پۇشتم، كە نەزىك بوومەو، سەگەكە بەبى ئەوئە ئاورى بداتەو، بەجۆرىكى سەير پىشتى بۆ كوور كەردمەو. نىگا سەوز و ئاگرىن و، چاوە برسەكانى بېرىيە من. ھەنگى كلكى لە گەلۆزى ناو خۆى بە ناو لىرەكەدا كەرد. پىكەردنەكەى لە پىكەردنى سەگ نەدەچوو. فىكەيەكەم بۆكىشا، بەلام ئەو لەجىياتى بگەرپتەو، خىراتر خۆى بە نىو چەرە دارستانەكەدا كەرد ولە چا و ن بوو. نەنكىم بەدەم زەردەخەنەو پرسى:

- نه ووت بينی؟ هه وه لچار وامزانی سهگه، به لام که
بوجاری دووهم ته مه شام کرده وه، به سهر وگهر دن و
که له به کانيا زانيم گورگه. ترسام. له دلی خودا گوتم: "ئيسـتا که
گورگی، برقي، شه پم لي لابه" خوشبه ختانه گورگان له
هاویناندا خه تر نين.

نه نکم قهت له لیره که دا ون نه ده بوو، هه رگیز پیگای
که پانه وهی لي گوم نه ده بوو. هه ر به بونی پوهک وگیاکاندا
دهیزانی چ جوره قارچک و کارگیک له وه ده قهره ده پوئ.
هه موو کاتی تاقي ده کردم وه، ليی ده پرسیم:

- کارگی سوور له ژیر چ دره ختیکدا ده پوئ؟ چون کارگی
ژهه راوی له کارگی ئاسایی جیا ده که یته وه؟ چ جوره کارگیک
له بن گیای سه رخه سدا ده پوئ؟

هه ر به شوینه واری چرنوکی سه رقه دی دره ختاند، هیلانه
سموړانی ده دوزییه وه، ئیدی به داره کاند هه لده زنام و هه رچی
گوئزیکیان بۆ زستان ده شارده وه، هه ره مه موویم ده ردینا.
جاری واهه بوو یه ک کیلوق گوئزم ده ردینا. جاریک که خه ریکی
ئهم کاره بووم، کابرایه کی پاوچی تا پریکی پیوه نام، بیست و
حه وت ساچمه ی له که فله ی راستما خالی کرد. نه نکم به ده رزی
و سنجا ق یازده ساچمه ی بۆ ده ره ینامه وه و ئه وانی دی له
گیانما مانه وه، تابه تیپه پبوونی پوژ، خوبه خق ده ره اتن.

نه نکم که ده بیینی، وره م به رزه و پیاوانه ته حه موولی ئازار
ده که م، له خوشیا له پیستی خوی نه ده هیوری و پیی ده گوتم:
- ئافه رین بوخوت، به راستی ئازایت. ئه گه ر وا به روا ت زور
ئاقل ده رده چیت، ژیان ئه زموونه!

هه رجاری له فروشی گوئز یان قارچک پاره یه کی به اتبایه
ده ست، ئه و خیر وحه سه نات که ی خوی له بییر نه ده کرد و

پاره‌یه‌کی له قه‌راخ په‌نجه‌ره‌ی ماله‌ه‌ژاران داده‌نا. له ده‌می
خوی ده‌گرت‌وه‌ه‌ بۆ خه‌لکانی بێنه‌وا، ته‌نانه‌ت پوژانی جه‌ژنی
یه‌ک شه‌مموانیشی به‌ جلکی کۆن و شپوشه‌پریوه‌ه‌ به‌ سه‌ر
ده‌برد.

جاریکیان بابام به‌ پوویا هه‌لشاخی وگوتی:
- دیمه‌نت له‌ هی سوالکه‌رانیش خراتره‌، به‌پاستی من
شه‌رمه‌زار ده‌که‌ی.

- تۆ هه‌قت چیه‌؟ نه‌ که‌تم و نه‌ که‌چه‌ عازهم بۆ شوو
بگه‌پیم.

شه‌ر و ده‌عوایان پوژ به‌ پوژ زیاتر ده‌بوو. پیره‌مێرد هه‌ر
خوته‌ و بۆله‌بۆلی بوو:

- من گوناخم له‌ خه‌لکی دی زیاتر نین، به‌لام سه‌د هینده‌ی
وان له‌ عه‌زابام.

نه‌نکم هینده‌ی دی توو‌په‌ی ده‌کرد و به‌ ته‌وسه‌وه‌ ده‌یگوت:
- چ قه‌یدییه‌، شه‌یتان پیاوی خوی ده‌ناسیت.
که‌ به‌ ته‌نیا ده‌بووین، نه‌نکم مانای ئه‌و قسه‌یه‌ی بۆ شروقه‌
ده‌کردم:

- ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ی من زۆر له‌ شه‌یتان ده‌ترسیت... ئه‌و
داماوه‌ له‌ ترسا پیره‌ بووه‌، نابینی چۆن پیره‌ بووه‌؟

من ئه‌و هاوینه‌، به‌ هۆی هاتوچۆی لی‌ره‌واره‌وه‌، که‌میک
بوژابوومه‌وه‌ و تین و تاویکم تیگه‌پابوو. له‌ هاو‌پیکانم دوور
که‌وتبوومه‌وه‌، وازم له‌ گه‌مه‌ و کێپه‌کێ و فیسانی منداڵانه‌ و
بێهوده‌ هینابوو، ته‌نانه‌ت لودمیلاشم له‌ به‌رچاو که‌وت.

شه‌ویکی پاییزی شه‌سته‌باران، بابام، که‌ سه‌راپای له‌ ئاوا
هه‌لکشابوو، له‌ شار گه‌پایه‌وه‌، له‌ به‌ر ده‌رگا وه‌کو چۆله‌که‌یه‌کی
له‌ ئاوه‌لکێشراو خوی ته‌کاند و به‌ که‌ش و فشه‌وه‌ گوتی:

- کوپه کهم، هه‌ی ته‌مه‌لباشی، له سبه‌یه‌وه ده‌بی بجیته
سه‌رکار!

نه‌نکم به‌ توو‌په‌یی پرسى:- له کوئ؟
- له لای کوپه‌که‌ی ماتریونای خوشکت.
- به‌پاستی کاریکى باشت نه‌کردووه پیاوه‌که!
- ده‌ که‌ره‌که‌ر، ئافره‌ت! دوور نییه له به‌رده‌ستی ئه‌واندا
فیژری نیگا‌کیشی بی‌ت.

نه‌نکم سه‌ری له‌به‌رخۆ نا و هیچی تری نه‌گوت.
هه‌ر ئه‌و شه‌وه لودمیلام بی‌نی و پیت‌گوت له‌مه‌ولا له‌ شارا
ده‌ژیم. که‌میک ده‌بیره‌وه چوو و گوتی:
- منیش، به‌و زووانه بق شار ده‌به‌ن، بابم ده‌یه‌وئ لاقم
ببیرنه‌وه، گوایه ئه‌گه‌ر لاقم ببیرد‌ریت‌ه‌وه، ته‌ندروس‌تیم باش
ده‌بی‌ت.

که‌چۆله‌ی داماو ئه‌م هاوینه ته‌واو باریک و بنیس بووبوو،
پوخساری شین هه‌لگه‌پابوو، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بووبوون. لیم
پرسی:- ده‌ترسیت؟
به‌رسفی دایه‌وه:- به‌لئ.

به‌بی‌ده‌نگی که‌وته گریان. نه‌مه‌توانی به‌ تاقه وشه‌یه‌کیش
دلنه‌وا‌یی بکه‌م. من خۆشم له ژيانى شار ده‌ترسام. ماوه‌یه‌ک
به‌ بی‌ده‌نگی له پال یه‌کدا دانیش‌تین. ئه‌گه‌ر دنیا هاوین با، داوام
له نه‌نکم ده‌کرد، چۆن به‌ کچی ده‌چوووه سوال، به‌و ئاوايه بق
سوال بچووباین و لودمیلاشمان له گه‌ل خۆدا بب‌ردایه.
ده‌مانخسته عه‌ره‌بانه‌یه‌کی بچکۆله‌وه‌و من پالم ده‌نا. لئ مخابن،
ناوه‌ندى پاییز بوو، بایه‌کی سارد به‌ کوچه و کۆلانه‌کاندا
ده‌هات، هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرتبوو، زه‌وی شه‌قار شه‌قار و
خه‌مین و خه‌مناک بوو.

ئەمە جارى دووھەمە كە بۆ شار ھاتووم، لە مالىكى گەورەى
سپىدام كە لە دوو نھۆم پىكھاتووہ. مالەكە لە تابووت دەچىت،
بە جۆرى دروستكراوہ كە خەلكىكى زۆر بگريت. خانووہكە
تازەيە بەلام جوان نىيە. لە بابايەكى ھەزار دەچىت كە لە ناكاوا
مىراتىكى گەورەى پىپرەبى و ئەوھندەى خواردين ئىنتەلاى
كردىت.

خانووہكە دەروانىتە سەر جادەكە، خانووہكە ھەشت
پەنجەرەى ھەيە كە دەرواننە سەر جادە. ھەر نھۆمە چوار
پەنجەرەى ھەيە و دەرواننە ئەو سەمتەى كە بە پووکاری ئەو
نھۆمە دادەنرئ. بەلامپەنجەرەكانى نھۆمى خواروہ دەروانىتە
سەر پارەويكى تەنگ و باريك. پەنجەرەكانى سەر وە
دەرواننە سەر كەندىكى پيس و خانوويەكى چكۆلە كە
ئافرەتيكى جلىشورى تيايە.

ھەلبەتە، ھىچ شەقامىك، بەماناى باوى شەقام لە ئارادا
نەبوو. بەلكو ئەو كەندە پيسە بەبەر مالەكەدا دەپۆيى، كە دوو
بەربەستى تەنگ كردبووى بە سى بەشەوہ. بەدەستە چەپا و
لەلاى قاوشى زندانىەكانەوہ، چالايىك ھەبوو، خەلكى مالەكە
ھەرچى زېو زېل و بەرماوہ و پاشماوہيان ھەبوو فرييان دەدایە
ئەو كەند و چالەوہ. لە قوولايى كەندەكەدا گولايك ھەبوو،
لەبەر پيسى سەوز دەچووہوہ. كەندەكە بە دەستە راستا
دەچووہوہ سەر تالاو و قوپی زفیزدينى كە بۆنىكى زۆر
ناخوشى لىدەھات.

ناوجەرگەى كەندەكە رىك بەرانبەر مالەكەى ئىمە بوو،
نيوہى پەبوو لە زېل و خاشاك و جۆرەھا پروەك، نيوەكەى

تری قهشه دوریموندت بوکروفسکی، کردبوی به باخ.
کۆشکیکی دارینی سهوزی له ناو باخهکه دا قوت کردبووهوه،
هر که بهردیکی بهسهرا دهکهوت، تهق و هوریکی زۆر
ناخۆش و ترسناکی لیبهرز دهبووهوه.

شوینیکه تابلی ناخۆش، زبلدانیک بوو لهو گۆره.. ئیدی
بارانی پاییز هیندهی دی ناخۆشی کردبوو، کردبوی به قوره
لیتهیهکی ئهوتۆ که بهراز لینی دهرنهدهچوو، که به پیتیهوه دهلکا
به ئامان و زامان لیتی نهدهبووهوه. به عهمراتم، ئهوهه موو
قوڤ وزڤ وزبله له شوینیکی وا بچووکدا نهبینی بوو.. من که
به پاکی و خاوینی مهزرا و لییرهواران راهاتبووم، که ئهوه
هموو زڤ و زبل و سهرانگوێلک و گوڤهکهی ئهوه گۆشهیهی
شارم بینی، زۆر دلتهنگ و بیتاقهت بووم.

لهو دیوی ئهوه کهنده بهرتهنگهوه، چهند شوورهیهکی
قاوهیی داپوخاو ههبوو، کهمیک دورتر، ئهوه خانووه
پهپووتهم ناسیییهوه که زستانن، ئهوسای شاگردی
پیتلاوفرۆشییهکه بووم، تیایدا دهژیام. نزیککی ئهوه خانووه
هیندهی دی پهستی کردم. بۆ دهبوايه جاریکی دی گرگر
بیتمهوه هه مان جاده وکۆلان؟

وهستا تازهکه دهناسی. جاریک هیشتا دایکم مابوو، لهگه
براکهیدا سهری دابووین. براکهی به پراوژیککی گهپچارپییهوه
دهیگوت:-- ئهندرئ بووه بهباوک، ئهندرئ بوو به باوک!

ئهم دوو کهسه به هیچ جۆری نهگۆرپابوون، برا گهورهکه
که کهپوویهکی دهن دووکه دالاشی و قژیکی درژی ههبوو، به
پوالهت له پیاویکی باش ومیهره بان دهچوو، بهلام فیکتوری برا
بچووککی که پوخساری له سهر وکهلهی ئهسپ دهچوو
ویهکپارچه نموس بوو. دایکیان خوشکی نهکم بوو. ژنیکی

تووپه و تېړ و دهم به هاوار بوو. برا گوره که ژنی هینابوو،
 ژنه که ی جوان و ثاره زوو بزوین بوو، سپیه کی ناسکوله ی
 شهنگولی چاوپه شی چاو گوره بوو. هرکه خزم به
 ماله که یاندا کرد له پوژنیکا دوو جاری پینگوتم:
 - من جاریک پالتویه کی ناوری شمی گولدار ی دوگمه
 کاره مانی په شم دابوو به دایکت.

خو شم نازانم بچی باوه پم نه ده کرد که نه پوژنی له
 پوژان دیارییه کی به دایکم دابی و دایکم قه بولی کردی، که
 بوجاری دووم نه و قسه یی به گویمدا دایوه، وه لامم دایوه:
 - نه گهر پاسته و دیارییه کت داوه تی، چ پیویست دهکات
 نه وهنده ی بلنیه ته وه؟

وهکو که سیک تووشی شوک بی، پاچله کی و چوه دواوه.
 - چی چی؟ تو ده زانی له گهل کیدا قسان ده که ی؟
 پوخساری سوور بووه وه، چاوه کانی نه بله ق بوون،
 هاواری میرده که ی کرد، کابرا، به پاسته و پرگالیکه وه خوی به
 مووبه قه که دا کرد، قه له میکی نابووه په نا گوئی. دوی نه وه ی
 گوئی له ژنه که ی گرت، به منی گوت:- ده بی له گهل هه موواندا
 به نه دهب بی و لاساری نه که یت.

نه و جا ناوړی لای ژنه که ی دایوه و به تووپه یی گوتی:-
 بهم شته تووپه هاتانه وه سه رقالم مه که!
 - مه به ست له تووپه هات چیه! که کهس وکاره که ت..

هاواری کرد:- کهس و کاری چی..
 یه کسه ر بق ژووری کاره که ی گه پرایه وه.
 به پراستی پیم حه یف بوو نه وانه خزم و کهس وکاری نه نکم
 بن. ئیدی به ته جره به بوم ده رکه وتبوو که کهس وکار
 په فتاریان ده گهل بیگانه دا باشتره تا له گهل یه کدیدا. چونکه
 یه کتر ده ناسن، خالی به هیزو لاوازی یه کدی ده زانن، هرکه

هه‌لیان بۆ هه‌لده‌که‌وێ به‌یه‌کدا هه‌لده‌شاخن و به‌گژ
 یه‌کدا ده‌چن.. بیانوو به‌یه‌کدی ده‌گرن و زوو زوو به‌شه‌ر دین.
 وه‌ستام خۆشده‌وێست. به‌شێوه‌یه‌کی جوان قژه‌که‌ی بۆ
 دواوه هه‌لده‌دایه‌وه و ده‌یخسته پشت گۆچکه‌کانییه‌وه. نازانم
 بۆچی کابرای 'ئه‌مه‌ جوانه 'یوه‌بیر هه‌تنامه‌وه. که پێده‌که‌نی له
 کانگای دله‌وه پێده‌که‌نی. چاوه قاوه‌ییه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه و
 چرچ ولۆچی قه‌راخ که‌پووه ده‌ندووکه دالاشیه‌که‌ی به
 شێوه‌یه‌کی کۆمیدی به‌رجه‌سته ده‌بوون..

به‌ده‌م ناسکه بزیه‌که‌وه، که ددانه ورد و سفته‌کانی به‌دیار
 ده‌که‌وتن، پووی ده‌کرده دایکی و ژنه‌که‌ی و ده‌یگوت: - به‌سه،
 واز له‌م شه‌ر وه‌رایه‌ بیتن!

خه‌سو و بووک هه‌موو پۆژیک شه‌پیان بوو، سه‌یر
 له‌وه‌دا بوو، زۆر به‌ئاسانی لێیان ده‌بوو به‌شه‌ر. ئه‌م دوو ژنه
 له‌بای به‌یانیه‌وه، به‌قژی گه‌فه‌وه، به‌سینگی پووته‌وه، وه‌کو
 ئه‌وه‌ی ئاگر له‌ماله‌که به‌ربوویی، به‌ژووره‌کاندا ده‌هاتن و
 ده‌چوون. هه‌را وزه‌نایان به‌دریژی پۆژه‌که نه‌ده‌برایه‌وه.
 مه‌گه‌ر له‌کاتی فراڤین و شێودا هه‌ندیک کر ببوایه‌ن،
 ئه‌وه‌نده‌یان ده‌خوارد تا مێ ده‌بوون، خاو ده‌بوونه‌وه و خه‌و
 دایده‌گرتن، له‌سه‌ر خوان و سفره، گه‌نگه‌شه‌ی کاروباری
 خواردن و چیششت لێنانیان ده‌کرد، و قسه‌یان لێک
 هه‌لده‌به‌زییه‌وه و زه‌مینه‌ی شه‌پخۆش ده‌بوو. خه‌سو و هه‌ر
 خواردنێکی لێنا‌بایه، بووکی به‌نا‌ره‌زاییه‌وه ده‌یگوت:

- دایکم ئه‌و خواردنه به‌شێوه‌یه‌کی دی لێده‌نیت.

- مانای وایه خراپتر ده‌رده‌چیت.

- نه‌خێر، زۆریش باشت‌تر ده‌رده‌چیت.

- زۆرچاکه، که‌وایه ب‌رۆ له‌گه‌ل دایکتدا بژی!

- من لیره‌ خانم و که‌بیانووی مالم!

- ئەدى من چ كارەم؟

پياۋە، ھەلىدەدەيتى: - بەسە، بېيپنەۋە، مردووتان مرى، خۇ شىت نەبوون؟

ھەموو شىتىكى ئەم مالا، سەير و ئائاسايى بوو. ئەگەر بتويستبا لە مووبەقەكەۋە، بۇ ژوورى نانخواردن برۆيت، دەبوايە بەو تەۋاليتە بچوۋكەدا برۆيت كە كەوتبوۋە نيتوان مووبەقەكە و ژوورەكەۋە و تاقە تەۋاليتى مالاكەش بوو. بەو شوپنەدا، خواردن و سەماۋەرەكە بۆسەر مېزى نانخواردن دەبرا كە بەپاستى مايەى نوكتە و پىكەنين بوو. يەكېك لە ئەركەكانى من ئەۋەبوو، ھەركاتى ھەۋزى تەۋاليتەكە بەتال بى، پىرى بىكەمەۋە لە ئاۋ. من لە مووبەقەكەدا و پىك لە بەرانبەر دەرگاي تەۋاليتەكە دەنووستم، ھەمىشە سەرم بەھۋى ئاگرى ۋەجاخەكەۋە كە بەرەبەرە سارد دەبوۋە ۋەگەرم دەبوو، لاقىشم بەھۋى ئەۋ تەۋمە بايە ساردەۋە لە ژىر دەرگاۋە ۋەژوور دەكەوت، تەزى بوون. ئىدى بەرلەۋەى بخەوم، ھەرچى شىر وشىتالېك لەۋناۋە با كۆم دەكردەۋە بەلاقى خۇمدا دەدان تا سەرمام نەبىت.

ھۆلى مېۋان و پىنشۋازى، كە دوو ئاۋىنەى بالانما لە نيتوان پەنجەرەكانىا دانراپوون، دوو مېزى گەرەى ۋەرەقبازى تىابو، دۈۋدە كورسى دەسكدارى تىابو، چەند تابلۇيەكى چۈۋارچىۋە زىرېن بە دىۋارەكانىەۋە ھەلۋاسراپوون كە دىارى بەشدارانى گۇڧارى " نىڧا " بوون، بەپاستى خەمىنى لىدەبارى. بەلام ھۆلە بچوۋكەكە ھەرچەندە برېك جەم و جۆرتەر بوو، بەلام ئەۋىش خەمئەنگىز بوو. جۆرەھا مافوورى تىابو، پىر بوو لە پەفە و دۇلابى پىر لە قاپ و ئامانى زىو بوو، قۇرى و كترى چاى، ئەمانە بەشىك بوون لە جىازى بووكن. سى چراى قەۋارە جىاۋاز، كە لووتكە ونموۋنەى جوانى بوون. ژوورى

نووستن که په نجه رهی تیا نه بوو، تهخته خه ویکي گوره ی
 تیا بوو، چهند کومه دی و سه ندو قیکي تیا بوو، بونی گه لا تووتنی
 پزیوی لیده هات. ثم سئ ژووره به به رده وامی چؤل بوون،
 که چی نه دنامانی خیزانه که، هر هموویان خزابوونه ژووری
 نانخواردنه که وه، چووبوون به یه کا و ده که وتن به سهر
 یه کدا. وهستا و براکه ی دوا ی قاوه لتی و تیششت پیک له
 ساعات هه شتی ته وادا، میزه که یان ناماده ده کرد، به کاغزی
 سپی دایان ده پوشتی، که ره سته ی په سم و نیگارانیان دینا،
 قه له م، کاغز، پاسته، پرگال و مهره که بی چینیان دینا و له م
 سهر و له وسهری میزه که به رانه بر به یه ک داده نیشتن و
 ده سته کار ده بوون. میزه که هه رچهند بچووک و باریک بوو،
 به لام پر به پری ژووره که بوو.

ئه گه ر خانم و دایه نه که، پیکه وه به اتبانه ثم ژووره،
 بیگومان به ریه کدی ده که وتن. فیکتوری برای وهستا هاواری لی
 هه لده ستا:

- ئه ری ئیوه ناتوانن ریگا که تان بگورن، چ کاریکتان بیره
 هه یه؟

خانم، به پرویه کی گرژه وه نیگایه کی میرده که ی کرد
 وگوتی:

- فاسیا، پتی بلی هاوارم به سهردا نه کات.

فاسیا، وه کو هه می شه، به پروی خوشه وه گوتی: - ئیوه ش
 میزه که مه جوولینن.

- ئاخر من دوو گیانم و شوینه که ش ئه وهنده ته نگه، ناتوانی
 له جتی خوت بجوولیت.

- دهیسا باشه، له ئیستا به داوه ده چین هؤل گه وره که و
 له ویندهر کار ده که یین.

به لام ژنه‌ی تاین که گوینی له و قسه‌یه بوو وه‌کو فیشه‌که
شیتته چوو به ئاسمانا وگوتهی:
- لا حه‌وله وه‌لا، ئه‌ری که‌ستان دیوه له ژووری پیشوازیدا
کاربکات؟

له ناکاوا، ماتریونا ئیفانوفنا له‌به‌ر ده‌رگای ته‌والیتته‌که‌وه
په‌یدا بوو، دهم وچاوی له‌به‌ر گه‌رمای وه‌جاخه‌که‌دا وه‌کو
چه‌وه‌نه‌ر سوور هه‌لگه‌پابوو، هاواری کرد:
- ده‌ته‌مه‌شای ئه‌مه‌ بکه، قاسیا تو لیره کارده‌که‌یت و په‌نج
ده‌ده‌یت و پازیت، که‌چی ئه‌و ده‌لئیت چوار ژوور به‌شی
تووته‌له‌کانی ناکات، له‌ تو وایه دۆتمیره!.. ئه‌گه‌ر نه‌مدیبا باوکی
ده‌مردم له‌ عه‌زهرت دایکی!

فیکتور، به‌و قسانه زۆر که‌یفی هات، ده‌تگوت پۆنی سه‌ی
له‌ قالبی ده‌دن، بۆیه قژقژ که‌وته پیکه‌نین. به‌لام وه‌ستا له
هه‌مووان په‌ست و بیزار بوو، هاواریکرد: - به‌سه! بیپه‌نه‌وه!
ئیدی خه‌سوو به‌و ئاسانه ده‌سته‌به‌ردار نه‌ده‌بوو، بارانی
جنیو و قسه‌ی ناشیرین به‌سه‌ر بوو که‌که‌یدا داده‌باریئی.
بوو که‌ی شپشیت، خۆی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا، دا، دواى ئه‌و
شورت و شۆی له‌ خه‌سووی بپری، وه‌کو منداڵ که‌وته گریان
و زاری: - من ده‌پۆم، دانانیشم! خه‌ریکه ده‌مرم!
وه‌ستا، وێرای خوینساردی و هه‌وسه‌له‌داری خۆی
ده‌ته‌قینه‌وه:

- ئه‌ی هاوار، هه‌ی داد و بیداد له‌ ده‌ست ئیوه! ئاخ‌ر چۆن
به‌م حاله‌وه کار ده‌کریت؟ چۆن به‌م شیتانه‌وه گیرۆده‌ بووم!
ئاخ‌ر من به‌ ناخیرم له‌ پیتاوا ئیوه‌دا په‌نج ده‌ده‌م. بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه
برسی نه‌بن ئه‌م هه‌موو په‌نجه ده‌ده‌م! ئاخ له‌ ده‌ست ئیوه!
له‌ هه‌وه‌له‌وه له‌م شه‌پ و قه‌رقه‌شانه ده‌ترسام، به‌تایبه‌تی
جاریک دواى شه‌پ و فه‌رته‌نه‌یه‌ک، وه‌ستا ژن، چه‌قۆیه‌کی

هه لگرت و بهه شتاو خۆی به ته والیته که دا کرد و ده رگاکه ی
 تووند له سه ر خۆی داخست، ئه و جار به پاستی ترسام! ئیدی
 ژنه ی تاین وه کو ئه وه ی جنۆکان ده ستیان لیوه شان دبن،
 هاواری ده کرد ئه م ما هاوار، به ئامان و زامان نه یده برپیه وه.
 دوا ی بیده نگیه کی که م، وه ستا پایکرده به ر ده رگاکه، پشتی
 دانه واند و منی گاز کرد:

- وه ره سه ر پشتم، شووشه که بشکینه و سورگی ده رگاکه
 بکه ره وه!

یه کسه ر خۆم هه لدایه سه ر پشتی، شووشه ی به شی
 سه ره وه ی ده رگاکه م شکاند، که دهستم برد سورگی ده رگاکه
 بترازینم، خانم به ده سکی چه قۆکه به ربووه سه ر و که لله م. به
 هه ر حال هه ر چۆنی بوو ده رگاکه م کرده وه، وه ستا وه کو هه لۆ
 پری دایه ژنه و بۆ ژووری نانخواردنی پاکیشا، جه قۆکه ی له
 دهستی ده رهینا. له کاتیکا له ژووری نانخواردن دانیشتبووم
 و دهستم به سه ره برینداره که م دا دینا، ههستم کرد ئه و
 فیداکاریه ی من له زیاده بوو، ده می چه قۆکه ئه وهنده کول بوو
 نانی پینه ده برا، چ جای ملی به شه ر؟ هه ره ها پتویستی به وه
 نه ده کرد من بچه سه ر پشتی وه ستا، خۆ ده متوانی بچه سه ر
 کورسییه ک و به ئاسانی شووشه که بشکینم و هه نگی وه ستا
 ده یتوانی ده ست ببات و سورگی ده رگاکه بترازین و ده رگاکه
 بکاته وه. ئیدی له وه به دواوه، ئه م قه ره قه شه و ئازاوانه ی له م
 ماله دا پوو یانده دا، نه ده یان ترساندم و نه کاریان تیده کردم و
 ده مزانی ده بی چ بکه م و چ نه که م.

جووته برا ئه ندامی تیپی کلێسا بوون، هه ندیجار به ده م
 کارکرده وه، گۆرانییه کیان ده گوت. گه وه ره که به مجۆره دهستی
 بیده کرد:

پوژنیک من موستيله که ی یارم،
 توور دایه نیرینه ی روبره وه
 بچو که که بوی دهسه نه ده وه؛
 به و موستيله به همو شادی
 دنیا م له کیسی خوم دا

دهنگی وهستاژن له ژووری مندالانه وه بهرز دهبو وه وه و
 به نارامی دهیگوت: - نه وه چیتانه، شیت بوون؟ چما نازانن
 منداله که نوستو وه؟!

یان دهیگوت:

- فاسیا تو ژن و مندالت ههیه، ئیدی چیت داوه له گۆرانی
 دلداری، وا وهختی نوێژه، هر بینا و زهنگی نوێژی ئیواره لینی
 دا.

- دهی چاکه، که واته با سروودی ئاینی بیژن.

وهستاژن، به ناراهزاییه وه له سهری پویی که سروودی
 ئاینی له همو شوینیک ناگوتریت، به تاییه تی لیڤه دا، به
 دهست ئاماژه ی بۆ ده رگای ته والیته که د کرد.

وهستا بۆله یه کی کرد: - فایده ی نییه، ده بی ماله که مان
 بگۆرین، بۆ شوینیکی دی بار بکهین.

زۆر جار نه و قسه یه ی دووباره ده کرده وه، سی دانه سال
 بوو هه مان نه و قه وانه ی لیڤه دایه وه. که گویم له گفتوگۆیه کانی
 وهستا کانم ده بوو، هه مان دیمه ن و پوودا وه کانی دوو کانی
 پیللاو فروشییه که م بیرده که وته وه، زۆر له یه کدی ده چوون.
 وهستا کانم له همو که سیک، له ریڤینگ، دراوسی، بیگانه، به
 گازن و گلله یی بوون، خویان له همو خه لکی شار پی باشت
 بوو، ئیدی به و په ری بی ئینسافی باسی خه لکیان ده کرد، که س
 له تیغی تیژی زمانیان نه ده خه له سی، زۆرم خه فته به و ئه توار

و ته بیعه ته بیان ده خوارد، له هه لیک ده گه پام، له و یاسا و
پیسایانه لایدهم که نه وان بڼ خه لکیان داده نا.

کاریکی زورم به ملدا درابوو، دهوری توکری مالم ده بینی،
چوارشه مموان موو به قه کهم ده سپی، سه ماوهره که و هه موو
ثامانه مسه کانم پاک ده کرده وه. پوژانی شه ممه ده بوايه
زهمینه ی هه موو مال که، به هه ردوو قالد رمه که وه پاک بشوم،
دار بڼ هه موو سوپاکان بشکینم و له شوینیکا که له که ی بکه م،
قاپ و ثامانه کان بشوم، سه وزه وات بزار و خاوین بکه م وه،
ده گهل وه ستاژندا بڼ بازار پوړوم و زهميله که ی بڼ هه لبرگرم،
وه کو سه گی پڼ سووتاو له به ینی نانه وایی، عه تاری، به قالی و
ده رمانخاناندا بڼم و بچم.

خانمی گه وره ی مالن - خوشکه چه نه باز و تووړه و
تړوکه ی - نه نکم سه عات شه شی به یانی له خو پاده بوو.
دوای نه وه ی شلپڼ ناوی به سر وچاویا ددها، هه ربه جلی
خه وه وه، له به رده م ئیکونه که ی مه سیحدا نویژی داده به ستا وله
خوا ده پاراپه وه و باسی ژیانی خو ی ده کرد، ده که و ته گله یی له
کورپه کانی و به تاییه تی له بوو که که ی. به راویژیکي خه مناک،
ده سستی ده نوقاند و به هه نیه یدا دینا و له کانگه ی دل وه
ده یگوت:

- خودایا، نه ی خوی بانی سر من هیچم له تو ناوځ، ته نیا
که میک ئاسووده یی، تو زقالتیک دل نیایی و ناشته وایی نه بی،
نه گهر لوتف بفرمووی و پیمی په وادینیت.

نه ونده ده پاراپه وه ده لایه وه که من له خو پاده بووم، و
گویم بڼ نزاو دوعا گه رمه کانی پاده دیرا. پوژیکي پاییزی،
په مگ زهره، له پشت په نجره ته پ و باراناویه که ی
موو به قه که وه له ژووره وه ی ددها. له م سپیده سه هؤل به ندانه دا،
تارمایی تاریکی که سیک، دانه وییه وه و تا نزیکي نه رزه که

کړنڅی دینا و نیشانه‌ی خاچی ده‌کیشا، سهرپوشه‌ک‌ی له
سهری داده‌خزی و قره بوزه‌ک‌ی به سهرشان و ملیا پ‌خش
ده‌بوو، ئه‌ویش به ده‌ستی چه‌پی په‌یتا په‌یتا سهرپوشه‌ک‌ی
به‌سهریا ده‌دایه‌وه‌و تووره‌و په‌ست ده‌یږلاند: - تو ته‌مه‌شای
ئهم سهرپوشه میراتیه!

لینکا لیکدا، به‌دهم لاقه وپارانه‌وه‌وه ده‌یکیشا به نیوچه‌وان و
شان و مل و ورگی خویدا و نیشانه‌ی خاچی ده‌کیشا:

- ئی په‌روه‌ردگاری میهره‌بان، ئه‌گر منت خوشده‌وئ،
بووکه‌کم بگره، سزای بده. توله‌ی ئه‌و سووکایه‌تی و
بپړیزبانه‌ی لیکه‌وه که‌ده‌ره‌ق به‌من ده‌یکات، سه‌د قات توله‌ی
لیکه‌وه! چاوانی کورپه‌کم بکه‌وه، به‌لکو جه‌وه‌ری بناسیت و
بیینیت. چاوی فیکتوریش بکه‌وه، یارمه‌تی بده، له‌مه‌رحمه‌تی
خوت بیه‌شی مه‌که..

فیکتوریش، له‌مووبه‌قه‌که‌دا، له‌سهر ته‌ختیک خوی له
چه‌رچه‌فیکه‌وه پ‌چابوو و له‌غورابی خه‌ودا بوو، له‌ناله ولاقه
و پارانه‌وه‌کانی دایکی خه‌بری بووه‌وه و به‌ده‌نگی
خه‌والوه‌وه هاواری کرد:

- دایکه به‌م سبای سالحانه، نه‌خیر به‌شکراوه و نه‌شهر،
دیسان به‌زمه‌که‌یه؟ ئه‌مه تو چ به‌لایه‌کی!

ژنه‌ی تاین، له‌بن لټوانه‌وه‌وه به‌نیمچه شهرمه‌زارییه‌که‌وه
ده‌لټت:

- ئی، ئی، ده‌پالکه‌وه‌وه بز خوت بنوو.

چهند خوله‌کتیک به‌بیده‌نگی، خوی راژه‌ند و ئه‌وجا به
پاوژیکی کینه‌کیشانه‌وه‌گوئی:

- خودایه‌مؤخی به‌ده‌نی دژمنانمان وشک بکه، خوینی
ده‌ماره‌کانیان بماسینه، به‌ردیکیان پی ره‌وا مه‌بینه بیکیشن
به‌سهری خویاندا.

تەنەت نەنكىشم ئەوجۇرە نەفرىن و تووگە ترسناكانەى
 نەدەزانى. ھەركە لە نوپۇز و نزاىان دەبوو، دەھات بە سۇراغى
 مەنەو و تەكانى دەدام، خەبەرى دەكردمەو: - ھەلو، پاپە،
 خەوت كورد بەچى. خۇ بۇ خەوتن بە كریمان نەگرتووى.
 سەماوەرەكە پىكە! ھەپە ئىزنەگ ودار بىتە، ديارە چىلكە و
 چەوئىلى وشكىشت نامادە نەكردووه.

ئىدى تا ھىزم تىايە دەكەومە تەقەلا بۇ ئەوھى لە بۆلەبۇل و
 خوتەخوتى پىرەژن بىخەلەسىم، بەلام كوپم دەوئى بتوانى
 پىرەژن پازى بكات. پىك لە توفى زستان دەچىت، بەناو
 مووبەقەكەدا دى و دەچى، دەلىت: - وس س س س، ھەى
 شەيتانى لە شەيتان بوو! ھەراوزەنا مەنەو، فىكتور خەبەر
 نەكەيەو، ئەگەر خەبەرى بىكەيەو مەگەر خوا بزانى چ
 بەلایەكت بەسەر دىتم! خىرا بۇ دووكانى بەقالەكە!

بۇ نانى بەيانى پۇژانى ھەفتە دوو ھوقە نانى گەنمان
 دەكەرى و بايى دوو كۆپىكىش كىكم بۇ وەستاژن دەكەرى. كە لە
 نان كپىن دەھاتمەو جووتە ژن بە گومانەو نەكانىان
 دەژمارد و ھەلدەسەنگاند و ئەوجا دەيانپىرسى:

- كوا نانكى كەمە، ھەر ئەوئەندە بوو؟ چىت لىكردووه؟ كوا
 وەرە دەمت بگەرەو، بزانىن بەپۆە نەتخواردووه!

دەم دەكردووه، دەيانكرد بە ھەرا:

- ئەوئەت خواردوويەتى! شوئىنەوارى نانەكە بە ددانەكانىەو

ديارە!

... زۆر دلسۆزانە كارم دەكرد. پاك كوردنەو و گسكدانى
 مالەكە و، شۆردنى ھىربارە مسەكان و، دەسكى دەرگاكانم
 زۆر لاخۇش بوو. زۆرجار جووتە كەيبانوو، كە ئاشت بوایەن
 و شەپە جىنو و دەمەقالەيان نەبوایە، گویم لىبوو ستایشیان
 دەكردم: - خوا ھەلناگرئ ئىشكەرە.

- پاک و خاوتنه.

- وه ستاش چاوی تیوهیه.

- به لام زوریش گۆساخه.

- ئه دی مه عنای چی، مه گهر کی پهروه رده ی کردووه؟

هر یه کیکیان هه ولیده دا به چه ترسینم بکات و به خورتی
خویم به سهردا به سپین، به لام من به نیمچه شیتیم ده زانین،
گویم به قسه ی ئه وان نه ده دا، به رپه رچم ده دانه وهو، هه لبه ته
خانمی بچکۆله په ی به وه بر دبوو، که من گوئی به قسه ی وان
ناده م، بۆیه به رده وام به گویندا ده دامه وه:

- ئه وه بزانه که ئیمه له خانه واده یه کی گه دا پزگارمان
کردوویت. من جاریک بالا پۆشیک ئاوریشمی گول گولیم دا به
دایکت.

پۆژیک، خام نه ما وگوتم: - چیه، خۆ له سهر ئه و پالتویه
به زندوویه تی که ولم ناکه یت؟
قیژه یه کی ترسناکی کرد:

- ئه یه رۆ! ته مه شا چه ند روو قایمه! دوور نییه پۆژیک له
پۆژان ئاگر له ماله که مان به ربدا!
که گویم له و قسه یه بوو چه په سام. ئاگری چی! بۆ ئاگر له
ماله که بهر ده ده م؟

جووته که بیانوی مال، له وهخت و ناوهختا، که مه سه له
ده هاته سهر گله یی له من، شه پ و ده عوای خویمان له بیر
ده برده وهو موو به به یینانه وه نه ده چوو، له لای وه ستا شکاتیان
لینکردم، ئه ویش به تووندی ده یگوت: - کورم ئاقل به، پاستگۆ و
سهر پاست به، ئیشی خۆت بکه و هه قی هیچت نه بی، شاباشی
خۆت بده و قنچ هه لپه ره!

وێرپای ئه وهش پۆژیک که په ست بوو، به هه ردوویانی
گوت:

- ئەرچى خۇتان زۆر باشن! ئىتوھ وەكو ئەسپ سواری ئەم
مندالە دەبن، ھەر كەسكىكى دى لە جىتى ئەو بوايە لە مېژبوو
ھەلاتبوو، يان لە برسا مردبوو!

ئەو قەسەيە، جووتە ژنى تووپە كرد، كەوتنە پەلمە گریان.
وہستاژن لاقى بە عارديدا دەكوتا و بە توورەيى ھاواری
دەكرد:- تۆ چۆن ئەم قەسەيە لە بەردەم ئەم ھەتيوچەيەدا
دەكەي ھەي بى ئەقل، تۆ تەمەشاي خۆت كردووە! سەيرى
قژى بكە! ئاخىر كە گوئى لەم قەسەيە بېيت چۆن بەگوئى من
دەكات، چۆن پېزم لىدەگريت؟ لەبەرچاوى دەبم بە بەلمە برنج.
ئەو ھشت لە بېر بى كە من دووگيانم!

دايىكى بە پەلمە گریانەو ھەگوئى:

- قاسىلى، خوا دەست بە بالتەو ھەبگري. من مردوو و تۆ
زندوو، ئەمە پۆژەكەيە! كار وابىروات تۆ خووى ئەم مندالە
شەپ دەكەي.

جووتە ژن بە تووپەيى وەدەرکەوتن.

وہستا ئاوپى لای منى دايەو، بە تووندى گوئى:

- تەمەشا، بزانە بە ھۆى تۆو، چ فەرتەنەيەك بەرپابوو،
ھەي لاسار، ئەگەر كار وابىروا ناچار دەبم بۆلای باباتت
بىئىرمەو، ھەرواش دەكەم. ئاقىيەت دەيىت بە كۆنە فروش.

ئەو سووكايەتيەم لەبەر گران بوو، بۆيە گوتم:

- كۆنەفروشىم پىن باشتەرە لە شاگردى تۆ. تۆ بە ناو ھەمنت
بە شاگردى راگرتووە، ھاتووم شتم فيز بكەي، بەلام كوا چىت
فىز كردووم؟ من خەريكى زبىل پىشتەم، بەمە دەلەين شاگردى،
شاگردى وايە؟!

وہستا، بە ئەسپايى قژى گرتەم، چاوى لە دوپ چاوم بېرى و
گوئى:

- بزانه کوږو، تو لاساری لاسار، من ئەمەم پتخۆش نییه!!
من له دلی خۆدا، دلنیا بووم که دهرم دهکات ودهمنیتریتوه
بۆلای کهس وکارم . بهلام بۆ سبهینن بهخۆ و بهستهیهک
کاغهز و راستیهک و قهلهمیکهوه خۆی به مووبهقهکهدا کرد.
گوته:

- که له خاوینگردنهوهی چهقۆ و چهتالهکان بوویتهوه، ئەم
وینهیهم بۆ کۆپی بکه. یان وینهیهکی وهکو ئەمەم بۆ بکێشه.

وینهکه، بریتی بوو له ڤووکاری خانوویهکی دوو نهۆمی ڤر
له پهنجهره و ورده جوانکاری له گهچ دروستکراو. ئەوسا له
سهری ڤۆیی:

- وهره، ئەمه ڤرگاله، ئەندازهی ههموو هیلهکان بگره. له
سهرهتا و کوتایی ههر هیلێکدا خالێک دابنه. که خالهکانت
دانان، ههنگی به راسته و قهلهم ڤهساس خالهکان بگهیهنه
یهکدی. یهکهمجار هیله ئاسۆیهکان بکێشه و پاشان بهچۆ سه
هیله ئەستوونیهکان. یاللا دهستهکاربه!

زۆر خوشحال بووم که ئەم کاره خاوینهم پێدرا، که
یهکهمین قوناغی فیڤیوون و شاگردیم بوو، بهلام حایر
وچهپهساو دهمروانیه کاغهز وکههرستهکانی دی که ههڤم له
بریان نهدهکردهوه. به ههرحال، دهست و دهم وچاوم شت و
دهستم بهکار کرد. ههولجار ههموو هیله ئاسۆیهکانم
دۆزینهوهو گهیاندمنه یهک. لهگهڵ وینه ئەسلهکهدا بهراوردیم
کرد، سهیرم کرد سێ هیلێ زیادهم کێشاوه. پاشان هیله
ئەستوونیهکانم کێشا. زۆر چهپهسام، سهیرم کرد دیمهنی
خانوهکه، زۆر سهیر گۆڤاوه. پهنجهرهکان لهشوینی خویان
داخزی بوون، کهوتبوونه بۆشاییهوه، یهکیکیان کهوتبووه پشت
خانوهکهوهو به ئاسمانهوه له مۆلهق وهستاو، دهرواجهی

سەرەکی خانوو، تەنھەم دووھ پۆی بوو، بانیزەکە لە ناوھەندى میچەکەدا بوو، بەلام پەنجەرەکەى سەرەو، لە تروپکى دوو، لکیشەکەدا گیرسابوو.

ماوھەیکى زۆر لە جىبى خۆ ھەلکوپم. کە دەمروانیە ئەو عەجباتىەى دروستم کردبوو، گریانم بۆخۆم دەھات، خۆشم نازانم ئەو دیمەن و شتوھە چۆن دروست بووبوو. ئەنجام بپارم دا، بە کۆمەکی خەیاڵى خۆم، قەرەبووى بکەمەو، ھەر لەخۆمەو، لە بانیزەکان ولە سەر گوێسەبانەکان، کۆمەلێک چۆلەکە، کۆتر وقەلەرەشم دروستکرد، لە ئەرزەکە و لەبەردەم خانوو، کۆمەلێک خەلکى لاق خواری چەتر بەدەستم دروستکرد. ئیدى چەند ھێلکى خواریخێم بەسەر ھەموو ئەوانەدا کیشا و بە ھەشتاو بۆ وەستام برد. نیوچاوانى تێکنا، سەریکی لەقاند و بە پاویژیکى ناپازى گوتى: - ئەمە چىیە؟
وہلام داہو:

- دنیا بارانە، وەختایەک باران ببارى ھەموو خانوو، خانواروخیچ دەنوین، چونکە باران بە خواری دەبارى، ئەمانەش ھەموو تەیر و تون، لە ژێر گوێسەبانە و قەراخ پەنجەرەکان و لوولەى سۆپاکاندا کزکۆلەیان کردوو و خۆیان مات داو. ھەركاتى باران ببارى تەیر و تۆ بەو ئاوايە خۆ دەدەنە پەنا و پاساران. ئەم خەلکانەش پەلەیانە خۆ بگەینە مالهو، ئەمە کچیکە ھەلنوتاو، ئەم کابرایەش میوھ فرۆشە.

وہستام، بەسەر مێزەکەدا دانەویو، سەى قژە درێژەکەى لە کاغەزەکەى سەر مێزەکە دەخشیت. بە دەم کولى پیکەنینەو دەلێت: - دەستەکانت نەپزى، مەمنوونى تۆم. ولەسەرى پۆی: - ھەقە لە دنیا دا تەھێلم، ھەى چۆلەکەى چەقەچناو!

لەم کاتەدا خانمی چکۆلە ھات بەسەر، ورگی لەپیش
خۆیەو وەکو بەرمیل سەمای دەکرد، تەمەشایەکی
پەسمەکی کردم، بە میژدەکی گوت: - دارکاری بکە!
میژدەکی بە شینەیی وەلامی دایەو:

- نا، منیش کە یەکەمجار دەستم دایە ئەم کارە، لەو باشتر
نەبووم. نابێ چاوەپوانی شتی گەرە لە خەڵکانی تازە کوورە
بکە..

بە قەلەمی سوور، خەتی بە ژێر ھەلە و پەلەکانما ھێنا و
پاشان کاغەزیکی دیکە دای:

- سەر لە نوێ ئەم پەسمە دروست بکەرەو، دەبێ فێری
بێ. دەبێ ئەوەندە کاغەز پەش بکەیتەو، تا بە تەواوەتی فێر
دەبیت.

دووھەمین ھەولم لە یەکەمین ھەول باشتر بوو. بەلام
پەنجەرەیکم لە جێگای دەرگای چوونە ژوورەو دانابوو.
ھەزەم نەدەکرد ئەم خانووە بە چۆلی بدینم، ئیدی پەرم کرد لە
خەڵکی جیاواز و جۆراوجۆر. کچۆلانم لە قەراخ پەنجەرەکان
دانان، باوەشین بە دەست خۆیان باوەشین دەکرد، کورانیکی کە
سەبیلان دەکێشا. یەکیک لە کورەکان سەبیلی نەدەکێشا،
لووتی خۆی گرتبوو و گالتەیی بەوانی دی دەکرد.
گالیسکەیکە چکۆلەم لەبەر دەرگاکی پەرگرتبوو، سەگیک
لەبەردەمیای بە کەمالی ئیسراحت وەرکەوتبوو. وەستام بە
توورەبیەو گوتی:

- بۆچی دیسان تیکەل و پیکەلت کردووە، ھەی غەزەب؟
بۆم پوونکردووە، کە وێنەکە بەبێ ئاوەدانی، بەبێ خەڵکی
زۆر خەمناک بوو، ئەمجارەیان شوخییەکم سەری نەگرت، لێم
توورەبوو و گوتی:

- تۆ زۆر سەرسەختى ھا! بە ئارەزووى خۆت دەكەى،
 ئەگەر بىتەوى شىتىك فىزىبى، دەبىن بە جدى كارىكەى، لاسارى
 ئەكەيت. ئەمەى كردووتە ھىچ نىيە، شەپە پشیلەيە.
 ئەنجام كۆپپەكى تەقريبەن تەواوى وینەكەم دەرھینا، قاسىيا
 زۆر خۆشحال دیاربوو، گوتى:
 - بزانە، ئەگەر ھەولبەدەى، فىز دەبى؟ ئەگەر بەم شىئوہیە
 بەردەوام بى، دەبى بەشتىك.

ھەنگى ئەركىنكى تازەى بەسەرما دا:

- نەخشەى خانوویەكم بۆ بکیتشە خۆت شوینى ژوورەكان،
 پەنجەرەكان، دەرگاكان و ھەموو شتەكانى دى دیارى بکە، من
 بۆتى پوون ناکەمەوہ.. بە خۆت، بەبىن پرسی من دروستى بکە.
 خۆم بە مووبەقەكەدا کرد، دانیشتم و دەبیرەوہ چووم،
 نەمدەزانى چۆن و لە کوپوہ دەست پیتبکەم. بەلام دەرس و
 دەورى ھونەرى من لەویدا وەستا... داکى وەستام ھات و بە
 ھەرپەشەوہ گوتى: - تۆش دەتەوئ ببیت بە نەخشەکیش و
 نىگارکیش؟

چنگى لە قژم نا، سەرى بەرز کردمەوہ وتاتوانى کیشای بە
 قەراخ میزەكەدا، لووتم پژا، دەم ولتوم پەربوو لە خوین.. وەکو
 شىت کەوتە ھەلبەرزو دابەن، کاغەزەكەى بەردەستى دپیم،
 کەرەستەكانى تووڤ دامە ئەرزەكە، كە لەو کارانە بووہوہ،
 پاست بووہوہ، دەستەكانى نایە کەلەكەى و بە پاویژىكى
 سەرکەوتوانە گوتى:

- ئەگەر ئازای جارەكى دى دەست بۆ پەسم کردن
 دەبەیت، ھەنگى خۆت دەبینیتەوہ، نۆبەتى ئەو قەوانەيە،
 دەپەوئ ببیت بە وەستا؟ دەتەوئ فیزى کارەكە ببیت و جى بە
 براکەى، كە لە گۆشت وخوینى خۆيەتى! لەق بکەیت!

وهستا به ههشتاو خۆی گه یاندینی، ژنه که شی، نه وهندهی
 سکه که ی دهره تی دها، له دووی غاری دها. ئیدی شه و
 فه پته نه یه کی تووند له نیتوان هه رسیکیاندا قهومی، ئیدی به گژ
 یه کدا ده چوون، به سه ر یه کدا ده که وتن، به سه ر و به چکی
 یه کیاندا ده کیشا و جنیو و سخیفیان دها. نه نجام جووته ژن
 به دهم گریان و پوندک رشتنه وه پاشه کشه یان کرد وله
 ژووره که وه ده رکه وتن. وهستا پووێکرده من و به میهره بانی
 گوتی:

- چهند پوژیک واز له م کاره بیته، واز له مه شق و پاهیتان
 بیته. به خۆت ده بیینی ئه مانه چ غه زه بیکن، با به لایه کت به سه ر
 نه یه نن.

دلم به حالی ده سووتا، که وتبووه به یینی به رداشی ئه و دوو
 ژنه وه، هیه ده سه لاتیکی نه بوو. من پیش ئه م بوویه ره ش
 ههستم به وه کردبوو که پیره ژن نایه وئ هیه شتیک فیر بيم،
 هه موو هه ولینکی بۆ ئه وه ته رخان کردبوو، له و بواره دا هیه به
 هیه نه که م. بۆیه هه رکاتی بمویستبا ره سم بکه م، له وم
 ده پرسى: - هیه کاریکت به من نییه؟
 به نه به دلی وه لامی ده دایه وه:

- هه ر کاریکم هه بوو ئاگادارت ده که مه وه. هه نووکه برۆ
 به لای ره سم و مه سمته وه، هه ر له تۆمان که م بوو! خوێری..
 ئیدی دواى تۆزیک به ئیشیکی ده ناردم، یان ده یگوت:
 - قالدومه واهى گسک ده درئ؟ ته مه شا بزانه چهند پیسه،
 هه ر ته پ وتۆزه، شه رم له خۆت ناکه ی! هه لو، پابه، هه ره
 دووباره خاوینى بکه وه.

له ژووره که وه ده ر ده که وتم، دیقه تی قالدومه کانم دها، پاک
 و خاوین بوون، پیم ده گوت کوا خۆ له گول پاکترن.

تا دهیتوانی دهیقیزاند:- یانی چی؟ قسه له قسه ی من
دهکه ی، ها؟ دهتهوئ من به درق بختهوه، گوايه من درق
دهکم ها؟!

جاریکیان شهراپی کفاسی کرد بهسهر هه موو پهسمهکانما،
جاری دووهم یهک شووشه زهیتی ئیکونانی به سهر
که رهستهکانما قلهپ کردهوه.

دهتگوت کچولهیهکی منداله، خه لکی وا پکونی و کینه کیشم
نه بیینی بوو، دهیویست هه موو پقی خوی به من بریژیست..
کهسم نه بیینی بوو، وهکو ئه و زوو و له سهر شتی توپه هات و
بن مانا هه لجهیت و تووپه بییت، خه لکی به زوری له بهختی خۆ
به گله یین، به لام ئه و له تامی ده رکردبوو، نه له هیچ و نه له
کهس پازی نه بوو، شه و پوژ هه خه ریکی گریه و زاری
بوو.. له زهتی له و شیتاتییهی خوی ده بیینی.

کوپه بچووکه که ی، ئیکتوری له راده به ده ر خۆشه ویست،
خۆشه ویستی نه بوو، به لکو جۆره شیتاتییهک بوو. من سهر م
له م لیشاوی خۆشه ویستیه ده سوپما، سره کهیم نه ده زانی، بویه
له لای خۆمه وه ناوم نابوو نئروی شیتاتی..

هه ندیجار به یانیان دوا ی نوژ، ده چوو سهر یه کهمین پله ی
موغهریه که، هه ردوو ئانیشکی ده نانه قه راخ سوپاکه و، به دل
و به گیان، له بن لیوانه وه، به کول ده یگوت:

- کوپه پاکه کهم ئه ی خوی پی پاک ی من! ئه ی فریشته کهم
بنوو به ئارامی، بنوو گیانه کهم، هیفیدارم خه ونی خۆش بدینیت.
جوانترین ده زگیران له خه و تا بیینه، دۆتمیریک یان کهچه
بازرگانیک بیینه. با دژمنانت به رله وه ی له دایک بن بمرن،
دۆستانانت سه د سال بژین. با کیژان پۆل پۆل دوات بکه ون،
وه کو چۆن سۆنه دوا ی نیره که ی ده که وئ، ئاوا په دووت
بکه ون.

من پيکه نينم بهو قسانه دههات. فيکتوري کوپي ئو تا
حه زکي کوپيکي زير، ته مهل و ته وهزل و هيچ له بارا نه بوو
بوو، پيک له دار کونکهره دهچوو. رهنګ ديز، دفناک، که سيکي
سه رسهخت و گه وچ، له که ريتيدا به شي که سي نه هيشتېووه وه.
هه نديچار، له ورته ورتي دوعا و نزاي دايکي خه بهري
ده بووه وه. هه نګي به ده نګيکي خه والوو، ده يگوت:

- دايکه به سه، مالم به قورگرتي! ئه مه چيه به فسهک فسهک
به ديارمه وه وه ستاوي؟ بۆ کوئې بړوم له ده ست تق.
هه نديچار به ئه سپايي له سه ر پله ي موغه يريه که داده به زي
و به دهم زه رده خه نه وه ده يگوت:

- باشه باش بنوو، بنوو هه ي نارپه سن.
هه نديچار پتي داده خزي، دهم و قه پوزي به قه راخ سوپاکه دا
ده که وت، هه نګي دهمي داده چه قي، وه کو مه کينه ي قيتار
ده که وته فيشکه فيشک و خوته خوت:

- چيه؟ مالي دايکت به قورې ده گريت، به دايکت ده ليتي
به سه، بيبړه وه هه ي هه رامزاده ي سپله و پي نه زان؟ هه ي
نانه جيبي نارپه سن، هه ي توخم و تزي شه يتان! خوزګه له بارم
ده برديت، فرېم ده دايت به ر سه گ و کسوکان، که دلنيام
سه گيش بؤني پتوه نه ده کردي.

ياني هه مان جنيواني پيسي لات و له وير و به دمه ستاني
سه رجاده و شه قامه کاني ده دا، پياو که گوئي له و جنيوه
بازاپيانه ده بوو، به راستي ده ترسا.

پيره ژن که م ده نووست، شه وي وا هه بوو دوو سي جار
پاده بوو، له تخته خه وه که ده هاته خواره وه، خوي ده کيتشا به و
ته تخته خه وه دا که من له سه ري خه وتبووم، يه کسر خه به رم
ده بووه وه، ده مپرسی:- چيه؟

ھىماي خاجى دەكىشا، چاۋى دەبىيە تارىكىيە ئەنگۈستە
چاۋەكە و لە تر وايە شتىك دەبىنى، لە بن لىوانەۋە دەيگوت:
- وس. بىدەنگ.. خوداى من.. ئەى نەبى ئىلىيا.. ئەى قارقاران
شەھىدى بىگەرد.. لە مەرگى مفاجات بە دوورم بكن.

بە دەستەلەرزى مۆمىكى دادەگىرساند. دەم وچاۋە
خەرەكەى، كەپوۋە زلەكەى، چاۋە قاۋەبىيەكانىم دەبىنى كە
پەيتاپەيتا و بە توورپەي دەتروكان و لەبەر پۇشنایى مۆمەكەدا
دەپروانىيە، ئەو سىتپەرە لەرزۇكانەى بەجۆرەھا شتوۋە بە ديار
دەكەوتن.. جۆرە نىگەرانىيەك بە سىمايەۋە دياربوو.
موۋبەقەكە گەۋرە بوو، بەلام ئەۋەندەيان كۆمەدى و
سەندوۋقە شكاۋيان تى پەستا بوو، شەۋان زۆر بچووك
دەھاتە بەرچاۋ. تريفەى مانگ بە كاۋەخۇ لە ژوورەۋەى دەدا،
پوناكىيەكى كز كە بە ئاستەم دەگرا، نەدەگەشايەۋە و
نەدەكوژايەۋە، پرتەپرت لەبەردەم ئىكۈنە پىرۋزەكاندا،
دەسووتا. چەقۇ و كىردەكانى ناۋ موۋبەقەكە، بە قەد
دىۋارەكانەۋە، ۋەكو شوشە سەھۇلى نىۋ ئەشكەۋتان
دەبرىسكانەۋە. قاپ وئامانە مسىنەكان بەسەر پەفەكان ولە نىۋ
تاقچەكاندا، لە پۇخسارىن كۆيى دزىۋ دەچوون.

پىرەژن، ھەمىشە بە پارىزەۋە، لە تەختەخەۋەكەى دەھاتە
خوارەۋە، لەتۇ وايە لە كەنارى روبرىكەۋە بۇ ناۋ ئاۋەكە
دیتەخوارەۋە. ئەۋجا بە ئەسپايى، بە پى خاۋسى دەچوۋ بۇ
سوۋچىكى ژوورەكە، كە شەربەيەكى ئاۋى خواردەۋەى
لىبوۋ، لە سەروۋى تەنەكەى خۇلەكە ھەلواسراۋو، كە دىقەتت
دەدا پىك لە سەرىكى بېردراۋى ھەلواسراۋ دەچوۋ. بەرمىلىك
ئاۋى پاكىش لەۋى ھەبوۋ.

دوای ئه‌وه‌ی چه‌ند قومیک ئاوی ده‌خواردوه، ئه‌وجا چاوی
ده‌نا به‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، که له‌ دیوی ده‌ره‌وه‌پا
سه‌هۆل گرت‌بووی و، ده‌یویست ده‌ره‌وه‌ بدین، ئه‌وسا
به‌ده‌نگیکی نه‌وی ده‌ستی به‌ لافه‌ و پارانه‌وه‌ ده‌کرد:

- ئه‌ی په‌روه‌ردگاری توانا به‌ په‌حمه‌تی خۆت په‌حمم لێبکه،
به‌زه‌بیت به‌م کاره‌که‌ره‌ پیره‌ی خۆتا بیت‌وه‌!

هه‌ندیجار مۆمه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه، ده‌که‌وته‌ سه‌ر چۆکان و
به‌توندی ده‌یگوت:

- ئه‌ی خوای گه‌وره، که‌س خۆشی ناویم، که‌س منی ناوئ،
که‌س پێویستی به‌ من نییه‌.

دووباره، دیت‌وه‌ بۆ سه‌ر جیگا که‌ی که‌ له‌ سه‌ر موغه‌یری که‌ه
پاخرابوو، له‌ هه‌نبه‌ر ده‌رگای سۆپاکه‌دانی‌شانه‌ی خاچ
ده‌کشیت.. ئه‌وسا ده‌ستیک به‌ ده‌رگای سۆپاکه‌دا دینێ تا بزانی
داخراوه‌ یان نا، ده‌ستی له‌ ته‌نی و هیسدا په‌ش ده‌بیت، ئیدی
ده‌که‌ویت‌ه‌ جێنێودان. دوای تو‌زیک وه‌کو ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ له
مشتیا بێ، ده‌خه‌ویت‌وه‌.

وه‌ختایه‌ک من په‌ست و بێزار ده‌کات، له‌دلی خۆدا ده‌لیم: "
حه‌یفی که‌ ژنی بابام نه‌بوو، ئه‌گینا تێی ده‌گه‌یاند به‌ری دنیا
به‌کوێوه‌یه.."

به‌ راستی ژنیکێ ده‌م به‌ گله‌یی بوو، زۆر له‌م په‌شینه‌ی
بێزار و بیت‌اقه‌ت بووم.. به‌لام هه‌ندیجاریش روخساره‌ قه‌له‌و و
لۆکه‌ ئاساکه‌ی تیکده‌نا و خه‌م دایده‌گرت. چاوانی ته‌ژی پوندک
ده‌بوون، به‌ ده‌نگیک که‌ به‌گوێی منیدا ده‌دا ده‌یگوت:

- په‌نگه‌ وابزانی من زۆر ئاسووده‌ و بیت‌خه‌م و خه‌یالم! نا،
وا خه‌یال نه‌که‌ی ئه‌لکسی! من ئه‌م منالانه‌م هێتانه‌ دنیاوه‌،
به‌خێوم کردن، شه‌ونخوینم به‌دیاریانه‌وه‌ کرد، گه‌وره‌م کردن،

فیری کارم کردن، له پای چی؟ تا له مالی نه واندنا ناشپه زی
بکه؟! پیت وایه له م ژیاڼه، له م کاره پازیم؟ قایسا، ژنیکي
بیگانه ی هیناوه، به هه موومانی ناگورپته وه، من نالیم تو بلې:
نهمه باشه؟ په وای هه قه!

پاستگزیانه به رسقم دایه وه: - نه نه شه دو کاریکی باش نییه،
په وای هه ق نییه.

- ده بینې؟

نیدی ده می لی به پرله لا کرد، نه وه ی ده شی و ناشی به
بوو که که ی وت:

- من له گه لیا چوومه گه رماو. نازای له شیم بینې. نازانم
نهم هه تیوه ی من خوشی به کوپیا چووه؟ ناخر به مهش
ده گوتړی جوان؟ هنی دنیا..

بی پرده باسی په یوه نندییه تاییه تییه کانی ژن و میردی
ده کرد. هه ولجار زور له قسه بیتام و بازاپه کانی په ست
بووم، به لام پاشان که به وردی گویم بز پادیرا، هه ستم کرد،
له پشت پرده ی قسه بی تامه کانی وه، هه ندیک راستی هه.

له پتکی به سهر میزه که دا کیشا و به که سهر وه گوتی:

- ژن، خوا ناناسن. هر ژن نه بوو که ته نانه ت خوداشی
خاپاند. هر هه وای دایکی به شه ران نه بوو که هه موو خه لکی
کیشایه دوزخ! نهمه قه ت له بیر مه که، وه کو گواره له گوینی
بکه.

قسه کردنی سه باره ت به ژن و هیز و توانای ژن، له بن
نه ده هات. هیزی ژن، داستانی به رده وامی سهر زاری بوو. پیاو
وای وینا ده کرد که گره کیه تی به و قسانه که سیک بترسینیت..
نه وه ی له قسه کانی بز من زور مایه ی سهرنج بوو، نهم قسه یه
بوو که: هه و خودای فریو داوه.

ئەپارتمانىكى گەورەى دوو نەۋمى دىكەش دەپروانىيە سەر
 ھەوشەكەى مە، رىك وەكو خانوۋەكەى مە بوو، ئەپارتمانەكە
 ھەشت جەناھى ھەبوو، كە چوارىيان لە لايەن ئەفسەرەنەوہ
 گىرابوون، رەبەن و كەشيشى لەشكرەكە لە جەناھىكى دى
 دەڭيا. مەيدانەكە لە خولام و ئاشپەز و قاپشۆر و كارەكەراندە
 جەمەى دەھات. مووبەقەكان ھەمىشە شانۆى كارەسات و
 پروداوین دلتەزىن و قەرقەشە و دەمەقالە و شەپە جىتوون
 بوو. سەربازەكان ھەمىشە لە شەپە و دەعوادا بوون، شەپە لە
 بەينى خۇياندا، لەگەل كرىكارانى سەنگەر لىداندا، لەگەل
 كرىكارانى خانوۋەكەدا، يان لەگەل ماشقەكانياندا. ئەم مەيدان و
 ھەوشەيە بەردەوام بۆنى گەندەلى وداوین تەپى لىدەھات. ئەم
 پىاۋە ساغ و سەلامەتەنە لە سىكس تىر نەدەبوون. جۆرە
 سادىزىمىك، ئارەزوۋىيەكى بى ماناي خۇنۆينى و ھەرا و
 ھەنگامە دەى جوولاندن. لە كاتى نان خواردن يان چا
 خواردنەوہ، يان شىنودا گويم لە ۋەستا و ۋەستاژن دەگرت كە
 بە لەزەتەوہ، بە بى پەردە، بە دوورودرىژى باسى ژيانى
 شەھوہترانى و ھەيوانىيەتى ئەوانيان دەكرد. پىرەژنيس ئاگاي
 لە ورد و درشتى بويەروپوداۋەكانى دەرودراوسىكانى
 ناوھەوشەكە ھەبوو، بەجۆش و خرۆشىكى تەوسامىزەوہ
 دەگىتپرانەوہ. كەبىبانوۋى بچووكى مال، بەبىدەنگى گوتى لەو
 قسە بىتامانە دەگرت و، بىزەيەك بە سەر لىۋە
 ئەستورەكانىيەوہ دەكەوتە بالەفرىكى. فىكتور بە قاقا پىدەكەنى.
 بەلام برا گەورەكەى، نىچاۋانى تىكەدەنا و بە بىزارىيەوہ
 دەگوت:- دايكە بەسە، واز لەو قسانە بىنە.

دایکی به ډاویډنکی گلەیی ئامیزهوه دهیگوت:
- هەوی داد وهەوی بیداد، مه‌گەر چیتەر دەم هەلنەیه‌نم.
نۆبەتی ئه‌و قه‌وانه‌یه!

به‌لام فیکتور، به‌پنجه‌وانه‌وه، هانی ده‌دا: - ده‌ی دایکه‌ گوی
مه‌ده‌یه، به‌ ئاره‌زووی خۆت قسه‌ بکه، خۆ هەر خۆمانین،
که‌سی بیگانه‌مان تیا نییه!

من هەرچی سه‌رم دینا و سه‌رم ده‌برد، نه‌مه‌هزانی بۆچی له
حالی نه‌بوونی بیگانه‌دا، هه‌موو قسه‌یه‌کی بیهوده‌ و بازاری په‌وا
بوو. به‌ هه‌رحال وه‌ستام که‌ نۆبه‌ره‌ی دایکی بوو، هه‌رچه‌نده
به‌زه‌یی به‌ دایکیا ده‌هاته‌وه، به‌لام خۆیشی لیده‌بوارد، هه‌زی
نه‌ده‌کرد به‌ ته‌نیا بیدینیت، خۆ ئه‌گەر به‌پیکه‌وت بکه‌وتبانه‌یه‌ک،
ئه‌وا دایکه‌یه‌که‌سه‌ر ده‌که‌وته‌ سکا‌لا و گلەیی له‌ بووکه‌که‌ی،
پاشان داوای خه‌رجی گیرفانی له‌ کوپه‌که‌ی ده‌کرد. کوپه‌ش
خیرا دوو یان سی پۆبل و هه‌ندیک دراوی ورده‌ی ده‌خسته
ده‌ستی پیره‌ژنه‌وه.

- دایکه‌ هه‌ق نییه‌ ئه‌م پاره‌یه‌ له‌ من بسه‌نیت، خۆ له‌به‌ر
پاره‌که‌م نییه، له‌به‌ر ئه‌و کاره‌مه‌ که‌ به‌و پاره‌یه‌ ده‌یکه‌یت.
پیره‌ژن، به‌ دەم گازه‌نه‌وه، ده‌یگوت: - ده‌یده‌م به‌ هه‌ژاران،
چه‌ند مۆمکی پتیه‌که‌رم و ده‌یه‌م له‌ کلێسا دایده‌گیرسینم..

- هه‌ژارانی چی! ئه‌وه‌ی راستی بێ، تۆ خه‌ریکه‌ خووی
فیکتور شه‌ر ده‌که‌ی، ته‌مه‌لی ده‌که‌ی، نایه‌لی به‌ په‌نجی شانی
خۆی بژی.

- فاسیا، تۆ براهه‌تت خۆشناوی، ئه‌مه‌ عه‌یبه‌یه‌کی گه‌وره‌یه!
ئیدی کوپه‌ شانی هه‌لده‌ته‌کاند و ده‌پۆی. به‌لام فیکتور هه‌چ
منه‌تیکێ له‌ دایکی نه‌ده‌زانی و بگه‌ره‌ گالته‌ی پنده‌هات، هه‌چ
زۆرخۆریک به‌ تۆزی پایدا نه‌ده‌گه‌یی، هه‌میشه‌ برسی بوو..
پیره‌ژن پۆزانی یه‌کشه‌مه‌مه‌ کولیچه‌ و چۆره‌کیکی زۆری

دروست ده‌کرد و به‌شیکي زوړی بڼه فیکتور ده‌شارده‌وه،
 ده‌یخسته‌گوزه‌یه‌که‌وه‌و له ژیر نه‌و ته‌ختی‌ده‌نا که‌من
 له‌سهری‌ده‌نووستم. فیکتور هرکه‌له‌نوږده‌هاته‌وه، به‌مل
 وموښ له‌گوزه‌که‌ده‌گه‌را و که‌ده‌یدوزیبه‌وه، به‌دهم‌خوته‌و
 بډله‌وه‌ده‌یگوت:- ئه‌ری نه‌تده‌توانی‌توژی زیاترم‌بڼه‌بده‌یه
 لاه، ه‌ی پیره‌ژنی‌په‌زیلی‌سهرسوال‌که‌ر؟

- تا که‌س نه‌بیینیوی‌جاری‌ئمه‌بخو.

- ئه‌گر هرکه‌سیک‌بمینی، پتی‌ده‌لیم‌تو له‌کولیچه‌و
 چوره‌که‌که‌بوم‌ده‌دزیت، پیره‌ژنی‌سهر‌ثاسنین.

جاریک‌دوو‌چوره‌که‌م‌له‌گوزه‌که‌ده‌رینا‌و‌خواردم. فیکتور
 بینی‌و‌له‌سهر‌ئوه‌لیدانیکي‌باشی‌لیدام. من‌و‌فیکتور
 ه‌زمان‌له‌چاره‌ی‌یه‌کدی‌نه‌ده‌کرد. زوړی‌ئه‌زیه‌ت‌ده‌دام،
 ناچار‌ی‌ده‌کردم‌روژی‌سی‌چهل‌قونده‌ره‌کانی‌بڼه‌بویاغ‌بکه‌م،
 که‌له‌سهر‌ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی‌پاده‌کشا‌به‌ئانقه‌ست‌ته‌خته‌کانی
 لیکدی‌ده‌تراناند، تا‌له‌درزی‌ته‌خته‌کانه‌وه، تف‌بکات‌به
 سه‌رما.

وادیار‌بوو‌غیره‌ی‌له‌براکه‌ی‌ده‌کرد، ئه‌و‌برایه‌ی‌به‌هه‌موو
 خه‌لکی‌ده‌گوت‌"فه‌رخه‌ین‌چه‌قه‌چناوه‌" ئیدی‌کو‌مه‌لیک‌و‌شه
 و‌زاراوه‌ی‌داهین‌ابوو‌و‌زور‌ه‌زی‌ده‌کرد‌بیان‌لیته‌وه. به‌لام
 ئه‌و‌زاراوه‌و‌وشانه‌زور‌گه‌وجانه‌وسه‌خیف‌بوون.

- دایکه، کوا‌گوزه‌ویه‌کورته‌کانم؟

به‌پرسیاره، بی‌ماناکانی‌بیزاری‌ده‌کردم، بڼه‌نمونه
 ده‌پرسی:

- ئه‌لکسی‌ده‌زانی‌بوچی‌ده‌نووسن‌"مائه‌"و‌به‌"مئه‌"
 ده‌یخویننه‌وه؟ ئیدی‌بڼه‌جیاتی‌"عامود‌"ده‌لین‌"عمود‌"
 بوچی‌ده‌لین‌"ندبه‌"له‌جیاتی‌"زمه‌"؟

زۆر له جۆرى قسه كردنيان بىزار بووم. من كه به زمانى نهنگم و بابام، به زمانه جوان و ناسكهكهى ئهوان گۆشكرايووم و پاهاتبووم، له ههوه له وه سهرم له و پرسته و وشه ناكوك و نهكولوكانه دهرنه ده كرد كه ئه مان به كاريان ده برد: "مايهى گالته چارپه كى ترسناكه"، "خۆشيه كى ترسناك"، "له برسا مردووه". من وام ههست ده كرد كه "گه پچارپى" ترسناك نابيت، خۆشى ترسناك نابيت. ههستم ده كرد ههچ پهيوه ندييهك له نيوان ئيشتيا و مردندا ههبن.

چارىك لىم پرسين: - "ئه رى ئه م پرستانهى ئيوه دروستن؟ به توو پرهي وه لاميان دايه وه: - ته مه شاي ئه مه ناكهى، خوى ليمان كردووه به ماموستا، وادياره پئويستى به گوى ههلولينه! ههستم كرد دهسته وازهى "گوى ههلولين" دروست نيه. بۆ نموونه پوههك، گول، بهر و ميوه دینه ههلولين، به لام بۆ گوى به كارنايهت، چونكه گوى نايه ته ههلولين. گوييان پاكيشام، دهيانويست بۆمى به سهلمين كه گوى دینه ههلولين. به لام من هه نه هاته مه دايه. به پايويزى كه سىكى سهركه وتوووه گوتم: - "خۆ بينيتان گويم نه هاته ههلولين!.."

به شيوهيه كى گشتى پهوشم زۆر خراپ بوو. زۆر له و كاتانه خراپتر بوو كه له شهقام و كولانهكانى كونافينو دهژيام، ئه و كوچه و كولانهكانى كه به پوهالت پاك و خاوين، به لام پپر بوو له ئافرهتى بهرله لا وه شفرۆشخانه، ههزار خۆزكه به كوچه و كولانهكانى كونافينو، به لای كه مه وه پياو دهيزانى كه هوى به دبەختى و نهگبهتیهكان، بىكارى، بى نانى و سهگمه رگيه.. به لام ليره خهلكى پهوشيان باشه، كار ههيه، نان به ئاسانى دهست دهكهوى به لام بیهودهى و بى

سەرۆبهرییهکی له وهسف نههاگ بالی بهسەر ژیاندا کیشاووه
شهپو دهعواو بیزاری جیگای ههموو شتیکی گرتووتهوه.

من له پادهبهدر بیزاربووم. بهلام که نهکم دههاته
دیدهنیم، هیندهی دی بیزار و بیتاقت دهبووم. ههمیشه له
دهرگاکی پشتوه خۆی به مووبهقهکهدا دهکرد، دواى ئهوهی
له بهردهم ئیگونهکاندا نیشانهی خاچی دهکیشا، ئهوجا تا ناوقه
دادهنهوییهوهو کپنۆشی بۆ خوشکه چکۆلهکهی دهبرد، من
زۆر لهو چهمینهوهیه پهست دهبووم. خهریک بوو له داخا
دهمردم وام دهزانی قورساییهکی گهورهه بهسهردا دهکهوئ و
پان و پلیشم دهکاتهوه. خوشکه چکۆلهکهی به ساردیییهوه
دهیگوت: - ئاه، ئهمه تۆی ئاکولینا؟

نهکم، ژنهکهی جارن نهبوو، مات و بیندنگ، بهرواله
شهرمن و خاکی، له سهر تهختیکی نزیکی دهرگاکه و لهلای
بهرمیله ئاوه پیسهکهوه بهبیندنگی دادهنیشته وهکو ئهوهی
تاوانیکی کردبیت، به تۆنیکى نهوی وهلامی پرسیارهکانی
خوشکهکهی دهدايهوه.

ئهوحالهه له بهر گران بوو، به توورهیییهوه گوتم: - بۆ لهوی
دانیشتوویت؟

به میهرهبانیهوه، چاویکی لیداگرتم وگوتی: - دهمی خۆت
بگره! خۆ تۆ خاوهن مال نیت.

خانمی گهوره به گلهیییهوه گوتی:

- ئهمه ههمیشه ههروایه. خۆی له ههموو کاروباریک
ههلهدهقورتین، چهندیش گویی رابکیشیت فایدهی نییه.

ئهوجا، به تهوسهوه له خوشکهکهی دهپرسی: - ئاکولینا،

ئیتستا چی دهکهی، ههر سوال دهکهی؟

- دهتهوئ چ بکهه؟ ئیدی نهگهتیه.

- نا، تو خۆت چه زى لیده که ی..

- ده لاین "مه سیح" ش به خیر و سه ده قه ی خه لکی ده ژیا.

- ئەمه قسه ی خه لکانی که وچ و خوانه ناسه، تو هه رما گوئ
له و قسانه بگری پیره ژنی خه له فاوا! مه سیح هه رگیز سوال که ر
نه بووه. کوپی خوا بووه. مه سیح به هه موو شه و که ت و
شانازییه که وه ده که پیته وه تا لیتپچینه وه له گه ل زندووان و
مردوواندا - ته نانه ت مردوانش بکات! ئیدی که سی لی ون
نابیت، ته نانه ت ئەگه ر خوشمان بسووتین و ببین به
خۆله میتیشیش. لیتپچینه وه له تو و قاسیلی ده کات، له سه ر
غروورو له خۆبایی بوونتان لیتپچینه وه تان له گه ل ده کات،
له سه ر ئەوه ی که من هانام بق هیتان و داوای کۆمه کم لیکردن
و ئیوه ی خزمانی ده وله مه ندم ده رتان کردم!

نه نکم به کاوه خۆ وه لامی دایه وه:

- من هه میشه به گوێره ی توانای خۆم در یغیم له تو
نه کردووه، به لام خوا له بری پاداشت سزای داین، به خۆت
ده زانی..

- ئەوه نده به س نییه، هیشتا له کویتانه!

خوش که که ی نه نکم له په ستا و بی پسانه وه و به دهم
ته شه ره وه نه نکمی ئازار ده دا، من که گویم له هه له وه پیه کانی
ده گرت له دلی خۆدا ده میرسی ئەوه نه نکم چون ته چه موولی
ئەو قسه ناخۆشانه ده کات، له م جوړه هه لوستانه دا خوشم
نه ده ویست. له م کاته دا خانمی بچکۆله خۆی به مووبه قه که دا
کرد، به بگه رمی خیره اتنی نه نکمی کرد و گوتی: - وه رن بق
ژووری ناخواردن، فه رموون ئەو ی باشتره!

خانمی که و ره، له کاتیکا نه نکم خه ریک بوو به چیته
ژووره وه، قیزاندى: - لاقت بسره هه ی خه له فاوا!
وه ستام به پوو خوشی پیشوازی کرد:

- ئاھ، ئاگولینای بەردەبار! چۆنى، چۆنە وا پەیت ھەلە کرد؟
ئەدى پېرەمیزد، کاشرین چۆنە، ھەرماوہ؟
نەنکم بزەيەکی پېر میهری بەروویدا دا:
- ئەدى تو چۆنى؟ ھیشتا ھەر خەریکی کار وکاسییت؟
- ھەمیشە ھەر خەریکی کارم، ئیدی مەحکووم
بەکارکردن.

نەنکم بە میهرەبانی قسەى لەگەل ئەودا دەکرد. ئەو
ھەندىجار ناوی دایکمی دینا:

- ئیى دنیا - قارقارا قاسیلیقتا، چەند ژنیکی باش بو!
ھەنگی ژنەکەى، ئاوپی لای نەنکمی دایەوہ گوتی:
- لە بیرتە، پالتو پەشە ئاوریشمە گول سپیەکەم دایى؟
- ئەى مەعنای چى، باشم لە بیرە.
- پالتویەکی باش بو، تەقریبەن تازەى تازە بو.
وہستام لەبن لیوانەوہ گوتى:- ھم. پالتو. ھىى. دنیا فشەيە،
ژيان ھیچ نییە.

ژنەکەى بە گومانەوہ پرسى:- ئەوہ چيە، چیتە؟
- ھیچ، پوژانی شادی زوو دەبەیتەوہ، خەلکی باشیش زۆر
ناژین..

ژنەکەى بە نیگەرانییەوہ گوتى:- ئەرى ئەو قسانە بۆ
دەکەى؟

ئەنجام نەنکمیان برد بۆ تەمەشای مندالە نۆزاوہکەیان، من
قوپی و کترى و پیالەکانى سەر میزەکەم کۆکردوہ تا بیانبەم
بۆ شۆردن. وہستام، کەمیک لە فکران راچوو، ئەوجا بە
پاوێژیکى، خەوالووہوہ گوتى:- نەنکت چەند پیرەژنیکی باشە،
گەشبین و دل زندوہ.

من به و قسانه زۆر خوشحال دهبووم. که له گهل نه نکمدا
 تاک دهکه وتمه وه، به دلکی برینداره وه پیم دهگوت: - باشه تو
 بۆ دبی بۆ ئیره؟ نابینی ئەمانه چتو به شه ریکن؟
 - ئەلکسی گیان، با ده بینم، من هه موو شتیک ده بینم.

به دهم ئەو وه لامه وه، نیگایه کی میهره بانی کردم، بزه یه کی
 ناسک نیشته سهر روخساره جوانه که ی، له دلی خودا ته ریق
 بوومه وه، دلنیا بووم په ی به هه موو شتیک بر دووه، ته نانه ت
 ناخی ئەو ساته ی منیشی ده خوینده وه. دهیزانی له و ساته دا چیم
 له دلدایه. ئەوسا ئاو پرکی ده ورو به ری دایه وه، تا بزانی که س
 له و نزیکانه هه یه یان نا. دهستی له ملم وه ریناو ماچیکی کردم
 و به پراوژیکی ناسک گوتی:

- هه لبه ته ئەگەر تو لیره نه بای هه رگیز نه ده هاتم - چ کارم
 به مانه یه؟ بابات نه خۆشه، من خه ریکی په رستاری ئەوم و هیچ
 کاریک ناکهم، بۆیه بێ پاره و پولم.. میخائیلی کوپم ساشای
 کوپی ده رکردووه، ده بی نان و ئاوی ئەویش بدهم، ده بی
 ئەویش به خێو بکه م. ئەمانه، لیره قه ولیان داوه سالانه شه ش
 پۆبل به تو بدن ئیدی و اهاتووم ئیدی نازانم ئەمانه ئاخو یه ک
 پۆبلم له و شه ش پۆبله ده ده نی؟! نزیکه ی نیوساله تو لیره
 کار ده که یه، وانیه؟!

ئەوسا زیاتر به سه رما دانه و ییه وه و ده می له په نا گویم نا
 وله بن لیوانه وه گوتی: - داوایان لیکردووم سه رزه نشتت بکه م،
 گویت باده م، ده لین تو زۆر لاسار و نه ژنه وی، به گوینی که س
 ناکه یه. که میک له سه رخۆبه گیانه که م، هه ر سالی دووانی ترت
 زه حمه ته، ئیدی گه وره ده بیته و منه ته به که س نامینی و
 ده که ویته سه ر پنی خۆت، که میک ئارامت بی..

من به لیتیم به نه نکم دا، به لام جیبه جی کردنی به لینه که بومن
 بریک نه ستهم بوو. له م ژيانه دژواره، که ده بوايه له به ياننيه وه
 تا ئيوارئ، وه کو سه گي پي سووتاو له ږا که ږا که دا بم، له پيئاوی
 پاروه نانيکی به منه دا. به پاستی حال حال نه بوو، ده تگوت
 هه موو دنيا م به سهردا پوخواوه.

هه نديجار ليده بږام هه لیم. به لام چله ی زستان بوو، به فر
 وزريان دهر فته هیچی نه ده دا، با و باهوژ به لووره لوور خوی
 به نهومی سهری ږا ده کرد، ده ستهک وئالوداری میچه که،
 له ژیر باری قورسی به فرا، قرچه قرچیان لینه لده ستا، ئیدی له
 کوئ دهمتوانی هه لیم، پووم بگردایه کودهری؟

ږینگه ی چوونه دهره وه یان نه ده دام بؤ خو تاوینک یاری
 بکه م، نه وه ی پاستی بی دهر فته ی چوونه دهره وه م نه بوو، له
 بهر پږکاری نه م ده په ژرا. پوژانی کورتي زستان، له نیوان
 کارین پږ زهمه تی ماله وه دوکاندا به خیرایی ده بوورین.
 ناچار یان ده کردم، پوژانی شه ممه بؤ نویژی ئيوارئ و پوژانی
 یه که شه ممه بؤ نویژی به یانی بچه کلیسا. حزم ده کرد بچه
 کلیسا، له گوشه یه کی تاریکدا ده وه ستام و له دووره وه
 دهمروانیه وینه کانی مه سیحی له خاچدراو و ئیکونه
 پیروژهکان. وام ده هاته بهرچاو که په یکه ره که ی مه سیح له ژیر
 گږی زیږینی مومه داگیر ساوه که دا ده تویته وه و ده بیت به ئاو
 و وه کو دلوی پوندکان به زهمینه ی میحرا به که دا ده پږا.
 پوخساری ئیکونه په شهکان به ئاسته م ده له رزین و په رده ی
 نویژخانه کان ده له رینه وه. گږی مومه کان، وه کو هه نگی زیږین،
 به ئاسمانی شیناودا ده هاتن و ده چوون. سهری ژنان
 وکچولان، له گولان ده چوون.

ده ورو بهرم، هه ره مووی، له هاوئا هه نگی وږیتمی ئاوازی
 سروود خوینه کاند ده توایه وه، هه موو شتیک ژیانیکي

ئه فسانه یی وهرده گرت، ژيانی ناسکی ئه و پهری و فریشتانه ی
 بیر ده خستمه وه که له حیکایهت و ئه فساناندا ده مبیست.
 کلێساکه، له تاریکیه که دا وه کو جۆلانه، به ئه سپایی ده هه ژێ.
 هه ندیجار وام ده هاته بهرچاو، که کلێساکه له ده ریاچه یه ک
 پۆده چێ، تا له دیدهی جیهانیان ون بیت و ژیانیکی تایبته
 به خۆی هه لبرێت، که له هه ر ژیانیکی دی جیاواز بیت.
 گومانی تیا نه بوو که ئه م وینا و ته سه وه ری من زاده ی
 حیکایه تیک بوو که نه نکم ده رباره ی شاری ' کیتیز ' ی
 ئه فسانه یی و خه یالی بۆی گیرابوومه وه. زۆرجار له گه رمه ی
 سروود ونوێژ ونزا و دوعاکاندا خه یالم ده پۆیی و ده بیریکی
 قوول و دوور و درێژه وه ده چووم و ئه م حیکایه ته خوش و
 خه مناکه م بۆخۆم ده گێڕایه وه.

ئیدی تاتارانی گاور،

به سواری ئه سپه وه، هه موو له چه کا نقووم

هاتن، به لێشاو هاتن

شاره جوانه که ی ' کیتیز ' یان

ئابلۆقه دا.

له کازیوه ی به یاندا

ده وری شاریان دا.

ئاه، ئه ی خاوه نی گه ردوون

ئاه، ئه ی دایکی پاکیزه ی خوا

وه رن، وه رن

فریای به نده کانی

خودا بکه ون

تکایه با به م سه بای سالحانه

نوێژه کانمان بکه ين

گویمان به وشه کانی تر

زاخاو بدهین..
 مه یه لن، تاتارانى ناپاک
 په رستگه که تان پیس بکه ن
 شهره ف و نامووسی ژنان
 وکیژان بهرن
 مندالانى بیتوان بکوژن
 پیره میترانى داماو و به له نگاز
 بکوژن.
 خوای مەزن ده ژنه وی
 پاکیزه ی پیرۆز ده بینى
 ئەم ئاھونالە یه ی مه سیحیان
 ههنگى خوای مەزن، یه هوه
 ئەمر ده فەرمووی
 به فریشته ی روناکی، به میکائیلی میهره بان
 ده لیت: ئە ی میکائیل، سه رۆکی فریشتان
 دابه زه، برۆ یق سه رزه وی
 زه وی ژیر شارى کیتیز به ژینه
 چوارده وری شار بکه به ده ریاچه
 ههنگى خه لکی شار
 ده توانن به که مالی ئیسراحت
 نوژی خق بکه ن
 بیتخه م، بیترس نوژ بکه ن
 له به یانیه وه تا ئیوارى
 نوژی خق بکه ن..
 پشته او پشته، نه وه به نه وه
 مه تاهه تایه، جه ژنى
 خق بگینن

ئەو كاتانە، روحم لە بەیتەكانى نەنكم سەرشار بوو، پێك
 وەكو پورەى هەنگى پەر لە هەنگوین، هیچ نابێ بە زیدەپۆیى
 ئەگەر بلیتم بە زمانى شیعر بیرم دەكردهووەو بیرەكانم خۆ
 بەخۆ قالبى بەیتەكانى ئەویان وەردهگرت.

من لە کلیسادا قەت نوێژم نەدەخویند - نەمدەتوانى
 لەهەنبەر خواكەى نەنكمدا، نوێژ و نزا كێنە ئامیز و سروودە
 خەمناكەكانى بابام دووبارە بكەمەو. دلنیابووم كە خواش
 وەكو من حەزى لەو شتاتە نییه.. ئەمە جگە لەوێ هەموو ئەو
 شتاتە لە كتیبانداتۆمار كرابوون و مانای وابوو خوا وەكو
 هەر پیاویكى خوینەوار، هەر هەمووى ئەزبەر بوو. بۆیە، لە
 کلیسادا، لەكاتى نوێژا كە دلم دەگوشترا یان ئازاریكى بچووك
 پوحى دادهگرتم، هەولمەدا خۆم نوێژ و نزیایەكى تایبەت
 بەخۆم دا بهێنم. كە بیرم لە چارەنووس و كۆلى خۆم
 دەكردهو، ئیدی ئیلهامم بۆ دەهات، وشە و پەیفان خۆبەخۆ،
 بێهیچ خۆ ماندوو كردنێك، لە شێوەى شیعر بەسەرمداد
 دادهبارین:

ئوف خودایە چەند بەدبەخت و چارەپەشم
 خودایا لێت دەپارێمەو كە زوو گەورەبم
 خودایە، لێم مەگرە ئەگەر خۆم بكۆژم
 چونكە بێتاقەت بووم و لەم ژيانە بێزارم
 لێرە، هیچ شتێكم لێر ناكەن
 خوشكەكەى نەنكم، ئەم جادووبازە دەعەجانیه
 بەردەوام سەرزەنشتم دەكات، گویم بادەدات
 ئاغام پیرەپیاویكى خەلەفاو
 بەردەوام وەكو پێوى هاوارم لێدەكات
 خودایە، ژيان چەند تالە.

من تاكو ئىستاش، ژماره يەككى زۆرى ئەم نوپۇز و نزاينەم
 لە بىرماون، بىرى مندالى تىژە، ئەوشتانەى بە مندالى لە يادگەدا
 تۆمار دەبن، پۇژگار نايان سىرتەو و تا مردن لە بىر دەمىتن.
 حەزم بە ھاتوچۇى كلىسا ھەبوو، ھەمان ئەو ئاسوودەيىيەى
 كە چاران، لە دەشت و دەر، مەزرا و لىزەوارەكاندا دەمىنى،
 ھەنووكە لە كلىسادا دەمىنى. دلى مندالانەم لە گەل زام و
 دژوارىيەكانى ژيانا پراھاتبوو، لىزە لە كلىسادا خەون و خەيال،
 بىرو ئەندىشەيەككى گونگ و نامەفھوم دەيشۆردەو، سوكنايى
 پىدەبەخشى. تەنيا بە پۇژانى توف و سەرما، يان ئەو كاتانەى
 بەفر و زريان دەيدا بە سەر شارا، يان ھەورىن بەفرزا بەرى
 ئاسمانى دەگرت، يان زەوى دەيىبەست و لەژىر بەفرا بەجۆرى
 مەت دەبوو، لەتو وايە قەت ھەلناسىتەو.. تەنيا ئەوكاتانە بۆ
 كلىسا دەچووم..

بەلام كە ھەوا خۆش و ئارام بوایە حەزم دەکرد بە ناو
 شار بکەوم، ئەم كۆلان و ئەو كۆلان بکەم، گۆشە و كەنارى
 دوورە دەست تەى بکەم. ھەندىجار وام ھەست دەکرد، دوو
 بالم لى پرواون و لەگەل خۆدا دەمبەن، وەكو ھەيفى ئاسمان،
 بەتاقى تەنيا ماومەتەو. سىتەرەكەم لە پىشەمەو دەپۆيى،
 دەكەوتە سەر بەفر و عامود و ئەسكەلەكان. حەسەسى شەو
 ھىدى ھىدى بەسەر شەقامەكاندا پىى دەکرد، خۆى لە
 پالتۆيەكى فەرووى ئەستوورەو پىچابوو، دووپارچە دارى
 بەدەستەو گرتبوو و لىكدا لىكدا بەيەكيدا دەكىشان. سەگەكەى
 بە ھەلبەز و دابەز شانەبەشانى دەپۆيى.

دیمەنى كابرای حەسەس لە كەسىك دەچوو، لە مال
 دەرکرايى و بىھودە بە جادە و بانەكاندا بسووپىتەو
 سەگەكەى بە نىگەرانیەو دەوى كەوتىت.

ھەندىچار، تووشى كوپان و كچانى گەنج دەبووم، كە
 بەدەم پىكەنىنەۋە پىيان دەكرد، لە دلى خۇدا دەمگوت،
 ئەمانەش لە نوڭى ئىۋارەى يەك شەممە خۇيان دزىۋەتەۋە و
 ھەلاتوون. لەبىرمە كە ھەندىچار لە درزى پەنجەرە
 نىۋەكراۋەكانەۋە بۇنىكى خۇش و نەزانراوم بە سەردا دەھات.
 ھەنگى دەمزانى كە ژيانىكى دىكەى جىاۋاز لە ژيانى
 مەينەتبارى من ھەيە و كە پەنگە ھەرگىز پەى پى نەبەم. لە
 ژىر پەنجەرەكاندا دەۋەستام، بۇنى ھەۋاكەم دەكرد، گويم
 ھەلدەخت، ھەۋلەمدا بزانم كى لەۋى دەۋى و چۇن دەژىن.
 ھەنوۋەكە رىك كاتى ئەۋەبوو كە ھەموو خەلكى لە نوڭى
 ئىۋارە بن، كەچى ئەۋانە لەۋدىو پەنجەرەكانەۋە خەرىكى كەيف
 و سەفابوون، قاقاى پىكەنىنيان سەعاتە رىيەك دەپۇيى و
 خەرىك وخجلى گىتار ژەنىن بوون.

خانوۋىەكى يەك نەۋمى كە كەۋتبوۋە سەر دوو رىيانى
 چۇلى ھەردوۋ شەقامى مارتىوسكا و شەقامى تىخونوفسكايا،
 لە ھەموۋشتىك پتر سەرنجى رادەكىشام. ئەم خانوۋەم لە
 ھەيۋە شەۋىكى ساردى سەۋلەندانا بەدى كرد. لە پەنجەرە
 نىۋەكراۋەكەۋە سوۋكە ھەلمىك بەرز دەبوۋەۋە. بەلام لە
 سەرۋە دەنگىكى نامەفھووم و سەير دەھات، دەتگوت،
 كەسىك بەدەمى بەستراۋەۋە و لە بن لىۋانەۋە سۆزە دەكات.
 وشەكان خۇيا نەبوون، بەلام ئاۋازەكە زۇر سادە و تەۋاۋ
 خۇيا بوو. جارجار دەنگى سازىكى ھەۋايى زۇر ناۋەخت و
 چاۋەپۋان نەكرى، يەكنەۋايى ئاۋازەكەى دەپرى و نەيدەھىشت
 بە ئاسانى بگاتە گويم. ئىدى لە سەر كۆتەرە دارىك دانىشتەم و
 بېرىارم دا تا كۆتايى گوئ لەۋ ئاۋاز و گۆرانيە بگرم. بە
 مەزەندەى من موزىقاكە ھى كەمانىك بوو كە جارجارىك

ھارمۆنیکەى خۆى لە دەست دەدا. ھەندىجار سازەكە ئەو ھەندە بەتووندى لىدەدرا لە تۆ وایە مالاكە لە ھىم و بناخەو ھەلەریتەو ھە. شوشەى پەنجەرەكان وەكو زەنگۆلە دەزرىنگانەو ھە. لە سەربانەو ھە، دۆپەین بەفرى تواو ھە سەرما دەپژا، لە ھەمان كاتدا پوندك لە چاوم دەھاتەخوارى و گۆناكانى تەپ دەكرد. ھەستىم بە نزىك بوونەو ھەى ھەسەسەكە نەكرد، لە ناكاوا گەییە سەرم پالىكى بە شانمەو ھە نا، لە سەر كۆتەرە دارەكە كەوتم. پرسى:

- چى دەكەى لێرە، چما لێرە دانىشتووت؟

بۆم پوون كردهو ھە: - گوێ لەو موزىقایە دەگرم..

- ئەو ھەقسەى خێرا ھەستە و لێرە بپۆ!

بە ھەشتا و پویشتم، سەرىك بە دەورى گەرەكەكەدا سوپامەو ھە، دووبارە ھاتمەو ھە لە ھەمان شوێن دانىشتمەو ھە. بەلام موزىكاكە تەواو بووبوو. لە پەنجەرەكەو ھە، دەنگى ھەرا و زەنایەكى شاد و مەستانە دەھات كە بە ھىچ جۆرى لە موزىقا ھەمىنەكە نەدەچوو، وام وینا دەكرد كە ھەون دەبینم.

زۆربەى پۆژانى شەمموان بۆلاى ئەو مالا دەھاتم. بەلام تەنیا یەك جار، ئەویش لە بەھارا بوو، گویم لەو چەلۆیە بوو، كە تا نێو ھەشەو، لە پەستا و بى پسانەو ھەى نالاند. ئىدى مەستى ئاواز بووبوو. لى كە بۆمال گەرەمەو ھە، لىدانىكى باشم خوارد.

ئەم شەوگەرە لە ژێر ستىرانى زستانى تارىك و نوتەكدا و بە شەقامە چۆلەكاندا ھەستىكى تازەى لە لا دروستكردم، بە ئانقەست شەقامە دوور و تەرىكەكانم ھەلدەبژارد، چونكە شەقامە سەرەكەكان پوناك بوون، لەگىن بوو دۆستان و ئاشنايانى و ھەستام بمبىن و ھەبەرم لىدەن كە ھۆ لە نوێژى ئىواران دەدزمەو ھە ناچمە كلیسا. ئەمە جگە لەو ھەى كە لە

شەقامە سەرەکیەکاندا سەرخۆشان و پۆلیس و ئافەرەتانی
لەشفرۆش، گەڕان و پیاسەکەیان دەشیواندم. بەلام لە شەقام و
گەرەکه چۆل و تەریکهکاندا، دەکرا بەبیترس، لە پەنجەرانی
قاتی خوارەوه، ئەگەر بەستەلەک نە یگرتبان یان پەردەکانیان
دانەدراباوه، تەمەشای ناو ژوورەکانت بکردایە.

جۆرەها دیمەنم لەو پەنجەرەوانەوه دەبینی، خەلکانیکم دەبینی
نوێژیان دەکرد، یەکیان ماچ دەکرد، بەشەر دەهاتن، یان
وەرەقبازیان دەکرد. یان بە ئارامی، بەبێ هیچ ژاوەژاو و هەرا
و زەنایەک گفتوگۆیان دەکرد، کۆمەلێک دیمەنی کپوکپ، وەکو
ژیانی ماسییان خامۆش، بەبەرچاوما تێدەپەپی.

جاریک لە پەنجەرەوی ژیرخانیکەوه دوو ژنم بینی کە
یەکیکیان کچۆلە بوو و ئەویتریان گەرە بوو، لە دەوری
میزیکی دانیشستبوون. قوتابیەکی قۆدریژ لە هەنبەریاندا
دانیشتبوو، بەدەم دەست تەکاندانهوه کتیبیکی بۆ دەخویندنهوه.
کچۆلەکە پشستی دابوو بە پشستی کورسیەکەیهوه، برۆکانی
ویکەیتنابوونەوهو گۆنی هەلخستبوو. بەلام ئافەرەتەکی دی کە
لاوازیکی قۆدریژ بوو، لە ناکاوا بە هەر دوو دەستان
پوخساری خۆی داپۆشی و بەدەم هەنسک هەلدانهوه
شانەکانی کەوتنە لەرزین. قوتابیەکە کتیبەکە ی فریدایە سەر
میزەکە. هەرکە کچۆلەکە هەستا و لە ژوورەکە وەدەرکەوت،
قوتابیەکە لەبەردەم ژنە قۆدریژەکەدا بەچۆکا هات و کەوتە
ماچ کردنی دەستەکانی.

لە پەنجەرەیهکی دیکەوه، پیاویکی بالابەرز ی پێشمن بینی،
ژنیکی ئێلەک سووری نابوو سەر ئەژنۆکانی و وەکو مندالێک
پایدەژەند و وەکو ئەوه بوو لای لایە بۆبکات، دەمی
دەکردوه و چاوانی ئەبلەق دەبوون. ژنەکە قاقا پێدەکەنی و

له ناکاوا، به دهم-بژنکردنی تاوه که وه، پوخساری رهش
داگه را، تاوه که ی فږی دایه سهر نهرزه که و قیژاندی:

- خوا مهرگ خوا! تاوه که پړونی تیا بو! من بیرم چوو له
پړوی دووشه ممه ی سوجه دا نه و پړونه بسووتینم و تاوه که
خاوین بکه موه، نه ی خودای!..

که و ته سهرچکان، نه و جا به دهم لاقه و پارانه ووه که و ته
گریان:

- خوا گیان، لیم مه گره، من هه له م، به په حمی خوت
بمبه خشه. خوا گیان، سزای پیره ژنیکی بی نه قلی وه کو من
مه ده..

کیکه سووتاوه که یان دایه سه گه که. تاوه که ی به باشی
خاوین کرده وه، به لام که بیانونوی بچووک به رده وام نه و
پووداوه ی به پړوی پیره ژندا ده دایه وه، که شه پ و ده عویان
ده بو، پی ده گوت:

- تو هر نه ونیت که له مانگی پړووی گهرده دا، له
تاوه یه کی پیسدا، کیکت سوور کرده وه!

نه مانه خودایان دینایه ناو هه موو شه پ و قه رقه شه یه کی
خانه واده یی وه، ده یان هینایه ناو هه موو گۆشه یه کی تاریکی
ژبانی ناچیزی خویانه وه. وادیار بوو نه مه مانا و بایه خیکی
به بوونی کلویان ده دا. ئیدی به ره به ره نه و نه خوشیه بژ منیش
سیرایه تی کرد و که سایه تی خوام دینایه ناو هه موو
تو و په هاته کانه وه، ئیدی به بی نه وه ی به خو به سم چاوم
ده برییه هه موو گۆشه و که ناریک، وام هه ست ده کرد چاویکی
په نهان چاودیریم ده کات. که چی به شه و، ته زوی ترسیکی
سارد له سه را پام ده نیشست. نه م ترسه له سووچی
موو به قه که وه هه لده قوللا، له و شوینه وه که چرایه ک له به رده م
نیکنه تاریکه کاند ده سووتا.

په نجره په کی گوره له تهنیشت په فیه ی ئیکونه که وه هه بوو، شیشینی ئاسن هه ردوو تاکی په نجره که ی لیکدی جیا ده کرده وه. له و دیو په نجره که وه، بوشاییه کی شینباوی به رین هه بوو، له وه ده چوو ماله که و موو به قه که و هه موو شته کانی دی و تهنانه ت منیش، به په راویزی ئو بوشاییه وه هه لواسرا بین و، بچوو کترین جووله بمانخاته هه لدیریکی شینباوی سارده وه له و دیو ئه سستیره کانه وه، وه کو به ردیک توو په بدریته ئاویکه وه. ئیدی بۆ ماوه یه کی دوور ودریز، له سر جینگاکه م پاده کشام، نه مده ویرا له پیستی خۆم بجوولیم، چاوه پوانی کۆتایی ترسناکی دنیا م ده کرد.

نھا له بیرم نییه که چۆن له و ترسه پژگاربووم، به لام به راستی زۆر زوو و به ته واوه تی لئی دهرباز بووم. دیاره خودا میهره بانه که ی نه نکم به هانامه وه هاتبوو. له وه ده چی، من له و کاته دا په یم به م حه قیقه ته ساده یه بردی که: من هیچ خه تاهه کم نه کردووه، که هیچ خه تاهه کیشم نه بی، هیچ یاسایه ک ناتوانی سزام بدات، خۆ ناشکری به گوناحی که سانی دی سزا بدریم.

زۆرجار، به تاییه تی له وهرزی به هارا، خۆم له نوژی عه سران ده دزییه وه. ده چوومه پیاسه و گه ران، مه یلیکی سه یر و له مقاومه ت نه هاتگ، هانی دهمام که له کلێسا دوور بکه ومه وه. خۆ ئه گه ر جار جار یک بۆ کړینی مؤمیک بۆ په رستگه، پینچ کوپیکیکیان بدامایه، ئیدی له که یفان له پیستی خۆم نه ده هیویریم، به پاره که "قایم" م ده کړی (قاپ: جگ، میچ، چوو) ده کړی و به دریژی ماوه ی نوژه که و زیاتریش قاپانم ده کرد، پاشان وه کو هه میشه به درهنکه وه بۆمال ده زفریمه وه. پوژیک ئو ده کوپیکه م، که بۆ کړینی نانی پیروز و نوژی سره مردوو ان دابوو یانمن، دۆراند. ئه نجام ناچار بووم

قوربانی که سیتی دی له و سه به ته نانه بدزم که کابرای قه شه
له میحرا به که وه هیتابوی.

من شیت وشه یدای قومار بووم، زور به جوش و
خرق شه وه قومارم ده کرد. زور به توانا و لیتاتوو بووم،
هه ربیویش زور بله ز له گه ره کی خۆماندا، وه کو قاره مانی
تۆپانی، قاپانی نینتوو بانگم ده کرد.

له مانگی پۆژووی گه وره دا، واداریان کردم نان نه خۆم و
ناچار بم بۆ خواردنی نانی قوربان، له هه موو پئ و په سمه
ئاینیه کاندای به شداری بکه م. ئیدی چووم بۆلای قه شه
دوریمیدونت بوکروفسکی، تا له به رده میا ئیعتراف بکه م. من به
پیاویکی خراپ و سه ختگیرم ده زانی، سوور ده مزانی که
هه له ی زۆرم ده ره ق به و کردوه: هه میسه کوشکه که ی ناو
باخه که یم به رده باران ده رد، شهرم به مندا له کانی ده فروشت،
ئه مه جگه له زور هه له و خه تایی دیکه که به دلی ئه و نه بوون.
نها که له سووچی کلێسا که دا وه ستابووم و چاوه پروانی نۆره
ئیعترافی خۆم ده کرد، هه موو ئه و بیره وه ریا نه م له میتشکی
خۆدا وه رده وه ده دا، دلم به تووندی لیتی ده دا. خه ریک بوو
زراوم ده تۆقی. که چی قه شه دوریمیدونت، زور به گه رمی
پیشوازی کردم. گوئی:

- ئاه دراوسپکه ی خۆمان! خیرهاتی، کوا بکه وه سه رچۆکان
و خه تا و گونا هه کانی خۆتم بۆ بگێره وه.

پارچه مه خمه ئیکی قورسی دا به سه رما. بۆنی بخورد و
مۆم گێژیان کردم. قسه م بۆ نه ده کرا. ئیدی خۆی زه حمه تی
کێشا و که وته پرسیار کردن: - به گوئی خه لکانی له خۆت
گه ره تر ده که ی؟
- نه خێر.

- بلی: " گوناچارم ."

یه کسەر له خۆوه گوتم: - من نانی قوربانم دزیوه.
قهشهکه، کهمیک دهفکروهه چوو، ئهوجا به کاوهخۆ
پرسی: - که؟ چۆن؟

- له کلێسای سێ ئهولیا، له کاته درایه ی بوکوروف و، له
کلێساکه ی سن نیکولای.

- هیناش هیناش، یانی له هه موو کلێساکان دزیت کردوه؟
ئهمه کاریکی زۆر دزیوه، کریتته، ئهمه یه کینکه له گوناحانی
گه وره کوپی خۆم، تیده گه ی؟
- به لی.

- ده بلی: " من گوناچارم " هه ی داماو. باشه تۆ بۆ
خواردنی خۆت ئه و نانه ت ده دزی؟

- هه ندی جار ده مخوارد، به لام زۆر جاریش پاره کهم له
قوماردا ده دۆراند و ده بوايه نانی قوربان بۆ مال به رمه وه،
بۆیه ناچار ده مدزی.

قهشه دوریمیدونت، به ده نگینکی نه وی هه ندی ورته ورتی
نامه فهوومی کرد، نه مزانی چی گوت. ئه وسا هه ندی پرسیا ری
دی که ی له من کرد و له نا کاوا به پراویژیکێ تووند پرسی:

- بلی بزاتم، کتیبی یاساغت خویندوونه وه؟

له پرسیا ره که ی حا لی نه بووم، گوتم: - چۆن؟

- کتیبی قاچاغ، هه چت خویندوونه وه؟

- نه خێر، هه رگیز.

- ده ی هه سته گونا هه کانت پاک بوونه وه.

به سه رسامی پوانیمه سه روسیمای، سیمای که سینیکی
هزرشان وزانای پتوه دیار بوو، له هه نبه ریا هه ستم به جو ره
ته ریقی و ژیا ون بوونه وه یه ک کرد. وه ختا یه ک جو وته
که بیانووی مال بۆ ئیعتراف کردنیان ناردم، هه ندیک شتیان

پینگوتم تا بمترسینن و دان به هه موو شتیکدا بنهم. هه بهو
خه یالوه به قه شه کهم گوت:

- زۆر جار کوشک و که پره هاوینه کهی ناو باخه کهی تۆشم
به ردباران ده کرد.

قه شه که سه ری هه لبری و گوتی: - ئه مه ش کاریکی خراپه،
دهی قهیدی ناکات، برۆ.

- سه که که شتم به ردباران ده کرد.

ئیدی قه شه دوریمیدونت، چاوی له من گواسته وه و گوتی: -
نها نۆرهی کیتیه؟

به شه رمه زاری پینگای خۆم گرته بهر، تۆمه ز خاپاند بوویانم
و بهم ئیعترافه ترساند بوویانم. ئیدی ئه م دیمه نه هیچ شتیکی نه
ترسناک و نه سه رنجراکێشی تیا نه بوو. تاقه شتیک که مایه ی
سه رنج بوو، پرسپاری کتیبانی یاساغ بوو، که من نه مزانی
مه بهستی چی بوو.

سه رم له و پرسپاره دهر نه کرد. ئه م قوتابییه م بیر که وته وه
که له ژیرزه مینه که دا کتیبی بۆ دوو ژنه که ده خوینده وه.
ههروه ها کابرای ' ئه مه جوانه ' م وه بیر هاته وه، که کۆمه لیک
کتیبی ئه ستور، ره ش و وینه داری گۆنگی هه بوو.

بۆ سبهینی پازده کوپیکیان دامی که بۆ کلێسای ببه م. ئه م
پارهیه یان به بۆنه ی جه ژنی پاکه وه کردبوو به نه زر. ئه و ساله
جه ژنی پاک درهنگ که وت. به فر له میژ بوو توابووه وه.

ته پ ویۆز و گه رده لول له جاده و بانه وشکه کانه وه
هه لده ستا، پۆژیکی هه تاوی خوشبوو.

کۆمه لیک کریکار له بن دیواری کلێسا که سه رگه رمی گه مه ی
قاپانی بوون. هیشتا زۆری مابوو بۆکاتی نوێژ، له کریکاره کانم
پرسی: - شه ریکم ده که ن؟

كوپيكي گنجى سەر سۆرى دەم وچاۋ نموس، بە
پاۋيژيكي شانازى ئامىزەۋە گوتى: - گىمى بە يەك كۆپىك.
بە شانازى زياترەۋە گوتى: - مەن سى كۆپىكان لە ژىر
سنگى سىيەمى دەستى چەپ دادەنەم.
- كوا پارەكە تمان پەن نىشان بەدە.

ئىدى يارىەكە دەستى پىكرىدا!
پازدە كۆپىكەكەم خوردا كىردەۋە سى كۆپىك لە ژىر
سنگەكەدا دانا: ئەۋەي بىخات پارەكە دەباتەۋە، ئەۋەي نەيخات
سى كۆپىكانم دەداتى. بەختم ھەبوۋ، دوۋكەس، نىشانەيان لە
سنگەكەم گىرتەۋە نەيان پىكا، يانى شەش كۆپىكانم لەۋ پىاۋە
گەۋرانە بىردەۋە! ئىدى مەنەيەكى زۆرم بە خۆم پەيدا كىرد، با
چۈۋە كەۋلەۋە. يەككىك لە يارىچىەكان گوتى:
- كوپىنە ئاگاتان لىتى بىت، ئەگىنا لە ناكاۋا ھەلدى و
پارەكە مان دەبات.

ئەۋ قەسەيم لەبەر گران بوۋ. خۆم فەش كىردەۋە و بەدەنگى
بەرز گوتى:

- نۆ كۆپىك لە سەر دوا سنگى دەستە چەپ.
ۋادىاربوۋ قەسەكەم كارىكى ئەۋتۈى لە يارىچىەكان نەكرد،
بەلام كوپىكى ھاۋتەمەنى خۆم، ئاگادارى كىردەۋە گوتى: -
باش چاۋدىزى بىكەن! شەيتانىكى بە شانسە! مەن دەيناسم!
كىكارىكى لاۋازى درىژ داھۆل، لەۋە دەچۈۋ دەباغچى
بىت، بە تەۋسەۋە گوتى:

- گوت شەيتانە؟ ئىستا شەيتانى پەن نىشان دەدەم!
نىشانەى لە سنگەكەم گىرتەۋە، پىك پىكاي، ئەۋجا ئاۋپى
لاى مەنى داپەۋە گوتى:

- يارى دەكەيت يان بەسە؟
گوتى: - سى كۆپىكى دىكە لە ژىر دوا سنگى دەستە پراست.

یارو دهباغی که وته خو هه لکیشان: ئه ویش دهبه مه وه.
به لام دۆراندی.

پێسای گهمکه وابوو که له سێ که پهرتی دوا به دوا یه که
زیاتر گرهو له سه ههچ سنگیک نه ده کرا. دهستم به
نیشانه گرتنه وه له سنگی ئهوانی دی کرد، چوار کۆپیک و
ژماره یه که قاپی زۆرم برده وه، هه رکه نۆرم هاته وه، هه رچیم
پێتوو هه هه موویم دۆراند، پێک له وکاته دا نوێژی جهماعهت
ته واو بوو. زهنگه کان که وته لێدان و خه لکه کهش به هه شتاو له
کلێسا که وه ده رکه و تن.

یارو دهباغی، که خه ریک بوو قژم پابکیشیت، پرسى:-
تو ژنت هیتاوه؟

به لام من خۆم لێی دزییه وه، پێم وه غاریوه نا. تووشی
کهنجیک بووم که جلی پۆژی یه که شه ممه ی له به ربوو، زۆر به
ئه ده به وه لێم پرسى:- له نوێژ بووی؟
به گومانه وه سه یریکی کردم و به رسفی دایه وه:- ئا،
بۆچی؟

تکام لیکرد که تێم بگه یه نن نوێژی جهماعهت چۆنه و،
یارو قه شه له م نوێژه دا چ ده لێت، ئه و که سه ی له نوێژه که دا
به شداری ده کات ده بن، چ بکات.

کو په که سه ری داخست و وه کو گاجووت به پروما
هه لشاخی:

- وادیاره خۆت له نوێژه که دزیوه ته وه، وایه هه ی
خوانه ناس؟ ده یسا هه چت پێ نالیم، بۆ ئه وه ی بابت هه سیر
مه دانت بکات!

به هه شتاو بۆمال چوومه وه، ده مزانی پرسیار پهنچم ده که ن
و بۆیان ده رده که وئ که به شداریم له نوێژی مناوه له دا
نه کردوه.

به لām پیره ژن ته نیا یه ک پرسیارى لیکردم، دواى ئه وهى
 پیروزبايى لیکردم، گوتى: - چەندت بۆ قەشە دانا؟
 هەر له خۆوه، بى هیچ بیرکردنه وه یه ک گوتم: پینچ کۆپیک.
 - سى کۆپیکانى به س بوو، ههنگى ههوت کۆپیکانت بۆ
 ده مایه وه هه ی گه وچه.

به هار هات، دنیا پۆژ له پۆژ جوانتر ده یواند. بۆن
 و به رامه ی خۆشى گۆ و گیا و پوه کان و گه لای سه وزى
 سپیداران، پیاوى مه ست ده کرد، خه ریک بوو سویم بۆ ده شت
 و ده رو کێلگه و مه زرایان ببیته وه، چه ندەم حەز ده کرد پوو
 بکه مه ده شت و ده ر له سه ر گازی پشت له سه ر ئه و ئه رزه
 گه رمه پابکشیم و گوی له چریکه ی مه ل و قاسپه قاسپی که و
 بگرم. به لām سه د حه یف و مخابن، من ئه وه تا ده بی جل
 و به رگی زستانه خاوین بکه مه وه، قه دیان بکه م و یه ک یه ک
 له ناو سه ندوقیان بنه م و گه لا تووتنیان به سه ردا بوه رینم.
 گه ردوتوزى سه ر موبيله کان بته کینم - له به یانیه وه تا شه وى
 خه ریکی کارین بته وده و بیمانا بم.

هیچ شتیک شک نا به م که کاتى ده سته تالی خۆمى پى
 به رمه سه ر. کۆلانه که مان چۆل و ناخۆشه، چوونه ده ره وه یان
 لى قه ده غه کردووم. حه وشه که مان له خه لکی بیتنه واو هه ژار
 ولات و له وێرا جمه ی ده هات، کریکارانى شه پانی، ئاشپه زان و
 جلشۆران.. هه موو ئه م دیمه نانه دلایان ده گو شیم، عه زایبان
 ده دام، هیوا براویان ده کردم، حه زم ده کرد کویر بم و ئه و
 دیمه نانه نه بینم.

ئیدی بیتزار و بیتاقهت نه مده زانی چ بکه م، به هه ر حال
 مقه ستيك و بړیک کاغه زى په نگاو په نگم هه لگرت و چووم بۆ
 نهۆمى سه ره وه، به مقه سته که که و تمه بړینی شیوه ین جیاوازی
 ئه ندازه یی و به کۆله که کانمه وه ده نان. ئیدی به لای که مه وه

بیتاقه تی خۆم به و کاره وه ده رده کرد. حهزم ده کرد بپۆم بۆ شونینیک خه لکی که متر بنوون و زیاتر بیداربن، که متر به شه پ بپن، که متر له سه ر بچوو کترین شت خوا به شایه دبگرن، که متر به بچوونه ناخۆشه کانیان خه لکی بیزار بکن..

له پۆزی شه ممه ی پیتش جه ژنی پاک دا، په یکه ریکی یه جگار سهیری په به نیته فلا دیمیرسکایایان له دیزی ئورانسکیه وه بۆ شاره که ی مه هیتا، ئه م په یکه ره تا کو نیوه ی هه یفی حوزه یران به میوانی له شاردا ده مایه وه له و ماوه یه دا به هه موو ماله کاندایا ده گتیردا، تا هه موو مه سیحیانی شار زیاره تی بکن. وهختایه ک نۆره هاته سه ر مالی ئاغام به یانی پۆزی یه که می هه فته بوو، من له مووبه قه که دا خه ریک بووم قاپ و مه نجه له مه سه کانم ده شۆرد، گویم له خانمی بچکۆله بوو، به تۆنیکێ ترساو له ژووره که ی دیکه وه هاواریکرد:

- پا که ده رگا بکه وه، په یکه ره که ی ئورانسکایایان بۆ مالمان هیناوه.

به بی ئه وه ی ده ستم بشۆم، چه وری و په شیه که ی لی بکه مه وه، به هه شتاو به قالدیره که دا داگه پام و ده رگام کرده وه. که شیشیکێ گهنج که له تافی لاویدا بوو، له بهر ده رگا وه ستابوو، به ده ستیک چرایه کی هه لگرتبوو و به ده سته که ی دی داری عودیک، له بن لیوانه وه که وته خوته خوت:- بۆ نایه ن به ده نگمانه وه! هیتشتا خه وتوون؟ وه ره یارمه تیمان بده.

دوو که س په یکه ره که و ره که یان هه لگرتبوو و به قالدیره ته سه که که دا سه رده که وتن. منیش شانم دایه بهر سووچیکێ په یکه ره که و، به بهر دوو ده سته پیسه که م گرتم. چه ند قه شه یه کی ورگ زل له دوامانه وه هاتن، له به رخۆوه و جار جار به ده نگیکێ گپ، نزایان ده کرد:

- ئه ی دایکی پیرۆزی خوا، شه فاعه تمان بۆ بکه..

من له دلی خؤما، به نیکه رانیه وه گوتم: " بینگومان دایکی
پیروز نامبه خشیت چونکه به دهستی پیس ئیکۆنه کهم (پیکه ر)
هه لگرتوه.. هه رخوا بکا هه ر دوو دهستم وشک نه بن."

ئیکۆنه که یان، له سووچی ئیکۆنه کان، له سه ر دوو کورسی
که په رده یه کی سه ی پیتا درابوو، دانا. دوو قه شه ی جوان که له
تافی لاویدا بوون و به چاوه پرشنگدار و قژه درێژه کانیانه وه له
فریشته ده چوون، له ملا و له ولای په یکه ره که وه وهستان..
ته شریفات و پڕیو په سمی مه زه بی دهستی پیکرد. قه شه یه کی
که ته ی زه لام، به قامکه ئه ستوو ره که ی نه رمه ی سوور و
ئاوساوی گوئی، که که وتبووه ژیر قژه که یه وه، ده خوراند، به
دهنگیکی تیز هه لیدانی: - ئه ی دایکه موباره که که ی خوا!!

قه شه کانی دی به دهنگیکی ماندوو بۆیان سه نده وه:

- ئه ی دایکی موباره ک، په حمه تی خۆتمان به سه را ببارینه.
من مریه می پاکیزه م خۆشه و یست، به گویره ی چیرۆک و
حیکایه ته کانی نه نکم، ئه و، دنیای به گول و گولزار ده رازانده وه،
چاکه و جوانی بلاو ده کرده وه، دلنه وایی هه ژارانی ده کرد. که
وهختی ماچکردنی په یکه ره که هات، من له سه رقالی خؤما،
ئاگام له وه نه بوو که گه وره کان چۆن ماچیان ده کرد، بۆیه که
نۆره هاته سه رمن ئیکۆنه که ماچ بکه م، پیک لیتوم خسته سه ر
لینوی. یه کسه ر ده ستیکی زبر و به هینز تووپی دامه گو شه یه کی
نزیکی ده رگا که وه. بیرم نایه ت که قه شه کان چۆن
په یکه ره که یان هه لگرت و پویشتن. به لام ئه وه م له بیره که من
له ئه رزه که دانیشتبووم و ئاگا کهم به دیارمه وه وه ستابوون و
به ترس و نیکه رانیه وه گه نکه شه ی ئه وه یان ده کرد که ئه مه له
جومله ی گونا حانی گه وره یه و مه گه ر هه رخوا بزانی چ
به لایه کم به سه ربیت.

وه ستام، به سووکه سه رزه نشتی که وه گوتی:

- دهبی پرس به زاناترین قهشه بکهین، چونکه ئه و له ئیمه
باشتر سهر له م مهسه لانه ده رده کات. ئاخو هه ی گه وچه، تو تا
ئیسنا نازانی که نابئ لئوی پاکیزه ماچ بکریت؟ ئه دی له
قوتابخانه ئه مه یان پینه گوتوویت، ئه مه یان فیر نه کردوویت!

ماوه یه کی زۆر، به و په پری نیگه رانی و دله راوکیوه چاوه پروانی
سزا بووم. ئاخو به دهستانی پیسه وه په یکه ری پاکیزه م
هه لگرتبوو، له وه ش خراتر، لئوی پاکیزه م ماچ کردبوو. ئه مه م
لئ به سه ر ناچیت، به لایه کم به سه ر دیت! ئه م هه موو خه نا و
گوناحه هه روا به ئاسانی تینا په ریئت، باجی خوی هه یه! دهبی
ئه و باجه بدهم!

به لام له وه ده چوو پاکیزه له خه تا وه له نه خوازراوه کانم،
که زاده ی مه چه به ت و خوشه ویستی خالیسه بوون، خوش
بووبی. یان سزایه کی ئه وه نده سووک بووبی که هه ستم
پینه کردبی، له چاو ئه و هه موو سه رزه نشت و سه رکۆنانه وه که
ئه م خه لکه ی ده ورم، ده یانکردم، هه ر هه ی نه بووبی.

هه ندیچار، هه ر بۆ ئه وه ی سه ر بکه مه سه ر پیره ژن، به
ئانقه ست ده مگوت: - له وه ده چی دایکی پیروژ، سزاکه ی منی
له بیر کردبیت. به تووندی به رسفی ده دامه وه:

- چاوه ری بکه، هه شتا مندالی، با گه وره ببیت ئه وسا
ده بیی..

له کاتیکه له نه زمی سه ره وه کۆ له که و دیواره کانم به
کاغه زین په مه یی و سورباوی سه ندووقه چایانه وه، ده نا به
کۆ له که و دیواره کانه وه، به ده م کار کردنه وه، که لکه له و
خولیاکانی خۆم له شیوه ی هۆنراوه دا داده پرشت و وه کو
سروودین ئاینی، به ئاوازه وه ده مگوتنه وه، پیک وه کو ئه و
کالمیکانه ی به سواری ئه سپه وه ده سوورانه وه:

له نه زمی سه ره وه دانیشتروم

قه‌یچی به ده‌ست
کاغه‌زان ده‌بهرم
ده‌بهرم، بیزار ده‌بم
خۆزگه سه‌د خۆزگه
توله سه‌گیک ده‌بووم
توانیام، به ئازادی
هه‌لیم...

لێره هه‌مووان ده‌ده‌ن ئازارم، سه‌رکوتم ده‌که‌ن
خه‌هه‌به، هه‌ی هه‌یوان
تو هیچ نازانی
فێربه، گوێ له‌ گه‌وران بگری

وه‌ختایه‌ک پیره‌ژن، نه‌خش و نیگارو مینیاتۆری سه‌ر
دیواره‌کانی نه‌ژمی سه‌ره‌وه‌ی بینی، به‌ده‌م سه‌رله‌قاندنه‌وه‌و
له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - شه‌للا، دیوارین مووبه‌قه‌که‌شت وا
لێده‌کرد.

پۆژیک وه‌ستام هاته‌ نه‌ژمی سه‌ره‌وه‌، چاوێکی به
فانتازیاکاریه‌کانما گێرا، ئاهێکی قوولی هه‌لکێشا و گوتی:
- بشکوف، تو که‌سیکی سه‌یری، مه‌گه‌ر هه‌رخوا بزانی له
ئاینده‌دا ده‌بی به‌چی؟ جادووگه‌ر؟ لێتۆک؟ نازانم.

ئه‌نجام چه‌ند سه‌که‌یه‌کی پێنج کۆپیکی سه‌رده‌می نیکولای
یه‌که‌می دامی، من زنجیریکی باریک و ناسکم دروست کرد و
کۆپیکه‌کانم پێوه‌کرد و وه‌کو میدال، له‌ شوینیکی دیار و
به‌رچاوه‌وه‌، له‌ ناو کاره‌ ره‌نگاو په‌نگه‌کانی دیکه‌مدا به
دیواره‌که‌مه‌وه‌ هه‌لواسی. بۆ سه‌به‌ینی سه‌که‌کان گوم بوون،
دلنیا بووم که‌ پیره‌ژن دزی بوونی.

(۷)

دوای ئەم ږووداوه، له گەل دەستپێکی به هارا، قه راری هه لاتنم دا. به یانیه ک بۆ کرینی نانی به یانی چوو بوومه نانه واخانه، کابرای نانه وا و ژنه که ی شه پریان بوو، کابرای نانه وا توورپه بوو، پری دایه کیلویه ک و ږیک کیشای به ته ویلی ژنه که یا، ژنه ی داماو به ږاکردن خۆی گه یانده سه ر جاده که و له وینده ر که وته سه ر ئەرزه که. خه لکی له ده وری خړبوونه وه، له گالیسه که یه کیان ناو بۆ خه سه ته خانه یان فراند. منیش به هه شتاو دوای گالیسه که که وتم. کاتیکم به خۆزانی، خۆم له نه نگه رگا که ی فۆلگادا بینیه وه و بیست کۆپیک پیوو.

ږۆژیکى به هاری خوښ دنیای ږوناک کردبووه وه، فۆلگا هه ستابوو و له جاران پانتر دیاربوو، ده ورو به رم زۆر کراوه و فراوان بوو. که چی من تا کو ئەو ږۆژه، وه کو مشکی ناو کونان ژیا بووم. ږیارم دا چیتر بۆمالی ئاغا کانم نه گه ږیمه وه. هه روه ها هه زم نه ده کرد بۆ کونافینو، بۆلای نه نکم بگه ږیمه وه. چونکه من به لێن و قسه ی خۆم نه بر دووه سه ر و شه رمم ده کرد، جاریکى دى ږوو به ږووی ببمه وه، ئەمه جگه له وه ی گه ر بگه ږابامه وه، له ته وس و توانج و جینوانی بابام نه ده خه له سیم.

دوو سى ږۆژى دى بیهوده له و به نه ده ر و باراندا زانه دا سوو ږامه وه، هه مال و کۆلبه رانی دلاواو ده ست و دل تیر خواردنیان ده دامى، شه وان هه ر له به نه ده ره که و له نزیکى ئەوانه وه ده نووستم. ږۆژى یه کیکیان پێى گوتم:

- بچکۆل، تۆ له م ناوه کارت ده ست ناکه وئ، کارى ئیره قورسه، به تۆ ناکرئ، بۆچی ناچى له سه ر که شتى "دوبرى" کاربکه يت، له وئ پتو یستیان به قاپشۆر هه یه.

ئەو پىشنىيازەم بە دل بوو، يەكسەر بۇ ئەويندەر چووم.
كاىراى بەرپرس، كە كاىرايەكى بالا بەرزى پىشن بوو و
كلاويكى پەشى بىن لىتارى لەسەر بوو، بە دوو چاوى لىلەو
و لەژىر چاويلكە كە يەو لىم ورد بوو. بە پراوئىكى نەرم
گوتى:

- مانگى دوو پۇبل.. كوا ناسنامەت پىيە؟
بچوكتىن بەلگەنامەم پىنەبوو، ياروى بەرپرس كەمىك
دەفكرەو چو، ئەوجا گوتى:- بىر دايكتەم بۇ بىنە.
بەهەشتاو چووم بۇلاى داپىرەم، داپىرەم ئەم هەلوئىستەى
بەدل بوو، مىردەكەى وادار كرد كە بىروات بۇ ئەنجوومەنى
سەندىكاى پىشەوهران و ناسنامەم بۇ دەر بىتتەت.. بەخۆشى
هەتالاي كەشتىكە لەگەلما هات.

ياروى بەرپرس، تەمەشايەكى ناسنامەكەى كرد و ژىراوژىر
چاويكى بە سەراپاماندا گىرا و گوتى:- باشە، دەى سواربە با
بىرۆين.

كاىرا، بۇ بەشى دواوہى كەشتىكەى بىردەم. ئاشپەزىكى
كەتەى زەلامى لىبوو، بالا پۇشنىكى سىبى لەبەر و كلاويكى سىبى
لە سەر بوو، لەبەردەم مىزىك دانىشتىبوو و بەدەم چا
خواردنەو سىغارىكى ئەستورى دەكىشا. كاىراى بەرپرس
بەرەو ئاشپەزەكە دەلەكى دام و گوتى:- قاپ شۆرە.

ئەوسا بە هەشتاو پۇيى. ياروى ئاشپەز، هەناسەيەكى
تووندى هەلكىشا، سىمىلە ئەستور و پەشەكانى فش بوونەو
لە دواى كاىراى بەرپرسەو گوتى:

- تۇ ئامادەى شەيتانىش رابگرى، بەو مەرجەى كرىكەى
كەم بىت!

سەرى بە قژە پەشە كورته كەيەو، بىر دە دواو، بە چاو
لەيلەكانى تىنى پوانىم و بەرخەبەي پىركرد و گوتى: - تو
كىتى؟

ئەو كابرەيم نەچو، دلو، ھەرچەندە جلكى سىي
لەبەربو، بەلام لە كەسىكى پاك و خاوين نەدەچو، قامەكانى
يەكپارچە موو بوون، داو مووى درىژ لە ھەر دوو گويەو
ھاتبو، نەدەرى، گوتى: - من برسىمە.

چاوكانى دەرۈكىنى، سەروسىمى دەرۈكىتەو،
تورپەيەكەي دەرۈكىتەو، بىزەيكى ئاشكرا لە سەروسىمى
دەنىشت، گوناكانى سوور ھەلدەگەپىن، ددانە درشتەكانى، كە
لە ددانى ئەسپ دەچوون، بەدىار كەوتن. سىمىلەكانى دەجوولان،
پىك لە كەيىبانوويەكى قەلەوى دلاوا دەچو.

لە سەر كەشتىكەو، پاشماو، چايەكەي پىشتە ناو
پوبارەكەو، پەرداخەكەي لە چا پىركردەو، دەرگەل نانىكى
سىي و پارچەيەك قاورمەي گەورەدا بۆي درىژ كرد. گوتى:
- بخو، داك و بابت مەينە؟ دزى دەزانى؟ گوتى مەدەيە،
ئەوانەي ئىرە ھەموو دزن. خەمت نەبى بەم زووانە فىرت
دەكەم.

كە قسەي دەكرد، دەرگوت سەگە و دەو، پىن، پىنى بە
پادەيەك لە بنەو تاشى بوو، ھەموو وردە دەمارەكانى گوناكانى
سوور دەچو، نەو، كەپو، زەلام و سوورەكەي بەسەر
سىمىلەكانىا شۆر بوو، نەو. لىو، ئەستورەكەي خوارەو،
داچۇر، بوو، سىغارىكى ئەستور بەلا لىو، نەو، دوو كەلى دەكرد.
دىاربو، تازە لە ھەم ھاتبو، نەرى، بۆنى گەلەي سىپىدارى
لىدەھات، ئارەقە بەلاجانگەكان و لاملېدا دەھاتە خوارەو.
كە پەرداخە چايەكەم تەواو كرد، رۇبلىكى دامى و گوتى:

- هه پره دوو بهرکۆش بکړه.. نه، سه برکه! باخوم برؤم بیکړم.

کلاره که ی له سهری پښخست و له کهشتیه که دابه زی، به لاره لار که و ته پښ، که ههنگاوی دهنا له تو وایه ورچه و پښ به عار دیدا ده نیت..

... شه و داهات. مانک به ئاسمانه وه ددره وشیته وه و شان به شانی ئیمه، له دهستی چه پی کهشتیه که وه، به سهر میړگ و سه وزه زاره کاندایه خش ده بیته وه، کهشتیه سورباو و کوزه که مان، به دوو که لکیشه باز که که یه وه، به ته فکه ریکی ناهاو ئاهه نگه وه، په روانه کانی به خاوی به ئاو زیوینه که دا ده کیشیت وشه قی ده کات.

ئهم به رو ئه و بهری روبره که رهش ده چنه وه، له تو وایه تارما یین و به پیری کهشتیه که وه هاتوون، پوناکی کوخته کانی ئهم به رو ئه و بهری روبره که، له سهر ئاو که نه خش ده بیت. دهنگی گورانی و ستران له گونده وه دځ - کیژان دهره قسن و ئهم پاشه بنده ده ئینه وه: " ئای لولی " و ئهم ئاوازه له گویمه دهرنگیته وه.

کهشتیه که مان به له میکی په شی باره لگر له دووی خوی پاده کیشیت، به زنجیریکی دپیژ به کهشتیه که مانه وه به ستر او ه. به له مه که سپیواژه، قهقهه زیکی ئاسنی گه وړه ی له سهر دابه ستر او ه. قهقهه که پره له زندانیانی دوور خراوه و مه حکوم به کارین سهخت. نيزه ی پاسه وانه که که له پښی به له مه که وه وه ستاو، وه کو مؤم ددره وشیته وه، ستیران به بهرؤکی ئاسمانی قوول و شینه وه، وه کو ورده شه مالکان ورشه ورش ددره وشینه وه. بیده نگی بال به سهر کهشتیه که دا ده کیشیت، هه یقه شه و پوناکی ده کاته وه. له ناو قهقهه

ئاسنەكانەو، ھەندى تارمايى سىپىواژ، بە ناو تاريكيە
گونگەكەدا دىن و دەچن. ئەمانە ئەو زندانيانەن كە تەمەشاي
فولگا دەكەن، ئاوەكە بە خوڤە خوڤ دەپوات. ناتوانى بلىيى
دەگرى و دەنالىنى يان بەنەرمى پىدەكەنى. كەش و ھەوايەكى
كلپسايى بالى بەسەر ھەموو شتىكدا كىتسابوو، تەنانەت بۆنى
مۆم و بخورىش دەھات.

كە تەمەشاي ئەو بەلەمە دەكەم، دەورانى مندالى خۆم
بەبىردىتەو. سەفەرم لە ئەستراخانەو بۆ نىژنى ئۆڤگورد، دەم
و چاوى دايكم كە لە دەمامك دەچوو، ھەروەھا نەنكم كە
تووشى ئەم ژيانە دژوارە و لە ھەمان كاتدا خۆشەى كردم.
ھەركاتى نەنكم وەبىردىتەو، ھەموو شتە خراپ و
ناخۆشەكانى ژيانم لە بىر دەچنەو. ھەموو شتىك دەگۆرپىت و
جىلوەيەكى باشتر پەيدا دەكەن. خەلكى لەبەرچاوم باشتر
ومىھەربانتەر دەنوینن، جوانى ئەو شەو بە پادەيەك كارى
تىكردم نزيك بوو لە ھۆڤژنى گريان بدەم. ديمەنى ئەو بەلەمە،
كە بەسەر ئەو پوبارە پان و بەرىنەو، بەم شەو كپوكپ
ومەندە، لە تابووت دەچوو. ئىدى كەنارە دژوار وسەختەكانى
ئەم بەرو ئەوبەرى پوبارەكە كە ھەوراز ونشئو دەبوو ھەو
جۆرە دلەخورپەيەكى لەلا دروست دەكردم، پەر بە دل حەزم
دەكرد بوونەو ھەرىكى باشبم وسوودم بۆ خەلكەكان ھەبىت.

پىيوارانى كەشتىكەمان ھەر ھەموويان، بە پىر وگەنج و
پياو و ژنەو لەيەكدى دەچوون. كەشتىكەمان زۆر بە ئارامى
دەپۆيى، ئەو پىيوارانەى كە پەلەيان بوو، بەكەشتى و بەلەمىن
خىراتر سەفەريان دەكرد. كەشتىكەى مە، ھى پىيوارانى بىكار
و دەولەمەند بوو، لە بەيانىيەو تا شەوئ ھەر خەرىكى
خواردن و خواردنەو بوون، قاپ و ئامان و، چەق و چەتال

و، که وچک و مراکینکی زوریان پیس دهکرد. ئیدی ئیش وکاری
من بریتی بوو له شۆردن و پاککردنهوه و وشک کردنهوهی
ئهم قاپ و چهقز و چهتالانه، له سعات شهشی بهیانییهوه
تاكو نیوه شهو، ئاو بوه ستایه من نه ده وه ستام، لی هه ندیجار،
به پیکه وت له نینوان سعاتی دوویدوانیوه پزوه بق شهشی
ئینواره یان له سعات دهی شهو یوه بق دوازه ئیش و کارم
بریک کهم ده بوو، چونکه پینواره کان له و ماوه یه دا پشوویان
دهدا، ته نیا چای و عارهق و قودکایان ده خوارده وه. له و کاتانه دا
خزمه تگوزارانی خواردنگه که ته قریبه ن ئیسراحت بوون. ئیدی
به دهم چا خواردنه وه، هه موویان له دهوری میژیکه نزیك
دووکه لکیشه که خر ده بوونه وه، له وانه یه: سموری ئاشپه ن،
یاکوف ئیفانوقیچی یاریده ده ری، ماکسیمی شاگردی
خواردنگه که، سیرگی که خزمه تی پینواره کانی سه ر که شته که ی
ده کرد، ئه مه پیاوینکی قه مووری دهم وچاو پانی کونج و
ئاو لوی چاو زه یتوونی بوو. یاکوف ئیفانوقیچ، حیکایه تی
بیتمای بق جه ماعه ت ده گنیرایه وه، به دهم پیکه نیسه
پچرپچه که یه وه ددانه زه رد و کرمۆله کانی به دیار ده که وتن.
سیرگی، ده می که له ده می قورباقه ده چوو، تا بناگوینی
ده کرایه وه. ماکسیمی، مه ند و خه مین، به بیده نگه گویی
هه لده خست، به چاوانیکه وه که کهس نه یده زانی چ ره نگن،
چاودیری ئه وانی دی ده کرد.

یارۆی ئاشپه ز ناو به ناو هاواریده کرد:- هۆ ئاسیاییانی

کیزی!

من هیچ یه کیک له و خه لکانه م نه چووه دله وه. جاری یاکوف
ئیفانوقیچی قه له وی سه رساف، سه ری زمان و بنی زمانی
باسی ئافره ت بوو. جا به شیوازیکی تا بلیی قیزه ون. دهم و
چاوه سافه که ی یه کپارچه په له ی شینباو بوو، خالیک له سه ر

- که واتا مه به ستیان مه مکی ژنه. که داوین پیسن!
 چاوه کانی نو قانندن، ههردوو دهستی له ژیر سهریا تیک
 ئالاند. به زمان سیفاره که ی لالیوی جوولاند، نهفه سیکی قوولی
 لیدا، خیزه خیزی سینی بهرز بووه وه، دووکل سهروچاوی
 داپوشی. چارچار وا ههسته کهم خهو بردوویه تیه وه، دهست له
 خویندنه وه ههله ده گرم و ده پوانمه ئه م کتیه به نه فره تیه که ته واو
 وه پزی کردووم. به لام سموری، ده مپیتی: - بخوینه وه!
 - کابرای به وبقار به رسفی دایه وه: - ته مه شا ئه ی برای
 فرمانپه وای به پیزم..

- سه رکوتکار، زالم.
 - نووسیویانه: فرمانپه وا.
 - ویلی بکه! له پایینی لاپه ره که وه، شیعریک ههیه. له ویوه
 بیخوینه وه!

دهست به خویندنه وه ده کهم:
 ئه ی بی دینان، ئیوه ده تانه وی
 سه ره له کاره کانی ئیمه ده ربکه ن
 خه یالی خاوی ئه نگو هه رگیز
 په ی به مانای کارین ئیمه نابات
 هه یج کاتیک رازی سروودی
 برایانی پیروزی مه
 به ئیوه هه لئایه ت.
 سموری هاواری کرد: - به سه! ئه مه ش بوو به شیعر؟ کوا
 کتیه کهم ویده.

به توو په یی لاپه ره ئه ستوور و شیناوه کانی کتیه که ی
 هه لده داته وه و ئه و جا هه لیده داته ژیر جیگا که یه وه و به من
 ده لیت: - با کتییکی دی تا قیبه یه وه.

بۆ نەگبەتی من کۆمەلیک کتیبی زۆری لە باوەلێکی پەشدا
 ھەبوو، لەوانە: ئامۆزگاریەکانی ئومیر، بیرەوهری تۆپچەک،
 نامەکانی لۆرد سیدینگالی، و کتیبیک بە ناوێشانى: "پیشکە،
 ئەو مینروە موزیزە و چۆنیەتی لەناودانى و چۆنیەتی
 خۆپاراستن لە زیانەکانى." کتیبی وەھای ھەبوو کە نەسەریان
 ھەبوو نەبەر. یارۆی ئاشپەز ھەندىجار داواى لىدەکردم،
 کتیبەکانى بۆ پێکبەخەم و ھەموو ناوێشانەکانى بۆ بخوینمەوہ.
 لەکاتێک ئەم کارەم بۆ دەکرد، ئەو لەبن لیوانەوہ دەکەوتە
 بۆلەبۆل:

- تۆ تەمەشا ئەم کەرانی چ دەنوسن؟ پیاو ھەرچى
 دەکۆشێ ھىچیان لى حالى نابێت، بۆ نمونە جیرفاسى، ئاخى
 من چىم داوہ لەم جیرفاسیە؟ یا لەم ئیمپراکولومە!
 وشە غەریب و ناوہ نااشناکان لە یادگەمدا نەخش دەبوون،
 زۆر لەسەر زمانم قورس بوون و لە ماناکانیان حالى
 نەدەبووم، وادیار بوو دەبوايە وەختیکى زۆریان بەسەردا
 بپروات ئەوجا ماناکانیانم بۆ ئاشکرا بێت. لەودىو پەنجەرەکەوہ
 شلپ و ھۆپى شەپۆلان کە خۆیان بە کەشتیەکەدا دەکێشا، ھەر
 تەواو نەدەبوو و نەدەبرایەوہ.

پەر بەدل حەزم دەکرد بچە بەشى ژێرینى کەشتیەکە، کە
 دەریاوان و شاگردەکانیان لەوێندەر، لە سەر کارتونى کەل
 و پەلەکان دادەنیشتن و گۆرانیان دەگوت یان گفتوگۆیان
 دەکرد، یان قوماریان لە گەل پێبوارەکان دەکرد و جۆریان
 دەدان، تالانیان دەکردن. چەند خۆشە پیاو لە مەجلیسى
 ئەوانەدا دابنیشیت و گوێی پەیفە سادەو پوونەکانیان بگریت،
 و چاوى بپریتە کەنارەکانى پوبارى کاما و قەدى دار کاژە
 بەرزەکان و ئەو میرگانەى کە سیلاو کردبوونى بە گۆلاوى
 بچووک و وینەى ئاسمانى شینیان دەنواندەوہو لە تۆ وایە

ئاوينى شكاون. كەشتىيەكە مان لە وشكانىيەو دەور بوو، تا
 دەهات پتر لە وشكانىيەو دەور دەكەوتەو. كەچى دەنگى
 زەنگى كلىسايەكى ناديار، لە بوللى ئىوارەدا، لە دورى
 دورەو دەهاتەگوئ و مژدەى ئاوەدانى دەدا. بەلەمىكى پاوى
 بچووك، وەكو پارچە نائىك بەسەر ئاوەكەو سەماى دەکرد.
 تارمايى گوندىك لە دورى دورەو دەركەوت. چەند مندالىك
 لە ئاوەكەدا شەپە ئاويان دەکرد، جوتيارىك بە كەوايەكى
 سوورەو بەسەر لەلەكەدا پىي دەکرد. هەموو شتىك لە
 دورەو جوان دەهاتە بەرچاو، لە بووكەلەى بچووكى
 پەنگاوپەنگ دەچوون، پى بەل حەزم دەکرد قسە لەگەل
 كەنارەكەدا بكەم و هەرچىەكم لە دلدا پەنگاوتەو، بۆئەو و
 بۆ بەلەمەكەى دواى خۇمانى بگىرمەو. ئەم بەلەمە قاوەيىيە
 سوورباو خوليا و كەلكەلەيەكى سەيرى لەلا دروست
 كەردبووم. دەتوانى يەك سەعاتى تەواو بەبى ئەوئى بىتاقەت
 و بىزار بىم تەمەشاي بكەم كە چۆن لووتى دەژەنىيە ئاوە
 لىلەكەو، كەشتىيە هەلمىيەكەى ئىمە وەكو بەرازىك لە دووى
 خۆى پادەكيشا، ئەو پەتەى كە پىكەوئى بەستبووين هەندىجار
 خاوەبوو، لە ئاوەكەدا تقووم دەبوو، پاشان تووند
 دەبوو، دەكەوتە سەرووى ئاوەكەو، دلۆپى درەخشانى
 ئاوەكەى پىدا دەچۆرايەو. زۆرم حەز لە تەمەشاي ئەو
 خەلكانەبوو كە وەكو حەيوانات لە ناو قەفەزەكە پۆنىشتبوون.
 كاتى كە لە پىرم، دايان بەزاندن، بەهەشتاوە ناو ئاپۆراى
 خەلكەكەدا خۆم گەيانە پارەوئەكەى سەرەوئى كەشتىيەكە،
 نزىكەى دەكەسى بۆرەقە، بەدەم هەنگاوى قورسەو، بەدەم
 زەرەى زنجىرەكانى پىيانەو، بەبەردەمما پەت بوون، دوو لۆ لە
 ژىر قورسايى كۆلەپشتىيەكانىندا كۆمابوونەو. ئەمانە

تیکه له یهک بوون له ژن و له پیاو، له پیر وله گهنج، له جوان
وله ناشیرین، واتا وهکو هر کومه لگه یه کی به شهری دیکه.
به لام جلی زندانیان له بهر بوو، سهریان سفر کرابوو، سهر
وسیمایان ته و او گورابوو. نه وهی راستی بی نه مانه پیگر
بوون، به لام نه نکم زور چیروکی جوانی دهر باره ی پیگران بو
گیرابوومه وه!

سموری که له هه موو کهس زیاتر له پیگر ده چوو،
نیگایه کی به له مه که ی کرد و به په ستیه وه کوتی: - خودایه، له م
جوړه نه گبه تیه م به دورور بکه! حال م به حالیان نه بیت.
جاریک لیم پرسى:

- باشه تو چون بوویت به ناشپه ز، له کاتیکا هه موو
دهوروبه رکه ت دز و پیاوکوژن؟
به دهم بزه یه که وه به رسقى دامه وه:

- من ناشپه ز نیم. من سه روکی ناشپه زانم. ته نیا ژنان
ناشپه زن.

که میک له فکران پاچوو و نه وسا له سه ری پویى:
- جیاوازی به شهر له بیرکړدنه وه یاندايه، خه لکانیک هه ن
زیره کن، خه لکانیک هه ن که وده نن و هی واش هه ن په نا به خوا
که رن، له که وجاتیدا به شی که سیان نه هیشتووه ته وه، جا بو
نه وهی له که وجاتی بخه له سین پیویسته کتیبانی هه لېزارده
بخوینینه وه، ته نانه ت کتیبی سیجر و جادوش بخوینینه وه،
ده بی هه موو کتیبیک بخوینینه وه، تا بزاین کامیان باش و
به سووده.

هه میسه به گویدا ده خویندم: - بخوینه وه. زور بخوینه وه.
که ر له کتیبیک تینه که یشتی، حوت جاری دی ببخوینه وه،
نه که ر هر تیی نه که یشتی دوازه چهل دی وه بخوینه!

سموری، له گهل هه موو خزمه تگوزاری سهر که شتی که دا، به هه مان پاونیژی وشک قسه ی ده کرد، ته نانه ت ده گهل سه رو که بیده نگ و که مدووه که ی خزمه تگوزاره کاند، به هه مان پاونیژ و شینواز قسه ی ده کرد، وهختایه ک قسه ی ده کرد، لیبوی هه لده قورتاند، سمیلی گف ده بووه وه، له تق وایه له جیاتی په یف و وشه، به رد به سه رو چاوی به رانه به ره که یدا ده کیشیت. به لام له گهل مندا، به لوتف و میره بان بوو، به لام و پرای ئه وهش، شتیک له په فتاریا هه بوو، ده ی ترساندم، هه ستم ده کرد یاروی ئاشپه ز، وه کو خوشکه که ی نه نکم ئا ئاساییه. هه ندیجار پیی ده گوتم:

- به سه، مه خوینه وه!

ئه و جا چاوی ده نوقاندن و ماوه یه ک پالی ده دایه وه و ده که وته مشه مش، ورگه زله که ی به رز و نزم ده بووه وه، هه ر دوو دهستی له سه ر سینگ، خاچ ئاسا تیک هالاندبوو، هه ر له مردوو ده چوو. قامکه سووتاوه تووکنه کانی به جوړی ده جوولاندن، له تقوایه، به قولاپین شاراوه، گوره وییه کی په نهان ده چنی..

ئه و جا له ناکاواو له بن لیوانه وه ده لیت:

- بۆ نمونه ده ماغ! تق ته مه شا که به که لکی چی دی! ده ماغ زور خراپ دابهش کراوه، هیچ عه داله تیکی تیا نییه. خو زگه هه موو به شه ر هه مان ئه ندازه یان ده بوو. به لام شتی وانیه و نابن. ئه م گه نجه تیده گات، ئه و پتر تینا گات، په کیکی دی له بنی ئاره زووی تیگه یشتنی نییه.

ئی دی، به دم وشه جوینه وه، سه ربه ورده و چیرۆکی ژیا نی عه سه که ری خویم بۆ ده گیریته وه. ئیستاش نه مزانی فایده ی ئه و چیرۆکانه ی چییه، هه میشه بیفایده بوون، به تاییه تی له

ههوه له وه دهستی پینه ده کرد، به لکو له و شوینه وه دهستی
پیده کرد که نه قلی بیبرایه.

- به و جوړه ئامیر فیرقه بانگی سهر بازه که ی کرد و پیی
گوت: ملازم چ ئه مریکی پیکردیت؟

ئیدی هه موو شتیکی له سیری تا پیازی بۆ گیرایه وه،
چونکه سهر باز له سهریتی راستی بلیت. یاروی ملازم
ته مه شایه کی کرد، ئه و جا وه رگه پا و چاوانی نوقاندن. هم.
یاروی ئاشپهز، هه ناسه یه کی بیزاری یی هه لکیشا و له بن
لیوانه وه گوتی:

- وه کو ئه وه ی من بزنام پیاو ده بن چ بلی یان چ نه لیت!
یاروی ملازمیان بۆ زندان څپیکرد، به لام دایکی... ئوف
خوای میهره بان! که س هیچی پینه گوتم!

دنیا گهرمه، هه موو شتیک ده جوولیت و ده نگدانه وه یه کی
نهرم و ناسکی هیه. ئاوی پوباره که، خوی ده کیشا به قه د
که شتییه که دا. که له په نجه ره ی ژوور و چکه ی که شتییه که وه
سه یرت کرد با له بهر رۆشنایی بلا جکتوره که دا جهره یانی
ئاوه که وه کو نه واریکی پان ده یواند، له دووری دووره وه، تا
چاو هه ته ری ده کرد هر میترگ بوو، یه کپارچه دره ختی بهرز
بوو و چووبوون به ئاسمانا. گویم بهم دهنگانه ی که له
که شتییه که وه بهرز ده بوونه وه، له روباره که وه هه لده ستان، یان
له دهشت و بیابانه دووره کانه وه ده هاتن راهاتبوو، ئه و دهنگانه
سه رنجیان پانه ده کیشام، ته نیا بیده نگی سه رنجی پاده کیشام.
یه کیک له ده ریوانه کان، له پیشی که شتییه که وه بوو، به رده وام،
به ده نگیکی گړ و زبر هاوری ده کرد: - ههوت، هه، و. ت!
خو زیام ده خواست له هه موو شتیک دووریم، گوځ له هیچ
نه گرم، هیچ کاریک نه کهم، په نجه به ئاوا نه کهم. به لکو له

سټېريکا دابنېشم و له بڼی گهرم و چهوری مووبه قه که
دوورېم. دابنېشم و به چاوی خه والووه و ته مه شای ئو ژيانه
دژوار و ناخوښه بکه م که به م ئاو و پوباره و په یوه ست بوو..
به لام بریار به ده ست خوم نییه، به لکو به ده ست یاروی
ناشپه زه که دوباره ئه مری پتکردم:- بخوینه وه!

هه موو خزمه تگوزاره کان، به سه رو که که شیان وه که
پیاویکی بیده نگ و که م دوو بوو، لینی ده ترسان و سلیان
لیده کرده وه.

سموری، هاواری له خزمه تگوزارانی خواره وه ی که شتییه که
ده کرد:

- ئه های به راز باوکینه له گه ل ئیوه مه، کوا وهرن به لامه وه،
دزینه، هژیانه!

ده ریاوان و شاگرده کانیان زوریان پریز ده گرت، بگره
پوپامایی و مه راییان له بهر ده کرد. به قاوړمه ی مه نجه له که
ده می چه ور ده کردن و هه والی خانه واده و که س و کار و ئو
گونډانه ی ده پرسى که لیوه ی هاتبوون. ده ریاوانه
بیته پروسه کان، هه موو چلکن وپلکن، سه راپا له گریس و پونا،
به لومپه نی که شتییه که ده ژمیزدران. پروسه کان پنیان ده گوتن
مانگا. جا بڼه وه ی زیاتر تووپه یان بکه ن بانگیان ده کردن:-
مانگا، مانگا، ئو چاله چی تیا به؟!

سموری ئه مه ی زور له بهر گران بوو، خوی گف ده کرده وه،
ده م وچاوی سوور ده بووه وه، هاواری به سه ر که شتیپانه کاند
ده کرد:

- بڼچی ریگیان ده دهن گالته تان پتېکه ن، چما ئیوه
به شه رنن؟ ده م ودانیان بشکینن، خوړپانه!
عریفی که شتییه که که پیاویکی بوغزنی شیکپوش بوو،
پووی تیکرد وگوتی:

- پووسی و بیله پووسی فەرقیان نییه.

یارۆی ئاشپەز پری دایە، تووند پشتینەکە و یەخە ی گرت
و بەرزێ کردووە، وەکو چۆلەکە سەمای پێندەکرد. هاواری
بەسەردا کرد: - دەتەوێ بت پلیشینمەو!

زۆرجار دەبوو بە شەپ، بەلام کەس زاتی نەدەکرد خۆی لە
قەرەیی سموری بدات، نەک هەر لەبەر ئەوەی زۆر بە قووت
بوو، بەلکو لە بەر ئەوەش کە بەینی لەگەڵ ژنەکەیی "کاپتن"
شدا خۆشبوو، کە ژنیکی بالابەرز و پێک و پێک و پوخسار
پیاوانە و قژکورتی قژ کوپانە بوو.

ئەم پیاوێ قۆدکایەکی زۆری دەخواردووە، بەلام قەت
مەست و سەرخۆش نەدەبوو. لەگەڵ گەردی بەیانیدا دەستی
بە خواردنەو دەکرد، یەک بوتلی بە چوار قوم هەڵدەدا، بە
دریژیایی پۆژ بێرەیی دەخواردووە. بەرە بەرە پوخساری
سوور هەڵدەگەرا. چاوە پەشەکانی لە پادەبەدەر دەکرانەو،
وەکو ئەوەی لە شتیکی حەپەسابێت.

هەندێجار ئیواران، بە سەعاتان لە سەر تەپلەکیکی
پۆدەنیشت، بە کەلەشی زەلام و پوخسارە سپیەکە یەو،
بەبێدەنگی، مات و خەمین دەپروانیە ئاسۆ. لەم حالەتەدا
هەمووان لێی دەپڕینگانەو. بەلام من دلم بەحالی دەسووتا.

یاکوف ئیقانوفیچ لە مووبەقەکەو سەر دەکیشی، ئارەقەیی
دنیا ی کردووەتەو، دەموچاوی سوور هەلگەپاوە، سەرە
سافەکەیی هەڵدەکڕینی، ئەوجا بە دەست ئاماژە دەکات یان لە
دوورەو هەوار دەکات: - ماسیەکە بۆگەنی کرد.

- بە کەلەرمەو لێی بنە .

- ئەدی ئەگەر یەکیکی شۆربای ماسی، یان ماسی برژاوی
داواکرد؟

- بۆيان ئاماده بکه. هه رچیه کيان بدهيتی دهیخون.
هه نديجار، زاتم وه به رخق دهنا ولتی نزیک ده بوومه وه.
ئاوړی لیده دامه وه و دهیگوت: - ها، چیت دهوی؟

- هیچ.

- دهی باشه.

جاریک لیم پرسى: - باشه ئه مانه بۆچی لیت ده ترسن، خۆتق
پیاوړکی باشیت.
به پیچه وانهی مه زهنده و وینای خۆمه وه، تووړه نه بوو،
به رسفی دامه وه:

- من ته نیا له گهل تۆدا باش و میهره بانم.

که میک له فکران پاچوو و به پوو خۆشی گوتی:

- په نگه ده رهق به هه مووان میهره بان بم، به لام دهوی
نا بپم. پیاو نابن باشی و میره بانى خۆی بۆ خه لکی ده ربپړیت.
چونکه ده تخۆن، خه لکی سواری کۆلت ده بن، وه کو چۆن له
قوپی و زه لکاوینکا، خۆ هه لده دهنه سه ر بچوو کترین وشکانی
و پین شیلې ده کهن. پا که بیر هیه کم بۆ بیته.
هه رکه بیر هه کهی، پینک له دواى پینک خواره وه، سمیله کانی
سپرى وگوتی:

- ئه گه ر تۆزى گه وره تر بوايه ی زۆر شتم فیر ده کردی. من
گه رما و سه رمای ژيانم جه پباندوه، زۆریش گه مژه و گه وچ
نیم. تا ده توانی کتیبان بخوینه وه. هه رچیت بوى له کتیبدا هه یه.
کتیب گالته ی پیناکرئ، شتیکی زۆر به نرخه. بیر ه ده خوینه وه؟
- نا، هه زم لئی نییه.

- زۆر چاک ده کهی، مه خۆره وه، مه یگوسارى به لایه کی
گه وره یه. ئودکا ئاوی حیات نییه، ئاوی شه ی تانه. ئه گه ر
ده وله مهنده بوايه م له سه ر حیسابى خۆم بۆ قوتا بخانم

دەناردیت، دەمخستیتە بەرخویندن، خەلکی نەخویندەوار وەکو
 گاجووتە، یان نیری لە مل دەکەن یان سەری دەبڕن، هیچ
 پێگەیەکى دی لەبەردەم نییە.
 ژنەکەى کاپتن، کتییى 'تۆلەى سامناک' ی گوگۆلى بە
 ئەمانەت داى. من ئەم کتیبەم خویندەو، زۆرم بەدل بوو،
 بەلام سمورى توورەبوو، هاواری دەکرد:
 - کە کارىکى گەجەنە! ئەمە چ گالته‌بازایکە! من دلنایام
 کتییى دیکە هەن.

کتیبەکەى لێوەرگرتەو، کتییىکى دیکەى لەلای ژنەکەى
 کاپتن هینا. بە راویژىکى تووند ئەمرى پیکردم: - هانى 'تاراس
 ' بخوینەو، ناوەکەى تری چییە، لە بیرم نەماوە؟ ئەم کتیبە
 بخوینەو. خانم دەلێت کتییىکى باشە. بۆ کى باشە؟ پەنگە بۆ
 خانم باش بێ، بۆمن باش نەبێ. خۆ دیوتە چۆن قژی بپێو؟
 ئەدى بۆ گوێى نەبپێو؟

کە گەیشتینە ئەو پەرەگرافەى کە تاراس، ئوستاپى کوپى
 بۆ شەپ ھاندەدات، یارۆى ئاشپەز بە دەنگىکى گەپ پێکەنى
 وگوێ:

- بۆچوونت بەرانبەر ئەمە چییە؟ یەکیکیان ئەقلى ھەیه و
 ئەویتریان قووتى ھەیه. قسەى بەلاش، بە راستى کەرن!
 بە وردى گوێى دەگرت، ناو بە ناو بە دەم مینگەمینگەو
 دەیکوت:

- قسەى هیچ! کى دەتوانى بەیەک جەزەبە، مروفینک لە
 تەپلى سەرەو تە ناوقەدى شەق بکات؟ ئەمە مەحالە، قەت
 ناکرێ کەسێک بە نێزەیهک بەرز بکریتەو، چونکە نێزەکە
 دەشکێ. من بەخۆم سەرباز بووم و ئەم شتانە باش دەزانم.
 زۆر بە خیاانەتەکەى ئەندری پەست بوو، گوێ:

- که پیاوینکی خوینری و بووده له یه! هه ره موو ئه مه له
 پیناوی ژنیکدا، تفو عه مروت نه میتی بق خوت و غیره تتا!
 کاتی تاراس، به دهستی خوی کوره که ی ده کوژیت، یاروی
 ناشپه ز له سه ره قه ره ویله که داده نیشیت، لاقی شوپ ده کاته وه،
 هه ردوو دهستی به قه راخ قه ره ویله که وه گرت، پشتی کوور
 کرده وه، دهستی به گریان کرد. پوندک به ئه سپایی به چاوانیا
 هاتنه خواری، به دهنگی بهرز ئاهیکی هه لکیتشا و له بن لیوانه وه
 گوتی: - خودایه! ئه ی خودای بیخه م!

له ناکاوا هاواری کرد: - به رده وام به، بخوینته وه هه ی توخمه
 شه یتان!

که ئوستاپ، به رله مردنه که ی ئه م قسه یه ی به باوکی گوت:
 "باوکه، گویت لیمه؟" یاروی ناشپه ز، که وته هه نسک هه لدان و
 گریان، گریانکی به کول و به جۆشتر له وه ی پیشوو. سموری
 به ده م پوندک رشتنه وه گوتی:

- ته وای، هه موو شتیک ته وایوو. هه موو شتیک کوتایی
 هات، به لام چ کوتاییه کی کاره ساتبار! ئه وانه به راستی پیاو
 بوون، خه لکانی جوامیر بوون، ئه م تاراسه، به راستی پیاو
 بووه، ئوبال به ئه ستۆم جوامیر بووه.

کتیبه که ی له دهستم راپسکاند، به وردی دیقه تی ده دا، به
 فرمیسکان، به رگه که ی ته پر کرد: - کتیبی باش نیعه ته!

دوای ئه وه چیرۆکی "نیفانیکو" مان خوینده وه. سموری به
 ته واهه تی دلبه ندی رپچارد پلانتاجینی بوو، پاش ئه وه ی سۆزی
 هاتنه جۆش، به ئارامی گوتی: - راسته، وایه، به راستی ئه مه
 کتیبه نه گالته!

من ئه و چیرۆکه م به دل نه بوو. به شیوه یه کی گشتی زه وق
 و سه لیه مان وه کو یه ک نه بوو. بۆ نمونه من "چیرۆکی

تۆماس جون "م زۆر بەدل بوو. ئەمە پاچقەيەکی کۆنی کتیبی
(میژووی تۆم جونى بیژوو" بوو.

سموری، بە ناره‌زاییه‌وه‌ گوتی:

- قسەى بە‌لاش! چم داوه‌ لەم تۆماسه‌؟ چى لى‌بکه‌م؟ کتیبى
لەمە باشتر نە‌بوو!

پۆژیک پى‌مگوت با کتیبى دى - کتیبى یاساغ هە‌یه‌، ئەو
کتیبە نە‌تیانە‌ی، که‌ دە‌بى شە‌وان و لە ژێ‌رزە‌میناندا
بخوینێ‌نه‌وه‌.

چاوه‌کانى ئە‌بلەق بوون، سە‌میلە‌کانى که‌وتنه‌ لە‌رزین،
گوتی: - ئە‌وه‌ چ دە‌لێی؟ و‌رینه‌ ده‌که‌ی؟

- نا، و‌رینه‌ ناکە‌م. جارێک قە‌شە‌یه‌ک که‌ بۆ ئی‌عت‌راف
چووبوو‌مه‌ لای پرسى‌ارى ئە‌وجۆره‌ کتیبەى لى‌کردم، هە‌روه‌ها
بە‌چاوى خۆم خە‌لکانێکم بینى، لە ژێ‌رزە‌مینێکدا بە‌ده‌م
خویندنه‌وه‌ی ئە‌و جۆره‌ کتیبانە‌وه‌ ده‌گریان.

سموری، بە‌خە‌مینیه‌وه‌ لێی پ‌وانیم و پرسى: - کى ده‌گریا؟
- ئە‌و خانە‌مى گویى لە خویندنه‌وه‌ی کتیبە‌که‌ ده‌گرت. ئە‌و
ژنە‌ی که‌ کتیبە‌که‌ی ده‌خویندە‌وه‌ هە‌لات، دى‌اربوو زۆر
ترسابوو.

سموری، چاوه‌کانى بە‌ ئە‌سپایی بچووک کردنه‌وه‌و گوتی:

- بە‌زاتى خوا خە‌و دە‌بینى، لە‌زیکه‌ رابه‌.

که‌میک ده‌فکره‌وه‌ چوو ئە‌وسا درێژه‌ی داى:

- بى‌گومان... لە شوینێک هە‌ندیک شت هە‌ن.. هە‌ندى شتى
نە‌هینى.. بە‌لام من پى‌رم.. لەو جۆره‌ که‌سانە نیم که‌.. وى‌پ‌رای
ئە‌وه‌ش که‌ بى‌ر لەو شتانه‌ ده‌که‌یه‌وه‌..

بە‌ سە‌عاتان، بە‌و شى‌وازه‌ قسانى ده‌کرد..

ئیدى بە‌بى ئە‌وه‌ی بە‌خۆ بزانم پ‌مووده‌ی خویندنه‌وه‌ بووم،
زۆر لە‌زە‌تم لیدە‌بینى. بە‌پاستى چى‌رۆکی ناو کتیبان هە‌موو ئە‌و

په‌نج و ئازارانەى له بىر دهبەردمەوه که له ژيانى واقعیدا تووشى دەبووم. "سمورى" ش وه‌کو من پمۆدهى کتیبان بوو، زۆرجار، له سەر ئیشه‌وه بانگى ده‌کردم و ده‌یگوت:-
پشکوف! وه‌ره کتیبم بۆ وه‌خوینه.

- قاپ و ئامانى دنیام به سەرا که‌له‌که بووه ده‌بیست بیا‌نشۆم.

- گوێى مه‌دهیه ماکسیم له جیاتی تو ده‌یان‌شوات.
ئیدی ئه‌مرى به گه‌وره‌ى قاپشۆره‌کان ده‌کرد که کاره‌که‌ى من بکات، ئه‌ویش له پ‌قا، په‌رداخه‌کانى ده‌شکاند.
جاریک، به‌رپرسى خزمه‌تگوزاره‌کان، به‌شینیه‌ى ئاگادارى گ‌ردمه‌وه وگوتى:- ناچارم مه‌که ده‌رت بکه‌م و دوو پ‌نت نه‌یه‌ته‌وه ناو ئه‌م که‌شتیه.

جاریک ماکسیم، به‌ ئانقه‌ست هه‌ندیک پ‌یاله و په‌رداخى له ناو ته‌شته ئاوه پ‌سه‌که به‌جى ه‌یشتبوو، وه‌ختى ته‌شته ئاوه‌که‌م له سەر که‌شتیه‌که‌وه هه‌ل‌پ‌شته ناو پ‌وباره‌که، پ‌یاله و په‌رداخه‌کانیش که‌وتنه پ‌وباره‌که‌وه. سمورى به‌ به‌رپرسى خزمه‌تگوزاره‌کانى گوت:- خه‌تای منه، خه‌مت نه‌بێ من پاره‌که‌یت بۆ ده‌بژێرمه‌وه.

خزمه‌تگوزاره‌کان مۆپه‌یان لێم ده‌کرد، ته‌شه‌ریان لێده‌دام و ده‌یانگوت:

- ده‌ی براده‌ر، کرمى کتیبان، بلى تو له‌م کاره چیت ده‌ست ده‌که‌وى؟

ئیدی به‌ ئانقه‌ست کاره‌کانیان به سهرمه‌وه زیاد ده‌کرد، قاپه‌کانیان پ‌یس ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد، ئه‌م پ‌قبه‌پ‌قى و دژایه‌تیه، به زه‌ره‌رى من ده‌شکینه‌وه، که هه‌رواش ده‌رچوو.

شه‌ویک، له‌به‌نده‌ر وله‌نگه‌رگایه‌کی بچووکا، ژنیک‌ی نافسالی دهم وچاوان‌ال، له‌گه‌ل کچیک‌ی جه‌وان دا که سه‌رپۆشیکی زه‌ردی به‌سه‌ریا دابوو و ئیله‌کینکی په‌میی له‌به‌ردا بوو، سه‌ره‌که‌وتنه‌ سه‌ر که‌شتیه‌که‌مان، هه‌ردووکیان که‌میک مه‌ست بوون. ژنه‌ی تاین پینده‌که‌نی و به‌ ئاماژه‌ی سه‌ر به‌ راست و به‌ چه‌پدا سلاوی له‌ هه‌مووان ده‌کرد و ده‌یگوت:

- هاوپتیان ببورن، که‌میکم خواردبووه‌وه و بردیانم بۆ دادگا، که له‌وی به‌ریاندام، ئیدی له‌ خوشیا به‌و بۆنه‌یه‌وه چه‌ند پینیکم خواردبووه‌ته‌وه.

کچه‌که‌ش، قژقژ پینده‌که‌نی. ته‌مه‌شای ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌کرد و هاوپتیکی ده‌له‌ک ده‌دا و ده‌یگوت: - پیکه، ده‌ بجوولی، ته‌مه‌ل.

له‌ ژووره‌ نمره‌ دووه‌کان، پوو به‌ پروی خه‌وگاکی یاکوف ئیفانوفیچ و سیرگی ماکسیم دابه‌زین. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ژنه‌که‌ دیار نه‌ما، سیرگی له‌ولاوه‌ هات و له‌ لای کچه‌که‌وه‌ جینی خۆی خوشکرد، ده‌مه‌ قورپاقه‌ ئاساکه‌ی نه‌ده‌هاته‌وه‌ یه‌ک.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی پۆژ ئاوابوو و له‌کار بوومه‌وه، وه‌ختایه‌ک خه‌ریک بوو ده‌خه‌وتم، سیرگی هات به‌ سوراخمه‌وه و ده‌ستی گرتم و گوتی: - وه‌ره‌ ده‌مانه‌وی ژنت بۆ بیتین.

مه‌ست بوو، ویستم ده‌ستم له‌ ده‌ستی ده‌ربینم، به‌لام زلله‌یه‌کی خێواندمی و گوتی: - وه‌ره‌!

ماکسیم، که‌ ئه‌ویش مه‌ست بوو، خۆی گه‌یاندین، به‌ ناو پێی‌واره‌ نووستوو‌ه‌کاندا بۆ ژووره‌که‌ی خۆیانیا‌ن بر‌دم. سموری له‌ به‌ر ده‌رگای خه‌وگاکی ده‌ستابوو، یاکوف ئیفانوفیچ به‌ر ده‌رگاکه‌ی له‌ کیژێ گرت‌بوو و نه‌یده‌ه‌یش‌ت له‌

ژووره که بېته ده ری، کچه ی تاین به مست به ربووبوه، شان و شه پیلکی و مه ستانه هاواریده کرد: - پیمکن با برؤم!
 سموری، له دهستی سیزگی و ماکسیمی ده رهنام، قزی
 گرتن و سهری کنیشان به یه کدا و تووپی دانه سووچیکه وه
 که وتنه سهر نه رزه که. ههنگی، پرووی کرده یاکوف، ده رگاکه ی
 به پرویا داخست و به ده م جنیودانه وه گوتی: - حه یوانینه!
 نه وجا، منی له خوی دور خسته وه وگوتی: - برؤ، له م ناوه
 نه مینیت!

به هه شتاو چووم بؤ به شی دواوه ی که شتیه که. دنیا هه ور
 بوو، پو باره که زور تاریک ده یواند. ئیمه له دوا ی که شتیه که ی
 خؤمانه وه دوو هیلی سپیواژمان به جی ده هیشت... که تا که ناره
 نادیاره کان بریان ده کرد، به له مه که ی دومان به به ینی نه و دوو
 هیله دا ده هات. هه ندیک پوناکی سورباوی کز، له م به رو له و
 به رمانه وه، له راست و له چه پمانه وه ناو به ناو چاوبرکیتیان
 له گهل ده کردین و پاشان بله ز له به ینی هه وراز و نشیوی
 شه پوله کاندان گوم ده بوون. شه و سات به سات تاریکتر ده بوو و
 منیش په ست و په ست تر ده بووم. ئاشپه زه که هات، له لاهمه وه
 دانیشست، بؤنیکي تیژی لیوه ده هات، هه ناسه یه کی قوولی
 هه لکیشا، سیغاریکی پیکرد و نه وجا گوتی:
 - ده یانویست بؤلای نه و کچه ت به رن؟ که زؤل و دایک
 خؤگین! گویم لیوو که ته گبیریان ده کرد. گویم لیوو که
 هیرشیان بؤ کیژی برد.

- کچه که ت له ده ستیان پرزگار کرد؟

- کچه که؟

جنیویکی به کچه که دا و، به راویژیکی پر ئازاره وه گوتی:

- ئەمانە، لىترە ھەموویان ھۆقین. كەشتىيەكە لە گوندى خراترە. قەت لە گوندا ژياوى؟
- نەخپتر.

- بە كورتى گوند پيسە، بۆگەنە. بەتاييەتى لە زستاندا. قونكە سيفارەكەى لە سەر كەشتىيەكەو ھەرى دا، كەمىك بىدەنگ بوو و ئەوجا درىژەى دائى:

- تۆ لە نىو ئەم بەراز باوكانەدا تيا دەچىت، دىق دەكەيت، دلم بە ھالەت دەسووتى، مشكە چكۆل. بەپاستى تياماوم، نازانم چى بكەم. ھەندىجار ئەگەر جەلەوى خۆم نەگرم، لەگىنە بېژم، بكەومە خاك وپايان و لىيان بىپايمەو ھە بلىم: "ئەمە چ كاريكە ئىو دەيكەن كەر پياوينە؟ مەگەر كوێرن؟ ھەى وشترينە!"

دەنگىكى دوور ودرىژى شووت ئاسا لە كەشتىيەكە بەرز بوو ھو، ئەو پەتەى كە بە بەلەمەكەو بەسترا بوو، خاو بوو ھو و بەرز بوو ھو و شلپ وەكو قامچى بەسەر ئاوەكەدا داھاتەو. پوناكى فانۇسىك دېرى بە تاريكى شەو ھەكە دا. پوناكى دىكەش لە ناو جەرگەى تاريكىيەكەو ھەلدەقولا. يارۆى ئاشپەز، مىنگە مىنگىكى كرد:

- ئىترە وىستگەيە، جاران پىيان دەگوت وىستگەى "غابە سكرى" و پوبارىكى لىيە پىيان دەگوت: "نەر سكران". كاتى خۆى ژمىريارىكى لىبوو پىيان دەگوت سكرىوف، ھەرمانبەرىكى لەگەل بوو پىيان دەگوت مخموروف... دەبى دابەزم و سەرىك بدم.

ژنانى قوت وقەلەوى بە داروبارى دەقەر و كەنارانى پوبارى كاما بە دەستەبەرە، ئىزىنگ قەلاشكەرىيان بۆ سووتەمەنى وشەواتەكى كەشتىيەكەى ئىمە دىنا، ئەمانە لە ژىر بارە قورسەكانىاندا چەمى بوونەو ھو زۆر بە ئەسپايى و نەرم

وھاوسەنگى ھەنگاويان دەنا و دووبە دوو بەرەو ئاگردان و
 کوورەى كەشتىكە دەھاتن و بارەكانى خۇيان لەوتىندەر بەتال
 دەکرد. دەرياوان و كەشتىرەنەكان، بەدەم پىوھ دەستيان بۆ
 سىنگ و مەمكىان دەبرد و نقورچيان لە سمت و لاپانيان
 دەگرت. ژنەكان دەيانقىژاند و تفيان دەكرده چارەيان. بەلام لە
 گەرەنەوھدا، كە بارەكانيان دانابوو، پىگەيان لەو كارانە دەگرت
 و بە دەستە بەرەكانى دەستيان بەرەفانيان لە خۆ دەکرد. ئەم
 ديمەنانە زۆر جار و لە ھەر سەفەرىكمەندا دووبارە دەبوونەوھ.
 ھەرجارى لەنگەرمان بگرتايە و پىويستيمان بە ئىزىنگ و
 قەلاشكەرى بوايە، ئەم ديمەنانە دووبارە دەبوونەوھ.

وام ھەست دەکرد زۆر پىربووم و زۆر لەمىژە و سالانىكە
 لەسەر ئەم كەشتىكە كاردەكەم. دەمزانى سەبەينى يا ھەفتەى
 ئايندە يان پايىزى داھاتوو چ پروودەدات.

سپىدە خەرىك بوو پوناك دەبووھو، كاژستانىكى گەورە
 لە سەر گردۆلكەى لەلانى سەرۋوى وىستگە و بەندەرەكەوھ
 بەدىارەكەوت. كۆپى ژنان بەدەم قاقا و گۆرانى و ستىرنەوھ،
 بەو گەردەدا سەر دەكەوتن كە دەچوو بۆ ناو كاژستانەكە،
 ھەموو دەستەبەرە بەدەست و بەشان وەكو سەربازان پىيان
 دەکرد. زۆر دلم تەنگ بوو، پوندك لە ناخمەوھ ھەلدەقولا،
 ھەزم دەکرد تىرتىر بگريم، بەلام شەرم دەکرد بگريم، بۆيە
 چووم بۆلاى "بورىن" دەرياوانى كەشتىكە و لە گەل ئەودا
 كەوتمە شۆردنى سەرى كەشتىكە.

بورىن گەنجىكى سىمالىل، بىرەنگ، بىدەنگ، گۆشەگىر بوو.
 ھەميشە كونجىكى دەگرت، بەچاوە بچووكەكانى دەپروانى،
 جارىكيان پىي گوتم: "ئەلھەقى نازناوى من بورىن نىيە، بەلكو"
 عورىن "ھە چونكە گوايە داىكم سۆزنى بووھ! خوشكىكم

هه‌بوو، ئه‌ویش له‌شفرۆش بووه، ئیدی وادیاره‌قه‌دەریان ئه‌وه‌
 بووه. قه‌ده‌ر، ب‌رام به‌ردی‌که‌ و به‌ملته‌وه‌هه‌لواسراوه‌، تو
 ده‌ته‌وێ هه‌ستیت، به‌رده‌که‌ پێگه‌ت نادات.
 ئه‌مجاره‌یان به‌ده‌م سه‌پینی هه‌وشی که‌ش‌تیه‌که‌وه‌،
 به‌پاوێژیکی نه‌رم گو‌تی:

- ده‌بینی چۆن به‌سه‌ر ئه‌و ئافره‌تانه‌دا داده‌بارین؟ تو بیر
 بکه‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌ته‌وێ، چه‌رمی‌کی ته‌پ به‌سووتینی، ئه‌گه‌ر
 کۆلنه‌ده‌یت و هه‌ر سوور بی له‌ سووتاندنی، ئه‌نجام
 ده‌یسووتینی و ئاگر ده‌گریت. من ئه‌م کارانه‌م لا په‌سند نییه‌،
 هه‌زم له‌و کارانه‌ نییه‌، بۆم هه‌رس نا‌کریت. من ئه‌گه‌ر ژن
 بوایه‌م، خۆم له‌ گۆل‌وێکی قوولا غه‌رق ده‌کرد... زۆر زه‌حمه‌ته‌
 مرو‌ف به‌دلی خۆی بکات، ئه‌وه‌ بکات، که‌ هه‌ز ده‌کا بیکات،
 ئیدی به‌و جۆره‌، هه‌ست و سه‌وزت ده‌ها‌پو‌ژین! خوات نایه‌لن!
 به‌قه‌ناعه‌تی من خه‌سیوان شه‌یت نین، هی‌چت ده‌ر‌باره‌یان
 بیستوه‌؟ ئه‌مانه‌ خه‌لکانی‌کی زۆر زی‌ره‌کن - با‌ش‌ترین شه‌ی‌وا‌زی‌ان
 بۆ ژیان هه‌لب‌ژاردوه‌. هه‌موو کاروباره‌ نا‌چیزه‌کانی ژیا‌نی‌ان
 وه‌لاوه‌ ناوه‌ به‌و په‌ری پاکی و بی‌گه‌ردی خزه‌تی خوا ده‌که‌ن.
 ژنه‌که‌ی کا‌پتن به‌لاماندا تیه‌په‌ری، چمکی ته‌نووره‌که‌ی
 هه‌ل‌کرد تا ته‌پ نه‌بیت. هه‌میشه‌ به‌یا‌نی‌ان له‌پیش هه‌موانه‌وه‌
 له‌خه‌و را‌ده‌بوو، ژنی‌ک بوو به‌ژن زراف، به‌داروبار، ده‌م
 و‌چاو‌یکی ساده‌ و پوناکی ئه‌وتۆی هه‌بوو، که‌ پ‌ر به‌دل هه‌زم
 ده‌کرد به‌غار دوا‌ی بکه‌وم و له‌ ناخی ده‌له‌وه‌ پێی بی‌ژم:

- خانم، ت‌کایه‌، شه‌تی‌کم بۆ ب‌گێ‌ره‌وه‌!!

که‌شه‌تی‌که‌ به‌ ئه‌سپایی جولا، به‌ره‌به‌ره‌ له‌ وێسته‌که‌ و
 له‌نگه‌رگا‌که‌ دوورکه‌وته‌وه‌.
 بورین، نیشانه‌ی خا‌چی کیشا وگو‌تی: - ئه‌وا ده‌ر‌چووین.

ماکسیم له ساراپول، به ئه مری کاپتن له که شتیه که دابه زی، به بیده نگی بیته وهی دوعاخوازی له که س بکات، به هیمنی دابه زی. ژنه دهم به پیکه نینه که و کیژه ماندوه چار ئاوساوه که ش دواى که وتن. به لام سیرگی ماوه یه کی زور له بهر ده رگای ژووره که ی کاپتن که وته سه رچوکان، لا شیبانه ی ده رگا که ی ماچ ده کرد و ته ویلی به ده رگا که دا ده کیتشا و ده لالایه وه و ده پارایه وه:

- بمبوره، خه تای من نه بوو. خه تای ماکسیم بوو.

ده ریاوان و خزمه تگوزارانی که شتیه که و هه ندیک له پیتواره کانیش ده یانزانی که درق ده کات، که چی و پرای ته وه ش هانیان ده دا!- ده ی ده ی به رده وام به! دلنیا به که لیت ده بوریت.. له پاستیا کاپتن، لیتی خوشبوو، ئه مری پیکرد که خول وخاشاکه کان پاکبکاته وه، له دواوه شاپتکی خیتاندی که له سه ر که شتیه که هه لی په راند. دواى توزیک سیرگی، به دهم کو کردنه وه ی قاپ و په رداخه کانه وه، به ناو خه لکه که دا ده پویی و وه کو سه گیکی کوته ک خواردوو، به پووگرژی ده پروانیه خه لکه که.

له جیاتى ماکسیم سه ربازیکی دیرینی خه لکی فیاتکایان دامه زراند، ئه مه که نجیکی ریوه له ی سه رچکوله ی چاو قاوه یی بوو. ناشپه زی دووه م یه کسه ر ناردی که چه ند مریشکیک سه ر بپریت، کابرای کونه سه رباز دووانی سه ربپی و مریشکه کانی دی به حوشه ی که شتیه که دا بلا بوونه وه. پیتواره کان هه ولیان دا بیانگر نه وه، سیانیان له سه ر که شتیه که وه هه لفرین. کابرای سه رباز خه م دایگرت، له سه ر کومایه ک دارد،

له بهردهم مووبهقه که دا پوښت و دهستی به گریانکی به کول
کرد.

سموری به سهرسامیه وه لئی پرسى:

- ټوه چیته گه وچه؟ کى دیویتى سهرباز بگرى؟ سهرباز
وگریان کوجا مه رحه با!

سهربازه که به نهرمى وه لامى دایه وه:- من جهنگاوهر
نه بووم.

به و قسه یه خوی کرد به گه چاږ، پیواره کان دواى نیو
سه عاتیک سهربان بووه وه، به کومل ده هاتنه ته مه شای
سهربازه که وده انپرسی ټه مه یه، ټه و جا له قاقای پیکه نینیان
ده دا، کابرای سهرباز له هه وه له وه نه یده زانی بڅ واده کن،
گړنى به پیکه نینه که یان نه دا، به لکو له جنى خوی دانیشتبوو به
قولى کراسه کونه که ی فرمیسه که کانى ده سپرى. ده تگوت
گه ره کیه به قوله کانى چاوى له خه لکى بشاریته وه. به لام زوری
پینه چوو چاوانى له تووړه پیدا سوور بوون، به زمانى خه لکى
فیاتکا که وته بوله بول:- بڅچى ته مه شام ده کن؟ بڅون به
نه علت بن له گهل شهیتانا!

ټه و قسانه هینده ی دی ده یهاروژاندن، ئیدى ختو وکیان
ده دا، کراسه که یان پاده کیشا، به بى هیچ به زه ییه ک سهربان
ده کرده سهرى و پینان پاده بوار، تا کاتى فراشین هات. دواى
نیوهرژه، یه کیکیان توپکله لیمویه کی کرد به سهرى چنگالیکه وه
و له دواوه وه به پتۍ به رکڅشه که یه وه به ست. ئیدى
که وچکه که له گهل هر جووله یه کی سهربازه که دا به م لاو
به ولادا سه مای ده کرد. ئیدى خه لکه که له پیکه نینا ده بوورانه وه.
که چى ټه وه کو مشکیک به نیگه رانى له ناو قه فزیکدا بى و

بچی، هرچی دهکرد و دهکوشا سهری له سهدهمپنکه نینه که ی
ئهوان دهر نه دهکرد.

سموری، به بینه وهی ورته ی لیوه بن، ته مه شای دهکرد و
به چاویا دیاربوو خه فته ی بۆ ده خوارد. هر له خۆمه وه
به زه ییم به سهربازه که دا ده هاته وه. له "سموری" م پرسى:-
مه سه له ی چنگاله که ی پهن بلیم؟

به ئاماژه تیی گه یاندم که ئا، هرکه پیمگوت بۆ پێده که نن،
به تووندی چنگاله که ی راپسکاند، په ته که ی پچری، چنگاله که ی
به عاردیدا کیشا و خسته ی ژیر پهن له قه، ئه وجا به هر دوو
دهستان له قژم نه وی. بوو به شه پ و زۆرانبا زیمان و بووین به
مایه ی پیکه نین و گه پچارپی ئه و خه لکه ی که له که فله کونیکا
لیمان خپ بوونه وه.

سموری، دپی به ئاپۆرای جه ماوه ره که دا ولیکی
جیا کردینه وه. که مێک گوئی سوومه وه و ئه وسای گوئی
سهربازه که ی گرت. خه لکه که که ئه و سهربازه مرده لۆخه یان
بینی به و جۆره هه لده به زییه وه و ده یویست خۆی دهرباز بکات،
که و تنه فیکه کیشان و لاق به ئه رزا کوتان و خه ریک بوون له
پیکه نینا ده خنکان.

- ئافه رین، سهر به ورگی ئاشپه زه که دا بکیشه، بهر قۆچی
بده!

هه راوزه نای شادی شیتانه ی ئه و خه لکه نه زۆری په ست
کردم، هه زم ده کرد ده ست بده مه تیلایه ک و به ربیمه سهر و
گوپلاکیان.

سموری، سهربازه که ی به په لا کرد و وه کو ورچیکی هۆفی
ئاوپی لای خه لکه که ی دایه وه، ددانه کانی جیپ کردنه وه،
سمیله کانی که و تنه له رزین.

- ههركه سه بچيته وه جی خوی - یاللا دهی، کتیوانه!
سهربازه که بۆ جاری دووهم پهلاماری دامه وه، سموری به
تاقه دهستی که له ئه رزه که به رزی کرده وه و کهوته هه لکلوفینی،
دهتگوت بوو که له یه به دهستییه وه.

هه ندی ده ریاوان و عه ریفه که و وه کیلی یه که م به
هه له داوان هاتن. کۆمه له خه لکیکی دیکه مان لیخه پوونه وه.
پوخساری بهرپرسی خزمه تگوزاره کان، وه کو هه میشه، هندی
و هیتن له نیو ئاپۆرای خه لکه که وه به دیار که وت.

سهربازه که له سه ر کۆمایه ک دار پۆنیش، به دوو دهستی
له رزوک قونده ره کهانی دا که ند و کهوته گویشینی ئه و خه پ که و
په پۆیانی له هه ردوو پتوهی پچه ابون به لام وشک بوون. ئاو
له قژه گف و لوه له کهی ده چۆرا، که بووه مایه ی شه پۆله
پیکه نینیکی تازه. کابرای سهرباز به دهنگی به رز هاواریکرد:

- راههستن، په له مه کهن، بزائن چۆن ئه و مندا له ده کوژم!
سموری، چنگی به شانما کرد و هه لیگرتم، شتیکی به گوینی
وه کیلی یه که م دا چپاند، ده ریاوانه کان، که وتنه بلاوه پیکردنی
ئاپۆرای خه لکه که. دوا ی ئه وهی ئاپۆرا که بلاوه یان کرد،
سموری پووی کرده سهربازه که وگوتی: - ئیستا چیت
لێبکه یین؟

سهربازه که، ورته ی نه کرد. به دوو چاوی دپندانه وه
ته مه شای منی ده کرد، سه راپای ده له رزی. سموری ئه مری
پیکرد: - وریابه! هه ی چه نه باز!

سهربازه که وه لامی دایه وه: - قسه ی به لاش! خۆ ئیره سوپا
نییه!

هه ستم کرد، یاروی ئاشپه ز به و قسه یه ده هری بوو. گونا
گوشته کهانی دا چه کینه وه، تفیکی پۆکرد و منی له گه ل خوی برد

وله ویتندر دوورکه وته وه. هه رچارپه لم دهله رزین، ژیراو ژیر
نیگای سهربازه کهم ده کرد، به لام سموری ورته ورتیکی کرد:
- کوپیکی شه پانیه، ئه مه چییه؟ یاللا با برۆین.
سیرگی خۆی گه یان دینی و له بن لیوانه وه گوتی: - دهیه وئ
به چه قق سهری بپریت!

سموری هاواریکرد: - چی؟

به هه شتاو گه پایه وه. سهه ربازه که له بهر ژووری
خزمه تگوزاره کان راوه ستابوو، چه په چاخیکی، که له و
چه په چاخانه ی بۆ سهر برپینی مامر و که له بابان و برپنه وه ی دار
بۆناو سوپا به کار ده برا، به دهسته وه بوو، ده مه که ی مشاری
بوو. خه لکانیک له بهر ده م ژووره که خربوو بوونه وه و سهیری
ئو کابرا رینویه له قژ ته په یان ده کرد. که پوو ه پسه که ی
دهله رزی، ده می کرده وه، لئوه کانی که وتنه ته ته له، له په ستا و
بی پسانه وه ده یگوت و ده یگوته وه: - شهیتانینه! شه ی... تا...
نینه!

خۆم هه لدایه سهر شتیک که نها بیرم نایه چ شتیک بوو،
له و سه ره وه، سهیری سهر و سیمای خه لکه کهم ده کرد.
پیده که نین، قاقایان لیده دا، یه کدیان ده دواند:
- ته مه شا که ن، ته مه شا!

که سه ربازه که به دهسته ره ق وته که کانی که له دهستی
مندال ده چوون، کراسه که ی خسته وه ناو پانتۆله که ی، پیاویکی
گه نه ج که له لای منه وه وه ستابوو، هه ناسه یه کی هه لکیشا و
گوتی: - که به ته مای خۆکوژییه، چما کراس و پانتۆله که ی
پیکده خاته وه؟

ئاپۆراکه له قاقای پیکه نینیان دا. دیار بوو که س باوه پری
نه ده کرد بتوانی خۆی بکوژیت. منیش باوه پرم نه ده کرد کاری

واهی بکات. به لام سموری دواى ئه وهى نىگایه کى کورتى کرد،
به ورگ دپى به خه لکه که دا و هاوارى کرد:

- فهرموو، لاکه ون، لیره برپون، گه وچه!

حه زى ده کرد ئه م وشه یه، به مانای کۆ بۆ کۆ به کار به ریت.
بۆنموونه که له کۆمه له خه لکێک ده چووه پێشه وه، پێى
ده گوتن:- فهرموو دوو بکه ونه وه، گه وچه!

ئه وه زۆر خوشببوو، ئه وهى پاسى بى ئه و پۆژه له
به یانیه وه تا ئیواره، هه موو خه لکه که بووبوون به یه ک کهسى
گه وره ی گه وچ.

هه رکه حه شیمه ته که دوور که وتنه وه، چوو بۆلاى
سه ربازه که، تووند ده ستى گرت و گوتى:- کوا ئه و کێردم
بده یه.

سه ربازه که، کێرده که ی دایه و گوتى:- فایده ی نیه.

ئاشپه زه که، سه ربازه که ی کرده ژووره وه.

- پالکه وه، بۆخۆت بخه وه. چیه، چیت به سه ر هاتووه؟
سه ربازه که، به بیئه وه ی هیچ وه لامیک بداته وه له سه ر
ته خته که پونیش.

- ئیستا خوارنت بۆ دینیت له گه ل که میک قۆدکا دا. قۆدکا
ده خۆته وه؟

- که م.

- نه که ی ئازارى بده ی ها. ئه و گالته ت پیناکات، گویت لیه؟
من پیت ده لیم دلنیا ت ده که م ئه و گالته ت پیناکات.

سه ربازه که به نه رمى پرسى:- چما به مجۆره عه زابى پۆحم
ده ده ن؟

سمورى، که میک ده فکړه وه چوو، ئه و جا به رسقى دایه وه:-
چوزانم؟

به دووقولی بۆ مووبهقه که گه پاینه وه. به دهم پینکاوه له بن
لیوانه وه گوتی:

- هم، بزانه چۆن ئه و پیاوه داماوهیان به گیر هیتاوه. خۆ
به چاوی خۆت بینیت! خه لکی شیتت ده کهن برام. ده توانن، له
ده ستیان دیت. وه کو میشووله تیت ده وروو کین، له ناوت
ده بن، چیم ده گوت: - میشووله؟ ئه مانه هه زار قات له میشووله
و پیتشکه خراترن!

که تۆزی خواردن و گوشت و فودکام بۆ سهربازه که برد، له
سه ر ته خته که پوینشتبوو، خۆی به پیش و به پاشا پاده ژهند
و به ئارامی وه کو ژنان ده گریا. قاپه که م له سه ر میزه که دانا و
گوتم: - بخۆ.

- ده رگا دابخه.

- ئاخو تاریک ده بیت.

- ده رگا که داخه، ده نا دینه وه سه رم.

چوو مه ده ری. حه زم له چاره ی ئه و سهربازه نه ده کرد.
هیچ سۆز و به زه ییه کی له لا دروست نه کردم. ئه مه م له به ر گران
بوو. نه نکم هه موو جارێ ده یگوت:

- ده بی به زه ییمان به خه لکدا بیته وه.. به هه موو که سیتی
کلۆل و بیته وادا، ژیان قورسه.

که گه پامه وه، ئاشپه زه که لینی پرسیم: - شته کانت دایی؟
ئیتستا حالی چۆنه؟

- ده گریا.

- نه بابه! ئای له وه! ئه مه چۆن سهربازیکه؟

- من هیچ به زه ییه کم پیتدا نایه ته وه.

- ئه مه چییه؟

- پیاو ده بی به زه یی به خه لکدا بیته وه.

سموری دهستی گرتم و بۆلای خۆی پايكيشام. به
كهسه ره وه گوتی:

- تۆ ناتوانی خودی خۆت ناچار بكهی ههست به به زهیی
بكات، درۆش ئاكامی باش نابیت، گویت لیمه؟ له هیچ شتیکدا
دوودل مه به، من ته بیعهت و ئه قلیه تی تۆ ده ناسم.

له خۆی دوور خسته وه، به پرووگرژییه وه گوتی:
- ئیره به كه لكی تۆ نایهت، شوینیکی باش نییه بۆتۆ. هانی
سیفاریك پینكه.

پهفتاری پنبوارهكان، خه مباری كردم. زۆر زالمانه كابرای
سهربازیان ده بوغانده، كه سموری گوینی گرت، قاقا پیی
پینكه نین، ئاخ كهی ئه وه هی پینكه نین بوو، چۆن خه لكی به
زولم پینده كه نن؟ ئاخ كهی ئه وه هی ئه وه هه موو گالته و پی
پاوارده بوو؟

جاریکی دی داده نیشه وه، له سه ر تهخته كان پال ده كه ون،
دهخۆن و دهخۆنه وه، وه ره قبازی ده كه ن، هیدی و هیمن
گفتوگو ده كه ن و یه كدی ده دوتن و، له پروواره كه ده نۆن،
وه كو ئه وهی هه رگیز خه لكه كهی سه عاتی له وه پیش نه بن، كه
ده یانقراند و ده یان شیراند و فیکه یان ده كیشا و ده تگوت
هۆفین. سه رله نوێ هیتور بوونه وه، هیدی هیدی به سه ر
كه شتییه كه وه پیا سه و پاوینچه یان ده كرد، له ژیر تیشکی
هه تا وه كه دا ده تگوت پیشكه یان گه ردی غوبار وتۆن.
هه ندیکیان ئیستا به سه ر ئه وه له وچه درێژه وه بوون، كه له به ینی
كه شتییه كه و ئه رزه كه دا پاهل كرابوو، به رله وهی بگه نه سه ر
شۆسته ی به نده ره كه نیشه نه ی خاچیان ده كیشا. جه ماعه تیکی
دیكه كه كوت و مت له وان ده چوون و هه مان جلو به رگیان
له به ردا بوو، له ژیر كۆله پشتیه قورسه كانیادا دانه وی

بوونهوه، به پیچهوانه‌ی ئه‌وانه‌وه بۆسه‌ر که‌شتیه‌که
سه‌رده‌که‌وتن..

ئهم ئالوگۆره به‌شهریه، جوونی سه‌رده‌که‌وتن و جوونی
داده‌به‌زین ته‌نیا گۆرانی دهم وچاو بوو، به‌لام هیچ گۆرانیک له
ژیانی سه‌ر که‌شتیه‌که پووی نه‌ده‌دا، هه‌مان تاس و هه‌مان
حه‌مام بوو، هه‌موو گفتوگۆ و مشت و مەر وگه‌نگه‌شه‌کان وه‌کو
پیشووتر، ده‌رباره‌ی زه‌وی وزار، به‌روبووم، ئیش وکار، خوا و
ژنان بوو، ته‌نانه‌ت هه‌مان وشه و زاراوه‌شیان به‌کار ده‌برد.

- ویستی خوايه که به‌شهر ده‌بی پهنج بیینن، ئه‌وه‌تا
ئیمه‌ش شانمان داوه‌ته به‌ر پهنج، ئیدی چارچییه، ئه‌وه قه‌ده‌ر
و چاره‌نووسمانه، چ شتیک له گه‌ل چاره‌نووسدا ناکریت.

به‌پاستی ئه‌و قسه‌و باسانه په‌ستیان ده‌کردم. نه
ته‌حه‌موولی پیسی و پۆخلیه‌کانیانم ده‌کرد و نه هه‌لس وکه‌وتی
هۆقیانه‌یانم به‌دل بوو.. من به‌هیچ جوړی خۆم به‌شایسته‌ی
ئه‌و هه‌موو پهنج و کلۆلیه نه‌ده‌زانسی که ئه‌وانه به‌وجۆره
مامه‌له‌م له‌ته‌کدا بکه‌ن، ئاخ‌ر چ خه‌تایه‌کم کردبوو تا ئه‌و هه‌موو
باجه‌ بده‌م. کابرای سه‌ربازیش شایسته‌ی ئه‌و مامه‌له‌یه نه‌بوو.
وابزانم ئه‌و خۆی هه‌زیده‌کرد بیته به‌قه‌شمه‌پ و گه‌پجار..

"ماکسیم" یان که کوپیکي باش و دلپاک بوو، له‌که‌شتیه‌که
ده‌رکرد، که‌چی "سیرگی" یان که کوپیکي بووده‌له‌ی له‌گام
بوو، هیشته‌وه. که نه‌ده‌بوو شتی وه‌ها پوویدات. هه‌ندیجار له
خۆم ده‌پرسم باشه ئهم رینوارانه، که هه‌موو به‌پوالت زالم و
شه‌قی وتوونده ته‌بیعه‌تن، بۆچی به‌و ئاسانیه مل بق
ده‌ستوراتی گۆساخانه‌ی ده‌ریاوانه‌کان ده‌دن و بی
چه‌ندوچوون، قسه‌ی ره‌ق و جینوی پیسیان لی قبوول ده‌که‌ن؟!
بۆنموونه به‌رپوه‌به‌ری که‌شتیه‌که، چاوه جوانه‌کانی بچووک
ده‌که‌ته‌وه‌و هاواریان به‌سه‌ردا ده‌کات:

- لاکهون لیږه، بډی هه مووتان لیږه که له که بوون، مه گره
نابینن که شتیه که خوار بوو ته وه؟ دهی دوور که ونه وه،
گنده لینه!

نیدی ئه م گنده لانه به بیته وهی فزه یان لیو بیت، بډ لایه که ی
دیکه که شتیه که ده چوون که سهر له نوی وکو میکه له مه
له وینده رش دهره کران.

- لاکهون، هیچ وپوچانه!

شهوانی گهرم، کور نه بوو، له ژیر ئه و جه مه لونه چینکویه دا
که به دريژایي پوژ گهرمای هه تاوه که ی هه لمژی بوو، هه لېکات
وبه وینته وه، نیدی پېیواره کان وکو سیسرک په راگنده
ده بوون و هر کوپیه کیانه دل بوايه، له وینده لیتی پالده که وتن.
له هه رشوینیک که شتیه که له نگره ی بگرته یه، نیدی
دهریاوانه کان، به له قه و شاپان بیداریان ده کړدنه وه و
له خه ویان هه لده ستانن.

- دهی هه ستن، ریگای خه لکیتان گرتووه، بچنه شوین و
ژووره کانی خوتان!

سووک و باریک هه لده ستان، به چاوی خه والووه وه
بلاوه یان لینده کړد و هه رکه سه و گوشه یه کی ته ریکی ده گرت.
دهریاوانه کان، ته نیا به جله کانیانا له پېیواره کان جیاواز بوون،
که چی وکو پولیس ئه مریان به سهر دا ده کړدن.

ئوهی مایه ی سهرنجه و پیاو په ست ده کات، ئه و
گوپرایه لی و ملکه چیه نه نینه یه که ئه م پېیواره نه قه بوولی
ده کن، که چی هه نديجار ئه م ملکه چی وگوپرایه لیه کوپرایه یه،
زورخرپ دته قیه وه و ئاکامی زورخرپ و خه مینی
لینده که وته وه! هه ستم ده کړد، ئه و خه لکه نازانن بډ کوئ
ده برین، له وه ده چو و به لایانه وه گرینگ نه بیت که شتیه که له
هه رشوینن هه لیا نرېژئ. له هه رشوینن دابه زینر اېان، بډ

ماوهیه کی کهم له بهستین وکه نارەکاندا پشوو یه کی کورتیان
 دهاو ئیدی به لایانه وه گرینگ نه بوو سواری هه مان که شتی
 یان که شتی کی تازه بینه وه به رهو شوینیکی نادیار بیرین.
 ئیدی ئه مانه هه موو خه لکانی خه مسارد و بیموبالات و بئ په نا
 بوون، هه موو شوینیک بۆ ئه وان هه ر غوربه ت و غه ربیاتی
 بوو، هه ر هه مووشیان، خه لکانی زۆر ترستۆک و بئ غیره ت
 بوون.

جاریک، به ماوه یه کی کهم دوا ی نیوه شهو، ئامیتریک له
 ژووری مه کینه ی که شتی که وه کو تۆپ ته قیه وه، له ماوه یه کی
 کهمدا، هه لم و بوخاریکی سپیواژ، سه رانسهری که شتییه کی
 داگرت. ده نکیک، له گۆشه یه که وه به رز بووه وه:

- گا فریلۆ، هۆ گا فریلۆ! کوا پارچه لبادیک و تۆزی مسی

سوورم بده یه.

من له لای ژووری مه کینه و ئامیتره کان، له سه ر ئه و میزه ی
 که قاپه کانم له سه ری ده شت، ده خه وتم. له ده نگی ته قینه وه که
 و غه لبه غه لب و ژاوه ژاوی خه لکه که خه به رم بووه وه. هه موو
 شتیک له سه ر که شتی که کړوکپ و ئارام بوو. هه لم و بوخار
 له ئامیتره کانه وه به رز ده بووه وه و به فسه فس ده چوو
 به ئاسمانا، ته ق وه ژپی چه کوش و چه کوشکاری ده هاته گۆی،
 دوا ی که مینک هه موو ئه و ږیوارانه ی له سه ر که شتی که
 نوو سته بوون بیدار بوونه وه، کردیان به هه را وه نه نا و
 غه لبه غه لیککی ئه و ته که ته واو ترسام.

ئیدی له نیو ئه و هه لمه سپیه وه که زۆر زوو ده ږه و ییه وه،
 ژنان به قژی په ریشه نه وه، پیاوان به چاوانی وه کو چاوی
 ماسیه وه، شپه رزه و په شوکا و پینکا ده هاتن، به یه کدا ده که وتن،
 خۆیان به کیسه وجانتایاندا ده کیشا، ده که وتن و خل
 ده بوونه وه، هاواریان بۆ خوا ده کرد وله قه شه نیکۆلای پیروز

ده پاپانه وه که په حمیان پتیدا بکات. هه نندیکیان به گز یه کدا
 ده چوون. دیمه نیکي زور ترسناک و مایه ی سهرنج بوو، به
 هه شتاو دواي خه لکه که که وتم تابزانم چ بووه و چ قه و ماوه.
 نه مه یه که مجارم بوو که کاره ساتنیکي شه وانم ده بیني.
 به لام هر زوو بزم دهر که وت که هیچ مه ترسییه که له سهر
 که شتیه که نییه. پښواره کان، له خوړایي ترسابوون. که شتیه که
 به هه مان خیرایي ناسایي خو ی دهر پوی و ده چووه پیشی.
 به ده ستي راستا، له به ستین و که ناراو که دا، هیتشتا وه جاحی
 دروینه وانی گز و گیا تروسکه یان لئ هه لده ستا. شه ویکي پوناک
 بوو، مانگی چوارده به حویتی ناسمانه وه، له مؤله ق
 وه ستا بوو.

خه لکه که، شپرزو په شوکاو، ده سه پاچه و ترساو، شیتانه
 پیکدا ده هاتن. نه و پښوارانه ش که له ژووره کاند نوو ستبوون
 به هه شتاو ده هاتنه دهر ی. یه کینک له قه راخ که شتیه که وه بازی
 دا، دوانی دیکه دووی که وتن. دوو که س له پښواره کان که
 قه شه یه کیان له که لدا بوو، ده ستیان دایه تیلا وله سهر
 ته خته یه که که به سهر که شتیه که وه داکو ترابوو، به ربوونه یه که
 و ته خته که یان له بن و بیخه وه هه لکه ند. قه فه زیکي پر له
 مریشک و جووجه له قله په وه بوو و که وت پو باره که وه.
 جوتیاریکي دپهاتی که له ژیر نه و په یزه یه ی ده چوو بو
 ژووره که ی کاپتن، خوی مات دابوو، هر پښواریک به لایدا
 په تبايه، کر توشی بو دهر د و به دهن گینک که له لووره ی گورگ
 ده چوو، پنی ده گوت:

- ناخ، نه ی ئیمان دارانی راسته قینه، من بابایه کی گونا حباری
 مه لعوونم.

کابرایه کی قهلو، به پروتی به توئی دهرپی قوته یه که وه،
لیکدا لیکدا به کوله مست به سینی خویدا دهکیتشا و، به دم
ههراوزه نایه کی زوره وه هاواری دهکرد:

- کوا به له می فریا که وتن هه ی نه گریسانه؟

دهریاوانه کان، به هه له داوان، دههاتن ودهچوون، تووند
یه خه ی پیبواره کانیاں دهگرت و، به مست بهرده بوونه سهر
وپوته لاکیاں و له سهر پینگاکه لایان دهان. سموری، که ههر
به جلی خه وه بوو، پالتویه کی به سهر ئه و جلانه دا له بهر
کردبوو، به دهنه گه که ی خوی که دهتگوت هه وره گرمه یه
هاواری به سهر خه لکه که دا دهکرد:

- ئه ری شهرم له خوتان ناکه ن، بۆ وه کو مریشک شپرزه
بوون، شیت بوون؟ که شتیه که زور تووندوتوله، هیچ ترسیکی
له سهر نییه، که ناره که ش دیاره. ته مه شا دروینه وانه کان، ئه و
که وچانه دهر دیننه وه که خویان هه لداوته ئاوه که وه- هقوته تان.
دهیان بینن؟ ئه وه دوو به له می پر له خه لکن.

ئاشپه زه که ده می خوی دهگه ل پیبوارانی دهره جه سیتا
ماندوو نه ده کرد، به لکو به مست سهر وگوئلاکی داده گرتنه وه و
ئه وانش وه کو فهرده کا به بیندهنگی بهر دهبوونه وه سهر
ئه رزه که.

به ره له وه ی ههراو زه ناکه دابمرکیتته وه، ژنیک به جلی
خه وه وه که وچکیکی به دهسته وه بوو، به ره و سموری تاوی دا،
که وچکه که ی له سموری پاده وه شاندا و به هه موو هیتی
خویه وه هاواری ده کرد: - چۆن زات ده که ی به مجوره قسه
له گه ل مندا بکه ی؟

پیاویک که سهر پای شه لالی ئاره قه بوو، سهری سمیلی
دهجوو، به راویژیکی شپرزه و په ریشانه وه هه ولیده دا ژنه که

بداته داوه وه، دهیگوت : - وازی لیښنه، واز له م کله له په قه بیته.

سموری، شانه کانی هله کاند، دهستی هینایه خواره وه، به شپږزه یی چاویکی داگرت، ناوړیکی لای منی دایه وه وگوتی:
- باشه، خو گویت لښه؟! هم ژنه چی له من دهوئ؟ هر له خوږه وه هاتو ته سهرم، خوا به وه په حمی کردووه، من به عه مرا تم نه م دیتووه!

جووتیاریکی کورته بالا، نه و خوښه ی له که پوویه وه ده هات
تفانده وه وگوتی :- به مانه ش ده لښ به شه ر، دهک داوه شین دز و پښگرانه!

به دریژیایی نه و هاوینه، دوو بویه ری وام بینیی.
هر دوو چاره که ش به هوی مه ترسی راسته قینه وه نه بوو، به لکو به هوی ترس له نه گه ری مه ترسییه وه بوو. جاری سیتی م
پښواره کان دوو دزیان ده ستگیر کرد که یه کتیکان جلکی
قه شه ی له بهر کرد بوو. له چنگی ده ری اوانه کان یان دهر کرد بوون و
برد بوویان نه په نایه که وه و یه ک دانه سه عاتی ته واو چه سیر
مه یان یان کرد بوون. وه ختایه ک ده ری اوانه کان فریایان که وت بوون
وله چنگی خه لکه که یان ده ره یتا بوون، خه لکه که، ده ری اوانه کان یان
به ر ده مپژئی جنتیوان دابوو.

- ئیمه ده زانین ئیوه دزن بویه په نای دزان ده دن،
ده مارتان ده ناسین، ئیوه ش دزن بویه به زه بیتان پښاندا دیته وه!
دوو دزه که نه وه نده یان کوته ک خوراد بوو، کاتی که له
له نگه رگای دواتر پاده ستی پولیس کران خو یان به پتیه
نه ده گرت.

زورچار هم بویه رانه ده قه ومان، پیاو تیا ده ما له خو ی
ده پرسى ئه ری خه لکی به ته بیعت باشن یان خراپ، گوږپایه ل

و نارامن یان یاخی و نارپهسەن. خەلکی بۆچی هەندێجار لە
هۆشیاڵ هۆفی تر و دزترن، هەندێجاریش لەمەپ مەپترن،
ئەوندە پام و دەستەمۆن پیاو لە خۆی تەریق دەبێتەو. کە ئەو
پرسیارەم لە سموری دەکرد، لە ژێر پەردەیی دووکه‌لی
سیفاره‌که‌یه‌وه، بە نەبەدلی وەلامی دەدایەو: - ئەمانە ئاوه‌ان
ئیدی، تۆ هەفت چیه‌؟ خەلکی خەلکەن، هی وایە زیرەک
دەردەچیت و هی واهەیه‌ کەر دەردەچیت. می‌شکی خۆت
بەوشتانەو و ماندوو مەکه، کتییی خۆت بخوینەو و هەفت
نەبیت. لە کتییاندا، بەتایبەتی لە کتییی باشدا، وەلامی هەر
پرسیاریکت دەست دەکەوێ. حەزی لە کتییین ئایینی یان
ژێنامەیی وەلیان نەدەکرد. دەیکوت :

- هی که‌شیشانە، بۆ مندالە که‌شیشان باشە.

جاریک بڕیارم دا چاکەیه‌کی لە گەلدا بکەم، لێبڕام کتیییکی
پێشکەش بکەم. لە قازان کتیییکم بە پینچ کوپیکان کړی "چون
سەربازیک ژیاڵی پتروسی گەورەیی پزگارکرد". ئاشپەزەکه‌
لەو کاتەدا مەستی مەست بوو، بۆیه‌ بڕیارم دا، چیرۆکه‌که‌
بخوینمەو و ئەوسا کتیبەکه‌ بدهم بەو.. کتیبەکه‌م زۆر بە دل بوو
- کتیییک بوو سادە، پوون، پەوان، پوخت و سەرنجپراکیش.
دلنیا بووم کتیبەکه‌ی زۆر بە دل دەبیت..

بەلام هەرکه‌ کتیبەکه‌ی لە دەستم وەرگرت و وەرنگرت، لە
دەستیا گزمۆلەیی کرد و بینئەوێ ورتەیی لە دەم بێتەدەرئ، تا
دەستی گرتی تووپی‌دایە ناو پوبارەکه‌. بە تووپی‌یه‌ی گوتی :

- ئەو کتیبەکه‌ت، که‌ره‌!! من دەمەوێ بته‌که‌م بە بنزگ تۆ
دەبیتەو بە پالدوو.. دەمەوێ بته‌که‌م بە تاژی راوی، تۆ دەچی
پەلاماری کێشکان دەدیت.

لاقی بە عاردیدا کوتا و هاواری بەسەرما کرد :

- تۆچ ناویک لەم کتیبە دەنە؟ من ئەو توو پەهاتانەم
هەموو خۆیندوونەو! ئەو هی تیایدا نووسراوە پاستە؟ کوا
وەرە پێم بێ! -
نازانم.

- من دەیزانم. ئەگەر سەری یەكەم گەنجیان بربیا، بە
قالدرمەکانا غل دەبوو و ئەوانی دی نەدەوێران بۆ عەماری
پووشەكە سەربەگون. سەربازان كەر نین! دەرکرا ئاگر لە
پووشە و شەكە بەربەدن و هەموو شتیك دەبرایەو، گویت
لێهە؟
- بەلێ.

- كەواتە، ئەمە پروودەدات! من هەموو شتیك دەربارە
تزار پەترووسی گەرە دەزانم - هیچ شتیك لەو پرووداوانە
بەسەر نەهاتوو! دەی بۆ، لەم ناو مەمێنە!
دەلیابووم كە هەق بە یاروی ئاشپەزە، بەلام هیشتا هەر
جادووی کتیبەكە بەری نەدابووم. "چیرۆكەكەم" كریبەو
جاریکی دی خۆیندەو، كەچی بۆم دەرکوت کتیبەكە لە
پاستیدا هیچی نەدەهێنا. زۆر بە خۆما شکامەو، ئیدی بە پێزو
حورمەتیکی زیاترەو تەمەشای یاروی ئاشپەزم دەکرد. بەلام
ئەو بەردەوام دەمی لە سەرم بوو و، دەیگوت :

- ئا، پێویستە بخوینی، بچیتە قوتابخانە، ئێرە جینی تۆ نییە.
من خوشم هەستم دەکرد كە ئەو شوینە، بۆ من نابێت.
سیرگی زۆری دەبوغاندم. من خۆم چەند جاریك بە دزییەو
گرتم، پەرداخ و كەرەستە ی چای لە سەر میزەكە ی من دەبردو
بە پێوارەكانی دەفرۆشت. بەدزی بەرپرستی
خزمەتگوزارەكانەو ئەمە دەکرد. من دەمزانێ كە ئەمە جۆرە
دزییەكە. بەتایبەتی كە سموری پتر لە جاریك ئاگاداری

کردبوومه وه :- ئاگاداربه! نهیهلی خزمهتگوزارهکان،
که رهستهی چایت لێ بدزن!

به راستی زۆر بیزار بووم، زۆرجار بیرم له وه دهکرده وه
که له ههوهلین لهنگه رگادا ههلیم و پرووبکه مه بێشه و
لێره واران. ئه وهی پایگرتبووم، تهنیا سموری بوو، که زۆر
له گه لهما باش بوو، ئهم پیاوه پۆژ به پۆژ له گه لهما میهره بانتر
ده بوو، ئه مه جگه له سه فه ری به رده وامی که شتی که که زۆرم
به لاهه خوشبوو. وام لێهاتبوو چه زم نه ده کرد له به نده رو
له نگه رگا کانی ش دا بوه ستیت. به ده م ئومیدیکی چاهه تۆر
نه کراوه وه ده ژیا م.. وام وینا ده کرد خه ریکم له پوباری کاما وه
به ره و بیلا یا، و له فیاتکا وه به ره و قولگا ده پۆم، خه لک و خوا
و که نار و به ستین و شارانی تازه ده بینم.

به لام ئه فسووس ئه و خه یال پلاره م که پووی هه لینا و ئه و
چاهه په شه م کال بووه وه! هه یچ یه کێک له و خه ون و ئاواتانه م
نه هاتنه دی. ژیا نم له که شتی که دا، به جۆریکی نه تگین شکایه وه.
شه ویک له قازانه وه بۆ نیژنی نوفگورود ده پۆیشتن، به رپرسی
خزمه تگوزاره کان ناردی به شوینما، چوومه ژووره که ی،
ده رگا که ی داخست، به سموری، که له وئ پۆنیشتبوو، گوت :-
ئا ئه مه.

ئاشپه زه که به توو په یی لینی پرسیم :- تۆ مراک و قاپ و
ئه و شتانه ده ده یه سیرگی؟

- نا به دزی منه وه، که له وئ نا بم ده یاندزیت.

به رپرسی خزمه تگوزاره کان، به ئه سپایی و له بن لێوانه وه
گوتی:

- تۆ نه تدیوه ئه و کارانه بکات، به لام زانیوته ئه و کاره
ده کات.

سموری، مستیکی به زرانی خویدا کیشا و پاشان که و ته خوراندنی جی جه زره به که و گوتی :- په له مه کهن، هیشتا دهره تمان له بهردهم ماوه.

نه و جا له فکران پاچوو. من چاوم برینه بهرپرسی خزمه تگوزاره کان و نه ویش چاوی برپیه من، به لام چاوی نه و له پشت چاوی لکه که یه وه نه ده بینرا.

نم پیاوه، به بیده نگی ده ژیا، به نه سپایی پئی ده کرد، به هیواشی قسانی ده کرد. هه ندیجار پدینه کاله وه بووه که ی و چاوه گیزو ویژه کانی له گوشه یه که وه به دیار ده که وتن و هه رزوو ئاوا ده بوون، به بیته وه ی که س پئی به سیت. شه وان بهرله وه ی بخوینت، له بهردهم ئیکونه که ی مه سیدجا ده که و ته سه رچوک ونویژ ونزایه کی دوورودیژی ده کرد. قه ت نه مده توانی ببینم که چون نویژ ده کات.. هر نه وه ندهم ده بیننی له بهردهم ئیکونه پیروزه که ی ته نیشت چرا که وه چوکی داده داو هه ندیجار قامکی وه کو شانه به پدینه که یدا دینا و ئاهی هه لده کیشا.

سموری، دوا ی که میک بیده نگی پرسى:- باشه سیرگی هیچ پاره یه کی به تو داوه؟

- نه خیر.

- قه ت؟

- قه ت.

سموری، به بهرپرسی خزمه تگوزاره کانی گوت :- نم کوپه درو ناکات.

یاروی بهرپرس، له بن لیوانه وه گوتی:

- ببوره.. نه مه گرینگ نییه. مه سه له که زور فهرق ناکات.

سموری، هات به لامه وه، زلله یه کی دۆستانه ی به پشت
سه رما کیشا و گوتی:

- ده ی بابرۆین که ره! ئاخو من پیاویکی که رم. ده بوايه
چاوت لی خافل نه که م. به شهر دایمه له سه ر یه ک بیر نییه.
که گه ییمه نیژی نوڤگورود، به پررسی خزمه تگوزاره کان
هه ق و حیسابه که ی دامی و جوابی کردم. نزیکه ی هه شت
پۆبل. هه رگیز نه وه نده پارهم به خۆوه نه بیینی بوو. ئه مه یه که م
جاربوو ئه وه موو پارهی به خۆوه بیینم..

وه ختایه ک دوعاخوازیم له سموری کرد، به خه مینی گوتی:
- تازه ئه مه چوو، به لام بۆ له مه ودوا چاوت بکه وه، گویت
لیمه؟ نه که ی له گۆشه یه کدا دانشیت به دهم باویشکدانه وه
مییشان بخه سینیت!

ئه وسا کیسه یه کی توتنی گولڤۆزیکراوی دامی وگوتی:
- ها ئه مه ش بۆ خۆت، کاریکی جوانه. من بۆ زپکیژه که مم
دروستکردبوو، به لام با بۆ تو بیت. ده ی باشه خودا حافیز.
هه میشه کتیب بخوینه وه، ئه مه باشتین بۆ تو!

هه ردوو قۆلی له بن باخه لمه وه گرت و به رزی کردم وه وه
ماچی کردم، ئه و جا له سه ر شوسته ی له نگه رگا که داینام. زۆر
دلم به حالی ئه و سووتا، به زه ییم به خۆشما هاته وه. که
گه پرایه وه له دواوه ته مه شای ئه و زه لاهه که ته ییم ده کرد که
دبری به کۆل به رو هه ماله کان ده دا بۆ سه ر که شتییه که
ده گه پرایه وه زۆر به زه حمه ت جله وی گریان ی خۆم پنده گیرا.
ئیدی له سالانی دواتردا، تووشی زۆر خه لکی ساده، پاک،
گۆشه گیر، له وانه ی که ژیان په راویزی خستبوون، بووم.

نەنگ و بابام بۆ شار گەرانەو. مەن لە باریکی دەروونی
خەمناک و توورە و ناپازییەو بۆ لایان گەرامەو، دلم زۆر
تەنگ بوو. چما وەکو دزیک مامەلەیان دەگەل مندا کردبوو؟
نەنگم بەو پەڕی میرەبانی پێشوازی کردم. یەکسەر چوو
سەماوەرەکی پێکەرد. بابام وەکو هەمیشە بە تەوس و
توانجەو پرسى: - ها، پارەیهکی زۆرت کۆ کردوو تەو؟
مەن کە لە بەر پەنجەرەکا دا پۆنیشتبووم، بەرسفم دایەو: -
هەرچەندم کۆکردبیتەو، هێ خۆمە.

بە کاوێخۆ پاکەتە جگەرەیهکم دەرھیتا و جگەرەیهکم
داگیرساند. بابام کە چاوی لێ نەدەگواستەو گوتی:
- هەو! هەر لەمەمان کەم بوو! نەمردی فێری گەلای
شەیتانیش بووی؟ باشە هیتشتا زۆر زوو نییە؟
بۆ خۆرانا نەو گۆتم: - کیسەیهکی تووتنشیان بە یادگاری
داومەتی.

بابام هاواریکی تووندی کرد:
- کیسەى تووتن! نۆبەتی ئێو قەوانەیه، باشە کیسەى
تووتنت بۆچییه؟ پێم پادەبویری؟!

هەردوو باسکە بەهیزەکانی بلاوکردنەو بە پڕتاو بۆم
هات، چاوێ کەسکەکانی گریان لێدەبوو، مەنیش لە جێی خۆم
هەستام، سەرم دانەواند و سەرم بەر سکی پیرەمێرد کەوت.
بەپشتا کەوت. چەند ساتیک کە بەلای مەنەو زۆری خایاند،
بەچاوی ئێبلەقەو لەو گۆرە مایەو، حەیرەت و حەپەسان بە
سیمایەو هاواری دەکرد. دەمە ڕەشەکی داچەقی بوو. بە
پاویژیکى ئارام پرسى: - تۆ لە مەن دەدەیت؟ لە بابات؟ لە
باوکی دایکت؟

یه کسەر ههستم کرد که کاریکی زور خراپم کرد، بۆیه به دهمه لالکتهوه گوتم: - ئاخو تو زیاد له پتووست لیم ددهدی، بهسه تاکه ی!

بابام، به ئه سپایی له جینی خۆی ههلسا، له لاهمهوه پوینشت، بهلێ سیفاره که ی له دهستم راپسکاند و له په نجه ره که وه تووپی دایه ده ری و به دهنگیکی ترسناک گوتی:

- هه ی کهر! نازانی خوای گه وره هه رگیز له م کارهت خوشنایی؟

ئه وسا پووی کرده نه نکم و گوتی:

- ئافرهت تیده که ی چ ده لیم؟ ئا ئه مه، ئه و نه گبه تی شوومه، لیتی دام، ئه گه ر باوه پ به من ناکه ی له خۆی بپرسه.

نه نکم هیچی لی نه پرسیم، به لام لیم نزیک بووه وه، چنگی نایه قزه که م و سه ری پاوه شاندم و گوتی: - ئه مه ش سزای تو، بپگره ده ی!

لیدانه که ی نه نکم هیچ ئازاریکی جه سته یی نه گه یاندمی. به لام له ناخا بریندار بووم، خه ریک بوو له شه رمه زاریا ده توامه وه، به تایبه تی تانه و ته شه ره کانی بابام زۆریان ئه زیهت دهدام. ئه و پیاوه تویتکه ی نه ده گرت، له سه ر کورسیه که ی هه لده ستا و داده نیشته وه، به هه ر دوو ده ستان ده یکنشا به ئه ژنۆی خۆیدا و ده یگوت: - ئه ئاوا، لیده، تا ده توانی لیتیبه.

خۆم له ده سته ی نه نکم ده ربازکرد و په نام برده به ر دالانه که، له و ئی له سووچیکا خۆم دا به عاریدیا، هیلاک، که نه فت، مینشم دنگه ی ده هات، گیزه گیزی سه ماوه ره که له گویمدا ده نگه ی ده دایه وه.

نه نکم هات به لاهمه وه، به سه رما دانه وییه وه و له بن لیوانه وه گوتی: - بمبوره. خو ئازارت نه گه یشتی، نا؟ هیچ چاریکی دیکم نه بوو، ده بوایه دلی بابات بده مه وه، ئاخو ئه ویش پیر بووه،

دهبى حورمه تى بگيريت. ئەوئيش دەردى سەرى دىنباي بەسەر
ھاتوۋە، خەمى دىنباي لە دلدایە، نابى دلى بىە شىنيت، ئەليوشا
گيان، تو ئىدى منال نيت، گەورە بوويت، دەبى ئەو شتە
بزانيت، خو باباشت ھىچى لە مندا ل نەگە پراو تەوہ. مندا لىكى
گەورە يە و تەواو.

ئەم قسانە وەکو ئاويكى فېنك بە دلمدا کران. چپە و قسە
پەر مېھرەکانى، سوکنایى بە پوحم دەبەخشى و ئازارى کەم
دەکردمەوہو لە ھەمان کاتدا لە خو تەرىق دەبوومەوہ.
بەتووندى باوہشم پيدا کرد، دەستمان لە ملی يەکدى وەرینا و
کەوتینە ماچکردنى يەکدى، ئەوجا گوتى:

- ھەستە بېر بولای بابات! ئىدى ئاشت دەبیتەوہو دلى
دیتەوہ جى، بەلام وریابە لە بەرچاوى ئەو جگەرە مەکیشە..
پەلە مەکە تا وردەور دە پادیت.

بۆ ژوورەکە گەپامەوہ، تەمەشایەکی بابام کرد، چىواي
نەمابوو لە قاقای پىکەنین بدەم. وەکو مندا ل خوشحال بوو.
پوخسارى دەدرەوشایەوہ ھەردوولاقىبە عاریددا دەدا و ئازای
بەدەنى ھاتبووہ سەما، بە قامکان دەیکیشا بەسەر مێزەکەدا،
کە پەردەيەکی سوورى پيدا درابوو، گوتى:

- فەرموو سابرىنە چکۆل! دەتەوئ ديسان بەر شاخەکانتم
بدەي؟ ھەي دوومۆر، دەقاودەق باوکتى، بە موو لەو لات
نەداوہ! بەبى نیشانەي خاچ دىیتە ژوورەوہ. يەکسەر دەست بە
جگەرەکیشان دەکەي. تفو لە چارەت ھەي پوناپارتى چکۆلە،
دوو کوپىکی قەلب ناھىتیت!

بیدەنگ بووم. ھىچى پىن نەبوو کە بىلێت، ھىلاک و ماندوو
بیدەنگ بوو. بەلام بەدەم چا خواردنەوہ کەوتە ئامۆژگارى
کردنم:

شيوه له و سپيډاران که بهره و قازان ده پوات. قهراخی شيوه له کان، گزجاره، لقی گزه کان، به پروتی بهر ز بوونه ته وه، که سه پریان ده کی، له ژیر زهرده په پی ته زی ه تاوی پوژ ناوادا، وه کو قامچیه کی له خوینا ه لکشاو دهنوینن. شیبای ئیواره ی درهنگ، که رویشک ی به گژ و گیاکان ده کرد، له و بهری که ند و شيوه له نزیکه که وه، سیټهر و تارمایی، به جموجوولی کوران و کیژانی ناشقی گونده کانی نه و نزیکانه ده بینرا. به دهسته راستا و له دووره وه، دیواره سووره کانی گورستانی ناسراو به ' په رستگ ی بوکروف ' بهر ز بووه ته وه. به لام به دهسته چه پدا، بیتشه یه ک وه کو په له هه روړیک به به روکی ئاسمانه وه دیاره. نه مه گورستانی جووله که کانه. ئیدی بیتنه وایی و هه ژاری به هه موو شتیکه وه دیاره. له م سهر و نه و سهری شار، کولیت که وپلانی دارین له تو وایه له ده لاقه و له په نجره کانی خوځانه وه به داخ و که سهره وه ده پواننه پڼگاوبانه ته پ و تو ز اویه کان. ئیدی مریشکی لاواز و جووجه له ین مرده لوخ و بی خواردن به م پڼگایانه دا ده سوورانه وه. دهنگی بۆره ی چیلان که به لای دیری پڼچیچی دا تیده په پڼده هاته گوځ. دهنگی جوق و که پڼایه کی سوپایی له سه ربازگه یه کی نزدیک ده که ییبه ئیره. دهنگی شه پیوور و سازین هه وایی ده هات.

کابرایه کی مه ست به لاما نا په ت بوو، ئوکور دیونیک ی پڼبوو، به تووندی لیدده دا و له بن لیوانه وه، ده ی پرتاند وده ی بۆلاند: -
بۆ کوځ ده چی، ههر ده تگرم.

نه نکم که به نیگای تووړه وچاوانی له داخا سوور هه لگه پراوه وه ته مه شای تیشکی سوورباوی هه تاوه که ی ده کرد،
گوټی:

- كى دەگرى، كەودەن؟ ھاكا كەوتىتە سەر ئەرزەكە و خەوت لىكەوت، بە خەوتووىي پروتت دەكەنەو، تەنانت ئەو ئۆكۆردىۋەنەشت، كە داخى دلى خۆتى پىن دەردەبېرى، لىدەدزىن. لە كاتىكدا خەرىك بووم سەربھوردى ژيانى خۆم لە سەر كەشتىكەدا بۇ نەنك دەگىراپەو، چاوم بە دەرووبەرى خۇما دەگىرا. ژيانى ئىستام لە چاوتەو ژيانەدا كە جىم ھىشتىبوو، زۆر ناخۇش بوو. ھەستەم بە كۆلى دەكرد. لە مشكىك دەچوم كە كەوتىتە تەلەو. نەنك زۆر بە وردى گوى لىدەگرتەم. وەكو چۆن مەن ھەمىشە بە وردى گويم لەودەگرت. كە باسى " سمورى " م بۆكرد، بە گەرمى نىشانەيەكى خاچى كىشا و، گوتى:

- چەند پىاويكى باشە، خەزەرتى مريەم ئاگادارى بى! پىاويكى مېرەبان بوو، ھەولبدە لە بېرى نەكەي. ھەمىشە چاك و چاكىت لە بېرىت و نەفرەت لە خراپ و خراپى، لە شەپ بكة و لىنى دورور بكةو. زۆر بە زەحمەت ھۆى دەركردنەكەم لە كەشتىكە بۆى پروونكردەو، چۆن و بۇ دەريان كردم. بەلام پاش ئەو ھى زاتم وەبەرخۆم نا، توانىم ھەندى شتى بۇ پروون بكەمەو. زۆر گوئى بەسەربھوردەكە نەدا، بەلام بە جۆرە خەمسارديبەكەو بە كورتى گوتى:

- تۆ ھىشتا زۆر مندالىت، ھىشتا نازانىت كە دەبى چۆن بژىت..

- ھەموو خەلكى ھەر ئەو قەسەيە بە يەكدى دەلەين، پىاوان، كرىكارانى كەشتىكە، پوورە ماترىونا، بەردەوام ئەو قەسەيە بە كورەكەي دەلەيت. پىنم نالىنى رازى ئەو زانستە چىيە؟ نەنك لىئوى گەست، سەرى لەقاند و، بەرسقى دايەو: - بەخوا منىش نازانم!

- ئەدى بۇ ئەو قەسەيە دەكەي؟! -

نەنکەم بە ئارامى بەرسقى دايەوھ:

- بۆ نەيکەم؟ زۆر بەخۆت مەنازە، تۆ ھېشتا منداليت،
ناکړئ ھەموو شتېک بزانی. کى دەزانئ چۆن بڑى؟ مەگەر
تەنیا دزان! بۆ نموونە سەيرى بابات بکە کەسېکى وريا و
فامايە، بەلام قەت نەيزانيوھ چ کارېک بکات. چۆن بڑيت..

- باشە تۆ ژيان دەناسيت، ژيانېکى جوانت بە پړکړدووه؟
- من؟ ئوف، بەلى. ھەم باش و ھەم جوان ژياوم، ھەم
خراپ، ھەموو جۆرەکانى ژيانم، بە ھەوراز و نشينويه و بينيوھ.
خەلکانېک ھىدى ھىدى بەلامانا تىدەپەپړين، پەلەيان نەبوو،
سەر وسينېهرى درېژيان لە دووى خۆ پادەکيتشا. ئىدى بەدەم
پړيوھ تەپ وتۆز لە بن پتيانەوھ بەرز دەبووھو و سينېرەکانيان
دادەپۆشى و دەشتواند. خەمىنى دەمەو ئىوارى بالى بەسەر
ھەموو شتېکدا دەکيتشا. دەنگى ئالۆز و گونگى بابام لە
پەنجەرەکەوھ دەگەبىيە گويمان:

- ئەى پەرورەدگارى بەخشندە، لە غەزەبى خۆت بە دوورم
کە! غەزەبم لى لادە، بە گوێرەى توانای خۆم سزام بدە..

نەنکەم پېکەنى وگوتى:

- بېگومان، خواى بېزار کړدووه! ھەموو ئىوارەيەک ئەم
لاڤە و پارانەوھيەى کړدووه بە پيشە. ئاخىر بۆچى، ئەم گريان
و کوپوزانەوھيە بەچى دەچى، فايدهى چيپە؟ بەشەر لە پېريدا،
لە تەمەن و ژى ئەودا پڼويستى بە ھېچ نيبە، کەچى ھەميشە
ھەر دەرگى و دەنالى و ھاوار دەکات! خوا کە ھەموو شەويک
لە نيو ئاپۆراى دەنگەکاندا گوێى لە دەنگى وى دەبى و
دەيناسيتەوھ پڼدەکەنى و دەلېت: " ديسان قاسيلى کاشيرينه،
ھاواريەتى! قورگى خوى دەدريت " دەى گيانەکەم ھەستە با
بړوين بخەوين..

بپیارم دا بکهومه راوی بولبولان و پهرندهنن ئاوازخوین،
 به خه یالی خۆم لهم پښگایه وه ناننکی باش پهیدا دهکهم. من
 دهیانگرم و نه نکم دهتوانن بیانفرۆشیت. ئیدی تۆپیک، داویک و
 چهند فاقیکم کړی و چهند قهقهه زیکم دروست کرد. به وجۆره
 سهپیده یه کی زوو له نیو پهریز و دهوهن جارپیکا، له
 شیوه له یه کدا خۆم له بۆسه نا، نه نکیشم به خۆ و زهميله و
 کیسه یه که وه به ناو دارستانه که ی ئه و نزیکانه دا ده سوورپایه وه،
 له کارگ و ترئ کتوی و گويز و ئه و شتانه دهگه را.

هه تاوی خاوی هه یقی ئه یلوول، که هیشتا ماندوو و چاو
 به خه و بوو، تازه له ئاسۆه گزنگی دابوو، تیشکه زهرده
 کاله که ی جارئ له په له هه وره کاندان و نه دبوو و جارئ له
 سهراپای منی ددها، کهند و له ندهکان هیشتا پر سینه بوو، مژ
 و دووماننکی سپیواژ له ویتوه بهرز ده بووه وه، به ریکی کهند و
 دۆله که پرووته نکی زۆر پک و پژد بوو. به ره که ی تر که متر
 لیژه، یه کپارچه گیا زهره و پرووه کی چرمسی وگه لا سوور و
 زهره باو بوو، بایه که ره دووی دهخستن و له دۆله که دا بلاوی
 دهکردنه وه.

له قوولایی دۆله که دا، له نیو دهوهنه چرکانه وه په ره سیلکان
 دهخوینن و، له دهوور بهرما کلک ته قینه، گه روو سپی خۆ پر با
 دهکهن و ئیدی وه کو کچانی کونافینو، که له پۆزانی جهژنا،
 سهری قسان داده مه زرینن، به جریوه جریو ده یکن به پۆژی
 خویان... ئه مانه زۆر زیته لښ، فزولن و ده یانه وئ هه موو شتیک
 بزائن و هه موو شتیک له بنج و بناوان بکهن، بۆیه یه ک یه ک
 ده که ونه داوه که مه وه. ئیدی هه رچه نده دیمه نی په شوکان و
 ده سه پاچه بوونه که یان خه مناکه، به لام ئه وه ی بۆمن گرینگه
 کاره، کار دهکهم. ئیدی تهیر وتووه کان له قهقهه سه که دهنم،

قههسهکه له گونیهک دهنه تا که میک تاریک بیت و بالندهکان
نارام بگرڼ.

پژلیک له سهر قوپنه دوهونیک دهنیشنوه، مهستی تیشک و
تیرپژزی هه تاوهکن. زور به جوش دهوینن. له کومه لیک
منداله مهکنه بلی لاسار دهچن. که میک له سهر و ترهوه، قوشیک
له سهر دوهونیک نیشته و تهوه، له جیی خوی ناجوولی.
به دهنووک ژیر بالهکانی دهخورینن و ددوژن، به
چاوه پشهکانی دهپوانیته دهوړوبه ری. له ناکاوا 'میثه سی'
یهک هه لدهفری، یه کړاست بهرن دهبیتهوه و میث ههنگیک له
ثاسمان دهقوزیتهوه و دهیپنیتته خوارهوه و له سهر پنجه
دپوویهک دهنیشیتتهوه و هه رلهوئ دهمینیتتهوه و دوباره سهر
به م لاهو به ولودا و هره گنیریت. له ناکاوا پهرندهی دهنووک
خوار، که نیشانهی خوش یومنییه و من زوری هه زلیده که م، له
پهوی خوی داپراوه به بیتهنگی دیت و له سهر چلی نه مامیکی
سپیدار دهنیشیتتهوه و هکو جهنه رالیک سهرکه وتوو دهکه ویتته
پوزلیدان و خورانان، ناو به ناو هاواریکی تووړه دهکات و
دهنوکه پشهکه ی بهرن ونزم دهکاتهوه.

تا هه تاوهکه زیاتر بهرن دهبیتهوه، ژماره ی پهرندهکان
زورتر دهن و ناوازی جوراوجورتر دهوینن. دله که پربووه
له ناوازی موزیکالی و ناویتهی سه دای وشکی نه و دپووه
چاره دهبیت که بایه که بی پورا دهیپنیتی و دهیبات و
خستویه تیه هه له که سه ما.

دهنگی ویلی پهرندهکان ناتوانن، نه و هه راوزه نا خه مناکه
کپ بکاتهوه.. له دهنکی مالاوایی و دوعاخوازی دهچوو. زیاتر
له گورانی به پیکردنی هاوین دهچوو. تیکرای نه م ناوازان، پیتم
و شاهنگی چامه یه کی شاهنگداری له هه ست و سوزما
پیکده هیتا، له ژیر گوشاری نه م واقعیعه دا، به بی نهوه ی له

دهستی خۇما بئى، هەندى ديمەن و وڭنەى ژيانى پابردووى
خۇمى لەلا زندو و كردمهوه. لە سووچىكى ناديارهوه، لە
جىيەكى بەرزەهوه، نەنكم هاوارى كرد:- لەكوئى؟

لە تروپكى هەلدېرەكەدا، لەسەر سەوزە گىايەكە
پوڭنېشتېبوو، پرياسكەيەكى پاخستېبوو، نان و خەيار و توور و
هەندى سىڭى لە سەر دانابوو. لە نىڭ ئەم هەموو نىعمەتەدا،
شوشەيەكى بچووكى زۆر جوان كە قەپاخەكەى لە كريستال
دروستكرايوو و وڭنەى سەرى ناپليوونى پتوھبوو، شوشەكە
تۆزى قۇدكاي بۇندارى تايبەتى تيابوو.

نەنكم بە پەزامەندىيەوه گوتى:- خواى گەورە چەند
ئاسوودەين! ئەم ديمەنەنە چەند جوانن!

- شيعريكم لە سەرى داناوه.

- بەراست. ئادەى بۆمى بخوڭنەوه؟

ئيدى ئەو وشانەى، كە ريزم كردبوون و لە قالبى شيعرا
دامرشتېبوون، بۆ دەخوڭنەوه:

زىستان بەر دەرکەى لى گرتووين

گولان، ترسى مەرگيان لىنېشتووه

ئەى هەتاوى جوانى هاوين،

قياڭ راز وئەفسوونى خۆى هەيه!

چاوهروانى نەكرد تالې بېمەوه، قسەكەى بېيم و گوتى:

- ئەم قسانە هەر هەمووى وتراون، جوانتر لەمەش

وتراون، ئەوسا دەستى پېكرد:

ئەفسوس خۆرى هاوين دوور كەوتەوه

بولبولانى ئەو ديار و دەرە كۆچيان كرد

بەتەنيا مامەوه.. كىژىكى تاق و تەنيا

دلم كەلكەلى هاوين دەكا

بەيانىيەك لە هەموو پتەكەوه

بږی هاتن
 فیانی خځم بیر ده که ویته وه
 به دهم ږیره، میهر له چاوانمه وه
 سهری کرد.
 له ژیر ناسمانی شینا، سهدای
 فیغان و نالین دی..
 سهرما سهره تاتکیته تی
 گول که وتو وه ته ناو یلکه
 نازیزانی دله که م،
 که سهرما هه لیکرد
 یه که م به فر دایکرد
 دنیای داپوشی
 وهرن دلم دهریښن
 بق میړگیکی بهرن
 به به فر داپیوشن.

هه لبه ته به هیچ جږی به خوما نه شکامه وه، که رامه تی
 شیعریم نه پروو شا، به پتچه وانه وه زوریش شیعره که م به دل بوو.
 زورم به زه یی به کچی ناو شیعره که دا هاته وه. نه نکم گوتی:
 - ده بیښی؟ خه م وپه ژاره، ناوا ده شیعر ښیریت. نه م شیعره
 کیژیک دایناوه. کیژیک که له هاوینا، له گهل دهنکه که یدا.
 سووړاوه ته وه، چووه ته گه شت، به لام هه رکه زستان هاتووه،
 دهنکه که ی به جیتی هیشتووه، لینی دوور که وتووه ته وه، په نگه
 دووی کیژیکی دی که وتبیت. ئیدی کیژی په نجاوه، خه فه تی
 خواردووه، گریاوه، شتیک که مرؤف خوی تیا یا نه ژیا بښ،
 به پړخ هه سستی پینه کردبیت، مه حاله بتوانی به دروستی
 گوزارشتی لښکات. ته مه شا بزانه نه م کیژه چهند جوان،

توانیویه تی کول وکوفانی خوی بشعرینیت، له قالب و پیتمیکی
بڼ وینه دا دای بپړژیت!

که نه نکم، بڼ په که مجار په رنده کانی فروشت و چل
کوپیکیان دای هه سهری سوپما، باوه پری نه ده کرد:
- سهیره! من وامده زانی ته م کاره ته نیا هه زه و هیچی دی،
ته نیا بڼ کار به سهر بردنه. ته نیا گالته بازار په. هه و سیکي
په و ته نیه. که چی ده رکوت، ته مه نیشه، ده سته کوتی هیه.
- هه رزان فروشتوتن..

- ئی من چوزانم!
پوژانی بازار، په ک پوبل و هه نديجار شتی زیاتری ده ست
ده که وت. پتی سهیر بوو، باوه پری نه ده کرد، مروف بتوانی به
کاری ناچیز پاره یه کی باش به ده ست بیتیت.
پتی ده گوتم:

- تو سهر له م کاره ده رده که ی؟ من ژنیکي جلشور دهناسم
که له به یانیه وه تا ئیوارچی جل ده شوات، ژووری مالان پاک
و خاوین ده کاته وه، که ئیوارچی ده ست له کار هه لده گریته نیا
چاره که پوښکی ده دهنی. که چی ئیمه هم ده چینه که شت
وه هم په ک پوښمان ده ست ده که وئ، ته مه کاریکی په و نیه،
هه له یه، گوناچه فرندان له قه فه زان تووند بکړین. ده بی واز له م
کاره بیټی ته لیوشا گیان.

به لام من پمووده ی پاره فراندن بوو بووم، له زه تم له م
کاره ده بیټی، خوم کوڅای خوم بووم، ئازادی ئازاد، زه پم بڼ
که س نه بوو جگه له فرنده ین به سته زمان. که ره سته ی
زور باشی پاره کیشکانم په یدا کرد، قسم له که ل پاوچیانی به
ته زموون و شاره زادا کرد، زور شتیان لیوه فیربووم. له وه به
دواوه، مه یدانی کاره که م فراوان کرد، به ته نیا ده چوومه پوښ،
دوور ده پوښستم، هه نديجار نزیکه ی چل کیلومه تریک دوور

دهکه و تمه وه، دهگه ييمه ليږه واره کانی کستوفوی که ناری څولگا،
 ئیدی له وچ به که یفی څوم کیشکە ی " قه رزه بیل " م پاو ده کرد،
 ته یریکی سپی کلک دریژی زورجوان له و ناوه هه بوو، که "
 قرقه فیان " پنده گوت، ته یربازان زور هه زیان له م فرنده یه
 ده کرد، جار جار ئه وه شم پاو ده کرد.

هه ندیجار، دوا ی خورئاوا له مال وه دهر ده که وتم و به
 دریژی ی شهو، پیگای قازانم ده دایه ژیر پیوه. به تایبه تی پاییزان
 که باران ده باری و دنیا ده بوو به قوږ وحه پی... ئه و زار
 وکه رهسته ی پاوه که م، له فاق و قه فه ز وکیشکە ی مومیاکراو تا
 فرنده زندووه کانی پین بخله تینم، له تووره که ی مشه ما دهنه و
 ده مده به کولما و، دار ده سستیکی دار گو یزم به ده سته وه ده گرت
 و برۆ. دنیا ته زی بوو، تاریکه شهوی پاییز ترس و سامی
 ده خسته دلمه وه. سپیداری زه لام، له م به رو له و به ری
 پیگاکه دا، که هه وره تریشقه لیی دابوون و نیوه سووت
 بوو بوون، باران به لقه کانیا نا ده چۆر پیه وه و به سه رو گو یلاکما
 ده رژا. به ده سته چه پا و له بناری شاخه کانی دیار پروباری
 څولگا که ئاوه که ی رهش ده چووه وه، له دووره وه تروسکه ی
 بورجی که شتیان و به له مانی باری، دیرکه وتوو، ده دره وشایه وه،
 له تۆوا یه به ره وه هه لدیریکی پین بن ملده نه ن.

من گو یم له دهنگی شووت و شلپ وهژری پانکه کانیا ن
 ده بوو که ده یانکیشا به ئاوه که دا.

که وێل و کوخته ی ئه و گوندانه ی که به لایاندا تیده په ږیم، له
 قوولایی زهویه مسینه که وه، سهریان قوت ده کرده وه. سهگی
 دپ هیرشم بق دینن، هه سه سهکان، شاوران لیده دهن و
 به تر سه وه تیم ده خوږن: - زه لام کیی؟ به م شه وه له چی
 ده که پئی؟

ده تر سامحه سه سه كان، ده ست به سه ر فاق و ته له كانما بگرن، بويه هه ميشه چهند سكه يه كم له گهل خودا هه لده گرت و ده ميانم چور ده كرد. به و جزره له گوندی فوكينودا دوستايه تيم له گهل پاسداره كه ی ئه وینده ردا پهيدا كرد، هه رجاری ده بيبينيم ده يگوت:

- ديسان تويت؟ كه ته بيهه تيكي سه یرت هه يه، شه و وړوژ به پيوه ی، ماندو و نه بووی، بيزار نه بووی؟

ئه م پياوه "نيفونت"ی ناو بوو، پياويكي كورته بالا ی سه ر بوژ بوو، له په به ن و قه شان ده چوو. زوړ به ی جار، تووريك يان سيويك يان لوچن نوکی برژاوی له ژير كراسه كه يه وه ده ردينا و ده يخسته ده ستمه وه و ده يگوت: - وه ره بچكول، وه ره ئه م به بوتر هه لگرتوه!

تا قه راخی گوند له گه لما ده هات و ده يگوت: - ده برق بچكول، خوات له گهل.

له گهل كه ردی به يانيدا ده كه ييمه ليره كه. فاقه كانم ده نايه وه و قه سه سه كانم كه فرنده ی مؤمياكراويان تيا بوو، به لقى دره ختانه وه هه لده واسی، ئه و جا له قه راخ ليره كه پالده كه وتم و چاوه پوانی هه لاتنی وژم ده كرد. بيدهنگی بالی به سه ر هه موو شتيكي ده ورو به رما كيتشابوو، له تق وایه خه ويكي پاييزه ی قول بردو ونیه تیه وه. له بناری به رزاييه به مژ و دو ومانه كه وه، ئه و ده شت و ميترگ و سه وزه زاره پان و به رينه م ده بينی كه فولگا به ناویا تیده په پری. له وچ، له و دارستانانہ ی قه راخ ميترگه كانه وه، هه تاو به هتواشی گزنك ددها، له تروپكي دره خته كانی جهنگه له كه ی ددها و په نگیكي ئاگرينی پیده به خشی. هه نگی ديمه نه كان له قاوغی خو ده هاتنه ده ری و ئوخژنيكي گزنگيان به دل و ده روون ده به خشی. ته مه كه زور به خيرا یی و بگره به په له پړوزی

له سهر سهوزه زاره كه بهرز ده بووه وه له ژیر تیرپوژ و تیشکی هه تاوه كه دا وهكو زیو دهره وشایه وه و، له ژیره وهش، له سهر ئه رزه كه، گيا و دهوئن و دار و درهخت به دیار ده كه وتن و له تو وایه چه مه نزار و میترگوزاره كان له ژیر گهرمای هه تاوه كه دا ده توینه وه و له شیوه ی جوگه له یین زیریندا به هه موو لایه كدا ده پوئن. هه تاو له ئاوی خه والووی كه ناره كه ده دات و پوباره كه به بۆنی خوشی پاییز موعه تر ده كات.

دنیا ئه وه نده ساف و پروناكه، دهشت و دهر بووه به فهزایه كی ئه وه نده به ربلاو نه پانی دیاره نه درپژی.. هه موو ئه م دیمه نانه پرویان كردووه ته دوورییه كی ئه وتو كه پیاو چه ز ده كات هه تا برده كات، ئه و دنیا به ته ی بكات. من زورجار له م شوینه وه هه لاتنی خۆرم دیتووه، به لام هه موو جارێ دنیا به كی تازهم دیتووه، جوانی به یانیان چاوانمی مهستی مهست كردووه.

هه تاوم زۆر خوشده و یست، خوشه و یستیه كی تایبهت، ناوه كه یم كه پستم و ئاههنگیكه ئه فسووناوی ههیه خوشده ویت. چه زده كه م چاو بنوقینم و پوخسارم وه ربگێرم و بیده مه بهر تیشكه گهرمه كه بیان كه وهكو شمشیر له درزی په رژینیکه وه یان له میانی گه لای درهختیکه وه، دهرده كه ویت تووند به هه ر دوو دهست بیگرم.

بابام پێژیکی زۆری بق 'میر میخائیل چیرینگوفسکی و فیودوری خانه دان هه بوو كه په فزیان كردبوو كپنۆش بق هه تاو بهرن '، به لام من ئه و دووانه م به تاوانبار، به شووم، به نه حس، به پهش وهكو قه رهج ده زانی، وهكو جووتیاره موردوفینه هه ژاره كان، به چاو پرووش و پیه پوقاویم ده هاته خه یال. كه هه تاو هه لده هات وه میترگوزار و له

سه‌وزه‌زاره‌کانی ددها، خورسک، بی‌ته‌وهی له ده‌ستی
خوما بیت، به شادمانیه‌وه بوی ده‌گرژامه‌وه.

کاژستانه‌که به سه‌ر سه‌رمه‌وه زه‌مزمه‌ ده‌کات، ئاوانگی
سه‌ر گه‌لا هه‌میشه‌ که‌سه‌که‌کانی ده‌ته‌کینیت. له سیبهری
دره‌خته‌کاندا، پاشماوه‌ی سه‌هولی به‌یانیان به‌سه‌ر گه‌لای
ددانه‌داری پرووه‌کی سه‌رخسه‌وه وه‌کو زیو ده‌دره‌وشیتته‌وه.
به‌لام نه‌و گژوگی و پروه‌که زه‌ردانه‌ی که باران لینی داو و
به بی جووله له ئه‌رزه‌که‌دا پاکشاو و مت بوون، هه‌رکه
تیشکی هه‌تاوه‌که به ئاسته‌م لینیان ده‌دات، ته‌کان ده‌خۆن و
زندوو ده‌بنه‌وه و گیانیان وه‌به‌ر ده‌که‌ویتته‌وه. پێده‌چی ئه‌م
جووله‌یه دوا هه‌ولی ژیانه‌وه‌یان بیت.

فرندان، بیدار ده‌بنه‌وه، چۆله‌که‌ی قورقوف، تووکن و
بۆره‌قنه‌ چالوچل ده‌که‌ن. بولبولیک له سه‌ر چلیک خۆنۆنی
ده‌کات، ته‌یریکی ده‌نووک خواری ئاگرین په‌نگ، له سه‌ر
تروپکی دار کاژه‌کان چینه له به‌ری کاژه‌کان ده‌کات. ته‌یریکی
قورقوفی سه‌ی په‌نگی کلک و بالدریژ، به‌سه‌ر چلیکه‌وه، باله‌کانی
لیکدی ده‌دات، چاوه‌ په‌شه‌ سرکه‌کانی بپروه‌ته داوه‌که‌ی من. له
ناکاوا جه‌نگه‌له‌ کپوکپ، بێده‌نگ و خه‌والووه‌که، پرده‌بیت له
ده‌نگ و ئاوازی سه‌دان ته‌یر و په‌رنده و فرنده، پرده‌بیت له
جوانترین خه‌لقه‌نه‌ی زندووی دنیا. ئه‌گه‌ر ته‌یران نه‌با، توانای
داهینانی به‌شه‌ر چۆن ده‌یتوانی جوانیانی وه‌کو فریشته به
هه‌موو شیوه‌کانیه‌وه بخولقین و خه‌م و په‌ژاره‌و کول
وکوفانه‌کانی خوی له و پێگه‌یه‌وه بپه‌وینیتته‌وه.

به‌زه‌بیم به‌و ته‌یرانه‌دا ده‌هاته‌وه که راوم ده‌کردن، هه‌ستم
به‌جۆره شه‌رمه‌زارییه‌ک ده‌کرد که له قه‌ه‌زم تووند ده‌کردن.
حه‌زه‌که‌م به‌رده‌وام، ته‌مه‌شای جم و جولیان بکه‌م. به‌لام
مه‌یلی راوکردن و ئاره‌زووی کاسبی و پاره‌ په‌یداکردن، میهر

وبه‌زه‌یی منیان زنده‌به‌چال ده‌کرد. زور له‌زه‌ت له سلوکی
وسرکی وفیل و ده‌ه‌ویه‌کانیان ده‌بینم.

ئوه ته‌یریکی شینه، سه‌ره‌تا زور به‌وردی له داوه‌که ورد
ده‌بیته‌وه، که هه‌ست به‌خه‌ته‌ر و مه‌ترسیان ده‌کات خوی له
قه‌ره‌ی داوه‌که نادات، ده‌که‌ویته‌ چینه له و دانه‌ویلانه‌ی که له
ده‌ورو به‌ری داوه‌که پوکراون. ئه‌م په‌رنده و کیشکه کیتیانه
زور سرک وزیره‌کن، به‌لام له کونجکاوی و لاپه‌ره‌سه‌نی خویانا
تووش ده‌بن و ده‌که‌ونه تالوکه‌وه. به‌لام هه‌ندیک ته‌یری له
خوبایی و گیتی وه‌کو 'سیهره'. پۆل پۆل خو به توپه‌که‌ما
ده‌دن و گرفتار ده‌بن، پیک وه‌کو ئه‌و بورژوا ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی
به‌کۆمه‌ل پووه‌که‌نه کلێسیان. که گرفتار و گیرۆده‌ ده‌بیته،
ته‌واو ده‌په‌شوکیته، ده‌حه‌په‌سیت، چاو ده‌گیتیت و به‌ ده‌نوکه
تیژه‌که‌ی ده‌ندوک له قامم ده‌دات. به‌لام ته‌یری 'ده‌نووک
خوار'، زور به‌ ئارامی و یقاره‌وه، دیت و ده‌که‌ویته داوه‌وه.
به‌لام کیشکه‌ی سه‌ره‌په‌ش، ماوه‌یه‌کی زور به‌ دیار داوه‌که‌وه
ده‌ه‌ستن، ده‌نوکه دریژه‌که‌ی به‌ملاو به‌ولادا باده‌دات، خوی
به‌سه‌ر کلکه دریژه‌که‌یا ده‌دات، ئیدی ئه‌م ته‌یره وه‌کو
دارکونه‌ره به‌قه‌دی دره‌ختاندا هه‌له‌ده‌زن و داده‌گه‌پ و
قورقوفان راوده‌نیت. ئه‌م ته‌یره بۆره‌قنه‌یه، شتیکی سه‌یره،
وابزانم به‌ ته‌نیا ده‌ژی، گوشه‌گیره نه‌که‌سی خوشده‌وی و
نه‌که‌س خوشی ده‌وی. وه‌کو قه‌له‌په‌شان، حه‌زی له دزین و
شاردنه‌وه‌ی شتی بریقه‌داره.

ده‌ورو به‌ری نیوه‌پۆیان له راو ده‌بوومه‌وه به‌ ناو
دارستان و مه‌زراو ده‌شت و ده‌راندا بق مال ده‌گه‌رامه‌وه. بۆیه
به‌ پاسه‌ پینگاکان و به‌ ئاوه‌دانیا نه‌ده‌گه‌رامه‌وه، چونکه
ده‌زمانی کوپانی گه‌وره و بچووکی ئه‌و گوندانه‌ی که وتبوونه

سەر پینگاکه پټیان پټده گرتم و هم قه قهس و فاقه کان و هم
 ئهو تهیرانه یان لټده سه ندیم که راوم کرد بون.
 ئیواره یه کی درهنگ که نهفت و برسی ده گه ییمه وه مالی.
 به لام هه ستم ده کرد که ئهو پوژه گه وره تر بووم و زورشتی
 تازه فیر بووم و هیز و توانام زیاتر بووه. متمانم به خو پتر
 بووه.. ئیدی ئهم متمانم به خو بوونه، وایکرد که گوی به تهوس
 و توانجه کانی بابام نه دم، که بینی تهوس و توانجه کان به هه ند
 وهرناگرم و سوورم له سەر کاری خۆم، پاونیژی خۆی
 له گه لما گۆپی و زور به جدی گوتی:

- ئهم کاره تورپه هاتانه دات نادات، به قسه ی من ده که ی
 وازی لئ بیتنه. کهس به تهیر فروشی هیچی به هیچ نه کردووه.
 ئیش و کاریک هه لپژیره، که میشتک بکاته وه. مرقف بۆ ئه وه
 دروست نه بووه، که هه موو ته مهنی به کارین مندا لانه بیاته
 سهر. به شهر توو یکه خودا وه شان دوو یه تی، ده بی گول بکات،
 بیته بهر، به ربدات! به شهر وه کو پاره یه که له شوی نی گونجاوا
 بخری ته کار و وه به ره ی نانی پټ بکری، ده بیت به سی هینده. پټ
 وایه ژیان کاریکی ئاسانه؟ نه خیر. ژیان زور سه خته! جیهان
 وه کو شه وه زهنگه، ده بی هه ر که سیک، به خۆی چرای خۆی
 داگیر سیتیت. هه موومان به ده قامکانه وه له دایک بووین،
 ده مانه وی ده ستمان بگاته دوورترین ئاقار و هه موو شتیک
 هه لبرگین، ده بی به هیز بی، که هیز دادی نه دایت، ده بی زرنگ و
 فیل باز بی.. په نابه ریت بهر مانۆران. هه رکه سیک هم به جووک و
 هم به یه یز بی، له هه موو دینی ده بیت، نه به که لکی به هه شت
 دیت و نه به که لکی دۆزه خ. له کومه لگه وه ناو به شه راندا بژی،
 به لام هه می شه ئه وه ت له یاد بی که ته نیای. گوی له هه موو
 خه لکی بگره، به لام باوه به کهس مه که.. ئه گه ر باوه پکه ی
 زه ره ر ده که ی ت. فیری بټدهنگی به، قسه هه زاه و دووانی

به کاره. مال و شاران به قسه دروست ناکرین، به لکو به پاره و
نامیران دروست ده کرین. خوتو بشکیری یان کالمیکیان نیت که
جگه له پەز و پیستان هیچی تریان نییه..

ئو دهیتوانی شهوان تا به یانی ئه و جوره قسانه بکات.
هه موو گوته و گوتاره کانیم ئه زبه ر بوو، دل به ندی قسه کانی
بووم. به لام متمانه ی ته و اووم به مانای قسه کانی نه ده کرد. له
قسه کانی گه ییمه ئو ئه نجامگیریه ی که دوو هینز ژیانیان
سهخت کردووه: - خودا وخه لکی.

نه نکم له بهر په نجه ره که دانیشتبوو، خه ریکی ته شی پستن
بوو، ته شیه که، به گف وهۆپ، له نینو قامکه زرافه کانی
ده خولایه وه. ماوه یه کی زۆر به بیته وه ی ورته بکات، گوئی له
قسه کانی بابام گرت، پاشان له ناکاوا هاته قسان:

- هه موو شتیک به ئیراده و ویستی دایکی خواجه، به
ویستی پاکیزه ی پیروژه.
بابام هاواری ده کرد:

- ئه وه چ ده لیتی ژنه که؟ خوا؟ واده زانی من خوا ناناسم،
خوام له بیر کردووه؟ من خوا ده ناسم زۆر باشیشی ده ناسم.
پیم بلێ خودا ئه م هه موو که ر و گایه ی به دنیا دا
بلاو کردووه ته وه هه ی که وده ن؟

وام وینا ده کرد، له دنیا دا، له ژیان ی سه ربازان و قوزاقان
خۆشتر و ئاسانتر نییه. ژیان یان ساده و ئاسووده یه. به یان یان
ئه که ر هه و خۆشبا، له و بهری دۆل و شیوه که ی به رده م مالی
ئیمه دا کۆده بوونه وه. به دهشت و ده ره که دا بلاو ده بوونه وه،
مه شق و پاهینانی گۆنگ و ئالوزیان ده کرد، به قه مسه له ی
سپییه وه، تفهنگ به ده ست، به مه ی دانه که دا غار ده دن، به سه ر

که‌ند وله‌نده بچوکه‌کاندا بازده‌دن، له دۆله‌که‌دا ون ده‌بن. هه‌نگی له نا‌کاوا ده‌نگی شه‌پوریک به‌رز ده‌بن‌ته‌وه، سه‌ربازه‌کان دووباره، به دهم هوراکیشانه‌وه، له مه‌یدانه‌که‌دا ده‌رده‌که‌ونه‌وه. به دهم گرم وه‌زۆری ته‌پله‌وه، به خۆ ونیزه‌کانیانه‌وه به‌ره‌و جاده‌که‌ی به‌رمالی ئیمه هیرش دینن. وام خه‌یال ده‌کرد هه‌ر ئیستا کوله‌که‌ی ئیمه وه‌کو خه‌رمانه پووشیک هه‌لده‌گرن و وێرانی ده‌که‌ن و ده‌یده‌نه دهم باوه. منیش به لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌وه، به دهم هوراکیشانه‌وه، به‌غاردان دوايان ده‌که‌وتم. ده‌نگی تووندی ته‌پل و ده‌هۆلان، ئاره‌زوویه‌کی تووندی خراپکاری له ناخما جۆش ده‌دا، بۆ نمونه وێران کردنی په‌رژینیک یان لیدانی که‌سیکی له ناخما ده‌هاپوژاند.

سه‌ربازه‌کان، له کاتی پشوو باشداتووتنی خۆمالیان ده‌دامی، تفه‌نگه قورسه‌کانی خۆیان به‌من ده‌سپارد. هه‌ندیجار یه‌کێکیان ڕووی سه‌ره‌نیزه‌که‌ی ده‌کرده من و به شۆخییه‌وه و به ده‌نگیکی گه‌ ده‌یگوت : - با ورگی ئه‌م سیسرکه بدرین! سه‌ره‌نیزه‌که له به‌ر تیرۆزی خۆره‌که‌دا ده‌دره‌وشایه‌وه، ده‌تگوت گیانی له‌به‌ره. وه‌کو ماریک خۆی بۆ پێوه‌دان ئاماده بکات، خۆی لوول ده‌کرد. دیمه‌نه‌که هه‌ندیک ترسناک بوو، به‌لام من له‌زهم لێده‌بینی!

سه‌ربازه‌موردوفیه ده‌هۆل ژه‌نه‌که فیری ده‌کردم که چۆن دوو داره‌که‌ی ده‌هۆل کو‌تانه‌که به‌کار بینم. یه‌که‌مجار هه‌ر دوو ده‌ستی له نیو ده‌ستی خۆی ده‌نام و به‌هه‌موو هیزی خۆیه‌وه به‌پاده‌یه‌ک ده‌یگوشین که ژانی ده‌برده دلمه‌وه، ئه‌وجا داره‌کانی ده‌خسته به‌ینی قامکه سپروه‌کانم.

هه‌نگی چاوه‌کانی، که له چاوانی فرنده ده‌چوون، تیده‌به‌ریم و به ده‌نگیکی گه‌ ده‌یگوت:

- لیدە: يەك، دەي جاريكي دي - يەك، دەي جاريكي دي!
ت. ت. تا! لیدە، بە دەستی چەپ ھیواش، بە دەستی راست
تووند - تا، تا، تا...!

من گوی بە گویی سەربازەکان، بە مەیدان و دەشتەکاندا تا
کوتایی مانۆر و مەشقەکان غارم دەدا. ئەوجا بە ناو شارا
تابەر سەربازخانەکە لەگەڵیاندا دەپۆیشتم. گویم لە سروودە
خۆشەکانیان دەگرت، دەمپوانیە پوختساری ناسکیان کە وەکو
دراوی پێنج کۆپیکي تازه لە سکه دەرھاتوو دەرەوشانەو.
ئەم کۆمەلە خەلکە گەنجدە، ساغ و سەلامەت، یەکگرتوو،
وەکو ئاوی پەوان، بە خوشحالی و شادییەو بە شەقام
و جادەکانی شارا دەپۆیشتم، ئیدی پیاو ھەزی دەکرد
پەییوەندیان پێوەبکات و بچیتە پیزیانەو وەکو چۆن جۆگەلان
دەپۆینە پوبارەو. ئەو گەنجانە لە ھیچ کەس و ھیچ شتیک
نەدەترسان، بە جورئەتەو، بێباک سەیری ھەموو شتیکیان
دەکرد. توانای سەرکەوتنیان بە سەر ھەموو شتیکدا ھەبوو،
دەیانتوانی ویستی خۆیان بسەپین. وێرای ئەوەش خەلکیکی
زۆرباش و خاکی بوون.

پۆژیک، لە کاتی پشوودا، نایب زابیتیک، جگەرەیک
ئەستووری دامی:

- بێگرە، جگەرەیکە عالی. من ئەم جگەرەیکە بەکەس نادەم.
بەلام تۆ کۆپیکي باشیت!

دامگیرساند. کابرای نایب زابت، ھەنگاوێک چوو ھاو. لە
ناکاوا گریکی سوور لەبەر دەم و لووتما بەرز بوو ھاو. ئیدی
بەرچاوم تاریک بوو، پەنجەکان و کەپوو و برۆیەکانم
سووتان. بۆنی تووند و ناخۆشی گۆگرد، دەم و لووتی پڕ
کردم، کەوتمە پێژمین و کۆکەکۆک. ئیدی کۆیتر و ترساو
نەمەدەزانی چ بکەم. سەربازەکان بە دەم پیکەنین و

گالته پیکردنه وه له دهوورم خړبوونه وه. بله ز بهره و مال نشیو
 بوومه وه، گویم لیبوو له دواوه پیم پنده که نین. قامکه کانم
 دهسووتانه وه، دم و چاوم دهکزیاه وه و پوندک به چاوانما
 دههاته خواری. به لام نه وهی که زورم لاناخوش بوو، ژان و
 نازاره که ی نه بوو، به لکو بڼ مانایی نه و شوخییه بوو که له گین
 بوو کاره ساتی گوره ی لیکه ویته وه. بۆ نه و کاره یان له گهل
 مندا کرد؟ باشه نه م خه لکه باشه، بۆ نه م به مایه ی
 سه رگه رمی و پتکه نین بزانش؟!

که گه ییمه وه مال، سه رکه وتمه سه ری، ماوه یه کی زور
 له ویتده ر پاکشام، هه ره مو نه مینه تیه زور و دژوارانه م
 وه کو قه وان بۆخۆم لیدایه وه که له م ته مه نه کورته دا به سه رم
 هاتبوون. ئیدی نه م دیمه نه م له بیر نه ده چووه وه، به تاییه تی
 دیمه نی نه و سه ربازه بچوکه ی که خه لکی سارابول بوو. نه م
 له بهر چاوم نه ده سه رایه وه، هه میشه به زندوویه تی له بهر چاوم
 بوو.

پرسی: - باشه، تیده گه ی؟

لئ، هه ر زوو شتیکی زور هۆقیانه و کاره ساتبارترم بینی.
 ورده ورده هاتوچۆی نه و سه ربازگانه م ده کرد که له
 نزیکي بیشیرسکایا سلوبودا بوون و پرپوون له قوزاقان. نه م
 قوزاقانه له سه ربازه کان جیاوازیبوون - نه ک له بهر نه وهی
 شوپه سوار و پسپۆری نه سپ سواری بوون و جلکی
 باشتریان له بهر بوو، به لکو زیاتر له بهر نه وه بوو که به
 زمانیکی جیاواز داخاوتن، به جۆریکی جیاواز ده سترین
 "سترنیان ده گوت" هه لپه رکئ و سه مایه کی زور جوانیان
 ده کرد، هه ندیک جارن شه وان، دوا ی نه وهی نه سپه کانیان
 داده کرد، له نزیکي ته ویله کانا نه لقه یان ده به ست. ئیدی
 قوزاقیه کی چکوله ی سه رسوور که قژه لووله که ی بۆ پشته وه

هه‌لده‌دایه‌وه، ده‌چوو، به‌ده‌نگیکی به‌رزی وه‌کو ده‌نگی کلارنیت
هه‌لی ده‌کرده‌گۆرانی، له‌وینده‌ر راست ده‌وه‌ستا
وبه‌خه‌مباریه‌وه‌گۆرانیه‌کی نه‌رمی خه‌مناکی به‌دۆنی ئاراما،
یان به‌دانوبی شیندا هه‌لده‌گوت. ئیدی وه‌کو مه‌لی سپیده
(جۆره‌ته‌یریکه) چاوانی ده‌نوو‌قاند، ئه‌م ته‌یره‌زۆرچار که
ده‌خوینی، چاو ده‌نوو‌قینی و ده‌ستبه‌رداری خویندن نابێ تا
ده‌که‌وینته‌سه‌ر عاریدی و مردار ده‌بیتته‌وه. یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی
کرا‌بو‌وه‌وه، که‌له‌مه‌ په‌ق و ته‌قه‌که‌ی به‌ده‌ره‌وه‌ بوو، بیچم و
قه‌د وه‌لافه‌تی ده‌تگوتله‌ برۆنز داتا‌شراوه. له‌وینده‌ر به‌بێ چاو
پاده‌وه‌ستا، باسکی ده‌جولان‌دن، له‌سه‌ر هه‌ردوو لاقه
لاوازه‌که‌ی خۆی به‌جۆری ده‌هاژاند، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌رزه‌که‌ له
ژیریاندا هه‌ره‌س بیتنی و داب‌روخت، له‌وه‌ ده‌چوو، له‌به‌شه‌ری
که‌وتبێ و بووبیت به‌شه‌پووری شه‌پوورژه‌نیک یان نای
شوانیک. هه‌ندێچار وام وینا ده‌کرد، له‌ناکاوێکا به‌پشتا
ده‌که‌وێ وه‌کو مه‌لی سپیده‌گیانی ده‌رده‌چیت، چونکه، هه‌موو
توانا به‌ده‌نی و روحیه‌که‌ی به‌و گۆرانی به‌خشیوو که‌ ده‌یگوت.
هاو‌پێکانی، ده‌ست له‌گیرفان، یان ده‌ست له‌پشت له
ده‌وری ده‌وه‌ستن، چاو ده‌به‌ر نه‌ رو‌خساری برۆنزی
وده‌سته‌کانی، به‌ئارامی و ده‌نگی دلگیر، وه‌کو کۆرسێکی کلێسا
گۆرانی ده‌لێن. له‌و ساتانه‌دا هه‌ر هه‌موویان، به‌پیشدار وبێ
پیشه‌وه‌ له‌په‌که‌ر و ئیکۆنان ده‌چن. گۆرانیه‌که، بلاو ده‌بیتته‌وه،
ده‌نگه‌داته‌وه. من به‌ده‌م گوینگرته‌وه، خۆ له‌بیر ده‌که‌م، نازانم
وه‌خت که‌یه، شه‌وه‌ یان پۆژه، خۆم مندا‌لم یان پیره‌مێرد.
هه‌موو شتیک له‌هه‌زار تویی بیرچوونه‌وه‌دا، ون ده‌بیت! ده‌نگی
گۆرانی‌پێژه‌کان به‌جۆری کپ ده‌بیت و داده‌مرکیتته‌وه که‌ گوێمان
له‌سووکترین ته‌فگه‌ری شه‌وی پاییزی ده‌بیت که‌ به‌سه‌ر مه‌زرا
وکیلگه‌کانا داده‌کشیت، گوێمان له‌پرمه‌و هه‌ناسه‌ی ئه‌سه‌په‌کان

دەبىت كە خەون بە ئازادى و دەشت و دەرهو دەبينن. ئەم
هەستە غەرىبە بە جۆرى لە دلما دەپەنگىتەو خەرىكە دلەم
بەتەقى، خۆشەويستىيەكى لال، خۆشەويستى خەلك و خاك
بەجۆرى لە دلما پەنگاوتەو، ئوقرەى لى بېيوم.

وا خەيالىدەكەم، يارۆى قوزاقە برۆنزيە بچووكەكە، لە
پىناوئىك زىاترە - شىتىكى تايبەت و جىاوازە - ئافەرىدەيەكى
ئەفسانەيىيە، لە بەشەرى فانى زۆر بالاتر وگەرەترە. شەرم
دەكرد قەسەى لە گەلدا بكەم. ئەگەر پرسىياريكى لىكردبام، لە
خۆشيا پىدەكەنيم، خەنى دەبووم، بەلام زۆر شەرم دەكرد.
ئامادەبووم وەكو سەگىكى دەستەمۆ، لىزەو لەوى دواى بكەوم،
هەر بۆ ئەوئەى تۆزىك زىاتر بىدىنم و گوئى لە گۆرانى و
ئاوازەكانى بگرم.

پۆژىك، دىتم لە سووچىكى تەويلەكەو وەستابوو و
موسىتيلەيەكى زىوى ئاسايى لە ئەنگوست بوو و بە دىقەت
تەمەشاي دەكرد. لىو جەوانەكانى دەبزەوان، سەمىلە سوورە
بچووكەكەى گف بوو بوو، پوخسارى خەمىكى بەكول و
كۆفانى پىو دياربوو.

ئىوارەيەكى درەنگ وتارىكى دىكە، قەفەزەكانم ھەلگرت و
چووم بۆ بارىكى مەيانى ستارايە سىنايا. خاوەنى بارەكە،
زۆرى حەز لە بولبول و كىشكانى ئاوازخوين بوو، زۆربەى
كات ئەو تەيرانەى لىدەكپىم.

يارۆى قوزاقى لە گۆشەيەكى بارەكەدا، لە نىوان وەجاخەكە
و دىوارەكەدا دانىشتبوو. ژنىكى قەلەو، كە بەكەلەش دوو
ھىندەى ئەو دەبوو، لە لايەو پۆنىشتبوو. پوخسارە خەكەى
دەبرىقايەو، بە نىگايەكى پىر خۆشەويستىيەو تەمەشاي
دەكرد، بەلام نىگايەكى بارگاوى بە نىگەرانى، كە زىاتر لە نىگا
و نۆپىنى دايكان دەچوو. قوزاقەكە مەست بوو، لىكدا لىكدا

لاقی دهجولاند، دیار بوو لاقی بهر ژنه که کهوت، ژنه ی تاین
راچگری (راچله کی) پروی گرژ کرد و به میهره بانیوه کوتی: -
واز له م بهرهلایی و چهنه بازیه بیتنه!

یاروی قوزاقی، به ئه سستم بروکانی هه لبرین. دووباره
داهاتنه وه. زور گهرمای بوو، یه خه ی پالتوکه ی و کراسه که ی
کردبووه وه، ملی دهرخستبوو. ژنه که، سه رپوشه که ی له سه ری
لابرد و دای به شانیا، هه ردوو باسکه سه ی و گورشته کانی نایه
سه ر میزه که، قامکه کانی به تووندی تیک ئالاندن، جمه که کانی
هینده ی دی سه ی هه لگه پان. تا زیاتر لیان ورد ده بوومه وه
وام هه ست ده کرد یاروی قوزاقی کورپکه و خه تاه کیله هه نبر
دایککی میریخان کردوه. ژنه که به میهره بانیوه سه رزنه نشتی
ده کرد وئه ویش کړوکپ، هیه وه لامیکی نه ده دایه وه. هیه
بیانوویه کی پتته بوو که خوی پین به پینیتته وه.

له ناکاوا، وه کو یه کیک کولاشدم (دووشک) پیوه ی دابی،
هه ستایه سه رپیان، شه پقه که ی تا سه ر هه نیه ی هینایه
خواره وه، ئه وجا ناوله پیک پندا کیشا و بیتته وه ی دوگمه ی
پالتوکه ی دابخات به ره و ده رگاکه چوو. ژنه که ش هه ستا. به
بارمه نه که ی کوت: - کوزمیچ، ئیستا ده گه پینیه وه.

له گه ل پوشستی واندا، دهنگی پیکه نین و نوکته ی
مشته ریبه کان به رزبووه وه.

یه کیکیان به سه نگینییه وه کوتی: - که کاپتن بگه رپته وه،
ته مینی ده کات!

به هه له داوان دوویان که وتم. له تاریکیه که دا چهنه گافیک
(هه نگاو) له پیتشمه وه ده پوشستن، مهیدانه پر قوړ ولپته که یان
برپی، به ره و که ناری فولگا هه وراز بوونه وه. ژنه که، به لادا
دههات و هه ولی ددها، یاروی قوزاقی بگریت. گویم له

فلچه‌فلچی قورپه‌که بوو له ژیر پټیاندا. ژنه‌که، به نهرمی
ده‌پرسی: - بۆکۆی ده‌پۆیت؟ ئاخړ کټوه ده‌چیت؟!

هه‌رچه‌نده پټی من له پټگه‌ی وان جیاواز بوو، به‌لام به ناو
قورپه‌که‌دا خۆم گه‌یاندن. که گه‌ینه که‌ناره‌که یارۆی قوزاقی
وه‌ستا، هه‌نگاوێک هاته دواوه، له ناکاوا شه‌پلاخیکی به دهم
وچاویا کټشا. ژنه هاواریکی ترسامیزی کرد: - ئاه، بۆ وات
کرد؟ منیش ترسام، به هه‌له‌داوان به‌رهو وان چووم. به‌لام
یارۆی قوزاقی ناو قه‌دی ژنه‌که‌ی گرت، خستییه سهر
هه‌لدیره‌که، خۆشی به دوايا، ئیدی وه‌کو تارماییه‌کی په‌ش به
سهر گیای که‌ناره‌که‌دا خل بوونه‌وه. واقم وپما، وه‌کو به‌رد له
جی جۆم چه‌قیم، گویم له دهنگی شه‌په‌که‌یان و درانی جل
وبه‌رگه‌کانیان و هانکه‌هانکی تووندی یارۆی قوزاقی بوو که له
خواری خواره‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه.

ژنه‌که، به دهنگیکی نه‌وی و له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت: - هاوار
ده‌که‌م.. هاوارده‌که‌م ها..

پاشان، ژاوه‌ژاویکی به‌ژانی لی به‌رز بووه‌وه و ئیدی هه‌موو
شتیک کړوکپ و خامۆش بوو. به‌ردیکم هه‌لگرت و به
هه‌لدیره‌که‌دا غلم کرده‌وه. جگه له خشه‌خشی گژوگیا هیچی
ترم گوێ لینه‌بوو. ده‌رگا شووشه‌که‌ی باره‌که، به‌جیر وه‌نۆر
کرایه‌وه، په‌کیک که‌وته سهر ئه‌رزه‌که و هاواریکی لی به‌رز
بووه‌وه، بیده‌نگی دووباره‌ بالی به‌سهر دنیا‌دا کټشا، بیده‌نگیه‌کی
بارگای به ترستیکی په‌نه‌ان. له‌و دیوی هه‌لدیری که‌ناره‌که‌وه،
شتیکی گه‌وره‌ی سپی به‌دیار که‌وت، به‌هه‌نگاوی له‌رزۆکه‌وه،
به هه‌لدیره‌که‌دا هه‌لده‌گه‌را، به دهم هه‌نسک هه‌ل‌دان و
ورته‌ورته‌وه هه‌لده‌گه‌را، ئه‌و شته گه‌وره‌یه ژنه‌که بوو. که
وه‌کو مه‌پ به چوار چنگۆله سهرده‌که‌وت، ده‌مبینی که تا
ناو‌قه‌دی پووت بوو. مه‌که‌خړ وگه‌وره‌کانی له سپیه‌تیدا

دهدره وشانه وه. له وه دهچوو سى سهرى هه بىت. ئه نجام گه يه
 لای محه جهره كان، له لاه وه دانىشت، وه كو ئه سپىكى ماندوو
 په يتا په يتا دهى پرماند و هه وليده دا قژه شىواو و تىك
 ئالاوه كه ي پىك بخاته وه. په له ي په شى قور و حه پى به جهسته
 سپيه كه ي وه ديار بوو. گريا، پوندكه كانى سهرى، په فتارى له
 پشيكه كه دهچوو كه دهم وچاوى بشوات. كه چاوى به من
 كه وت، به ئه سپاى هاوارى كرد:

- خودايا! تو كنى؟ لاه وه، هه لاسارى بىتعار!

نه متوانى دوور بكه وه. حاير وحه په ساو و، خه مين و خه مبار
 وه ستام. قسه كانى خوشكه كه ي نه نكم بىر كه وتنه وه: "ژن هيزه،
 ده بى حىسابى بق بكرى. باشه هه حهوا نه بوو كه خودى
 خواى هه لئه تاند؟"

ژنه هه ستا، به پاشماوه ي كراسه كه ي مه كه كانى داپوشى،
 له سونگه ي ئه وه وه لاقه كانى دهركه وتن. به هه شتاو له و ناوه
 دوور كه وتنه وه. ياروى قوزاق، به هه لديره كه دا سهر كه وتنه وه،
 هه ندىك كه لپه لى سپى به دهسته وه بوو، فكه يه كى سووكى
 كىشا. ئه وجا به راوژىكى شاد كوتى:

ح داريا! پىم نه كوتى، قوزاقى هه رگىز په كى ناكه وئ و
 هه رچىبه كى بوئ، دهستى ده كه وئ؟ وات زانى من سهرخوشم،
 نا؟ نا، نه خىر، سهرخوش نه بووم، ئه وهم ته نيا بق
 هه لئه تاندنى تو بوو داريا! له جى خوى په ق راوه ستا، دهنگى
 هه لبرى. دانه وييه وه، به جله كانى ژنه كه، قورى سهر پىلاوه كانى
 سهرى و درىژه ي دائى: - داريا، وه ره، جله كانت ببه، زویر مه به!
 ئه وجا به دهنگى به رز جنوىكى پىسى دايه.

ئىدى له وئ، له سهر كومايه ك هه ژگ و بژال دانىشتم و
 گويم له و تاوه دهنگه ده گرت كه له ناو جه رگه ي شه وه
 بىدهنگه كه وه، زور به غرووره وه دههاته گوى.

رونای و تیشکی گلزپه‌کانی مه‌یدانه‌که له‌به‌رچاوم سه‌مایان ده‌کرد، له‌میانی په‌له‌داریکی په‌شه‌وه، به‌ده‌سته‌پاستا قوتابخانه‌سپیه‌که‌ی (کچه‌ده‌وله‌م‌ندان) به‌دیارکه‌وت. کابرای قوزاقی به‌ده‌م جنیوی پیسه‌وه هیدی هیدی و به‌ده‌م پاوه‌شاندنی جله‌سپیه‌کانه‌وه به‌مه‌یدانه‌که‌دا بوری، ئه‌وجا وه‌کو خه‌ونیکی ناخۆش بۆی و بپایه‌وه.

له‌ژیر بورجی ئاوه‌که‌وه هه‌لمیک به‌فسه‌فس له‌بۆریه‌کی ئاسنه‌وه به‌رزده‌بووه‌وه. عه‌ره‌بانه‌یه‌ک به‌ته‌قه‌ته‌ق به‌سه‌ره‌ولێژکه‌دا، بۆلای پوباره‌که نشیو ده‌بووه‌وه. به‌نی به‌شه‌ریک له‌وه‌وربه‌ره نه‌بوو. به‌خه‌مینێ به‌قه‌راخ که‌ناره‌که‌دا که‌وته‌پڕ، به‌ردیکی ساردم به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، به‌نیازبووم بیکیتشم به‌یارۆی قوزاقیدا. هه‌سه‌سیکی (جه‌زایرچی) له‌نزیکی کلیساکه‌ی قه‌شه‌جۆرجی پیرۆز، پرایگرم و به‌تووپه‌یی له‌ناسنامه‌که‌ی پرسیم و پرسێ که‌کۆله‌ پشتیه‌که‌م چی تیا‌یه.

که‌حال و حیکایه‌تی کابرای قوزاقیم بۆ گێراپه‌وه، به‌پێکه‌نینه‌وه، گو‌تی:

- ئه‌مه‌ بکه‌ به‌په‌ند و ده‌رس! قوزاقیان گو‌ی ناده‌نه‌ ئه‌و شتانه، دنیا‌یان به‌و قورسیه‌ نه‌گرتووه‌ برا، ئه‌وانه‌ وه‌کو ئیمه‌ نین. ژن و دێله‌ سه‌گیان له‌لا وه‌کو یه‌که!

دووباره، قۆژ ده‌ستی به‌پێکه‌نین کرده‌وه، من ملی رینگه‌ی خۆم گرت، له‌دلی خۆدا ده‌مپرسی، بۆچی به‌وجۆره‌ به‌کول پێده‌که‌نی.

به‌ترسه‌وه‌ بیرم ده‌کرده‌وه: باشه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه‌ دایکی من یان نه‌نکم بوا‌یه، چ ده‌قه‌وما؟

که یه کهم به فر باری، بابام بومالی ژن خوشکه که ی
بردمه وه و پئی گوتم: - مانه وه ت لیره خراپ نییه، هیچ زهره ریک
ناکه ی!

هه ستم ده کرد که له هاوینا زور ژیاوم، زور به لام
تیپه راندوه و له پووی ته من و ئاوه زه وه گوره بووم، به لام
ژی ان له مالی وه ستا و ئه ربا به کانما، زور له چاران ناخوشت
بووبوو. ئه مانه و خه لکانی وه کو ئه مانه، ئه وه نده یان ده خوارد،
هینده یان تی ده تراند، خویان ژه هراوی ده کرد، به رده وام و
به دور و دریزی باسی نه خوشییه دریژخایه نه کانی خویان
ده کرد.

خوشکه که ی نه نکم به هه مان ده سته واژه و پسته کانی
چاران، ده گهل خودای گوره دا ده دوا و له ژیر په رده ی ثابندا
مه به سته گلاره کانی خوی ده شارده وه. به لام ژنه گه نجه که،
وه ستاژن، چونکه مندالی دووه می بووبوو، ته واو باریک و
بنیس بووبوو. له هه لس و کهوت و په فتاریا، هه مان نازونوزی
ده ورانی سکپری ده کرد. که جلکی بی جووته کوپه که ی
ده دروو به دم ته قه ل و دروومانه وه هه میشه وله بن لیوانه وه،
هه مان گورانی ده گوته وه که قه تاوقه ت گورانی به سه ردا
نه ده هات.

فانیا، فانیا، فانیشکا

برام فانیا، برای بچو وکم

من له سه ر خزا که که داده نیشم

توش له دوامه وه و.. هه نگن ده فرین

ههركه دهچوممه ئه و ژوورهی كه ئهوی تیاوو، یهكسه
گۆرانیهكهی دهبرئ و به تووپهیی هاواری دهكرد: - بۆچی
هاتووی، چیت دهوئ؟

ئیدی گهیمه ئه و قهناعهتهی كه جگه له و گۆرانیه، هیچ
گۆرانیهکی دی نازانی.

شهوان، ههردوو خانم بۆ ژووری نانخواردنیان بانگ
دهكردم و دهیانگوت:

- كوا باسی ژیانی خۆتمان له كهشتیهكه دا بۆ بگێڕهوه.
من له سهركورسییهکی نزیکی دهركای تهوالتیهكه
دادهنیشتم و ههموو شتیكم له سیری تا پیازی بۆ دهگێڕایهوه.
من به گێڕانهوهی ئه و بیرهوهریانه زۆر خوشحال دهبووم،
چونكه به لای كه مه وه بۆ ماوهیهك ئه و ژیانه تالهی له بیر
دهبردمهوه كه به ناچاری لای ئهوان دهبرده سه. كه
دهكهوتمه گێڕانهوهی سهربهوڕدهكهی خۆم، بۆ ماوهیهکی
كورت گوێگرهكانی خۆم فهرامۆش دهكرد، ژنهكان كه به
عهمراتیان سواری كهشتی نهبووبوون، پرسپاری
بیسهروبهریان دهكرد:

- باشه نه ده ترسایت؟

- نا، ترسی چی!

- باشه ئه گهر كهشتیهكه وهربگهڕیت و بكهوینته گێژاو

وگێژهنگیهكه وه و نقوم ببیت؟

وهستام، پێدهكهنی. له كاتینكا كه دهمزانی كهشتی ههلمی نه
وهردهگهڕئ و نه نقوم دهبیت، بهلام ههرجیم دهكرد و دهكوشا
نهمدهتوانی قهناعهت به و دوو ژنه بكهم. پیرهژن، قهناعهتی
وابوو كه كهشتی مهله ناكات، بهلكو چهرخ و پێچكهی هه،
دهگاته بنی دهریا و بههۆی ئه و چهرخانهوه دهپوات، وهكو
چۆن عهرهبانه بهسهر عاردیدا دهپوات.

خویندنه وه تا که وته داوی ئەفینی قەشە وه! مەگەر خوابزانی
ژنەکی قەشە، بە پۆژی نیوه پۆ به بەرچاوی خەلکە وه چی
پێکرد! بە راستی حەیاچوون بوو!

هەندیجار، بڕیک وشە و زاراوەی ناو کتێبەکانی "سموری"م
لە قسەکردنا بەکار دەبرد، بە تایبەتی قسەی ناو ئەو کتێبە
کە لاپەرەکانی سەرەتا و کورتایی پێوه نەما بوو، یەکیەک لەو
پستانە ئەمە بوو: "ئەگەر راست دەوێ، چ کەسێک بارووتی
دانهیتاوه. بارووت لە ئەنجامی مالیجەی دوورودریژ و تییینی
و دۆزینە وه و ئیکتیشافاتی لاوهکیه وه دۆزراوه ته وه."

ئەم پستەیه نازانم بۆچی لە خوت و خۆپایی لە زەینما
نەخش بوو بوو. زۆر دلێبەندی پستەیی: "ئەگەر راست دەوێ..
" بووم، بەکارهێنانی ئەو دەستەواژەیه زۆرم لە سەرکەوت.

شەویەک، کە خانەوادەکە داویان لێکردم سەربھوردی
ئەزموونەکانی خۆمیان لە ناو کەشتیە هەلمیەکە بۆ بگێرمە وه،
هەر هات بە دەمما و گوتم:

- ئەگەر راست دەوێ، شتێک نیه کە شایستەیی گێرانه وه
بێت.

هەموو بەجاری حەپەسان و کەوتنە تەشەر لێدانم: - ئەمە
چییه؟ چیت گوت؟

هەرچواریان لە قاقای پێکەنینیان دا. بە تەوس وتوانجە وه
کەوتنە وتنە وه دووبارە کردنە وهی دەستەواژەکی من: " -
ئەگەر راست دەوێ! " خۆشە!

وەستا بە خۆی پووی تێکردم و گوتی:

- ئەمە دەستەواژەیهکی هێچە، ئەوەندە دووبارەیی مەکە وه!

ئیدی لە وه وه نازناوی "ئەگەر راست دەوێ" یان لێنام.

- ئەهای تو، "ئەگەر راست دەوێ"! وەرە پیسایی
منداڵەکە لە ئەرزه که پاک بکە وه.

و قوربانیان بڼه ده کړد. ټیډی چهرخی گالیسکه په کیان له لږکه وه، لږکه یی له قه ترانا هه لکش او، ده پتچا و، ټاگریان پتو ده نا و له بهر زایي گرده که وه غلیان ده کړده وه، نه گهر نه م چهرخه بگه بیایه ټاوه کانی ټوکا، مانای و ابو که " یاریلو " قوربانیه که یانی قبول کړدووه و هاوینی نه وساله هاوینیکی هه تاو و به فله و بهر که ت ده بیت و دلی هه موو که سیک خوش ده بیت.

ژماره یه کی زور له خانمانی جلشور له مه زراو کیلکه کانی یاریلو ده ژیان و هاتوچوی نه وینده ریان ده کړد. هه ره مووشیان سویره قسه و به دم و زمان بوون، ټاگایان له هه موو واریقات و بویه ره کانی شار بوو، قسه و باسه کانیان مایه یی سهرنجی من بوون که باسی نه و بازرگان و فهرانبه و نه فسرانه یان ده کړد که کاریان له لا ده کړدن. جلشور دن، له زستانا، له ټاوی ته زی و به ستودا کاریکی به راستی زه حمت بوو، ده ستی ژنانی جلشور ده چایی، ده قه له شان. به سهر نه و نه ستیله دارینه وه له ټاوه که یی لی هه لده قوللا، داده نه وینه وه، ته نیا که پریکی دارینی کونی شه قار شه قار، له باسریشک و باو به فری ده پاراستن. دم و چاویان له سهر مادا هه لده ماسا و سوور ده بووه وه، قامکه کانیان له ټازاردا نه دهنوشتایه وه، پوندک (ټه شک، فرمیسک، هیستر) به چاویانا ده هاته خواره وه، به و حاله شه وه هر سوور بوون له سهر دمه ته قی و گفتوگوی خویان، دوا هه وال ودهنگ و باسیان بڼه یه کدی ده گپه پرایه وه. به جورته ته وه پوو به پووی ژیان و خه لکی ده بوونه وه.

ناتالیا کوزلوفسکایا له هر هه موویان ده ماوهر تر بوو، ژنیک بوو له سهر ووی سی ساله وه، پوخساری ناسک و ټاودار، به داروبار، به نیگای ته و سامیز و زمانی تیژی خوی

حورمەت و پېزى خۇى بە سەر ھەموو ژنەکانى دیکەدا
 سەپاندبوو. ھەر ھەموویان شیرەتيان پېدەکرد و بەگوييان
 دەکرد نەک ھەر لە بەر ئەوێ لە کارەکەيا چالاک و چەلەنگ
 و کارامە بوو، بەلکو لەبەر ئەوەش کە خۆشپۆش بوو و
 کێژەکەش دەناردە قوتابخانە. کاتى بە دوو زەمیلە جلەو، لە
 گەردەکەو بە کووڤە کووڤە دادەگەڤا، ھاوکارەکانى بە گەرمى و
 پووخواشى پېشوازيان دەکرد. لە حال و ئەحواليان دەپرسى،
 لە حالى کێژەکەيان دەپرسى: - کچەکەت چۆنە؟

- زۆر باشە، لە خوا بەزىاد بى باشە. دەخوينت.

- کاتى بە خۆدەزانى بوو بە خانمىکى گەورەو بەپېز.

- ئاخىر ھەر لەبەر ئەو ناومەتە بەرخويندن و بۆ
 قوتابخانەم ناردوو. چما ئەم ھەموو خانمە بەپېز و حورمەتە
 لە کوێو ھاتوون؟ خۆ لە ئاسمانەو نەھاتوون! لە ئيمەن و لە
 چينەکەى ئيمەو، لە ناو جەرگەى ئيمەى نەگبەت و بەش
 مەينەتەو پەيدابوون، لە کوێو ھاتوون؟ مەرفۆ تا زياتر
 بزانی، بۆخۆى باشتەر و خۆشتەر دەژى. کە خوا دەمانھێنیتە
 دنیاوہ چين؟ مندالى نەفام و بى ھەستين، خواوہند دەيەوئ کە
 پير دەبين، بە زانايى و دانايى بۆلاى بچينەو، بۆيە دەبى
 بخوينين و فيربين!

کاتى ئەو قەسەى بکردبا ئەوانى دى کړوکڤ، بە ورياييەوہ
 گوڤيان بۆ قەسەکانى شل دەکرد. ھەم لە ڤوو و ھەم لە پاشملە
 ستايشيان دەکرد، دلەبەندى ئازايەتى و زيرەکى و کۆلنەدانى
 ئەو بوون. بەلام کەسيان تيا نەبوو کە چاو لەو بکات، بە
 چەرمى ملى ڤووتان، دوو دەست پېچى بۆخۆى دروستکردبوو
 تا ھەر دوو ئانیشکى دادەپۆشى، بۆ ئەوێ جلەکانى تەڤ نەبن.
 ئەم داھيتانە ھەموويانى سەرسام کردبوو، بەلام ھيچ يەککى

لەم ژنه به پريزانه بيري له وه نه كرده وه، كه چاو له و بكات. كاتي
كه من چاوم له و كرد، هه مووان گالته يان پيكردم. كه وتته تانه و
ته شه ران:

- ته مه شا، ته مه شا! لاسايي ژن ده كاته وه!

ده باره ي كيژه كه ي ئه و ده يانگوت:

- ئه م كچه ده بيت به خاتوونيكي به پريزا! باشه وا
خاتوونيكي ديكه ش زيادي كرد، به چي ده چيت؟ خۆ له وه شه
خويندن ته واو نه كات، له وه يه پيش ئه وه ي مه كتبه ت ته واو بكات،
بمريت!

- ژيان بۆ ژناني پۆشنبيريش ئاسان نيه. بۆنموونه
كيژه كه ي باخيلوف، چه ندين سال خويندى، خۆ بيرتانه ئه نجام
چي به سه رهات؟ بوو به مامۇستا. وه ختايه ك كچ ده بن به
مامۇستا، ئيدي ده بن به قه يره و ده ميتيته وه.

- بينگومان. له ناكاوا پياويك بيته وه ي حيساب بۆ ئه و بكات
چيت خويندوه، ده ت پفتي...

- ميتشكي ئافره ت له سه ريا نيه!

زۆر ناخۆش بوو كه گويت ليتيان ده بوو، به وشيوه نه نگينه
باسي خويان ده كرد. من ده مزاني سه ربازان، ده رياوانان
وسه نگر ليده ران چۆن باسي ژنان ده كهن. له پياوانم بيستبوو
كه به چ شانازيه كه وه باسي نيراتي و ميتيازي خويان ده كرد و
چه ند ژنيان خاپاندوه و سواريان بوون. ده مزاني چه ند رقيان
له ' ژناني ته نووره له به ره '. هه ركه گويم له پياويك ده بوو،
به وه پري خۆرپانه وه باسي ريسكه ميتيازيه كاني خۆي ده كرد،
هه ستم ده كرد، زۆري پتوه ده ني، زياتر بوختانه تا راستي بيت.
جلشۆره كان باسي ئاشقيني خويان بۆ يه كدي نه ده كرد،
به لام كه باسي پياوانيان ده كرد، به ته وس و ته وانجيك ي ئه و ته وه

باسیان دهکردن که ږیک ئو گوته یه دهسه لماند که: ژنان
هیزیکن دهبن هه زار ویهک حیساییان بږ بکړی.
ناتالیا ږوژیک گوتی: - پیاو چهنديش خو له ژن دوور
بگرن، هه ږوژیک دئ ژيوان بینه وه و مه جبووری ژن بینه وه.
پیره ژنیکي پړسپی، به دهنگیکي گر گوتی:
- زور پاسته، خیلافی نییه. ئدی زور په بن و ته رکه
دنیا یان خودایان به جی نه هیشت و مه جبووری ئیمه
نه بوونه وه؟

ئم گفتوگویانه ی که له سایه ی شلپ وهږی ئاوه که و
هه لشیلانی جلان دا دهکرا، له م چاله قووله دا، له م دۆله به رینه دا
که به فریش به ته واهه تی پتی دانه ده پوشر، دهکران و
گوزارشتیان له پازه په نهانه کانی نه وه یه که له دووی یه که کانی
دهکرد، به جوړی قیزم ده بووه وه و دلم تیک هه لدهات که پر به
دل سلم له "مه سه له ئاشقینه کانی" ده کرده وه. ئیدی به
پاده یه که ئو مه سه له ئاشقینه م له به رچاو که وتبون، که به
شتی زور ناچیز و توپره هاتم ده زانین.

ویرای ته وهش ژیانم له و دۆله دا، له نیو ئو هه موو ژنه
جلشورانده یان له موو به قی خزمه تکارانی ته فسه راندا، یان له
ژیزه مینی کریکارانی مه عده نچیدا، زور له لا خوشتر بوو تا له
مالی ته ربابه کانی خو ما، که به ردهوام، له یه که بازنه ی نه گۆږدا،
دهخولانه وه، هه مان بیروبوچوونی سواو وپواویان دووباره
کاویژ ده کرده وه، به پاستی له تهرح و دیداریان بیتزار بووم..
سه ری زمانیان و بنی زمانیان خواردن، نه خوشی و خو بوو.
به ردهوام باسی گوناح و مردنیان ده کرد، ترسی مهرگ و
مردن، هه راسانی کردبوون، ږیک له و دانه وپله یه ی دهووری
دهستار دهچوون که به ترسه وه چاوه پروانی ئوه بوو که نوره
هاپینی بیت.

له کاتی دهستېه تاليدا دهچووم بڼ عماره که تا دار بشکينم،
له راستيا بڼ نه وهی دهگل خوما بڼيم. به لام زورجار نه و
ناواته م نه دهاته دی. خولامانی نه فسه ره کان دههاتن به سه راو
دهيانگيرامه وه بڼ ځيانی باوی مهيدانه که.

يرموخين و سيدوروف، له هه موو نه وانی دی زياتر به
سوراخمه وه دههاتن، يرموخين پياوځکی خه لکی کالوگا بوو،
دریژ داهولځکی قه مووری، سر بچکوله ی نیکا ویل بوو.
کابرایه ک بوو ته مه ل و ته وه زه ل، خا و خلیچک، تا بلین گه مژه
و بوده له. که چاوی به څنیک ده که وت، به جوړی خوی
داده نه وانه وه، له تو وایه دهیه وی خوی باوځته سر لاقی و
بکه وځته خاک و پای. زور به خیرایی و به ئاسانی، په یوه ندی
دهگل ئاشپه ز و کاره که ره کاندایه پيدا ده کرد و ټیکه لاویان
ده بوو و پامی ده کردن، ئیدی خه لکه که هه م به غیلیان پنده برد
و هه م له زه لامیه که ی ده ترسان. سيدوروف، خه لکی تولا بوو،
پڼوه له یه کی لاواز بوو، فووت لیکر دبا با ده ییرد. هه میسه
خه مین بوو، به هیواشی ده دوا، به پاریزه وه ده کوکی، ترسیکی
گونگ له چاوه کانیا پرشنگی ده دا، هه میسه ده پراونیه گوشه
تاریکه کان.. خه لکه که نه مه یان به جوړه شیتیبه ک لیکه ده دایه وه و
زورجار لینان ده پرسى: - ته مه شای چی ده که یت؟

به کاوه خو به رسقى ده دایه وه:

- به لکو مشکیک په دایه بیت. من مشکم خوشده ون.. کاتی
به خو ده زانی له ناکاوا، ده رده فرتی و سه رو که لله ی بچووی
په دایه ده بیت.

من نامه م بڼ خولام و موراسیله کانده نووسی - بڼ دایک و
باوک و که س و کاره کانیا یان بڼ نه فینداره کانیا نم ده نووسی.
نه م کاره م زور پتخوش بوو، به تایتی بڼ سيدوروف، هه موو

شەممەيەك نامەيەكى بۆ خوشكەكەي كە لە تولا دەژيا،
فژیدەکرد.

دەبیردە مووبەقەكەي خۆي، لەبەر مێزەكە ولەلامووە
دادەنیشت، سەرە تاشراوەكەي دەخوراند ئەمما خوراندن!
دەستەكانی لێكدی هەلدەسوون و ئەوجا بە گویندا دەچاندم:

- دەي، با دەست پێكەين! يەكەم وەكو باو، دەبي بە سلاو
ومجامەلە دەست پێكەي: "خوشكى زیدە ئازیز و بەرێزم، لە
يەزدانی مەزەم داوايە، تەمەن دريژ و ساغ وسەلامەت بي."
نووسیت، تەواو؟ دەي باشە ئیستا بنوسە: "ئەو پۆلەم بە
دەست گەيي كە ناردبووت. زۆر مەمنووتەم، نەدەبوو ئەوكارە
بكەیت. من پێویستم بەهیچ نییە، ژيانمان لیترە زۆرباشە لە
هیچمان كەم نییە."

- ئیمە ژيانمان لیترە هیچ باش نییە، مامەلەي سەگمان
لەگەلدا دەكەن. بەلام ئەو قسانەي بۆ مەنوسە. بنوسە: "
ژيانمان باشە." چونكە ئەو هیتشتا مندالە، هەر چوار دەسال
دەبیئت. پێویست ناكات باسی هەموو شتیكي بۆبكەیت و
خەفەت بخوات. دەي ئیستا بەردەوام بە لە سەر نووسین، بە
گوێزەي زانیاری خۆت تەواوی بكە.

بەسەرشانی چهپما دادەنەوییهو، هەناسە گەرمەكەي بەر
سەر وچاوم دەكەوت، بە چهپەو دەیگوت:

- "پێی بلێ نەیهلێ كورپان لەباوەشی بكەن یان مەمكى و
هەر شویتێكي ديكەي بگرن. بۆي بنوسە ئەگەر هەر كەسێك
باسی ئەفینی بۆ كردیت، باوهری پێ مەكە، دەیهوێ لە خشتەت
بەری و هەلت بخەلەتینیت."

هەولێ دەدا، كۆكەكەي بخواتەو. پوخساری سوور
دەبوو، گۆناكانی دەئاوسان، پوندك (هیتستر، فرمیسك،

ئەشك، عەسر) لەچاویا قەتیس دەما. ئیدی لەسەر تەختەكە دەجوللا، خۆی بەسەرشانما دەدا، پێم دەگوت: - تۆ پێگەم لێدەگری، ئاخەر ئاوا دەستم ناچیتە نووسینەكە!

- قەیدی نییە. بنووسە: "بەهیچ جۆرێ باوەڕ بە ئەربابان مەكە، ئەوانە فێرن چۆن ككلاو بكەنە سەر خەلكی و لە خشتەئە بەرن. ئەوانە دەزانن چۆن قسە دەكەن، هەر كە دەمیان هەلێنا یەكسەر تەفرەیان داوی، لە خشتەئەیان بردوویت، كە متمانەت پێكردن، ئیدی هیچ چاریكت نامیتێ تەنیا ئەو نەبێ بچیتە كاكاباریە و جندەخانە. هەر پۆبلیكت دەستكەوت، بیدە بە قەشە، ئەگەر پیاویكی ئیماندار و بەرپز بێ بە ئەمانەتەو بەوتی هەلدەگریت - دەنا باشتەر وایە لە شوێنێكی ئەمین و چەپەكدا، بیخەیتە چالێكەو - وریابە كەس نەتبیین، شوێنەكەیت لە بێر نەچیت."

هیچ شتێك بە ئەندازەئە ئەم چەپەچە، كە ناو بە ناو لەقە لەقی ئەو پانكەییە لەهەنەبەر پەنجەرەكەدا هەلواسرابوو، دەیبیری، خەمناكتر نەبوو. من دەمروانیە زاركی رەشی وەجاخ و ئاگردانەكە و ئەو تەختە قییمەییە كە گۆشتیان لەسەر دەجنی، دەمروانیە دۆلابی قاپ و ئامانەكان كە لە میتشا رەش دەچوووە. مووبەقەكە زۆر پیس و پۆخل بوو. پڕبوو لە میتشولە، بۆنی دووكەل و بەنزین و پۆنی قرچاو، هێپری دەكردیت. سیسرک هەر مەپرسە، بەسەر وەجاخەكە و بە ناو دارەكاندا تەراتیتیانە.. ئیدی ئائۆمیدی بال بەسەر دل و دەروونما دەكیشیت، بە رادەیهك بەزەهیم بەم سەربازە بێنەواو خوشكە بەدبەختەكەیا دیتەو، كە گریان ئەوكەم دەگری، هەربینا پروندك بەچاوما هاتەخوارێ. باشە كەئە پەوايە خەلكی ئاوا بژین، بەمەش دەگوترێ ژیان؟!

بېڼه وهی کوی به چپه دووه کهی سیدوروف بدهم، له سره
نووسین به رده وام ده بم. دهنووسم ژيان زور زهحه ته. نو
ناهیکی قبول هه لده کیشیت و هانم ده دات:

- زورت نووسی. مالت ناواین. سوپاس. ئیدی خوشکه کم
تیده گات ده بی له چی بترسیت، سل له چی بکاته وه.

من به پاوژیکی تونود، له کاتیکا خوم له زورشت
ده ترسام، ده مگوت:

- مروف نابی له هیچ شتیک بترسیت.

سهر بازه که ته وسخه نیک ده گات، هه ولده دا کؤکه کهی
بخواته وه و ده لیت: - قسه ئاسانه! ئدی له ناغا و ئه ربابان، له
خوا، له م هه مووشتانه، نابی بترسیت؟! لابه بابا! نه وه کهی
قسه یه؟!

که نامه ی خوشکه کهی بق ده هات، ده سه پاچه ده بوو، ترسی
لیده نیشت، به هه له داوان بولای من ده هات، ده پاپایه وه: - تکایه،
بومی بخوینه وه، له زیکه بومی وه خوینه.

ئیدی واداری ده کردم سی چوار چه لان، نامه کهی، که به
خه تیکی ناروون نووسرابوو، بق بخوینه وه، جا نامه ی چی!
نامه یه کی کورت و بیتام.

سیدوروف، کورپکی باش و دلپاک و خوشخو بوو، به لام
هه لویتستی دهره ق به ئافره تان، وه کو هه رکه سیکی دی -
تووند و سهره تای بوو. ئیدی به پیکه وت، بېڼه وهی بمه وی، به
چاوی خوم په یوه ندیبه کم بینی که زور به خیزایی پهری سهند،
سیدوروف، ختووه کی سوز و هه سستی ئافره ته کهی ده دا
وگله یی نه وهی بق ده کرد که ژيانی سهر بازی زور سه خته،
وئیدی به درو وده له سه له خشته ی دهرد، که چی پاشان که
باسی سهرکه و تنه کانی خوی بق یرموخین ده گتیرایه وه، قیزی
خوی ده هیتایه وه و پرووی خوی گرژ ده کرد و تفی پوده کرد،

وہکو ئەوہی دەرمانیکی ناخۆشی خواردییت. ئەو ھەلوێستەم زۆر لەبەر گران بوو. ئیدی لەو سەربازەم پرسی، بۆچی ھەموویان درۆ دەکەن و ژنان دەخاپێنن و پێیان پادەبویژن و، دەستاودەستیان پێدەکەن و تەنانت زۆرجار لێشیان دەدەن. نەرمە پێکەنینیک دەکات و دەلێت:

- گوێ بەم شتانە مەدە. ئەو ژنە خۆی سووکە، ھەرزەییە، دەیخوری. تۆ ھیتشتا زۆر مندالی، زۆرت ماوہ تا لەو شتانە تێبگەیت.

بەلام پۆژیک وەلامیکی پرووتترم چنگ کەوت، وەلامیک کە قەت بیرم ناچیتەوہ، بەدەم کۆکەکۆکەوہ چاویکی لێداگرتم و گوتی:

- باشە تۆ پیت وایە ئەو ژنە نازانی من ھەلیدەخەلەتینم؟ دەیزانی و زۆرچاک دەیزانی! بە خۆی دەیەوێ ھەلی بخەلەتینم. ھەمووان لەم مەسلانەدا درۆ دەکەن. ھەست بە شەرمەزاری دەکەن، چونکە شتاقیان بە راستی یەکیان خۆشناویت - ئەو کارەیان تەنیا بۆ سەرگەرمی و رابواردنە. بەراستی ئەمە مایە شەرمەزارییە. چاوەپوان بکە، سەبرۆکەیک بکە بەخۆت ئەو شتە فێر دەبیت. دەبی ئەو کارە بەشەو بکەیت، ئەگەر بە پۆژی پوناک بیکەیت، دەبی لە سووچ و پەنایەکی تاریکی وەکو عەماری دارەکان دا بیکەیت. ھەر لەبەر ئەمە، خودا ئادەم و حەوای لەبەھەشتی بەرین وەدەرنە، لەبەر ئەمە ھەموو تیرەری بەشەر، ھەست بە کۆلی و کوێرەوہری دەکەن.

ئەوہی زۆر بە ناسکی و پوونی گوت، خەمیکی زۆری پێوہ دیار بوو، بۆنی جۆرە ژیان بوونەوہیەکی لێدەھات، تا پادەیک قەرەبووی "خەمەکانی دیکە" خۆی "بۆ دەکردەوہ.

ههستم دهکرد جۆره خۆشه ویستیەک به رهو ئه ووم راده کیشیت،
 رێک به پێچهوانه ی " یه رموخین " هوه که رقم لینی بوو و
 هه موو پۆژی هه ولمده دا سه ر بکه مه سه ری، پنی پابویرم و
 گالته ی پێبکه م. هه وله کانم جینی خۆیان ده گرت، زۆرجار
 به نیازی خراپ، به مه یدانه که دا راوی ده نام، به لام به
 چه که که یه وه پێما نه ده گه یی.

سیدوروف گوتی: - ئه وه قه ده غه یه.

ده مزانی ئه وه قه ده غه یه، به لام باوه ریم نه ده کرد که ئه وه
 سه رچاوه ی کلۆلی به شه ر بێ، چونکه زۆرجار گوزارشتیکی
 غه ریبم له چاوانی ئه وانه دا ده خوینده وه که ئه قین ویل و
 ئه سیری ده کردن، ههستم به و که لکه له و مه یله پۆزه تیفه ده کرد
 که له دلی ئه قینداراندا ده په نگایه وه. که یفم به وه ده هات که له
 دایکبوونی قیانیکی دلنه وازم ده بیینی.

ئه وه نه ده ی له بیرم مابێ، له وسه ر و به نه ده دا، وام
 هه سته ده کرد که ژیان پۆژ به پۆژ سه خت و خه مناکتر ده بیت
 و له چوارچۆیه و قالیکی ته سکی په یوه ندیاندا قه تیس ده بیت.
 ههستم ده کرد، هه یج ده رفه ت و ئه گه رێک نییه، له وه ی که هه یه،
 چاکتر بکری، له و واقیعه ی که هه موو پۆژێک وه کو خۆی به
 بیته وه ی هه یج گۆرانیکی به سه ربیت، پوو به پووم ده بیته وه.

جاریک، سه ربازه کان چیرۆکیکیان بۆ گێڕامه وه که زۆر
 په ست و خه مباری کردم، که گوایه به رگدروویه کی بیانی
 بیده نگ و بیته وه ی، له شوقه یه کدا ده ژیا، ئه م پیاوه خاوه نی
 گه وره ترین دووکانی جلدرووی شاربوو. کابرایه کی بیانی
 نه رمخوو، خاکی بوو. مندالی نه بوو، ژنه که ی پمووده ی
 خویندنه وه بوو، سه ری کردبووه کتیبان و شه و و پۆژ
 سه رقالی خویندنه وه بوو. له و هه وشه جه نه جاله ی مه دا، له نیو
 ئه و هه موو سه رخۆش و مه یگوسارانده دا، ئه م ژن ومیرده به و

په‌ری نارامی و بیده‌نگی ده‌ژیان، نه‌وه‌نده بیده‌نگ و گۆشه‌گیر بوون، که‌س هه‌ستی به‌بوونیان نه‌ده‌کرد، په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل که‌سدا نه‌بوو و که‌س هاتوچۆی نه‌ده‌کردن، بۆ هه‌یج شوینیک نه‌ده‌چوون ته‌نیا پرژانی یه‌ک شه‌مموان نه‌بی که‌ بۆ شائق ده‌چوون.

میترده‌ له‌ به‌یانی زووه‌وه، تا دره‌نگانی شه‌و له‌ سه‌ر کاری خۆی بوو. ژنه‌ش که‌ له‌ کچی عازهب ده‌چوو، هه‌فته‌ی دووچاران، دوا‌ی نیوه‌پروان ده‌چووو کتییخانه. زۆرچار ده‌مییی لاره‌لار وه‌کو نه‌وه‌ی به‌ ئاسته‌م به‌نگیت، به‌ هه‌نگای ورد پیتی ده‌کرد، ده‌سته‌وانه‌ی له‌ ده‌سته‌ چکۆله‌کانی ده‌کرد، کتییبه‌کانی، وه‌کو هه‌ر کیژه‌ مه‌کته‌بلییه‌ک به‌ لاستیکیک پیکه‌وه ده‌به‌ست. ده‌م و چاوی، به‌ چاوه‌ بچوکه‌کانیه‌وه له‌ ده‌م و چاوی چۆله‌که‌ ده‌چوو. جوان وناسک له‌و بووکه‌ شووشانه ده‌چوو، که‌ به‌ زۆری له‌ سه‌ر میزی توالت و بۆ جوانی داده‌نرین. سه‌ربازه‌کان ده‌یانگوت گوايه‌ په‌راسوویه‌کی لای راستی شکاوه، بۆیه‌ که‌ پیده‌کات به‌ ئاسته‌م ده‌له‌نگیت. به‌لام من ئه‌م له‌نگینه‌یم بێ جوان بوو. ئه‌مه‌ کردبوویه‌ کاریک که‌ له‌ هه‌موو ژنه‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی هه‌وشه‌که‌ جیاواز بێ. ئه‌و ژنه‌ ئه‌فسه‌رانه، هه‌رچه‌نده‌ سه‌روسه‌دایان نه‌ده‌برایه‌وه، مکیاج و ئارایشتی زۆر توخ و زه‌قیان ده‌کرد، ته‌نوره‌ی فش و فۆلیان له‌به‌ر ده‌کرد، زۆر پیر ده‌هاتنه‌ به‌رچاو، له‌ کومه‌لیک وینه‌ی سواو و پواو ده‌چوون، که‌ له‌ تاریکی عه‌ماراندا، له‌ گه‌ل کومه‌لیک شتی بێ فایده‌دا، فه‌رامۆش کرابن.

له‌ هه‌وشه‌که‌دا و، ده‌ر و دراو‌سیکان، ئه‌م ژنه‌ وردیله‌یه‌یان به‌ شیت ده‌زانی، ده‌یانگوت هه‌نده‌ی کتییان خویندوه‌ته‌وه، ئه‌قلی له‌ ده‌ست داوه، به‌کاروباری ماله‌وه‌یدا پاناگات. میترده‌که‌ی بازار ده‌کات، که‌ره‌سته‌ی خواردن دینیته‌وه‌و

ناشپه زه که راده سپیږی که خوار دنیان بڼ لیتیت. ناشپه زه که،
 ژنیکې زه لامي خه مین بوو، به نه سل ږوس نه بوو. چاویکی
 کوره بوو، له جیاتی چاو درزیکې تنگ و په مپی بوو.
 چاوه که ی دیکه ی، سوور، هه میسه ته پی ږوندک بوو.
 که بیانوی مال، وهکو هه مووان دهیانگوت گا و گویره که ی
 لیکدی جیا نه ده کرده وه، جاریک له بازارا خوی کردبوو به
 که پچار، چونکه له جیاتی توور، بیبه ری تیژی کړی بوو.
 ته سه ور بکه نه وه چ هیا چوونیکه!

هه رستیکیان له و ماله دا غریب بوون، به پیکه وت که وتبونه
 نه و کولانه یه وه. وهکو تهیرانیک وه پشومه ی زستان ته نگیان پین
 هه لچنی و به دم فرینه وه، له په نجره و ده لاقه یه که وه خوی
 به ماوایه کی به شهر ی پیسدا بکات.

خولام و موراسیله کان بویان گتیرامه وه که نه فسه ره کان،
 زور نامه ردانه په فتاریان دهگل ژنه وردیله که ی کابرای
 بهرگدروودا ده کرد. هه موو ږوژی، به نوره، هه ږوژه ی
 یه کینکیان نامه یه کی ناشقانه ی پر سوزوگودازی بڼ ده نارد و
 دل به ندی خوی بڼ ده رده بری و به جوانیه که ی نه ویا هه لده دا.
 ژنه ی که نجیش وه لامي نامه کانی ده دانه وه و تکای لیده کردن،
 وازی لیتیتن با به ئاسووده یی بژی.. داوای بووردنی لیده کردن
 که بووه به مایه ی په ژاره و نیگه رانی وان، له خوا ده پاپایه وه
 که له دوا ی نه شق و فیانی نه م ږزگاریان بکات. نه فسه ره کان
 له کور و به زمی باده نوشیدا، پیکه وه و به کومل نامه کانی
 نه ویان ده خوینده وه و تیر پیده که نین و نه وسا نامه یه کی دلدار ی
 دیکه یان ده نووسی و ناوی یه کیک له خویانیان پیته دنا.

خولام و موراسیله کان، به دم گتیرانه وه ی نه م حیکایه ته وه
 پیده که نین و به جنیز به رده بوونه ژنه که.

یرموخین، به دهنکه منگنه که ی ده یگوت:

- ئەمەش بەزمى ئۇ ۋە ئەنگە گەوجە، ھەموو ھەرىكە
قوماشن!

سیدوروف، بە کاوھخۇ بۆی دەسەلماندا و دەیگوت:
- ئۇنان ھەموویان، ھەزەدەکن پیاو ھەلیان بخەلەتینن..
خویان ئەمە چاک دەزانن.

قەت باوھەرم نەدەکرد، ئەنگەى کابرای بەرگدروو، پەى
بەوہ بردبى کە پىی پادەبویرن، بۆیە بیرم لەوہ کردەوہ کە پىی
بلىم. ئىدى چاوەروانى ئەوہبووم ھەلىکم بۆ ھەلىکەویت،
پۆزىک دىتم ئاشپەزەکەیان، چو بۆ ژىرزەمىنەکە، بە ھەشتاو
بە پەيزەکەى پشتەوہدا بۆمالى ئەنەى ئاقبرى چووم، خۆم بە
مووبەقەکەدا کرد، کەسى لىنەبوو، خۆم بەژووەى خەوتندا
کرد، لە بەردەم مېزىکدا دانىشتبوو، کوپىکى زېړىنى قاوہى
بەدەستەوہ بوو، کتیبىکىش بە دەستەکەى تریوہ بوو، کە
چاوى بە من کەوت ترسا، کتیبەکەى تووند بە سىنگیوہ
قرساند، بە دەنگىکى تاساو ھاوارىکرد: - چىہ؟ ئوگوستا! چىت.
من ھەولمدا، بە پەلە وزۆر بەکورتى قسەکانى خۆم بگەم،
چونکە دەترسام کە کتیبەکە یان کوپەکەم تى بسرەوینت. لە
سەر قەنەفەیکى نەرم وئۆلى وەنەوشەى پۆنىشتبوو، پۆبىکى
شىنى یەخە بە ئۆیە و، داوین سورمەچنى لەبەر بوو. قژە
سوورە چىن چىنەکەى لالا بەسەر شان و ملیا کەوتبوو. لەو
فرىشتانە دەچوو، کە لە سەر دەرگای چوونە ژوورەوہى
کلیسایاندا دەیان نەخشاندن. پشتى دابوو بە قەنەفەکەوہ،
ھەولجار بە چاوانى ئەبلەق و نیگای توورپوہ تەمەشای
دەکردم، پاشان کەمىک ھىور بووہوہو ترسى پەوپیوہوہ
پووی گەشایوہ و بزەیکى پرسىارنامىز نىشتە سەرلئوى. کە
دەستم بە قسەکانم کرد، دەمم تىک ئالا، تەواو پەشوکام، بۆیە

پووم وهرگیزا و بهرو دهرگای مووبهقه که پویشتم. له دواوه
 هاواری لیکردم: - پارهسته، مه‌رو!
 کوپه‌که‌ی له سهر سینیه‌ک دانا، کتیه‌که‌ی خسته‌سهر
 میزه‌که، دهسته‌کانی له سهر سینگی تیک ئالاند، نه‌وجا به
 ده‌نگیکی گپ، که له ده‌نگی پیاویکی گه‌وره ده‌چوو گوتی:
 - که کورپیکی قه‌شمه‌ری، کوا وهره پیشه‌وه بزانم.
 به دوو دلپیه‌وه لینی چوومه پیشه‌وه. ده‌ستی گرتم و به
 په‌نجه باریک و سارده‌کانی نه‌وازشتی کرد وهرسی:
 - که‌س نه‌یناردوویت تا نه‌و قسانه‌م پین بلنیت، راستم پین
 ده‌لنی؟ ههر له خو‌ته‌وه هاتوویت و نه‌مات به خه‌یالدا هاتوو؟
 ده‌ستی به‌ردام، چاوه‌کانی نوقاندن، به پاوژیکی نه‌وی و به
 سوئی گوتی:

- نه‌و سوپاییه سه‌خیفانه به‌و جوړه باسم ده‌کن!
 ئیدی زاتم وهره هاته‌وهو پتمگوت: - واچاکه باربکی لیره.
 - بوچی؟
 - نه‌مانه شه‌رت پیده‌فرۆشن، له‌وه‌یه به‌زمیکت بۆ بنه‌نه‌وه..
 پیکه‌نینیکی شادی بو‌کردو وهرسی: - تو چوویته مه‌کته‌ب؟
 هه‌زت له خویندنه‌وه هه‌یه؟

- کاتم نییه، فریای خویندنه‌وه ناکه‌وم.
 - که‌سیک هه‌زی له خویندنه‌وه بیت، هه‌رچوونی بۆ کاتی بۆ
 ده‌دوژیته‌وه. به هه‌رحال، من سوپاست ده‌که‌م.
 سه‌که‌یه‌کی زیوی بۆ راگرتم، هه‌رچه‌نده شه‌رم ده‌کرد نه‌م
 به‌خشیشه وهربگرم، به‌لام نه‌ده‌ویرام وهری نه‌گرم، ده‌ترسام
 به‌بۆ ته‌ربیت و فزولم له قه‌له‌م بدات. که پویشتم له سهر
 محه‌جهره‌ی پلیکانه‌که به‌جیم هیشتم.

نه‌م دیداره کاریکی قوول و تازه‌ی له ده‌روونم کرد. هه‌ستم
 کرد هه‌تاویکی تازه له ژيانما هه‌لهات. تا چه‌ند پوژیک له‌وه

دواش که بیرم له ژووره گه وره که و ژنه وردیله که ی کابرای بهرگدروو، ده کرده وه و، به جله شینه که یه وه، که له فریشته ده چوو ده هاته وه بهرچاوم زور شاد و دلخوش ده بووم. هه موو شتیکی ده ورو بهری جوانیه کی ته فسوونای هه بوو، تهو مافوره زیړینه ته ستوره ی که له بهر پتیدا پاخرا بوو، تهو هه تاوه ی که له په نجه ره کراوه که وه دهیدا له ژووره وه، ده تگوت بق ته وه هاتو وه ته ژووری تا له حوزووری ته ودا گهرم بیته وه.

خولیاو که لکه له ی دووباره دیتنی ژنه ی تاینم که وته سه ر چ ده بن ته گهر داوای کتییکی لیتی که م؟

ئیدی زاتم وه بهر خونا وچوومه وه بق مالیان، له هه مان شوینا پوښشتوو وکتییکی به دهسته وه، به لام ته مجاره یان به دهسته سړیکی رهش ده موچاوی هه لپیچرا بوو و چاویکی ئاوسا بوو. کتییکی بهرگ په شی دامن، له بن لیوانه وه ورته ورتیکی گونگ و قام نه کری کرد. به خه مینی کتیه که م وهرگرت. بونی پازیانه و دهرمانی لیده هات. که گه ییمه ماله وه، کتیه که م له کراسیکی خاوینه وه پیچا و له ترسی ته وه ی نه با ئاغا کانم بیدین و بیدزن، له هه وره بانه که دا تاقه تم کرد.

ته مانه گوفاری ' نیفا ' یان به بهرده وامی بق ده هات، ئابوونه یان هه بوو، چونکه گوفاری ناهبری نمونه و که ته لؤکی چۆنیه تی بهرین و دروونی جلکانی تیابوو و دیاریی له گه لدا دابهش ده کرا. قهت گوفاره که یان نه ده خوینده وه، به لکو ته نیا ته مه شای وینه که یان ده کرد، ته وجا له ژووری نووستنا، له سه ر که نتوری جله کانیا ن داده نا. له کوتایی سالدا هه هه موویان له سه ر یه ک سه فته ده کرد و ده یان به ست و له ژیر که ته که دا (سیسه م، ته خته خو) وله گه ل سی جله دی (گوفاری

وینەدار) دا دەیانشاردەو. کە ناو ژوورەکەم دەشت
 گۆشارەکان بە ئاوی پیس تەپ دەبوون. وەستام پۆژنامەی
 پەیکی پوووسی ئی دەکپی و ئابوونەیی هەبوو. کە شەوان
 گۆشاری ناڤیری دەخویندەو، توورە دەبوو، دەیگوت : - نازانم
 بۆچی ئەم شتە توورپەهاتانە دەنووسن!

شەممەیی دواتر، لە کاتینکا چلکە شۆراوەکانم لە سەربان
 هەلدەخست کتیبەکەم بیڕ کەوتەو، دەرەم هێنا، یەکەم دێرم
 خویندەو:

"مالیش وەکو بەشەرن، هەر یەکەیان سیمای تایبەتی خۆی
 هەیە."

بەراستی وایە، لە بەر دەلاقەیی هەورەبانەکە وەر بە پێو
 لە سەر خویندەوێ کتیبەکە بەردەوام بووم، سەرما خەریک
 بوو دەیبەستم، بەلام من گویم نەدایە. ئەو ئیوارەییە کە ماله
 ئاغام بۆ نوێژی ئیوارێ چوون، کتیبەکەم برد و چووم بۆ
 مووبەقەکە، لەوێ بەتاسەو کەوتە خویندەو و هەلدانەو
 لاپەرە چەرچ و لۆچ و زەرد هەلگەپاوەکانی کتیبەکە، کە لە
 گەلای خەزان دەچوون. بە راستی بردمە دنیا یەکی دیکەو.
 تووشی ناو و پەیوەندیانی جیاواز بووم، تووشی قارەمانانی
 دلپاک و نەفس بەرز بووم، تووشی خەلکانی شەپانی و
 شەپتوخین ئەوتۆ بووم کە زۆر جیاواز بوون لەو کەسانە
 دەمناسین و دیتبووم. یەکیەک بوو لە پۆمانە درێژەکانی
 مونتپیان، پەربوو لە کاراکتەر و بویەر و پیسکان، ژیانیکی سەیر
 و غەریبی لێ هەلدەقولا. پۆمانەکە تیشکی ئەوتۆی دەخستە
 سەر خۆی، واقعی و پە دەکردی، وەکو ئەو بوو پوناکییەکی
 پەنھان لەبەینی دێرەکانەو هەلبقولیت و چاک و خراپەکان
 لیکدی هاوێز بکات. خوینەری وادار دەکرد کە بایەخ بە

چاره نووسی ئو هه موو کاراکته رانه بدات که له پرمانه که دا
 جمه یان ده هات، خو شی بووین یان پقی لییان ببیت. ئیدی خو
 به خو خولیای ئو هم که وته سهر که هه واداری ئه م کاراکته ر
 و دژایه تی ئو کاراکته ر بکه م. بیرم چوو بووه وه که ئه م دنیا و
 ژبانیه ی تینی که وتم و خو به خو له بهر ده ممدا ده کریته وه،
 ده سکرده، ته نیا له سهر کاغه زا بوونی هیه. ئیدی له گهرمه ی
 ئه م کیشماکیشانه دا، جارئ شادی دایده گرتم و ده من خه م.
 به جۆرئ له خویندنه وه دا غه رق بوو بووم که زهنگی ده رگا
 لیدرا هه وه لچار نه مده زانی کتیه و بق له ده رگا ده دات.

مۆمه که ی به رده ستم ته قریبه ن هه مووی توا بووه وه و
 مۆمدانه که (شه مان) پرپوو له تواوه ی مۆم. چرای دیار
 ئیکونه کان، که ده بوا ئاگاداری بم و زهیتی تیبکه م، پلیته که ی
 خوار بوو بووه وه و کوژا بووه وه. ئیدی به هه شتاو هه ستم،
 که وتمه کارکردن، کتیه که م له ژیر موغه بیریه که دا تافه ت کرد،
 زه یتم کرده چراکه وه.

دایه نی منداله کان، به هه له داوان له ژووری نووستنه که
 هاته ده ری وهاواری کرد: - ئه وه تق که پی، گویت له زهنگی
 ده رگا نییه؟

به هه شتاو به ره و ده رگا چووم. وه ستم به پراویژیکی
 تووند گوئی: - خه وتبوویت؟

ژنه که ی به سه نگینی به پلیکانه کاندایه که وته و گله یی
 له بن موبالاتی و خه مساردی من ده کرد که گوايه به هوی
 منه وه سه رمای بووه. دایکی که وته خوته و بۆله و
 سه رزه نشتی من. پیره ژن هه رکه خوی به ژووره که دا کرد و
 چاری به مۆمه سووتاوه که که وت، پرسیارپنچی کردم که چیم
 ده کرد. من هیچ وه لامیتم نه دایه وه، حایر وه په ساو له

که سینگ ده چووم له سهربانی خانوویه کی سڼ قاته وه که وتبیته خواره وه. له وه دهرسا، کتیبه که بدوژیته وه وهنگی سگ حالی به حال نه بیت.

نیدی سگ بگره و پیره ژن به پره لالا بکه! هاواری ده کرد، نه گهر ناگایان لیم نه بیت، پوژیک ماله که ده سووتینم. وهختایه ک وهستا و وهستاژن هاتن بق شیو خواردن، هه مان قهوانی لیدایه وه:

- ته مه شاکن.. مؤمه که ی ته واو سووتاندوه، ئه م بایه له م کونه وه بڼ، پوژي ماله که ش ده سووتینت..

هه رچواریان به دم شیو خواردنه وه که وتنه سه رکونه کردنم، هه رچی که مته رخه می کون و نویم هه بوو، ده یاندايه وه به چاوما، سویندیان ده خوارد که من به خوت و خوږایی خوم ده فووتینم، نانی خوم به برین ده دم، ثاقبه ت له برسا ده مرم. من ده مزانی گله یی و ئیراده کانیان زور جدی نییه، هیچیان پینه بوو، باسی بکن، نیدی به منه وه گرتبوویان و وهختیان به و گله یی و ئیرادانه وه ده کوشت، بیتاقه تی خویان به و قسه قوږانه ده رده کرد. به پاستی که له گهل کاراکته رانی ناو کتیبه که دا به راوردم ده کردن، زور بچووک و کومیدی و بڼ نمود و بوده له ده هاتنه به رچاو.

وهختایه ک له شیو خواردن بوونه وه، تیزوپ، ته مه ل و قورس، به ره و جیگاکانی خویان پویشتن. پیره ژن، دوی نه وه ی ویرد و سه لاواتی خوی خویند و له خوا پاراپه وه، به موغه پریه که دا سه رکه وت و مت بوو. ههنگی هه ستام. کتیبه که م ده رهیتنا. چوومه به ر په نجه ره که. هه یفه شه و بوو، مانگ به حه ویقی ئاسمانه وه ده دره وشایه وه. به لام پیتی کتیبه که زور ورد بوو، بوم نه ده خوینرایه وه. به لام ئاره زوی خویندنه وه

ته‌واو هه‌لیپچابووم، هه‌ستام تاوه‌یه‌کی سیقال دراوم له‌سه‌ر
 په‌فه‌که‌ داگرت، پوو به‌ پووی مانگه‌که‌ دامنا، تا پوناکی و
 تریفه‌که‌ی له‌سه‌ر کتێبه‌که‌ عه‌کس بکاته‌وه‌ و بتوانم ده‌ست به‌
 خوێندنه‌وه‌ی بکه‌م، به‌لام نه‌خشه‌که‌م سه‌ری نه‌گرت. تاریکه‌که‌
 خه‌ستتر بووه‌وه‌. هه‌نگی چوومه‌ سه‌ر ته‌ختیک که‌ له‌
 سووچه‌که‌دا دانرابوو، هه‌ر له‌ویوه‌و به‌ پێوه‌ له‌به‌ر پۆشنایی
 چرای دیار ئیکۆنه‌کان ده‌ستم به‌ خوێندنه‌وه‌ کرد. که‌
 ماندوویه‌تی ته‌واو زه‌یفی لێسه‌ندم، هه‌ر له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ خوم
 پینداکه‌وت، ئیدی له‌ خوته‌ و بۆله‌بۆلی پیره‌ژن بیدار بوومه‌وه‌.
 به‌پیتی په‌تی و به‌ توینی مه‌کسیه‌کی خه‌وه‌وه‌ به‌ دیارمه‌وه‌
 وه‌ستابوو، سه‌ره‌ سووره‌که‌ی ده‌له‌قاند و غه‌زه‌ب له‌
 پوخساری ده‌باری، کتێبه‌که‌می به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و لێکدا
 لێکدا ده‌یکێشا به‌ سه‌ر وگوێلاکمد. فیکتور، که‌ له‌ ده‌نگه‌ده‌نگی
 دایکی خه‌به‌ری بووبوووه‌، هه‌ر له‌ ناو جیگاکه‌یه‌وه‌ هاواری
 ده‌کرد:

- دایکه‌ به‌سه‌، ئه‌و هات وهاواریت له‌ چیه‌؟ به‌راستی
 ئیسراحه‌ت لێ هه‌لگرتوین.

له‌ دلی خۆدا گوتم: "ته‌واو کتێبه‌که‌ تیاچوو. ده‌یدپێنیت.

پوو زه‌ردی لای ئه‌و ژنه‌ ده‌بم، هه‌یاچوو خۆم!

به‌یانیه‌ کاتی نان وچای به‌یانیدا، بۆ لێ پێچینه‌وه‌ بانگیان
 کردم، وه‌ستا به‌ پاوێژیکی جدی پرسى: - ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوێ
 هه‌تاوه‌؟

جووته‌ ژن، کێچ که‌وتبووه‌ که‌ولیان، هاواریان به‌سه‌رما
 ده‌کرد، قسه‌یان به‌یه‌کدی ده‌به‌ری، ئه‌وه‌ی ده‌یانوت
 نه‌یانده‌وته‌وه‌.

فیکتور، سه‌ری به‌ سه‌ر کتێبه‌که‌دا داژه‌ندبوو وده‌یگوت:

- بۆنى عەترى لىدېت.. بەشەرەفم..

نەمدەتوانى حەقىقەتەكەيان پى بلىم، گوتم لە سەرباز
سیدوروف 'ى مۇپاسىلى قەشەى فەوجم وەرگرتووه. وەستام
گوتى: - بۆى بەرهو، جارىكى دى شتى وانەكەى ها!
كە پىم گوتن، كىتەبەكە ھى يارۆى قەشەى، ھەموو
حەپەسان، زۆر پەست بوون، چۆن بابايەكى قەشە پۆمان
دەخوینتەو. بەلام وىپرای ئەوھش كەمىك ھىور بوونەو.
وەستا چەند جارىك بە گویندا دامەو كە خویندەو زۆر
خراپە و زەرەرى زۆر:

- ئەدى ھەر ئەو كىتەب خوینانە نەبوون، سەكەى
قىتارەكەيان تەقاندەو وىستیان دەست بە كوشت وېر بكن..
(مەبەست لەو ھەولەى كە لە ك' سالى ۱۸۷۹ دا بۆ
تىرۆركردنى تزارى پرووسيا، ئەلكساندرى دووھم، درا).
ژنەكەى، كە ترسى لىنىشت، قەسەكەى پىپىرى و گوتى:
- ئەو تۆ شىت بووى؟ ئەم قسانە چىيە دەىخەیتە
مىشكىيەو.

كىتەبەكەم دایە دەست سیدوروف و حىكایەتەكەم لە سىرى
تا پىازى بۆ گىپرایەو. سیدوروف، بىئەوھى چ قەسەكە بكات،
كىتەبەكەى لىوەرگرتم، سەندووقىكى بچكۆلەى كردهو،
خاولىكەى خاوينى لىدەرھىنا، كىتەبەكەى تىوھپىچا و لە
سەندووقەكەدا تاقەتى كرد وگوتى:

- گوینان مەدەى، با بۆخویان بلىن. ھەركاتى ئارەزووى
خویندەوھت كرد، وەرە ئىرە بخوینتەو، خەمت نەبى بەكەس
نالیم! ئەگەر ھاتىت و من لىرە نەبووم، كلىلەكە لە پشت
ئىكۆنەكەو دادەنەم دەرى بىنە و سەندووقەكەى پىبەكەو و تا
حەزەكەى بخوینتەو.

هه‌لویستی ئاغایه‌کانم سه‌باره‌ت به‌کتیبه‌که، هینده‌ی دی
 کتیبه‌که‌ی له‌لا شیرین کردم و زیاتر پ‌مووده‌ی بووم. له
 پاستیا هه‌ندیک "خوینه‌ر" سکه‌ی قیتاریان ته‌قاندبووه‌و تا
 که‌سیک، که‌من نه‌مه‌ناسی، تیرۆر بکه‌ن.. یه‌کسه‌ر پرسیاره‌که‌ی
 ئه‌و قه‌شه‌یه‌م بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ بۆ ئیعترا‌ف چووبوومه‌ لای،
 وه‌لامه‌که‌ی خۆم ده‌رباره‌ی ئه‌و قوتابیانه‌ی له‌ ژێر زه‌مینه‌که‌دا
 کتیبیان ده‌خوینده‌وه‌ بیرکه‌وته‌وه‌، ئامۆژگارییه‌کانی "سموری :
 م بیرکه‌وته‌وه‌" ده‌رباره‌ی ئه‌و کتیبانه‌ی ده‌بی بخوینرینه‌وه‌،
 هه‌روه‌ها قسه‌کانی بابام ده‌رباره‌ی ئه‌و ماسونیانه‌ی که‌ کتیبی
 په‌شیان ده‌خوینده‌وه‌و موماره‌سه‌ی سیحری په‌شیان ده‌کرد،
 بیر که‌وته‌وه‌: "له‌ ماوه‌ی حوکمرانی پیروزی تزار ئه‌لکسندر
 پافلو‌فیچ دا، خانه‌دانان و خودان کتیبانی په‌ش و ماسونیان
 هه‌موو ده‌ستیان تیکه‌ل کرد و پیلانی ئه‌وه‌یان ده‌گیرا که
 تیکرای گه‌لی پروس پاده‌ستی پاپای پوما بکه‌ن، که‌ نامه‌رد
 بوون. ئیدی جه‌نه‌رال ئه‌راکشیف، فریاکه‌وت و هه‌موویانی
 ده‌سته‌سه‌ر کرد و، بیته‌وه‌ی حیساب بۆ پایه‌ وپۆستی شتاقیان
 بکات، په‌هه‌نه‌ی سیبریای کردن. له‌وینده‌ر، وه‌کو هه‌موو
 زندانیانی دیکه‌ خرا‌نه‌ ژێر کاره‌وه‌و وه‌کو هه‌ر شتیکی بۆگه‌ن
 که‌پوو تینی دان.. "

هه‌روه‌ها "ئومبرا‌کولی ئه‌ستیره‌نیشان" م، "گیرفاسی" م
 بیرکه‌وته‌وه‌، له‌ گه‌ل ئه‌م وشه‌ و په‌یفه‌ ته‌وسامیز و مه‌ندانه‌دا:
 "ئه‌، ئه‌ی ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ گه‌وجانه‌ی ده‌تانه‌وئ سهر له
 کاره‌کانمان ده‌ربینن، ئه‌قلی بچووک‌کی ئیوه‌ هه‌رگیز په‌ی به
 کاره‌کانی ئیمه‌ نابات!"

هه‌ستم ده‌کرد که‌وتوومه‌ته‌ سهر دوو‌پتیانیکی گونگ و
 ئالۆز، تیا مابووم چی بکه‌م. حه‌زم ده‌کرد ئه‌و کتیبه‌ ته‌واو

بکه، دهرترسام ون بیټ یان له سه ندووقه که ی کابرای
 سهر بازدا بدرېت. نه وسا چی به ژنی بهرگدروو که بلیم؟
 پیره ژن، بهر دهوام، چاودیری ده کردم که نه چم بولای
 کابرای سهر باز وهه میسه ده می له سهرم بوو، پنی ده گوتی:
 - نه های کرمی کتیبان! پیت وایه کتیبان سوودت
 پیده گه یه نن؟ خه یالت خاوه. بق نمونه ته مه شای نه و ژنوکه یه
 بکه، له به یانییه وه تا ئنوار ی سهر ی له ناو کتیباندایه، که چی
 نازانی تا بازار بروات و پیو سته کانی خوی بکړت. به پوژی
 روناک نه فسه ره کان بق ژووره که ی خوی ده بات و نه شق باز یان
 له گله ده کات.

ویستم هاواری به سهر دا بکه م:

- درو یه! شتی وانیه، بوختانی بق ده که ن، هیچ
 په یوه ندییه کی نه شق بازی له گله اندا نییه!
 به لام دهرترسام نه گهر داکو کی له ژنی کابرای بهرگدروو
 بکه، پیره ژن، بونی نه وه بکات که کتیبه که هی نه و ژنیه.
 چند پوژیک به و داخ و که سهر وه تلامه وه، دلم گیرا،
 ئیشتیای خواردنم نه ما، خه وم ده زړا، که بیرم له چاره نووسی
 مونتیپان ده کرده وه، ده ست ده ست ئاره قه م ده کرده وه.
 به یانییه ک ئاشپهزی ژنه خه یاته که له هه وشه دا گرتمی وگوتی:
 - کوا کتیبه که بینه وه!

دوای فراشین، که ئاغا کانم له گهر مه ی سهر خه و شکاندندا
 بوون دهر فتم هینا و، ته ریق و شهرمه زار بق مالی ژنه ی تاین
 سهر که وتم. کوت ومت وه کو جاره که ی دی و ابوو، ته نیا
 جله کانی گوزر ابوون. ته نووره یه کی قاوه یی و کراسیکی
 مه خمه لی رهشی له بهر بوو، خاچیکی پیروزه ی شینی له ملدا
 بوو، له کیشکه ده چوو.

که پیمگوت، وهختی تهواو کردنی کتیبه کهم نه بووه و
ئاگاگانم قه بوول ناکه ن کتیبان بخوینمه وه، ئیدی هم له
تهریقی و زهلیلی خوما و هم له خوشی دیداری تازه ی ژنه ی
تایندا چاوانم تهژی پوندک بوون.

ژنه ی نافبری برۆکانی ویکهیتانه وه وگوتی:

- عه مریان نه مینئ بۆ خویان و ئه قلیان، که کهرن! که چی
وهستات به پوخسارا که دیارنییه. نیکه ران مه به. بیریک له
مه سه له که ده که مه وه. نامه یه کی بۆ ده نووسم!

له م بیرۆکه یه ترسام. پیمگوت که به درۆوه گوتوومه
کتیبه کهم له کابرای که شیش وهرگرتوه. ئیدی تکام لیکرد:

- نا، نا، تکایه نامه ی بۆ مه نووسه، چونکه گالتت پنده کهن
و جنیوت ده ده نئ، له و ماله ی مه دا که سیک نییه حز به چاره ی
تو بکات، ههره موویان گالتت پنده کهن و به گه وجت ده زانن
و ده لئین په راسوویه کت شکاوه و ژنیکی له نکیت..

وشه، وهکو به پووی برژاو له ده مئا ده ته قیه وه، هیتشتا به
ته واوه تی له قسه کانم نه بوو بوومه وه که له گوتنیان ژیوان
بوومه وه، هه ستم ده کرد زۆرم گوت، قسه کانم باش نه بوون.
لینوی گه ست و وهکو یه کینک سواری ئه سپ ببیت، یه کینکی به
که فه لی خۆیدا کیتشا. به شه رمه زارییه وه سه رم له بهر خۆنا،
حه زم ده کرد ئه رزه که شه ق به ری و قووتم بدات. لی ئه و
پشتی به کورسیه که وه داو به ده م پیکه نینیکی شاده وه گوتی:

- که بی ئه قلن! ئه مانه بی ئه قلیان کردوه به گالتیه ی
مندالان! ئیدی چ بکه م، خۆ زاری خه لکی کۆنه دیوار نییه،
چه پکی قوپی پیتا بده م و بیگرم؟

ئو قسانه ی له بهر خۆیه وه کرد و نیگایه کی منی کرد و
ئه و جا هه ناسه یه کی هه لکیتشا و گوتی:

- تۆكۈپچىكى عەجىبى - زۆر عەجىبى..

نىگام لە سەر ئەو ئاوينەيەى كە لە تەنیشتىەو
هەلواسرابوو گىرسايەو، بە راستى قەلافەتتىكى عەجىبم هەبوو،
لووتتىكى فس، گۇنا زەق، هەنيەم جى برىننىكى كۆنى پتەو
دىاربوو، قىزم بژ و شىواو، لە مېژ بوو مەستى دەلاكى
پتەكەوتبوو، وەكو سوژن گف بووبوووەو هەر يەكەى
پووى كردبوو لايەك. ئايا بەمە دەگوتى 'كۆپچىكى عەجىب؟
' هەلبەتە هېچ لىچوونىك لە نىوان ئەم كۆرە عەجىب و ئەو
بووكە شووشە جوانەدا نەبوو.

لە سەر قسەكەى پۆيى: - باشە بۆ ئەو پارەيەت نەبردبوو
كە جارى پىشوو دامىتى؟

- پتويستىم پنى نەبوو.

ئاهىكى هەلكىشا وگوتى:

- دەى باشە، دەسەلاتم چىيە؟ ئەگەر پىگەيان دايە كىتبان

بخوینىتەو وەرە بۆلام، كىتبت دەدەمى..

سى كىتب، لە سەر مېزى تەوالىتەكە بوو، ئەو كىتبەى كە
بۆم گەپاندبوووەو لە دووانەكەى دى ئەستورتر بوو. بە
مەلوولەو تەمەشام كرد. ژنەى تاین دەستە بچووك و
پەمەيەكانى بۆ درىژ كردم و گوتى: - دەى جارى خودا حافىز!
بە پارىزىكى زۆرەو دەستىم گوشى و، بە هەشتا و
وهدەركەوتم. دوورنىيە ئەو قسانەى كە لە پاشملەى دەگوتران
پاست بن: گەوجە، هېچ نازانىت. ئەدى ئىستە بەو بىست
كۆپىكەى نەگوت پارە؟

بەلام من ئەو خەسلەتەيم پىخۆش بوو.

که ئیستا بیر له و هه موو زیله و نه گبه تی و کلۆلی و سه رزه نشتانه ده که مه وه که له سۆنگه ی کتیب خویندنه وه وه به سه رم هات، هه م خه مبار ده بم هه م شادمان. به خه یال و مه زنده ی خۆم کتیبه کانی ژنی کابرای به گدروو زۆر گرانبه ها بوون، بۆیه له ترسی ئه وه ی نه با پیره ژن بیاندات به ده م ئاگره وه، هه ولمدا فه رامۆشیان به کم و له بیرى خۆمیان به رمه وه. ئیدی له و دوو کانه ی که نانی به یانیانم لیده کړی، ورده کتیب و نامیلکه ین په نگاو په نگم به کړی دیتا.

کابرای دوو کانداری، پیاویک بوو قیزت لیتی ده هاته وه، لیوه کانی ئه ستور، هه میشه ئاره قه ی لیده چۆپایه وه، ده م وچاو گرته ک، په نگ زه رد، چاوه کانی سپی، دهسته کانی گوشتن و قامکه کانی کورت.

دوو کانه که ی، ئیواران ده بوو به مه کۆی کوپانی گه نج و کیژانی هه رزه و به په لالا. برا که ی وه ستام، هه موو عه سرئ به مه به ستی بیره خواردنه وه و قومار کردن بۆ ئه وئ ده چوو. که وه ختی شیوان ده هات، زۆر جار منیان له دووی ده نارد، زیاتر له جارئ ژنی کابرای دوو کانداری، له گه نجینه که ی پشته وه به باوه شی فیکتور یان گه نجیکی دیکه وه بینى بوو. میرده که ی، ئه م مه سه له یه ی زۆر ئاسایی وه رده گرت و خوشکه که ی له کاروباری دوو کانه که دا یارمه تی ده دا، هه یچ په رچه کرداریکی نه ده نواند که ئه فسه ران و سه ربازان و سه روو دخوانانی کلێساکان و هه رکه سیکی دی، به به رچه او ی ئه وه وه خوشکه که یان ماچ ده کرد و له ئامیزیان ده گرت.

دوو کانه که که لوپه لیکى ئه وتۆی تیا نه بوو، ته قریبه ن چۆل بوو، کابرای دوو کانداری، زۆر جار به وه وه لامی گله یی

مشته‌ریه‌کانی ده‌دایه‌وه که هیشتا نه‌ی په‌رژاوه، به پښخستنې دوو‌کانه‌که‌ی ږاښات و دوو‌کانه‌که‌ی تازه‌کردووه‌ته‌وه. له کاتیکا له پایزه‌وه کرابووه‌وه. ئیدی وینه‌ی سیکسی و دزیوی به مشته‌ریه‌کانی نیشان دده، و پښکی به مشته‌ریه‌کانی دده که له گه‌نجینه‌که‌ی پشته‌وه، گورانی و شیعی بی‌پرده بلین. من کتیبه بیتامه‌کانی "میشاییفستگنیف" م ده‌خوینده‌وه، له هه‌نبر خوینده‌وه‌ی هر کتیبیکدا کوپیکم دده، گران بوو. ئەمه جگه له‌وه‌ی هیچ له‌زه‌تیکش لټی نه‌ده‌بینی. (کواک، یا پاستگور تا مردن، فرانسېل ښینسی، شه‌پی نیوان پووس و کاباردینه‌کان، یان ئه‌و ژنه‌ی ئیمانداره‌ی به‌سهر تابووت و جه‌نازه‌ی می‌رته‌که‌یه‌وه مرد). ئەم جوړه کتیبانه‌ی نیان ده‌بزواندم، بگره‌ زورجار بیزاریان ده‌کردم! ئیدی پیده‌چوو ئەم جوړه کتیبانه و به‌و زمانه‌ شیواوه‌و دور له واقیعه، زیانم پی بگه‌یه‌نن نه‌ک سوود.

کتیبین وه‌کو "پیاوانی پیاده، یوری میلو‌سلاف‌سکی، ره‌به‌نی گونگ، یابانشای سوارچاکی تاتاری" زور کاریان تیده‌کردم و له‌زه‌تیا پیده‌به‌خشیم، به‌لای که‌مه‌وه شتیکی له‌لا دروست ده‌کردم. به‌لام من زیاتر حه‌زم له خوینده‌وه‌ی سه‌ره‌پورد و ژینامه‌ی وه‌لیان و پیاوچاکان بوو که هه‌ندی شتی جدی و قه‌ناعه‌تبه‌خشیان تیاوو، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌جار کومه‌لیک هه‌ستی قولیان له لا ده‌ها‌پوژاندم. پیاوه شه‌هیده‌کان، هه‌ره‌موویان، خویشم نازانم بۆ، کابرای "ئەمه جوانه" یان وه‌بیر دینامه‌وه. ژنه شه‌هیده‌کانیش نه‌نکمیان وه‌بیر دینامه‌وه. هه‌ندیک له پیاو چاکه‌کان، بابامیان، له حالۍ سه‌فای خویدا وه‌بیر دینامه‌وه.

من ئەم کتیبانه‌م له هه‌وره‌بانه‌که، یان له ژیر که‌پره‌که‌دا، که ده‌چووم بۆ دارشکاندن، ده‌خوینده‌وه. ئەم دوو شوینه‌ی که له یه‌ک ساردتر و ناخوستر بوون. هه‌ندی‌جار که کتیبیک زور

خوشبایه یان بمویستبا زوو تهواوی بکه، شهوان له خو
 پادهبووم و له بهر شهمالکان (مؤم) دهمخویندهوه. بهلام
 پیرهژن هستی کرد که مؤمهکان بهشهوان کم دهنهوه، ئیدی
 به چوکه داریک مؤمهکانی نهاندازه دهگرت و دیشاردنهوه.
 زورجار چوکه دارهکیم دهنزییهوه به نهاندازهی مومه
 سووتاوهکه دهمبړی. بهلام نهگه چوکه دارهکهی ئوم
 دهنزییاوهو پیرهژن بهیانی که لهخو پادهبوو، چوکه
 دارهکهی به مؤمهکه دهگرت، نهگه مؤمهکه یهک دوو ساتنیم
 له چوکهکه کهمتر بوايه، نهوا هراوزهنايهکی دهنایهوه که
 نهوسهري دیارنهبيت. فیکتور له هرا وهنگامهی دایکی بیدار
 دهبوهوهو هر له ناو جیگاکیهوه هاواریدهکرد: - دایکه
 بهسه، نهپرایهوه! بۆ کوئ بړوم له دست تو. دیاره مؤمهکان
 بۆ دستوتین. یارو کتیبی له بهر دهننیتهوه. کتیب له لای
 یاروی دووکاندار دینئ. به چاوی خوم دیتوومه که کتیب
 لهویندهر دینئ. نهگه باوهپ به من ناکهی بړو هورهبانهکه
 بکهپئ..

پیرهژن، به ههشتاو بۆ هورهبانهکه سرکهوت، کتیبکی
 بچوکی لهویندهر دهنزییهوهو پارچه پارچهی کرد.

دیاره ئهमे بۆ من جهزربهیهکی کاری بوو، بهلام هیندهی
 دی خویندنهوهی له لا شیرین کردم. زور دلنیابووم که نهگه
 وهلی و پیاوچاکیکیش پتی بکهوینته ئه ماله، جووته کهیبانوو،
 خیرا دهوری دهن و فیری دهکن که چون هلس وکوت
 بکات، یانی بهو شتیهیهی له قالب دهن که خویان دهیانهوئ.
 نهوهشیان تهنیا لهبهر بی ئیشی دهکرد، چ شتیکی دی نهبوو
 خویانی پیوه مژوول بکن. خو نهگه دستبهداری هراوزهنا
 ببن و بوختان بۆ خهلکی نهکن و گهلهته بهم وبهوه نهکن،
 ئیدی هیچیان پی نامینئ، ده میان بۆگن دهکات و قسهیان له

بیر ده چیته وه لال ده بن. خویان به ته واوه تی له بیر ده چیته وه. به شەر بق ئه وهی خوی له بیر نه چیته وه، ده بن په یوه نندییه کی هوشیارانه ده گهل خه لکی دیدا چیتکات.. تاقه په یوه نندییه که ئه مانه ده یانزانی و هه یان بوو، ئه وه بوو که ئه مروت پتیکه ن، له قالبی خویانت بده ن، ئه گهر یه کینک ملیان بق بدات، ئیدی ده یکه نه کونه وه. ئیدی ته بیعه ت و عاده تیان له ژياندا واهی بوو.

ئیدی هه موو جوړه پتیکه یه کم گرته بهر هه ر بق ئه وهی له خویندنه وه دانه بریم. پیره ژن چه ند جار پک کتیتبه کانی سووتاندم، ئه نجام کار گه ییه ئه وهی چل و حوت کوپیکی کابرای دوو کاندارم هاته سه ر. کابرای دوو کاندار داوای قهرزی خوی ده کرد و هه په شهی ئه وهی لینده کردم، که پوژیک قهرزه که ی خوی له و پاره یه هه لده گری که بق کرینی نان بق ماله وه دم هینا. ئه وسا به ته شه ره وه ده یگوت: - ده زانی ههنگی چ ده قهومی؟

من زور رقم له و کابرایه بوو، دیاره ئه ویش، وهک ده لین دل ئاوینه ی ده، زوری رق له من بوو. بۆیه به جوړه ها هه پروکیف، ئه زیه تی پوچی ده دام. هه رکه پیم ده نایه نیو دوو کانه که ی پوختساره په له په لایه که ی ده گه شایه وه و به درۆوه بزه یه کی شیرینی له خو دینا و ده یگوت:

- به خیری، قهرزه که ت بق هینا و مه ته وه؟
- نه خیر.

پووی گرژ ده بوو، بروکانی ویک دینایه وه:
- نه خیر؟ چیت له گه لدا بکه م، شکات لیتکه م و له زندانی نه وچه وانانت تووند بکه م؟

که زانیم مه سه له که له گالته ده رچووه، سه ری دنیا م لئ هاته وه یه ک، ئه ی خودا چی بکه م! پاره له کوئی بیتیم،

کریکه‌میان ده‌دایه بابام... که تکام له دووکانداره‌که کرد
ماوه‌یه‌ک سه‌برم لیبکات، ده‌سته گۆشتن و لووسه‌کانی که
ده‌تگوت هه‌ویری هه‌لاتیه لئ هینامه پێشی و گوتی: - ماچی
بکه، سه‌برت لیده‌که‌م.

ده‌ستم دایه کیلویه‌ک و تیم سره‌واند، شه‌یتانه سه‌ری
دانه‌واند و هاواری کرد: - ئای له‌وه! گالتهم له گهل ده‌کردی!
زانیم درۆ ده‌کات و به گالتهی نییه. ئیدی لیبرام دزی بکه‌م
و شه‌پی ئه‌و کابرایه له کۆل خۆم بکه‌مه‌وه. زۆرجار که به
فلچه جله‌کانی وه‌ستم خاوی‌ن ده‌کرده‌وه، چه‌ند سه‌که‌یه‌کی زیوم
له گیرفانی پانتۆله‌که‌ی ده‌بینی که هه‌ندی‌جار ده‌که‌وته سه‌ر
ئه‌رزه‌که. پوژی یه‌کتیک له‌و پارچه دراوانه خه‌ل بووه‌وه و
که‌وته ژیر کۆمایه‌ک ئیزنگ و داره‌وه، له ژیر قالد‌رمه‌که‌دا، من،
بیرم چوو به وه‌ستا بلیم.. هه‌ر بیرم نه‌ما، تا پوژیک له نیو
داره‌کاندا سه‌که‌یه‌کی بیست کوپیکیم دۆزیه‌وه‌و دامه‌وه به
وه‌ستا. ژنه‌که‌ی یه‌کسه‌ر پیتی گوت:

- ده‌بینی؟ پتو‌یسته له‌مه‌ودوا، پاره‌کانه‌ت بژمی‌ری و
حیسه‌به‌که‌ی لای خۆت رابگریت.

وه‌ستا به‌ ده‌م وه‌لامدانه‌وه‌وه، بزه‌یه‌کی به‌ پرووی مندا دا و
گوتی:

- نا، ده‌زانم کوریکێ ده‌سته‌پاکه و دزی ناکات!
ئێستا که قسه‌کان و زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی وه‌ستم بیرده‌که‌ونه‌وه
له ته‌ریقیا پوچم پر ده‌بیت له شه‌رمه‌زاری. چه‌ند جارێک چه‌ند
سه‌که‌یه‌کم له گیرفانی ده‌ره‌ینا و ژماردمن، به‌لام نه‌متوانی
بیاندزم، خسته‌نه‌وه گیرفانی! سێ دانه پوژ به‌ داخه‌وه تلامه‌وه،
به‌گۆر خۆما ده‌چووم. پاشان هه‌موو شتیک به‌ ناسانی
چاره‌سه‌ر بوو. وه‌ستا پوژیک لێی پرسیم: - پشکوف چیه‌ته،

چەند پوژىكە لە بەرچاوم تەواو نىت؟ نىگەران ديارىت.
نەخوشىت؟

گرى دلى خۆم بۆكردهوه، بە پەستىيەوه و لەبن لىوانەوه
گوتى:

- دەبينى، ئەوەش خىروبەرەكەتى كىتب!

پەنجا كوپىكى دامى و بە توندى گوتى:

- نەخەلەتابى، ئەمە بە ژنەكەم يان دايكم بلىنى، دەنا دۆ و
دۆشاو تىكەل دەكەن! دەيكەن بە فەرتهنەيك ئەوسەرى ديار
نەبىت!

بزهيكى دۆستانەى كرد و لە سەرى پۆيى:

- بەپاستى تۆ زۆر سەرسەختى، هىچ شتىك فايدهى نىيە
لە گەل تۆدا، بەلام گوى مەدەيه. ئەمە خەسلەتتىكى خراب نىيە.
واز لە كىتيان بىنە، لە سەرى سال بە دواوه، لە گوڤارىكى
باشدا بەشداری دەكەم، هەنگى شتىك لەبەردەست دەبىت كە
بىخوئىنەوه.

بەلێنەگەى خۆى بردهسەر. ئىدى ئىواران دواى
شێخواردن و چاخواردنەوه، بەدەنگى بەرز گوڤارى 'پەيامى
موسىكو' م بۆ ئاڤاكانم دەخوئىندەوه، كە پۆمانى نووسەرانى
و هەكو فاشكوف و پوكشانين و پودىنكوڤسكى و نووسەرانى
دىكەى بە زنجىرە بلالو دەكردهوه، بەتايبەتى پۆمانانىك بۆ
سەرگەرمى.

هەزم لە خوئىندنەوه بەدەنگى بەرز نەبوو، چونكە
ناوەپۆكى بابەتەكەم لێدەشتىوا. ئاڤاكانمان سەرپايان دەبوو بە
گوڤچەك و زۆر بەجۆشەوه گوڤيان دەگرت، قىزيان لە
كاراكتەرە بەدخو و بەدكردهوهكان دەبوووه و بە كەش
وفشەوه بە يەكيان دەگوت: - سوپاس بۆخوا كە ئىمە لەوانە

ناچین. ئىيمە خەلکانىكى سادە و بىنوهين. ئەمە بۇخۇى
نىعمەتىكى گەورەيه.

ئىدى ئاغاكانم ھەموو شىتەكان تىكەل دەکرد، ئەو كارانەيان
كە پىگىرى ناودار چوركىن كىردىبونى، دەدايه پال
فوماكروچىناى عەرەبانچى، بەردەوام ناوەكانيان تىكەل دەکرد،
و ھەختايەك بۆم راست دەکردنەو، بە سەرسامى دەيانگوت: -
پەنا بەخوا ئەم كۆپە زەينى پۇشنە!

گۇفارى "پەيامى موسكۇ" ناو بە ناو شىعەرىكى لىونىد
گرافەى بلالودەكەردەو. زۆرم بەدل بوو، لە دەفتەرىكى
بچووكدا دەمنوسىيەو. بەلام جووتە خانم باسى
شاعىرەكەيان دەکرد و دەيانگوت: - كچە تۆ تەمەشا - پىرە
پىاويك شىعەر دەنوسىت!

- بۆ ئەو ئاسايىيە، ھەم سەرخۇشە ھەم كەودەنە!
مىن شىعەرى" ستروچكىن وكونت مىمىنتو - مورى "مۆر
بىن جوان و خۇش بوون. بەلام جووتە خانم، ھەم پىرەژنەكە و
ھەم گەنجەكە، سووربوون لە سەرنەوھى كە ئەو شىعەرە،
تەنيا وپىنەيە و ھىجى دى، تەنيا ئەكتەران لە شانۆى مندالان و
لە شانۆى گەوراندا، شىعەر دەخویننەو و دەلەين.

ئەو شەو دەريژانەى زىستان، كە ناچاربووم لە ژوورە
بچووكەكە ولە بەردەم ئاغاكانما بىگوزەرىنم، بۆمىن زۆر
ناخۇش بوون. ناخۇشم لىدەگوزەران. دەرەوھى مالەكە شەو
زەنگىكى كپوكپ و بەسام بوو، سام وپىدەنگى كۆرستانى
و ھىبىر دىنایەو، ناو بە ناو دەنگى شكانى سەھۆلبەندان دەھاتە
گۆچ. خانەوادەكە لە ژوورەو، لە دەورى مېزەكە، خامۇش و
پىدەنگ و ھەكو ماسى سەرمابردو و دانىشتبوون، زىيان و بەفر
بە گىف و ھۆر خۇى بە دىوار و پەنجەرەكاندا دەكىشا
و دووكەلكىشى سۇپاكانى دەھىتايە لوراندىن و فەرفەوكە

با پتوه کانی شیتانه دهخولانده وه. دهنگی گریه و زاری منداله کان له ژووره که ی خویانه وه دههاته گوئ.. ئەمانه کردبوویانه کاریک پر به دل حەزم دهکرد، له گۆشه یه کدا هەلتروشکیم و له خۇدا غەرق بـم و وهکو گورگ بلورینم.

هەردوو ژنه که له سه‌ریکی میزه که دانیشتبوون، خه‌ریکی دروومان و گۆره‌وی چنن بوون. فیکتور له سه‌ره‌که‌ی تری میزه که دا دانیشتبوو، سه‌رقالی نه‌خشه‌کێشانی خوی بوو، هه‌رسا نا ساتی هاواریکی ده‌کرد: - میزه که مه‌جولینن! به‌پاستی ناخۆشتان کردوه! کوپم ده‌وی له‌گه‌ل ئیوه‌دا هه‌لبکا. وه‌ستا له‌ گۆشه‌یه‌کی ته‌ریکدا له‌ به‌رده‌م چوارچێوه‌یه‌کی گه‌وره‌دا وه‌ستاوه‌و په‌رده‌یه‌کی قوماشی سه‌رمیز گولدفۆزی ده‌کات. قامه‌که‌کانی گیان به‌ جۆره‌ها قرژالی سوور، ماسیانی شینباو و په‌پوله‌ین زه‌رد و گه‌لای زه‌رد هه‌لگه‌پراوی پاییزی ده‌به‌خشن. به‌خۆی ئەم په‌سه‌می داهێناوه، ئەمه‌ زستانی سێیه‌مه‌ که کار له‌سه‌ر ئەم ئیشه‌ ده‌کات. به‌لام به‌ ئاشکرا ماندووبوونی پتوه‌ دیاره. زۆرجار که له‌ کاری پۆژانه ده‌بمه‌وه، به‌ من ده‌لێت:

- ده‌ی پشکۆف، کار له‌ سه‌ر په‌رده‌ی میزه که بکه.

ده‌رزیه‌کی ئەستوور هه‌لده‌گرم و ده‌ست به‌کار ده‌که‌م. دلم به‌ وه‌ستا ده‌سووتن، هه‌میشه‌ حەزم کردوه به‌ گوێزهی تواناکانی خۆم یارمه‌تی بده‌م و به‌دلی ئەو بکه‌م. هه‌ر له‌ خۆوه وام وێنا ده‌کرد که پۆژی له‌ پۆژان ده‌ستبه‌رداری په‌سم و گولدفۆزی و ئەم جۆره‌ کارانه‌ ده‌بێت و ده‌ست ده‌داته‌ کاریکی خۆش و به‌ سوود. هه‌ندیکجار له‌ نه‌کاوا ده‌ست له‌ کاره‌که‌ی هه‌لده‌گریت، به‌جۆری لێی ورد ده‌بێته‌وه و ته‌مه‌شای ده‌کات، له‌ ئۆ وایه‌ بۆ یه‌که‌مجار ده‌بیینی. قژه‌که‌ی به‌سه‌ر هه‌نیه

وگوناگانیا بەر دەبوو، و، پۋالەتی پەبەنی دیزانی پەیدا دەکرد.

ژەنکە ی لینی دەپرسیت: - بێر لەچی دەگەیتەو؟
دەگەپیتەو سەر ئیشەکە ی و دەلیت: - بێر لە شتیکی تایبەتی ناکەمەو.

من سەرم دەسووپم، بەلام ورتە ناکەم: پرسسیاریکی سەیرە! ئایا دەکرێ پرسسیار لە کەسێک بکریت کە بێر لەچی دەگاتەو؟! ئاخر چۆن دەتوانیت وەلامی ئەم جۆرە پرسسیارانە بداتەو؟ چونکە مرقوف لە هەمان کاتدا بێر لە زۆر شتان دەگاتەو - لە هەر شتێک کە ئیستا لەبەر چاویەتی، لەو شتانە ی کە دوینی دیتوونی یان پار دیتوونی ئیدی هەموو ئەو شتانە لە هزر و خەیاڵیا دین و دەچن و تیکەلاو دەبن.

بابەتەکانی "پەيامی موسکۆ" کورت بوون و بەشی پڕکردنەوی شەوی درێژی زستانی نەدەکرد، ئیدی من پێشنیازی ئەوەم کرد ئەو گۆڤارە جۆراوجۆرانەیان کە لە ژێر تەختە خەوێکە ی ژووری نووستندا لە سەریەک کەلەکە کرابوون و چرچ و لۆچ بووبوون بۆ بخوینمەو. بەلام خانمی چکۆلە بەرسفی دایەو: - هیچیان تیانیه بۆ خویندنەو، تەنیا وینەیان تیا.

بەلام هەر "گۆڤاری وینەدار" لە ژێر تەختەکەدا نەبوو. گۆڤاری "مەشخەل" شەم تیاياندا دۆزییەو. یەكسەر دەستم بە خویندنەوی پۆمانی "کۆنت تیاتین بالنیسکی" نووسینی سالیاس کرد.

کاراکتەر و قارەمانی پۆمانەکە هەرچەندە گیلۆکە دەهاتە بەرچاو بەلام زۆر بەدلی وەستام بوو، بەجۆری بە پێسک و سەرکێشیه خەمناکەکانی ئەو گەنجە پێدەکەنی کە پوندک دەزاییە چاوانی.

هاواری دهکرد: - ئەمەیه چیرۆک، بە راستی کۆمیدییه!
ژنەکهی، بۆ ئەوەی خۆیبوونی پای خۆی بنوێنێ، هەلیدایه:
- ئەم قسانە هەرهەمووی درۆیه..

ئەم گۆفارانە ی ژێر تەختەخەوه که خزمەتیکێ گەورەیان بە
من کرد. لەو سۆنگەیهوه هەلم بۆ پەخسا که گۆفارهکان لەگەڵ
خۆما بۆ مووبەقه که ببەم و شەوان بۆخۆم بیان خوینەمەوه.
پیرهژن، لە خۆش شانسی مندا، که دایەنەکه مەست دەبوو،
دەچوو لە ژووری منداڵەکان دەنووست. فیکتۆر، کێشە نەبوو،
هەرکه خەلکی ماله که دەخەوتن، بە بێدەنگی خۆی دەگۆپی، لە
مال وەدەر دەرکهوت و تاکو بەیانی کەس نەیدەبینییهوه. پیرهژن،
مۆمەکهی بۆ ژوورەکهی دی دەبرد و ئیدی بێ پۆشنایی
دەمامەوه، پارەشم نەبوو مۆم بکڕم، بۆیه بە دزییهوه
بنەمۆمەکانم کۆ دەکردنەوه و لە ناو قوتوویهکی بەتالی
ساردینم دەنان و قوتووهکەم پڕ دەکرد لەو زەیتە ی بۆ ئەوه
دانرابوو که لەبەردەم ئیکۆنەکاندا بسووتی. ئیدی بەپەتی
بادراو پلێتەیهکم دروست دەکرد و لە تیاوهی مۆمەکانم
هەڵدەکێشا و قوتیلە چرایهکی بە دووکهلم دروست دەکرد و لە
سەر موغەیرییه که دام دەنا و دەستم بە خویندەنەوه دەکرد.

که لاپەرە ی مەهەلەدیکێ ئەستورم هەڵدەدایهوه، گرە
سوور و کزەکه دەرکهوتە لەرزین و چی وای نەدەما
بکۆژیتەوه. هەر سا نا ساتی، پلێتەکه لە مۆمە تیاوهکه ی ناو
قوتووهکه دا غرق دەبوو، بۆنیکێ زۆر بۆگەن و ناخۆشی
هەبوو، دووکهل چاوی ئەزیت دەدام، بەلام من که بە دەم
تەمەشا کردنی وینەکان و خویندەنەوهی شڕقەکانی ژیریانەوه
مژوول دەبووم و ئاگام لە خۆم نەدەما گویم بەو هەوا
دووکه لاوی و بۆگەنە نەدەدا که چواردەوری گرتبووم. ئەم
وینانە دنیا یهکی زۆر بەرین، پڕ لەشار و ئاوه دانی

جۆراوجۆرى نیشان دەدام، لووتکه و زنارى کتيوان و کهنارین جوان و دلگیری دهريایانی نیشاندەدام. ژيان بهجۆرىکى سهير دههاته بهرچاو، زهوى زۆر جوان دهينواند. لهوه به دوا که ده مېروانيه دهشته بى سنوورهکانى ئهوبهري قولگا، ههستم دهکرد، تهنيا بۆشاييهکى گهوره نيه. جاران که تهمهشای ئه ديمه نهم دهکرد دلم دهگوشرا، بيزار دهبووم. دهشت و ميزگه که زۆر يهکدهست و يهکنهوا بوو، ئهوهى تۆزه پهونه قىکى پندهدا چهند قۆپه نه دهوونیک بوو، ليره ولهوى پەش دهچووهوه، له بهرى ميزگ و دهشته کهوه پريزیک دار و درمخت ههبوو که له ديواریک دهچوو بهرى ئاسۆى گرتييت، ئاسمانیکى ههريين بالى بهسهردا کيتسابوو. بهلام ئهزده که چۆل وهۆل و تهنيا، له دلى من چۆلتر و تهنياتر بوو. دلم زۆر تەنگ دهبوو، پېر بهدل ههزم دهکرد چاو بنوقينم. بۆشايهکى خه مين له دل و دهروون ئالابوو، دهرفتهى بى هيچ ئوميد و ئاواتيک نه دههيشتهوه، له تقوايه شيلهى دلم ههله ده مژييت.

ئهو شهرح و شرۆفانهى له ژيەر پهسم و وينه کانهوه نووسرا بوون، به زمانیکى زۆر ئاسان و پوون و پهوان باسى ولات و گهلانى دى دهکرد. کۆمهليک پووداو و بويهري پابردوو و ئيستاي دهگيرايهوه که هه پم له برى نه دههکردهوه. ههلبه ته ئهمه زۆر له دل گران بوو. هه نديجار زهينم له زاراوه و پهيئين سهير و عهجيبي وهکو (ميتافيزيا، باوه پى ئهلفيه و شارتيه) ئيدى ئه و وشانه زۆريان پهست دهکردم، له زهينمدا بلاو دهبوونهوه، ههستم دهکرد ئه گهر مانا و چه مکى ئه و وشانه نه دۆزمهوه، له هيچ شتيک تيناگه م. تهنيا ئه و وشانه و مانای ئه و وشانه کليلى کردنه وهى ده رگای هه موو مه ته له کانه م. زۆرجار، پهستهى تهواو، بهرۆکى زهينى دهگرتم و چهند سهرم ديتا و دهبرد، ليتيان حالى نه دهبووم و ئۆقره يان ليته له دهگرتم.

له بیرمه، چهند دیرپکی سهیرم خویندهوه:
 ئوتیلا، سواری دهشت و سارا دهبن
 فرماندهی (الهون) سهرپا
 له پزلادا،
 رهش، بیدهنگ وهکو قهبر
 کاروانی شهرقانان، له
 دوایهوه هاوار دهکن:
 پوما له کوئییه، پوما ی ستمکار؟
 دهزمانی پوما شاره، بهلام "الهون" کین؟ دهبن ئهوه
 بدقزمهوه.

که ههلم بۆ ههلهکوت، له وهستاکهمم پرسى به جۆره
 سهرسامیهکهوه گوتی: - الهون؟ مهگه هه شهیتان بزانی.
 ئهوسا به تهشهرهوه سهرى لهقاند وگوتی:
 - پشکوف، شتی تورههانت له میشکایه ها! باش نییه!
 دهبن شتهکه له بنج و بناوان بکه، ئیدی چاک بیت یان
 خراپ. وام وینا دهکرد سولوفیوف، قهشهی قیپهکه، دهبن
 بزانی "هون" کین، که له ههوشه دا دیتم هه مان پرسیارم
 له ویش کرد.

سولوفیوف، رهنگ و پروو سیسه له و چرچه له بوو، هه میسه
 شپهزه بوو، دوو چاوی سوور، برۆی هه نه بوو، دینیکی
 زهردی چکۆله ی دانابوو. له کاتیکا نووکی دار عاساکه ی له زپ
 و زبله که دهچه قاند، پرسى: - تق ئه و وشه یه بۆ چییه؟
 پاشان که هه مان پرسیارم له لیوتان نیستیروف کرد،
 بهتووندی گوتی: - چی... ی؟

ئیدی بریارم دا بچم بۆ ده رمانخانه که و له "گولدبرگ" ی
 ده رمان فروش بپرسم. کابرایه کی زیرهک بوو، له گه ل منا به
 لوتف و میهره بان بوو، قامووسیک بوو له و گۆره، مانای

زاراوه قورسهکانی بۆ شروقه دهکردم، عهینهکیکی چوارچێوه
زهردی لهچاو دهکرد. " باڤل گولدبرگ " ی دهرمانفروش گوتی:
- هون، گهلیکی ساراگهپی وهکو قهغیزهکان بوو. ئیستا
نهماون - ههموویان له ناوچوون.

زۆر پهست و بیزار بووم، نهک له بهر ئهوهی گهلی هون
فهوتابوون و نه مابوون، به لکو له بهر ئهوهی ئهم وشهیهی که
ئهوهنده ئهزیهتی دام، زۆر ئاسان بوو. به لام خۆم به منهتباری
هونهکان دهزانی. له دلی خودا سوپاسی ئوتیلام کرد که
کردیه کاریک " گولدبرگ " ی دهرمانفروش بناسم.

چونکه ئهو پیاوه، مانای ههموو وشه و زاراوه زانستیهکانی
دهزانی، کللی ههموو پازهکانی پێبوو. به دوو قامکان
عهینه که کهی پێکدهخست، له چاوه ئهستووهرهکانی
چاویلکه که یهوه، چاوی له دوو چاوانم دهبرپی، وهکو یهکیک
ورده بزماران له ههیهیم دابکوتی، بهو ئاوايه دهیدواندم:

- وشه و په یقان، برادهری چکۆله، وهکو گهلان به دار
ودرهختانهوه. جا بۆ ئهوهی گهلا بناسیت و شیوه و ئهرکیان
بزانیت، دهبی ههوه لچار بزانی که درهخت چۆن دهپویت. له بهر
ئهوه پێویسته کتیبان بخوینیهوه، کتیب دۆستی چکۆله، وهکو
بێستانیکی گهورهیه، ههموو شتیکی تیایه، شتی بێهوده و شتی
زۆرچاک و بهسوودیش.

من زۆرجار بۆ کرپنی کاربونات و مهنگه نیز بۆ ئاغاگان
یان ههتوان و حهبی پهوانی بۆ مندالهکان، دهچووم بۆ
دهرمانخانه که. مالی ئاغام به زۆری بهدەم بهد ههرسیهوه
دهیان نالاند... ئامۆژگاریه نهخت و پوختهکانی یارۆی
دهرمانفروش، هیندهی دی کتیبی له لا شیرین و ئازیز دهکردم،
ئیدی به ره بهره، بهبی ئهوهی بهخۆ بهسم، ئالودهی کتیبان

بووم، وهكو چؤن مهى بؤ كه سىكى ئالووده زهرورى يه،
كتيبش بؤ من بهو ئاوايهى لينهاتبوو.

كتيب ژيانكى بؤ كه شف كردم، زور جياواز بوو له
ژيانهى تاييدا بووم. به ژيانكى ئاشنا كردم، پر بوو له
كاراكتهران، له ههستين بهجؤش و ئارهزوين سهركىش، كه
ئىنسانى بهرهو مهزنايهتى پؤحى يان تاوانى گهرهو خؤكوژى
بكيش دهكرد. ههستم دهكرد ئهوانهى دهووبهرم نه ئههلى
خير وچاكه بوون، نه ئههلى شهپر وخرابه. زور دوور بوون له
دنياى كتيبانهوه. كهترين شتى خؤشم له ژياناندا بهدى
نه دهكرد. من نه مدهويست و نه مدهتوانى وهكو ئهوان بژيم.

له پىگه پهرسم و وينهكانهوه، بؤم بهديار كهوت كه له
ناوهندى شهقامهكانى پاريس، پراك و لهندهندا، نه گؤلاو
ومرداو ههيه، نه گوڤهك و سهرانگويلكان. جاده و شهقامهكانى
ئهويندهر پان و راست وخواينن، مال و كلپساكان وهكو
ئهمانهى ئيره نين. زستانى ئهويندهر، قهت شەش ههيفان
خهلكى بينهوا ناخاته كونى ژوورهوه. لهوئ پؤژووى گهره
نييه كه خهلكى ناچاربن تهنيا كه لهرمى ترش و كارگى
سوئركراو و ئاردى شؤقان و پهتاتهى سوورهوهكراو، كه دلم
لى تىكهه لىدى، بخؤن. له مانگى پؤژووى گهره،
خويندنهوهى كتيبانم لى قهدهغهيه. "گؤڤارى وينهدار" م لى
دهسندريتهوه، ناچار دهكرام ببمه بهشيك لهم ژيانه بؤش و
بهتاله. من ئىستا له بارودؤخىكدام، دهكارم بهراوردىك له
نيوان ژيانى ناو كتيبان و ئهم ژيانه دا بكم كه تاييدا دهژيم.
ئهمه ژيان نهبوو، كوله مهرگى بوو. كه كتيبم دهخويندهوه،
ورهه بهرز دهبووهوه، هيزىكى معنهوى گهرهم له لا پيدا
دهبوو، كه كتيبكهشم دادهنا، باشتر و لهزتر كارم دهكرد،
ئامانجىك ههبوو بؤى دهژيام، تا زووتر له كارهكانم ببوامهوه،

کاتی زیاترم بق خویندنهوه ده‌بوو. به‌لام که خویندنه‌وه‌یان لی قه‌ده‌غه‌ کردم، ته‌م‌لی گرتمی، ده‌ستم نه‌ده‌چووه هیچ کاریک، گویم به هیچ نه‌ده‌دا. مه‌یلی خراپه‌کاریه‌کی نه‌خوشانه‌م، له‌لا دروست بو‌وبوو. که پیشتر نه‌وجوره مه‌یلم له‌لا نه‌بوو.

له‌بیرمه، له‌ماوه‌ی نه‌م رژزه‌ ناخوشانه‌دا، بویه‌ریکی کوت وپر و سه‌یر قه‌وما. شه‌ویک که هه‌مووان خویان بق خه‌وتن ئاماده‌ ده‌کرد، له‌ناکاوا ده‌نگی زه‌نگی کلێساکه به‌رز بو‌وه‌وه. نه‌م ده‌نگه‌ خه‌لکی ماله‌که‌ی په‌شوکاند، هه‌ره‌مووان، به‌نیمچه‌ پروتی، به‌هه‌له‌داوان خویان گه‌یانده‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌کان و یه‌کتریان به‌پرسیاران داگرته‌وه:

- نه‌مه‌ ئاژی‌ری خه‌ته‌ره؟ تو بلێی ئاگر و شه‌وات که‌وتیته‌وه؟

له‌هه‌موو شوقه‌کانی دیکه‌وه، هه‌مان هه‌را وزه‌نا بوو، ده‌رگا‌کان به‌ته‌ق وه‌پ ده‌کرانه‌وه و داده‌خرانه‌وه. پیاویک به‌هه‌شتاو خۆی گه‌یانده‌ ناو حه‌وشه‌که. هه‌وساری ئه‌سپیکی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو. خانمی گه‌وره‌ یه‌ک به‌خۆی هاواری ده‌کرد که دز داویانه‌ به‌سه‌ر کلێساکه‌دا. به‌لام وه‌ستم هه‌ولیده‌دا هتۆری بکاته‌وه، گوتی:

- دایکه‌ هتواش هتواش. هه‌موو که‌سێک ده‌زانن نه‌مه‌ ئاژی‌ری خه‌ته‌ر نییه‌!

- که‌واته‌ قه‌شه‌باشی مردووه‌..

فیکتور، له‌قه‌ره‌ویله‌که‌ی هاته‌خواره‌وه، به‌ده‌م له‌به‌رکردنی جله‌کانیه‌وه، له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - من ده‌زانم مه‌سه‌له‌ چیه‌!

وه‌ستم بق سه‌ربانی ناردم تا له‌ویوه‌ ته‌مه‌شا بکه‌م ویزانم ئاخۆ ئاسمان سوور هه‌لگه‌راوه‌ یان نا؟ هه‌تا هه‌وره‌بانه‌که نه‌وه‌ستمه‌وه، له‌وینده‌ره‌وه‌ چوومه‌ سه‌ربان، ته‌مه‌شام کرد، هیچ شتیکی غه‌ریب و نا‌ئاساییم نه‌بینی. به‌لام ده‌نگی زلی

زەنگەكە لە ئاسمانی سارد و خاموشدا بە ئارامی
 دەنگیدەدایەو. شار دەتگوت لە سەر ئەرزهكە ڤاكشاوه
 خەوی لینگەوتوو. بەفر و بەستەلەك لە ژیر پیتی ڤیوارانیکی
 نەناسراودا، كە بە هەلەداوان غاریان دەدا قرچەرچ دەشكا.
 دەنگی جیرەجیری خزاكان كە ئهسپان بەسەر سەهۆلەكەدا
 ڤایاندەكیشان دەهاتەگوئ. دەنگی زەنگەكە سات بەسات
 خەمناك تر دەبوو. گەڤامەوه بۆ ژوورەكە و گوت:

- هیچ شوینەواریکی شەوات و ئاگر كەوتنەوه دیارنییه.
 وهستام كە لەم ماوهیدا خۆی گۆپی بوو، ڤالتۆكەیی لەبەر
 كردبوو، كلاوهكەیی لە سەرنا و گوتی: - خودایە بەخیری
 بگێری!

یەخەكەیی هەلدابوووه، خەریك بوو گالۆشەكانی لەپێی
 دەكرد، كە ژنەكەیی پیتی گوت: - مەچۆ دەرەوه! مەرۆ!
 - قسەیی بەلاش!

ڤیكتور، كە ڤالتۆكەیی لەبەر و كلاوهكەیی لە سەر كردبوو،
 سەری دەكرده سەری هەمووان و دەیگوت: - من دەزانم چی
 ڤوویداوه!

وهختایەك جووتە برا چوونەدەرئ، جووتە ژن ئەمریان
 پێكردم كە سەماوهرەكە داگیرسینم، بەخۆشیان چوونەبەر
 پەنجەرەكە، بەلام لەم كاتەدا زەنگی دەرگا بەرز بووهوه و
 وهستا هاتەوه، بە بێدەنگی و بە هەشتاو بە قالدەرمەكەدا
 سەرکەوت، بەلەز دەرگای ژوورەكەیی كردەوه، بە دەنگی
 پچرپچر گوتی: - تزار كوژراوه!

پیرەژن گوتی: - ئاخیری زەفەریان پێبرد!
 - بەلێ، كوشتووایانە. ئهفسەریك ئهوه خەبەرەیی دامی. خوا
 دەزانێ چ دەبیت؟

دووباره دهنگی زهنگی ده رگا بهرز بووه وه، ښکتنور به
بۆله بۆل و پرته پرت گه پايه وه، به دهم ډاکنه ندنی جله کانيه وه
گوټی: - وامزانی شه پهلگیرساوه!

هر چواریان دانیشتنه سهر چا خوار دنه وه. ئیدی به
پاریزه وه به دهنگی نهوی که وتنه گفتوگو، بیده نگی و نارامی
بالی به سهر شه قامه که شا کیشا، دهنگی لیدانی زهنگه که ش بپرا.
به دريژایی دوو دانه پوژ ههر چه چهپ و فسکه فسکیان بوو.
چوون بۆ مالان. میوانیان هات، شتیان بۆ یه کدی دهگیر پايه وه.
ههولم دها، سهر له بویه ره که ده ربکه م، به لام ماله ئاغام،
پوژنامه و گوڤاره کانیان لیشار دمه وه. وهختایه ک سه ده می
(هۆ) کوشتنه که ی تزارم له سیدوروف پرسی، به دهنگی کی
نهوی به رسیفی دایه وه: - وس! قسه کردن له مباره یه وه
قه دهغه یه..

زور زوو، ئاشوبه که دامرکایه وه، ههر که سه چوو به لای
کاری خو یه وه، دوا ی ئه وه به ماوه یه کی که م بویه ریکی
ترسناکی دیکه پرویدا.

پوژیک یه که شه ممه، که مالی ئاغام به کۆمه ل چووبوون
بۆ نوژ، سه ماوه ره که م ډاگیرساند و له مووبه قه که
وه ده ره که وتم تا ده ستیک به ژووره کانی دیدا بینم و خاوتیان
بکه مه وه. کوپه که وره که ی ئاغام، به گاگولکی خو ی گه یاند بووه
مووبه قه که، به لوعه ی سه ماوه ره که ی کردبووه وه و له
سووچیکا به دیاریه وه دانیشتبوو. ئاوی سه ماوره که چکی
کردبوو، ئاگردانی سه ماوره که گهرمی گهرم بووبوو، جا
سه ماوره که له بهر ئه وه ی ئاوی تیا نه ماوو، دهستی به
توانه وه کردبوو. که له ژووره که ی ته نیشته وه گویم له گیزه گیز
بوو، بله ز خۆم گه یانده مووبه قه که. سه ماوره که له سهر
پایه کانی خو ی هه لده په پی، له تو وایه ده یه و ی بفپیت.

به لوعه که ی به ته واوه تی توابووه وه و شیوهیه کی ترسناکی
 وه رگرتبوو، سه ره که ی خوار بووبوو، دهسکه کانی داغی داغ
 بووبوو، مسه که ی، دلۆپ دلۆپ، وهکو پوندک به قه دیا دهاته
 خواره وه، سه ماوه ره شینه وه نه وشه ییه که وهکو یه کیک زۆر
 مهست بئ لاره لاری پیکه وتبوو. خیرا ئاوم پینداکرد، چه چهزی
 لئ بهرز بووه وه و به شیوهیه کی خه مناک که وته سه
 ئه ره که.

له و کاته دا، له زهنگی ده رگا درا. که ده رگام کرده وه پیره ژن
 پیش هه موو شتیکی پرسى سه ماوه ره که پینه یان نا. زۆر
 به کورتی گوتم: - پینه.

ئه و وهلامه ی من که زاده ی ترس و شه رمه زاری بوو،
 به لای ئه وانه وه به جۆره گۆساخی و لاسارییه کی به ئانقهست
 لیکدرایه وه. یه کسه ر سزایان بۆ بریمه وه و تیم به ربوون، بگره
 کویت دیشیت. پیره ژن گورزه یه ک شولکی سنۆبه ری هینا و،
 بگره کویت دیشیت. لیدانه که زۆر به ئازار نه بوو به لام، ئازای
 به ده نم ده تگوت سوزناژن کراوه. شه وئ پشتم ئاوسا، بۆ
 سه ی نیوه رۆ ئاغام ناچار بوو بۆ خهسته خانه م بیات.

دکتۆره که، که پیاوینکی دریزی باریک و بنیس بوو، دواى
 ئه وه ی معایه نه ی کردم به پیاوینکی ئارام وقوول گوتی:
 - بۆ واتان له م مندا له کردووه، ئه مه چ ره فتاریکه، ده بی
 ده عواتان له سه ر قهید بکه م.

وهستام سوور بووه وه، لاقی جولاند، ده می له په نا گوئی
 دکتۆره که نا و، شتیکی به گویندا چپاند که نه مزانی چی گوت.
 دکتۆره که هر ته مه شاشی نه کرد و به کورتی گوتی:
 - ناتوانم شتی وابکه م، مافی ئه وه م نییه.

ئه وجا پروویکرده من و گوتی: - ده ته وئ سکالا قهید
 بکه یت؟

پشتم زور دهيه شا، گوتم: - نهخير، دهمه وي زوو چاك بيمه وه..

بو ژوورينكي ديكه يان بردم، له سهر ميزيك پاليان خستم. دكتوره كه به مووكيشيك كه وته دهره ينانى دپكين شووله كه له له شم، به دهم شوخي و سوعبه ته وه ده يگوت:

- پيسته كه تيان چاك نه خشان دووه بچكول گيان، پيك له سوزگي ده چيت..

پاش نه وه ي له كاره كه ي بووه وه، كه پشتي زور ئازار دهم، گوتي:

- چل و دوو دپكم له پشت دهره ينا بچكول! ده تواني له نيوه اوپيكتا شانا زي به مه وه بكه يت، سبه يني هم كاتانه وهره وه با سارغيه كان بگوړم و دهرمانت بكه مه وه. باشه زورت ليده ده ن؟

كه ميك ده بيره وه چووم وگوتم: - جاران زور تريان ليده دام. دكتوره كه پيكني وگوتي: - كه واته گرینگ نيه، ماناي وايه په وشت به ره و باشي ده چيت!

كه داميه وه ده ست ئاغام، پتي گوت: - فهرموو بينه ره وه، بوم نؤزه نكردوويته وه، وه كو نه وه يه تازه دروستكراي، سبه يني بومي بنيره وه با سارغيه كانى بگوړم. خوت و بهخت شته كه ي به فشه وهرگرتووه و نايه وي دعوات له سهر قهيد بكات..

كه به گاليسكه بو مال ده گه راي نه وه، ئاغام گوتي: - پشكوف، منيش به مندالي كوته كم خوار دووه، هيچ ده سه لاتيكي شم نه بوو، كه سيش به هانامه وه نه ده هات، تو باشيت، به س نيه يه كيكي وه كو من به زه يي پينا ديته وه و به هاناته وه ديم. به لام من، هيچ كه سينك نه بوو به زه ييه كي پيمدا

بیته وه. ئه وه خه لکه ی ده رووبه رم زۆر دلهرق و بی به زه یی
 بوون... ده نگوت مریشکی کر که وتوون!
 به درێژایی پێگا هر نه ییرپیه وه، نه وهنده ی گازن کرد،
 به زه ییم پێیدا ده هاته وه، نه وه پاشکاوییه ییم له گیان خوشبوو.
 که گه یینه وه مال، پێشوازییه کی گه رمیان لیکردم، وه کو
 قاره مانیکی سه رکه وتوو پێشوازییم لیکرا، جووته ژن، ناچاریان
 کردم باسی عه مه لیاته که ی خۆم و قسه گانی دکتوریان بۆ
 بگێرپه وه. ئیدی به سه رسامی و مهنده هۆشی گوێیان له
 قسه گانم ده گرت، وپروویان گرژ ده کرد و هاوسلژی و
 هاوخه می خۆیان ده رده بیری. ئه م په فتاره یانم زۆر پی سه یر
 بوو.

هه ستم کرد، چونکه ده عوام له سه ر قه ید نه کردبوون، زۆر
 لیم پازی بوون. منیش ئه م کاره ساته م قۆسته وه و داوام کرد
 که پێگه م بده ن کتییان له ژنی کابرای به رگدروو بخوازم. نه وه
 کاته زاتیان نه کرد داواکه م په ت بکه نه وه. به لام پیره ژن
 هاواریکرد:

- هر عارت نه نا! ده برۆ چی ده که ی بیکه!
 سه به ی به یانی چووم بۆلای ژنی خه یاته که. به پاویژیککی
 ناسک گوتی:

- وتیان نه خۆش که وتوویت و له خه سته خانه که وتوویت!
 که نه وه خه لکه چه ند درۆزنن!

من هه یچ نه گوت، شه رمم ده کرد پاستی مه سه له که ی بۆ
 بگێرپه وه - بۆچی به گێرانه وه ی نه وه بویه ره ناخۆشه، په ستی
 بکه م؟ که ده مبینی له خه لکانی دی ناچیت، زۆرم که یف ده هات.
 له خۆشیا له پێستی خۆم نه ده هیتوریم.

دووباره ده ستم به خویندنه وه ی کتییانی قه به و ئه ستوور
 کرده وه. کتییێن دوما ی باوک، بونسون دی تیرایل، مونتیپان،

زاكوف، كابورپو، وایمار، و بواگوبه... به پهله، كتیپ له دواى كتیپم دهخویندهوه، ههستم دهكرد له ژيانا بهشدارم، جوش و خروشینكى پر هیوا له دل و دهر وونم دهگهړیت. بام دایهوه سهر قوتیلهچرا دهستكردهكهى خؤم، له بهر ترووسكهى به دووكه، شهو تا بهره بهیان دهخویندهوه. جؤره نازاریك دایه چاوهكانم، پیرهژن به شادكامیهوه پنى دهگوتم:

- راوهسته، هیتشتا لهكویته كرمى كتیپان، كاتن بهخؤ دهزانى چاوانت دهتهقن وكړه دهبیت!

زؤر زوو بؤم دهركهوت كه بابتهى سهرهكى ههر هه موو ئهم كتیپانه به جیاوازی شیوه و ناوهړوكیانهوه، بهجیاوازی شـوین و ولاتهكانیـانهوه، به دهورى یهك تهوهردا دهسووپړتهوه، ئه ویش ململانی نیوان خهلكى باش و خهلكى خراپه. خهلكانى خراپ و به دخوو، هه میشه له خهلكه باشهكه بهخته وهرتر و وریاترن. بهلام له كوتایى چیرۆكهكاندا، ههر خهلكه باشهكه سهردهكهون.

وشهى "فیان" كه هه موو كاراكتهره پیاو و ژنهكان بهیهك شیوه بهكاریان دهبرد، نهك ههر بیزارى دهكردم، بهلكو ماندووى دهكردم، گومانى له لا دروست دهكردم.

زؤرجار، كه دهستم به خویندنهوهى كتیپیک دهكرد، له ههوهلین لاپهړهكانهوه پتشیبینى ئهوهم دهكرد، كه دوا سهركهوتن بؤ كى دهبى. بؤیه كه گرینهك له چیرۆكهكهدا چیدهبوو، ههولم دها به مهزهندهو وینای خؤم گرځى پروداوهكان بكه مهوه. كتیپهكه له لایهكهوه دادهنا، پرسیارم له خؤ دهكرد، خؤم تاقى دهكردهوه، زؤرجار مهزهندهو پتشیبینیهكانم سهبارت بهوهى كیته كاراكتهر له بههشتا دهگیرسیتتهوه و كیتهیان له دؤزهخ دا، دروست دهردهچوو.

زورجار له پشت ټم چپړوكانه وه، هه نديك حه قيقه تي زندوو و
 گرینگ، جياوازم له حه قيقه ت و په يوه ندييه كاني لای خوځمان
 ده بينی. له لام پوون بوو كه عه ره بانچيان، كريكاران،
 سهربازان و خه لكاني بيته وا پهمه كي مردم له پارسدا، وه كو
 خه لكی نيزنی نوځگورود و پرم و قازان، له هه نبر ټاغاكانياندا
 لاره مل و ملكه چ و ده سته وه سستان نين. ټه وان ټا زادانه
 ټاغاكانيان ده دوين و شانبه شانی ټه وان پي ده كن. به گویره ی
 ټه و كتيبانه، ته نانه ت كه شيشانش، له مانه ی ټيره، له مانه ی كه
 من ده مبین، جياواز بوون. يان سهربازان، له هيچ يه كيك له و
 سهربازانه ی ټاشنای من ناچن، له سيدوروف، يان له
 سهربازه كي سر كه شتيه هه لمه كه، ته نانه ت له 'يرموخين'
 ش كه له هه موويان مروفدوسستره ناچن. بځ نمونه،
 سهربازيك له يه كيك له م كتيبانه دا هه يه، له هه ندي پوه وه له
 سموري ده چيت، به لام له سموري نهرم و نيانتتر و
 ميهره بانتره. يان دووكانداری ناو ټم چپړوك و كتيبانه، له
 هيچ دووكانداريكي ټاشنای من ناچن. ته نانه ت كه شيشانی ناو
 ټم كتيبانه، له و كه شيشانه ناچن كه من ده يانناسم، ټه وان
 له گه ل خه لكيدا ميره بانتر و به سوزترن. به گویره ی ټه و
 چپړوك و كتيبانه ی من دم خويندنه وه، ټيان له هه نده ران
 ټاسانتر و جوانتره له و ټيانه ی ټيره. له هه نده ران خه لكی به م
 درنده ييه له يه كدی ناده ن، يان گالته به يه كدی ناكه ن وه كو
 ټه وه ی پيواره كان به سهربازه كي سر كه شتيه
 هه لمينه كه يان كرد، به سته زمانه هر حه يايان برد. يان به و
 شيوه عه نتيكه يه ی پيره ټنه كي داکي وه ستام، نويز و
 خوداپه رستي ناكه ن.

ئەوئى مایەئى سەرنجى مەن بوو، ئەم كىتەبەنە كە باسى
خەلكانى بۆدەلە و خویىرى و بەرەللا و تەماعارىان دەکرد،
نەیانە دەکردن بەو مەتەل و لەگەزانەئى كە بەكەس نەيەتە
هەلەتەن. بۆدەلە و بەرەلایان لەو كىتەبەنەدا، بە شىۋازى
كردەئى ھۆئى بوون، ھۆئەتەئى وان ھۆئى ئاشكرائى ھەبوو، بە
ئاسانى دەھاتە شەرۋە و لىكدانەو. بەلام ئەوئى لە لای مە
باو بوو، ھۆئەتەئى ھەروا، لە خۇپا و بۆ پابواردن مومارەسە
دەكرا.

ھەر كىتەبەئى تازەم دەخویندەنەو، بەشىۋەيەككى خویاتەر
جىۋازى ژيانى پووسىم لەگەل ژيانى ولاتانى دىكەدا بۆ
بەدىار دەكەوت. ئەم شتە زۆرى پەست دەكردم، نەفرەتەئىكى
ئالۋزى لە ناخم دروست دەكرد ولە ھەمان كاتدا گومانم لە
دروستى قەسەئى ئەم لاپەرە زەردباو، چرچ و لۆچ و پەراۋىز
پەيسانە زىاد دەبوو.

لە ئاكاۋا پۇمانىكى گونكورم، بە ئاۋنەشەئى ' برايانى
زەمگانوف ' كەۋتە دەست، ئەو پۇمانەم يەك نەفەس وبە
شەۋىك خۆپىندەو. شتەك سەرسامى كردم كە پەشتەر ھەستم
پەتەكردبوو. بۆجارى دوۋەم ئەم پۇمانە سادە وخەمناكەم
خۆپىندەو. ھىچ ئالۋزى يان ھاپوژانەئى تايەتەئى تەيانەبوو. ھەر
لە يەكەم لاپەرەكانىۋە وشك و جدى بوو، وەكو ژىنامەئى '
پىۋا چاكان ' وشك و جدى دەھاتە بەرچاۋ.

زەمانە پوون و پەۋان و سادە و بەدەر لە ھەر مەنىاتۇر و
پازاندەنەۋەيەك سەرەتا بۆچوۋنەئى خراپەئى لە لا دروست
كردم. بەلام دەستەۋازە كورت و ھەلۋاردەكانى زۆر بەئاسانى
لە مەشكەدا نەخش بوو. بە ھەساحەتەئى ئەۋتۇ كارەسات و
بەسەرھاتى دوو براى ئاكرۇباتى دەگىرپاۋە كە بەدەم

خویندنه وه وه، دهسته کانم به کتیبه که وه دهله رزین. له کاتیکا
 گریان ئه وکی گرتبووم و هه نسکم هه لده دا، دووباره ئه و
 به شه ی چیرۆکه کهم خوینده وه که ئاکرۆباته گه نه که به لاقه
 شکاوه کانیه وه، به سکه خشکی بۆ هه وره بانه که ده چوو که
 براهی له وینده به دزییه وه، موماره سه ی هونه ره
 دلخوازه که یانی ده کرد.

کاتی ئه م پۆمانه جوانه م بۆ ژنی کابرای خه یات برده وه،
 تکام لیکرد که کتیبیکی دیکه ی له م جورهم بداتی. به ده م
 پینکه نینه وه پرسى: - مه به ست چیه؟!

پینکه نینه که ی په شوکاندمى. نه مزانی چۆن مه به ستی خۆمى
 تیبگه یه نم. ئیدی ئه وه لیدایه: - ئه مه کتیبیکی خوش نییه.
 سه برکه، کتیبیکت ده ده مئ هه م باشتر بئ هه م خوشتر..

دوای چه ند پوژنیک چیرۆکیکی ' گرینوود ' ی دامی به
 ناو نیشانی ' سه ربهوردی راسته قینه ی ئاواره یه کی به چوک '.
 ناو نیشانه که یه نه چوو ده له وه. به لام له یه که م لاپه ره وه
 رایکیشام و بزهی ره زامه ندی خسته سه ر لىنوم. ئیدی به و
 ههسته وه کتیبه که م تا دوا دێر نه ک هه ر خویندمه وه، به لکو به
 قووتدان قووتم دا. ته نانه ت هه ندی به شیم بۆ جارى دووه م و
 سێیه میش خوینده وه.

بۆم ده رکه وت مندالانیش له ولاتانی بیانی دا، ژیانیا ن قورسه!
 ئه وه ی راستی بئ ژیا نی من له چاو ژیا نی ئه واند، ئاسان بوو.
 یانی شتیک له ئارادا نه بوو که مایه ی نا ئومیدیم بیت.

گرینوود، وه و جور ئه تیکی تازه ی پێ به خشییم. دوای
 ماوه یه کی که م کتیبیکی گه وره م به ده ست که وت به ناو نیشانی '
 ئوجینی گراند' گراند ه ی پیر بابامی به بیر هێ نامه وه،
 هه رچه نده چیرۆکه که ی کورت بوو و ئه مه م پێ ناخۆش بوو،

به لام پاستگویی و حقیقت و واقعیتهی تهواری چیرۆکه که،
 ئهفسوونی کردم و قهره بوی کورتیه که ی بۆ کردم وه. پاسته
 ژیان ئه حقیقهته ی بۆ ساق کردبوومه وه، به لام کتیب به
 جۆریکی تازه بۆی که شف کردم. هه مو ئه و نووسه رانه ی
 کتیبه کانیانم خویندبووه وه، جگه له کونگور، به هه مان شیوازی
 وه ستاکم، حوکی تووندیان ده رباره ی خه لکی ده دا، زۆرجار
 وایان ده کرد خوینه ر هاوسۆزی ده گه ل خه لکی خوپی و
 به په لایاندا بکات و دژی خه لکانی چاک و پاک بوه ستیته وه..
 هه میسه قه ناعه تم وابوو حقیقهته ی پاسته قینه و گرینگ له
 پشت ئه و خه لکه پاک و بیگه ردا نه وه په نهانه..

له نووسینه کانی کونگور و گرینوود و بالزاک دا پیاو
 تووشی خه لکانی، نه سه دی سه د خوپی و به په لالا، نه سه دا
 سه د قاره مان ده بوو. به لکو تووشی خه لکان و کاراکته رانیک
 ده بوو که زۆر ئاسایی و واقعی ده ژیان، گوتار و په فتاریان
 واقعی بوو، قه ناعه تبه خش بوو، وه کو ژیا نی پاسته قینه وابوو،
 جیگه ی هیچ گومانیک نه بوو.

ئیدی به وجۆره، له کتیبی باشه وه، په یم به له زه ته ی،
 خویندنه وه برد. به لام کتیبی باش له کو ی و چۆن په یدا بکه م؟
 ژنی خه یاته که یارمه ته نه ده دام.
 - ئه مانه له کتیبه باشه کانن.

به ده م ئه و قسه یه وه، کتیبیکی ئه رسین هوسای، به
 ناو نیشانی " دوو دهستی پر له گول و زیر و خوین " ی دام،
 له گه ل چه ند پۆمانیکی بالو، بول دی کۆک و، پۆل فیفال دا.
 ماوه یه که خووم داوه ته خویندنه وه ی ئه و کتیبانه.

ئه و زۆر له زه ته ی له خویندنه وه ی پۆمانه کانی مارییت و
 فرنر ده بیینی، که چی به لای منه وه زۆر ناخۆش بوون، هه روه ها

‘ شىبىلهاگن ’ شىم پىن خوش نەبوو. لەزەتتىكى زۆرم لە چىرۆكەكانى ئويرباخ دەيىنى. پۇمانەكانى ‘ والترسكوت ’ م لەوانەى سو و ھۆگۇ پىن باشتىر بوو. حەزم لەو كىتپانە نەبوو كە سۆزىيان دەبزوئەم وشادىيان پىدەبەخشىم. كىتپى ۋەكو كىتپە جوانەكانى بالزاك. ژنە خەياتەكە لەبەرچاوم بوو بە بووكەشوشە، ئەو دلبەندىيەى چارەم، بەرانبەرى نەما. كە دەچووم بۇلاى ژنە خەياتەكە ، جلى پاك و خاۋىتم لەبەر دەكرد، سەرم شانە دەكرد، ھەولمەدا پۈلەتتىكى جوان و پىك و پىكم ھەيىت. بەلام بە زەحمەت ئەو ئاۋاتەم دەھاتەدى. بەلام حەزم دەكرد ئەو، ئەو ھەولى خۇ نواندەنى من بىيىت و بەلاى كەمەۋە بە پۈۋىتىكى سادە وجدىتر قسەم لەگەلدا بكات و بەو بزە دەستكردەى سەر لىۋەكانىەۋە نەمدوئىت. بەلام فايەدى نەبوو، بە ھەمان شىۋەو بە تۇنىكى شىرىن و ماندوو، پىشنىيازى ئەم كىتپ و ئەو كىتپى بۇ دەكردم و دەيگوت: - ئەمەت خويندوۋەتەۋە؟ بەدلت بوو؟

- نەخىر.

بە ئاستەم بىرۇ بارىكەكانى بەرز دەكردنەۋەو چاۋانى دەبىرپەنە من و ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلدەكىشا و دەيگوت: - چما؟

- كىتپى زۆرم سەبارەت بەم بابەتە خويندوۋەتەۋە.

- سەبارەت بە كام بابەتە؟

- سەبارەت بە ئەفندارى.

نەرمە پىگەننىكى بۇ دەكات و دەلىت:

- خۇ ھەموو كىتپەكان باسى ئەفەن و ئەفندارى دەكەن!

لە سەر كورسىيەكى نەرم وپان دانىشتىۋو، جوۋتى نەعلى فەروۋى لەپىدا بوو، پىيە بچوۋەكانى دەھەژاند. بەدەم

باویشکدانه وه، پۆبه شینباوه که ی له شانەکانیەوه دەپێچا و،
بەسەری قامکە پەمەییەکانی، دەیکێشا بە بەرگی ئەو کتێبەدا که
له باوهشیا بوو.

پڕ بەدل حەزەم دەکرد لێی بپرسم:

- بۆچی لێره بارناکهیت؟ ئەفسەرەکان تا ئێستاش نامەی
دلداریت بۆ دەنووسن و پێت پادەبوێرن...

بەلام زات ناکەم ئەو پرسیارە ی لێبکەم. بە کتێبیکی
گەرەوه دەربارە ی "قیان" دەگەڕیمەوه و خەمی دنیام له
دلدايه.

له خوارهوه، له حەوشەدا، هێشتا بە تەوس و توانجەوه،
غەیبەتی ژنە خەیاڵەکیان دەکرد. من ئەو قسەو قسەلۆکە
کریت و دزیوانەم که زیاتر بوختانوهەلبەستراو بوون، زۆر
پێناخۆش بوو، که لهو دووربم، دلم بەحالی دەسووتی و له
ئایندە ی دەترسم. بەلام که دەچمە حوزوری و چاوه بچکۆله و
تیزهکانی، بەدەنه بچکۆله ونەرم وشلەکه ی، پوخساری هەمیشە
خەتۆلی دەبینم، ئیدی هەرچی ترس و بەزەبیم هەیه، وهکو مژ
ودوومان دەپهوپێتهوه. هەرکه بەهار هات ژنە ی تاین له ناکاوا
دیار نەما، پۆی. پاش چەند پوژێکی کهم میژدەکهشی مالی
پێچایهوهو پۆی. هێشتا شوقهکیان چۆل بوو و چاوه پروانی
کرێچی تازه ی دەکرد، به قالدەرمەکاندا سەر که و تمه سەرەوه،
پوانیمه دیوارهکان، یه کپارچه جینگای بزماری خواروخیچ بوو.
شوینی ئەو وینه وتابلۆیانە ی که به دیواره کانهوه هەلیانواسی
بوو، له دوورەوه بۆر دەچوونهوه. زەمینه ی ژوورەکه
دەبريقایهوه، یه کپارچه شره کاغەز و به کهری دروومان و
سەرە مهقهستان و شووشە ی عەتری به تال بوو، سنجاقێکی

گه وهری مس له ئه رزه كه دا كه وتبوو و له ناو ئه وشتانه دا
ده بري قايه وه.

زور خه مگين بووم، پر به دل هه زم ده كرد، گه ر بۆ تاقه
جاري كيش بووه، ژنه ورديله كه ي كا برای خه يات بدينه وه و
سو پاسگوزاری و منه تباری خۆمی بۆ ده ربېرم..

(١٢)

به ر له پو يشتنی خه ياته كه و ژنه كه ي، شوقه كه ي ژير ئيمه
له لايه ن ژينكي گه نجی چا و په شه وه به كړی گيرابوو، ئه م ژنه
كه چينكي مندالی هه بوو، دا يكي شى كه پيره ژينكي پۆر سپى بوو
له گه ل ئه واندا ده ژيا. به ر ده وام دار جگه ره كار ه با كه ي به ده مه وه
بوو و په يتا په يتا مژى لينده دا. ژنه گه نجه كه زور جوان و
خشيک بوو، قۆره ده ماخ و لووت به رز بوو، ده نگی ناسک و
قوول بوو. كه بيو يستايه سه يری كه سيک بکات، به نازه وه
سه ری به پشتا ده برد، چا وه کانی بچووک ده كرد، وه کو ئه وه ي
ئو كه سه زور دوور بيت و به ته واوی نه ي بينيت. تيو فاي ت
ى سه رباز، به خو و ئه سپينكى لاق بار يكه وه ده هاته به ر
ماله كه يان. خانمه گه نجه كه به جليكي سوار كاری مه خمه لی
قا وه يی دري ژه وه، به جووتی پووتی زه ر ده وه، به جووتی
ده ستكيشی دري ژى سپييه وه ده هاته ده ری. دا ويني كراسه
شو په كه ي هه لده كرد، قامچيه كي ده سك سه ده فی وه نه وشه يی
به ده ستكيه وه ده گرت و به ده سته كه ي ترى سه ری ئه سپه كه ي
نه وازش ده كرد و ئه سپه كه ش به خو شپييه وه ده می ده كرده وه،
چاوی بۆ ده گيتر و، سمه کانی به ئه رزه په قه كه دا ده كيشا و
ئازای به ده نی ده كه وته جووله.

ژنه‌ی گهنج، له بن لیوانه‌وه و به‌دهم نه‌وازشتی گهردنی
ئه‌سپه‌که‌وه، ده‌یگوت: - روبر، روبر!

ئه‌وسا پتی ده‌خسته سهر ههر دووده‌ستی سهر‌بازه‌که، که
تیکی په‌پاند‌بوونو به‌هه‌شتاو خۆی هه‌ل‌ده‌دایه سهر زینه‌که.
هه‌نگی ئه‌سپه‌که، به‌غروور و کهش و فشه‌وه، خه‌رامان
خه‌رامان به‌پینگا‌که‌دا ده‌که‌وته‌پێ. ژنه‌ی تاین، هینده لیت‌هات‌ووانه
له سهر زینه‌که ده‌ده‌نیش‌ت، له تۆ وایه به‌سوار‌چاکی
گوشکراوه.

ژنه‌ی تاین زۆر جوان بوو، له‌و جوانه ده‌گم‌نانه بوو، که
جوانیان له‌تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام‌دایه و شادییه‌کی مه‌ستانه
به‌دل و ده‌روونی مرۆف ده‌به‌خشن. که ته‌مه‌شام ده‌کرد، ئه‌و
وینایه‌م له‌لا دروست ده‌بوو که داینا بواتییه، شاژن مارگو،
ماد‌موزایل لافالیر و هه‌موو کاراکته‌رانی ئه‌و پۆمانانه‌ی که
خویند‌بوونه‌وه، هه‌ره‌هه‌موویان له‌جوانیا له‌و ده‌چوون.

خه‌لکانیکی زۆر ده‌هاتنه‌ دیده‌نی خانم. هه‌میشه ده‌سته‌یه‌ک
ئه‌فسه‌ر، له‌ئه‌فسه‌رانی ئه‌و سه‌هر‌بازخانه‌یه‌ی که له
شاره‌که‌ماندا ئۆردو‌به‌زیان کرد‌بوو، له‌ده‌وری بوون. هه‌موو
شه‌ویک به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا ده‌په‌ژان، و هه‌موو به‌ده‌م ژه‌نین و
لێدانی پیا‌تۆ، که‌مانچه و گیتاره‌وه ئاهه‌نگ و شه‌وبیریان به‌رپا
ده‌کرد. سترانیان ده‌گوت، ده‌په‌قسین. می‌تجه‌ر ئولیسوف، له
هه‌موو میوانه‌کانی دی پتر پرموده‌ی ئه‌و ئاهه‌نگ و شه‌وبیریه‌نه
بوو، به‌لاقه‌ کورته‌کانیه‌وه و هه‌کو فر‌فرۆکه به‌ده‌وری خانم‌دا
ده‌سوور‌پایه‌وه. ئولیسوف، کابرایه‌کی قه‌له‌وی به‌خزوه‌ بوو، قژ
بۆزیکی ده‌م و چاو سورفل بوو، و هه‌کو شاگرد که‌شتیان
جله‌کانی بی‌سه‌روبه‌ر بوو. گیتاری جوان ده‌ژهند، به‌رده‌وام
ئاماده‌ی ههر خزمه‌تیکی خانم بوو.

به لام کچه که ی خانم، که کیژیکی قژلولی به خووه بوو و ته مەنی هەر پینچ سالتیک ده بوو، له جوانیا چووبوووه سەر دایکی و هیچی لهو که متر نه بوو. چاوه درشته شینه پرشنگدار و قه لافته مه نده که ی له ته مەنی مندالی نه ده هات.

نه نکى له به یانییه وه تا شه وی مژوولی کاروباری ماله وه بوو، توفیایی سەربازی گرژ ومۆن و کاره که ریکی قه له وی چاو پرۆشی چاو کز یارمه تیان ده دا. منداله که دایه نی نه بوو، زۆربه ی کات به بی سەرپه رشتیار له بانیزه که دا، یان له ناو خۆل و خاشاکی حەوشه که دا یاری ده کرد. زۆرجار ده مه و ئیواران ده چووم گه مه له گه لیا ده کرد. ئەنجام پرمووده ی بووم. ئەویش زۆر خیرا هۆگری من بوو. زۆرجار که حیکایه تیکم بۆ ده گێرایه وه به باوه شمه وه خه وی لیده که وت. که خه وی لیده که وت ده مبرد بۆ سەر جیگا که ی. ئیدی خووی به وه وه گرت هه رکاتی بچوايه ته جیگا وه تا بخه وی، داوا ی منی ده کرد تا بچم بۆلای و شه وباشی لیبکه م و هیوا ی شه ویکی ئارامی بۆ بخوازم. که ده گه یه ژووری نووستنه که ی ئەو، زۆر به و یقار وه یمنی ده سته چکۆله و خرپنه کانی دینایه پیشه وه وه ده یگوت: - خواحافیز تا سبه ی به یانی. دایه گه وره ده بی وای بلیم. نا؟

دایه گه وره، له کاتیکا تۆپه لیک دوو که لى له دم و لووته باریکه که یه وه ده رده دا، ده یگوت: - بلی له ئەمانى خوا دا بی. کیژه که، خۆی له لیفه په نگا و په رنگ و گۆلدوزیه که یه وه ده پینچا و ده یگوت: - تا سبه ی به یانی له ئەمانى خوا دا بیت. ئیدی ده خه وم.

دایه گه وره بۆی راست ده کرده وه: - نه ک ته نیا تا سبه ی به یانی، به لکو بۆ هه میشه.

- چما سبهی به یانی له گهل هه می شه دا فەرقی هه یه؟
کێژه که، وشە ی " سبه ی " زۆر له لا خۆش بوو. به چه مک و
مانای ناینده به کاری ده برد. که لاسکه گیایه ک، یان چله داریکی
له گله که ده چه قاند ده یگرت : - ئه مه سبه ی ده بیت به باخ..
یان ده یگوت:

- سبه ی ئه سپیک بۆخۆ ده کرم و وه کو دایکه سواری ده بم
و ده چه گشت و گه پان..

کێژیکی زۆر زیره ک بوو، به لام زۆر ئاسووده و خۆش حال
نه بوو. هه ندیجار له گه رمه ی گه مه و یاریدا، له ناکاوا ده وه ستا،
له فکران پاده چوو و بێهێچ پێشه کییه ک ده یپرسی:
- باشه بۆچی که شیشان قژیان وه کو قژی ژنان درێژ
ده که نه وه؟

پۆژیکی دپوویه ک چوو به ده ستیا، قامکی له دپووه که
پاوه شان و گوتی: - ئاگادار به ده نا له لای خوا شکات
لنده که م و خوا سزات ده دات. خودا ده توانی سزای هه موو
که سیک بدات، ته نه نه ت ده توانی سزای دایکه ش بدات..
هه ندیجار خه میکی که م دایده گرت، خۆی به منه وه ده فرساند و
چاوه درشته شینه کانی که ده تگوت هه می شه چاوه پروانی
شتیکن ده برینه ئاسمان.

- دایه گه وره هه ندیجار لیم تووڤه ده بیت، به لام دایکم قه ت
لیم تووڤه نابیت. دایکه هه می شه پنده که نی، هه مووان خۆشیان
ده وئ، هه می شه به په له یه. هه می شه میوانی هه یه. چونکه زۆر
جوانه، له ته مه شاگردنی تیر نابن. دایکم زۆر قه شنکه. "
ئولیسوف " ش ده لیت جوانه!

حه زم ده کرد گوئ له قسه کانی ئه م کێژه بگرم، به قسه کانی
ده یبرده دنیا یه کی نا ئاشناوه، هه رچییه کی ده رباره ی دایکی
بزانیا، ده یگوت.

ورده ورده ژيانى تازهم بۆ كه شف ده بوو، دووباره،
شاژن مارگو و شاژنانى ناو كتيبه كانم وه بېر هاتنه وه، ئه مه
هيندهى دى متمانهى به كتيبان و ئه و بويه رانهى له
ده ورو به رم پوويان ددها، زياد ده كرد.

شهويك، كه ئاغيانم بۆ گه شت و گه پان چوو بوونه
كه ناراهه كانى قولگا و هينشتا نه هاتبوونه وه، من له سهر
پليكانه كان دانىشتبووم و مندا له كه م به باوه شه وه بوو، دايكى به
سواري ئه سپه كهى هاته وه، سووكى خۆى هه لدايه خواره وه،
سهرى بردبووه دواوه، لتي پرسيم: - چيه تى؟ خه وتووه؟
- به لى.

- به راست؟

توفيايى سهر باز به هه شتاو هات و ئه سپه كهى برد. خانم
قامچيه كهى كرد به بهر پشتينه كهيدا. باوه شى گرته وه و هاواري
به سهر مندا كرد: - كوا بمدهيه.
- قهيدى ناكا من هه ليده گرم.

خانم به جوړى هاواري به سهرما ده كرد وه كو ئه وهى من
ئه سپه كهى بم، به دهم هاواره وه لاقى به عارديدا ده كوتان.
مندا له كه له خه و راپه رى، چاوانى هه ليتان. دايكى
ناسيه وه و باوه شى بۆ گرته وه. ئه وان پويشتن. هه لبه ته من
زۆرم پيناخوش بوو كه خانم هاواري به سهرما كرد،
هه رچه نده هه مووان له خزمه تيا بوون و هه ر ئه مريكى بكردايه
بۆيان جيبه جى ده كرد.

دواى چهند خوله كى كاره كه ره چاو پروشه كه هات بۆلام
و گوتى:

- كچى، په لى گرته وه و نايه وى بنوويت تا شه و باش له تو
نه كات.

بهوپه پری قوره ده ماخی خوم به ژووری دانیشتندا کرد.
خانم دانیشتبوو و منداله که ی به باوه شه وه بوو و جله کانی
له بهر داده کاند. هرکه چاوی به من که وت به که که ی گوت:

- ده ی فرموو، ئوه دیوه که ت ته شریفی هیناوه!

- ئوه دیو نییه، هاو پیمه، گهمم له گهل ده کات.

- به پاست؟ حه زده که ی دیارییه کی بچکوله پیشکesh به
هاو وازی که ت بکه یین؟

- به لئ، به لئ. با پیشکeshی بکه یین!

- ده ی زور چاکه، تو برؤ بنوو، من دیارییه که ی ده ده من.

که که چکوله که، دهستی بو دریزکردم و گوتی: - تا سبه ی
خودا حافیز، تا سبه ی له ئامانی خوادا بیت..

خانم، به مهنده هوشی هاواری کرد: - کی ئوه قسه یه ی فیر
کردوویت؟ نه نکت؟

- به لئ.

وه ختایه ک کاره که ره که که که ی برد، خانم به قامکان
ئامازه ی کردم:

- چیت دهوی بده من؟

به رسقم دایه وه که هیچ ناوی، به لام ئه گهر ده کری کتیبیکم
به ئه مانه ت بدهیتی تا بیخوینمه وه.

به قامکه فینک و بوخوشه کانی چه ناگهی هه لبریم و به دم
بزه یه کی ئه فسووناویه وه لینی پرسیم: - ئا، حه زت له
خویندنه وه یه؟ چ کتیبیکت خویندونه وه؟

که پیده که نی هینده ی دی له بهر چاوم جوانتر ده بوو،
به شه رمه وه ناوی چهند کتیبیکم بو ژمارد.

له کاتیکا قامکه کانی به سهر میزه که دا ده کیشا، پرسى:

- چ له زه ت و خوشییه کت له م پومانانه دیتوه؟

بۆنكى خوش وتوند له سهراپاي دههات، ئەم بۆنه تيگەل به بۆنى ئارههقى ئەسپه رههوانهكه دهبوو. بهبيدهنگى لهپشت برژانگه دريژهكانىيهوه تىي دهروانىم. تا ئەو كاته هيچ كهسيگ بهوجۆره تهمهشاي نهكردبووم.

ژوورهكه هيندهى موبيله و كهلوپهلى جوانى تياوو، تهواو بهووك دهينواند و هيندهى هيلانه چۆلهكهيهكى لى مابوووبوهوه. گهلای درهختانى باخهكه دهوروبهري پهنجهرهكانى گرتبوو، شوشهى سبي سۆپاكه له تاريك و پروونى ژوورهكهدا دهبريسكاتوه و پياتۆيهكى رهش له تەنيشت سۆپاكهوه بوو. كۆمهليگ چوارچيويه زيڤ به ديوارهكهوه ههلواسرابوون. له ناو ههر يهكيكياندا شادهتنامهيهك ههبوو كه به پيتى درشتى سلافي كۆن پركرابوونهوه، له ژيڤ ههر يهكيگ لهم شادهتنامه تهمغهيهكى گهرهى رهش ههبوو، كه به پەتيكهوه ههلواسرابوو. ههمو ئەم شتانه وهكو من به شهرمهوه و ژيراوژيڤ غهرقى تهمهشاي جوانى ئەم خانمه بوون. ههرچۆنى بوو بۆم پروونكردهوه كه ژيانم زۆر ناخۆشه و تەنيا خويندەوه ئەو ناخۆشيانەم له بير دهباتهوه.

لهجيگاي خۆي ههستا وگوتى:

- بهپراست؟ كهواته نهههقت نيه.. بهلام وابزانم هيچ دهسهلاتيگمان نيه.. ههز دهكهم كتيبيكت بدهم، بهلام جاري لهبهردهستمدا نيه.. با، دهتواني جاري ئەمه بهريت..

كتيبيكى زهردهباوى چرچ ولوچى لهسهر قهههفهكه ههلگرت وگوتى: - كه تهواوت كرد، بهشهكانى ديكهشت ددهم، خۆي چوار بهرگه.

كتيبي "نهينييهكانى سان پترسبوگ" ي "ميرميچرسكى" م نايه بن باخهلم و لهويندهر هاتمه دهري. زۆر بهگهرمى

دهستم به خویندنه وه کرد. هر زوو، له یه کهم لاپه په کانی
کتیپی نافبریه وه بۆم به دیار کهوت که نه ئینیه کانی سان
پترسبۆرگ، زۆر له نه ئینی شارانی وه کو پاریس، مه دریدو
له ندهن، بئ په ونه قتره. تاقه شتیک که له و کتیبه دا سه رنجی
پاکتیشام حیکایه تی ئازادی و کوته ک بوو.

ئازادی کوتی: - من له تو بالاترم چونکه له تو ناقلترم.

کوته ک وه لامی دایه وه: - شتی وانیه، من له تو بالاترم
چونکه له تو به هیزترم.

ماوه یه که به و گه گه شه یه وه به سه ر ده بن، نه نجام بوو به
شه پیان. کوته ک به ربوو و یزه ی ئازادی، شل کوتی عه مری
کرد، نه وه نده ی له بیرم مابن، ئازادی له خسته خانه کهوت و
له وینده ر گیانی سپارد.

یه کتیک له کاراکته رانی کتیبه که بابایه کی نه هلیستی بوو،
نه وه ی له بیرم مابن، خه لکی نه هلیست له گوشه نیگای
میچر سکیه وه، زۆر خراپه، ژه هری لیده باری، نه وه نده
ژه هر داره، تاقه نیگایه کی به شی نه وه ده کات مریشک
بکوژیت. ئیدی وشه ی نه هلیست مانا و چه مکیکی نه نگینی له لا
پهیدا کردم، جگه له وه هیچی دیکه له و زاراوه یه حالی نه بووم،
دوو چاری نا ئومیدی بووم. وادیار بوو من له کتییانی باش
حالی نه ده بووم، چونکه هیچ له م کتیبه حالی نه ده بووم، ئیدی
ههستم کرد، ده بئ کتییکی باش بیت. بیگومان خانمکی و
جوان و فامیده کتیپی خراپی نه ده خوینده وه. که پۆمانه که ی
میچر سکی 'م بۆ برده وه، لئی پرسیم: - به دلت بوو؟

به ئه سته م وه لامم دایه وه که نه، چونکه ده ترسام توو په
ببیت. بزه یه کی کرد و خو ی کرد به پشت په رده ی نه وه
ده رگایه دا که ده چوو ه سه ر ژووری نووستنه که ی، دوا ی
ماوه یه که به کتییکی چکوله ی به رگ شینه وه زفریه وه:

- من دلیام ته مهت به دل ده بیت. به لام ناگات لئی بیت!
 کتیه که کومه له قه سیده یه کی پوشکین بوو: هر هه مو یانم
 له یه که دانیشتندا خوینده وه. نه وهندهم به دل بوون، ده تگوت
 خوم له جیه کی یه جگار جواندا بینووته وه و حزم ده کرد به
 که په تیک هر هه موو په نا و پاسار و گوشه و که ناره کانی
 که شف بکم. ریک وه کو که سیک بووم، که ماوه یه کی زور به
 ناو جه نگه ل و قوی و زه لکاودا ری بکات و برستی لن ببریت
 و له ناکاوا خوی له وشکانیه کی پر هه تاوی به گول و
 و گولزاردا ببینته وه و حایر و چه په ساو بق ماوه یه که سهیری
 ده ورو به ری خوی بکات و پاشان له خوشیان به غاردان به
 ناو نه و دهشت و دهره بکه وئ.

پوشکین، به ساده یی و یه کنه وایی و پیتی قه سیده کانی به
 پاده یه که نه فسوونی کردم که تا ماوه یه کی زور په خشانم له
 بهر چاو که وت، به شتیکی ناسروشتیم ده زانی. به ناره حه تی
 به ره میکی په خشانیم ده خوینده وه. پتسه کییه که ی چامه ی
 روسلان و لودمیلا نه وهنده جوان بوو، له تق وایه کورته و
 پوخته ی هه موو حیکایه ته جوانه کانی نه نکمی له خق گرتووه.
 به تاییه تی چند دیر پکی نه وهنده پاراو وناسک و وردو
 دروستبوون که به جار ی نه فسوونی کردم و له زه ینمدا نه خش
 بوو:

له وئ، له سر ریگا نادیاره کان

جی پنی حه یواناتی بی ناو ده بینری..

من له بهر خومه وه، نه و به یته نه فسووناویانم ده خوینده وه
 و ریگا نادیاره کانم ده بینری که جی سمی حه یواناتی بی
 ناو نیشانیان به سه ره وه بوو، نه و جی پایانه به سر گیایه پی
 شیل کراوه کانه وه ده بینری که ناو نگ وه کو مرواری
 به سه ریانه وه له ژیر تیشکی هه تاوه که دا دهره وشایه وه. ئیدی

ههركاتى كه ئه و شيعرانه و پيتم و پهوانى ئه و شيعرانه م بير دهكه و ته وه جه زمه يه كى تايبه تى ده يگرتم، حالم لته ده هات. به مه ده بو و ژامه وه، زور خوش حال ده بووم، ژيانم له لا ئاسان ده بوو، ئيدى ئه م حاله بى من وه كو ده سته پيكى ژيانيكى نوئى بوو. خوشى له وانه ي كه خويندنه وه به له دن!

من چيرۆكه كانى پوشكينم زور به دل بوون، له هه موو نووسينه كانى ترى وى، باشترييان حالى ده بووم. ئه وه ندهم خويندبوونه وه ئه زبهرم كردبوون. كه ده چومه ناو جيگاوه، تا خه و ده بيردمه وه، قه سیده كانيم له به رخۆه ده گوته وه. زور جار چيرۆكه كانيم بى خولامانى ئه فسه ره كان ده گيرايه وه، ئيدى قاقا پته كه نين يان جنيويان ده دا، سيدوروف ده سته به سه رما دينا و ده يگوت: - په ح كه جوان!

ئاغاكانم هه ستيان به و گورپانانه ده كرد كه به سه رم ده هاتن، پيره ژن بايدايه وه سه ر خوته خوت و بۆله بۆله كانى خۆى:

- ئه م هه تيوه به په لالا به پيس خووى داوه ته خويندنه وه. چواردانه پۆه سه ماوه ره كه ي خاوين نه كردوه ته وه! ئه گه ر ده ست ده ده مه دا رو...

من باكم به دار نه بوو، به م ديژه شيعرانه به رگريم له خۆم ده كرد:

ئەى پيره ژنى جادووباز

پروحي په شى تو

ئاويته ي شه ر بووه شه ر..

خانمه گه نجه كه پۆ به پۆ له به رچاوم جوانتر و به قه درتر ده بوو! كتيبي زور باشى ده خويندنه وه! كتيبه كانى ئه م وه كو هينه كانى ژنه ورديله كه ي كا برى به رگدروو نه بوون!

ئەو پۇژەي كىتەبەكەم بۇ بىردەۋە، زۆر خەمىن و پەست
بووم، خەزم نەدەكرد كىتەبەكەي بىدەمەۋە. بە پراۋىژىكى پىر
مىمانە گوتى: - بەدەلت بوو، نا؟ ھىچت دەربارەي پوشكىن
بىستوۋە؟

ئەۋەي پاستى بىن وتارىكم دەربارەي پوشكىن، لە گۇفارىكا
خوئىندبوۋەۋە. بەلام خەزمندەكرد شىتىك لەۋەۋە، لە زارى
ئەۋەۋە سەبارەت بە پوشكىن بىستىم. بۇيە گوتىم: نە..
ئىدى بە كورتى باسى ژيان و مردنى پوشكىنى بۇ
گىرپامەۋە. ئىدى بە بىزەيەكى پاراۋ، تەپ، نىمناك ۋەكو بىزەي
پۇژىك لە پۇژانى بەھار كوتايى بە قىسەكانى ھىئا:
- خۇ بىنىت، خۇشويستىنى ژنان چەند مەترسىدارە!
گوتىم:

- لەۋانەيە مەترسىدار بىت، بەلام ھەموۋان دىكەۋنە داۋى
ئەشق و قىيانەۋە، ژنانىش لەلاي خۇيانەۋە گىرۋەدى دەبن و
پىۋەي دەتلىنەۋە.

لە بەينى بىرژانگە دىرژەكانىيەۋە، ۋەكو چۈن تەمەشاي ھەر
شىتىكى دىكەرد، بەو ئاۋايە تەمەشاي كىردم و بە دىنگىكى
سەنگىن گوتى:

- بەپاست؟ ماناي ئەو قىسەيە دەزانى؟ ئەگەر دەيزانىت
ھىوادارم لە بىرى نەكەيت!

ئەۋجا پرسىياري ئەۋەي لىكىردم كە چ قەسىدەيەكم
لاپەسندە. نازام چ ۋەلامىكم دايەۋە، بەلام ھەر شىعرىكم لەبەر
بوو، بە دىنگى بەرز و جوۋلاندنى دەستەكانمەۋە، ھەموۋىم بۇ
خوئىندەۋە، ئەو زۆر بە جىدى و بە خامۇشى گوتى بۇ گىرتم.
ھەنگى لە جىگەي خۇي ھەستا و بە ژوۋرەكەدا كەۋتە
پراۋىچكە و ھاتۇچۇ. بە دىنگىكى بىرناكەۋە گوتى:

- دهبوايه دهوامی قوتا بخانه بکهی بچکول گیان! دهبی
بیریک له مه بکه مه وه. تو به خزماتی دهگه یه ټاغا کانت؟
به ئه ری وه لاسم دایه وه. وهکو یه کیک لقمه ی من بکات و
خه تاکه بخاته ته ستوی من گوتی: - حیفی!
کتیبی " سرووده کانی برانجیه " ی دامن، چاپیکی زور جوان
بوو، بهرگنکی چرمی سووری وینه داری هه بوو. ته م شیعرانه
که ټاویتیه کی سهیر بوون، له پهنج و شادی به جارئ شیتیان
کردم. وهختایه ک که وشه تاله کانی " پیره میړدی گه دا " م
ده خوینده وه، خوینی دهماره کانم دهمه یی:
برچی نامخه نه ژیر پښه کانتانه وه
وهکو میړوویه کی دزیو پانم ناکه نه وه
ته ی پیاوچاکان؟
ټاخ، ته نیا ته وه تان پښه
فیرم بکه ن، له پټناوی مروقامی دا
پهنج بدهم!
ههنگی، له ترسی باهو زو
زریانی زستانه په نا بر په ناگه یه ک دهبی
وهنگی ته م کرمه
دهبی به میړووله یه کی ماندوو
خوښم ویستن، وهکو خوښه ویستی
برا بر برا
لی نه ا، بووم به پیره میړنکی
ټاواره
وهکو دژمنیکی ئیره دهمرم.

دوای ئه وه به دهم خویندنه وهی (میردی گریاو) ه وه
پتکه نیم تا پادهی گریان. ئیستاش تیبینی یه که ی بیرانجیه م له
بیره که:

نه فسی ساده و خاکی

به ئاسانی

هونه ری ژیا نی

شاد فترده بیت!..

بیرانجیه، جۆره جورته تیکی نه رینی خراپ و ئاره زووی
لا ساری و پوو به پوو بوونه وهی خه لکی له دل و دهرووندا
دروستکرد. به تووندی به پوووی خه لکیدا ده چوممه وه. ئیدی له
ماوه یه کی زۆر که ما بووم به وه ستای ئهم هونه ره. قه سیده م
له بهر ده کرد و له مووبه قه که دا، به شادمانیه وه بو
خز مه تکاره کانم ده خویندنه وه.

به لام زۆری پینه چوو، ناچار په یوه ندیم له گه لیاندا بپی و
هاتو چۆی مووبه قه که یانم نه ده کرد، چونکه ئهم به یته شیعه ری
برانجیه یان کردبوو به بیانوو تا په یف و دهسته واژه ی نه نگین
دهرباره ی کچان بهۆننه وه:

ئایا مه موو کلاویک

له کیژوله یه کی

مه فده سالان نایه ت؟

پۆژیک گفتگۆیه کی پیس دهرباره ی ژنان زۆری په ست
کردم، دهه ری کردم، ناچار تاوه یه کم به سه ری یه رموخین دا
کیشا. سیدوروف وچهند خولامیکی دی فریاکه وتن، له ژیر
دهستیا دهریان هیتام. ئیدی له وه به داوه زاتم نه کرد، پی بنه مه
مووبه قی ئه فسه ره کانه وه.

گه پانم لئ قه دهغه بوو، پاستت دهوئ کاتی گه شت و
 گه پانم نه بوو. پوژ به پوژ کارم زیاتر ده بوو. جگه له کاری
 ئاسایی پوژانه م که بریتی بوو له چوونه بازار، شت کپین بۆ
 ماله وه، گه یاندنی هر پاسپارده یه ک، واته کاری خزمه تکارینکی
 هه مه کاره، هه موو وهخته که ی لیده گرتم، ده بوايه هه موو پوژیک
 پارچه یه ک له چوارچیوه یه کی دارین بنه م و به بزمار له هر
 چوارنکاله وه قایمی بکه م و په سمه کانی وه ستامی پتوه بنه م،
 هه ندیجار په سم و نه خشه کانیش کۆپی بکه م، حیسابی
 تیچووه که ی بکه م و لیستی موشته رییه داواکاره کان بگرم.
 وه ستام له به یانییه وه تا ئیوارئ، له یه ک وچان، کاری ده کرد.

له م سه ره به نده دا، بیناکانی سه ره به شاره وانی نیژنی
 نو فگورود خه ریک بوو ده ستاوده ستیان پنده کراو له مولکی
 گه شتیوه، ده گۆران بۆ مولکی تاییه تی بازرگانان. ئیدی
 ته فگه ریککی چر له ئارادابوو بۆ دروستکردنی دووکان و
 فروشگایان. ئەم پیشه اتانه په ونه قینکی زیاتری به کاره کانی
 وه ستام به خشی بوو، نه ویش چه ند گرینه ستینکی کردبوو بۆ
 نوژهن کردنه وه ی دووکانانی کۆن و دروستکردنی دووکانین
 تازه. هه ندئ نه خشی کیشا بۆ "گۆپینی عاموودی دارین و
 دروستکردنی په نجه ره ین بچووک" و نه وچۆره کارانه. من ئه و
 په سم و نه خشانه م، له گه ل زه رفیکدا که ئه سکه ناسینکی بیست
 و پینچ پۆلی تیاوو، ده برد بۆ ئەنداز یاریکی پیری ته لارکاری،
 نه ویش دوا ی ئه وه ی پاره که ی ده خسته ته نه که ی باخه لی، ئەم
 وشانه ی له سه ره نه خشه کان ده نووسی: "هه موو نه خشه کانی،
 ئه و بینایانه ی ئیستا، وردبینی کراون و کاره که هر هه مووی

به سه‌رپه‌رشتی خاوه‌نی‌ئو ئیمزایه‌ی خواره‌وه‌ئەنجام دراوه. 'هه‌لبه‌ته نه هیچ وردبینیه‌ک و نه هیچ سه‌رپه‌رشتیه‌کی‌ئو بینایانه نه‌کرا‌بوون. ئەمه جگه له‌وه‌ی ئەندازیاری ناقه‌بری نه‌یده‌توانی سه‌رپه‌رشتیاری هیچ پرۆسه‌یه‌کی بیناسازی بکات، چونکه نه‌خۆش بوو و ده‌بوا‌یه به به‌رده‌وامی له‌ ماله‌وه بیت.

ئیدی به‌رتیلم بۆ سه‌رپه‌رشتیاری بازار و زۆر فه‌رمانبه‌ری دی ده‌برد و له‌جیاتی‌ئوه، وه‌ستام گوته‌نی 'مۆله‌تنامه‌ی جۆره‌ها کاری نایاساییم ' لێیان وه‌رده‌گرت. جا له‌ هه‌نهر ئەم کاره‌دا، ئەو شه‌وانه‌ی مالی ئا‌گاکانم ده‌چوون بۆ جینگایه‌ک، پێگه‌م پێده‌درا شه‌وی بۆخۆم له‌ هه‌وشه‌دا چاوه‌پوانیان بکه‌م، که زۆر به‌که‌می ده‌چوونه شوێنان، که ده‌شچوون دوا‌ی نیوه‌شه‌و ده‌گه‌رانه‌وه. جا له‌و ماوه‌یه‌دایان له‌ سه‌ر پلیکانه‌کان یان له‌ سه‌ر کۆمایه‌ک ئێزینگ و قه‌لاشکه‌ری داده‌نیستم، وچاوم ده‌برپیه‌ په‌نجه‌ره پوناکه‌کانی ژووری‌ئو خانمه‌ جوانه‌ی که کتێبه‌که‌ی پوشکینی دابوو‌م، به‌ وردی و تاسه‌مه‌ندییه‌وه گویم بۆ ده‌نگی‌ئو و موسیقا وگفتوگۆیه‌ خوشانه‌ راده‌دێرا که له‌وینده‌ره‌وه به‌رز ده‌بوونه‌وه.

په‌نجه‌ره‌کان کراونه‌ته‌وه. له‌به‌ینی په‌رده‌کان وگه‌لا وگوله‌کانه‌وه، تارمایی و سیبه‌ری هاتوچۆی ئەفسه‌ره به‌ژن زرافه‌کانم ده‌بینی. میچه‌ری خرپن ئولیسف به‌ شان هه‌لته‌کاندن و ورگ بادان دووی خانم ده‌که‌وت. خانم به‌ ئارایشتیکی ساده‌ وجوانه‌وه، ده‌تگوت به‌سه‌ر ئەوانه‌ی ده‌ورو به‌رییه‌وه ده‌فری.

من له‌ دلی خۆما و به‌یادی‌ئو کتێبه‌وه که جاریک خوینده‌بوومه‌وه، ناوم نابوو شا‌ژنه‌ مارگو. له‌ دلی خۆما ده‌مگوت: ' ئەمه‌ئو ژیا‌نه‌ خوشه‌یه که کتێبه‌ فه‌ره‌نسیه‌کان باسی ده‌که‌ن. ' به‌و خه‌یالانه‌وه ده‌مپوانیه‌ په‌نجه‌ره‌کان. به‌و

دیمه‌نانه په‌ست ده‌بووم، له دلی خړدا به‌غلییم به‌و هه‌موو
پیاوهدا ده‌هات که به ده‌وری خانمه جوانه‌که‌ی له‌مې مندا
ده‌خولانه‌وه. له دلی خړما ده‌مگوت: " ده‌لینی هه‌نگن به ده‌وری
گولدا ده‌خولینه‌وه."

ئه‌فسه‌ریکی بالابه‌رن، پوخسار خه‌مناک، جی زامپک به
هه‌نیه‌یه‌وه بوو، چاوه‌کانی به قوولا چووبوون، که‌له‌وانی دی
که‌متر هاتوچوی مالی خانمی ده‌کرد، به‌لام هه‌رکاتی ده‌هات
که‌مانچه‌که‌ی له‌گه‌ل خړیدا ده‌هیتا، ئه‌وه‌نده به‌سوز و‌سیحراوی
ده‌یژهند، که پی‌یوارانی ناچار ده‌کرد بوه‌ستن و‌گوینی بق
پادیرن، خه‌لکی کولانه‌که‌ی خړمان له‌سهر کړما داره‌کان
خړده‌بوونه‌وو گوینیان لینده‌گرت. ته‌نانه‌ت ئاغا‌کانی منیش، که
له‌مال بوايه‌ن په‌نجه‌ره‌کانیان ده‌کرده‌وه و‌گوینیان لینده‌گرت و
ستایشی ژه‌نینه‌که‌یان ده‌کرد. هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌نده‌ی له‌زه‌تیا‌ن له
خواردنی ماسی ده‌بینی، نیو ئه‌وه‌نده له‌زه‌تیا‌ن له‌م موسیقایه و
هیچ موسیقایه‌کی دی نه‌ده‌بینی.

ئم ئه‌فسه‌ره هه‌ندیتجار به‌ده‌نگیتی خوش هه‌لیده‌کرده
گورانی یان به‌یتیکی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا ده‌ستی ده‌نایه
سهر هه‌نیه‌ی و‌هانکه‌هانکی پیده‌که‌وت. پوژیک که‌من ده‌گه‌ل
کچه‌که‌ی شاژنه مارگودا له‌ژیر په‌نجه‌ره‌که‌دا گه‌م ده‌کرد،
شاژنه مارگل (خانمه جوانه‌که‌) داوای له‌ئه‌فسه‌ره‌که‌کرد که
ستران بلیت. یاروی ئه‌فسه‌ر به‌گوینی نه‌کرد، وه‌ختایه‌ک خانم
پیداگری لیکرد، ناچار به‌ده‌نگی به‌رن ئه‌م به‌یت‌ی دا به‌گوینی دا:

ئاواز و‌گورانی پټویستی به‌جوانیه

جوان پټویستی به‌ئاواز و‌گورانی نییه.

ئم شیعره‌کاری له‌ناخم کرد، خوشم نازانم بوچی
له‌وکاته‌دا هه‌ستم به‌جوره خوشه‌ویستی‌ک به‌رانبه‌ر به
ئه‌فسه‌ره‌که‌کرد.

خوشترين کاتم ئو ساتانه بوو که خانم به تهنيا له ژووره کهی خوۍ به دهم پيانوليدانه وه داده نيشت ومن له په نچره که وه تمه شام ده کرد. موسيقا که مهستی ده کردم، جه زمه ده يگرم، جگه له په نچره کهی به ران به رم و تارمايی شووش وباريکی ئو ژنه نه جيبه ی که به قامکه سپيه کانی پيانو کهی دینايه ئاواز وبه ئاستم له بهر تيشکی زهردی چراکه دا ده بينرا، هيچی دیکم نه ده بينی، په نچه سپيه کانی ده تگوت چوله کن و به سهر دوگمه کانی پيانو که وه باله فیه ده که ن.

خه يالاوی تمه شام ده کرد، گویم له و موسيقا خو شه ده گرت و له دلی خودا ده تگوت: پوژئی له پوژان گه نچیک ده دوزمه وه و به کسهر پيشکه شی شاژنه مارگو ی ده که م، تا ده وله مند بيت! نه گهر سکوبيليف بام، سهر له نوئی شه پرم له دژی تورکان راده گه ياند، سهر ده که وتم، سهر به های ديله کانم وهر ده گرت و له که ناری قولگادا، له جوانترين شوینی شارا کوشکيتکم بۆ ساز ده کرد، تا له م کؤلانه پيسه پزگاربيت، که خه لکه قهره به خته کهی تهنيا ئيش و کاریان ئه وه بوو، بوختان بۆ ئه و ژنه بکه ن و ناوی بزپتن.

ده تگوت هه موو ئه و کاره که رو خزمه تگار و دهر و دراوسيتيانه ی له م گه ره که دا خر بوو بوونه وه، به تاييه تی خانمه کانی ماله ئاغای من، ته گبيريان کردبوو، که بوختانی نادروست و نابه جي بۆ شاژنه مارگو بکه ن، وه کو چۆن ئه وه يان له گهل ژنه کهی کابرای خه ياتدا کردبوو، به لام سه باره ت به م خانمه جوانه دهنگوکان نزمتر بوون و که متر ده بيس تران. هه رچه نده خه لکه که به غيليان به جوانی و ده وله مند ی وسهر بهستی و شه و بيزيه کانی ده برد، به لام

له بهر نه وهی بیتوه ژنی پیاوړکی به ده سلات بوو، لئی ده ترسان و لینی ده پرینگانه وه. جاريکیان "توفیایف" ی سهر باز (پیاوړکی خوینده وار بوو و به بهرده وای ټینجیلی ده خوینده وه) بوی گتپرامه وه که هه موو نه و پزنامانه ی به دیواری ژووره که یه وه هه لواسراون له لایه ن تزارانی جیاوازه وه به ټاباد و نه ژدادی میړده که ی به خشراون. له وانه: گودونوف، نه لکسی، و پتروسی مهن، پتده چوو، هه موو نه و به دگوت ترسنوکانه، له وهش بترسن، که خانم به قامچییه ده سک سه ده فکه ی به ربیته ویزه یان. ده گتپرنه وه که گوايه جاريک نه و کاره ی دهره ق به فرمانبه ریکی گوساخ کړد بوو، تا جوو لادبوو له ژیر قامچیدا جولاند بوو.

بق نه گبه تی نه و قسانه ی به چپه و به دهنکی نه وی ده کران، زور له و قسه لوکانه خراپتر و کریت تر بوون که به دهنکی به رز ده کران.

به راستی من نه و قسه و قسه لوکانه م زور له بهرگران بوون، نه م خانمه جوانه و ژنه که ی کابرای خه یاتیان به یه ک چاو ته مه شا ده کړد. نه وهی راستی بی من سهرم له هق و سه ده می نه م به غیلی و دژمنایه تیه دهرنه ده کړد. به لام زورم له لا ناخو شبوو. جاريکیان فیکتوری برای وه ستاکه م گتپراه وه شه ویکیان، که دوی نیوه شه و بق مال گه پابووه وه، ته مه شایه کی په نجه ره ی ژووری نوو ستنه که ی شاژنه مارگوی کړدووه و بینویه تی به ماکسی خه وه وه له سر قه نه فه یه ک دانیش تووه و میچهر ټولیسوف له بهرده میا چوکی داداووه نینوکه کانی بق کړدووه و به ئیسفه نجیک هه ردو و پای سپیوه. داکي ټاغام، که گوئی له و قسانه بوو، جوینیکی دا و پووی وهر گتپرا. خانمی چکو له ش، له شه رما سوور بووه وه و هواریکرد:

- به سه فیکتور! شهرم ناکه ی! ئینسان دلی تیک ههلدیت!
ئهم خانمه به ناو به پیزانه! هه موویان وان! نه علهت له پیستی
سه ری چاکیان!

وه ستام بزه یه کی بۆ کرد و بیده نگ بوو، ئهم خاموشییی
ئوم زۆر به دل بوو، ده ترسام ئه ویش خۆی بکات به شه ریکی
ئو هه موو بوختان و ئیفترایانه. جووته ژن، بووک و خه سوو،
که به پوالت بیزاری و نه فره تی خویان ده رده بپی، به روکی
فیکتوریان به رنه دها و به پرسیاران دایان ده گرتیه وه: - گوت
خانم چۆن دانیشتبوو؟ میجر چۆن که وتبووه سه ر چۆکان؟

- به چاوی خۆت دیت؟

فیکتور، که خۆی به و حاله وه بینی، هینده ی دی پتوه نا
وگوتی:

- خۆزگه میجر تان ده بینی، سوور بوو بووه وه، زمانی
ده رهینابوو و بستی شۆر بوو بووه وه..

من به ش به حالی خۆم، هیچ نه نگیه کم له وه دا نه ده بینی که
میجر نینۆ که کانی خانم بکات. به لام ئه وه م به درۆ ده زانی که
زمانی ده رهینابن. به درۆیه کی شاخدارم ده زانی، بۆیه خۆم
پینه گیراو به فیکتورم گوت:

- باشه ئه گه ر ئهم کارانه دزیو و عه یبه ییت، بۆچی له
په نجه ره که وه سه یرت ده کرد؟ خۆ مندا ل نیت..

هه لبه ته، هه ره موویان له جیاتی ئه وه ی وه لام بده نه وه، به
جینوان دایان گرتمه وه. به لام جینوه کانیان به هیچ جوړی کاری
تینه کردم ته نیا یه ک مه یل، مه یلیکی زۆر جدی هانی ده دام که
بچه نهۆمی خواره وه و وه کو میجر، له به رده م خانمدا چۆک
دابه دم و ئه وسا پتی بلیم: - لیڤه باربکه، تکایه لیڤه باربکه!

ئیدی له میانی خویندنه وه ی کتیبانه وه، گه یی بوومه ئه و
قه ناعه ته ی که ژیانیش، جوړ و شیوه ی جیاوازی هه ن، خه لک،

به یانیانی یه کشه مومان، که ئه ربا به کانم بۆ نوژی گه وره بۆ کلێسه ده چوون، من به هه شتاو ده چووم بۆ لای خانم. بۆ ژووری نووستنه که ی خۆی ده بردم، له سه ر قه نه فه یه کی نه رم و شل که په رده یه کی زه ردی زێپینی به سه ردا درابوو، پۆده نیشتم. کچه چکۆله که ی پێما هه لده گژاو له سه ر ئه ژنۆکانم داده نیشتم. باسی ئه و کتیبانه م بۆ دایکی ده کرد که له زه رفی هه فته یه کدا خۆیندبوومنه وه.

شاژنه مارگۆی له مه ر من له سه ر ته خته خه وه پانه که ی پاکشابوو، لیفه یه کی زه ردباوی، وه کو هه مو شته کانی تری ناو ژووری نووستنه که، دابوو به خۆیا، پوومه تی نابوو سه ر ده سته ناسک و سپیه که ی، قژه په شه هۆنراوه که ی به سه ر شانه کانی داخزابوو، ئه وهنده درێژ بوو که هه ندیجار له ژیر لیفه که وه ده هاته ده ری و ده گه ییه ئه رزه که. به ده م گوینگرته وه، ته مه شای منی ده کرد، سیته ری بزه یه کی شیرین ده نیشته سه ر لیوی و ده نگی له گویمایه زینگیه وه: - به راست!.

هه ستم ده کرد بزه که ی هه رگیز له بزه ی سه نگینی شاژنیک جیاوازییه. به پاوژیکی میهره بان و مه ند ده دا. به لام من هه ستم ده کرد هه میشه، هه مان شت ده لیت و ده لیتته وه: "ده زانم من له خه لکانی دی باشتر و بالاترم، هه یچ پتووستیه کم به که سیان نییه."

زۆرجار که ده چووم، ده مبینی له به ر ئاوینه وه ستابوو، له سه ر ته پله کیکی نزم دانیشتیوو و قژه عه به نووسیه که ی شانه ده کرد. ئه م قژ و بسکه چین له سه ر چین و پڕ و درێژه له قژی نه نکم ده چوو. قژی تا ئه ژنۆکانی ده هات، به م لا وه ولای ته پله که که ی ژیریا ده هاته خوار، به پشتیا شوڕ ده بووه وه ده گه ییه سه ر ئه رزه که. له ئاوینه که دا مه مکه قوت و توند و

گه نمره ننگه کانیم ده بینی. به بهر چاوری منه وه گوره ویه کان و کراسه که ی له بهر ده کرد، به لام ئه م پووتیه پاک و بیگه رده ی هیچ ئاره زوویه کی سیکسی حه رامزادانه ی له لا ناھو پوزاندم، به لکو به روح شادیم به جوانیه که ی ده هات. بۆنی گول له به دهنی ده هات، ئه م بۆنه هه ر بیر و خه یالکی به دی، ده رهق به و، له لا ده سپمه وه.

کوپیکی، ساغ و سه لامهت بووم، هه موو پازیکی په یوه ندییانی سیکسیم ده زانی. به لام خه لکی هینده بازارپانه وپیس و به تامه زرۆیه وه باسی سیکسیان ده کرد، هه رگیز نه مده توانی ئه م بوونه وه ره ناسکه، له باوه شی پیاویکدا ته سه ور و وینا بکه م. باوه پم نه ده کرد هیچ که سیک بۆی هه بی، به گو ساخیه کی هه وه سامیزه وه ده ست بۆ به دهنی نازه نینی بیات. زۆر له وه دلنیا بووم که ئه شق و فیانی شازنه مارگو، زۆر جیاوازه له وه ده ستبازی و حوب حویینه بازارپانه ی که له مووبه ق و عه ماری ئیزنگ و قلاشکهری دا ده کری، شادی ئه و شتیکی دیه، فیانی ئه و به رزو بالاتره، له وه ی ده رباره ی ئه و ده گوتری.

به لام ده مه و ئیواره یه ک، له کاتیکا خۆم کرد به ژووری پووناندا (دانیشتن) له جی خۆم وشک بووم، گویم له پیکه نینه خوشه که ی بوو، هه روه ها گویم له ده نگی پیاویک بوو له پشت په رده ی ده رگای ژووری نووستنه که وه، به پارانه وه وه ده یگوت:

- په له مه که.. خودایه! خه ریکه باوه پ ناکه م.

ده بوایه یه کسه ر بگه پیمه وه. گومانم له مه نه بوو، به لام پیم پپی دانه ده گرت..

دووباره ده نگی خانم هاته گوئ، بانگی کرد: - کیه؟ ئو، تۆی ئه لیکسی؟ وه ره ژووری..

هه‌وای ژووره‌که خه‌فه بـوو، په‌رده‌ی ژووره‌کان
 دادرابوونه‌وه‌و زۆر تاریک بوو، له‌ بۆنی جۆراوجۆر که‌پ
 بووبوو. شاژنه‌ مارگۆ، له‌ سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌یدا پاکشابوو،
 لی‌فه‌که‌ی تاژیر چه‌ناگه‌ی دابوو به‌ خۆیا. ئه‌فسه‌ره
 که‌مانچه‌ژه‌نه‌که‌، به‌ تۆیی کراسیک پشت له‌ دیواره‌که‌ و له‌
 ته‌نیشته‌ ئه‌وه‌وه‌ دانیشتبوو، یه‌خه‌که‌ی کرابوووه‌وه‌، هه‌موو
 سینگ و به‌رۆکی به‌ده‌ره‌وه‌ بوو. شوینه‌واری کۆنه‌ برینیک به‌
 سه‌رشانی راستیه‌وه‌ تا سه‌ر مه‌مکی هاتبوو، ئه‌و جیگه‌ برینه‌
 ئه‌وه‌نده‌ زه‌ق بوو، ته‌نانه‌ت له‌ تاریکیه‌که‌شدا دیاربوو.

قژی کابرای ئه‌فسه‌ر به‌جۆری گف بووبوووه‌وه‌، مایه‌ی
 پیکه‌نین بوو. بۆ یه‌که‌مین جار، بزه‌یه‌کی سه‌یرم، به‌ سه‌ر
 پوخساره‌ هه‌میشه‌ خه‌مین و په‌سته‌که‌یه‌وه‌ بینی. به‌ جۆری
 چاوه‌ درشته‌کانی بریپوونه‌ شاژنه‌ مارگۆ، له‌ تۆ وایه‌ ئه‌مه‌
 یه‌که‌مجاره‌ ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ ده‌بینیت.
 شاژنه‌ مارگۆ گوتی: - ئه‌مه‌ براده‌ری منه‌.

نه‌زمانی مه‌به‌ستی منه‌ یان کابرای ئه‌فسه‌ر. ئه‌وسا درێژه‌ی
 به‌ قسه‌که‌ی دا و، به‌ ده‌نگیکی کزی نامه‌فه‌ووم، وه‌کو ئه‌وه‌ی
 له‌بنه‌بانی ئه‌شکه‌وته‌وه‌ بیت گوتی: - له‌چی ده‌ترسیت؟ وه‌ره‌
 ژوورئ!

من چوومه‌ ژووره‌وه‌، باسکه‌ پووته‌ گه‌رمه‌که‌ی له‌ ملم
 وه‌ریتا وگوتی: - تۆش که‌ گه‌وره‌ بوویت، تامی له‌زه‌ت ده‌چێژی،
 هه‌نووک ده‌توانی برۆیت.

ئه‌و کتێبه‌م، که‌ هێناپوومه‌وه‌، له‌ سه‌ر په‌فه‌که‌ دانا و
 کتێبیکی دیکه‌م له‌ پیزی کتێبه‌کاندا ده‌ره‌یتا و له‌ ژووره‌که‌
 وه‌ده‌رکه‌وتم.

شتیک له دلما هره رسی هینا. هه لبه ته قهت وینای نه وه
 نه ده کرد شارنه که ی له مه پ من، وه کو هر ژنیک دی ناشقینی
 بکات، سه باره ت به نه فسه ره که ش، ته سه وری نه وه له ویسته م
 لینه ده کرد. بزه که یم دینایه وه به رچاوی خوم. زور ساده
 و ساکار وه کو مندالیک چه په ساین، به و ناوایه پنده که نی. سیما
 خه مینه که ی به شیوه یه کی سه یر گورابوو، بیگومان خانمی
 خوشه ویست، چما کوپ هه ببوو بتوانی خوشی نه ویت؟
 پیاوه که ش شایسته ی خوشه ویستی نه و بوو. مه گه ر هر خوا
 بزانی به چ پو حیکه وه که مانچه ی ده ژهنده! به چ سۆز و
 گودازیکه وه قه سیده و به یتی بۆ ده گوت!..

بۆ نه گبه تی نه م بیانوو و پا کانه سو کتایی به دل م
 نه ده به خشی، نه مه ش به لکه ی نه وه بوو، که هه موو بۆ چوونه کانم
 ده رباره ی شارنه مارگو، دروست نه بوو. دوا ی دیتینی نه و
 هه لویسته هه ستم کرد شتیکم له ده ست داوه. چه ند پوژیکم
 به داخ و که سه ریک ی قووله وه به سه ربرد.

جاریکی دی که بۆ کتیب چوومه وه ژووره که ی خانم،
 به تووندی گوتی: - له وه ده چی تۆ مندالیک ی چه توون بیت! قهت
 وینام نه ده کرد وایی!

نه و قسه یه م له به ر گران بوو. ئیدی باسی ژیا نی خوم
 بۆ کرد و چۆن که خه لکه که به خراپی باسی نه و ده کن په ست
 ده بم. له به رانه رما وه ستا، ده ستیک ی خسته سه ر شانم،
 هه وه لجار زور به وردی گوئی لنگرتم. نه و جا له قاقای
 پیکه نینی دا و به نه سپایی له خویی دوور خسته مه وه گوتی: -
 به سه! هه موو نه مانه ده زانم. ده میکه نه و شتانه ده زانم.

هر دوو ده ستی له نیو دهسته کانی خوی نام، به ده نگیک ی
 نه رم گوتی:

- تا که متر بیر له و قسه و قسه لۆکه هیچانه بکهیتهوه، بۆ خۆت باشتره، ئاسوودهتر ده بیت. ئه وه چیه، گوێ به خاوتنی دهسته کانت نادهیت..

دهیتوانی چاوپۆشی له و قسهیه بکات، قسهیهکی نابهجی بوو. ئه گهر ئه ویش وهکو من ناچار بویه، قاپ و ئامانین مسین سپی بکاتهوه، ناو ژووران بسریت، جلهکان بشوات، ئه وای بئگومان دهستهکانی له دهستین من جوانتر و ناسکتر نه ده بوون.

به دهنگیکی خهیاڵای گوتی:

- که به شهڕ به ژیانی خۆی پابگات و بزانی چون بژی، هه موو خه لکی به غیلی پنده بن، که به خۆی پانه گات و نه زانی چون بژی هه موو خه لکی به سووکی سهیری ده کهن و دهی بوغزین.

خانم به ره و لای خۆی پاریکشام و به رزی کردمه وه و چاوی له دور چاوانم بری و پرسى: - تو منت خوشده ویت؟

- به لئ.

- زۆر؟

- به لئ.

- بۆ؟

- نازانم.

- سوپاس. تۆ کوپیکی باشیت! من حه زده کهم خه لکی

خوشیان بویم...

بزه یه کی کرد. وام هه سته کرد دهیه وئ شتیکی دی بلیت، به لام ته نیا ئاهیکی قوولی هه لکیشا و، که میک بپندهنگ بوو، ئه و جا به بیته وهی به رم بدات گوتی:

- هه موو جارێ وەرە بۆ ئێره. ههركاتێ دهرفهتت بۆ پهخسا وەرە بۆلام..

منیش خواخوای ئهوه دهعهوته بووم. لهوه به دواوه، ههركه دهرفهتم بۆ ههلهكهوت دهچووم بۆلای، ههلبهته ئهم دیدارانه سوودێکی زۆری هزرییان بۆمن ههبوو. دواى فراقین ههركه ئاغاكانم، دهچوونه سهرخه و شكاندن، به ههشتاو به قالدومه كاندا دادهگه پام. ئهگەر شازنه مارگو له ماله وه بایه، سهعاتی یان زیاتر به دهم گفتوگۆوه لهگهلیا دادهنیشتم. به قامكه ناسك و په مهبیه كانی، تهوقه ی له قژه بۆندارهكه دهدا و پیتی دهگوتم: - پێویسته كتیبی ڕووسی بخوینیتوه. پێویسته له ورد و درشتی ژیاى پاسته قینه ی ئیمه ی ڕووس ئاگاداربیت. تیدهگه ی؟

ئهوجا ناوی گهوره نووسه رانی ڕووسی بۆ ڕیز دهكردم و پاشان دهیگوت: - ئهوه ناوانهت له بیر ده میتیت؟
زۆرجار به ڕاوێژێکی كه سه رداره وه دهیگوت:

- تۆ پێویسته بچیته قوتابخانه، ده بوايه من مشورینكم بخواردبای، به لام زوو شتم له بیر دهچن.

كه دهچووومه لای ئهوه ههستم به كات نه دهكرد. گفتوگۆیه كان به قازانجی من بوون، زۆر زوو تهواو ده بوون. ههنگی كتیبیکی تازه م له بن ههنگم دهنا و به دلێکی ئارام و پر ئومیده وه، به دلێکی خالی له ههركینه یهك بۆ مالی ئه ربابه كانم دهگه پامه وه.

كتیبی ' ژیاى خانه واده یی ' ئه كساكوف، چامه ڕووسیه جوانه كه ی ' له جهنگه لدا ' و ' یاداشت ی ڕاوچه یك ' و هه ندی كتیبی گرېبنكا و سولوگوب و قه سیده كانی فینیفیتینوف و ئودویفسکی و تیوچیف م خویندبوونه وه. ئهوه كتیبانه ڕوچیان

له هر پوخله واتیک شۆردبوومهوه، ئیستا ههستم به گرینگی و
باههخی کتیبین چاک دهکرد، ههستم دهکرد که کتیب بۆمن
چه ند پتویستن.

کتیب به ره به ره ئه و متمانه یه ی له لا دروستکردم که من له م
دنیا یه دا به ته نیا نیم و منیش له م ژیا نه دا پتگایه ک بۆخۆ
ده که مه وه.

جاریک نه نکم هاته سه ردانم، زۆر به جۆش و خرقشه وه
باسی شاژنه مارگوم بۆکرد، نه نکم مژیکه له سیفاره که ی دا و
به متمانه وه گوته: - باشتر! شوکر خه لکی میهره بان له م
دنیا یه دا زۆرن، ئه گهر لیان بگه پتی ده یاندۆزیته وه!
پۆژیک پیشنیازی کرد:

- پتویسته پۆژیک بچم بۆلای و سوپاسی بکه م که ئه وه نه ده
له گه ل تۆدا به لوتف و میره بانه!
- نا، نا، تکیه مه چۆ.

- چاکه، ناچم، ناچم. با کاره کان به ته بیعه تی خۆیان به رۆن!
خۆزگه هتا هتا ده ژیا م!

شاژنه مارگو، هر دهر فته تی بۆ نه په خسا، به ئاره زووی
خی بمنیریته قوتابخانه و بهر خویندن. له پۆژانی جه ژنی
سیانه ی پیروژدا، بویه ریکی ناخۆش قه وما و چپوای نه ما که
تیابچم.

که میک پیش ئه م جه ژنه پتله کانه م به جۆری ئاوسان که
هه ردو و چاوم به ته واوه تی قه پات بوون. ئاغا کانه م ده سه پاچه
بوون، ده ترسان به ته واوه تی بیناییم له ده ست بده م، به
یه کجاره کی کۆره ببه م. منیش وه کو ئه وان ده ترسام. پاشان
بۆلای دکتۆریکی ناسیاوی خۆیا نیان برده م، ناوی دکتۆر هنریخ
رودزیفیچ بوو. ئه مه دکتۆری نه خۆشی ژنان بوو. ژیر

پیلوه کانمی به نهشته ریک هه لدری و پاشان به سارغیه ک
 پیتجای و نه مری کرد که چهند پوژیک، له ماله وه، به بیتنه وهی
 بجولیم له سه رپشت پابکشیم. نه مهم زور له بهرگران بوو.
 پوژئ پیتش جه ژن سارغیه کانمی له چاوم کرده وه، وه کو یه کیک
 زنده به چال کرابی، به و ئاوايه له جیکه دهره اتم. هیچ شتیک له
 کویری و نابینایی خراتر و ناخوشتتر نییه. به لایه کی له وه سف
 نه هاتگه. دابرانی ته واوه له دنیا.

له پوژئ جه ژنی سیانه ی پیرۆزدا، له نیوه پووه به هوی
 نه خو شیه که مه وه له هه موو کاریک مه عاف کرام، ئیدی له م
 مووبه قه وه بئ ئو مووبه ق ده چووم و سه ردانى خو لام و
 خزمه تگوزاره کانم ده کرد. هه ره موویان سه رخو ش بوون ته نیا
 توفیاییف نه بیت. ئیوارئ یرموخین، کو تهره داریکی به سه ری
 سیدوروف دا کیتشابوو، سیدوروف له دالانه که دا که وتبوو و
 بوورابوو وه. یرموخین ترسابوو، له ترسا بئ دۆله که هه لاتبوو
 و له وێندهر خوی شار دبوو وه. له مه یدانه که دا ده نگو
 بلا بوو وه که سیدوروف کوژراوه و مردوو. چهند که سیتی
 که م له بهر ده رگای دالانه که دا کو بوونه وه به چه په ساوی
 ته مه شای سیدوروفیان ده کرد، که بئ جووله له نیوان
 مووبه قه که و دالانه که دا که وتبوو. خه لکه که که وتنه فسکه فسک
 که پتویسته پو لیس بانگ بکریت، به لام که س ئو کاره ی
 نه کرد، که سیش زاتی نه کرد ده ست له سه ربازه که وه بدات.

ناتالیا کوزلوفسکایای قاپشور هات، جلیکی تازه ی
 نه رخه وانی له بهر کرد بوو، شالیکی سپی به شانیا دابوو. به
 توو په یی ده ی به خه لکه که دا، خوی به دالانه که دا کرد، به دیار
 جه سته که وه هه لئروشکا، به ده نگیکی به رز هاواریکرد: -
 زندوو، که وجینه! کوا توژی ئاوم بئ بیتن!

خه لکه که پټيان گوت: - خوت له کاروباری خه لکی
هه لمه قورتینه!

وه کو په کټیک به شداری کوژاندنه وهی ټاگریک بکات
هاواریکړد: - گوتم ټاوم بټی!

کراسه تازه کهی تا سر نه ژنوکانی هه لکړد، سهری
خویناوی سهر بازه کهی نایه سهر نه ژنوکانی.

ته مه شافانه ترسنوکه کان بلاوه یان لیکړد. له بهر پوناکیه
کزه کهی دالانه که دا، چاوانی قاپ شوره کهم بینی که پوندکیان
تیا قه تیس مابوو و ورده ورده به ده موچاوه سپیکه لانه
خرپه کیدا ده هاته خواره وه. سه تللیک ټاوم بټی برد، پټی گوتم که
بیکه به سهر و سینگی سیدوروف دا، ټاگاداری کړدمه وه: -
به لام مقه یه ت به ته پم نه کهی - ده چمه زیاره ت.

یاروی سهر باز وه خوهاته وه، چاوه خه والوه کانی کړدنه وه و
ناله یه کی بټکړد. ناتالیا، هه ردوو دهستی خسته ژیربالی و
بټنه وهی کراسه کهی ته نه بیت، که میک دوور له خوی پایگرت
و گوتی: - به رزی بکه نه وه.

هه لمانگرت، بټ مووبه قه که مان برد. له سهر ته خته خه وه که
پالمان خست. ناتالیا به پارچه په پویه کی ته په ده موچاوی سپری
ونه و جا له مووبه قه که وه ده رکوت و گوتی:

- ټم پارچه په پویه به به رده وامی ته په بکه و بینه سهر
سهری، تا ده چم ټو قه ل پیاوه ده دوزمه وه. ټم جووته که ره
هر ده خونه وه ده خونه وه، تا پوژی خویان له زندانا
ده بیننه وه.

ته نووره ته په کهی ډاکنه د وتووپری دایه سووچیکه وه،
کراسه دریژه تازه کهی دادایه وه به ده ست چرچ ولوچه کانی
ساف کړده وه وله ژووره که وه ده رکوت.

سیدوروف، به دهم ئاخ وئوفه وه کیشمانی خۆی دا.
 خوینیکی پەش، لەسەریه وه دەپژایه سەر پێیه پووتهکانی من.
 ئەوهم بەدل نەبوو، بەلام لە ترسا نەدەوێرام پێم بچولێتم.
 زۆر پەست و بیزار بووم، هەموو شتیک لە دەرەوه بۆنی
 جەژنی لێدەهات، بانێژهو بەردەرگاکان بە چلە دسپیداری
 چکۆله پازینرا بوونەوه.. ئیدی هەموو دەرگا و کۆلان و گەرەک
 و بان بە چلە درەختین جۆراوجۆر سەوز کرابوو و خۆشی و
 سەفای دەخستە دلەوه. هەموو شتیک جوان وتازە بوو. لە
 بەیانی زوووه وام هاتە بەرخەیاڵ کە جەژنی بەهار دەستی
 پیکردوو و لەمەرق بە دواوه ژیان خۆشتر و پرشنگدارتر
 دەبیت.

سەربازەکه هات، مووبەقەکهی پرکرد لە بۆنی بۆگەنی
 فودکای گەرم و پیاز. سەربازەکه دەموچاوی نا بە شووشەی
 پەنجەرەکه وه، کەمێک وەخۆهاته وه و لە بن لیوانه وه گوتی:

- ئەمە چیه؟ یرموخین؟ پیف لەو برادەرە!

کۆکی، بە سەرخۆشی لە ھۆپژنی گریانێ دا:

- ئەو خوشکە چکۆلهکەم، خوشکە چکۆله داماوەکەم!

گوپی دایەخۆی، هەستایە سەرپێیان، ئازای تەپ و پیس
 بوو، بۆن بۆگەنی سەعاتە پێیک دەپۆیی، لارەلاری پێیکەوت،
 بە قورسی کەوتەوه سەر تەختەخەوهکە. لە کاتیکا بە ترسەوه
 چاوی دەگێژا گوتی: - بە تەواوەتی کوشتوومی!

گالتەم بەو قسەیه هات، پێکەنین گرتمی.

سەربازەکه، بە بێ موبالاتیه وه کەوتە پوانینی من و پرسى:

- بەچی پێدەکەنی هەى شەیتان؟ چۆن دلت دى پێیکەنى -

لەکاتیکا من نیوہ کوژراوم - وەکو ئەوہى هیچ پووی
 نەداییت؟!

به هردوو دهستان كهوته دهلك دانم، له بن لئوانه وه
گوتی:

- خوا دهست به بالته وه نه گری. لاکه وه له پیم هی
شهیتان!

گوتم: - ده گه وجه گه وچ!

بۆله یه کی توو په ی کرد، هردوو پینی جولاندن: - من
کوژراوم و، توش..

به دهسته سسته پیسه کانی به کیکی کیشا به هردوو
چاوما. هاواریکم کرد و وهکو نابینا خۆم به هه وشه که دا کرد،
تووشی ناتالیا بووم که له پیلی یرموخین نه وی بوو و
پایده کیشا و هاواری به سهره ده کرد: - وهره له گه لما هی
بارگیر!

ناتالیا که چاوی به من کهوت گوتی: - ها چی بووه؟

- شه دهکات..

ناتالیا به سهرسامی دووباره ی کرده وه: - شه دهکات؟

پالیکي به یرموخینه وه نا و پینی گوت: - مه منوونی خوا به
که نه مجاره به سه لامه تی ده رچوو!

به ئاوی سارد دهم وچاوم شت و گه پامه وه، له بهر
دهرگا که وه ته مه شایه کی ناو مووبه که کم کرد، سه یرم کرد
جووته سه رباز به کول ده گرین و بهو په پری دلسۆزییه وه
دهستیان له ملی یه کدی وهریناوه. نه وجا ویستیان دهست له
ملی ناتالیا بکه، که دهستیانی له خۆی دوور خسته وه و
هاواری کرد:

- دهستان لابه ن هی هیه وپوچانه! به چیم دهزانن، بۆ

منیش ماشقه قۆنه کانی ئیوه م؟ پالکه ون، بۆ خۆتان بخه ون تا
گه وره کانتان نه ها توونه ته وه، بۆ خۆتان ئیسراحت بکه، ده نا
خراپتان به سهر دیت.

وہ کو دو مندالی چکۆلہ ناچارى کردن که پالکەون -
یەکیکیان لە سەر قەرەوێلە یەک و ئەوێتریان لە سەر ئەرزهەکه.
که دەستیان بە پرخ و هۆر کرد، ناتالیا چوو بۆ دالانەکه.

- تەمەشای کراسەکهەم بکەن - هەمووی چرچ و لۆچ بوو،
بەخێری خۆم گۆپی بوو تا بچمە زیارەت! ئێی دایت؟!... که
کەرە! ئەمەش خێروبێری فودکا! نەخۆیتەو کورپەکهەم.
نەخەلەتابی خوو بدەیه مەیگوساری..

لە سەر سەکۆیهکی نزیک دەرگا کهوێ لە لایەوێ دانیشتم. لێم
پرسی چۆنە لە سەرخۆشان ناترسی.

- لەوانەش ناترسم که سەرخۆش نابن.
ئەوجا کۆلەمستە سوورەکانی نیشان دام و لە سەری
پۆیی:

- ئا ئاوا بە گۆیاندا دەچمەوێ! مێردەکهەم، که ئێستا مردووه،
مەیگوسار بوو، ئەوەندەوێ دەخواردووه تا شین و مۆر
دەبووهووه. هەردوو دەست و لاقیم دەبەستەووه، که هەلەدەستا
دەرپێتیه کهیم دادەکهەند و چەند شوولێکی تەرم پێدا دەکێشا. '
واز لە خواردنەوێ بێنە، نەکهی خۆت ئالوودە بکە! ئەگەر
ژنیکت دەستکەوت بپۆ بۆلای ئەو، خۆت بەتال بکەو، بەلام
پەنا وەبەر مە ی نەبە! ' ئیدی بەو جۆرە تا ماندوو دەبووم
لێم دەدا، پاشان لە بەردەستمدا دەبوو بە قورە خۆشە!
هەوام وەبیرکەوتەوێ که چۆن خوای هەلخەلەتاند وگوتم: -
تۆ زۆر بەهێزی.

ناتالیا، هەناسەیهکی هەلکێشا وگوتی:
- ژن لە پیاو زیاتر پێویستی بەهێزە. هەم لەجیاتى خۆی و
هەم لە جیاتى پیاو، که خوا لەو پووهووه دەیخاپێنێ، ژن
ناتوانی پشت بە پیاو ببەستێ.

ناتالیا به کاوه خۆ و به بێ هیچ کینه یهک ده په یفی، له ویندهر
 پوښت، دهسته کانی له سهر سینگ و مه مکه زه لامه کانی تیک
 ئالاندن، پشستی دابوو به دیواره کهوه، چاوه کانی به خه مینی
 بریپوونه به ربه سته قوراپیه که. به دهم گو یگرته وه له تیبینییه
 حه کیمانه کانی وه ئاگام له کات نه ما، له ناکاوا چاوم به وه ستم
 کهوت که ژنه که ی دهستی له دهستی نابوو و له لای به ربه سته
 دوور که وه ده هاتن. به ئه سپایی و به جوړه له خو بایی
 بوونیکه وه، وه کو مریشک و که له باب (که له شیر) هه نکاویان
 دهنه، به دهم قسانه وه ده یان پوانیه ئیته.

به غاردان چووم ده رگای پیشه وه م کرده وه. له کاتیکا
 به سهر قالد رمه که دا سه رده که وتین وه ستازنم به ته شه ره وه
 کوتی:

- ئاشقینی له گهل قاپشوره که دا ده که ی. وانیه؟ ئه مه له
 خانمه که ی قاتی ژیره وه فی ربوویت؟

تیبینییه که ی له وه گه و جانه تر بوو که تو وره م بکات. به لام
 وه ستاکه م به دهم پیکه نینیکی کورته وه کوتی: - باشه ئیدی
 وه ختی هاتوه، وانیه؟

زۆر زیاتر برینداری کردم.

به لام پوژی دوایی، وه ختی به یانی چووم بۆ عه ماری
 ئیزنگ و قه لاشکه ریه که تا دارو شه واته ک بینم، جزدانیکی
 به تالم له لای ئه و چاله وه که پشیله که به دیواره که دا
 سه رده کهوت دۆزییه وه. ده یان جار ئه م جزدانه م به ده ست
 سیدوروفی سه ربازه وه بینی بوو. یه کسه ر بۆیم برده وه.

له کاتیکا قامکی به ناو جزدانه که دا ده گیرا، لئی پرسیم:

- ئه دی پاره که ی ناوی، روبلیک و سی کوپیکی تیاوو.

کوانی ویمده!

خا ولیه کی به سه رییه وه پتچابوو، پهنگ زهر د و زه عیف،
لینکا لیکدا چاوه هه لماساوه کانی (ئاوساو) ده تروکاندو سهیری
منی ده کرد، به هیچ جورئ باوه پی نه ده کرد که من جزدانه کهم
به به تالی دوزیوه ته وه. لهو بهینه دا یرموخین هات به سهرا و
دهویست قه ناعه ت به سیدوروف بینی که گوايه من پاره کهم
دزیوه. به سهرا ئاماژه یه کی بۆ من کرد وگوتی:

- بینگومان ئه و دزیویه تی، بیبه بۆ لای ئاغا کانی. تو خۆت
ده زانی سه رباز دزی له سه ربازی برای خۆی ناکات!

ئه و پسته یه ی دوایی یرموخین دلنیای کردم که ئه و
پاره که ی دزیوه و بۆ ئه وه ی هر گومانیک له خۆی دوور
بخاته وه، جزدانه به تاله که ی هه لداوه ته عاماری شه واته که که ی
ئیمه وه. بۆیه چاوم له دوور چاوی بری و به دلنیاییه وه هاوارم
به سه ریا کرد: - درۆ ده که ی، تو دزیت، تو دزیوته!

یه کسه ر قه ناعه تم هینا که گومانه کهم سه باره ت به
یرموخین، له جیتی خۆیه تی. یه کسه ر ترس و توو په یی به
پوخساریه وه ده رکه وت، هاواری به سه رما کرد وگوتی:
- به لگه ت چیه! به به لگه وه بیسه لمینه!

ئهی خودا به لگه یه که له کوئی بینم؟ گوئی گرتم و به دهم
جنیودانه وه له مه تبه خه که بردمیه ده ره وه. سیدوروف به
له قه له ق و به دهم جنیودانه وه له دوومان هات. ئیدی
هه راوزه نایه کی زۆرمان نایه وه، کرچییه کان له په نجه ره کانه وه
سه ریان ده ره هینابوو، یه کتیک له وانه دایکی شاژنه مارگو بوو،
به کاوه خۆ سیغاری ده کتیشا، ئیدی هه ستم کرد که ته واو، له
به رچاوی ئه و و که چه که ی که وتم، بووم به به لمه برنج، بۆیه
توو ره بووم، چاوم په پیه توقی سه رم. هه رشیت بووم.

من هیشتا بهرگرم دهکرد، جووته سهرباز، سیدوروف و
 یرموخین بالیان گرتم و بهر هقیان کردم و بۆلای ئاغاکانیان
 بردم. ئیستاش ئه و دیمه نه م له بهر چاوه، دهلیسی دوینی
 پوویداوه. ئاغاکانمله بهرده مماندا وه ستابوون و به ده م سهر
 له قانده وه گوئیان له و بوختان و ئیفترایانه دهگرت که
 سهربازه کان بۆ منیان دهکرد.

خانمی بچووک به قه ناعه تی ته واهوه گوئی:

- بینگومان کاری ئه وه! دوینی شه و به چاوی خۆم دیتم که
 تاشقینی له گه ل ژنه قاپشۆره که دا دهکرد. دیاره پارهی پی
 بووه - چونکه ئه و شتانه به بی پاره ناکرئ، به تایبه تی ئه و
 ژنه دین و ئیمانی پارهی..

یرموخین هاواریکرد: - زۆر راسته!

سهرم ده سوورپا، هه موو شتیکی ده ور به رم ده سوورپایه وه،
 ههستم ده کرد ئه رزه که له ژیر پیمدا شه ق ده بات، به جاری
 ده هری بووم، که و ته جنیودان به خانمی بچووک، ئیدی شل
 کوتی عه مریان کردم. به لام ئه وه ی له لیدانه که پتر ئازاری
 ده دام نه مده زانی ئاخۆ شاژنه مارگو، دوا ی ئه م بویه ره چۆن
 بیر له من ده کاته وه. چۆن بتوایم بیتاوانی خۆمی بۆ به سه لمینم.
 ئیدی له راده به دهر په ست و خه مبار بووم.

خۆم و به ختم هه ردوو سهربازه که، سیدوروف و
 یرموخین، ئه م بویه ره یان بۆ هه رکه س و ناکه سییک
 گنیرابووه وه. له ناو خه لکیدا بلاو بووه وه. هه موو گه ره ک و
 کۆلانه که پینان زانی.. بۆ شه وی له کاتیکا من له هه وره بانه که
 له سهر جیگا که م پاکشابووم، له خواره وه گویم له دهنگی
 ناتالیا کوزولوفسکایای کاره که ر و جلشۆر بوو، ده یگوت:

- به‌لن، من قسه‌ی خۆم ده‌کهم، بۆ ده‌می خۆم بگرم. وهره کورپی باش، وهره بۆ خۆت شار دوو ته‌وه؟ ئه‌گهر به‌ خواشنتی خۆت نه‌یه‌ی ده‌چم مه‌سه‌له‌که به‌ نه‌قیبه‌که ئیژم و ناچارت ده‌کات بیت..

یه‌کسه‌ر زانیم که مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه هه‌یه، له که‌یفان پیم به‌ عاردی نه‌ده‌که‌وت، ناتالیای کارکه‌ر و جلشۆر له به‌ر مالی مه‌دا وه‌ستابوو، هاواریده‌کرد، سات به‌ سات ده‌نگی زولالتر ده‌بوو، گوتی:

- دوینی چهندت پاره به‌ من نیشاندا؟ له‌کویت په‌یدا کردبوو؟ ها؟ ده‌ پیم بلن ده‌ی.

له‌ گهرمه‌ی خوشحالمدا، گویم له‌ سیدوروف بوو که به‌خه‌مباری ده‌یگوت: - ئاه یرموخین، یرموخین..

- که‌چی بوختان به‌و کورپه‌ داماوه‌ کراوه‌ و شل کوتی عه‌مریان کردوه!

پر به‌ دل حه‌زم ده‌کرد، به‌هه‌شتاو خۆم بگه‌یه‌نمه‌ ناو حه‌وشه‌که و له‌ خۆشیا بره‌قسم و ده‌سته‌کانی ناتالیای جلشۆر ماچ بکه‌م. به‌لام هه‌ر له‌وکاته‌دا ده‌نگی وه‌ستاژنم له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه هاته‌گویی:

- کوره‌ی داماو! له‌به‌ر لاساری و گوساخی خۆی لێدانی خواردوه.

- جگه‌ له‌ تۆی بێ حه‌یا و ناچیز که‌سی دی گومانی ئه‌وه‌ نابات که‌ دزی کردبی!

- تۆ بێ حه‌یای خانم! سه‌یری خۆت کردوه که‌ ده‌لێی مانگای دابه‌سته‌ی.

شه‌په‌که‌ی ئه‌وان له‌ گویمه‌ تام وله‌زه‌تی موزیقای هه‌بوو. له‌خۆشیا پوندک زاییه‌ چاوانم، زۆر منه‌تباری ئه‌و چاکه‌یه‌ی ناتالیا بووم.

وهستام به ئهسپایی بۆ هه وره بانه که سه رکه وت. له لاهمه وه
له سه رکۆته ره داریک دانیشته، دهستی به قژیا هینا و گوتی:
- پشکوف، وادیاره تو که سیکی بێ شانسێ.
به بێ ئه وهی چ قسه یه که بکه م پرووم وه رگیرا. ئه وه له
سه ری پۆیی:

- به لام کهس نکۆلی له وه ناکات که تو که سیکی
جنیوفرۆشی و جنیو و سخیفی پیس به خه لکی ده دهی. ئاخو
ئه مه وانابیت. به خۆت ده بێ ئه مه تیبه گی.
به دهنگیکی نه وی پیمگوت:

- هه رکه که میک وه خۆ بیمه وه وبتوانم خۆم به پێوه بگرم
به جێتان دیلم..

ماوه یه که ، به پێ ئه وهی ورته ی لیوه بیته، به ده م
جگه ره کێشانه وه دانیشته. جگه ره که ی ته واو کرد، ئاغزه که ی
فری دا و به دهنگیکی نه وی گوتی:
- ئه وه کێشه ی خۆته! تو ئیستا مندا ل نیت. خۆت چاکه
وخرابه ی خۆت ده زانیت.

ئه وسا هه ستا، به قالد رمه کانا داگه را. وه کو هه میشه هه ستم
به جو ره سوژ و میهریک کرد به رانه ری.

دوای چوار پوژ وازم له کاره که م هینا، زۆرم هه زده کرد
بچم دوعاخوازی له شاژنه مارگو بکه م، به لام زاتم نه کرد ئه
کاره بکه م، ئه وهی پاستی بێ به ته ما بووم ئه و بانگم بکات.
خواحافیزیم له که چه بچو وکه که ی کرد و پێم گوت: - به دایکت
بلی زۆر زۆر سوپاسی ده که م. خۆ بیرت ناچیت؟

به ده م بزه یه کی ناسک و شیرینه وه گوتی: - نه خیر خودا
حافیز تا سبه پنی!

دوای بیست سال جاریکی دی بینیمه وه، شووی به
ئه فسه ریکی ده ره ک کرد بوو. (ده ره ک: پۆلیسی ده ره وه ی شار).

جاریکی دی له که شتیه کدا ده سته کار بووم، که شتیه که ناوی پرم بوو، که شتیه کی هه لمی دریژ و گه وره بوو، هینده سپی بوو ده تگوت قووه. ئه مجاره یان له مووبه قه که دا کاری قاپشوریم ده کرد، ئیدی بز پایهی شاگرد ئاشپهز ته رفیعم کردبوو. مانگی حوت پۆلیان ده دامی. ده بوا شاگردی و بهردهستی ئاشپهزه کهم بکردایه.

به پێوه بهری بوفیه و خوارنگه که کابرایه کی قه له وی قوره ده ماخی سه رساف بوو، سه ری له تۆپی لاستیک ده چوو. دواى ته و او بوونی ئیش و کار، دهستی ده خسته پشتی و به حه وشه ی که شتیه که دا ده هات و ده چوو، له به رازیک ده چوو له قرچه ی که رمادا بز په له سیته ریک بگه ریت. ژنه که ی سه ره رشتی بوفیه که ی ده کرد. ژنیک بوو له سه رووی چل سالییه وه، هیتشتا شوینه واری جوانی به سیمایه وه دیار بوو. به لام ئه وه نده ی سپیاو ده کرد، هه رکه ده جوو لایه وه، ورده سپیاو ه که ی دم و چاوی هه لده وه ری و به سه ر جله په نگاو په نگه کانیه وه ده نیشه وه و سپی هه لده گه ران.

مووبه قه که له ژیر سه ره ره رشتی ئاشپهز ئیفان ئیفان ئیفان چدا بوو که به (ورچه چکۆل) به نیتوبانگ بوو. پیاویک بوو کورته بالا، خاو و خلیچک، که پوو دهن دوو که دالاشی، چاو زیت، جلی جوانی له بهر ده کرد و به خۆی راده گه یی، هه موو پۆژی پدینی ده تاشی، هینده ی گوێزان پيدا دینا لا پوو مه ته کانی شین ده بوونه وه. سمیله ره شه کانی بز سه ره وه باده دا، هه رکاتی دهستی بگه یشته با به په نجه ئه ستوو ره کانی که به هۆی ئاو

وناگره وه پیره لۆک بووبوون، بۆ سه ره وه ی با ده دان وبه کesh
وفشه وه له ئاوینه یه کی چکوله ی ده ستیدا ته مه شای ده کردن.

له که شتییه که دا، تاقه که سیک که زۆر ده چووه دلمه وه
تونچییه که بوو به نیوی یاکوف شوموف، که زه لامیکی
تۆکمه ی ناوشان پان، دفناک (لووت زل)، چاوه کانی که له
چاوی که له باب ده چوون، که وتبوونه ژیر برۆ چر و
په یوه سته کانییه وه. پدینیکی لوول که له جله شینه ی (قه وزه)
سر زه لکاوان ده چوو. قژی ئه وه نده لوول و پرپوو، به
زه حمه ت قامکانی تیده چوو.

قوما رچییه کی له زهر بوو، هه میشه براوه بوو. زۆر نه وسن
و خوارۆخ (پر خۆر) بوو. هه میشه وه کو سه گیکی به پر لالا بۆ
گرته که گۆشتیک یان پارچه ئیسقانیک به ده وری مووبه قه که دا
ده سوورپایه وه. که شه و داده هات به دم چاخواردنه وه وه
له گهل ' ورچه چکۆل ' دا داده نیشته وبه سه ره هات و
سه ره بوورده سه یر و سه مه ره کانی خۆی ده گێرپایه وه.

به مندالی، له پیازان پاش شوانی شار ده بیت. به پریکه وت
قه شه یه کی ریبوار ده بیینی و ده چینه دلاییه وه بۆ دیره که ی
خۆی ده بات و چواردانه سال به شاگردی له وینه در
ده مینیتیه وه. به شیوازه کومیده که ی خۆی ده یگێرپایه وه:

- من ده متوانی بېم به که شیش، بېمه ئه سستیره یه کی ره ش،
له ئه سستیره کانی خوا، به لام جاریک ژنیکي خه لکی بنزا، به دین
و پارسا هاته دیره که مان، ژنیکي گهنج و جوان بوو، ئیدی
ته واو میشکی تیکدام، چبکه م به ده سته خۆم نه بوو، حزم
چووئی، ئیدی به شه ره و شیر ی خاوی خواردوو. پنی گوتم:
تۆ کو پرکی گهنج و قۆزی. منیش بیه ژنیکي ته نیا
وئا بر وومه ندم، من پتویستم به پیتشکاریک هه یه، خانوویه کی

بچووکم ههيه، په پ وپړی مريشک و تهير وتو دهفرلشم، بۇ نايه ي ببي به پيشکارم وکاروباره کانم بۇ به پړيوه به ريت؟
قه بوولم کرد، له گه لي چووم، ئيدى کردم به سوتلى (قه پاتمه)
خوم و سى دانه سالم به خوښى و خوښگوزهرانى برده سه ر..
ورچه چکول قسه که ي پيړى وگوتى:

- به پاستى دروژنيکى پرودارى. ته گهر خه لکى به درو
ژيابان، تو زور دهوله مهند ده بوويت و پښويستت به کارکردن
نه ده بوو.

ياکوف شتيک ده جوويت، مووه کانى سهر گوناکانى به رز
ونرم ده بنه وه، گوڼچکه تووکنه کانى ده جوولن. گوئ له
قسه کانى کابراى ئاشپه ز ده گريت و هيچ وهلامتيک ناداته وه،
به لام به هه مان راويژى هيدى و ئارام له سهر قسه کانى
پيشووى ده روات:

- ژنه ي تايڼ له من گه وره تر بوو، زور زوو لى بيزار
بووم. ئيدى په يوه نديم ده گهل کچى براکهيدا پهيدا کرد،
پوره خان پښى زانى و به په پړويه کى پيس کلکى گرتم و
تووپى دامه ده ره وه..

ياروئ ئاشپه ز، به هه مان تونى ياکوف گوتى:
- نه و ده ستانه ي خوښ بيت، هه قى خوتى له قوولى مستى
نايت.

ياروئ تونچى، کلؤ شه کړيکى له زارى نا و، دريژده ي دانى:
- ماوه يک به و جوړه، ويل و سهرگه ردان سووپامه وه. تا
تووشى کابرايه کى گه پيده ي پير بووم به نيوى فلاديمير، به
دوو قولى نيوه ي دنيا گه رايڼ. بالقان، تورکيا، رومانيا و يونان
گه رايڼ. تهنانه ت چووينه نه مساش.. ئيدى خه لکاننيکى زور
وجياوا زمان بيڼى.. له ممان ده کړى و به ومان ده فروشت..

ناشپهزهکه بهجدی پرسى: - ئەدى دزىتان له كئ دهکرد؟
 - له كهس، كابراى پیره میترد ئەهلى دزى نه بوو و بهو کاره
 قاييل نه بوو، بهمنى دهگوت: " له ولاتى غهريبيدا دهبن ئاقل بى،
 دهست پاک بيت. ليره قانون له گهل ئيمه دا نيه، له گينه له
 سهر بچووكترين شت سهرت بېرن ". وئپاى ئەوهش چهند
 جارێك ههولى دزیکردنم دا، بهلام ئاو له دووى بيلم نه هات.
 ههق بهو پیره میترده که ره بوو. پوژیک خۆم تافیکرده وه،
 ويستم ئەسپێك له تهويله ی کابرایه کی بازرگان بدزم. بهلام له
 نهزانی خۆما گرفتار بووم، گرتیانم، بگره کویت دیشیت، شل
 کوتى عهريان کردم و بۆ مهخفهرى پۇلیسیان بکیش کردم.
 لهوئى بووین به دووان، یهکمان ئەسپ دزیکى له زهبر و
 کارامه و به ئەزموون بوو، دووهمان که من بووم ههر وا بۆ
 ههوهس ئەو کارهم کرد، ئیدی که بهخت وناوچهوان نهیکرد
 خۆ به زۆر نیه، تۆمهز، چووبوومه سهر دزیکى تهواو عیار،
 دزیکى بهلەد و شارهزا له ههموو وردهکارییهکانى هونهرى
 دزى. بهلام من ئەوم زۆرباش دهناسى، کاتى خۆى من توونى
 حهمامه کهیانم بۆ دانابوون. پهنگه ههر ئەمه بووبى به
 سهدهمى پزگاربوونى من. چونکه ئەم پیاوه یهکسهر تووشى
 نهخۆشى دهبيت، تاي لیدیت و به دهم تايه کهوه دهکهوینته
 وپینه که گوايه لهم وپینه نه دا من وهکو خۆم دهبینى و تهنا ته
 قسهشم له گهلدا دهکات. پاشان زۆر شهپزه دهبيت و
 دهترسیت و هه مان پوژى مراجه عى پۇلیس دهکات و داوا
 دهکات: " بابە ئازادى بکهن... واته من ئازاد بکهن. ئەو پیاوه
 هاتووته خهونم و هه په شهى لیکردووم، ئەگهر بمهوى
 پزگاریم دهبن ئەو ئازاد بکريت، چونکه ئەو پیاوه جادووگهره. "
 گوايه من جادووگهرم. ئیدی چونکه کابرا، کاتى خۆى دز و

پټگريکي له زهبر دهبن و ئیستا بازرگانیکي به نیتوبانگ ده بیت،
به گوئی دهکن و منیان ئازاد کرد.

- نه ده بوو ئازادت بکن، ده بوایه به ردیکیان له ملت
بیهستایه و سی دانه پوژ بخرایتایه ته ژیر ئاوه وه، تا وه هوش
هاتبایته وه.

یاکوف، بیته وهی خوی شلوی بکات، بله ز نه و قسه یه ی
قوزته وه وگوئی:

- راست دهکە، من نه وهنده بینهوش و کهرم، نه گهر
که ریتی من دابهش بکریت، به شی یه ک گوندی ته و او دهکات،
په نا به خوا که ریتی من له وه دا نییه.

ئاشپه زهکه، زور توو پر ده بیت، قردیله که ی ملی که زور
تووند بوو که میک شل دهکاته وه، سه ری به ملا و به ولادا
باده دات و به بیزارییه وه ده لیت:

- تفو، وهره کابرایه کی وه کو ئه م تاوانبار له دنیا دا بژی،
بخوا و بخواته وه و بخه ویت و وه کو به رزه کی بابان
بسورپته وه، توخوا حه یف نییه؟ پیم بلی.. تو به خوت ده زانی
بوچی ده ژیت؟

تونچییه که، به ده م هه لمژینی قهنده که ی نیو ده مییه وه،
به رسفی دایه وه: - چوزانم. منیش وه کو هه رکه سیکی دی
ده ژیم. ئیدی خه لکانی هه ن ده خه ون، نوو سه ران پوژ تا
ئيواری قوون له سه ر کورسیه کانیان نابزوینن. ئیدی چ
ده کړی، ده بن هه موو خه لکی زگی خو تیر بکن.

نه و قسه یه، یاروی ئاشپه زی هینده ی دی بیزار کرد:

- تو زور له وه که رتری که ته سه ور بکړی یان به قسه
گوزارشتی لیکړی، تو شایسته ی ژیان نیت، هه ر بو نه وه
باشیت بکړی به خوراکي به رازان..

یاکوف، به سه رسامی ده پرسیت:

- نازانم بۆچی بهو جۆره خۆت سه غلهت دهكهيت؟ ئاخىر
چيت له مه دهست دهكه ويت؟ هه موومان توخم وتۆوى يهك
درهختين، بهو قسانه چاك نابم، ئيدى من ئه وهم كه هه م.
زۆر زوو دلبه ندى ياكوف بووم، به سه رسامى ته مه شام
ده كرد و به زارى به شه وه گويم لينده گرت، هه ستم ده كرد له
بۆتهى ژياندا قالبووه ته وه به شتوازي تايبه تى خۆى ده ژى.
به يهك چاو سه يرى هه مووانى ده كرد. به هه مان پاشكاوى
هه مووانى ده دواند، كا پتن، شاگرد، ده رياوان، كارمه ندان،
خزمه تگوزاران، پېيوارى ده رهجه يهك، پېشخزمه تانى بوفيه كه
و، پېيوارانى ده رهجه سى له لاي ئه وه هېچ فره قتيكيان نه بوو و
وه كو يهك بوون.

هه نديجار كا پتن يان سه ر ئه ندازياران بۆ لى پېچينه وه
بانگيان ده كرد، له به رده مياندا ده وه ستا، بازو وه دريژه كانى كه
له بازووى مه يمون ده چوو، ده خسته پشتيه وه به بيته نكي
گوئى له سه رزه نشته كانيان ده گرت، ئيدى له بهر ته مه لى و
ته وه زه لى و خه مساردى يان گزى و دزى له وه ره قبازي دا،
سه رزه نشتيان ده كرد. چه نديان سه رزه نشت بكردا يه يان
هه ره شه ي ئه وه يان ليكر دبا كه له به نده رى پاشتردا ده رى
ده كه ن، به خه ياليا نه ده هات، وه كو ئه وه بوو گويزى بۆ
بژميرن. شتيكى سه ير له م ياكوفه دا هه بوو، وه كو كا برى (ئه مه
جوانه) وابوو. وادياربوو ئه ميش قه ناعه تى وابوو كه كه ستيكى
جياوازه، له قوما شتيكى جياوازه و خه لكى تى ناگه ن.

من قه ت ئه م پيا وه م به خه ميني و به په ستى نه بينى بوو،
بيرم نايه ت زمانى له ده ميا وه ستا بى. وشه ده تگوت، به
بيته وه ي به ده ستى خۆى بيت، وه كو پيژنه ي باران له زارى
ده بارى. كاتى كه لى توو په بان، يان جنيويكيان پييدا بيا يان

گوئی له قسه یهک بگرتباه، لئوی ده بزواند، له تو وایه ئه و
 قسانه ی که ده ی بیستن، له به رخویه وه دووباره ده کاته وه. یان
 به دم بیرکردنه وه قسان ده کات. که وهختی کار ته وای
 ده بوو، له توونی که شتیه که ده هاته ده ری، ئاره قه له
 سه راپایه وه ده چوپایه وه، ئازای له پۆن وگریسدا هه لکشابوو،
 پی پته ی، یه خه کراوه، دلۆپه چهوری و ئاره قه به سه ر
 سینگیه وه ده بریقاییه وه، بی پشتین، تا سینگیه تووکنه کی
 پیشانی خه لکی بدات. ههنگی گویمان له دهنگه قوول و
 یهکنه واکه ی ده بوو، وشه وهکو باران له زاریه وه داده باری.

- سلاو دایکه. بۆ کوئ ده پۆیت؟ بۆ چیستوپول؟ زۆرچاکه
 زۆرچاکه، من ئه وینده ر به له دم، له وئ کارم کردووه، له
 مه زرای کابرایه کی تاتاری ده وله مند به ناوی یوزان
 گو بایدولین، کارم کردووه. ئه م پیاوه، هه رچه نده ته منه ی
 هه بوو، به لام کابرایه کی به مل بوو، دم وچاو سوور، سی ئنی
 هه بوو، به لام ئه له قی باش پێیان پاده گه یی. ژنه هه ره
 بچوکه که ی، ژنیکی تاتاری خشکۆک بوو، ئه مه دهستی له گه ل
 مندا تیکه ل کردبوو، زۆرم له گه لیا پابوارد.

ئیدی هه میشه ئه و قسه یه ی دووباره ده کرده وه، خۆی
 لیکردبووین به دون جوان، له هه ر شوینیک ژنیکی دیتبوو،
 په یوهندی له گه لیا به سستبوو و له گه لیا پابواردبوو، ئیدی ئه و
 شتانه ی به کاوه خۆ، بی هیچ شه رمیک، به ئاو و تاو ده گیرایه وه.
 قهت که سیکی لئ په یدا نه بوو بوو، ته ریقی کردبیته وه، یان
 چاویکی لئ سوور کردبیته وه. دوا ی یهک خولهک له کلکه ی
 که شتیه که وه هاواری ده کرد: - ئه های خه لکینه کی ده یه وئ
 وه ره قبازی له گه ل یا کوف دا بکات؟ هه ر یارییه ک که ئیوه
 ده تانه وئ! به راستی قوما رکاریکی باشه. ده شیت، به بی هیچ

هول و په نچیک به قومار دهوله مهند بیت. ئاخر ئه مهش
بوځوی کار و باز رگانییه، چ فهرقیکی هیه.

ئوهی مایه ی سهرنجی من بوو زور به دهگمن وشهین
باش ین څراپ ین شه پانی به کار دهبرد، بهرده وام
شته کانی به جوان ین خوش یا سیر و هسف دهکرد.
ژنی جوان له لای ئه و (شته کی چکوله ی جوان) بوو، پوژی
هه تاو وساف له لای ئه و پوژیکی خوش بوو، دهسته واژه ی
دلخوازی ئه و: له پنی که بوو.

همووان به تمه ل و تهوه زه لیان ده زانی، به لام به پای من
ئو بوچوونه، دادپهروه رانه نه بوو. من ده مبینی زور به جدی
له و تـوونه گهرمـی که شـتیه که دا، کاری ده کرد و هـکو
ههریه کیک له توونچیه کانی دی کاری ده کرد. قهت گویم لینی
نه بوو بوو و هکو توونچیه کانی دی گله یی بکات. خوته وبوله
بکات، کاره که قورسه، زور ماندووه.

شه ویک کیسه ی پاره ی پیره ژنیکی نه فهری که شتیه که
ده دزی، شه ویک سامال و ئارام بوو، هموو خه لکه که
ئاسووده بوو. له و شه وه خوشانه شدا هه ندیجار بویه رین
ناخوش پرووده دهن و جه وه که له خه لکی ټیکه دهن. به هه ر حال
کابرای کاپتن پینچ پوبلی دا به پیره ژن و خه لکه که ش بره
پاره یه کی دیکه یان بو خر کرده وه، که پاره که یان دا به پیره ژن،
پیره ژن نیشانه ی خاچی کیشا و کرنوشی بو پیتواره کان برد
وگوتی:

- به پیزینه، ئه و پاره یه ی به منتان داوه، زور زوره، سی
پوبل و ده کوپیک له پاره دزراوه که ی خوم زیاتره.

یه کیک به دهنگیک خوش هاواریکرد:

- نه نه گیان، هه لیکره، سی پوبل هیچ نییه، خه مت نه بی خوا

ناردوویه تی!

یه کیکى دى گوتى:

- پاره وهکو میوان نییه زیاده بى، پاره ی زیاده سهر
ناشکینى، پاره هه موو کاتى هه ر خوشه و یسته.
به لام یاکوف، زور به جدی چوو به لای پیره ژنه وه. داوای
لیکرد:

- پاره زیاده کهم بدهیه قوماری پنده کهم.
ئاماده بووان دهستیان به پتکه نین کرد، وایانزانی یاکوف
شوخى دهکات، که چی زور به جدی دووباره ی کرده وه: - ده ی
دایره. کوا ئه و پاره یه بده به من. تو پاره ت بق چیه؟ ئه مرق و
سبه یه ده مریت وشه پت له کۆل ئه م دنیا یه ده که یه وه..
ئاماده بووان به پرویا هه لشاخین. له و ناوه ده ریان کرد. به
سه رسامی، به دهم سه رله قانده وه به منی گوت:

- توخوا ئه مانه قه شمه پ نین؟ زور سه یه ها! ئاخه ئیوه
هه قتان چیه به سه ره وه، بق خۆتان له کاروباری خه لکی
هه لده قورتین؟ پیره ژن به خۆی ده لیت سى پۆبل زیاده ی
وه رگرتوه، سى پۆبل بق من زوره، بق نایه لن سوودیکى لى
ببینم..

له وه ده چوو زوری هه ز له پاره بى، هه ر به دیتنى پاره
خۆشحال ببیت. به دهم قسه وه، پارچه دراویکی له پانتۆله که ی
هه لده سوو و پاشان به رزی ده کرده وه بق ئاستی که پوه
پسه که ی و ورد ورد ته مه شای ده کرد تابزانى سيقال بووه ته وه
یان نا، ئه و جا برۆکانی ویک دینایه وه و دراوه که ی له چاوی
دوور ده خسته وه و نزیک ده کرده وه. به لام و پرای هه موو ئه و
قسه و قسه لۆکانه ی به دوا یه وه بوو، کابرایه کی چا و چنۆک و
پیسکه نه بوو. پۆژیک پى گوتم با قومار بکه ی، ئى من
قومارم نه ده زانی، به سه رسامی گوتى:

- ئاي لەو، قوماز نازانى! چۆن دەبى؟ خوينەوار و قوماز نەزانى! وەرە فېرت دەكەم. ھەروا، بىق سەرگەرمى گەمە دەكەين، لە سەر گۆق قەند يارى دەكەين..
 بەو جۆرە نەزىكەى نىو ھۆقە قەندى لىبەردمەو، گۆق قەندەكانى يەك لە دووى يەك ھاوئىشتە دەمىيەو و ھەرھەمووى خوارد. كە زانى فېرى يارىيەكە بووم گوتى:
 - ئىشتا بەپاستى يارى دەكەين، لەسەر پارە دەيكەين. پارەت ھەيە؟

- پىنج پۆبلم ھەن.
 - زۆر چاكە، مندوو پۆبلم و شىتىكم ھەيە.
 ھەلبەتە ھەرچىم پىبوو لىي بىردمەو. كە وىستم قەرەبووى دۆپانەكەم بىكەمەو و بىمەو مایە، پالتو تەنكەكەم بە پىنج پۆبلمان خستە بارمتەو، ئەوئىشم دۆپاند، پىلاو تازەكانم بە سى پۆبلمان خستە بارمتەو، ئەوئىشم دۆپاند. ھەنگى ياكوف بە نىمچە توورەبوونىكەو گوتى:
 - تۆ قومازچى نىت.. زۆر ھەلدەچىت، پالتو و پىلاوكانت ھەلگەرەو، مەن نامەوئىن. پارەكەشت ھەلگەرەو، تەنیا چوار پۆبلى ھەلگەرەو. پۆبلى پىنجەم بۆمە، لەبىرىكى ئەو دەرەسى كە پىمدايت، ئەگەر بەخۆت پازى بى و پىت ناخۆش نەبىت.

بەل سوپاسم كرد. ئەو گوتى: - لەپىنى كە، ھەر گوئىشى مەدەيە. قومازىش جۆرە سەرگەرمىيەكە، تەنیا كات بەسەر بىردنە، پىاو دەبى جارجارتىك پىيكەنى، بەلام تۆ زۆر بەھەندى دەگىرى، وادەزانى شەپە. تەنانت لە شەپىشدا پىويست بە ھەلچوون ناكات. ھەمىشە خوينسارد بە، چ پىويست بە ھەلچوون دەكات؟ تۆ ھىشتا مندالى، دەبى مەمانەت بەخۆت بى. جارئ، پىنج جار، خەوت جار بدۆپى، ھەر گوئىشى مەدەيە..

له پښی که! که میک دوور بکهوه، پاشان که وهخو هاتیهوه، سر
له نوی تن هه لېچنوه. نه مه تهکنیکی یاریه، دهبی بهو ئاوايه
یاری بکهیت!

هه ر خوښم دهوېست.. هه نديچار که قسه ی دهکرد، نه نکمی
وهییر دینامه وه. هه نديک خهسله تی تیاوو به راستی
پایده کیشام به لام جوړه خه مساردی و بی موبالاتیه کی
به رانبر به خه لکی تیاوو، هیچ به دلم نه بوو..

پوژیک، ده مه و خوړئاوا، بازرگانیکی قه له وی خه لکی شاری
پرم، که له قاتی دووه می که شتیه که بوو، که نه وشه وه
سیامه ست بوو، له سر که شتیه که وه که وته ئاوه که وه. ئیدی
دوا به دوا ی که شتیه که که وته په له قاژه و په له اویتستن، هه ردو و
باسکی به رز ده کردنه وه، یه کسه ر ئامیره کان کوژینرانه وه و
که شتیه که له جیی خوی وه ستا، پانکه کانی که شتیه که
ده خولانه وه و پیل و شه پولانی بق ئاسمان هه لده داو له بهر
زه رده په پری خوړ له زه رده ی خوړئاوا سوور ده چوونه وه.
جهسته یه کی رهش، به دهم په له قاژه و په ل کوتانه وه، به جوړی
هاواریده کرد، مووی له شم ره پ بوو. نه فهره کانیش هاواریان
ده کرد، به پاله په ستو له کلکه ی که شتیه که خر ده بوونه وه.
هاوپتیه کی کابرای نقووم بوو، که سورفلیکی سه رساف بوو
و، نه ویش سه رخوښبوو، به دهم بوله بوله وهو، به ئانیشکان
دري به ئاپوپای خه لکه که ده دا:

- لاکه ون، لاکه ون! با فریای بکهوم!

له وکاته دا دوو ده ریاوان خویان هه لدا بووه ئاوه که وه و به
باسکه مه له به ره و کابرای نقوم بوو ده چوون. به له میکی
فریا که وتن خرایه پووباره که وه. دهنگی به رز و هیدی یا کوف،
له سه رووی دهنگی ده ریاوانه کان و قیژه وهاوری ژنانه وه
ده هاته گوئی.

- دهخنک، بېگومان نقوم دهبن، چونکه پالتو و جلی دريژ و شوړې له بهر دايه. نه مه گهنگه شه هلناگریت، بڼ نمونه ژنان.. بڼچی هميشه له پيش پياوړه نقوم دهبن؟ به هوی ته نووره دريژه کانيانه وهيه. ژن که ده که ویته ټاوه وه، يه کسه وهکو بهرديکی قورس ژير ټاوه که ده که ویت. ته مه شاکن، يارو ژير ټاوه که کهوت و ته و او. پيم نه گوتن؟

کابرا به پاستی نقوم بوو. دوو دانه سعات، بيهوده له جهسته که ی گه پان. برادره که ی که تازه وه خو هاتبو وه وه مه ستیه که بهریدابوو به ناښمیدی و دوشداموی له کلکه ی که شتیه که دانیشتبوو وبه نه سپای و له بهر خو وه دهیگوت:

- تو بزانه تووشی چ قه ده ریک بوو، ئیستا من چ بکه م، چی به که سوکاره که ی بلیم؟ خزم وخویشی هیه..

ياکوف، له بهر ده میا وه ستاوه، دهسته کانی خستوونه ته پشتی، به راوړيژيکی هینم دلخویشی ده داته وه:

- گوئ مه ده یه جه نابی بازرگان! دژمنایه تی قه ده ر ناکړئ، که س نازانی به چی ده مریت. هی وا هیه، یه که پاروو کارگ ده خوات، ژه هراوی ده بن و ده مریت و لیده بیته وه. نه م یه که با ده کات و ده مریت! له کاتیکا هه زاران که س کارگ ده خون، پتیا ن ده که وئ و پنی قه له و ده بن، که چی ته نیا نه و یه که پنی ده مریت. ټاخر کارگ هی نه وه یه پنی بمریت؟!

ياکوف، وهکو دیوار له بهر ده م کابرای بازرگاندا وه ستابوو، هه ژده هه ژده قسه ی ده کرد و پنی قسه کردنی به که س نه دها. کابرای بازرگان له هه وه له وه، به ده م گوینگرته وه له یاکوف، به نه سپایی ده گریا، پاشان به ناو له په پانه که ی فرمیسه که کانی سپی و له هوړژنی گریانی دا:

- ئەرئى تو بۇ دەستبەردارم نابى ھەي شەيتانى نەھلەتى؟
ھۇ خەلکىنە وەرن ئەم ملۆزمەم لە کۆل بکەنەو، دەنا
ھەرچىيەك پووبدات من بەرپرسىار نىم!
ياکوف، بەھىواشى لاکەوت وگوتى:

- بەراستى ئەو خەلکە سەيرن، چاکەيان لەگەل دەکەيت،
جنىوت پىندەدەن.

ھەندىچار وام بە خەيالدا دەھات ئەم توونچىە (ياکوف)
کابرايەكى ساويلکەيە، بەلام زۆرجاريش وام ھەست دەکرد بە
ئانقەست خۆى لە گىلى دەدا. خەزم دەکرد باسى ئەو شوپناھەم
بۆپکات کە چووبووتى، باسى ئەو شتەنەم بۆپکات کە
دیتبوونى، بەلام قەت بەدلى منى نەدەکرد. سەرى بەپشتا
دەبرد، چاوە پەشە زیتەکانى بە ئاستەم دەنوقاندن، دەستىكى
بەسەر وچاوە تووکنەکەيدا دىنا و دەکەوتە گىرپانەوہى
بىرەوہرىيەکانى:

- خەلکى لە ھەموو شوپنىک ھەن، برالە، وەکو مىرولەن!
خەلکانىک لىرە، خەلکانىک لەوئى.. بە مىگەل ھەن. ھەلبەتە
جووتياران زۆربەى ھەرە زۆريان پىکدەھىتن، ئەمانە لە ھەموو
شوپنىک ئەوئەندە زۆرن وەکو گەلاى خەزانن. بولگار؟ بە
دلىيايەوہ بولگارم دیوہ، يونانىش، ھەرۋەھا سىرپيان و
پۇمانيان و، قەرەجى جۇراوجۇرم دیتوون.. ھەموو رەگەزىکم
دیتوون! لەچى دەچن؟ لەچى بچن؟ لە شاراندە خەلکى شارن،
لە گوندەواراندە گوندین. خەلکى ھەموو وەکو يەکن، بەلکو
ھەندىکیان وەکو مە قسان دەکەن، نەک وەکو ئىمە بەرپەوانى
بەلکو بەزمانىكى سەرۋوگوى شکاۋ، بۇ نموونە وەکو
تاتارىيەکان يان موردوفىيەکان. يونانىيەکان ناتوانن وەکو مە
قسان بکەن.. ئەوانە ھەرچىيەکیان بە بىر و خەيالدا بىت دەيلین،

ئەو دەنگانەى لە زارىانەو دەردىت لە وشە دەچن، بەلام
 بىئەوئەى لە ماناكەى حالى بىت. بۆيە دەبىت بە ئاماژەى
 دەست بياندىوئىت. ئەو پىرەمىردەشى كە لە گەلما بوو، وای
 دەنواند گوايە يونانى دەزانىت و لە يونانىيەكان تىدەگات -
 ئىدى پەيتا پەيتا وشە و پەيى سەيرى بەكار دەبرد: كالامارا،
 كالامارو! بەراستى بەلا بوو، زۆر زىرەك بوو، لىهاتووئە
 دەخپاندن. ئەمە چىيە؟ ديسان دەلىنى لە چى دەچن؟ تۆ
 مندالىكى سادەى، دەبى لە چ بچن؟ بىگومان گەنمەنگن،
 ھەروەھا پومانىيەكانىش گەنمەنگن.. ھەموويان يەك ئىميانيان
 ھەيە. بولغارەكانىش گەنمەنگن، كەچى وەكو ئىمە نوڤ
 دەكەن. بەلام يونان.. وەكو توركانن..

ھەستم كرد ھەموو شتىكى بۆ نەگىرامەو، شتىك ھەيە و
 لىمى دەشارىتەو. لە پىگەى وئەنەين ناو گوڤارانەو زانىم
 ئەسینا پايتەختى يونان، شارىكى دىزىن وجوانە. بەلام ياكوف،
 بە گومانەو سەرى لەقاند و نكۆلى لە بوونى ئەسینا كرد.

- درۆيان لەگەل كردووئىت برا. چ ئەسینايەك لە گوڤى
 نىيە. تەنيا ئاتون ھەيە، ئەوئىش شار نىيە، بەلكو چىايەكە
 دىرىكى گەورەى بە سەرى سەرەوئەيە. ھەر ئەوئەيە وئەواو،
 چىايەكەش نۆى چىاي ئاتونى پىرۆزە. وئەشى ھەيە، كابراى
 پىرەمىرد فرۆشتنى. شارىكى دى ھەيە بە نۆى بلگروود، ئەم
 شارە لە سەر پوبارى دانوبە، لە ياروسلاڤل، يان نىژنى
 نوڤگوروود دەچن. شارەكانيان ھىچ نىيە، شاينى باسكردن نين،
 بەلام گوندەوارەكانيان.. شتىكى تەواو جىاوازترن! ھەروەھا
 ژنەكانيانىش.. زۆر لەو شۆخ وشەنگترن كە وشە بتوانى
 وەسفیان بكات. زۆرى نەما بە ھۆى ژنىكەو لەوئەندەر
 بمىنمەو، ناوى چى بوو، خوايە؟

به هه شتاو به هه ردوو ناو له پان كه و ته خوراندنی دهم
وچاوی و ږدینه كه ی به ئه سپایی كه و ته قرچه قرچ، به لام له
قولایی ئه و كییه وه، قاقایه ك به رز بووه وه كه زیاتر له
له رینه وه ی زهنگیكی شكاو ده چوو:

- پیاو چه ند زوو شتی بیر ده چیت! ئیمه، من وئو پیکه وه
بووین.. كه مالاواییم لیکرد گریا، منیش گریام، ئیدی باوه ږ
ده كه ی یان نا كه یفی خوته..

ئیدی زور به گوساخی كه و ته ئاموزگاری كردنم كه چون
ده بی له گهل ژناندا ږه فتار بكه م.

به دوو قولی ده ږوین بؤ كلكه ی كه شتی كه، له وینده ر
داده نیشین. شه ویکي فینك وخوشه، دنیا سایه وه و ساماله،
مانگ به حه ویقی ئاسمانه وه یه. له تق وایه دیته پینشوازی مه.
كینگه ومه زراکانی ده سته چه پمان، له و دیو ئاوه زیوینه كه وه، به
زه حمت ده بینرین، گردولكه كانی ده سته راستمان، له بهر
ږوشناییه کی زه ردباوی له رزوكا، وه كو سستیرانی دیل،
سه ره تاتکیانه.. هه موو شتیک له جووله یه کی به رده وامدایه،
ژیانیکي ئارامی لی هه لده قولیت. یاکوف به ئاره زوی خوی
ده ږیسیت: - هه ندیجار باسكه ږووت و قووته كانی بؤ
ده گرتمه وه..

چیرۆكه كه ی یاکوف هه رچه نده بیپه رده بوو، به لام بیتزاری
نه ده كړدیت، نه خوړانان، نه توندی و نه هیچ فانتازیا یه کی تیا
نه بوو. به لام جوړه نوستالیزایه کی تیا بوو. ږووتی مانگه كه به
حه ویقی ئاسمانه وه، به قه د قسه كانی یاکوف، دلی ده گو شیم.
نازانم بوچی حه زده كه م یادی شادترین به شین ژیا نی ږږ
له خه می خوم بكه مه وه. شاژنه مارگو و ئه و شیعه ر جوانه ی كه
ئو ئه فسه ره به ئاوازه وه ده یگوت، وه یاد دینمه وه:

گورانی پتویستی به جوانییه

جوانی پښوښتنی به گورانی نییه...

خه مینی بهری دام، دووباره کهوتمه هاندانی یاکوف که
باسی سهر بهورد و سه فهره کانی خویم بوبکات! گوتی:

- تو کابرایه کی سهیری. چیت بؤ بگپرمه وه، باسی چیت
بؤبکه م؟ من هه موو شتیکم دیتووه. نه گهر لیم بیرسیت دیرت
دیوه؟ به لئ. مه یخانه؟ هه لبه ته. من ژیا نی دهوله مهندان،
خانه دانان، جووتیاران، بینه وایانم دیتووه. هه ندیجار به که یفی
دلی خویم ژیاوم، بئ دلی خویم نه کردووه، له هیچم که م
نه بووه، هه ندیجار له زگ بووه له برسا بمرم.. گهرمی و
ساردی پوژگارم چه شتووه. هه موو هه وران ونشویکم
دیتووه. هزار قور و چلپاوم پیتا هه لپاوه.

زور به وردی، وهکو نه وهی به سهر پردیکی له رزؤکی سهر
پوخانه یه کی قوول و خرؤشاودا بپه رپسته وه، به و ئاوايه
رپرردووی خوئی وه بیر دینایه وه:

- بؤ نمونه با ئه م به سهرهاته ت بؤ بگپرمه وه : له زندانام،
له سهر نه سپیکی مرده له له زندان تووند کراوم. له دلی خویدا
دهمگوت: تازه ته وای، نه مجاره په هه نه ی سیبریام ده که ن! به لام
تو سهیری نه و رپکه وته، نه فسه ری پؤلیس خانه که، دادوبیدادی
بوو له وهی که دوو که لکیشی موغه ییری به که یماله وه یان خراپه و
به باشی کار ناکات. من یه کسه ر هه لمدايه: "قوربان، من
ده توانم بؤتی چاک بکه مه وه." به لام به پروما هه لشاخی و
هاواریکرد: "ده مت داخه، باشترین سوپاسازی شاره که،
نه ی توانی چاکی بکاته وه." به لام من کؤلم نه دا، مردن مردنه
له قه فریتی بؤچییه! من حیسابی سیبریام بؤخوم کردبوو. بؤیه
گوتم: "ببوره قوربان، هه ندیجار خه لکیکی پرووته ی وهکو من
له وه ستابا شیییه ک زیاتر نه قلی به کاریکدا ده شکن." یارؤی

ئەفسەر گوتى: "چاڭكە، بېرۇ تەمەشاي بىكە، ئەگەر چاڭكەت نەكردەوۋە ھەلت دەواسم." بە ھەرحال لە زەرفى دوو پۇژدا ھەموو سۇپا و موغەيرىيەكانم بۇ چاڭكە كىردەوۋە، ۋەكو سەعاتى مىقاتكراو كاريان دەكرد، كابراى ئەفسەر لەخۇشيان لە پىستى خۇى نەدەھىتورى. دووبارە پىتما ھەلشاخى: "ھەى كەرپىار، كەودەن، تۇ كە ئەم سەنئەتە باشە دەزانىت و لە ۋەستا ۋەستاترى چىت داۋە لە ئەسپ دزى! " گوتم قوربان قسەكەى تۇيە، لە كەرىتيمە.. تەنيا كەرىتى ئەم كارەى پىكردووم! گوتى: "راست دەكەى، تەنيا كەرىتییە! سەد حەيف و مخابن، دلم بەحالت دەسووتى. " ئاۋاى پىگوتم، گوت لىنە؟ ئەفسەرىكى پۇلىس كە ۋەزىفەكەى پىگەى نادات، بە ھىچ جۇرئ نەرمى بىۋىنى، بەزەى بە حالما دىتەوۋە..

قسەكەم بە ياكوف بېرى وپرسىم: - ئى يارۇى ئەفسەر پاشان چى كرد؟

- ھىچ، تەنيا دلى بە حالم سووتا. دەتەۋى چى بكات؟

- تۇ چ پىۋىستت بە دلسووتان ھەيە؟ تۇ بەرانبەر بە

ھەموو كەسىك ۋەكو تاۋىرى پەق وايت!

ياكوف، بە پووخۇشىيەۋە پىكەنى وگوتى: - تۇش سەيرى! دەلتى تاۋىرى پەق؟ تاۋىرىش پىۋىستى بە بەزەيە. تاۋىرىش ئەركى تايبەتى خۇى ھەيە، دەبى مشوورى بخوات ۋەئەنجامى بدات. كاتى خۇى رىڭاۋبانيان بە بەرد و تاۋىران فەرش دەكرد. ھەموو شتىك پىۋىستى بەزەيە ھەيە. ھەموو شتىك فايدەى خۇى ھەيە. بۇ نموونە لم ۋەربگرە. ئاخىر لم چىيە؟ كەچى گىاي لە سەر دەپوۋى..

وهختايهك ياكوف، ئه و قسانه ي دهكرد، ههستم دهكرد وينا
 وتهسهوړي ئه و بؤ دنيا، زور له سهرووي فام و ئيدراكي
 منهويه. ديسان ليم پرسى: - پات له ههنبه ر ئاشپهزهكه چييه؟
 ياكوف، به خه مساردييه وه گوتى: - كى؟ ورچه چكزل؟
 ده بى چ پايه كم هه بى؟ هى ئه وه نيه هيج پايهكت ده رباره ي
 هه بى.

هه ق به ياكوف بوو. ئيفان ئفانوفيج، هينده وشك و پژد و
 ئالچاخ بوو، شايسته ي ئه وه نه بوو هه ر بيريشى ليتكه يته وه.
 تاقه يهك شتى تيا بوو كه مايه ي سه رنج بوو، ئه و يش ئه وه بوو
 كه زور رقى له ياكوفى توونچى بوو، به رده وام پييا
 هه لده شاخى. جنئوى ده داينى، ئيرادى ليد هگرت، كه چى هه ميشه
 ده عوه تى چاى ده كرد. جاريكيان گويم ليتوو به ياكوفى
 ده گوت:

- ئه گه ر سه رده مى كؤيلايه تى وئاغايه تى مابا من ئاغاي تو
 بام، هه فته ي هه وت جار پيستم ده گرويت، هه ي ته مه لى
 ته وه زه ل!

ياكوف، به كاوه خق وه لامى دايه وه و گوتى: - هه فته ي
 هه وت كه رته، زور زياده!

ويتراي ئه وه ي به به رده وامى ئيرادى له ياكوف ده گرت،
 سه ركونه ي ده كرد، جنئوى ده داينى، به لام شتىكى ده داينى كه
 بيخوات و ده يگوت: - وه ره زلفنچى بكه خواروخ (زورخور)!

ياكوف، هيدى هيدى به دهم جوونى خواردنه كه وه ده يگوت:
 - من، له سايه ي تودا، ئه م هيز وقوه ته م هه يه ئيفان
 ئيفانوفيج! تو نه بى له برسا ده مرم.

- ئه م هيزه به كارى چيت دى هه ي ته مه لباشى؟

- به کاری چی دی؟ ئەمە چۆن پرسیاریکە! بۆ ئەوەی زیاتر
 بژیم، هێشتا زۆرم بەبەرەوه ماوه.

- ژیان، بە کەلکی چیت دیت، پیرە دیتو؟

- دیوانیش هەزێان بەژیانە. یان تۆ گالتەت بەژیان دیت؟

ژیان خوشە ئیقان ئیقانوفیج!

- کە کەودەنی!

- چیت گوت؟

- کەو.. دە.. ن.

یاکوف، بە سەرسامی دەلێت: - وشەیهکی سەیرە! تۆخوا
 ئەوەش بوو بە قسە؟

ورچە چکۆل، پوودەکاتە من و دەلێت:

- ئێمەمانان، لەبەر ئەم ئاگردانەدا، ئارەقە دەپێژین و
 خەریکە دەتوێننەوه، کەچی ئەو (یاکوف) دانیشتوووە وەکو
 بەراز هەر دەلەوه پێت!

یاکوف، بە دەم جوونی خواردنەکەوه دەلێت:

- هەرکەسە خۆی و قیسەتی.. هەرکەسە بە جۆری دەژی.

من دەمزانی، سەرپەرشتی و داگیرساندنی توون و ئاگردانی
 کەشتیەکە، زۆر گەرمترو ناپرەحتتر بوو لە وەستانی
 بەردەم ئاگردان و کوورەیی مووبەقەکە. چونکە یەک دوو جار
 هەولمدا شەوان یارمەتی یاکوف بدهم و کاری لەگەڵدا بکەم،
 نەمدەزانی بۆچی لە وەلامی ئیقان ئیقانوفیج دا، نەیدەوت
 کارەکەیی ئەو زۆر لە کاری ئاشپەزەکە قورستەر. وادیاربوو
 ئەوەی ئەو دەیزانی، من نەمدەزانی. وێرای ئەوەش هەموو
 خەزمەتگوزارانی کەشتیەکە، کاپتەنەکە، میکانیسیتەکە،
 دەریاوانەکان و کەشتیارەکان، ئەوەی کەمتر پەییوەندی لەگەڵیا
 هەبوو، لێی بە گلهیی و گازن بوو. لە دلی خۆدا دەمگوت ئەوه

حالیانه بۆ دەری ناکەن. تەنیا تونچەکان، بەپێزەوه تەمەشایان دەکرد، تەنیا گلەیی ئەوەیان لێی هەبوو کە گواوە چەتەبازە و زۆر پموودەیی قوماڕە. جارێک لە ھاوکارەکانیم پرسی: - یاکوف ئینسانێکی باشە؟

- یاکوف؟ زۆریش باشە. زەرەپەک عەیبی نییە، قەت تووڕە نابێ بە قەد مندالێک سادەییە، بێرۆ ئاگر بە پشتیەوه بنی، لیت ناپەرەنجیت.

یاکوف، وێرایی قورسی کارەکەیی و زۆرخۆریشی زۆر کەم دەنووست. هەرکە لە کارەکەیی دەبوو، خێرا دەهاتە سەرەوهی کەشتیەکە. ئارەقە لە سەرپای دادەچۆرا، زۆرجار هەربە جلە گرێساویەکانیەوه، بێنەوهی سەر و چاوی بشوات، دەهات بە درێژایی شەوهکە لە کلکەیی کەشتیەکە دادەنیشت، یان قەسەیی بۆ پێبوارەکان دەگیرایەوه یان قوماڕی لە گەلدا دەکردن.

یاکوف، بۆ من وەک سەندوو قێکی داخراو وابوو. هەستم دەکرد شتیکی گرینگی تیا دا شاردر اووەتەوه. بۆیە بە مکوپی لەو کلیلە دەگەڕام کە بیکاتەوه.

لە ژێر برۆکانییەوه تەمەشایەکی کردم و گوتی:

- نازانم تۆ عەودالی چیت برالە. دەتەوێ باسی دنیات بۆ بکەم؟ پاستە من زۆر شوینان گەپاوم. بەلام ئەوە چییە؟ تۆ کابرایەکی سەیری ها! دەیسە گوێ بگرە با بەسەرھاتیکی خۆمت بۆ بگێرمەوه.

ئیدی ئەم بەسەرھاتەیی بۆ گێرمەوه: " لە زەمانی کونا، عەيامی بەو عەيام، لە شارۆچکەیکەدا قازییەکی گەنجی سیلدار لەگەڵ ژنە ئەلمانیکەیدا دەژیا، ئەم ژنە، ئافرەتێکی نەزۆکی تۆکمە بوو. ئەم ژنە کەوتە داوی ئەشقی بازارگانیکەوه کە ژنێکی جوان و سەن مندالی هەبوو. وەختایەک یارۆی بازارگان

ههستی کرد ئەم ژنه ئەلمانیه ههزی لیکردوه، برپاری دا
 شوخی له گه‌لدا بکات، کابرای بازرگان داوای لیکرد شه‌وی
 بێته ژوانی و له باخی شاردا یه‌کدی بدینن، دوو براده‌ری
 خوشی، له‌و نزیکانه‌ دانا.

ژنه‌ی ئەلمانی له‌ کات وساتی دیاریکراوا، به‌جۆش و
 خروش‌ه‌وه‌ هات، به‌ پیاوه‌ی گوت هه‌رکاتی ئەو بیه‌وی، ئەم
 ئاماده‌یه، به‌سه‌روبه‌روه‌ خۆی پاده‌ستی بکات. لێ پیاوه‌ گوتی:
 "خانم، من ئەه‌لی ئەو کاره‌ نیم، چونکه‌ من ژنم هه‌یه. به‌لام
 دوو هاو‌پێی خۆم بۆ هیناوی - یه‌کیکیان سه‌لته و ئەویتریان
 بپوه‌پیاوه‌." ژنه‌که‌ یه‌ک به‌خۆی هاواری کرد، تا هێژ له‌ بازوویا
 بوو، زلله‌یه‌کی ئەوتوی خێوانی که‌ له‌ سه‌ر ئەو ته‌خته‌ی که‌ له‌
 سه‌ری دانیشتوو، خسته‌یه‌ خواره‌وه‌، ئەوجا به‌ شه‌ق به‌ربوه‌وه‌
 ده‌م وقه‌پۆزی. خوش ئەوه‌ بوو من ژنه‌که‌م بۆ باخه‌که‌ هینابوو،
 به‌و حیسابه‌ی من ده‌رگاوانی کابرای قازی بووم، ئیدی خۆم
 مه‌لاس دا و له‌ درزیکی دیوارو په‌رژینه‌که‌وه‌ که‌وتمه‌
 ته‌مه‌شاگردن و شه‌په‌که‌م به‌چاوی خۆم بینی: جووته
 براده‌ره‌که‌ی، له‌ ناو هه‌ژگ و ژاله‌کانه‌وه‌ ده‌رپه‌پینه‌ ده‌ره‌وه‌وه‌
 به‌ دوو قۆلی په‌لاماری ژنه‌یان دا و به‌ قژ پايانکێشا و
 دووریان خسته‌وه‌. منیش له‌لای خۆمه‌وه‌ به‌هه‌شتاو به‌ سه‌ر
 دیواره‌که‌دا بازم دا و تێم خو‌پین: "هه‌قی ئەم په‌فتاره‌تان نییه‌!
 خانم به‌ نیازیکی پا‌که‌وه‌ بۆلای هاتبوو که‌چی ئەو به‌م شیوه‌
 نه‌نگینه‌ له‌ قاوی دا!" ژنه‌که‌م دوورخسته‌وه‌. دوو زه‌لامه‌که‌
 که‌رپوچیکیان کێشا به‌ ته‌پلی سه‌رما. ئازاره‌که‌ی له‌ کێشا
 نه‌بوو، ژنه‌ش هه‌ر به‌ ناو حه‌وشه‌که‌دا ده‌هات وده‌چوو،
 نه‌یده‌زانی چ بکات. به‌منی گوت: "ده‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆلای
 که‌سوکاره‌که‌م له‌ ئەلمانیا، یاکوف گیان. که‌ی می‌رده‌که‌م مرد

دهگه پيمه وه. " گوتم: " زورچاك دهكەيت. هەلبەتە دەبى بۆ
ئەويندەر بگه پييته وه. "

ئى، ئىدى كابرەى قازى قەزا وبەلاى تۆى برد، ژنەش پۆيى.
ژنەكە ئافره تىكى ناسك وجوان بوو، قازيش پياوه يكى ميرەبان
بوو، خوا لە گوناخى خوش بيت! "

كە لە مانای چيرۆكەكە حالى نەبووم، بېدەنگ بووم. هەستم
دەكرد شتىكى قورس و نامەفەوومىتيايە، بەلام هېچم پيئەبوو
بيليم، چم بگوتبايە؟

ياكوف پرسى: - چيرۆكەكەت بە دل بوو؟
بە پەستىيە وه مينگە مينگىكم كرد. بەلام ياكوف بە كاوهخۆ
كەوتە پروونكردنه وهى چيرۆكەكە:

- خەلكانى وهكو ئەوانە، دەوله مەندان و زەنگين، هەندىجار
مەيلى پابواردن و خوشگوزەرانىيان لە لا دەهاپووژى، بەلام
هەموو كاتى لەو كارەدا سەرکەوتوو نابن.. چونكە نازانن چۆن
ئەوكارە بكەن. ئەمەش ئاساييە، چونكە ئەزمونيان نىيە،
سەرقالى كارن، بزنس لە هەموو دينىكيان دەكات. بزنس
بىركردنه وهى بەرزدەوامى دەويست، بىركردنه وهى زۆريش
بەشەر بىزار دەكات، بۆيە دەيهوئى جارجارى باى بالىكى خۆى
بدات و كەمىك خۆى سەرگەرم بكات.

پوبارەكە لە دواى كەشتىكە وه شەقىكى تىكەوت، كەفاوى
وخرۆشاو، دەمانتوانى هاپه وهاژەى ئاوهكە بژنەوين وكنارى
پەشى پوبارەكە بدنين كە بەكاوهخۆ لىتمان دوور دەكەوتە وه.
پرخ وهۆپى پيئوارەكان لە سەر كەشتىكە بەرز دەبووه وه،
ژنىكى بارىك و بنيس، پەش پۆش، پۆر سىپى، بەكاوهخۆ
بەبەينى تەختەخەو ونەفەرە نووستووه كاندا، بەرهولای مە
دەهات. ياكوف ئانىشكىكى تيوە ژەندم و لەبن لىوانه وه گوتى:
- تەمەشای بگە، تازيە بارە.

وام ههستکرد لهزه تیکی تایبه تی له دیتنی تازی بهاری و
خه مباری خه لکی ده بینیت.

ئیدی زوچار چیرۆکی بۆ دهگیرامه وه و به تاسمه ندییه وه
گویم بۆ پاده دیرا. هه موو به سه رهات و چیرۆکه کانیم له یاد
ماوه به لام له کزی ئه وه موو سه ره پوره، تاقه یه ک
به سه رهاتی شادی تیا نه بوو. به شینوازیکی کراوه تر و فامکری
تر له کتیبان قسه ی ده کرد. چونکه من زوچار له کتیباندا،
هه ست و سۆزی نووسه ری کتیه به که م به دی ده کرد-
تووپه بوونی، شاد بوونی، خه مینی، ته وس و توانجی. به لام
یاکوف، نه پیده که نی، نه ئیرادی ده گرت. وه کو شایه دیکی
بیلایه ن له دادگا قسه ی ده کرد، من له م بئ موبالاتی و بئ
لایه نیه ی ئه و نا په حه ت و په ست ده بووم و پقم لئی هه لده ستا.

له وه ده چو ژبان له به رده میا وه کو ئاگری ژیر کووره ی
که شتیه که سه ما بکات و ئه ویش به خ و کوته کینکی دارینه وه
وه ستابوو و به کاوه خ و ده یکنشا به و جه په دا که سووته مه نی
ئاگره که ی زیاد و که م ده کرد. به ده م ته مه شا کرد نه وه لیم

پرسی:

- باشه قه ت ریکه وتوو ه که سیک بئیریزیت پئیکات؟

به رسفی دایه وه:

- کئ ده توانی بئ ریزیم پئیکات؟ من کابرایه کی به هیزم و

هیچ که سیک پیم ناویریت!..

- له پووی به ده نیه وه نالیم. له پووی ده روونییه وه ده لیم.

قه ت پوچیان بریندار نه کردوویت؟

گوته: - پوچ بریندار نا کریت. بویه ر و پئیشهاتی ده ره کی

کار له پوچ و ده روون ناکات. که س دهستی ناگاته پوچ و
ده روون.

پېښواره‌کان، دهریاوانه‌کان، هم‌وو کارم‌نډانی سهر
 که‌شته‌که زور باسی روح و دهروون ده‌کن، چوون باسی
 زه‌وی، یان کاره‌کانی خویان، یان نان و ژن ده‌کن، به‌و ټاوايه
 باسی پوحش ده‌کن. ټیدی روح و دهروون، وشه‌یه‌کی
 زورباوه له قامووسی په‌مه‌کی مه‌ردمدا، به‌قده دراویکی پېنچ
 کوپیکي باوه. که گویم له‌و خه‌لکانه ده‌بوو، زور بازاپایانه ټو
 وشه‌یه‌یان به‌کار ده‌برد، له کانگای دلمه‌وه هه‌ستم به‌ نازار
 ده‌کرد.

من زور چاک له بیرمه که نه‌نکم به چ شکویه‌که‌وه باسی
 روح، ټم مه‌کوی پازټامیزه‌ی ټیان، هیواو ټومید، جوانی
 وژیانی، ده‌کرد. قه‌ناعه‌تی ته‌واوم به‌وه هه‌بوو که وه‌ختایه‌ک
 ،مرؤف ده‌مریت، فریشه‌تین سپی پوحی هه‌لده‌گرن، بڼ
 حه‌ویقی ټاسمانی شین، بولای خواوه‌نده میهره‌بانه‌که‌ی نه‌نکی
 ده‌بن، که ټه‌ویش زور به میهره‌بانی پېتشوازی ده‌کات. ټیدی
 به‌ قسه‌ی نه‌نکم له‌وینده‌ر، خوا به‌دهم پېتشوازی کردنیه‌وه پېتی
 ده‌لټت:

- ټن! گیانه‌که‌م، پاکیزه‌که‌م، ټو له‌وئ، له‌سهر زه‌وی، ټازاری
 زورت چه‌شت، کاتیکي پر سویت به‌سه‌ربرد؟

ټیدی خوا، بالی پېده‌به‌خشیت، بالی سپی، وه‌کو بالی
 فریشتان. یاکوفیش، وه‌کو نه‌نکم زور به وردی و به‌پاریز و
 به‌پیز و حورمه‌ته‌وه باسی روح ده‌کات. قه‌ت له جنيوه‌کانیا،
 نه‌عله‌تی له روح نه‌ده‌کرد، ټه‌گر گوئی له خه‌لکی دی بوايه
 باسی روح بکه‌ن، سه‌ری له به‌رخو دهنه، مله ټه‌ستوور و
 سووره‌که‌ی شوپ ده‌کرده‌وه هیچی نه‌ده‌گوت. که پرسپاری
 جه‌وه‌ر و ماهیه‌تی روحم لټیکردبا ده‌یگوت: - روح پوحه،
 هه‌ناسه‌ی خوايه..

من به و وهلامه رازی نه ده بووم، که زیاتر پیداکریم لیده کرد،
نه و سهری له به رخص دهنه و دهیگوت:

- کوپی باش تهنه نهنه زانایان و غه ییزانانیش شتیکی نه و تو
دهرباره ی روح نازانن. روح جوړه پازیکه، نه قلی ئیمه مانان
په ی پین نابات..

به به رده وامی بیرم له یاکوف ده کرده وه. بوو بوو به
خولیای شه و وړوژم، نه مده توانی بیري لینکه که موه، حزم
ده کرد په ی به بیر و بچوونه کانی به رم. به لام بیهوده، په یم
پین نه دهر د، که له شه زه لامه که ی هه موو شتیکی لینده شاردمه وه.

ژنی به پړوه به ری بوفیه که، بایه ختیکی تاییه تی به من ددها،
بایه ختیکی گومانای. به یانایان ئاوم بزی دهر د تا ده موچاوی
بشوات، که نه مه کاری لوشا بوو نه ک من، لوشا کچوله یه کی
پاک و خاوین و شاد و پوخوش بوو، له خزمه تگوزارانی
ده رجه دوو بوو. کاتن که له ژووره بچووک و ته نگه که ی
ژنی به پړوه به ری خوارنگه که دده، به دیار یه وه ده وه ستام، تا
ناوقه دی رووت بوو، که جهسته زهر د وچرچه که یم، که له
به هیی بارنی چرمسی ده چوو، ده بینی دلم تیک هه لده هات. به
ده ست خرم نه بوو، به خه یال، له گهل جهسته سفت و تور ت و
برونزییه که ی شاژنه مارگودا به راوردم ده کرد. نه م ژنه ته و او
بل بووه، ده لیتی چیکه نه یه، بق یه ک سات ده می ناوه ستیت. به
ته نیا، جار ی به پارانه وه وه، جار ی به توو په یی قسان ده کات.

له نیاز مه بهستی حالی نه ده بووم، به لام به مه زهنده شتیکی
لن حالی ده بووم، نیازی شهریف نه بوو، به لام من گویم
نه ده دایه. زور له بیر و بیر کردنه وه ی منه وه دوور بوو..

دهنگی لوشا، وه کو نه وه ی خه ون بینم، به ته شه ره وه له
گویمه زرنکایه وه:

- ئەلکسى، ژنى كابرالى بەپىۋەبەرى خوارنگەكە، بەدل
وبەگيان كەوتوۋەتە داۋى ئەشقى تۆۋە. ھەلىكە وبۆت
ھەلكەوتوۋە، لە كىسى خۆتى مەدە، بېۋ پابوئىرە..

ئەمە ھەر تەشەرى لوشا نەبوو، ھەر ئەو بە مەسەلەكەى
نەدەزانى، بەلكو ھەموو كارمەندەكانى خوارنگەكە بە
مەسەلەكەيان دەزانى و پلارىيان داۋىشتىمى. بۆ نموۋنە
ئاشپەزەكە، بەناۋى سوعبەتەۋە پىتى دەگوتم:

- ئەم ژنە، تا ئىستى زۆر لات و لەۋىرى بەپىكردوۋە،
ئىستى تەماحى كردوۋەتە تۆ. پشكوف، ئاگادارى خوت بە،
دوۋى ژىۋان دەبىتەۋە..

تەنانت "ياكوف" ش ئامۇژگارىيەكى باۋكانەى كردم:

- ھەلبەتە، ئەگەر دوو سالىك گەرەتەر بوایەى، بەجۇرىكى
دى قسەم دەگەل دەكرىت. بەلام بۆ ئەم تەمەنە.. باشترین
شت ئەۋەپەلە نەكەى، خوت پادەست نەكەى. بەلام وىراى
ئەمەش ئازادى، بە كەيفى دلى خوت بكە..

گوتم: - ۋاز لەو قسانە بىتە. خەمت نەبىت..

- ھەلبەتە!..

بەلام، قامەكانى ۋەكو شانە بە قژە ئالۇزكاۋەكەيدا كرد،
ھەرچەندە بە تەمابوو، ئەم جۆرە قسانە نەكاتەۋە، بەلام گوتى:
- ھەلبەتە دەپىن ھالى ئەۋىش لە بەرچاۋ بگىرىت. ئەۋىش
نەھەقى نىيە، لە زستانى پىرىدايە، ھالى باش نىيە! بۆ نموۋنە
سەگىش، بە سەگىتەى خۆى پىۋىستى بە نەۋازشە.. چ جاي
بەشەر! ژن بە نەۋازش دەۋى، ۋەكو چۆن قارچك بەباران
دەۋى. رەنگە ئەو شەرم لەو ھالەى خۆى بكات، بەلام چارى
چىيە، چ بكات؟ بە كورتىكەى جەستە قەھپەيە وتەۋا.

چاوم له دووړ چاوه لیله کانی بږی و پرسیم:- خهفته یی بږ
دهخویت؟

- من؟ خو دایکم نییه؟ هندی کهس ته نانهت خهفته بږ
دایکیانیش ناخون. تو به پاستی کابرایه کی سهیریت!
نهرمه پیکه نینیکی بږ کرد، سه دای پیکه نینه که یی له سه دای
زه نگیکی شکاو ده چوو.

هه ندی جار که سهیری ده که م، هه سته ده که م ده که ومه
بوشاییه کی خاموشه وه، ده که ومه بیریکی بن بنه وه.

- هه موو خه لکی ژن دینن یا کوف. باشه تو بږ ژن نایه نیت؟
- چ پنیو سته ده کات؟ چی زوره ژن زوره.. هه رکاتی
بمه وی ژن حازره... پیاوی ژندار ده بی له ماله وه به به دیار
ژنه که یوه دانیشیت وزه وی وزار په نیو بیتن. من نه زه وی
باشم هه یه نه زه وی زور. زه وی وزاره که م مامم بږخوی
داگیریکرد. ئیدی که برایه که م له خزمه تی عه سکه ری زفړییه وه،
له گه ل ماممدا که وته مملانی.. سه ری شکاند، براکه میان
ده ستگیر کرد، حوکی سال و نیوکیان داو له زندانیان تووند
کرد. دوی ئوه تاوانباری دیرین، ته نیا یه ک پیکه یی له بهرده ما
بوو، ئو پیکه یه ش هه میسه بږ زندان ده چیت. ژنه که یی شتیکی
چکوله ی جوان بوو. به لام چ بلیم؟ که پیاو ژن بیتن ده بی
ده ست به کلاوی خوییه وه بگری و له مالی خویا دانیشیت.
به لام عه سکه ر هه رگیز ناتوانی خاوه نی ژیانی تاییه تی خویشی.
بیت.

ئاراسته ی قسه کان ده گورم:- باشه تو نویژ ده که ییت؟

- که کوپیکی سهیری! هه لبه ته ده یکم.

- چون؟

- هه چونن پیکه ویت.

- بۆ نمونە چ نۆیژ و نزاھەك دەكەي؟

- مەن ھېچ جۆرە دوعا و نزاھەك بەلدەنم. مەن تەنیا ئەمە دەلیم : ئەي عيسا مەسیح پەھمەم پېتەكە، پەھم بە مردواندا بەكە، لە شەپە شەیتان و لە بەلای ناگەھان بەمانپاریزەو.. بەو جۆرە لە گەل ھەندێك وردە وێردانی دیکەدا.

- وەكو؟

- بە گوێرەي ئەوكاتە. ھەرچەك بۆی خودا دەي ژنەفێ! زۆر بە مېھرەبانی مامەلەي لە گەلما دەکرد، بەو چاوەوە سەیری دەکردم وەكو ئەوەي گوجیلەيەكی دەستەمۆ بۆ و لە پێگەي ھەندێك گەمانەو سەرگەرمی بەكەم. ھەندێجار شەوان لە لایەو دادەنیشتم، بۆنی گریس و نەوت و ئاگر و پیازی لێدەھات. زۆر حەزی لە پیاز بوو، وەكو ناسكە سێو، بە كالی دەیخوارد، لە ناكاوا قسەكەي خۆي بۆي وگوتی: - ئەلكسی كوا با چەند شیعریك بخویننەو!

ئەوێ پاستی بێ، شیعریكی زۆرم لەبەر بوو. ئەمە چگە لەوێ كە دەفترێكی ئەستوورم ھەبوو، دەیان شیعی پەسەند و دلخوازی خۆم تیايدا نووسی بوو. " روسلان و لودمیل " م بۆ دەخویندەو، بەبێدەنگی، بەبێ جوولە، چاوەكانی دەنووكاندن و گوێی بۆ ھەلدەخستم. پاشان بە ئارامی و لەبەن لێوانەو دەیگوت:

- كە چیرۆكێكی جوانە. ھی خۆتە؟ وتت ھی پوشكینە؟ مەن كابرایەكی خانەدان دەناسم بە نێوی موخین - پوشكین. بەلێ پوشكین، مەن بە چاوی خۆم ئەو پوشكینەم دیتوو. - ئەمە ئەو پوشكینەي تۆ نێی، پوشكینی شاعیرە، لە مێژە كوژراو.

- كوژراو؟ چما؟

من به کورتی، ئەو بەسەرھاتەم بۆی گێرپایەوێ که جارێک
 شاژنە مارگو بۆی باس کردبووم که له شەرحەکەم بوومەوێ،
 یاکوف بە ئارامی گوتی: - زۆرکەس بە هۆی ژنانەوێ تیا دەچن!
 زۆرجار ئەو چیرۆکانەم بۆ دەگێرپایەوێ که له کتێباندا
 خوێندبوومەوێ یان دەمخوێندەوێ. هەرەموو ئەو چیرۆکانە
 له زەینمدا تیکەلاو بووبوون و چیرۆکیکی درێژ وجوانیان
 پێکدەهێنا و پڕ بوو له هەوا و هەوس، پێسک و سەرکێشی،
 قارەمانانی ئابروومەند، بەختەوێ، مەملانیی و مردن، وشەین
 جوان و کارو کردەوێن کرێت و دزیو. ئیدی من زۆرجار که
 روکامبول، لامول، هانیبال و دیکوکوناس، لویسی یازدەهەم، و
 باباگوریوم دەگێرپایەوێ، بە ئارەزووی خۆم و بەگوێزە
 سەلیقەیی خۆم دەستکاریم دەکرد و دنیاوەکم بەگوێزە
 خۆم دروست دەکرد، له خولقاندنی ئەو دنیاوەدا پێک لاسایی
 خواوەندەکەیی نەنکم دەکردەوێ. ئەو خواوەندەیی که بە کەیفیی
 خۆی یاری بە تیرەیی بەشەر دەکرد. دیارە پاشاگەردانی ئەم
 دنیا ی کتێبانە پێگری ئەوێ لێنەدەکردم که واقعی ژیان
 نەبینم، هەستی خەلکناسی لەلام دانەدەمرکاندەوێ بەلکو
 پەردەیک بوو له پوخلەواتە ژەهراوی و دەرە زۆر و
 پەنھانەکانی ژیانی دەورووبەر دەپاراستم.

بەوجۆرە کتێبان له زۆر شتی خراپیان دەپاراستم. تەبع و
 تەبیەتی خەلکیان پێ ناساندنم، کردیانە کاریک پێ نەنەمە
 قەحچەخانان و قیزم لەو شوێنانە و لەو کەسانە بێتەوێ که
 هاتوچۆی ئەو شوێنانەیان بە کاریکی ئاسایی دەزانی.

روکامبول، فێری کردم، له هەنێر زرووفدا خۆپاگر بێم،
 کۆلنەدەر بێم. قارەمانەکانی دوماس فێریان کردم که ژیان بۆ
 دۆز و مەسەلەیکە گەورە تەرخان بکەم. کاراکتەری دلخوازی

من، شا هينرى چوارهم بوو. وا تهسهوهر دهكهم بيرانجيه له
كتيښه به نوابانگه كه څي خويدا شا ټيتو، مه به ستي ټوه بوو كه
دهيگوت:

تيكه لاوي خه لكانى ساده وساكار بوو.

راسته ده يخوارده وه.

به لام پاشايه ك ميله ټي خوي شادمان بكات.

حه قى خوي ټي بڅرخيشى بڅريت.

له و پڅمانه وله پڅمانه كاني ديدا هينرى چوارهم وه كو
بياويكي نه جيب وخوشه ويستي جه ماوه ري خه لك باس ده كرا.
موړالي به رزي وي ټو قه ناعه ټي له لا چينده كړدم كه
فه رهنسا جوانترين ولاتي دنيايه. ولاتي سوارچاكي و
جواميريه، له كه دايانه وه تا پاشايان، هه موو جوامير و
خانه دان دهنوين. وه ختايه ك هينرى چوارهم كوژرا، منيش له
ناخي دله وه وه كو ده ست و پټوه نده كه څي، به كول و به دل
گريام، نه فرتم بڅ رافياك څي بكوژ دهنارد. هينرى
كاراكتري هه موو ټو چيرق كانه بوو كه بڅ څي كوف څي م
ده گيرانه وه. ياكوف، هينده مه دح و ستايشي له منه وه بيست،
ټو ويش خڅ به خڅ دل به ندي هينرى وفه رهنسا بوو. هه نديچار
باسي هينرى چوارهمي ده كړد و دهيگوت: - ټم شا هينريه
بياويكي رهند و مه رد بووه، چيگاي متمان به وه!

شهوق و زهوق ياكوف قه د له سنووري ټاساي هيوه تر
نه ده رويي. ياكوف كه به ته بيعه كه سيكي زور بلي بوو، قه
له كاتي گيرانه وه څي چيرق كاند قسه څي پټه ده بريم، برق كاني
ويك دينانه وه به بيده نكي گويي بڅ راده ديرام، سيماي وشك
و نه گور - تاويريكي كوني سه ربه خه نه تيلكه بوو. به لام ټه گهر
من به هه ر هويكه له گيرانه وه وه ستابام، بله ز لي ده پرسيم:

- ته واو، هه ر ټه وه نده بوو؟

- نه خیر، ماویه تی.

- که واته به رده وام به!

جاریک که باسی فەرهنسییه کانمان ده کرد، هه ناسه یه کی
هه لکیشا وگوتی:

- ئەم فەرهنسیانه شانسیانیه، زۆر خوش و ئاسوده
ده ژین..

- چۆن؟

- چۆن و مۆنی ناوی، من وتو ئیستا ناچارین له ناو ئاگرا
کار بکهین، هه میشه کار ده کهین، ئاو بوهستی ئیتمه ناوهستین.
به لام ئەوان به که یفی خۆیان ده ژین، له جینی خو ناجولین،
ده خۆن، ده خۆنه وه، سهیران و گه پانی خو ده کهن، ئەوه ژیانە!
- به لام ئەوانیش کار ده کهن!

سه رنجه که ی یاکوف به جی بوو، گوتی:

- به لام له چیرۆکه کانی تۆدا هیچ هه والیک له
کار کردنیانه وه نییه.

ئەم سه رنجه رایگرتم، بیرم کرده وه، بۆم به دیار که وت
زۆر به ی ئەو کتیبانه ی من خویندوو منه وه، کهم وزۆر باسی
چۆنیه تی کار و کاسبی خه لکیان تیا نه بوو، باسی ئەو
سه رچاوانه یان تیا نه بوو که قاره مانانی به نتوبانگ پی
ده ژیان.

هه رکاتی که له قسه و گه نگه شه ده بووینه وه، یاکوف
له سه ر گازی پشت پاده کشا و ده یگوت: - باشه من سه ر خه وئ
ده شکینم.

ئیدی هه ر له و شوینته دا پالده که وت و دوا یه ک خوله ک
پرخ و هۆپی بهرز ده بووه وه.

پاییز، که که ناره‌کانی پوباری کاما سوور هه‌لگه‌پان
وگه‌لای دره‌ختان زیرئاسا زهرد هه‌لگه‌پان، هه‌تاو تین وتاوی
جارانی نه‌ما، یاکوف، له ناکاوا که‌شتیه‌که‌ی به‌جیه‌پشت وپوویی.
به‌رله پوشتنه‌که‌ی به‌منی گوت:

- ئه‌لیوشا، دوو سبه‌ی هه‌ردوو‌کمان، من وتو ده‌گه‌ینه پرم،
ده‌چین بۆ هه‌مام و به‌ئاره‌زووی خۆمان خۆ ده‌شوین، له‌ویوه
یه‌کسه‌ر ده‌چین بۆ بارپیک موزیقایی تیابیت. شتیکی زۆر
خۆشه. من هه‌ز ده‌که‌م گویم له‌ لیدانی ئامیریکی موزیقی بیت!
پیاویکی قه‌له‌وی داته‌پیو، پدین تاشراوی سیما ژنانی له
سارابۆل سه‌رکه‌وته سه‌ر که‌شتیه‌که. پالتو درێژه‌که‌ی
وشه‌پقه‌که‌ی سه‌ری که‌ ده‌وره‌که‌ی که‌وله‌ پنیو بوو، هینده‌ی
دی ژنانه‌ی ده‌نواند. یه‌کسه‌ر میزیککی له‌ گوشه‌یه‌کی گه‌رمی
نزیك مووبه‌قه‌که‌وه هه‌لبژارد، داوای چایه‌کی کرد، به‌بێ ئه‌وه‌ی
پالتۆکه‌ی یان شه‌پقه‌که‌ی دابکه‌نی، ده‌ستی به‌ چا خواردنه‌وه
کرد. ئیدی ئاره‌قه‌ له‌ سه‌راپای ده‌چۆرا.

هه‌وری پاییزی به‌ ئاسته‌م پرۆشه‌ی ده‌کرد، له‌وه ده‌چوو
ئهم پرۆشه‌یه، هه‌رکاتی که‌ کابرا به‌ده‌سته‌سه‌رکه‌ی
سه‌روچاوی ده‌سه‌ری، که‌م بکات، وه‌رکاتی کابرا ئاره‌قه‌ی
بکهدباوه، زیاد بکات.

یاکوف هه‌ر زوو له‌ لای ئه‌و پیاوه‌وه دانیشت، به‌ دوو
قۆلی که‌وتنه‌ ته‌مه‌شاکردنی نه‌خشه‌یه‌کی ناو
سالنامه‌یه‌کی کۆن، کابرای پیتوار به‌ قامکی وینه‌ی شتیکی
کیشا، یاکوف به‌ ئارامی گوتی: - ئی ئه‌وه چییه؟ ئه‌مه بۆ
که‌نجیکی وه‌کو من کاریکی ئاسانه. له‌ پنی که‌!

پټيواره که، له کاتيکا سالنامه کې دهخسته وه نيو جانتايه کې
چهرمی کراوه ی بهرپټی خوږه وه، به دهنگيکي بهر ز گوتي:-
زورباشه.

به دم چا خوار دنه وه، به نارامی له سهر قسان بهر دهوام
بوون. بهر له وهی نوره ی کاری ياکوف دهسټيکات ناسنامه ی
ټو کابرايم لئ پرسى. به دم پټکه نينيکي کورته وه بهرسفى
دامه وه: - له نافرهت دهچټ وانیه؟ مانای وایه خهسيوه. له
سيبرياوه هاتووه. پياويکي سهيره... له وه دهچي بهگويړه ی
بهرنامه یه کې تايبه تی بږی..

به تق وهوپ پاژنه پووته په شکانی که له دوو سم
دهچوون، دهکشا بهسهر که شتیه که دا، ليم دور که وته وه.
به لام له نيوه ی ريدا وهستا، ناوړی پاشه وهی دایه وه و به دم
هله کړاندنی په راسووه کانيه وه گوتي:

- قه راره لای ټو کاربکه م. هرکه گه يينه پر م که شتیه که
به جټيلم و له یه کدی جیا ده يينه وه ټليوشا گیان. به قيتار
دهرؤين، پاشان له رټگه ی دهرياوه، دواتر بهسواړی ټهسپ. به
پټنج ههفته ټو جا دهگه يينه ټو ويندهر. به شهر ته يری بی باله،
دهگاته هه موو گوشه وکه نارټکی دورا!

سهر م له و برياره کوت و پره ی ياکوف سورما. به
سهرسامی پرسيم: - باشه دهيناسيت؟

- له کوئ بيناسم؟ قهت نه مديوه، هرگيز بهو شوينه دا تی
نه په رټوم که ټو لئی دهږی..

بؤ به يانی ياکوف پهيدا بوو، فرهويه کې کورتي چلکن
وپلکنی له بهر بوو، شه پقه یه کې پووشی کونی بی قهراخی له
سهر بوو، کؤنه ی ورچه بچکؤل بوو، جووتی پټاوه ی شری
له پيدا بوو. به قامکه ټاسنینه کانی تووند دهستی گوشيم:

- له گه لږمه وهره ئی؟ ئه کابرایه، یارو ی نیره موک نه گه ر
پووی لینه ین کار به توش ددهات. ده لینی چی، پتی بلیم؟
توزیکی لیده بریت، نه ونده ی که زهره ری نه بیت و، پاره یه کی
که مت ددهاتی. نه مانه که کوپیک سونه ت ده کن، جه ژنیانه،
جه ژنی راسته قینه یانه، له بری نه وه پاره ش ددهن..

کابرای نیره موک له لای محه جه ره که ده وه سستی
وسارغیه کی سپی له بن باخه لدایه. به دوو چاوی لیل ده پوانیته
یاکوف، پوخساری قورس، له پوخساری پیاویکی خنکاو
ده چیت. به چه به نه عله تم کرد، یاکوف، جاریکی دی ده سستی
گوشیم:

- له پتی که! هه رکه سه و به له یلای خویدا هه لده لیت.. چیت
داوه له وه؟ ده ی باشه، به دوعا. هیوادارم به خته وه ربیت!
یاکوف شوموف، پویی. وه کو ورچیکی زه لام بوی
ده رچوو، کومه لیک هه سستی هه قذزی له لا به جی هیشتم، هه م
خه فه تم بوی ده خوارد، هه م لیتی بیتار بووم، له دلی خودا به
جوره به غیلی و ترسیکه وه ده مپرسی باشه بوی بوی نه
شوینه دوور ونادیاره ده پوات. باشه نه م یاکوف شوموفه
ده بی کی بی؟

له ناخر و ئوخری پاییزا، که که شتی هه لمینه که، ناچار بوو
که شته کانی پابگریت له بهر سه رما و سوله له کار بوه سستیت،
ئیدی به شاگردی له کارگه یه کی وینه کیشانی ئیکونان
دامه زرام. ناغام پیره ژنیکی میره بانی پوو خوش بوو، که سیکي
باده نوش بوو، یه که م پوژی دواي ده سته کار بوونم، به تون و
پاوژی خه لکی شاری فلادیمیر پتی راگه یاندم:

- ئیستا پوژ کورت وشه و دریزه. ده مه وی هه موو
به یانییه ک بوی دووکان بریوت و له وی له کاروباری فروشتندا

يارمه تيان بدهيت و شهوان كه گه پايته وه، فيري نيكار كيشيت دهكهن.

مني به شاگرد يكي ديكي سهر دووكانه كي خوي سپارد، كه كا براهي كي كورته بالاي چالاک و چه لهنگ و پهزا سووك بوو. من وئو، به دوو قولي، له تاريك و پووني به يانيدا، شارمان ده دايه ژير پيوه، به كوچه و كولانه خوالووه كاني ئيلينكا دا نشيو ده بوينه وه تا دهگه يشتينه بازار ي ژيرين كه دووكانه كه له قاتي دووه مي خان يكي بازار گانيدا بوو. دووكانه كه، كو نه عمار بوو. بچووك و تاريك بوو، يهك په نجه ره و ده رگا يه كي ئاسني هه بوو، ده پروانيه بانيزه يهك كه سه ره كي به چينكو گيرابوو. دووكانه كه مان پر بوو له ئيكونان و چوارچيوه واني گه وره و بچووك، هه ندي له چوارچيوه كان ساده و ئه واني دي به نه خش و نيكار بوون. هه روه ها كو ميايه كي كتبي ئايني و ئينجيلي به رگ زه ردي تيا بوو كه به پيتين سلافي كون نوو سرا بوون.

دووكان يكي دي به تهنيشتمانه وه بوو كه ئه ويش هه مان كاري ئيمه ي ده كرد، ئيكونان و كتبين ئولي و ئايني ده فروشت. دووكانداره كه بازار گاني كي رد ين رهش بوو، به خزميه تي دهگه ييه زانايهك له زاناياني په پره وي مه زه بي كون، كه له سه رانسه ري پوباري كيرجينيتسي ئه و به ري فولگادا بناف ودهنگ بوو. ئه م بازار گانه كوري كي هاو ته مه ني مني هه بوو، له پ ولاواز، چالاک و گورج وگول، پهنگ و پرو سيسه له و چرچه له له پيره ميردان ده چوو. چاو ه كاني ويل و شله قاو. ئه ركي من ئه وه بوو، هه لبه ته دواي كردنه وه ي دووكانه كه، خيرا برؤم له بار يكي ئه و ناوه ئاوي گهرم پهيدا بكم. دواي خواردني نان وچاي، دووكانه كه گسك بدهم و

ته پوتوزی سهر کتیب و ئیکونه کان بته کینم، دوی ئه و ئه رکانه ده بوايه بچه بهر دووکانه که تا ئه گهر کپیاریکی نه ناس به ویدا پهرت بسوايه، بۆ دووکانه که ی خۆمانی پابکیشم و به ههر شتیه که بووه نه یه لم بۆ دووکانه که ی دراوسیمان بروت. فرۆشیاره که ی له مه پ خۆمان، به ئاشکرا ئامۆژگاری ده کردم و ده یگوت:

- کپیاران گه وچن. ههر که هاتنه بازار، خویان به هه موو دووکانیکا ده کهن، گرینگ ئه وه یه شتی ههرزانیان ده ست بکه وئ، بیر له چاک و خراپی ئه وشتانه ناکه نه وه که ده یگرن! یاروی هاوکارم، زۆر شاره زایانه قه راخی ئیکونه کانی به یه کدا ده کیشا و له بهر چاوی من خۆی ده نواند و به وه وه ده فشی که له کاروباری بازرگانی و دووکانداریدا زۆر مه علانه:

- کاری مه کینه، باش نییه، په واجی که مه.. بۆ نمونه ئه م پارچه یه جوانه.. زۆر ههرزانه، پتوانه که ی سئ به چواره.. نرخ ی خۆی هه یه. ئه م پارچه یه ی دی : شه ش به حه وته.. ئه میش پاره ی خۆی ده کات.. تو وه لیان ده ناسیت؟ هه ولبده بیانناسی: فونیفات.. ئه مه بۆ چاره سه ری مه یگوسارییه، شه هید ئارفاارا.. بۆ دان یه شه و مه رگی مفاجات، ئاسیلی پیروژ.. بۆ تا و ورینه. ئه دی پاکیزه کان ده ناسیت؟ ته مه شا که : پاکیزه ی خه مین، پاکیزه ی سئ بازوو، پاکیزه ی گریاو، پاکیزه ی ده ردم ئاسان بکه، پاکیزه ی قازان، پاکیزه ی پوکروف، پاکیزه ی سمیسترلنایا..

به خیرایی نرخ ی ئیکونه کانم، ههر ئیکونه یه که به گویره ی قه واره و ماوه ی دروستکردنه که ی، ئه زبه ر کرد. فیری ئه وه بووم وینه ی پاکیزه کان لیکدی جیا بکه مه وه و بیانناسمه وه. به لام جیا کردنه وه ی پسپۆری و تایبه تمه ندی ههر یه کتیک له

وهليه كان هه نديك قورس بوو. به لام فرّشياره كه دوور و نزیک
چاودیری ده کردم، هه رکاتی بیدیام، شانم داوه به لا شپانهی
دهرگاگه وه و خه یالم پوییه، له ناکاوا به دهنگیکی گر
ده پرسی:

- کام پاکیزه، شفابه خشی نازاری مندالبوونه؟
ئه گهر وه لامه کهم هه له بوایه، پووی گرژ ده کرد و دهیگوت:

- بهس پیم بلی میتشک بۆچی باشه، فایدهی چیه؟
به لام پراکتیشانی مشتەری و کپیاران له وهش قورستر بوو.
زۆر رقم له و پوخساره دزیوانه بوو که له سه ر ئیکۆنه کان
نه خشیترابوون، نه مده زانی چۆنیان بفروشم. پاکیزه ی ناو
حیکایهت و چیرۆکه کانی نه نکم، جیاواز بوون، مندالکار
وخشکوک و له بهردلان و میره بان بوون. له وینه ی ناو
گۆفاره کانیشدا هه ر ناسک وجوان بوون، به لام له ئیکۆنه کانی
له مه ر ئیمه دا زۆر پیر و په زا قورس، لووت درێژی ده ندووکه
دالاشی و ده ست کۆل بوون.

پۆژانی چوارشه مه و هه یینیان، پۆژانی بازار،
کاروکاسییمان گهرم بوو. ئیدی گوندیان و پیره میزدان، ژنان و
پیاوان، ته نانهت هه ندیجار خانه واده یه که به هه موو
ئه ندامه کانی وه، به تایبه تی په پره وانی ئاینی کۆن، خه لکانی گرژ
ومۆن، به گومان و درودۆنگ، خه لکی جهنگه له کانی ئه وه به ری
فولگا، به قالدومه کاندایه سه ر ده که وتن و سه ری دوو کانه که ی
ئیمه یان ده دا. هه ندیجار پیاویکی که ته و زه لام، که فه رویه کی
که وله مه پی له خۆیه وه ئالاندبوو و له ژیره وه ده ستیک جلکی
ده سته چنی زه بری گوندیانه ی له بهر کردبوو، به کاوه خۆ به
بانیه که ده ده هات، وه کو ئه وه ی بترسیت بانیه که له ناکاوا
هه رهس بیتیت. به راستی شه رمم ده کرد لئی نزیک ببه مه وه،

به لام ناچار بووم زور له خۆم بکه، بازووه کانم له سهر سینګم جوت بکه و به دهوریا بسورپمه وه و میښ ئاسا به گویتیدا بویزینم:

- قوربان، چیت دهوئ؟ کتییی نویت، مزماران به شهرح و شروق و پهراویزه وه، بهرهمه کانی په فریم سیرین و کیریل، کتییی قانون.. فرموو ژووره وه، تهمه شایه ک بکه، چوونه ژووره وه به خورپاییه.. جزره ها ئیکونه مان هن.. بهنرخى جیاوا، باشتړین شه مایل و ئیکونان دروست دهکین، به پهنگین جزراو جوړ. نامادهین به گویره ی داوای خوت بۆتى دروست بکهین، شه مایلی تایبه تی، خانه واده یی، یان هر جوریکت بوئ، بۆتى دروست بکهین. له هیچ شوینیکى دى له مانه باشتړت دهستانکه ویت. ئیره باشتړین کارگه ی پووسیا و باشتړین دووکانی سهرانسه ری شاره!

کابرای مشته ری بیته وه ی که مترین بایه خ به قسه کانی من بدات، له جیی خوی دوه ستی و به بیته نگی لیم مړې ده بیته وه و حیسابی سه گیشم بوناکات. پاشان له ناکاوا برپاری خوی ددات، نه و جا به دهسته به هیزه کانی ده له کم ددات و له سهر پڼگاکه ی خویم که نار ده خات و به ره و دووکانه که ی دراوسیمان ده پوات. فروشیاره که ی له مه پ خومان به دهم خوراندنی گوچکه زله کانی وه، ده که ویته پرتاندن و ده لیت:

- په کتیکى دیکه شمان له دهست چوو. عه مړت نه میتیت! تو لیاقتی بازرگانی و دووکانداریت نییه.

له م کاته دا، له دووکانه که ی ته نیشتمان وه، دهنگیکى نهرم و پاوژیکى شیرین دیته گوئ:

- براده ری نازیز، ئیمه لیره که ولی مه پ یان پیلایى چه رم نافروشین. له دووکانی ئیمه دا، په یقى خوا فرمانپه وایه، په یقى

خوا له زيو و زيرى خاليسهش به به هاتره، به هيچ نرخيكي دنيايي نايه ته خه ملاندن.

فرو شياره كهي له مه پ خومان، له به غيليدا ده لیت:

- گوي بگره گوي، بزانه چ مه رايبه ك بو ته و مشترييه دهكات، بزانه چ سابونيك له ژير پاى ددهات! نه له هقي چاك ده زاني مشتري بخاته داوه وه، گوي بگره و له وه وه فتر به. به ناخيرت خو ینه واري!

من باش فيري نيكار كيتشي ده بووم، به لام له واري بازار پ گهرم كردن و پاوه مشتريدا زور كوله وار بووم. به راستي به زه ييم به و پياوه ببندهنگ و گرژ و موانه دا، يا نه و پيره ژنه داماوانه دا، كه ده تگوت مشكي سر ك و ترساون ده هاته وه. له ناخي خودا حه زم ده كرد، به دزييه وه نرخي پاسته قينه ي شه مايل و ئيكونه كانيان پي بلیم، تا نه خه له تين و بيست كوپيكي زياده نه دهن. هه ره موويان له به رچاوي مندا زور هه ژار و برسي ديار بوون. له دلي خودا ده مپرسی باشه نه مانه چون سي رويل و نيو ده دهن به كتيبيكي مه زموران، له كاتيكا نه مه كتيبيكي زور ميلي يه و له بازارا وه كو خول وايه.

له لايه كي ديكه وه، سه یرم به وه ده هات كه زور به وردی به هاي كتيب و وينه و شه مايله كانيان ده زاني. پروژيك پيره ميتريك كه ده مويست هه رچونن بووه ئيغراي بكه م و بيه تيمه ناو دوو كانه كه وه پني گوتم:

- تو راست ناكي كوپو، وانيه كارگه كهي ئنوه باشترين كارگه ي پووسيا نيه. باشترين كارگه، كارگه ي روگوژينه له موسكو.

تريق بوومه وه هه نكاويك ليتي دوور كه و تمه وه، كا برای پيره ميتر به نه سپايي كه و ته پي و نه چووه دوو كانه كهي ته نيشتمانيش. فرو شياره كهي له مه پ خومان به تو و په يي گوتي:

- ها له قافا گرتتی؟

- تق قات باسی کارگهی روگوژینت بومن نه کردووه..
فروشیاره که ی له مه پ خومان، به دهم سخیف و جنیوانه وه
دهیگوت:

- ئهم خه لکه مه ندانه ی که به رده وام ده سوورپینه وه، خو له
گیلی ددهن هه موو شتیک ده زانن و باسی هه موو شتیک
ده کهن.. له ئاوی مه ند بترسه له ئاوی خو پ مه ترسه!
ئهم پیاوه قوره ده ماخ و له خو پازییه، که به قوزیه که ی
خویه وه ده نازی، زوری پق له جووتیار و گوندیان بوو،
جاریکیان که که میک سه ری گهرم کردبوو، پیی گوتم:

- من کابرایه کم زیره ک، حه زم له شتی خاوین و بونی
خوشه - بخورد، کولونیا و ئه و شتانه، جا بیهینه به رچاوی
خوت که سیک ی به زه وقی وه کو من به پیاوه له بهر جووتیاریکا
دابه ویته وه، بۆ ئه وه ی پیره ژنه که ی خاوه ن فروشگاهی که پینچ
کوبیکه که ی خوی مسوگر بکات! تو پیت وایه چۆن ئه وه
ته حه موول ده که م؟ ئاخو جووتیار چییه؟ مشکیکه و به سه ر
ئه رزا ده پوات! ومن..
به سه رسامی بیده نگ بوو.

من جووتیارانم خوشه ویست، هه ستم به شتیکی شاراوه و
په نهان له هه موویاندا ده کرد، پیک وه کو ئه و حاله ی ده گهل
یاکوف دا هه مبوو. کابرایه کی تیکسمراوی جل و به رگ
شپوشوپی پالتو له بهر به ته مه لی خو به فروشگاهی که ماندا
(دوکان، موغازه) ده کات، کلاوه که ی له سه ری داده گری، به
دوو قامکان نیشانه ی خاچ ده کیشیت، نیگای له سه ر گوشه ی
ئیکۆنه کاند، که چراکه ی لیده گرا گیرسایه وه، ئه و جا ئاو پ
ده داته وه تا چاوی به وینه نا پیرۆزه کان نه که ویت. به چاوی

کریاری ته مه شایه کی ناو فروشگا که دهکات و دهلیت: - کتیبکی
مه زموورانم به شهره وه بدهیه!

ئاسینی (سهری قول) پالتوکه ی هه لدهکات و ماوهیه کی زور
له پیتهکانی لاپه پهی یه که م ورد ده بیته وه. به بیدهنگی لینه
قلیشاو و وشکهکانی ده بزوینیت: - کتیبی له مه کونترتان نییه؟
- هه لبه ته ده زانیت کتیبی کونی ئاینی زور گرانه، بایی
هه زاران پۆبله..

- ده زانم.

سهری قامکی ته پ دهکات و لاپه په که هه لده داته وه،
شوینه واری په نجه ی له په راویزی لاپه په که دا ختم ده بیت.
فروشیاره که ی له مه پ خۆمان به توو پهی سهراپای کابرای
کریار به نیگا داده بیژیت و دهلیت:

- کتیب و دهقه پیروژهکان هه ره موویان هی یه ک
سهره بندن، کونن. خو خوی گه و ره قسهکانی خوی ناگوریت..
- ئه وه مان بیستوه. خوا قسه ی خوی ناگوریت، به لام
نیگون ده یگوریت و ئه ولاتریش، به که یفی دلی خوی دهکات..
یاروی مشتیری به وشکی کتیه که داده خات و به بیدهنگی
له دووکانه که ده پوات.

ئه و خه لکانه ی که عه و دالی کتیبانی کۆن بوون، وهختایه ک
ده گه ل فروشیاره که ی له مه پ خۆمانا گهنگه شایان ده کرد،
هه ستم ده کرد ئه وان، له فروشیاره که ی مه، پتر شاره زای
کتیبانی پیروژ و ژینامه ی وهلیان و پیاوچاکانن. فروشیاره که ی
له مه پ ئیمه له مه توو په ده بوو و له به رخۆوه پتی ده گوتن: -
بئ دینانی کتیی!

خۆ ئه گه ر یاروی مشتیریش، له بهر هه ر هویه ک کتیه
تازهکانی به گه ن نه کردبایه، زور به پیزه وه سهیری ده کرد و

ئەوئەندە بە پارىزەو دەيگرت بە دەستەو، وەكو ئەوئەي
چۆلەكەيەك بى و لە ناكارا لە دەستی بفریت. من ئەو حالەتەم
زۆر پىخۆش بوو.

چونكە من بەش بەحالى خۆم ككتېم بە جۆرە پەرجوويەك
دەزانى كە پوحى دانەرەكەي لە بن دېرەكانيا بوو. ھەركاتى
ككتېيكم بگرداوەو دەستم بە خوێندنەوئەي كرددبا، ئەو پوحەم
ئازاد دەكرد و بە شيوەيەكەي سەير تيمە دەئالا و مژوولى
دەكردم.

زۆرجار پىكدەكەوت كە پياوان وژنانى پير ودان ەمر
ككتېي كۆنيان بۆ ديتاين، كە دەگەرەنەو بۆ پيش ' نىكون ' ي
پىفورمىست، داوايان لىدەكردىن كە لىيان بگري. يان لىستى
ئەو ككتېيانەيان بۆ دەهيتاين، كە بە خەتەيكي جوان وخواناي
ھەندىك پەبەنيتەيانى دەفەرەين ھەردو پوبارى ئەرجىز
وكىرجىنيتس نووسرابوو. يان ھەندى نوسخەي ' ژيانى ەليان
' يان بۆ دەهيتاين كە لەلایەن ديمىترى روستوفسكەيەو
پىداچوونەوئەي بۆ نەكرايوو. ئىكۆنانى كۆن و خاچ و مراكى
زىوينيان بۆ دەهيتاين كە مىرانى موسكۆيى كاتى خۆي
بەديارى دابوويان بەو بارمەنانەي كە خزمەتيان كرددبون.
ھەرھەموو ئەو شتەنەيان بە دزىيەو بۆ دەهيتاين و
نەياندەويست ئەو پارەيان كەشف بىيئت.

فرۆشيارەكەي ئيمە و ئەوئەي دراوسيمان، ئەو شتەنەيان لە
ئاسمان دەفۆستەو، پكابەري يەكدیان دەكرد، ئەمە بۆ ئەوان
كاسبىيەكەي چەور بوو، ئەو شتە كۆن و توحفانەيان بە
پارەيەكەي كەم لە دەست گونديانەكان دەردىنا و پاشان لە
بازارپا بە پارەيەكەي مۆل بە دەولەمەندانى توحفە دۆست يان
ئيماندارانى ھەوادارى كلىساي كۆنيان دەفرۆشتەو.

فروشیاره‌که‌ی ئیمه، له‌م کاتانه‌دا هه‌میشه ئاگاداری ده‌کردمه‌وه:

- چاوت بکه‌وه، ئاگات له‌م شه‌یتانانه، له‌م سیحربازانه بیت، ئەمانه هه‌میشه گیرفانیان پڕه له‌پاره. به‌زه‌ییت پتیا‌ندا نه‌یه‌ته‌وه. هه‌رکه سه‌روکه‌له‌ی یه‌کیک له‌و فروشیاران‌ه په‌یدا ده‌بوو، فروشیاره‌که‌مان منی له‌ دووی بیوتر فاسیلیفیه‌ج ده‌نارد، که شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌ کتیب و ئیکۆنانی کۆن و ئەو باب‌ه‌ته شتانه‌دا هه‌بوو.

بیوتر فاسیلیفیه‌ج، پیره‌میزیکی به‌ژن زرا‌فی، چاو‌زیتی، سه‌ر و‌پوخسار جوانی، ڤدین دریژ بوو، که ڤدینی له‌ ڤدینه‌که‌ی فاسیلی پیرۆز ده‌چوو. به‌رده‌وام دار عاسایه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، چونکه قامکی پتیه‌کی له‌ ده‌ست دابوو و له‌ ڤو‌یشتنا که‌میک ده‌له‌نگی. هاوین و زستان بالا‌پوشیکی ته‌نکی له‌به‌ر بوو که له‌ جبه‌ی قه‌شه ده‌چوو. کلاویکی مه‌خمه‌لی قوولی له‌ سه‌ر ده‌کرد. به‌ گورجی خۆی به‌ دوو‌کانه‌که‌دا ده‌کرد، هه‌رکه وه‌ژوور ده‌که‌وت، شانه‌کانی خوار ده‌کردنه‌وه و به‌ ملکه‌چه‌یه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌کیشا و به‌ دوو قامکان، به‌ شت‌وازی په‌په‌وانی مه‌زه‌بی کۆن نیشه‌انی خاچی ده‌کیشا و له‌بن لی‌وانه‌وه و‌یرد و‌نزای ده‌خویند. به‌و ڤواله‌ته‌ دینه‌داری و خواناسیه‌یه‌وه، متمانه‌ی فروشیاران‌ی شته‌ توحفه و ده‌گمه‌نه‌کانی به‌ده‌ست ده‌هیتا.

پیره‌میزی شاره‌زا ده‌پرسی: - ئەمریکتان به‌ من هه‌بوو؟
- ئەم پیاوه ئیکۆنه‌یه‌کی بق هیتا‌وین... ده‌لیت له‌بابه‌تی ئەوانه‌ی ستروگانوفه.

- له‌ باب‌ه‌تی ئەوانه‌ی کی؟

- ستروگانوف.

- ٺاه بڻوره ڳوڻم ڪه ميڪ ڳرائه. باشتري، خواي ڳوره له
بيستني ڪفر ڳوڻيه ڪاني نڪون و په پره وه ڪاني به دورى
کردوم..

ڪلاوه ڪه ى داده ڪه نيت، ٺيڪونه ڪه به شيوه ڪه ى ٺاسوي
به ده ستيوه ده ڳريت، جوان جوان ديقه تي ده دات، ٺم ديو
وٺه وديوى ده ڪات، چوار چيوه دارينه ڪه ى بهر زهين ده دات،
چاوه ڪاني چڪوله ده ڪاته وه له بن ليتوانه وه ده لٽ:

- په پره واني خوانه ناسي نڪون، له وه تاي زانيويانه
ٺيمه مانان بايه خ به هونه ريڻ ڪون ده دهن، له شهي تانه وه فيليڪ
فيربوون، ده چن ويڻه پير زه ڪان، زور به ڪارامه ى ڪوي
ده ڪه نه وه، ڪه هوه لچار سه پريان ده ڪيت واديته بهر چاو
ده سكردي سترو ڳانوف، يان ٺوستيوك، يان سوزداله. به لام
چاوى باتين، هرزوو ڪه شفي ده ڪات ڪه نه خير ٺه سل نين،
به لڪر ته خليتن!

ٺه ڳهر ڪابراي پسپور و عهنتيڪه ناس بيگوتبايه ٺم ٺيڪونه يه
ته خليته، ٺه وه ماناي و ابو، شتيڪي ده ڳمن و به نرخه، ٺه وه
په رله ى به يني فرو شياره ڪه ى ٺيمه و ڪابراي پسپور و
عهنتيڪه ناس بو. له راستيا ٺه وان زمانتيڪي تاييه تي خويان
هه بوو، هه رخويان له يه ڪدي حالي ده بوون. ٺه ڳهر ياروي
عهنتيڪه ناس، سه بارهت به ٺيڪونه يه ڪ يان ڪتيبيڪ پرووى ڳرڙ
کردبا و داخ و ڪه سهري ده ربړبيا، ماناي و ابو، بايي ده
رڳيله، ٺه ڳهر " نڪون " ى بهر ده مړيڙي جنيوان دابا ماناي
و ابو، بيست و پيڻچ رڳيل دينيت.

به راستي زور بي شهرمانه فرو شياره ڪه يان ده خاپاند،
هر چه نده من له و فندهل فيلانه بيزار بووم، به لام ڳمه و چاو
و راوه ڪاني ڪابراي پسپورم به لاوه سهير و سهرنجرا ڪيش
بوو:

- په پره وانی نیکون، نه و زوری ته پوو پره شای نیکون، له شه یتانه وه فیزبوون، هه موو شتیک دروست بکن.. بق نمونه ته مه شای نه م ئیکونه یه بکه، له تو وایه نه سلې نه سله، جله کانی یه ک نیگار کیش دروستی کردووه، به لام تو ته مه شای روخساری بکه... روخساره که دهسکاری که سیتی دیکه یه. وهستا و هونه رمندانی کون، وهکو سیمون و ئوشاکوف، نه گهر خوانه ناسیش بان، وینه کانیان به دهستی خویان ده کیشا.. جله کان، ده موچاوه کان... هه ره موویان به دهستی خو دروستده کرد، به لام نه مانه ئی ئیستا هیچیان له بارا نیسه، دهره قتی نه و کارانه نایه. جاران کیشانی وینه ین مه زه بی و ئیکونان کاریکی پیروز بوو، به لام ئیستا، به پیزینه ته نیا پیشه یه، سنده ته سنده!

نه و جا هه لوه سته یه کی ده کرد، ئیکونه که ی به پاریزه وه له سر میزه که داده نا و کلاوه که ی له سر ده کرد و ده یگوت :- خوا بیانگرئ!

نه و قسه یه به ومانایه بوو : ئیکونه یه کی باشه، خیرا بیکره له دهستی خوتی مه ده!

ئیدی کابرای فروشیار له نئو نه و هه موو په یف و زاراوه و شاره زاییه زوره ی یاروی عه نتیکه ناسدا، سهری لن تیکده چوو و به نیکه رانیسه وه ده پیرسی: - قوربان، بابی گه وره پات به رانه بر بهم شه مایله ی من چییه؟ (شه مایل : وینه و په یکه ری گه وره پیاوانی ئاینی و مه زه بی)

- نه مه دهسکردی په پره وانی نیکونه.

فروشیاره که هاواری ده کرد:

- شتی وا چون ده بیت، بابای من و بابای بابام له بهر دم نه م شه مایله دا (پورتریت) نوژیان کردووه..

کابرای پیره‌میر ده‌یگوت: - گیانه‌که‌م، نیکون زور له پېش بابای بابای تودا ژیاوه.

ئوسا دووباره ئیکونه‌که‌ی له سهر میزه‌که هه‌لده‌گرته‌وه و نیشانی خاوه‌نه‌که‌ی دها و به پاوژیکي ئاموزگاری ئامیزه‌وه ده‌یگوت:

- تو جوان ته‌مه‌شا بکه!.. به‌مه‌ش ده‌لینی ئیکونه؟ ئه‌مه وینه‌یه‌کی پروت و قووته، فری به ئول و ئاینه‌وه نییه، هیچ نییه، یه‌کیکه له ده‌سکاره‌کانی هه‌واداران‌ی نیکون. که‌م و زور پوحی تیانییه، من مه‌جیوور نیم دروت له گه‌لدا بکه‌م. من بابایه‌کم پیر، پتم به لیوار قه‌بره‌وه‌یه، به‌هیچ جوړی ئاماده‌نیم پوحی خوم بفروشم و ئیمانی خوم بله‌وتینم، هیچ قازانجیکم له‌وه‌دا نییه!

دوای ئه‌و قسانه، وای دهنواند که به ته‌مای پویشتنه، ئازای ئه‌ندامی ده‌که‌وته له‌رزین، وه‌کو یه‌کیک گومان له قسه‌کانی کرابی خوی تووړه دهنواند، ئیدی له‌و ماوه‌یه‌دا فرق‌شیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خومان، شه‌مایله‌که‌ی به‌چند پوښلیک ده‌کړی وخاوه‌نه‌که‌ی به دلخو‌شییه‌وه، به‌ده‌م خواحافیزیه‌وه، دوو لو له‌به‌رده‌م بیوتر فاسیل‌چی‌دا دهنوشتایه‌وه و به مه‌منوونیه‌وه له دوو‌کانه‌که وه‌ده‌رده‌که‌وت. هه‌نگی منیان بۆ چاخانه‌یه‌ک دهنارد تا ئاوی گهرم بۆ چا لیتان بیتنم. وه‌ختایه‌ک ده‌گه‌رامه‌وه ده‌مبینی کابرای عه‌نتیکه‌ناس، به خو‌ش‌حالییه‌وه ده‌ست به‌سهر ئیکونه کړ‌دراوه‌که‌دا دیتیت و به فرق‌شیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خومان ده‌لیت:

- تو ته‌مه‌شا چند جوانه، چند ساده‌یه، خواناسی و پارسایی له سهرانسهری ده‌چوړی.. له هر که‌لکه‌له و ئاره‌زوویه‌کی به‌شهری به‌دوره..

فرۆشیاره‌که‌ی خۆمان، که له که‌یفان له‌پێستی خۆی
نه‌ده‌هێوری و به‌ ناو دوو‌کانه‌که‌دا (فرۆشگا) ده‌هات و ده‌چوو،
به‌ چاوانی چه‌په‌ساوه‌وه‌ ده‌پرسی: - باشه‌ ده‌ستکردی کێیه‌؟
- هێشتا، ماوته‌ ئه‌وه‌ بزانیته‌.

- به‌ پای تو خه‌لکانی شاره‌زا به‌ چه‌ندی ده‌کړن؟
- نازانم، ده‌بیه‌م تا به‌چه‌ند که‌سیکی نیشان‌بده‌م..
- شتی وا چۆن ده‌بن پیتور فاسیلیفیج..
- ئه‌گه‌ر فرۆشتم، په‌نجا پۆبل به‌ تو ده‌دم و باقیه‌که‌ی
هه‌رچه‌ندی بوو بۆ خۆمی هه‌له‌ده‌گرم!
- ئاه..

- هه‌چ نا‌په‌زاییه‌ک ده‌رمه‌به‌ره‌، فایده‌ی نییه‌.
به‌ ده‌م چا‌خواردنه‌وه‌، به‌ بێ هه‌چ شه‌رمیک که‌نگه‌شه‌ی
مامه‌له‌که‌ ده‌که‌ن، به‌چاوی دز و پێگه‌روه‌ ته‌مه‌شای یه‌کدی
ده‌که‌ن. دیار بوو که‌ فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌ پ ئێمه‌، زۆر خراپ
که‌وتبووه‌ داوی یارۆی عه‌نتیکه‌ ناسه‌که‌وه‌، من به‌ ئاشکرا
هه‌ستم به‌وه‌ ده‌کرد. هه‌رکه‌ کا‌برای عه‌نتیکه‌ناس، له‌ دوو‌کانه‌که‌
وه‌ ده‌رکه‌وت، فرۆشیاره‌که‌ی خۆمان روویکرده‌ من وگوته‌:

- ئه‌لکسی زمانی خۆت بگره‌! نابێ خانم، خاوه‌نی
دوو‌کانه‌که‌ به‌ هه‌چ جۆری به‌م سه‌وداو مامه‌له‌یه‌ بزانیته‌!
که‌ له‌ سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌که‌ پێکده‌که‌ون، ئیدی هه‌موو
شتیک له‌ بیه‌ر ده‌به‌نه‌وه‌و وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌چ نه‌بووبی،
فرۆشیاره‌که‌ی خۆمان ده‌پرسیت: - پیتور فاسیلیفیج، ده‌نگ
وباسی شار، چی تازه‌هه‌یه‌؟

پیره‌مێرد، ده‌ستیک به‌ سمیلیا دینی، لێوه‌ له‌رزۆکه‌کانی به‌
دیار ده‌که‌ون ئه‌وجا ده‌ست به‌ گێڕانه‌وه‌ی پوخله‌واته‌کانی
ژێانی بازرگانانی ده‌وله‌مه‌ند و، سه‌ودا و مامه‌له‌ی

سهرکه وتوو، نه خوشی، زه ماوهند و داوہ تان، بویه رین
 فاحیشه گری و خیانه تی ژن و میردان له یه کدی، ده کات.
 پیره میزد، هه ره موو ئه و باس و خواسانه ی، وه کو ناشپه زیکی
 کارامه و به ئه زموون، به سهر یه کدا ده کرد و پاشان
 پیکه نینیکی فیکه ئاسای به سهر ده کرد. فرۆشیاره که ی له مه پ
 خۆمان، له خۆشیا سوور ده بووه وه، چاوه خه والوه کانی
 پرشنگیان ددها و ئاهیکی هه لده کیشا و ده یگوت : - ئه وانه
 ده ژین. ئه وه ژیا نه! منیش تا ئیواری پهنج ده دم.
 پیره میزد، به ده نگیکی نه وی ده لیت:

- هه رکه سه وه ده ر و چاره نووسیکی هه یه. یه کیک
 فریشته کان، به مقهستی زیرین چاره نووسیان بریوه ته وه و
 یه کیک شه ی تان به ته ورداس چاره نووسیان داتاشیوه.

وا دیاربوو ئه م پیره میزده توکمه یه هه موو شتیک ده زانیت
 و ئاگای له ژیا نی هه موو شاره که یه، هه موو رازو نه ئینییه کی
 بازرگانان، فه رمان به ران و روحانیان و پیشه وه ران ده زانیت..
 چاوه کانی تیژ ده تگوت چاوی هه لۆن، خه سله تی گورگ و
 پیوی تیا بوو. پر به دل هه زم ده کرد، سه ربکه مه سه ری و
 توورپی بکه م، به لام بیه وده. به لام ئه و زۆر له سه ره وه، زۆر
 له دووره وه، وه کو ئه وه ی له پشت مژ و دوومانه وه سه یری
 من بکات، به و ئاوا یه سه یری ده کردم. قه له می ده ست و پیم
 ده شکا. وام وینا ده کرد له سه ر هه لدی ریک راوه ستاوه و
 هه رکه سینک توخنی بکه ویت، هه لده دی ریت و له هه وت شوینه وه
 ملی ده شکیت. هه ستم ده کرد شتیکی هاوبهش له نیوان ئه و و
 یاکوف شوموفدا هه یه.

فرۆشیاره که ی ئیمه، مه فتوونی زیره کی کابرای پیره میزد
 بوو، چ له پوو و چ له پاشمله ئه وه ی نه ده شارده وه. به لام

هه‌ندیجار ئه‌میش وه‌کو من هه‌زیده‌کرد توو‌په‌ی بکات و پتی
پا‌بویری.

جاریک به دهم مؤ‌په‌یه‌که‌وه، به پیره‌میزده‌که‌ی گوت : - که
پیاویکی فیل‌بازی خاپینۆکیت!

یارۆی پیره‌میزد، به دهم قاقایه‌کی خاوه‌وه گوتی:
- ته‌نیا خودا خاپینۆک نییه و خه‌لکی فریو نه‌داوه! به‌لام
ئیمه‌مانان هر هه‌موومان، به فریودانی گه‌وجان ده‌ژین. ئه‌گه‌ر
نه‌توانی پیاویکی گه‌وج بخه‌له‌تینی بۆچی باشیت، گه‌وج بۆ
خه‌له‌تان‌ن نه‌بن بۆچی باشه؟

فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌پ خۆمان زۆر تووره‌ بوو، گوتی:
- جووتیاران هه‌موویان گه‌وج نین بازرگانان له‌وانه‌وه
دروست بوون!

- ئیمه‌ باسی ئه‌وانه‌ ناکه‌ین که بوون به بازرگان. گه‌وجان
هه‌رگیز نابن به دز. گه‌وجان ئه‌ولیان، می‌شک له‌سه‌ریاندا نییه..
پیره‌میزده‌که به کاوه‌خۆ قسه‌ی ده‌کرد. له‌ که‌سیک ده‌چوو
له‌ سه‌ر گردۆلکه‌ گلێکی ناوه‌ندی زه‌لکاویک وه‌ستابیت.
په‌ستکردن و بیزار کردنی مه‌حال بوو، ئیدی یان توو‌په‌ بوونی
له‌ مه‌زه‌بدا نه‌بوو، یان ده‌یتوانی زۆرچاک توو‌په‌بوونی خۆیم
لێ‌بشاریته‌وه.

به‌لام زۆرجار هه‌ولی ده‌دا توو‌په‌م بکات، دهم و‌چاوی لێ‌م
نزیک ده‌کرده‌وه، به دهم پێکه‌نینه‌وه‌ ڤدینه‌که‌ی سه‌مای ده‌کرد
وده‌یگوت : - پێم بلێ ئه‌و نووسه‌ره‌ فهرنسیه‌ ناوی چیه‌،
بونتۆس؟

شیوازی، شیواندنی ناوه‌کانیم زۆر له‌ لا گران بوو، زۆر
توو‌په‌ و په‌ستی ده‌کردم، به‌لام خۆم کۆنترۆل ده‌کرد و وه‌لام
ده‌دایه‌وه : - بونسون دی تیرال.
- هه‌واداری کێیه؟

- گهوج مه به.. خۆتو مندال نیت،
 - ههق به تزیه، من مندال نیم. ئهوه چیه دهخوینیتهوه؟
 - یهفریم سیرین.
 - کێ باشتر دهنووسیت - چیرۆکنووسان یان ئهوه؟
 وهلام نه دایه وه.
 دووباره گوئی: - چیرۆکنووسان به زۆری دهبراره ی چی
 دهنووسن؟
 - دهبراره ی هه موو رووداو و بویه رهکانی دنیا.
 - دهبراره ی سهگ و ئه سپانیش؟
 فرۆشیاره که ی له مه پ خۆمان له قاقای پیکه نینی دا، زۆر
 توو په بووم، زۆر به زهحمهت خۆم پێ کۆنترۆل کرا. خۆ
 ئه گهر شوینه کهم به جێ هێشتبا ئه وا فرۆشیاره که ی خۆمان به
 گویندا دهچاندنم: - بۆ کوێ دهپۆی؟
 یارۆی پیره میترد، بهردهوام بوو له سه ر تاقیکردنه وه ی
 پاده ی سه بر و هه داری من:
 - ته مه شا، وه ره ئه م مه ته له هه لیینه سه ر درێژ: ئه گهر
 هه زار به شه ری پووت و قووت له به رده ما بێ، پێنج سه د ژن و
 پێنج سه د پیاو، ئاده م و هه واشیان له نێودا بیت، چون ئاده م و
 هه وایان تیا ده ناسیته وه؟
 زمانم به ند ده بیت، دوا ی ماوه یه کی که م به پراویژیک ی
 سه رکه و تووانه ده لیت:
 - گه وجه گیان! خوا دروستی کردوون به بیته وه ی له دایک
 ببن، مانای وایه ده بی ناوکیان نه بیت! به وه دا ده ناسرینه وه.
 پیره میترد ژماره یه کی زۆری له و مه ته لانه ئه زبه ر بوو و
 منی پێ توو په ده کرد.
 له پۆژانی یه که می ده ست به کاربو ونمه وه له فرۆشگا که دا،
 بابه ت و سه ره به وردی هه ندیک له و چیرۆکه نه م، که

خویندبوومنه و بۆ یارۆی فرۆشیار گنڤاپیه وه، که پاشان لهو کارهم ژیان بوومه وه. چونکه فرۆشیاره که، به بهرچاومی منه وه، وهکو نه وهی بیهوئ گالته م پتیکات، بۆ پیوتر فاسیلیفیچی دهگنڤانه وه به ئاره زووی خوئی دهستکاری دهکردن و دهی شیواندن و شهرح و شروقهی بن پهرده و بن ئه دهبانهی بۆ دهکردن. کابرای پیره میردیش بۆی دهسهنده وه به پرسیارین ناشیرین و بازاری و بن ئه دهبانه هیندهی دی چه شهی دهکرد. ئیدی به دوو قوئی به زمانه پیسه کانیان کاراکتر و قاره مانه خوشه ویست و دلخوازه کانی میان له که دار و عه ییدار دهکرد، له وانه : ئۆجینی گراند، لودمیلا و، هینری چواره م.

ئیدی بۆم به دیارکهوت که ئه مانه له بیزاری خویان و بۆ کات به سهر بردن ئه و قسانه دهکهن. به لام و پرای ئه وهش ئه و په فتاره ی ئه وانم له دل گران بوو. ئه مانه له و به رازانه دهچوون که خوویان به پوخله واته وه گرتیت و لووتیان دهژهنیه قورپا و وزبلدانانه وه، عه یب و عار و پسوایی خه لکیان دهردینا و به ئاو و تاو و به له زه ته وه له قاویان ده دا و ده یانگنڤاپیه وه، ئیدی ئه مانه له به غیلی و هه سوودی خویاندا چاویان به راییه نه ده دا جوانی هه ندی ژیان و که سایه تی بدین، بۆیه به بوختان و ئیفترا ناویان ده زپاندن و عه ییداریان دهکردن. به ئه قلی نو قسانی من، هه موو خه لکی، هه موو خه لکی ئه م کوچه و بازا ره بازرگانیه، له کارمه ندانیه وه بیگره تا ئاغا و شاگردانی، ژیانیکی زۆر هیچیان به سهر ده برد، له زه تیان له فرو فیلان و خاپاندنی خه لک و خوا ده بینی. بۆ نمونه ئه گهر جووتیاریک بۆ یه که مجار پئی بکه و تبایه شار و پرسیارى شوینیکی کردبا، پیک ئه دره سیکی پیچه وانه یان پتده گوت. ئیدی

ئەم چەواشەكارىيە بووبو بە بەشىك لە ژيانيان، ھەموو سەر گەرمەكيان بریتی بوو لە قسەين بازارپی و شەھوانی ئەوتو کە بنیادەم دلی لیتی تیک ھەلدەھات، ئەمە جگە لە ھەردەم ئازارییان.. بەلام ئەم پەفتارو ئەتوارانەیان، ئەوەندە دووبارە بووبوووە کە تەواو سوایبوو و کەس بە سەرگەرمی نەدەزانی.

ھەندێجار بازەرگانیان دوو مشکیان دەگرت، کلکیان بەیەکەو دەبەستن و بەھەول و تەقەلا و شەپی ئەو حیوانە بەستەزمانانە پێدەکەنین، ھەندێجار بۆ ئەوێ سەرگەرمییەکیان بگەینە لوتکە، ئەوتیان بەو حیوانە بەستەزمانانە دەکرد و ئاگریان تی بەردەدان. ھەندێجار تەنەکەییەکیان لە کلکی سەگیکی داماو دەبەست و سەگی بەستەزمان، بە دەم قورسکاندنەو غاری دەدا و تەق و ھۆپی تەنەکە دەنیای پر دەکرد و خەلکەکە لە پێکەنینا دەبوورانەو.

زۆر کاری دیکە لەم بە ناو سوعبەتانەیان دەکرد، وەکو ئەو بوو ھەموو خەلکی - بەتایبەتی ئەو جووتیارانە لە گوندەو دەھاتن - بۆ گالتە و پابواردنی دووکاندارانی ئەم گوزەرە بازەرگانیە دروست بوون.

بازەرگان و شاگردەکانیان ھەمیشە لە دەرفەتیک دەگەپان یەکیکیان دەست بکەوێ و ئەزیەتی بدەن و پیتی پابوێرن و بیکەن بە گەپچاری خۆیان. ئەوێ بۆ من و بەلای منەو سەیر بوو، ئەو بوو لە ھەموو ئەو کتێبانەدا کە تا ئێستا خوێندبوومەو، کەم و زۆر باسی ئەو داب و نەریتانە، کە بەو پادەییە زۆرو باو بوون، نەکرابوو و ئەمەم بە ھەموو شەڕی بێ ئینسافانە دەزانی. یەکیک لەم بەناو شۆخی و سەرگەرمیانە لە گوزەرەکەدا، زۆری پەست کردم.

له دووکانیکی خوری ولباد فرۆشیدا که پښک که وتبووه ژیر
دووکانه که ی ئیمه وه کریکار پښک هه بوو، له سه رانسه ری
بازاره که ی خواره وه، به زورخوری و نهوسنی ناوبانگی پوویی
بوو. خاوه نی دووکانه که، وه کو چۆن خه لکانیک خه به دپی
سه که کانیا ن یا ن خوشبه زی ئه سپه کانیا نه وه پاده نه ن، به و
ئاوایه خوی به پرخوری و نهوسنی شاگرد و کریکاره که یه وه
پاده نا. زورجار له گه ل دراوسنیکانیا گریوی ده کرد:

- کی گریو له سه ر ده پو بلان ده کات؟ من ئاماده م گریو
ده گه ل هه ر که سیکا بکه م که میشا ده توانی له ماوه ی دوو
سه عاتدا پینچ کیلو گۆشتی به راز بخوات!
هه له به ته که س گومانی له و توانایه ی میشا نه بوو. بۆیه
ده یانگوت:

- ئیمه گریو ناکه ی ن. به لام ئاماده ی ن گۆشته که بکړین، به و
مه رجه ی به به رچاوی خۆمانه وه بیخوات.
- به لام پینچ کیلویه که ده بی نه رمه ی پروت بی، ئیسقانی
تیا نه بیت!

ئیدی ماوه یه کی زور هه ر بۆ بیتاقه تی باسی گریوه که یان
ده کرد، تا ئه نجام له عه ماره تاریکه که وه، کوپیکی لاوا، پدین
تاشراو، گۆنا زه ق، به خه و پالتویه کی دریزه وه که هه ر پرژاله
خوری بوو و قایشیکی سووری له سه ر به ستبوو، سه رکه وته
سه ره وه، به ریزه وه کلاوه که ی له سه ری داگرت، چاوه به قولا
چوه کهانی بریه پوخساره خه و داهیتزراو و سورفل و
پیشنه که ی وه ستای.

وه ستا که ی لیتی پرسى:- ده توانی ئه م گۆشته بخۆیت؟
میشا، به ده نگیکی ناسک و، به نه زا که ته وه گوتی :-
به چه ندی؟
- به دوو سه عات.

- زهحهته!

- بۆتۆ زهحهته نيه!

ميشا دهليت: - دهتوانن دوو بيرهشى بخه نه سه ر؟

وهستا دهليت: - دهى. دهست پتيكه!

وهستا به فيزه وه ئاورپ له دراوستيكاني ده داته وه دهليت:

- وان نه زانن برسيه تى ها. نه خير، ئه م به يانييه يه ك كيلو

نانى خواردوو، نيوه پۆش فراينيكي چه وري خواردوو..

ئيدى گۆشته كه دپنن، كۆمه ليك ته مه شافان خپ ده بنه وه،

هر هه موويان بازركاني كارامه و به ئه زمونن، هه موو

خويان له پالتوى زستانه ي ئه ستوره وه پتچاوه له به رميل

ده چن، خه لكانيكن ورگن، ده م وچاو قه له و، چاويان له به ر

گۆشت به ئاسته م دياره، هه موو خه والوو وبيزار ديارن.

دهستان له ئاسينه ده ليه كانياندا شاردوو ته وه ده وري

كوپه زۆرخۆره كه يان داوه كه چه قويه ك و نانتيكي جوى

به دهسته وه يه. كوپه كه، دواى ئه وه ي چه ند جاريك بله ز

نيشانه ي خاچ ده كيشيت، له سه ر فه رده يه ك خورى

داده نيشيت، گۆشته كه له سه ر سه ندووقيني دارين داده نيت و

به تامه زرؤيه وه ته مه شاي ده كات. ئه وجا پارچه يه كي ته نك و

بچووك له نانه كه و پارچه يه كي ئه ستور و گه وره له

گۆشته كه ده بريت. ده يكات به بابۆله و به هه ردوو دهستان بۆ

ده مى به رز ده كاته وه. به زمانه درپژه كه ي ليوه له رزۆكه كاني

ده ليشيته وه، وه كو سه گ ددانه ورده كاني به ديار ده خات،

ئه نجام وه كو سه گ قه پ له بابۆله كه ي ده گريت.

- ئه وه ده ستي پتكرد!

- سه عات بگرنه وه!

هه موو چاو ده بېرته پوخساری کوپړه پرخور،
شه ویلاگه کانی، جووله ی گوچکه کانی، هلکشان و داشکانی
چه ناگه ی، ناو به ناو به گوئی یه کدا ده چپتن.

- وهکو ورچ پارووه که ی ده جویت!

- قهت ورچت دیوه چۆن خواردن ده خوات؟

- تو له جهنگه لان ژیاویت؟ نه وه هر قسه یه کی باوی سر
زارانه که ده لین: وهکو ورچ پارووه که ی ده جویت.

- قسه و پنده که ده لیت: وهکو به راز پارو ده جویت.

- به راز گوشتی به راز ناخوات.

به بیتامی پنده که نن. یه کیک له فلهسه فله پسه کان ده لیت:

- به راز هه موو شتیک ده خوات.. ته نانهت زوپیه تی خوی،
یان خوشکی خوشی ده خوات..

کوپړه پرخور، بهر بهر پوخساری سوور هله ده که پیت،
گوچکه کانی شین ده بنه وه، چاو به قوولا چووه کانی زهق
ده بنه وه هه ناسه ی ته نگ ده بیت، به لام چه ناگه ی به رده وام
ده جویت. خله که هانیده ده ن: - میشا، له زیکه.. کاته که ت
خه ریکه ته واو ده بیت.

نیگایه کی نیگه رانی پاشماوه ی گزسته که ده کات، فرتیک له
بیره که ده دات و له سر خواردنی خوی به رده وام ده بیت.
ناپړاکه زیاتر هله ده چن و دینه جوش، هه رتاو نا تاوئ
ته مه شای سه عاته که ی، وه ستا که ی میشا ده که ن و یه کدی
ناگادار ده که نه وه:

- وریابه، میلی سه عاته که نه باته دواوه. هه قه سه عاته که ی
لنوه ربگرین.

- باش چاودیری میشا بکه، له وه یه به شیک له گزسته که
بخاته ئاسینی کراسه که یه وه!

- ناتوانی هه موو گۆشته که له کاته دیاریکراوه که دا بخوات!
وهستا که میشا، به متمانه وه هاوار دهکات:
- من ئاماده م له سه ر بیست و پینچ پۆبل گریو بکه م! میشا
گیان قسه م له عاردی نه دهیت!
ئاماده بووان، هانی دهدهن، به لام کهسیان نه چوونه ژیر
باری گریوه که. میشا له سه ر خواردنی خوی بهرده وام دهیت،
دهم وچاوی وهکو ئه و گۆشته ی که خه ریک بوو دهیخوارد،
سسوور بووه وه، که پوووه تیژه که ی ده ی فیشکاند.
ته مه شا کردنه که ی زۆر ترسناک بوو، وام ویناده کرد، له هه ر
ئان و ساتیکا، له هه ر پۆنی گریان بدات و هاوار بکات: '
خه لکینه مه عز بوخوا به زه ییه کتان پیندا بیته وه! '
یان له به رپیی ئاپۆرای خه لکه که دا بکه ویت و حه یاتی له به ر
بپیت و ده می پپیت له گۆشتی قووت نه دراو.
ئه نجام میشا، گۆشته که ی ته واو کرد، ئاو پیکی لای
خه لکه که ی دایه وه و به هانکه هانک گوتی :- قومی ئاوم بده نی.
وهستا که ی ته مه شای سه عات دهکات و، له بن لیوانه وه
ده لیت:

- هه رامزاده یه چوار خوله ک دواکه وت..
- مخابن، گریوه که مان قبول نه ده کرد. ده نا ده تدۆراند.
- به لام، نکولی له توانای ئه م کوپه ناکریت!
- شوینی ئه و سیرکه نه ک ئیره.
- خواش به هره ی سه یر به هه ندی که سان ده دات!
- باشه، با چایه ک بخۆینه وه، ئی؟
ئیدی وهکو پیزه که شتی که ی گه وره به ره و باره که نشیو
ده بنه وه.

له دلی خوما ده مگوت باشه ئه م هه موو خه لکه زه لامه
بژچی له ده وری ئه و گهنجه کلۆله خپ ده بنه وه، چ له زه تیک له
دیمه نی ئه و هه موو خواردنه به زیانه ده بینن؟

دالان و گوزهری بازارکه تهنگ و دریژ و تاریک بوو،
یه کپارچه باله ی خوری، که ولی به رخ، پته، پیلای لیباد، زینی
ئه سپان بوو. به سه لبه ند و سه نگ فهرش، له شه قامه که به رز
کرا بووه وه. زۆر پیس و شینواو بوو، له کونیا دا پرزابوو، له ته پ
وتۆزی شه قامه که یا په ش هه لکه پابوو. په نگه هه زاران جار
خشته کان و درزی به ینی خشته کانم ژمارد بن و ئیستاش له
زه ینمدا ماون.

په یښنگان، به ئه سپایی به سه ر شوسته که دا ده پویشن،
عه ره بانه ی که ل و په ل وکالا و عه ره بانه ی نه فه ران، خاوتر له
په یواره کان به سه ر جاده که دا ده پویشن. له کوتایی په یگا که دا
مه یدانیک هه بوو، هه ر چوار نکالی دوو کان بوو که به خشتی
سوور دروست کرا بوون، هه ر دوو کانیک، له دوو قات په یکه اتبوو.
ئیدی ئه م مه یدانه پر بوو له سه ندووقی به تال، له پووش و
په لاش، هه ژگ و بژال، هه ر هه مووی له که ل به فره یکی
په یخوستی په یسدا تیکه ل بوو بوون.

هه ر هه موو ئه م شتانه، به خه لکه که وه، به ئه سه په کانه وه،
واده اته به رچاو له جینی خو ناجولین و به زنجیرین نادیار و
په نهان به ستراونه ته وه به ده وری یه ک شویندا ده خو لینه وه.
هه ستم ده کرد، ژیان لیره دا، گه ییوه ته ئاستی لال بوون، فره ی
لنوه نایه ت. چه رخی گالیسه که کان جیره جیره به سه ر به فردا
ده خزین، ده رگای دوو کانسان، شه ق به یه کا ده درین، کیک
وشیرینی فره شان، بانگه واز بق کالاکانیان ده که ن، به لام ده نگه
به شه رییه کان، هینده خه مناک و مردوو و هاوشیوه ن، پیاو
حه زناکات گوئی لینیان بیت.

زەنگى كلىساكان تازىەبارانە لىتيان دەدا. قەتاقەت دەنگە ترسناك و خەمناكەكانىانم لە بىر ناچنەو. ئەم دەنگە لە بەيانىيەو تا ئىوارى، لە ئاسمانى گوزەر و بازارەكەدا دەزرىنگايەو و بەلى بەسەر ھەموو ھەست و سۆزىكى بەشەردا دەكىشا.

بىزارىيەكى سارد و سىر و تاقەتبەر، لە ھەموو شتىكەو پىرشنكى دەدا - لە زەويىيەو، لە بەفرى كەلەكەبووى سەر بانەكانەو، لە خشتى سوورى دىوارى خانوو و بىناكانەو. بىزارى لە دووكەلى دووكەلكىشە پەشەكانەو، بە نزمى لە ئاسمانى كەوھىيى و چۆلەو دادەخزى. بىزارى لە لمۆزى ئەسپان و كونە كەپووى خەلكىيەو شەپۆلى دەدا. ئەم بازارە بۆنىكى تايبەتى ھەبوو - بۆنى تووند وتىژى قورسى ئارەقە، بۆنى پىو، دووكەل، بۆنى زەيت و كارگى سوورەوكرائ. ئىدى پىاو گىژدەبوو، تووشى جۆرە ژەھراوى بوونىك دەبوويت، حەزت دەكرد چاوت بنوقىنىت، تا دەمت دەگرى ھاوار بكەى، بەلەز خۆت بگەيەنیتە نزیكتىرین دىوار تا سەرى خۆتى پىدا بكىشىت.

زۆرجار لە سەر وسىماى قەلەوى بازىرگەكان ورد دەبوومەو، دەموچاویان گۆشتن و سوور، خەوالوو بوو. زۆرجار كە باویشكىان دەدا، رىك لەو ماسیانە دەچوون كە فرى دەدرانە كەناران و دەمە داچەقىيان پىدەكەوت.

لە وەرزی زستاندا كاسبى و بازىرگانی كەساد بوو، چاوى بازىرگەكان ئەو پىرشنك و گەشىيەى ھاوینانىان نەدەما. پالتو قورسەكانیان جوولەى لە بەر دەبرىن و لە عاردى دەچەقاندن. بە بىتاقەتییەو قسانیان دەكرد، لەیەكدى تووپە دەبوون و بەیەكدى دا ھەلدەشاخان - ھەموو شتىكىان دەكرد بۆ ئەوھى بۆیەكتىر بىسەلمىنن كە ھەن، زندوون!

به پوونی ده‌مبینی هه‌ره‌موویان له ژێر باری ئه‌و
بێزارییه‌دا که دایگرتبوون، ده‌توانه‌وه، وای بۆ ده‌چووم هه‌موو
سه‌رگه‌رمیه‌ ناخۆش و بێماناکانیان، ته‌نیا هه‌ولیکه‌ بۆ
په‌وانده‌وه‌ی ئه‌و بێزارییه‌.

هه‌ندیجار، ئه‌م باب‌ه‌ته‌م له‌ گه‌ل پپوتر فاسیلیفچه‌دا باسده‌کرد.
به‌ شتیه‌یه‌کی گشتی هه‌لوێستی له‌گه‌ل مندا سارد و ته‌وسامیز
بوو، به‌لام وێرای ئه‌وه‌ش، پێی خوشبوو که‌ هه‌زم له‌ کتێبانه‌،
ناو به‌ ناو به‌جدی ته‌مه‌شای ده‌کردم.

جاریک پێمگوت : - من شتوای ژیا‌نی بازرگانانم به‌ دل
نییه‌.

له‌ کاتیکا به‌شیک له‌ پدیتی له‌ قامکیه‌وه‌ ده‌ئالاند، پرسى:
- باشه‌ تو‌ چو‌زانی چو‌ن ده‌ژین؟ هاتو‌چۆیان ده‌که‌یت؟ ئێره‌
شه‌قامه‌ گیانه‌، خه‌لکی له‌ شه‌قامانا ناژین. له‌ شه‌قاما بازرگانی
ده‌کن، یان به‌ز پێیدا تیده‌په‌پین و بۆمال ده‌پۆنه‌وه‌. خه‌لکی له
جاده‌ و باندا به‌رواله‌ت و جل و به‌رگه‌کانیا‌نه‌وه‌ یه‌کدی ده‌بینن،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناتوانین حه‌قیقه‌تیان له‌ ژێر پواله‌ت و جل و
به‌رگه‌کانیا‌نه‌وه‌ بناسین. پیاو ته‌نیا له‌ مالی خۆیدا به‌ ئاشکرا
ده‌ژی، ئیدی ژیا‌نی چو‌ن ده‌بن و چۆنه‌؟ ئه‌مه‌یان به‌ ئاسانی
نازانریت.

- به‌لام بیرکردنه‌وه‌یان چ له‌ ماله‌وه‌ وچ لێره‌ هه‌مان
بیرکردنه‌وه‌ و هه‌زینه‌.

یارو‌ی پیره‌مێرد مۆره‌یه‌کی لێکردم و به‌ پقه‌وه‌ گوتی:
- کێ ده‌زانی دراوسێکه‌ی بیر له‌چی ده‌کاته‌وه‌؟ بیر
وه‌زان، به‌قه‌ولی پێشینیان وه‌کو ئه‌سپێیه‌، له‌ ژماردن نایه‌ت.
له‌وه‌یه‌ که‌سێک که‌ ده‌گاته‌ ماله‌وه‌، بکه‌وێته‌ سه‌ر چۆکان، یان
به‌ده‌م گریانه‌وه‌ نوێژ دابه‌ستن و بکه‌وێته‌ لاقه‌ و پارانه‌وه‌ :
خودایا لیم ببووره‌، چونکه‌ له‌ پوژی پیرۆزی تۆدا خه‌تا و

گوناحم کردووہ! "لەوہیە ماله‌که‌ی بۆ ئێو بییت بە دێریک و
 بەتەنیا لەگەڵ خوادا بژی. هەر جالجالۆکه‌یه‌ک (جۆلاتەنە)
 گۆشە‌یه‌کی تایبەتی خۆی هەیه، داوی خۆت بته‌نە..
 که بەجەدی قسانی بکردبا، دەنگی قوولتر دەبوو، وەکو ئێو
 بوو نەیتییەکی گەورەم بۆ بدرکێنیت.

- تۆ زۆر گەنگە‌شان دەکه‌یت، تۆ هیشتا مندالیت، ئێم کاره
 بۆ تۆ هیشتا زوو. پیاو لەم تەمەنە‌ی تۆدا نابێ بە ئەقل بژی،
 بەلکو بەچاو بژی. بە گۆتە‌یه‌کی دی تەمەشا بکه. شت بخه
 زەینی خۆتو، بەلام زمانت بگره. ئەقل و ئاوێز تایبەتە بە
 کارکردن، وەکو چۆن ئیمان تایبەتە بە ڕوح! که بە که‌سیک
 دەگوترێ کتیبان بخوینەو، دەبێ ئێو بزانیت که هەموو
 شتیکی سنووری خۆی هەیه. هەندێ که‌س، بە‌پادەیه‌ک خو
 دەدەنە خویندەو که ئەقلیان لە دەست دەدەن، که خۆای
 خۆیان لە دەست دەدەن..

بەجۆرێ قسانی دەکرد وام وینا دەکرد که مەحاله‌ بمریت.
 تەسەورم نەدەکرد بگۆریت یان پیر بییت، حەزی دەکرد بە
 سەرھات و حیکایەتی بازرگانان یان دزان یان ئێو قەلبە‌زەنانە
 (قەلبە‌زەن : که‌سێ که پاره‌ی زەغەل دروست دەکات)
 بگێریتەو که ناو و ناوبانگیان دەرکردبوو. گەلێک لەو حیکایەت
 و سەربوووانەم لە بابامو و بیستبوو، بەلام بابام لەم باشتری
 دەگێرانەو. بەلام بیروکە‌ی چیرۆک و حیکایەتە‌کان هەمیشە
 هەر هەمان ناوێک و بیروکە‌ بوو: سەرۆت و سامان
 هەمیشە لە ڕیگای فرۆفیل و تەلە‌که‌بازییەو بە دەست دەهات،
 فرۆفیل لە خوا ولە‌خە‌لکی. پیوتر فاسیلیفیچ هیچ خۆشە‌یستی
 و مەحە‌بتیکی سەبارەت بە بە‌شەر نەبوو، بەلام بەو پە‌ری
 میرە‌بانی و خۆشە‌یستیەو باسی خۆدای دەکرد. که باسی
 خۆدای دەکرد، چاوانی دادە‌خستن و هەناسە‌ی لە خۆ دە‌ب‌ری.

- تەمەشا خەلکی چۆن خوای خویان دەخاپینن، بەلام
خواوەند یەسوع دەیانبینی و بۆیان دەگری: "ئوف، گەلەکم،
گەلەکم، ئەی گەلە داماوەکم. دۆزەخ چاوەرپوانتانە!"
جاریک زاتم وەبەر خۆنا و پیتەگوت: - خۆ تۆش
جووتیاران دەخەلەتینی..

تووڕە نەبوو، بەلکو گوتی:

- ئم. من لە چاو خەلکیا زۆر باشم! ئەوەی من دەیکەم،
شتیکێ ئەوتۆ نییە، ئەو پەڕی سێ یان پینچ پۆبلیکم لەوکارە
دەست دەکەوێت - کە ئەمە ناکاتە هیچ.

کە ببینایە خەریکی خۆیندەنەو، کتێبەکەی لە دەستم
دەسەند و بە پڕدییەو پرسیاری ناوەرۆکەکەی لێدەکردم.
بەجۆرە حەپەسانیکێ گومانامیزەو ئاوپێ لە فرۆشیارەکەی
لەمە پێتمە دەدایەو: - تەمەشاکە.. ئەم مەیموونە چکۆلەیه لە
کتێبان تێدەگات!

ئەوجا ئاوپێ لای من دەداتەو و هەندێ ئامۆژگاریم
دەکات کە نایەتە لەبیرکردن:

- گوێ لەم قسانەیی من بگرە - زۆر سوودی
لێوەردەگرت! دوو قەشە هەبوون، هەردووکیان ناویان
کیریلوس بوو. یەکیکیان قەشەباشی ئەسکەندەریە و دووەمیان
قەشەباشی قودس بوو. یەکیکیان دژایەتی خوانەناسی نەعلەتی
"نەتوریوس" ی دەکرد، ئەم نەتوریوسە نەگریسە، دەنگۆی
ئەوەی بلاوەکردەو کە گواپە پاکیزە، ئافەرەتیکێ ئەم دنیای
فانیەیه و هیچی دی، ، بۆیه هەرگیز ناتوانی خودای بییت.
بەلکو ئێسانیکێ بوو بەناوی مەسیح و مەسیح فەریارەسی
جیهانە، ئیدی بەم پێوەدانگە، ناتوانین پێی بلین دایکی خوا،
بەلکو دایکی مەسیح. تێدەگە؟ ئەمە کوفرگۆییە. بەلام
کیریلوسەکە قودس، دژایەتی خوانەناس ئەریوسی کرد..

پټم سهير بوو که ټو هه موو زانياريبه ی له مه پ ميژووی
مه سيحيه ت هه بوو، دهسته نهرم و ناسکه کانی به پرديندا دينا
و ، به خق هه لکيشانه وه ده يگوت:

- من له م مه سه لانه دا جه نه پالم. له جه ځنی سيانه ی پيروزا
چووم بز مفسکو تا زماني ژه هر پڙيني موريده
پوشن بيره کانی، نيکون به قه شه وزانايانېانه وه ده مکوت بکه م.
گه نگه شه م ده گه ل زاناترين زاناياندا کرد. ته نانه ت يه کيکيان،
به رگه ی زماني مني نه گرت و که پووی پڅا. جا بيهينه به رچاوی
خوت!

گوناکانی ټال بوونه وه و چاوه کانی پرشنګيان دا.
ديار بوو ټم لووت پڅانه ی به گه وره ترين سه رکه وتنی
څيانی خوی ده زانی، ياقووتيکی پرشنګدار بوو له تاجه
زيرينه که ی سه رفرانيزيه کانيا. به پاويزيکی سه رکه وتوانه
باسی ده کرد:

- گه نجیکی قوز بوو، به که پووی خويناويه وه له سه ر
مينه به رکه وه ستابوو، ييئو ه ی به خوی بزانی چ
شه رمه زاريبه کی به سه ردا هاتوه. ده تگوت شيزی توو پره يه،
دهنگی له دهنگی زلی زهنگان ده چوو. منيش هر سا نا ساتي،
به خه نجه ری په يف و وشه دام ده دوريه وه.. ئیدی ټو
هاتبووه جوش و هه څده هه څده کوفر گوييه کانی خوی
هه لده پرشت.. به جوړی گهرم بوو بوو به ټامان و زامان سارد
نه ده بوو وه. به راستی پوڅانينکی مه زن بوو!

هه ندي پياوانی روحانی دیکه ش. يه کيک له وانه باخومی
بوو، پياويک بوو قه لو، ورگن، يه که له چاو، پوخسار داهيزراو،
منگن، هه ميشه پالتويه کی کونی چه وری له بهر ده کرد. يه کيکی
دی پيره ميژيک بوو به نيوی لوکيان، ټمه پيوه له يه کی لاوازی
مشک ټاسا بوو، به لام دلپاک و به گوپ بوو. هه ميشه که سيکی

له گهلدا بوو چوارشانه، پروگرژ ومون، زياتر له
عربانچپه كې تووړه دهچوو، پډينى رهش، سيمای وشك
ونهگور دياربوو.

نهمانه، هميشه كتيبى كون، نيكونان و بوخوردان و
نامنين كليسايبان پنده فروشتين. ناوبه ناو كه سانى ديكه يان -
چ پيره ميړد و چ پيره ژنانى نه و بهرى فولگيان له گهل خدا دينا
- نه وانيس شتى فروته نيان بډ دينان. نه گهر مامه له و
سه ودايه كه مان سهرى بگرتايه، له قهراخ نووسينگه كه دا وهكو
كه له بابين سهر ديواران هله دنيستن، چايان به كيك و
شيرينه مهنى و مرهباى ميوه وه دهخوارد و باسى زولم و زور
و غه درى كليسا نيكونيه كانيان دهكرد. بډ نمونه ماليك
تهحه پى كراوه، هموو كتيبېه پيروزه كانى بردراوه، يان
په رستگه يه كه له لايه ن پولي سه وه داخراوه و هموو
په رستكاره كانى ناويان به تومه تى بن پى كردنى ماده ي سه د
وسى ۱۰۲ داوه به دادگا.

سهرى زمان و بنى زمانيان ماده ي سه د وسى بوو. به لام
به نه به دلى ثامازهيان بډ دهكرد، وهكو نه وه ي شتيكى حه تمي
بى و هيچ چاريكى نه بى، ئيدى زستان يه كه چار
سه خته ووتواو.

وشه و زاراوېن پوليس، پشكنين، زندان، دادگا و سيبريا -
له و وشانه بوون كه دههاتنه سهر باسى كول وكوفانى ثابنى
خويان له دهميان نه ده بېرا - كه گويم له و وشانه يان ده بوو،
خهريك بوو ناگرم تى به رده بوو بويان. ئيدى زور به زهيم به و
پيره ميړانه دا دههاتوه. نه و كتيبانه ي خويندبو ومنه وه فيرى
نه وه يان كردبووم دل به ندى نازايه تى مؤرالى نه و كه سانه بم كه
له پيتاوى وه ديهيتانى ثامانجه كانى خوياندا كوليان نه ده دا.

ئىدى گويم بهو كىماسىيە شەخسىيەتە نەدەدا، كە لە بانگخووانى ئىمانى كۆندە ھەبوو، دلبەندى ئەو سەبەر وتەھەموولەيان بووم كە ئىمانىكى بىتەو ونەگۆپى لە پىشتەو ھەبوو، دلبەندى تەھەموولى ئەو ئازار و ناخۇشيانەيان بووم كە لە پىتاوى ئەم مەسەلەيەدا دەيان چەشت.

پاشان، لە ئەنجامى ھەلس و كەوت و دىدارم لەگەل ژمارەيەكى زۆر لەو خەلكانە، چ پۇشنىبىرەكانيان و چ خەلكە سادە و ساكارەكانيان، بۆم بە دياركەوت، كە سەبەر ھەدارى ئەو خەلكە، دياردەيەكى نەرىنىيە و زادەي سەرگەردانى و چەقبەستەن و نەگۆپى خەلكەكەيە، و كەمترىن مەيل و ئارەزووى پىششەچوونيان نىيە، كەوتبەوونە داو و تۆپى كۆمەلىك وشە و زاراوەي نەزۆك و چەمكى سواو و پواو ھە. ئىدى ھىچ توانايەكى گەشەكردن و پەرەسەندەن و ئايندەخووانى لە لا نەمابوو. ئەگەر لە ناكاوا ئازاد ببوونايە بە شىتو ھەيەكى مىكانىكى، ھەكو تاوئىرىك لە لوتكە و زەنارى چىاو ھە غەل بىيەتەو، بەو ئاوايە غەل دەبوونەو ھە ھەلدەدەيران. ئەمانە ئەسەر و دىلى كۆمەلىك ھەز و بىرى مردوو بوون، ھەمىشە بۆ دواو ھە دەبەردەن، تووشى نەخۇشى خۆدئازار بووبوون، لەزەتەيان لە عەزاب و چەوسانەو ھەي خۆيان دەبينى. ئەگەر عەزابيان لە سەر نەبوايە، گومانيان لە بوونى خۆيان دەكرد، ھەكو چۆن بايەكى تووند لە پۆژىكى خۇشا، ھەوران رادەمالىت و بە ئاسمانەو نامىتن، بەو ئاوايە دەپەوينەو ھە نەدەمان.

بىگومان ئەو ئىمان و باو ھەي كە ئەوان ئامادەبوون بە كەمالى ئارەزوو خۆيانى لە پىتاودا دابنەن، باو ھەيەكى بىتەو و نەگۆپ بوو، بەلام لە جەل و بەرگىكى كۆنە دەچو كە تۆز و با لەگەل خۆي ھەتەبى وزەمان و پۆژگارى بەسەر چووبىت.

ئىدى ھەموو ھزرىن و بىرکردنەو ھە سۆزىنكىيان لە چوارچىنەيەكى تەنگى ۋە ھەم و باۋەراندا قەتەيس مابوو، و بەخۇشيان خوويان پىۋەگرتىوو.

ئەم ئىمانە كە دەبىت بە خوو و عادەت، ئىدى دەبىت بە خراترىن دياردەي ژيانمان. ھەموو شتىكى تازە لە سايەي كۆت و بەندى ئەم جۆرە ئىمانەدا زۆر بەخاۋى، بەخوار و خىچى چەكەرە دەكات، ۋەكو ئەۋەي لە سىتېرى دىوارىكى بەردىندا بىت. زۆر بەكەمى، تىشىكى خۇشەويستى ئەم ئىمانە چەرە سىتېردارە دەبىت. ئىدى لە ھەموو لايەكەۋە بەرتىرى تۆلە و پق و بەغىلى دەدرىت، تەنيا پق و كىنە لە زەمىنەي ئەم ئىمان و باۋەرەدا دەروىت.

بەلام چارم ناچار بوو، سالانىكى زۆرى پەر لە ژيانى سەخت و دژوار، بگوزەرىنم، ژمارەيەكى زۆرى بتان بشكىنم، ژمارەيەكى زۆرى ھزراڭ لە پەگ و پىشەۋە ھەلەكەنم، تا قەناعات بەم راستىيە بىنم. پىياو راست بلى، من ۋەختىك لە گەرمەي ئەو ژيانە خەمىن و ژىنگە بىيەودەيەي دەۋرى دابووم بۆ يەكەمجار ئەو پوحانىيەم بىنى، وام وينا دەكرد، ئاستىكى ئەخلاقى يەجگار بەرزيان ھەيە و لە راستىدا خويى زەوين. تەقريبەن ھەر ھەموويان، لە قوناغىكى ژيانى خوياندا دادگا و زندانىان بىنى بوو، ئەفە كرابوون، شاربەدەر كرابوون، دەگەل تاوانبارانى دىدا پىگاي دوور ودرىژ و سەختى تاراۋگەيان بىرى بوو. ھەر ھەموويان ژىراۋژىر ولە دلى خۇدا لە دوودلىيەكى توندا دەژيان.

بە ھەرحال، وىراي ئەۋەي لە مومارەسەي نىكونىەكان بە گلەيى بوون، بەلام خۇشيان، بە كەمالى ئارەزوو، يەكتريان ئازار دەدا..

باخومی یه که له چار، که مهست ده بوو، هه زیده کرد، هیزی یادگه به راستی زندووه که ی بنوینیت. هه ندی کتیبی پیروزی له بر بوو، به قامکان ئاماژه ی بۆ وشه یه کی ناو کتیبه که ده کرد و ئیدی له و وشه یه وه، به دهنگیکی نزم و منگن هه ره مووی له بر ده خوینده وه. هه میشه چاوی ده بپییه ئه رزه که. تاقه چاوه که ی به تاسه وه به چوارده وری خۆیدا ده گپړا، له تۆ وایه بۆ شتیکی زۆر به نرخ ده گه پښت. هه ندی چار په نای بۆ کتیبه که ی میرمیچیتسکی "هیشووی پووسیا" ده برد تا به هره مه ندی خۆی نیشاندات. له هه موو شتیک زیاتر ئاگاداری "ئازاری شه هیدانی قاره مانى نه ترس" بوو. بیوتر فاسیلیفیچ، هه میشه بۆی له که مینا بوو تا هه له یه کی لینگریت.

- نا، تۆ هه له ییت! ئه وه له ده نیسی پاک پوویدا نه که له کبیریانۆسی پیروژ.

- ده نیس؟ کهس ده نیسی بیستووه؟ ناوی دیونیزیوسه.

- له سه ر ناوه که مه پۆ گرینگ نییه!

- تۆش من فیرمه که!

دواى خوله کیک لێیان ده بوو به گهنگه شه یه کی تووند، له توورپهیدا سوور ده بوونه وه و خێسه یان لیکدی ده کرد و به یه کیان ده گوت:

- هه ی به د مهست، هه ی چاوچنۆک، ته مه شای ورگت بکه!

باخومی، وه کو ئه وه ی به قامکان شتیک بژمیریت:

- تۆ سابرینی، فاسق، داوین پیس، میباز.

فرۆشیاره که بسکه ی سمیلی ده هات، دهستی له بهرکی ده نان و ئه م جووته په یه وه ی ئیمانی کۆنی هانده دا وه کو ئه وه ی دوو قوتابی بن: - جوابی بده وه! زۆر چاکت کرد!

پوژیک شه‌پیکی راسته‌قینه له نیوان هەردوو پیره‌مێردا
 پووی دا، بیوتر فاسیلیفیج، زۆر لیها‌توانه شه‌پەزله‌یه‌کی به
 دەم و‌چاوی باخ‌میدا کێشا و باخ‌ومی به نا‌چاری هەلات،
 به‌دهم س‌پینی ئاره‌قه‌که‌ی نیو چه‌وانییه‌وه، له دواوه هاواری
 لێکرد:

- پاوه‌سته - بزانه ئەم هەله‌یه چیت به سەر دینیت! تو
 کاریکت کرد که ده‌ست بکه‌مه‌وه و ئەم هەله‌یه بکه‌م.
 داناوه‌شیت! ته‌ریق نابیته‌وه!

زۆر له‌زه‌تی له‌وه ده‌بینی که هاو‌پیکانی به که‌م ئیمانی و
 نه‌رینی تۆمه‌تبار بکات.

- ئەلکسندر هانت ده‌دات، ئەو که‌له‌شیره‌ی ده‌خوینیت.

وا دیاربوو ئەم وشه‌ی نه‌رینییه زۆری توو‌په ده‌کرد و
 ده‌یت‌رساند. خۆ ئەگەر پرس‌یاری مانای ئەو زاراوه‌یه‌ی لێک‌رابا
 نه‌یده‌توانی وه‌کو پ‌یویست پ‌وونی بکاته‌وه.

- نه‌رینی، له باب‌ه‌تی کوفرگ‌ویییه، چونکه بوونی خوا
 ده‌س‌پ‌یته‌وه و نکۆلی لێ‌ده‌کات، ته‌نیا باوه‌ری به ئە‌قله. بۆ
 نمونه قوزاقه‌کان وه‌ربگره - ئە‌مانه جگه له ته‌ورات باوه‌ریان
 به ه‌یچی دی نییه، ئەو ته‌وراتی له ئە‌لمانه‌کانی ساراتوفه‌وه
 وه‌رگیراوه - له لوته‌ره‌که‌یانه‌وه وه‌رگیراوه، که ده‌رباره‌ی
 ده‌لین: " ناوی خ‌وی به خ‌ویه‌وه‌یه، وشه‌ی لوت‌ر له لوسفیره‌وه
 وه‌رگیراوه، لوت‌ری فاسق " ئەم ش‌یتانه هەر هه‌مووی له
 پ‌وژئاواوه د‌یت، له لادەر و‌ب‌یده‌ت‌چیه‌کانی ئە‌وینده‌ره‌وه د‌یت.

لا‌قه شه‌له‌که‌ی به عار‌دیدا ده‌دات و‌به‌بی موبال‌اتی‌هه له
 سه‌ری ده‌روات:

- ده‌بی ئە‌وانه سزا بدر‌ین، بخ‌رینه‌سه‌ر خازوق و ئا‌گریان
 تی به‌ر بدر‌یت، نه‌ک ئ‌یمه‌مانان! ئ‌یمه له قالو به‌لاوه هەر پ‌ووس

بووین و ئیمانی مه، ئیمانی پوژهلای پاسته قینه، ئیمانی پرووسی تا سر ملخ. به لام ئیمانه که دی هه ره مووی له پوژئاووه هاوه رده کراوه - له هزرینی ئازادی خواروخیچه وه، له ئەلمانەکانه وه، له فره نسیه کانه وه. ئاخر ئەوانه که ی شتی باشیان لیوه شاوه ته وه؟ توژیک ئاوپی دواوه بدهنه وه، ئاوپیک له سالی ۱۸۱۲ بدهنه وه..

ئوهنده گهرم ده بیت، بیرى ده چیت که قسه بق کوپیکى مندالکار ده کات، دهسته به هیزه که ی ده خاته بهر پشتینه کهم جارێ بۆلای خۆی پامده کیشیت و جاریک له خۆیم دوور ده خاته وه. به جۆش و خروشیکى گه نجانە ی سهیره وه له سهرى ده پوات:

- حیکمه تی مرقف لهو جهنگه له دا که به خۆی دروستی کردوه گومرا ده بیت، وهکو گورگینکی دپنده گومرا ده بیت، ئیدی شهیتان کاریک ده کات خودی به شهری تیا بجیت، که ئەم خوده گه وه ره ترین به خششی خودایه. بزانه ئەو شهیتان دۆستانه چییان داهیناوه! با پینماییه کانی روحانیه که چه ره و بیدعه تچه کانت بق باس بکه م، گوايه ئیبلیس کوپی خوايه، برا گه وه ی مه سیح یه عوسه - جا ته سه وری ئەوه بکه! ئەوانه خه لکی هانده دن، به گژ ده سه لاتا بچنه وه، کاره کانیان فره امۆش بکه ن، ده سته به رداری ژن و مندالا که نیان ببن، ئینسان هیه ئه رکیکی له ئەستو نیه - بئ نیزامی - با به ئاره زووی خۆی بژی، یان به ئه مری شهیتان بژی. ئاه، دیسان ئەلکسندر، ئەو میرووه کلۆله پهیدا بووه وه.

فرۆشیاره که ی له مه پ خۆمان، ناو به ناو بانگی ده کردم که فلان یان فیسار کار بکه م، یارۆی پیره میرد، لهو ده مانه دا که من به ده م کاره که وه ده چووم، به ته نیا له بهر ده رگا که

دهمايه وه، دريژهي به قسهكاني ددها، قسهي بځ بوشاييه كه ي
دهوروبهري خوي دهكرد:

- شاه، ئه ي نه فس و خودي بي بال! شاخ ئه ي گوجيله
كويزه كان، بځ كوي بفرم و ماوايه ك بځ خځ بدوزمه وه!
ئوسا، سهري بهرز دهكرده وه، چاوي دهبرييه ئاسمانه
كه وه ييه زستانيه كه و، ههردوو ناو له پي له سر ههردوو
ئه ژنوي داده نان.

به ره به ره، به تپه پووني زه مان زياتر ليم نزيك بووه وه و
زياتر بايه خي پي ددهام. ههركاتي بيديتبا كتيپيكم به دهسته وه
و خهريكي خويندنه وه، دهستي به شانما ددها و ده يگوت:

- ئافه رين، كوړي باش بخوينه وه، خيتر له خويندنه وه
ده بينيت. وادياره ئاقليت، مخابن كوړ له خهلكي له خوت
گه وره تر ناگريت، بهلكو توشي ههركه سيك ده بيت، به گزيا
ده چيت. به پاي خوت ئه م پهفتاره خراپه به ره و كويت ده بات؟
به ره و تاوانت ده بات كوړي باش. به لي. به رده وام به له سر
خويندنه وه، به لام ئه وه له بيريت - كه كتيپ، ته نيا كتيپه،
ده بي هوش وييرت بخه يته گه پ. ماموستايه ك له نيو فيرقه ي
(خليستي) يه كان دا (خليستي): فيرقه يه كي سوقياتي بوو له ئاخ
وئوخرى سه ده ري هه فده و سه ره تاكاني سه ده ي هه ژده دا، له
پووسيا دورستبوو) هه بوو ناوي دانيل بوو، قه ناعه تي وابوو،
كه كتيبان به كون و نوپيانه وه، بي سوودن، بويه هه ر كتيپيكي
چه نگ كه وتبا، تووړي ده دا يه پوباره وه. دياره ئه و پهفتاره له
ئه قل به دوور بوو. ئه لكسندريش، ئه م شه پخوازه، به رده وام
ياري به ئه قلي خهلكي دهكرد.

زورجار باسي ئه م ئه لكسندره ي دهكرد. جاريكيان خوي به
دووكانه كه دا كرد، سيماي نيگه ران دياربوو، پوويكرده
فرق شياره كه مان و گوتي:

- ئەلکسندر لىترەيە، لە شارە - دوینی ھاتوو. ھەموو شویینیکی لە دوو گەرام، بەلام نەمدۆزییەو. خۆی شاردووھتەو، تاویک لىترە دادەنیشم، ئی بەلکو بىترەدا تىبەپیت..

فرۆشیارەکەمان، بە راویژیکى دژمانەوھ گوتی: - ھیچ کەس و شتیک ناناسم!

پىرەمیزد سەری لەقاند وگوتی :

- چاکە. تۆ جگە لە کپیار و فرۆشیاران کەسى دی ناناسیت.. بەلای تۆوھ جگە لەو دوو توێژە ھیچ کەسیکی دی نییە. دەتوانی چایەکم بۆ بکپی..

وھختایەک بە سەماوەرە مسەکەوھ، کە تەژی ئاوی گەرم بوو گەراموھ، چەند میوانیکی تازەم لە دووکانەکەدا بینی. یەکیکیان کوکیانی پیر بوو، بە پوالەتی کەیفی قنچ بوو. لە گۆشە تاریکەکەى پشت دەرگاگەوھ، کابرایەکی غەریب دانیشتبوو، کە جووتی پووتی دریزی لبادی لە پێدا بوو، پالتویەکی گەرمی پشتین کەسکی لەبەر بوو، شەپقەيەکی لە سەری تونەد کردبوو، کە تا سەرچاوەکانی ھینابوو یە خواروھ. ھەرچەند پیاویکی خاکی و ئارام بوو، بەلام پەزا قورس و ئیسک گران بوو. لە شاگرد دووکانیک دەچوو کە تازە لە کارەکەى دەرکراییت و ئەم بویەرە تەواو پەريشان و پەشینی کردبیت.

بیوتر فاسیلیفیچ، بێئەوھى ئاوپری لای کابرا غەریبەکە بداتەوھ، زۆر بە ئارامی و سەنگینی شتیکی دەگێرایەوھ، کەچی کابرا غەریبەکە لیکدا لیکدا بەدەستی راستی یاری بە کلاوھەکی دەکرد. وەکو یەکیک بیهوی نیشانەى خاچ بکیشیت، دەستی بەرز دەکردوھ، بەلام تەنیا کلاوھەکی بە ئاستەم دەجولاند وھیچی دی، ئەو جوولەيەى دووبارە و سێ بارە کردوھ، تا

ئەنجام بە پشته سەريا شۆر دەبوو و لەزگ بوو بکەویت،
ئەوسا دووبارە دەپهتایەو سەرچاوەکانی. ئەم حەرەکەتە ی
ئەو بپیک بیرەوهری کۆنی دەربارە ی ئیگوشا شیت * مەرگ لە
گیرفان * لەلا زندوو کردمەو.

بیوتر فاسیلیفیج گوتی:

- زۆرن ئەو ماسییانە ی لە ئاوه لیلهکانی مەدا مەلە دەکەن
و هیندە ی دی لیخنی دەکەن.

ئەو کابرایە ی کە لە شاگرد دەچوو، بە راویژیک ی ئارام و
نەو ی پرسى: - مەبەستت منە؟

- ئەگەر مەبەستم تۆ بێ چییە؟

کابرا دووبارە، بەلام بەتوندی پرسى: - ئەد ی بۆ باسى
خۆت ناکە ی برادەر؟

- من باسى خۆم تەنیا بۆ خودا دەکەم - ئەو پەيوەندى
بەخۆمەو هەیه.

کابرای غەریب بە راویژیک ی سەرکەوتوانە گوتی:

- نەخێر، برادەر ئەو پەيوەندى بە منیشەو هەیه. نە خۆت
لە گیل ی بدە و نە غرور کویرت بکات، چونکە خەتا و گوناح،
چ لای خوا و چ لای خەلک هەر ناپەسند و گەورەیه!

زۆرم پێخۆش بوو کە بە (برادەر) بانگی پیوتری دەکرد،
هەرۆهە دەنگە ئارامەکەیم بەدل بوو. وەکو چۆن پەبەنیکی
دلپاک نوێژى * ئە ی خۆای گەورە، ئافەپینەری ئەم جەستەیه.. *
دەخوینى و بە دەم نوێژەکەیهو، خۆ ی بۆ پاش و پیش
پادەژەنى، دەست بە دەم وچاویا دینیت، بەو ئاوايه قسە ی
دەکرد.

- بۆچی سەرکۆنەم دەکەیت؟ خۆ من لە تۆ گوناحبارتر
نیم.. دەرزیەک بە خۆتا بکە و ئەوجا سوژنیک بە خەلکیدا بکە..

پیوتری پیر، بۆ ئەو ی پەوتى قسەکە بشیونیت گوتی:

- سه ماوه ره که گیزه گیزیه تی خه ریکه هه لده چیت!
 که چی یاروی غریب، بیته وهی گوئ به قسه که ی ئو بدات،
 له سه ری پوی: - خودا ده زانیت، کی له کی زیاتر
 سه رچاوه کانی روحی قودس لیخن ده کات. په نگه ئه وه خه تا و
 هه له که ی تو ب، خه تا و هه له ی خه لکانی خوینده وار و ناموزگار،
 نه وانه ی له کتیباندا غه رق بوون. من نه سه ره له کتیبان
 ده رده که م و نه خوینده واریم هه یه، مرقی کی ساده و ساکار
 و خاکیم..

- من ناگام له م ساکاری و خاکه پاییه ی تو هه یه - زورم
 له باره ی وه بیستوه!

- ئیوه، یاری به ئاوه زی خه لکی ده که ن، ئیوه ی کتیب
 خوین، ئیوه ی فره زان، که بیره ساده کان ده شیوین. به لام من..
 ده توانی پیم بلتی چ ده زانم؟

پیوتر فاسیلیفیچ گوئی: - که چه وانی بیدعه چی!
 (هه رتوقیه کان.)

به لام یاروی غریب، هه ردوو دهستی به رزکردنه وه و له
 به رچاوی خویدا رایگرتن، وه کو ئه وه ی شتیکیان لئ نووسرای
 و بیخوینته وه، به جدی له سه ری پوی:

- باشه تو پیت وایه، به وهی که خه لکی له ته ویله یه که وه بق
 ته ویله یه کی دی ده گوازیته وه، حالیان باش ده که یه؟ من دلنیا
 ده که م که وانییه! من پیت ده لیم - خوت ئازاد بکه، ئه ی مرقف،
 ئاخه ماله که ت، ژنه که ت، هه موو دار و نه دارت له به رده م خوادا
 ده کاته چی؟ خوت ئازاد بکه ئه ی مرقف، له هه ر هه موو ئه و
 شتانه ی که ده بنه مایه ی زه بر و زهنگ و کوشتن - له زیر و،
 له زیو و له هه موو سه روه ت و سامانیک، چونکه هه ر هه مووی
 وه کو ده لین چلکی ده سته! پرزگاری مرقف له م دنیا یه دا نییه،
 به لکو له دۆل و شیوه لانی به هه شت دایه! من پیت ده لیم: چاو

له هه مووشتیک بپۆشه، هه موو په یوه نندیه کان، هه موو کوژ و
به نده کان، هه موو ئه و شتانه ی به م دنیا ته وه گریډه دات،
وه لاوه ی بڼه، چونکه هه ره هه مووی ده ستردی مه سیجی ده جال
و درۆزنه. من به ریگا راسته ته نگه که دا ده پۆم، به وره یه کی
به رزه وه هه نگاو دهنه م، پشت له م دنیا یه ده که م..

کابرای پیره میز، به توو په یی قسه که ی پپیږی:

- باشه پشت له نان و ئاو و پۆشاکیش ده که یت؟ خو
ئهمانه هه مووی هی ئه م دنیا یه یه!

ئهم قسانه کاریان له ئه لکسندر نه کرد، به لکو زۆر به گهرمی
له سهر قسه کردنی خو ی به رده وام بوو. به راویژیکى هیندی،
وه کو ئه وه ی فوو به بۆقیه کی مسیندا بکات، گوته:

- گه نچ و گه نجینه کانت له کوین ئه ی مرقوف؟ گه نچ و
گه نجینان ته نیا هی خوا یه. به پاشه ل پاکی له به رده میا بوسته،
کوته ئه م دنیا یه له خو ت داماله، ته مه شای خوا ی خو ت بکه :
تو به ته نیا، ئه و به ته نیا! ئه و ده توانی له خوا ی خو ت نزیک
ببیته وه، چونکه ته نیا یه ک ریگا بۆلای خوا ده پوات! له کۆنه وه
گوته و یانه : هه ولیده به وه ی له داک و بابت دوور بکه و یته وه،
ده سته ردار ی هه موو شتیک ببیت، خو ت پرزگار بکه یت! له
پیناوی خوا دا جه سته ی خو ت بکوژه و خودی خو ت پرزگار
بکه، خودی خو ت، نه فسی خو ت، بۆ هه تا هه تا یه له تیشکی
میهر و مه حه به تی خوا یی هه لکیشیت و له رونا کیدا بژیت..

پیوتر به دهم هه ستانه وه گوته:

- تفوا! به نه حله تی خوا بی! له پاره وه وام وینا ده کرد که
به ره به ره فاماتر ده بیت، به لام وادیاره له هه موو کاتیکی دی
خراتریت..

پیره‌میر، به شەلەشەل بەرەو پارەووەکە پۆی، ئەلکسندر
بەو نێگەران بوو. بەسەرسامی و بەپەلە گوتی: - دەپۆیت؟
بەلام - چۆن؟

لوکیان، چاویکی لێداگرت و گوتی: - قەینا، قەینا!
ئەلکسندر، بە تاو بەرەو لاینەو چوو:

- تۆش، هەلەوەرێکی ئەم جیهانەیت، تۆو نەزۆکەکانت
داده‌چیت. ئاخر ئەمە چ مانایەکی هەیە؟ دووجار لە سەلاوات
بدری یان سێ جار.. (پەرەوانی ئیمانی کۆن، لە کاتی نوێزدا
دووجار سەلاواتیان دەدا، بەلام پەرەوانی نیکون، سێ جار
سەلاواتیان دەدا.)

لوکیانیش بە دەم بزو پێکەنینەو بەرەو پارەووەکە چوو،
یارۆی غەریب پووێکەردە فرۆشیارەکی لەمە پ خۆمان و بە
قەناعەتەو گوتی:

- کاریگەری پەروە بە سەریانەو زۆر، ئەم دووانە،
وێکە چۆن دووگەل، لە ئاگر هەلە، بەو ئاویە هەلەن..
فرۆشیارەکە، نێوچاوانی تێک نا و ژیرا و ژیر تەمەشایەکی
کرد و بەبێزارییەو گوتی: - من هەقم بەسەر ئەو شتانەو
نیه.

یارۆی غەریب، سەری لەو قسانە سوپما، کلاوەکی هێنایە
سەرچاوی و لەبن لێوانەو گوتی:

- چۆن دەتوانی هەقت بەسەر ئەو شتانەو نەبیت؟ ئەم
شتانە... پێویستە پیاو خۆی لێیان هەلقورتینت..

بۆ چەند ساتیک، بە بێدەنگی لەوێ دانیشت، سەری لەبەر
خۆی نابوو، پاشان جووتە پیره‌میردەکە گازیان کرد. بەسێ
قۆلی بەبێ ئەوێ سلۆ بکەن پۆیشتن.

کابرای غریب، وهکو پشکویهک له تاریکی شهودا، ههل دهبوو ودهکوژایهوه، جوړه قهناعهتیکي سهبارت به پشتکردنه هم دنيايه لهلا دروستکردبووم.

ئهو ئیواریه دهرفتهم هانی و ئهو شتم بز ئیقان لاریونیچ گتپرایهوه، لاریونیچ، پیاویکی هیدی و هیمن بوو، سهپررشتیاری کارکهکه بوو، که له قسهکهم بوومهوه، گوتی: - دیاره دهبی له هلاتووهکان بیت- هلاتووهکان تایفهیهکن به هیچ جوړی، هیچ شتیک قهبول ناکن.

- ئهدی چوډ دهژین... ویل و سرگردان دنیا ددهنه ژیر پتیانهوه، هر لهبر ئهوهشه پتیان دهلین هلاتووهکان. ئهمانه دهلین دهبی پشت بکریته زهوی و ههموو شتیکي سر زهوی، پولیس ئهههیان لئ قهبول ناکات، دهیانگریته..

ژیانم تا بلتی تال بوو، بهلام ویژای ئهههش هرچی سهرم دینا و دهبرد، لهوه حالی نهدهبووم. چوډ مرقف دهتوانیت پشت له ههموو شتیکي سرزهوی بکات. لهو سهروبهندهدا، زور شتم له ژیانی دهروروبهری خندا دهبینی که ئازیز و شایستهی بایهخ پیدان بوو، ئیدی زوو وینهی ئهلهکسندر له زهینمدا کوژایهوه. بهلام ناو به ناو، له کاتی تهنگانهدا، بهدیار دهکهوت. بهناو کیلکه و لیژهوارهکاندا تیدهپهپی. به دهسته سپیهکانی، کهکار نهی غاراندبوون، خیرا خیرا کلاوهکهی به پشتا دهبرد و له بن لیوانهوه دهیگوت:

- من بهریکه دروست و تهنگهکهدا دهپوم و پشت دهکهمه ههموو شتیک. ههموو پهیوهندییهکان بهچره..

باوکی خوم، به ههمان شیوهی نهکم له خهونهکانیا دهی بینی، له تهنیشته ئهوهوه دهبینی، که گزچانیتکی دارزانی بهدهستهوه بوو، سهگیتکی بهلهکی بهدواوه بوو، که زمانی بستیک دهرهیتابوو.

کارگهی ئیکونه سازیه که ی مه، له دوو ژووری بینایه کی
 گهره ی بهردیندا بوو. یه کتیک له ژووره کان پتینج په نجه ره ی
 تیا بوو، سیانیان به سهر مهیدانه که و دووانیان به سهر باخه که دا
 ده کرانه وه. که چی ژووری دووهم ته نیا یه ک په نجه ره ی تیا بوو
 به پروانیتته سهر پښه که و په نجه ره یه کی دیکه شی تیا بوو که
 ده پروانییه باخه که. په نجه ره کان بچکوله بوون، شووشه ی
 په نجه ره کان نه وه نده کون و گهرد وتوژاوی بوون، تیشکی
 کزی زستانه به نه سته م لیتانه وه ده هاته ژووره وه.

هه ردو ژووره که پر بوون له میز، هه ر میزیک نیگار کیشی
 دووانی به سهر دانده وی بوونه وه. چه ند گویه کی شووشه ی پر
 ناو به په ت به میچه که وه به سترابوون و شوپرکرا بوونه وه بۆ
 نه وه ی تیشکی سپی و ساردی چراکان له ئیکونه
 چوار گوشه کانی سهر میزه کان بدات .

که ش و هه وای کارگه که زور گهرم بوو، پیاو خه فه ده بوو.
 نزیکه ی بیست نیگار کیش، که له شوینانی وهک بالیخ، خولوی
 و مستیراوه هاتبوون، لیره دا یه کیان گرتبوو، هه ر هه موویان
 کراسی خامه کی یه خه کراوه و پانتولی که تانیان له به ربوو، یان
 گوره وی جاویان له پی ده کرد یان به پی خاوسی
 ده سوپانه وه. دوو که لی شینباوی جگهره و تووتنی خراپی
 خومالی، له ژووره که دا په نگابووه وه، بونی زهیتی وشکه وه بوو،
 بویه و هیلکه ی پیس پیای گیت ده کرد. گورانییه کی میلی باوی
 شاروچکه ی فلادیمیر، به خاوی له م هاماج وجهه وه به رز
 ده بووه وه:

ناه چ خه لکانیکی بی غیره تن
 هه ر کوپه و به به رچاوی خه لکیه وه،

کيژان راده مووسن.

گورانی دیکه‌شیان ده‌گوت، به‌لام زور ناخوش بوون، نهو
گورانیه گورانی دلخو‌زیان بوو. ئیدی ئاوازه‌خواه‌که‌ی نه
بیرکرده‌وه‌ی پیاوی ده‌شیتواند و نه ته‌فگه‌ری فلچه‌ی راده‌گرت،
که له مووی فسوس دروست کرابوون، نهو فلچانه‌ی که هیله
گشتیه‌کانی پی دروست ده‌کرا یان توینی جله‌کانی وه‌لیان و
پیاوچاکانی پی رهنگ ده‌کرا، یان سیمای ژان و نازاری به
پوخساره‌لاواز و په‌قه‌کانه‌وه به‌رجه‌سته ده‌کرد، ده‌نگی
چه‌کوشه‌که‌ی "گوگولیف" که پیره‌میزیکی سه‌رخوشی که‌پوو
سووری دفناک بوو، له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌هاته ژووره‌وه. لیدانی
تووندی چه‌کوشه‌که، بووبوو به پیتم بۆ گورانیه‌خواه‌که، له
زیکه‌زیکي میروویه‌ک ده‌چوو له قه‌دی دره‌ختیک و پروکابیت.

که‌س گویی به وینه‌کیشانی ئەم ئیکۆنانه نه‌ده‌دا. بلیمه‌تیکی
به‌د نیاز ئەم کاره‌ی دابه‌ش کردبوو به‌سه‌ر زنجیره‌یه‌ک
عه‌مه‌لیاتی خالی له هه‌ر جوانیه‌ک، ئیدی مه‌حال بوو پیاو
هه‌ست به که‌مترین مه‌یل و خوشه‌ویستی بۆ ئەم کار و
پیشه‌یه بکات. "بانفیل" هه‌ خێلی دارتاش که پیاویکی بوغزنی به
ته‌وس و توانج بوو، جۆره‌ها ته‌خته‌ی دار سه‌روو یان
زه‌یزه‌فونی سیقال کراوی بۆ دیناین.

دافیدوف که گه‌نجیکی سیلاوی بوو سکچی تابلۆکانی
ئاماده ده‌کرد، "سوروکین" ی هاو‌پیتی رهنگی ده‌کردن.
میلیاخین، به‌قه‌لەم له سه‌ر تابلۆ رهنگ کراوه‌که، وینه‌یه‌کی
له‌به‌ر وینه‌ئه‌سه‌له‌که وینه‌ ده‌کیشا، نه‌وسا گوگولیفی پیر
ده‌که‌وته رهنگکردن و پوتوشکردنی. هه‌نگی نیگارکیشه‌کان
ده‌ستیان به ئاماده‌کردنی دیمه‌نه‌کان و جل و به‌رگی قه‌دیسه‌کان
(وه‌لی) ده‌کرد و نه‌وسا وینه‌کان، به‌بێ ده‌ست و پوخسار به

دیواره‌خانه‌وه هه‌لده‌په‌سێردران، تا پۆرتریت سازه‌کان بێن و ته‌واوی بکه‌ن.

زۆرجار دیتنی ئەم ئیکۆنانه‌ که ده‌بوا له‌ سه‌ر په‌فه‌ی مالان و میحرابی کلێسیان هه‌لبواسرێن، ده‌بووه‌ مایه‌ی بێزاری، به‌ تایبه‌تی که‌ به‌ بێ سه‌ر یان ده‌ست یان لاق له‌وێ دانرابوون - ئیدی دیاربوو که‌ ته‌واو نه‌کراون - زیاتر له‌ جل و به‌رگ یان ئەو کراسه‌ کورتانه‌ ده‌چوون که‌ فریشته‌ له‌ به‌ریان ده‌کرد. ئەم تابلۆیانه‌ هه‌ستی مردنیا‌ن ده‌ها‌روژاند : خالی بوون له‌ ژیا‌نه‌ی که‌ ده‌بوو بژی. به‌لام ژیا‌نی پا‌بردووی پێوه‌ دیاربوو.

که‌ هه‌موو کاره‌کان ته‌واو ده‌بوون و، تابلۆیه‌که‌ پا‌ده‌ستی کریک‌کارانی تایبه‌تی ده‌کرا، بۆ ئەوه‌ی دوا‌قه‌له‌مکاری بکات و چوارچێوه‌ زێڕینه‌کانی جه‌لایی بکات. ئەوجا ده‌درا به‌ کریک‌کاریکی پسپۆر، تا چه‌ند وشه‌یه‌کی گونجاوی له‌ سه‌ر بنووسێت، هه‌لبه‌ته‌ گونجاو له‌ گه‌ل ناوه‌پۆک و چیرۆکی ئیکۆنه‌که‌دا. ئەنجام ئیقان لاریونیچی به‌پێوه‌به‌ری کارگه‌که‌ به‌خۆی جه‌لایی ده‌کرد. ئەمه‌ پیاویکی هێمنه‌، ڕدینی پاک سه‌ی بووبوو، نه‌رم ده‌تگوت ئاوریشمه‌، چاوه‌ که‌وه‌یه‌کانی خه‌میکی نا‌ئاساییان نیشته‌بووه‌ سه‌ر. ناسکه‌ بزه‌یه‌ک به‌ سه‌ر لێویه‌وه‌ دیاربوو. که‌ ته‌مه‌شات ده‌کرد، ڕێک له‌ ئیکۆنه‌که‌ی قه‌دیس سیمون ده‌چوو، وه‌کو ئەو لاواز و با‌برده‌له‌ بوو. چاوه‌کانیشی، هه‌مان بێ موبالاتی چاوه‌کانی ئەویان پێوه‌ دیاربوو.

تازه‌ چه‌ند پۆژێک بوو ها‌تیوومه‌ کارگه‌که‌ و ده‌سته‌کار بووبووم، نیگارکێشی به‌یداخان هات، فوول سه‌رخۆشبوو نیوی کاپندیوخین بوو، قوزاقیکی خه‌لکی دون بوو، کابرایه‌کی قوزی به‌ خۆوه‌ بوو. هه‌رکه‌ ها‌ته‌ ژوو‌ره‌وه‌و نه‌ها‌ته‌ ژوو‌ره‌وه‌، به‌بێ ئەوه‌ی هێچ قسه‌یه‌ک، به‌ مسته‌ پۆلایینه‌کانی به‌ربووه‌ کریک‌کاره‌کان، دانی به‌ جیه‌وه‌ بردبوو و چاوه‌ جوانه‌ ژنانیه‌کانی

بچووک کردبوونه وه، به بالا مامناوهندی وزرافه که یه وه به ناو کارگه که دا ده سوورپایه وه، ده تگوت پشيله یه که وکه وتوره ته ناو عه ماریکی پر له مشکه وه. کریکاره کان حایر وچه په ساو خویان له گزشه وکه ناری ژووره که دا تووند کردبوو، هاواریان له یه کدی ده کرد : - بیدهن به ئه رزا!!

ئیدی 'یه فگینی سیتانوف' ی پورتریتساز، ته پله کیکی کیشا به سهر کابرای بهد مه ستدا و له ئه رزه که دا خپی کرد، یاروی قوزاقی ته ختی ئه رزه که بوو. کریکاره کان به ره قیان کرد، به خاوی و دهسته سپان دهست ولاقیان به ست، ئیدی کابرا به ددان که وته درینی خاوی و دهسته سپه کان. یه فگینی زور له م په فتاره تووپه بوو، خوی هه لدایه سهر میژیک و هه ردوو دهستی نانه که له کهی و ئاماده بوو خوی بدات به سهر کابرای قوزاقی دا، یه فگینی زور زه لام و به که له ش بوو، له وه بوو به مستیک کاپندیوخین بکوژیت، به لام باش بوو له و کاته دا لاریونیچ هات به سهر، پالتوکه ی له بهر و کاسکیته که ی له سهر بوو، هه په شه ی له سیتانوف کرد و پرویکرده ئه وانی دیکه و، به راویژیکی ئارام و جدی گوتی : - بیبه نه راره وه که، وازی لئ بینن تاوه خو دیته وه..

نیگار کیشه کان، یه کسه کابرای قوزاقیان له کارگه که برده دهره وه، میژ وکورسیه کانیان پیکخته وه، دهستیان به کاری خو کرده وه، که وتنه باس و گه نگه شه ی هیز و قوه تی کاپندیوخین و پیتیان وابوو ئه م پیاوه ئه گه ر له سهر ئه م حاله به رده وام بی، له یه کیچ له م شه ره زور و زه به ندانه یدا ده کوژریت.

سیتانوف، زور به ئارامی، وه کو یه کیچ زور شاره زای بابه تیک بی و فره بیرى لیکردبیته وه، گوتی : - کوشتنی زور زه حمه ته.

تەمەشایەکی لەزگینی 'لاریونچ' م کرد، نەمدەزانی ئەم
هەموو کریکارە توورە و بەهێزە بۆچی بە گۆیان دەکرد و
بەو ئاسانیە پادەست دەبوون.

زۆرجار پێنۆینی دەکردن کە دەبێ چون کار بکەن،
کارامەترین نیگارکێش، بە پێزەوێ گۆیی لە پێنۆینیەکان
وئیرادەکانی دەگرت و بە گۆیی دەکرد. لە هەمووان زیاتر
پێنۆینی کاپندیوخینی دەکرد و دەگوت:

- تۆ خۆت بە هونەرمەند دەزانیت. دەبێ بە شیوازی
ئیتالیایی کاربکات، ژیان بخاتە بەر کارەکانی، کارەکانی لە
ژیان بچن، وێنە زەیتی، دەبێ لە پرووی هیلکاری و پەنگەو،
هاوسەنگی تەواری تیابن، تۆ تەمەشای ئەم پەنگە سپیە بکە
کە لێرەت داناو: بۆیە چاوەکانی مریەمی پاکیزە ساردوسپ و
مردوو گێژ و وێژ و شەلقا و دێنە بەرچاو. گۆناکانی خەر
و سوورن، چاوەکانی لە گەل گۆناکانیا ناگونجین. شوینی
چاوەکانی تەواو نین - یەکیکیان لە کەپوویەوێ نزیکە و
ئەوێتریان چوو بەلای لاجانگیدا، ئیدی هیچ شوینەواریکی
مەزەبێ و پێرۆزی بە روخساریەوێ بەدی ناکریت، زیاتر
چاوی دنیا بین تا ئۆلی بن. کاپندیوخین، تۆ وەک پێویست بایەخ
بە کارەکەت نەدەیت.

یارۆی قوزاق، بە دەم گوێگرتنەوێ سەر لەبەر خۆ دەنیت،
ئەوجا بێ هیچ تەریق بوونەوێک بێزەیکە بۆ دەکات و چاو
ژنانبەکانی دەگەشتنەوێ ئەوجا بە دەنگێکی مەستانە بەرسف
دەداتەوێ:

- ئیفا ن لاریونچ، گەرەم، دەزانی ھۆیەکە چییە؟ ئەم
کارە کاری من نییە، من بە موزیسیونی لەدایک بووم و ئیستا
دەیانەوێ جەبی قەشایەتیم لەبەر بکەن.

- به شهر نهگر خوی بیهوئ، له عۆیهی هه‌موو کاریک
دیت و فیری ده‌بیت.

- ئه‌وه من نیم، من ئاوارتم. شتی وا له من ناوه‌شیته‌وه.
ده‌بوایه من عه‌ره‌بانچی بوایه‌م، جووتی ئه‌سپی بالدارم له
به‌رده‌ست بوایه!

ملی قوت ده‌کاته‌وه گۆرانیه‌کی دریژی ناخۆش ده‌لێت:
به‌په‌له عه‌ره‌بانه‌که‌م ئاماده ده‌که‌م
دوو ماین و ئه‌سپه کویتی لێده‌به‌ستم،
به‌رۆ به چوارناله
به‌ماله‌وه،
که یاری لێیه.

ئیقان لاریو فیچ بزه‌یه‌کی نه‌به‌دلی بۆ ده‌کات، عه‌ینه‌که‌ه‌ی
له سه‌ر لوه‌ته شینه‌که‌ی پێکده‌خاته‌وه و ئه‌وجا له یارۆی
قوزاقی دوور ده‌که‌وێته‌وه و ده‌چێته ده‌ره‌وه، له ناکاوا ده
ده‌نگ هه‌مان گۆرانی ده‌لێنه‌وه ده‌بی به‌گه‌ره‌لاوژه‌یه‌ک له تو
وايه کارگه‌که له سه‌ر هه‌مان پێتم و نه‌زم ده‌که‌وێته سه‌ما:
ئه‌سپه‌کان پێگه‌که ده‌زانن
ده‌زانن که مالی دلداره‌که‌م
له کوێیه..

پاڤل ئۆدینتسوف ی شاگرد به‌ده‌م جیاکردنه‌وه‌ی
زه‌ردینه و سپینه‌ی هیلکه‌وه، که هه‌ر به‌شیکه‌ی توێکه‌ هیلکه‌که
به‌ده‌ستی که‌وه‌یه به‌ ده‌نگیکه‌ی ناسک به‌گه‌ل کۆرسه‌که ده‌که‌وێت.
ئیدی هه‌موو کریکاره‌کان، خۆیان و کاره‌کانیان له‌بیر
ده‌کرد، ده‌چوونه یه‌ک قالبه‌وه، ده‌بوون به‌ یه‌ک روح، یه‌ک
سۆز و گوداز کۆی ده‌کردنه‌وه، هه‌موو چاویان ده‌بریه‌ یارۆی
قوزاقی، ئیدی که‌ هه‌لیده‌کرده‌ گۆرانی، ده‌بوو به‌ گه‌وره‌ی بی
هه‌ڤکی کارگه‌که، هه‌موو ئاوپی لای ئه‌ویان ده‌دایه‌وه و

نه يانده ويست بچووكترين حه ره كه تي ئه ويان له كيس بچيت، به جورئ دهست و بازووه كانى ده جولاند له تۆوايه دهيه ويست بفرئت. خه لكه كه وه ها ده خرۆشان، دلنيا بووم ئه گهر له و كاته دا گۆرانييه كه ي بېر ابايه و بيگوتبا: " وهرن با هه موو شته كان بشكينين " ئه وا هه موو كريكاره كان، به جديترين وه ستايانه وه، بيهيج بير كردنه وه يه كه به گوييان ده كرد و له چاو نوقانيكا كار كه يان ژير و ژور ده كرد و داريان به سهر به ردييه وه نه ده هيتشت.

ژور به ده گمه ن گۆراني ده گوت، به لام كه گۆراني گوتبا ئيدي دهنگي به سهر هه موو شته كاندا زال ده بوو. به جورئ كارى له خه لكه كه ده كرد، خه ميار ترين كه سى ديتايه جۆش. من بهش به حالى خۆم، له ناخى ناخه وه ده هاتمه جۆش، به غيليم به گۆراني بيژه كه ده هات كه به و رادهيه كارى له خه لكه كه ده كرد. به رادهيه كه خه ميار ده بووم و دلم پر ده بوو، حه زم ده كرد بگريم يان به دهنگي به رز هاوار بكه م و به گۆراني بيژه كه بليم: " هه ربژى، خۆشم ده ويى! " دافيدوفى سيلاوى، رهنك زهره، تووكن، تا ده يتوانى زارى ده كرده وه، له فهرخه قاژوويه كه ده چوو تازه له هيلكه ده رهاتيت.

به لام ته نيا يارۆى قوزاقى ئه و گۆرانيه شاد و خوشانه ي ده زانى و ده گوت. نيگار كيشه كان، كۆپله ي خه مناك و خاوى وه كو " خه لكى دلره قن " يان " له باخ و ليران " ويان ئه و گۆرانيه ي بۆ مردنه كه ي ئه لكسندهرى يه كه م گوترا بوو " چۆن تزار هات بۆ سهردان و به سه ر كردنه وه ي هيز و له شكره نازا كه ي " يان ده گوت.

هه ندينجار، له سه ر داواى چيخاروف، باشترين پورترتيسازى كار كه كه مان ده ستيان به خويندنى سروودين

کلیسای دهکرد. به لام مه گهر به ده گمهن دهنه له هیچ یه کیک له و
سروودانه دا سه رکه وتوو نه ده بوون. چبخاروف، هه میسه
حه زی له و ئاوازانه بوو که هه ر خوی لیان حالی ده بوو،
به رده وام ئیرادی له گۆرانی گوتهی خه لکانی دی ده گرت.

چبخاروف، پیاویک بوو باریکه له ی لاواز، ته مه نی چل و
پینچ سالیک ده بوو، ته پلی سه ری پووتابووه و هه قژیکی لوولی
قه ره جیانه ده وری دابوو، برق چره کانی له سمیل ده چوون.
پدینیکی چری دریزی هه بوو که دهم و چاوی دریزتر ده نواند،
پوو و پوخساری به هیچ جۆری له پووسان نه ده چوو،
که پوو دریزه دهنوو که دالاشیه که ی به سه ر سمیله کانی قوت
بوو بووه وه. چاوه شینه کانی جیاواز بوون - به ئاشکرا چاوی
چه پی له چاوی راستی گه وره تر بوو.

به دهنکه به رز و گره که ی هاواری له باشکا (پاقل) ی
شاگردی دووه م کرد: - پاقل! ' ناوت هه ر به رز و پیروژ بی
خودایه ' بخوینه. گه لق ئیوه ش گوی بگرن!

باشکا، هه ردوو دهستی به به رکۆشه که ی سه ری و دهستی
به خویندن کرد:

- با... نا... وت... هه ر..

چه ند دهنگیک پیکه وه به رز بووه وه : - ئه ی دا... ی... کی...
خوا..

که چی چبخاروف به هه لچوونه وه هاواری کرد :

- تۆش له ویی سیتانوف! دهنگت نه وی بکه تا له ناخی
دهروونته وه ده ربیت!

سیتانوف، دهنگی هه لبری، دهنگی چی ده تگوت له بنی
به رمیلیکی به تال ده دهیت:

- ئه ی به ندهین خ... و... ا..

- تفو، وانا! دهبی بهجوری بخوینی که زهوی بلهریتهوه،
دهرگا و پهنجهران له خورپا، خو به خو بکړینهوه!

چرخاروف، به هه لچوونیکي گونگهوه ناوړی دایهوه، برق
سهیرهکانی بهرز ونزم دهبوونهوه، دهنگی دهلهرزی، قامکهکانی
دهجولان. به راویژیکي بهماناوه پرسى:

- نهی بهندهین خوا - نابینی؟ دهبی تا سر موخ هستی
پس بکیت، با ناوی خوا هر بهرز و پیروز بی، خه لکینه!
ناتوان هست بهوه بکه ن؟

سیتانوف، به نه زاکه تهوه گوتی:

- نیمه هرگیز به دوستی تهوه مان درک نه کردووه، بق
زانباری تو.

- دهی باشه با واز لهوه بیتین!

چرخاروف، گه پایهوه سر کارهکى، تا رادهیهک پهست و
توپه بوو. چرخاروف کارامهترین کریکارو وهستامان بوو -
دهیتوانی وینهی دهم وچاویک بههموو شیوازیکی بیزهنتی یان
فهره نسی یان ئیتالی بکیشیت. هر جاری لاریونیچ، داوی
ئیکونهیهکی لیکر ابا، بهبی راویژی چرخاروف که له همووان
پتر شارهزای کارین ئهسل بوو، هیچ قهراریکی نهدهدا. هموو
ئیکونه و شه مایله ئالوز و گرانبه هاکان، نهوانه ی له بهر
به رههمهکانی تیودوروف کازان و سمولنگ و.. هتد
گیرابوونهوه، بهو دهسپتردران و هر نهو دهیتوانی نهجامیان
بدات. بهلام هرکاتی به دهوری مودیلهکانیا دهسووراپهوه، به
ناپهزاییهوه هاواری دهکرد:

- بزانه چون بهم مودیلانهوه گیرودهیان کردوین، نه
مودیلبازی، داهیتان دهکوژیت، نهفراندن له بهین دهبات.

هرچهنده پیکهیهکی گرینگی له کارهکهدا هبوو، بهلام
لهوانی دی خاکیتر بوو، دهگل شاگرد و کریکارهکاندا،

به تايبه تي له گهل پاڅل ومندا، به لوتف تر و مېهره بانتر بوو. تاقه کس بوو که حه زیده کرد فیری ئه و هونه ر و پیشه یه مان بکات.

پیاوینکی گونگ بوو. به شینویه کی گشتی پیاوینکی کراوه و پوو خوښ نه بوو، جاری واهه بوو یه ک ههفته ی ته و او، به بی ئه و هی ورته یه کی لینه بی، وهک ئه و هی که پ ولال بی، کاری ده کرد. به جوری ته مه شای ده کردین، وهکو ئه و هی یه که مجار بی بماندینیت. له و کاتانه دا ئیدی ده می تیک دهنه و به کیردیش هه لته ده چرپا، هه رچه نده زوری حه ز له گورانی بوو، به لام واده اته به رچاو گونی له گورانی خه لکانی دی نه بیت. هه موو ته مه شایان ده کرد، به دزییه وه چاویان داده گرت. سه رقال و مژوول به سه ر ئیکونه یه که وه داهاتبو وه، سه رینکی تابلو که ی نابوو سه ر هه ردوو ئه ژنوی و سه ره که ی تری نابوو به قه راخ میزه که ی به رده میه وه، به فلچه ناسکه کانی سیمای پورتریتیکی ده کیشا، وهکو سیمای خوی تاریک و غه ریب بوو. له ناکاوا، به توو په یی ده یگوت:

- بریدتیچا - ئه م وشه یه مانای چییه؟ "تیچ" له زمانی سلاقی کوندا مانای (رویی) ده گه یه نی. به لام "برید" مانای (پیشتر) ده گه یه نی. ئیدی "بریدتیچا" مانای "زوو پویشتوو" واتا هه لاتوو، هه ر ئه و مانایه ده دات و ته و او..

هه موو به بیده نگی زاربه ش ده که نه وه، به نیگای خیرا دایده بیژن، وشه سه یر و غه ریبه کان، له گویدا ده زرینگینه وه :
- نه ده بوو له پیستی مه ردا په سم بکرا، ده بوو بالی لینرا..
یه کیک له ئاماده بووان، قیروسیا ده کات و ده پرسیت :-
ئوه باسی چیده که یته؟

وهلام ناداتهوه، ئیدی یان له بهر نه وهی گوئی له پرسپاره که نه ده بوو، یان ده عیبه نه ده هات وهلام بداتهوه، دووباره قړوقه پی ده کرد. وشه کانی له بیده نگیدا نقووم ده بوون.

- پیویسته ژانیان بزاین. کام ژیا نه؟ نه وهی له کتیبه پیروزه کاند ا تومار کراوه؟ ئیمه به ته نیا ده ژین - به بی بال..

کوا نه فس - نه فس؟ من نه وه تان لئ ده پرسم! ئیمه مودیل و نه سله که مان له لایه، نه مه راسته. به لام به بی دل..

هه موو ئاماده بووان، بهو بیروکانه بزه یان دیتی ته نیا سیتانوف نه بیت. یه کیکیان به ته وسه وه ده لیت : - شه وی شه مه ده خواته وه..

سیتانوف، گهنجکی بیست و دوو سالانی دم وچاوخړی بی ږدین و ته نانهت بی برؤش بوو، بالای به رز بوو، له ئاره قه دا هه لکشابوو، مه ند وخه مین ده پروانیی سووچیکی کارگه که.

ئیس تاش له بیرمه، جاریک چیخارؤف که له ته قلیدی شه مایلنکی مریه می، ده ستردی تیودورف بووه وه، شه مایله که ی (ئیکونه) خسته سهر میزیک وگوتی :

- نه ی پاکیزه ی پیروژ! هه نوو که حازر و ئاماده یت. تو له ئاماننکی بی بن ده چیت، که هه موو ږوندکی تالی هه لقولاوی دلی تیره ی به شهر له ودا ده دره وشیته وه..

هه نگئ ده سستی برد، پالتوی یه کیک له نیگار کیشه کانی هه لگرت، دای به شانیا و مه یخانه خوت بگره واهاتم. کورپه کان ده ستیان به پیکه نین کرد. یه کیکی به ته مه نیان هه ناسه یه کی پر له به غیلی هه لکیتشا، به لام سیتانوف، چوو بق لای ئیکونه که، به وردی لئی ورد بووه وه، گوتی:

- بېنگومان دهخواته وه، خوی مه ست دهکات، بویه دهخواته وه چونکه له تابلوکه ی بووه ته وه، له سووی دابراڼه، دابراڼ له تابلوکه ی. هه موو که سیک له هه لویسته تیناگات..
نوره خواردنه وهی چیخاروف هه میسه شه مموان بوو، وه نه بی، وه کو نیگار کیشه کانی دی، به حوکی پاهاتن و ئالووده بوون بخواته وه. خواردنه وه کانی ئه و به مجوره دهستی پیده کرد: به یانی پارچه کاغه زیکی بچوکی دهنووسی و به پاقل دا دینارد. ئه و جا پتیش وهختی فراقین دهچوو بولای لاریونیچ و دهیگوت: - ئه مړو بۆ حه مام ده پړوم.

- زورت پیده چیت؟

- ئا، وابزانم..

- تکیه، تا پړوی سځ شه ممه زیاترت پینه چیت!

چیخاروف، سهره سافه که ی دهله قاند و برۆکانی ویک دیتانه وه. که له حه مام دههاته وه، جله جوانه کانی له بهر دهکرد، بۆینباخی ده به ست. زنجیریکی زیوی دریزی به ئیله که ئاوریشمه که یه وه ده به ست و به دهم رۆیشته وه به پاقل و منی دهگوت:

- ئه مشه و کار که که جوان بشون، میزه دریز که ش جوان

پاک بکه نه وه!

ئیدی خوشییی کی کوت و پر بالی به سهر هه موواندا دهکیشا، نیگار کیشه کان ده بوژانه وه و جله کانیاڼ خاوین ده کرده وه و دهچوون بۆ حه مام و شتیوکی به په له یان دهخوارد. دوا ی شتیو، چیخاروف به بیر و مهی و مزه و خواردنه وه پهیدا ده بوو، ژنیکی به که له شی بی رهزا، که بالای دوو مەتر ده بوو، به ته په ته پ دووی ده که وت، کورسیه کانمان له چاو ئه و دهتگوت یاری مندا لانن، بگره سیتانوف، به هه موو دریزییه کی خویه وه، له چاو ئه و دهتگوت مندا لیکي چکوله یه. ئه م ژنه زور

زهلام بوو، مه‌مکه‌کانی له‌بهر چه‌ناگه‌يا که‌له‌که‌ بووبوون. له‌ جم وجولا زور خاوبوو. دهم وچاوه‌ خپره‌که‌ی، به‌چاوه‌ گوره‌کانپه‌وه‌ که‌ له‌ چاوانی نه‌سپ ده‌چوون، وپړای نه‌وه‌ی ته‌م‌نی چل سالان بوو، هینشتا هر ته‌ر وتازه‌ بوو، دهمه‌ چکوله‌که‌ی ده‌تگوت به‌ قه‌لهم و فلچه‌ دروستکراوه‌، له‌ دهمی بوکه‌له‌ین هرزان بایی ده‌چوو. ثم‌ څه‌نول و دهم به‌ خنده‌یه، ده‌سته‌ زه‌لام و گهرمه‌کانی بق‌ هم‌موان دريژ ده‌کرد و ته‌وقه‌ی ده‌گل ده‌کردن و به‌بی نه‌وه‌ی پټویست بکات زیاده‌ له‌ پټویست مجامه‌له‌ی ده‌کردن :

- چوون باشن؟ نه‌مړی دنیا سارده. ثم‌ بڼه‌ چپیه له‌ ژوره‌که‌تان دیت - وادیاره‌ بونی شه‌مایله‌کانه. ئی حالتان چونه‌؟

دیمه‌نی ثم‌ څه‌ ده‌چووه‌ دل‌وه‌، له‌بهر دلان بوو، ژنیکي توکمه‌ و تیکسمپراو بوو، مه‌نگ وه‌کوړوباری په‌وان بوو. به‌لام که‌ قسه‌ی ده‌کرد، نه‌وه‌ نه‌بوو، پیاو لټی بیزار ده‌بوو، جگه‌ له‌ قسه‌ی توپه‌هات هیچی دی نه‌ده‌زانی. پټیش نه‌وه‌ی قسه‌بکات، گوپه‌ نامال سووره‌کانی پرېا ده‌کرد، دهم وچاوی هینده‌ی دی خپ ده‌بوو.

گه‌نجه‌کان، له‌ قاقایان ده‌دا و له‌ بن‌ لټوانه‌وه‌ ده‌یانگوت : -
چ نه‌سپه‌ ژنیکه‌!

- هر بق‌ نه‌وه‌ باشه‌ بکړی به‌ بورج و مناره‌ی کلټسا!
له‌ پشت سه‌ماوهره‌که‌وه‌، له‌ به‌رده‌م میزه‌که‌دا داده‌نیشته‌، لټوه‌کانی کو‌ده‌کردنه‌وه‌و باسکه‌کانی له‌ ژیر مه‌مکه‌کانی دا ده‌خسته‌ سه‌ریه‌ک، به‌چاوه‌ درشته‌ جوانه‌کانی ته‌مه‌شای هم‌موانی ده‌کرد.

هم‌موان به‌پریزه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌ ته‌کدا ده‌کرد، بگره‌ گه‌نجه‌کان که‌میکیش لټی ده‌ترسان. نه‌گه‌ر گه‌نجیک به‌چاوی

ته ماحه وه سه پیری جه سته قه له وه که ی بگردبایه، به ری که وت
نیگای، له نیگای زیته لی ئه وه له نگوتبا، چاوی داده خست و
سه ری له به رخو دنا و له شهرما هه موو گیانی وه سه ر ئاو
ده که وت.

جیخاروفیش به پیزه وه مامه له ی له ته کدا ده کرد، به وشه ی
کو، واته ئیوه یان "هاوسن" بانگی ده کرد، هه رجاری شتیکی
بدایه پی، له به ری دهنوشتایه وه. ژنه که ش به ناسکی ده یگوت:
- خۆت له به ر من سه غله ت مه که. خه جاله تم. به پاستی زۆر
خۆت سه غله ت ده که یت!

به پواله ت په له ی هیچ ئیش وکاریکی نه بوو، بازووه کانی
ته نیا له ئانی شه که کانی وه ده جولان، باقیه که ی به که له که یه وه
نووسابوو. جه سته ی بۆنی نانی گهرم و تازه ی لیده هات.
گوگولیفی پیره میزد، له په ستار بیتسانه وه ستایشی ده کرد،
له بن لیوانه وه، هه ر ورته ورتی بوو، له تۆایه شه ماسه یه و
نزا و نوێژان ده خوینیت، ژنه ش به دهم ناسکه بزه یه که وه گوئی
لیده کرت.

چه ند گوگولیف، ستایشی ده کرد، ئه ویش (ژنه که) دهستی
یارمه تی یۆ درێژ ده کرد:

- که مندال بووم جوان نه بووم، که ته مه نم گه ییه سی
سالان ئیدی به ته واوه تی گوژام، بووم به مایه ی سه رنج،
ته نانه ت خانه دانه کانی شه هه ستیان به وه کرد، یه کیکیان به لێنی
ئوه ی دامی که عه ره بانیه ک و جووتی ئه سه پم پیشکه ش
بکات..

کاپندیوخین، که له و کاته دا مه ست ده بیت، به قژی بژه وه
خێسه یه کی لیده کات و به توندی ده لیت: - له هه ن به ر چیا،
هه ره خۆپایی؟

ژنه که ده لیت: - هه ل به ته له هه ن به ر خۆشه ویستی مندا.

کاپنډیوخین، دپرتینن و به ناپههتی دهلیت:-
 خوشه ویستی، مهبستت له خوشه ویستی چیه؟
 ژنه، زور به ساده یی به رسف ده داته وه :
 - گنجیکی قوزی وه کو تو پتویسته هه موو شتیک
 سه بارهت به خوشه ویستی بزانت.
 کارگه که له بهر قاقای پیکه نین ده لهریته وه، سیتانوف،
 به گویی کاپنډیوخین دا ده چینن :
 - نه ژنه گه وجه.. له گه وجیش خراتره. کوپم ده وی
 بتوانی بکه ویته داوی ئەشقی ئەم ژنه وه، ئیدی ئەم گهنگه شهی
 ناوی..

به هوی مهیه که وه دهم وچاوی گرژ بوو، ئارهقه نیشه سهر
 لاجانگه کانی، گر له چاوه زیته کانی ده بووه وه. گوگولیفی پیر،
 که پوهه دزیوه که ده جولینت و به قامکه کانی چاوه لیله کانی
 ده سرت و ده سرت : - چهند مندالت بووه؟
 - یه کور..

چرایه که به سهر میزه که دا شۆر بووه ته وه، یه کیک دی له
 گوشه یه کی پستی موغه بریه که وه ده گری، پوناکی کزی
 چرایه کان هه موو گوشه یه کی کارگه که یان پر کردووه له
 سییه تی بن دهم وچاو. په لهی رهش جیگای ده ست و دهم
 وچاویان گرتووه ته وه و وه همی سهیر ده خه نه دل و
 ده روونه وه، له هه رکاتیکی دی زیاتر نه وه حیهی ده دایتی که
 جهسته ی پوحانیان و وه لیان هه دوو ژووره تاریکه که یان
 چۆل کردووه و جله بویاخکراوه کانیان له داوی خو به جی
 هیشته وه، تۆپه شووشه ییه کان به بن میچه که وه شۆر
 بوو بوونه وه له ناو چه ره دوو که لدا، شین ده چوونه وه.

چبخاروف، بهردهوام به ده وری میزه که دا ده سوورپایه وه،
 پۆلی خانه خوینی ده گهل هه موو ناماده بووه کاند ده بینی، سهره

سافه که ی جاري به لای ئەما و جاري به لای ئەودا
 داهه نه وانده وه، قامکه پهق و تهقه کانی له جووله ی
 بهرده وامدابوون. تهواو لاواز بووبوو، لووته دهن دوکه
 دالاشیه که ی هینده ی دی باریک بووبوو، که له لای پوناکیه که وه
 ده وهستا، سیتیه ری که پوه درێژه که ی لا روومه تی داده پوژی.
 به دهنگه زولاله که ی دهیگوت : - گهلۆ، به ئاره زووی دلی
 خۆتان بخۆن وبخۆنه وه!

ژنه که، وهکو ئەوه ی گهره ی کۆرکه به، دهیگوت:
 - بۆچی خۆت سه غله ت ده که ی دراوسی؟ ههریه کینک له
 ئاماده بووان بازووی خۆی و توانای تاییه تی خۆی هیه،
 ههرکه سه و به گۆیره ی توانای خۆی دهخوات!
 چیخاروف، به هه لچوونه وه هاوار دهکات:
 - گهلۆ بهی دلی خۆمه که ن! هه موومان بهنده ی خوداین، با
 به یه کده نگ ئەم سرووده وهخوینین: " ناوت هه ر بهرز و
 پیروژ بیت "

خویندنه که، زۆرخراپ ناکام ده بیت، هه مووان له خواردن و
 خواردنه وهدا مر بووبوون. کاپند یوخین، دهست ده داته
 ئوکوردیونیک، فیکتور سالوتین که گهنجیکی گرژ ومۆن بوو،
 دهفیک دهگریت به دهسته وه، لیتی ده دات وزن جیر و پله کانی
 دیوی ناوه وه ی ده زرنگینه وه.

چیخاروف ئەم دهکات : - سه مایه کی رووسی لێدنه!
 ئاوپری لای ژنه که ده داته وه و ده لیت : - هاوسی
 نافه رموویت!

ژنه هه لده ستیت و ده لیت : - تۆ زۆر خۆت سه غله ت
 ده که ی!

به ره و ناوه ندی ژووره که ده روات و له وینده ر ده وه ستیت،
 تۆکه وه زه لام ده لیتی بورج و مناره ی کلێسایه. ته نووره یه کی

قاوهیی دهلب و ئیلهکیکی لۆکهی زهردی له بهره و دهسمالیکیی
سووری له سهرییهوه ئالاندووه.

ئوکوردیۆنهکه ئاوازیکی خوش لیده دات، زهنگۆله
چکۆلهکانی دهزینگینهوه. دهفهکه دهنگیکی ناخۆشی قورس
وخه مناکي ئه وتۆی لی بهرز دهبیتهوه که گویچکه دهتورینیت،
وهکو ئه وهیه شیتیک بگری، داخ و ئاخ هه لکیشیت، سهری
خۆی به دیواردا بدات.

چیخاروف، سهمای باش نه ده زانی. ههردوو پیتی دهبرده
پیشهوه، پاژنه ی ههردوو پووته بریقه داره که ی دهکوتا به
عاریدا یان سووک سووک وهکو بزنی به جۆری
هه لده به زییه وه که به هیچ جۆریک دهگه ل پیتمی موسیقا که دا
تیکي نه ده کرده وه، وا دههاته بهرچاو لاقهکانی هی خۆی نه بن،
به دهنی به شتیه یه کی زۆر دزیو دهله رانده وه، دهتگوت
ماسیه که که وتووه ته تۆپه وه، به راستی دیمه نیکي خه مناک
بوو. به لام هه مووان - به سه رخۆشه کانیشه وه - به دیقه ت
ته مه شای هه لپه رینه که یان ده کرد و چاویان بریبه وه پوخساری
وده سه تهکانی. سیمای چیخاروف، به شتیه یه کی سهیر دهگۆرا،
جاری وا هه بوو ناسک و شه رمن بوو، جاری وا هه بوو لووت
به رزو فرناخ و قۆره دهماخ بوو، هه ندیجاریش گرژ و مۆن و
خوینتال بوو. له وه دهچوو شتیک له ناکاوا بیترسینیت، هاواری
ده کرد و چاوی ده نو قاند، که دووباره چاوی ده کردنه وه، له
تۆوایه خه م بالی به سه ریدا کیشاوه. ههردوو دهستی
ده نو قاندن و له ژنه که نزیک ده بووه وه، پاشان له به رده میا
ده که وته سه ر ههردوو چۆکان، ههردوو پیتی به عاریدا کوتان،
ههردوو بالی کردنه وه. بزۆکانی ویک هیتانه وه، بزیه کی
گه رمی به پوودا ده دات. ژنه ی تاین لینی ورد دهبیته وه، ناسکه

بزه‌یه‌کی بۆ ده‌کات، به هه‌می‌نی ئاگاداری ده‌کاته‌وه : - خۆت ده‌فه‌وتینی هاوسی!

ده‌یه‌ویت، به‌نازه‌وه چاوه‌کانی بنوقینیت وخۆی تاقیبکاته‌وه. به‌لام چاوه‌کانی، که هه‌ر یه‌کی‌کیان به ئه‌ندازه‌ی دراویکی سی کۆپیکی ده‌بوون، به‌ده‌نگیه‌وه نایه‌ن و نایه‌نه نوقاندن، ئیدی چرچ و لۆچه‌کانی ده‌وری چاوی هه‌نده‌ی دی ناشیرینی ده‌که‌ن. ژنه‌ش، سه‌ماکاریکی ناکام بوو. هه‌موو هونه‌ریکی ئه‌وه‌بوو که جه‌سته زه‌لامه‌که‌ی به ئه‌سپایی ده‌هه‌ژاند و له شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی دی ده‌چوو. ده‌سته‌سپریکی به ده‌ستی چه‌پیه‌وه گرتبوو و به خاوی بای ده‌دا، ده‌ستی راستی له سه‌ر سمتی بوو، پێک له جه‌پیه‌کی گه‌وره ده‌چوو.

ده‌م وچاوی چیخاروف، که به به‌رده‌وامی به‌ده‌وری ئه‌م په‌یکه‌رده‌دا ده‌سوورایه‌وه، خه‌راخه‌را ده‌گۆرا. له‌وه ده‌چوو هه‌ر ئه‌و به‌ته‌نی لێره‌دا نه‌په‌قسیت، به‌لکو ده‌ زه‌لام لێره به‌په‌قسن هه‌مووشیان لێکدی جیاوازیان. یه‌کی‌کیان شه‌رم و خاکییه، دووه‌میان گرژ و مۆن و ترسناکه، سه‌ییه‌میان له شه‌تیک ده‌ترسیت و به‌ده‌م هاواریکی چکۆله‌وه هه‌ولده‌دات له‌م ژنه زه‌به‌لاحه قه‌یزه‌ونه پزگاریه‌یت. پیاویکی دی له ناکاوا به‌دیار ده‌که‌ویت، وه‌کو سه‌گیکی بریندار خۆی لوول ده‌کات، ئه‌م په‌قس و سه‌ما ناشیرینه بیتاقه‌تی ده‌کردم و کۆمه‌لێک بیره‌وه‌ری خراپی له‌مه‌پ سه‌ربازان و کاره‌که‌ران و جلشه‌وران و ده‌له‌به‌بای وه‌بیر دیتامه‌وه.

قسه ئارامه‌کانی سیدوروفم وه‌بیر هاتنه‌وه:

"هه‌موو به‌شه‌ریک له‌م مه‌سه‌لانه‌دا درۆیان ده‌کات. شه‌رم ده‌که‌ن، ته‌ریق ده‌بنه‌وه، چونکه هه‌یج که‌سیک نییه به راستی خۆشه‌ویستی بکات. ته‌نیا بۆ رابواردن ئه‌و شته ده‌که‌ن."

نەمدەویست باوە پ بەمە ی که * هەموو بەشەرێک لەم
 مەسەلانەدا درۆ دەکات * بکەم. ئەدی شاژنە مارگۆ؟ دلنایم
 چیخاروف درۆ ناکات. دەمزانێ سیتانوف کچیکی سەرچادە ی
 خۆش ویست ولەرێگە ی ئەووە تووشی نەخۆشیەکی نەنگین
 بوو، بەلام سیتانوف بە راویژی هاوڕێکانی لە سەر ئەو شتە
 نەک لێی نەدا، بەلکو ژوورێکی بەکرێ بۆی گرت وکەوتە
 چارەسەرکردنی، بەردەوام بە ئەدەب و میهرەبانیهکی
 تایبەتیووە باسی دەکرد.

ژنە زەلامەکه، هەر لەوێندەر خۆی بادهدا، بـزە
 دەستکردهکە ی هەموو دەم وچاوە پانهکە ی گرتبوووە،
 دەستەسەرکە ی دەستی شەپۆلی دەدا، چیخاروف بە دەوریا
 دەسووپایووە، بە دەم تەمەشاکردنی وانەو، بیرم دەکردهووە :
 تۆ بێنی حەوا، که خودی خوای هەلخەلەتاند، وەکو ئەم ئەسپە
 بووبی؟ ئیدی هەر لە خۆو پەقم لێی بوووە.

ئیکۆنە بێ دەم وچاوەکان لە سەر دیوارە تاریکەکووە
 تەمەشایان دەکردین، شەوی تاریک بـالی بە سەر شووشە ی
 پەنجەرەکاندا دەکێشا، هەردوو چراکه، بە ئەسپایی لە ناو
 کارگە خەفەکهدا دەگەران. ئیدی زیندەباری دەنگی تەپەتەپی
 پێیان و ژاوەژاوی دەنگەکان، دەمتوانی گویم لە دەنگ و
 تکهتکی ئەو ئاوە بیست که بە خێرایێ لە ئامانە مسینه
 گەورەکووە، دەتکایە ناو تەنەکه ی خۆلەکه.

بەراستی ئەم ژیا نە لەگەل ئەو ژیا نەدا که لە کتێباندا
 خوێندبوومەو، ئاسمان و رێسمان بوو! جیاوازییان یەجگار
 زۆر بوو! زۆری پێنەچوو، بیزاری بەسەر هەموواندا زال بوو،
 کاپنیدیوخین ئوکوردیونەکه ی لە دەستی سالتوتین، دەرھینا و
 هاواری کرد:

- دەى با كارتىك بگەين لەوحەكان دووكەليان لىبەرز
بىتتەو!

وھكو فانكاتسىگانوف ھەلدەپەپى، لە تۇ وایە بە ھەوادا
دەفپى، ئەوجا پاقل ئۇدینتسوف و سورکین چەند ھەنگاویکی
لەز وجوانیان نا، تەنات داڤیدوفى سىلداریش بە ژوورەكەدا
دەھات و دەچوو، بەھۆی تەپ تۆز و دووکەل و بۆنى فۇدکای
ترشاوھو دەکۆکی ئەمما کۆکین!

ئیدی بەو جۆرە بە دەم ھەلپەپکى وگۆرانى وھاوارەو
بەردەوام دەبوون. بەلام وام ھەستدەکرد، ھەر بە پوالەت
ئاسوودە و خۆشحال بوون، بەدرۆوہ خۆیان شاد و خۆشحال
دەنواند. سىتانوف، کە سەرى گەرم بووبوو، بە نىو
ئامادەبوواندا دەسووراپاھو، بەپاویژىکی مەستانە دەپىرسى :-
چۆن دەتوانى ژنىکی وای خۆش بوئ. ھا؟

وام دەھاتە بەرچاو، چىوای نەماوہ لە ھۆپژنى گریان بدات.
لاریونىچ، شانە پەق وتەقەکانى با دەدات و وەلام دەداتەوہ:
- لە خەلکى دى خراتر نىيە. تۆ ھەقت چىيە؟

بەلام ھەر زوو ئەو جووتەى باسیان دەکردن، دیار نەمان.
سىتانوف، بە نىگا خەمىنەکانى ژوورەكە دادەبىژىت و
دەپرسىت :- ئەو جووتە پۆیشتن.

بەراستى پۆیشتن، من دەزانم کە چىخاروف، تا دوو یان
سى پۆژى دى بۆ کارگە نایەتەوہ. کە بىتتەوہ، دواى چوونە
ھەمام، ئیدی لە سووچەكەى خۆیا، کپوکپ، مەند و گۆشەگىر،
دوو دانە ھەفتە ونيو، بەسەر کارەكەى خۇیدا کپ دەکەوئ.

سىتانوف، دەم وچاویکی داھىزراوى ھەبوو، ھىچ جوانیەکی
تیاھەبوو، تەنیا چاوہ ساف و گەشەکانى نەبىت.

لەگەل مندا زۆر بە لوتف بوو، ئەمەش دەگەپاھوہ بۆ
دەفتەرە ئەستوورەكەم کە پپ بوو لە شىعر. ئەم پپاوە باوہپى

به‌خوا نه‌بوو. زه‌حمه‌ت بوو له‌و کارگه‌یه‌دا، بزانه‌ی کڅ باوه‌پی
 پټی هه‌بوو و خوښی ده‌ویست جگه له لاریونیچ. هه‌مووان به
 ته‌وسه‌وه باسی خویان ده‌کرد، ږیک وه‌کو چوڼ کریکاره‌کان
 باسی وه‌ستا و خاوه‌ن کاره‌کانی خویان ده‌کرد. ویرای ته‌وش
 که له سهر خوانی خواردن داده‌نیشتن هه‌موویان نیشانه‌ی
 خاچیان ده‌کیتشا و که ده‌چوونه ناو جیگاوه ویردیان ده‌خویند
 و هه‌ره‌موویان پوژانی یه‌ک شه‌مموان ده‌چوونه کلټسا.
 به‌لام سیتانوف، ته‌و سرووتانه‌ی نه‌ده‌کرد و به‌خوانه‌ناس
 داده‌نرا. به‌دلناییه‌وه ده‌یگوت: - خودا نییه.

- ته‌دی، ته‌م هه‌موو شته له کوټوه هاتووه، سه‌رچاوه‌که‌ی
 چییه؟
 - نازانم.

جاریک پی‌مگوت: - چوڼ ده‌بی خوا نه‌بیټ؟
 باسکه دریزه‌که‌ی بڅ سهر سهری هه‌لېری و ئاماژه‌ی بڅ
 نه‌رزه‌که کرد و وه‌لامی دامه‌وه:

- ده‌بینی، خودا به‌رزاییه، مرؤف قولاییه. وانیه؟ به‌لام
 گوتراوه: 'خوا به‌شهری له سهر شټوه‌ی خو‌ی دروستکردووه
 '. باشه گوگولیفی له سهر شټوه‌ی کڅ دروستکردووه؟

ده‌مم به‌سترا. گوگولیفی مه‌یگوسار و پیس و پوخل،
 هه‌رچه‌نده به‌ته‌من بوو، له هیچ گوناختیک نه‌ده‌پرینگیاه‌وه.
 هه‌روه‌ها خوشکه‌که‌ی نه‌نکم بیرکه‌وته‌وه، یرموخینی سه‌ربازی
 خه‌لکی فیاتکام بیرکه‌وته‌وه، ئاخ‌ر چ شټوه‌و وینه‌یه‌کی خودا
 له‌وانه‌دا به‌دی ده‌کرا؟

سیتانوف گوتی: - خه‌لکی به‌رازن.
 به‌لام خیرا، وه‌کو ته‌وه‌ی داوای بوردن له من بکات
 هه‌لیدانی:

- نیگه‌ران مه‌به‌ماکسیمیچ، خه‌لکی باشیشیان تیدا هه‌ن.

من له گه ليا ئاسووده بووم، هه رشتيني نه زانيبا به ئاشکرا
دهيگوت نايانينيت. دهيگوت : - نايانم. بيرم له م شته
نه کردووه ته وه!

دياره ئه م راشکاوويه باو نه بوو. ئه و خه لکه ی دی که
دهمناسين وایان ده نواند هه موو شتيگ ده زانن. له هه موو
بابه تيگدا ئه سکزی بوون، خويان له هه ر بابه تيگ هه لده قورتاند.
ئه وه ی به لای منه وه سهير بوو، ئه وه بوو ده فته ره که ی
ويژای ئه وه ی که شيعری زۆر جوانی تيا بوو، هه نديک چامه و
قه سیده ی ئه وتی تيا بوو، پياو له شه رما سوور ده بووه وه. که
باسی پوشکينم له گه ليا کرد ئاماژه ی بۆ قه سیده ی " گافريلیادا
" کرد، که کۆپی کردبوو..

- پوشکين؟ زۆرم به دل نيه. به لام بينيديکتوف - ئه مه
شاعيريه که پتيويسته بايه خي ته وای پي بدهيت ماكسيميج!
چاوی ده نو قانندن و به ده نگیکی نه رم، ده يگوت:
بروانه مه مکه قوته کانی
ئه م خانمه جوانه ...

نازانم بۆچی ته که زی تاييه تی له سه ر ئه م سنی به يته ده کرد
و به که ش و فشه وه ده یخوينده وه:

چاوی تيز و تير ئاسای

باز ناتوانی

ئه م ده رگا داخراوانه ببهری

تا نيگاپه کی له زگینی

ناخی دلی بکات..

- حالی بوويت؟

شه رمم ده کرد، دان به وه دا بنه م که من نازانم چ شتيگ ئه و
هه موو شادييه ی ده خاته دله وه.

ئەركى شاگردىى من لە كارگەكەدا زۆر ئەستەم نەبوو. بەيانی زوو، بەر لەوہى نىگاركىشەكان لە خەو پابىن، من سەماوەرەكەم گەرم دەكرد و چام بۆ ئامادە دەكردن. وەختايەك ئەوان لە مووبەقەكەدا خەرىكى خواردنى نان و چای بەيانی دەبوون، من لەگەل پافىل دا ھەر دوو ژوورەكەم گەسك دەدا و خاوين دەكردەوہ و سىپتە و زەردىنەى چەند ھىلكەيەكەم جىادەكردەوہ، كە بۆ تىكەلكردى بۆيەكان بەكارىان دەبرد، ئەوجا دەچووم بۆ فرۆشگايەكە. ئىوارى، بۆيەكانم تىكەل دەكرد و تەمەشای وەستاكانم دەكرد كە چۆن كاردەكەن. لە سەرەتاوہ بە تاسەيەكى زۆرەوہ تەمەشام دەكردن، بەلام ھەر زوو بۆم بەدياركەوت كە زۆربەى ئەو پىاوانە ھەز لە كارەكانيان ناكەن و بە بىزارى و نەبەدلى كاردەكەن و كات بەسەر دەبەن.

شەوان چونكە بە زۆرى بىكار بووم، ئىدى كاتەكەم بە گىرپانەوہى ژيانى خۆم لە سەر كەشتيان و ئەو چىرۆكانەى كە لە كىتپاندا خويندبوومەوہ، بۆ نىگاركىشەكان بەسەر دەبرد. ئىدى بەرە بەرە بەبى ئەوہى بەخۆ بزانم لە كارگەكەدا، بووم بە نەقال و خوينەر.

ئىدى زوو بە زوو بۆم دەرگەوت كە ھىچ كەسىك لەو خەلكە بە ئەندازەى من نە ئاويتەى ژيان بووہ و نە دىناى دىتوہ.

ھەر لە سەرەتاي مىرمندالى خۆيانەوہ، لە چوارچىوہى زندانى تەنگى پىشەكەى خۆياندا ھەپس بووبوون و نەيانتوانى بوو لىتى دەرچىن. لە نىو ھەمووياندا، تەنيا چىخاروف لەو

کارگه یه دا، مۆسکۆی بینى بوو و به بهرده وامى هه رباسى ده کرد، نئوچاوانى تىکنا و گوتى:

- چاو له بینى مۆسکۆ تیر نابیت، ده بى به بهرده وامى چاوت کراوه بیت.

ئهوانى دى شتاقیان له شویا یان فلادیمیر هیوه تر نه پۆیى بوون. ئه گهر ناوى قازان هاتبا، له منیان ده پرسى :-
پووسیانى زۆرى لێهه ن؟ باشه کلێساشى تیدا ههیه؟
پیرم، له لای ئهوان دهیکرده سىبیریا، باوه پریان نه ده کرد که سىبیریا، ده که وێته پشت ئوراله وه.

- باشه، ماسیانى ئورال له وێوه، له ده ریاى قهز وێنه وه ناهینن؟ بهم پێیه ده بى ئورال له سه رووى ئه وه ده ریا وه بیت!
هه ندى چار که ده یانگوت ئینگلته را که وتووه ته پشت ئوقیانوسه وه وام ده زانى پێم پاده بوین، یان ده یانگوت بونا پارت، له مالبات و بنه ماله یه کى خانه دانى خه لکى کالوگایه. که باسى هه ندئ شتم بۆ ده کردن که به چاوى خۆم دیتبووم، به ده گمه ن باوه پریان پیده کردم، که چى به تاسه وه گوێیان له پۆمانانى زۆر خه یالى و چیرۆکین گونگ و ئالۆز ده گرت. ته نانه ت پیره کانیش خه یالیا ن له حه قیقه ت پى په سندر بوو. به ئاشکرا ده مبینى تا چیرۆکه که ناواقیعى تر بوایه، زیاتر گوێیان لیده گرت، تا پوودا وه کان زیاتر په گیان له درۆدا با، زیاتر له زه تیا ن لیده بینى، به کورته که ی واقیع سه رنجى پانه ده کیشان، هه موو به تاسه وه چاویان له ئاینده بوو، حه زیان ده کرد دزیوى وکۆیره وه رى ئیستا ته پس بکه ن.

ئه مه م زۆر به لاوه سه یر بوو، چونکه هه ستى کى تووندم سه باره ت به هه ق دزى نیا ن حه قیقه ت و وه هم له لا چیتووبوو. ئه وه خه لکه راستیا نه به بهرچاومه وه بوون، به لام له هیهچ کتیبیکدا خه لکانى کى وه کو ئه وانم بهرچاو نه که وتبوو، قه ت

که سیکی وهکو سموری و یا کوفی توونچی یان ئەلکسندر
فاسیلیفی هەلاتوو، یان چیخاروف یان ژنانی جلشوری وهکو
ناتالیام نەبینی بوو.

لە سەندوو قەهەکی دافیدوفدا، کۆمەلێک چیرۆکی تۆز
گرتووی کۆن و دپاوی نووسەر گولیتسینسکی و کتێبەکی
بولگارین "نیفان فیگیگین" و بەرگێک لە کتێبەکی برامبیوز
هەبوو. من بە دەنگی بەرز هەموو ئەو بەرھەمە کۆن و
پەژمردانەم بۆ نەقاشەکان خوێندەو، زۆریان پێخۆش بوو.
لاریونچ گوتی:

- خوێندەو، لە گەنگەشە و دەمەقالەت دور دەخاتەو،
ئەمە کاریکی زۆرباشە.

من لە کتێبان دەگەڕام، هەر کتێبیکی دلخوازی خۆم پەیدا
دەکرد، هەموو شەویەک بۆ ئەوانەی دەرورو بەری خۆم
دەخوێندەو، شەوانیکی خوشبوون، بیر ناچنەو، کارگە بە
پادەیهک بێدەنگ دەبوو، لە تۆ وایە لە بیابانی کدایت، ئەو
گلۆپانەی لە بن میچەکەو شۆڕ بوو بوونەو، لە ئەستێرانی
سپی و سارد دەچوون، تیشکەکانیان دەیدا لەو سەرە ساف
یان قۆنانەی کە بە سەر میژەکاندا دانەوێنرابوون. کۆمەلێک
پوخساری ئارام دەبینی کە لە فکران پۆچووبوون، ناو بە ناو
یەکیکیان ستایشی نووسەرەکی یان قارەمانی چیرۆکەکی
دەکرد. کریکارەکان لەم کاتانەدا کە مژوولی گوێگرتن دەبوون،
تەواو دەگۆران، دەتگوت هەمان ئەو کەسانە نین کە بە
پۆژەو دەمبین. لەو ساتانەدا زۆرم خۆش دەویستن، ئەوانیش
بەلای منا دایاندەکیشا، خۆم لە جێگەی شایستەیی خۆمدا
دەبینییەو.

پۆژیک سیتاتوف گوتی:

- لهوساوه كه تو كتيېمان بډ دهخوینتهوه، دهلی له بهارداین و په نجرهكانمان كړدووه تهوه وهواي پاك هاتووه ته ناو ژوورهكانمان.

زور به زحمهت كتيېم پيدا دهكړد. نهوهم بهبیرا نههاتبوو، له كتيېخانهیهكې گشتي كتيېان به نهمانهت وهرېگرم. بډیه وهكو سوالكو، توشی هركهسیك بوايم سوالي كتيېم لینی دهكړد.

پوژيک نهقيېيكي بهپړوهبهري دایهري ئاگر كوژاندنهوه كتيېيكي لیرمانتوفي دام، كه خویندمهوه ههنگي تيگهيشتم كه شيعر چييه و چ كاريگري و باندوړيكي بهسهر دل و دهروونی بهشهرانهوه ههيه.

له بیرمه كه دهستم به خویندنهوهی چامهی ' شهيتان ' كړد، سيتانوف يهكه مجار پوانيه كتيېهكه، نهوسا پوانيه پوخساري من، پاشان فلچهكهی له سهر ميژهكه دانا، نهژنوكاني له باوهش كرت، بزهيهكي بؤكړد، خوئی له سهر كورسييهكهی به پيش وپاشدا رادهژاندو كورسييهكه له ژيړيدا كهوتبووه جيرهجير.

لاريونيچ، نهويش دهستی له كارهكهی هه لگرت، له ميژهكهی سيتانوف، كه من لهوئ شيعرم دهخویندنهوه نزيك بووهوه وگوئی :- كه لو، برايڼو بيدهنگ بن!

به پاستی چامهكه زور خوشحالی كړدم. دهنگم دایهكزی، به هوئی پوندكهوه، دپړهكانم به پروونی نهدهبينی، بيدهنگي ئامادهبووان هيندهی دی خوشحالی كړدم، ههستم دهكړد، موگناتيسيكي ناديار هه موويان بډ لای من رادهكيشيت. وهختايهك بهشی يهكه می چامهكه تهواو بوو، تهقريبه ن هه موو نيگار كيشهكان له دهوړی ميژهكه خړبوو بوونهوه، بهدم بزهی خوشحالييهوه دهستيان نابووه سهرشانی يهكدی.

چیخاروف، به ئه سپایی دهستی نایه سهر سهرم و به رهو
کتنیه که سهری دانه واندمه وه :

- وه خوینه، به رده وام به.

که خویندنه وهی چامه که ته واو بوو، چیخاروف کتنیه که ی
له دهستم وه رگرت و ته مه شایه کی ناو نیشانه که ی کرد و خسته
بن باخه لی وگوتی : - ئه م کتنیه ده بی سبه ینی، جاریکی دی
بخوینرته وه، من بو تی هه لده گرم.

هه ستا، کتنیه که ی لیرمانتوفی خسته چاوکی میزه که یه وه و
قفلی دا و گه رایه وه سهر کاره که ی. ئیدی بیده نگي بالی به سهر
کاره که دا کیتشا، ئاماده بووان به بیده نگي گهرانه وه بو
جیگا کانی خویان. سیتانوف چو بۆلای په نجه ره که، به بی جووله
له وینده ر وه ستا، سهری نا به شووشه ی په نجه ره که وه، که چی
چیخاروف، دووباره فلچه که ی له لایه که وه دانا و لیبرانه
گوتی:

- به مه ده گوتری ژیان کورینه، ئه وه ژیانی راسته قینه یه!

هه ردوو شانی هه لته کاند، سهری دانه واند و له سهری

پۆیی:

- من دکارم ئه م شه ی تانه وینه بکیشم، جه سته یه کی ره شی
تووکن، دووبالی ئاگر ئاسا، پوخساریک و دوو پی و دوو
دهستی شینی کال، وه کو به فری بهر تریفه ی هه یقه شه و.

تاکاتی شیو، به نیگه رانه کی نا ئاساییه وه له سهر
کورسیه که ی ده جولا، به سهری قامکه کانی به میزه که یدا
ده کیتشا، له بن لیوانه وه شتی نامه فووومی ده رباره ی شه ی تان،
ده رباره ی حوا، ژنان و به هه شت ده گوت، ده رباره ی ئه و
خه تایانه ده گوت که وه لیان و پوحانیان کردوویانه.

لیبرانه گوتی:

- هه موو ئه مانه دروسته! ئه گهر پياوچاكان و پوهانيان ده گهل ژناني هه له كاردا ده ست تيكهل بكن و گوئ به گوناح نه دن هه له به ته شه يتان هه قى خو به تى شانازى به وه وه بكات كه پوهين پاك گومرا بكن...

كه س وه لامى نه دايه وه، له وه ده چوو، هه مووان وه كو من قه وقه پيان كر دبیت. هه مووان به خاوى كاريان ده كرد، چاويكيان هه ره له سه عات بوو، هه ركه زهنگى سه عات نو لیتی دا هه موو به كه په تى ده ستیان له كار هه لگرت.

سیتانوف و چيخاروف چوون بۆ مهيدانه كه ی دهره وه، منیش دوايان كه وتم. سیتانوف له وئ، به دهم ته مه شاكر دنى ئه ستيره كانه وه گوئ:

قافله ی وێن

به بوشایی ته م ئاسایی

ئاسماندا ده سورینه وه...

و له سه رى پوئى : - پياو ئه م شتانه له كوئ پهيدا بكات؟ چيخاروف، كه به دهم سه رما توونده كه وه ده له رزى، گوئ: - من به هه چ جۆرى وشه كانم بيرنايه نه وه، هه چ شتيكم بير نايه ته وه، به لام شه يتانه كه ده بينم! زۆر سه يره كه سيك وات ليتكات به زه ييت به شه يتاندا بيته وه! وادياره تۆش به زه ييت پييدا ديته وه، وانیه؟

سیتانوف، په زامه ندى نواند : - به لئ. تۆ به زه ييت پييدا ديته وه.

چيخاروف، به خو شحالييه وه گوئ:

- ته مه شا، بزانه ئينسان بوون چى ده گه يه نیت. مانای چيه! وه ختيك گه رايه وه بۆ پارپه وه كه ئاگادارى كردمه وه و گوئ: - ماكسيمچ، له دووكان، باسى ئه م كتيبه بۆكه س مه كه، چونكه ئه م كتيبه، بيگومان له كتيبه قاچاخه كانه!

شادییه کی گه وره دایگرتم، که واته ئەم کتێبه هه مان ئەو
کتێبه یه که قه شه به که له ئیعترافه که دا لێی پرسم!

شیو خوارن، به بێدهنگی و بێههچ ژاوه ژاویک تیپه پێ، وهکو
ئهوهی بویه ریکی گه وره قه ومابێ و هه ریه کێمان بیهوئ له
هه موو پوویه که وه بیری لێکاته وه. دوا ی شیو، پاش ئه وه ی
هه رکه سه وچوو بۆ سه ر جینگای خۆی، چیه خاروف، کتێبه که ی
ده ره ئینا و پێی گوتم:

- فه رموو، دووباره وه یخوینه، زۆر به هێواشی و بێ ههچ
په له په لێک وه یخوینه.

ژماره یه ک له کرێکاره کان، له جینگا کانیان هاتنه ده ری و به
بێدهنگی له میزه که هاتنه پێشێ و هه ربه جلکی خه وه له
سه رچۆکان دانێشتن.

ئه مجاره ش وه ختایه ک له خوێندنه وه ی چامه که بوومه وه،
چیه خاروف به سه ری قامکان کێشای به سه ر میزه که دا وگوئی:
- ئه وه ژیا نه! ئاخ ئه ی شه یتان، ئه ی شه یتان.. چۆن ئەم
شته ت لێ قه وما؟

سیتانوف، به سه ر شانما دانه ویسه وه، چه ند دێرێکی
چامه که ی خوێنده وه و پێکه نی و گوئی:
- من ئەمانه له ده فته ره که مدا ده نووسمه وه..

هه نگێ چیه خاروف هه ستا، کتێبه که ی هه لگرت و بۆ سه ر
میزه که ی خۆی چوو، وادیار بوو ده یه وئ کتێبه که له گه ل خۆیدا
بیات. لێ له نا کاوا وه ستا و به ده نگێکی پڕ سوێو و له رزۆکه وه
گوئی:

- ئیمه وه کو تووته له سه گی کوێر ده ژین، له به ر پێی
خۆمان هیزه تر نابینین، شتا قمان ههچ نازانین، نه خوا
ده یه وین نه شه یتان. ئایا ئیمه مانان به نده ی خوائین؟ ئه یوب

به‌نده بوو، خودی خوا دواندی. هه‌روه‌ها موسای دواند. ئه‌وانه
 پیاوی خوابوون، ئه‌دی ئیمه‌ کتین؟
 کتینه‌به‌که‌ی داخست و که‌وته له‌به‌رکردنی جله‌کانی و
 سیتانوفی گاز کرد : - دئی بۆ باره‌که‌؟
 سیتانوف به‌ ئارامی به‌رسفی دایه‌وه : - من ده‌چم بۆلای
 ده‌نکه‌که‌م.

هه‌رکه‌ ئه‌وان وه‌ده‌رکه‌وتن، من له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ وله‌ نزیکه‌
 ده‌رگاکه‌وه له‌ لای پاقل ئودینتسوفه‌وه‌ پاکشام. ماوه‌یه‌ک به‌ده‌م
 پرخه‌پرخه‌وه، تلاوتلی کرد، له‌ ناکاوا که‌وته‌ گریان و هه‌نسک
 هه‌لدان، ده‌سه‌پاچه‌ بووم : - چیه‌؟
 وه‌لامی دایه‌وه : - هیچ. من به‌زه‌ییم به‌مانه‌دا دیته‌وه،
 نزیکه‌ی چواردانه‌ سه‌اله‌ له‌ نیویاندام، ده‌ماری یه‌ک به‌یه‌کیان
 ده‌ناسم..

منیش وه‌کو پاقل به‌زه‌ییم به‌م خه‌لکه‌دا ده‌هاته‌وه، ماوه‌یه‌کی
 زۆر به‌ ده‌م رازانه‌وه‌(پالکه‌وتن، پاکشان)، به‌ ده‌نگی نه‌وی
 باسی ئه‌و خه‌لکه‌نه‌مان کرد، باسی دلپاکی و په‌وشت به‌رزی
 هه‌ر یه‌کێکیانمان کرد، ئه‌مه‌ کردیه‌ کاریک هینسه‌ی دی
 به‌زه‌ییمان پياندا بیه‌ته‌وه.

دۆستایه‌تیه‌کی پته‌و له‌ نیتوان من و باقل ئودینتسوف که
 پاشان بوو به‌ وه‌ستایه‌کی نمره‌ یه‌ک په‌یدا بوو. لئ حه‌یفی زۆر
 له‌ سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام نه‌بوو! له‌ ته‌مه‌نی سی سالی‌دا
 که‌وته‌ مه‌یگوساری و ئالوده‌ بوو. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت له‌
 بازاری خیستروف له‌ موسکو، له‌ نیتو کۆمه‌لێک خه‌لکی ویل و
 سه‌رگرداندا بینیم. له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ئیدی نه‌م بینیه‌وه، له‌م
 دوا‌ییانه‌دا بیستم گوايه‌ به‌ تیفق مردووه‌.

که‌ ئه‌م جۆره‌ هه‌والانه‌ ده‌بیستم و ئه‌و مرو‌قه‌ میه‌ره‌بانانه‌م
 وه‌بیر دینه‌وه‌ که‌ به‌ بیهوده‌ به‌ به‌رچاومه‌وه‌ گیانیان سه‌پارد،

له رزم لیدیت و ترسم لیده نیشیت. خه لکی له هه موو شویننیک
پیرده بن و دهمرن، ئه مه کاریکی زور ئاسایی و سروشتیه.
به لام له هیچ شویننیک دیکه دا به م بیهوده یی و خیراییه ی
پووسیا، هه رهس نایه بن و نامرن.

پاڤل، ئه و کاتانه ی که من باسی ده کم، دوو سال له من
گه وره تر بوو. گه نجیک بوو سه رخ، زیره ک، هوشن، به
ئینساف و ده ست پاک و به هه مه نند. هه نه مه ندانه وینه ی
فرندان، کسوک و پشیلانی ده کیشا. هه روه ها کاریکاتوری
نیگار کیشه کانی خومانی به په پ و باله وه ده کیشا. کاریکاتوری
سیتانوفی به خه مینی و له سه ر یه ک لاق ده کیشا، چیه خاروفی له
شیوه ی که له بابیکی پۆنه بریاگی هه نیه پووتاوه دا ده کیشا،
دافیدوفی نه خوش و دهغه زاری، به شیوه یه کی مرده لوخی
خه مبار ده کیشا. جوانترین وینه ی پاڤل، ئه وه بوو له گوگولیفی
پیری گۆره له کهنی کیشابوو، له شیوه ی شه مشه مه کویره یه کی
گوئ پانی، لووت زلی، دوو پیی بچوکی شه ش په نجه دا
دروستی کردبوو. دوو بازنه ی سه ی له ده وری چاوه کانی
کیشابوو، بیلبله ی چاوه کانی له دوو زومی زهق ده چوون، که
له دم وچاوه خه ره که یه وه ده رپوقی بوون و دیمه نیککی
ترسناکیان پیده به خشی.

هیچ یه کیک له نیگار کیشه کان، به دیتنی ئه و کاریکاتوران
زویر نه ده بوون. به لام هه ره موویان هه ستیان به وه کرد که
وینه ی گوگولیف، زور دزیو و مایه ی قیز و بیزه، بۆیه دلسۆزانه
نامۆژگاری پاڤلیان کرد وگوتیان:

- باشتر وایه ئه م وینه یه یان بشاریته وه یان بیدریت، ده نا
ئه گه ر پیره میرد ببینی، کیشه ت بۆ دروست ده کات، دم
وقه پوزت ده شکینیت!

ئەم كابرە شېۋە، پېس و پۇخلە، نەخۇشە، ھەمىشە مەستە، كابرەيەكى پياكار بوو، لە ھەموو كەسى پتر زوھد فروشى دەكرد. كابرەيەكى بوغزن و پكونى بوو، ھەر شىتىك لە كارگە كەدا پووى بىدابايە خىرا دەيگە ياندە دەفتەردار و شاگردى فروشگاگە، كە گوايە قەرار بوو خوشكەزاكەى، خانمى خاوەن فروشگاگە بخوازىت بۆيە ئەو كوپرە خۆى بە سەرۆك و ئەربابى ھەمووان دەزانى. ھەمووان لىنى دەترسان و پقيان لىنى بوو، ئەويش گوگوليفى كردبوو بە ھەوالدز بە سەريانەو.

پاقل، لە ھەمووان پتر پقى لە گوگوليف بوو، بۆيە لىنى نەدەبوو، ھەر دەرفە تىكى دەست بگەوتبا ھەولى دەدا ئەزىتەى بدات. منىش لەم پروو، بەجدى يارمەتيم دەدا، ھەموو كرىكارانى كارگە كە ئەم ھەلوئىست و پەفتارانەى ئىمەيان پىخۇش بوو. كەچى نەقاش و نىگار كىشەكان، ناو بە ناو ئاگاداريان دەكرىنەو و دەيانگوت:

- كوپرە ئاگاتان لەخۇ بىن! ئەم ھەوالدزە لە قافا نەتانگريت، دەنا خەشى خۇيتان پىن دەپىژىت!

زاراوەى 'ھەوالدز' ئەو نازناو بوو كە نىگار كىشەكان لە گوگوليفيان نابوو. ئىدى لە سەرانسەرى كارگە كەدا، بەو نازناو ناسرابوو. كەچى ئىمە ئەو ئاگاداريانەمان بەھەند نەدەگرت. زۆرجار كە خەوى لىندەكەوت، بۆيەمان دەكرد بە دەم و چاوە مەى زەدەكەيەو.

جارىك كە تەواو سىامەست بوو، ھىچ ئاگای لە خۇ نەبوو، كەپوويەمان كە لە ئىسفنەنج دەچوو، لە بۆيە گرت، بە سى دانەپۆژ ئەوسا توانى بە تەواوەتى لووتى پاك بكاتەو. بەلام ھەر جارى كە يارۆى پىرەمىزدەمان زۆر تووپە دەكرد، من كەشتى ھەلمىنەكە و ئەو سەربازە چكۆلەيەم بىر دەكەوتەو كە لە فىاتكاو ھاتبوو، وىژدانم ئەزىتەى دەدام. گوگوليف،

هەرچەند بە تەمەن بوو، بەلام زۆر بە قووت بوو، زۆرجار
غەدری لێدەکردین و لێی دەداین. هەرچاری سەرمان بکردایەتە
سەری لە لای خانم ئەرباب، سکالای لێدەکردین.

خانم ئەربابیش، مە ی ئالوودە بوو، هەمیشە پووخواش
و بەکەیف بوو. دەستەکانی پادەوه‌شاندن و بە مست دەیکیشا
بە میزەکەدا و هاواری بە سەردا دەکردین:

- خوام لەو خوایە جاریکی دی لەم کارانە بکەن! نۆبەتی
ئەو قەوانەیه، کابرایەکی پیرە، لە جیاتی پیزی بگرن، پیتی
پادەبوین! کێ لە جیاتی شەراب مەرەکەبی لە پەرداخەکی
کردووه؟

بە پێکەنینەوه وەلاممان دەدایەوه: - ئێمە..

خانم، هەناسەیه‌کی هەلدەکیشا و دەیکوت:

- تۆ تەمەشا تەمەشا، ئەم مەلعونانە ناشی شارنەوه!
باشە ئیوه نازانن، دەبی پیزی پیران بگیریت؟ جاریکی دی
کاری وا نەکەن ها!

هەنگی دەری دەکردین و، ئیواری لای شاگردی سەر
دووکانەکە گلەیی لێدەکردین. شاگردی ناوبراو، بە توندی
سەرکۆنە ی دەکردم و دەیکوت:

- شتی وا چۆن دەبیت؟ تۆ بەر دەوام کتێبان دەخوینیتەوه،
تەنانەت کتێبی پیرۆزیش دەخوینیتەوه، کەچی ئەم کارە
دزیوانە دەکە ی! ئاگات لە خوا بی کاکە!

خانم ئەرباب، بە تەنیا دەژیا، پیاو بەزەیی پێیدا دەهاتەوه.
هەندێجار، کە شەراییکی زۆری دەخواردەوه، لەبەر پەنجەرەکە
داده‌نیشت و گۆرانی دەگوت:

کەس لە خەمی منا نییه

کەس بە حالی من نازانی

کەس خۆشی ناوینم

کەس بەزەیی پێما نایەتەو.

هەنگی لە ناکاوا، دایدەکورکاند و بەدەم هەنسک هەلدانەو
دەینالاند : - ئوھو، ئوھو، ئوھو!

پۆژیک بینیم، بەخۆ و گۆزەیک شیرەو، بە قالدەرمەکەدا
دادەگەر، ھێواش ھێواش، پلە بە پلە دەھاتە خوارەو،
گۆزەکە ی تووند لە باوەش گرتبوو، شیرەکە بە جلەکانیا
دەپژرا و ئەویش جێنوی بە گۆزەکە دەدا و دەیگوت : - بزانە
چون دادەپێژنی، ھە ی شەیتانی نەعلەتی!

خانم ئەرباب، قەلەو نەبوو، بەلکو باریکەلەیکە داھێزراو،
لە پیرە پشیلەیک دەچوو کە توانای پاوە مشکێ نەمايێت.
ئیش و کاری بووبوو بە پالکەوتن و پازان و کاویژکردنەو
بیرەویری و دەعوەت و پاوە سەرکەوتووەکانی.

سیتانوف، بە ڕوو گرژییەو لە بن لیوانەو دەلیت:

- ئی ی دنیا! ئەم شۆینە پۆژی لە پۆژان فرۆشگایەکی
بە پمێن و گەرمەبازاپ بوو، ئەوسا کابرایەکی زیرەک بە پێو
دەبرد. بەلام ئەم ڕۆ تەواو کەساد بوو، ھەرچی کاسییەکی تیا
دەکریت، دەچیت بە پکی ھەوالدزەو. ئیدی کردە ی ئیمە و
بردە ی ئەو. ئەم بیرۆکە، بە جۆری ساردت دەکاتەو، بە تۆ
بێ دەست لە کارەکەت ھەلبگریت و سەربکەوێتە سەریان و
لەوێندەر پالکەویت و چاو بیری تە ئاسمانی ھاوین..

پاقل ئو دینتسوف، کەوتە ژێر باندۆری بیرەکانی سیتانوف.
ئیدی بە چاولیکەری گەورەکان دوو کەلی سیفەرەکی دەکرد
بە ئاسماندا و وەکو گەورەکان کەوتە فەلسەفاندن دەربارە ی
خوا، مە یگوساری، ژنان و بەروبوومی کار: خەلکانیک ھەموو
کاتی خۆیان بۆ دروستکردنی شتان تەرخان دەکەن و خەلکانی
دی بێ ئەوێ قەدر و سوودی ئەو شتانە بزانن، دەپوختن.

لهو ساتانه دا پوخساره چكوله جوانه كهي، پير و پړ چرچ و
 لوچ دهاته بهرچاو. زورجار كه له سهر جيگاكي خوي و له
 سهر ئرزكه و دور له خهلكه كه داده نيشته و نه ژونكاني له
 باوهش دهگرت و له خه ياله وه دهچوو، بځ ماوهيه كي دريژ له
 په نجه ركهانه وه، دهپروانيه ته ستيړه كان كه به بهرپوكي ئاسماني
 زستانه وه دهجريوانه وه..

نيگاركيش و كريكاره كان، به دهم خهوي قووله وه دهكه وتنه
 پرځ وهوړ. هه نديكيان دهياننالا نند. له ناكاوا يه كيكيان به دهم
 خه وه وه دهكه وتنه ورينه. دافيدوفي سيلدار دوا كوكه ي دهكرد
 به بن ميچه كه دا. له سووچيكي ژووره كه دا، سني بنده، سني
 پياوي خوا، به پال يه كه وه، شه كه ت و ماندوو، مه ست وخومار،
 له غورابي خه ودان : كاپنديوخين، سوركين و پيرشين.

كومه ليك ئيكونه وشه مايلين بي پوخسار يان بي ده ست
 يان بي لاق به ديواره كانه وه هله په ستر دراوون و ته مه شاي مه
 دهكهن. بوني هيلكي به سه رچوو و پوني مه يوو، له درزي
 ته خته پوشي ژووره كه وه، به رز ده بيته وه وه هه ناسه ت ته نگ
 دهكات و خه ريكه خه فته دهكات. پاقل، له بن ليوانه وه ده ليت: -
 خودايا، چهن دلم به حاليان ده سووتيت!

هه مان بير كرده وه، به سهر منيشا زال بوو. به پاي مه،
 وه كو پيشتر يش گوتوومه، هه موو نه وانه خه لك ي زور چاك
 بوون، به لام نه و ژيانه ي تياي بوون زور خراپ بوو، شايسته ي
 نه و ژيانه خراپه نه بوون. به لام هيچ چاريكيش نه بوو، به و
 ژيانه مه حكوم بوون. كه زستان دههات، با و زريان
 هه ليده كرد، دهيكرده كاريك كه ماله كان، دره خته كان ووه موو
 شتيكي سهر زهوي بله رزي، هاواري لي به رز بيته وه وه
 بزير پيتيت، ئيدي بيزاري بالي به سهر كارگه كه دا دهكيشا،

نیگارکیش و کریکاره‌کان خه‌فه ده‌بوون، هه‌ناسه‌یان سوار ده‌بوو، ئیدی ئەو خه‌لکه بیته‌وایه، پروویان ده‌کرده مه‌خانه و کاباریه‌کان و له‌وینده‌ر خه‌می خۆیان ده‌ناشت.

له‌وجۆره شه‌وانه‌دا خویتندنه‌وه دادی نه‌ده‌دان، ئیدی من و پاقل هه‌ولمانده‌دا، به‌ شیوازی تاییه‌تی خۆمان کریکاره‌کان سه‌رگه‌رم بکه‌ین: ئیدی ده‌م وچاوی خۆمان له‌ بۆیه و ته‌نی ده‌گرت و کلاوقژمان له‌ سه‌ر ده‌کرد و بۆخۆمان کومیدیا‌یه‌کمان دروست ده‌کرد و ده‌ورمان تیا ده‌بینی و به‌وجۆره کریکاره‌کانمان دینایه‌ پێکه‌نین و خه‌م و بیزاریمان لێیان ده‌تاراند. من "ئه‌فسانه‌ی ئەو سه‌ربازه‌م بیر که‌وته‌وه که‌ ژبانی په‌تروسی گه‌وره‌ی پزگار کرد‌بوو" و ئیدی ئەو سه‌ربرده‌یه‌م کرد به‌ دیالۆگیکی دراماتیکی. ده‌چووینه سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه به‌رزه‌که‌ی دافیدوف و له‌ویوه ته‌مسیلمان ده‌کرد. شه‌پی سه‌ربازانی سویدو پرووسمان نیشاندده‌دا و به‌ ته‌مسیل سه‌ری سه‌ربازه‌کانی سویدمان ده‌په‌راند و ته‌مه‌شاقانه‌کانمان دینایه‌ پێکه‌نین و به‌سه‌رکه‌وته‌که‌ی خۆمان دلخۆش ده‌بووین.

نیگارکیش و کریکاره‌کان زۆر حه‌زیان له‌ ئەفسانه‌ی بلیمه‌تی چینی تزینگ یوتونگ ده‌کرد. پاقل، ده‌وری ئەو که‌سه داماو و خیره‌خوازه‌ی ده‌بینی و من هه‌موو ده‌وره‌کانی دیکه‌م ده‌بینی، ده‌وری پیاو و ژنم ده‌بینی ته‌نانه‌ت هه‌ندیجار ده‌وری شیتیشم ده‌بینی. هه‌ندیجار ده‌وری ئەو به‌رده‌شم ده‌بینی که‌ که‌سه‌ چینییه‌ ناو‌می‌ده‌که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ هه‌موو هه‌ولێکی خیره‌خوازیدا شکستی دینا و بۆ ئیسراحت سه‌ری له‌ سه‌ری داده‌نا. له‌م کاته‌دا، ته‌مه‌شاقانه‌کان له‌ قاقای پێکه‌نینیان ده‌دا. من حه‌زم ده‌کرد پێکه‌نینه‌که‌یان بۆ شوین و هه‌لوێستی هه‌ستیارتر هه‌لبگر، به‌لام فایده‌ی نه‌بوو ته‌مه‌شاقانه‌کان، له‌و شتانه‌ حالی

نه‌ده‌بوون، دیاربوو که که‌یفیان به په‌فتاری ئیمه ده‌هات و به
دهم پیکه‌نینه‌وه هاواریان له ئیمه ده‌کرد :- ئاه، ئه‌ی لیتۆکان،
ئه‌ی گالته‌جاپان!

به‌لام تا پتر له ژیان راده‌مام، زیاتر ئه‌و قه‌ناعه‌تم له‌لا
ده‌چه‌سپی که ئه‌مانه به خه‌میکه ئه‌به‌دی گۆش کراون،
ئه‌ونده‌ی خه‌م له روح و ته‌بیعه‌تیانه‌وه نزیکه، شادی له
پو‌حیانه‌وه نزیک نییه. شادی زۆر نه‌ده‌مایه‌وه، عه‌مری کورت
بوو، به ئاسانیش به‌ده‌ست نه‌ده‌هات، به‌لکو زۆر به زه‌حمه‌ت
وه‌کو ده‌رمانی ده‌ردی دلی پووسان به‌ده‌ستمان دینا. ئیدی
ئهم سه‌رگه‌رمیانه‌ی ئیمه پێشکه‌شمان ده‌کرد، بانه‌مایه‌کی
ئه‌وتۆیان نه‌بوو، زیاتر خۆپسک بوون و خۆ به‌خۆ
هه‌لده‌قولان بۆ پوناک کردنه‌وه‌و په‌واندنه‌وه‌ی پۆژگاره
تاله‌کانمان.

زۆرجار خۆشی و شادی پووسی، له ناکاوا و به‌ز ده‌گۆرا
بۆ کاره‌ساتیکه‌ی تال، له گه‌رمه‌ی سه‌مایه‌که‌دا، کاتێ کابرای
سه‌ماکار، له‌وه ده‌چوو خۆی له هه‌ر کۆت و به‌ندیک پزگار
بکات، دپنده‌که‌ی ناخی له پرا به‌په‌للا ده‌بوو، دپندانه‌ په‌لاماری
هه‌رکس و هه‌رشه‌تیکه‌ی ده‌دا، ده‌ی ها‌پان، ده‌ی نه‌پان،
ده‌یدپان..

ئهم شادیه‌ ساخته‌یه‌ی که له سه‌و‌نگه‌ی فا‌کته‌رین
ده‌ره‌کیه‌وه چۆ ده‌بوو، زۆری په‌ست ده‌کردم. توو‌په‌ ده‌بووم
و ته‌نانه‌ت خۆم له بیر ده‌کرد، لێ هه‌میشه له بیرى ئه‌وه‌دا
بووم که شیوازیکی‌دیالۆگ و نمایشی ئه‌وتۆ دابه‌یتم که بشیت
شادی و خۆشیه‌کی درێڤ‌خایه‌نتر و قوولتر له‌لای ته‌مه‌شافانان
و خه‌لکیدا چیتکات!

هه‌ندێجار ئهم هه‌ولانه‌م به‌ فیرۆ نه‌ده‌چوون، نیگارکیشه‌کان
ئافه‌رین و ستایشیان ده‌کردم، به‌لام وێ‌پرای ئه‌وه‌ش، ئه‌و

نائومیدی و بینزارییهی که وام خه یال ده کرد به سه ریا زال
بووم، دووباره و له نوی به روکی ده گرتمه وه، زیاتر بنجی
داده کوتا و چپتر ده بووه وه.

لاریونچ، ئەم پیاوه میهره بانه، وهکو خووی هه میشهیی
خوی پیرۆزبایی لیده کردم و دهیگوت:

- کورپژگه یه کی باشیت، خودا ده ست به بالته وه بگریت!

چیخاروف دهیگوت:

- به راستی که سێکی به هره داره، ده توانی خه لکی سه رگه رم
بکات. تو هه ق وابوو، له شانۆدا کاربکهی ئەلکسی، یان
په یوهندی به سێرکه وه بکهی. دهشیای (دهتوانی) بهم
به هره یه ته وه، ببی به لیبۆکینکی گه ره یان ئەکته رینکی دیار!

ته نیا کاپندیوخین وسیتانوف، له نیو هه موو کارمه ندانی
کارگه که دا له سه ری سالدا یان له پۆژانی مه رافه عه دا ده چونه
شانۆ. نیگارکیش و وه ستا به ته مه نه کان، داوایان له و جووته
ده کرد، له که فارهی ئەو هه له یه یان، خۆیان له ئاوی روبرار یان
ده ریا هه لکیشن و تۆبه بکه ن، چونکه شانۆ که فارهی له سه ره.
سیتانوف، به رده وام به گویمیا ده دا: - واز له هه موو
شتیک بهیته و بیه به ئەکته ر!

وبه هه لچوونه وه باسی "ژیانی ئەکته ر یاکوفلیف" ی
خه مناکی بۆ ده گێڕامه وه.

- تۆش ده توانی به وجۆره بژیت!

حه زی ده کرد باسی ماری ستیوارت بکات، که ناوی دینا به
"دیله ریوی" نیوی ده برد، زۆر لیبراوانه باسی "خانه دانه
ئه سپانیه که" ی ده کرد:

- دون سیزار ده بازان، که خانه دانیککی نیو خانه دانان بوو
ماکسیمچ خۆی، خۆی پینگه یانده بوو، به راستی خود ساز بوو!

ئەو بە خۆيشى، شتىكى لە تەبىئەتى ' خانەدانى ئەسپانى ' تىابوو. پۇژىك سى پىاوى دايەرەى ئاگركوژىنەو، لە خۆت و خۇپايى، ھەر بۆكەيف لە مەيدانەكەى نزيكى بورجى چاودىريدا، لە كابرايەكى جووتيار دەدەن. خەلکانىكى زۆر، نزيكەى چل كەسىك ئەو شەپ و لىدانە دەبينن، پىاوانى ئاگركوژىنەو ھاندەدەن. سىتانوف خۆى بە گەرمەى شەپەكەدا دەكات، باسكە درىژەكانى دەخاتەكار و بەردەبىتە ئاگر كوژىنەوكان. جووتيارە ھەلدەگرىتەو و دەلەكى دەداتە ناو جەماوەرەكە و ھاوار دەكات : - بىيەن، دوورى بخەنەو!

ئىدى بە تەنيا لە شەپەكە بەردەوام دەبىت، يەك كەس بەرانبەر بە سى كەس.

بەنكەى ئاگركوژىنەو كە ھەر دە ھەنگاويك لە شەپەكەو دەور بوو، يانى پىاوانى ئاگركوژىنەو كە، زۆر بە ئاسانى دەيانتوانى داواى كۆمەك كەن و دەرسىكى وەھاي سىتانوف بدەن كە ھەرگىز لە بىرى نەچىتەو. ئىدى خۆى و بەختى ترسان و ھەلاتن. لە دواو ھاوارى لىكردن : - سەگباينە!

لاوان پۇژانى يەك شەمموان دەچوون بۆ ' مەيدانى دارەكە ' كە كەوتبۇو پىشت گۆرستانى قەدىسان پتروس و پۇلس، تا بەشداری بۆكسىن كەن دژى ئەندامانى ' تىپى ساغله مى ' و جووتيارانى گوندەكانى ئەو ناو. تىپەكە بۆكسەرىكى بە ناوبانگيان ھەبوو- زەبەلاحتىك بوو بە ناوى مۆردوفى، كەسىكى سەربچكۆلەى چاوپرووش بوو، كە لە بەردەم ھەوادارەكانى خۇيدا دەوہستا، لاقى بللادەكردەو، بە سەى قۆلە پىسەكانى چاوە پرووشەكانى دەسرى و دۇستانە ھاوارى لە كۆپانى شار دەكرد: - ئەگەر حەزدەكەن، پىتش ئەوہى تووشى سەرما بىم وەرن!

هه‌میشه کاپندیوخین، له جیاتی مه ئامبازی ده‌بووه‌وه، به‌لام
موردوفی هه‌میشه به سهریا سهرده‌که‌وت.

کاپندیوخین، به سهروچاوی خویناوییه‌وه به هانکه‌هانک
هاواری ده‌کرد: - من بۆچی باشم ئه‌گهر نه‌توانم ئه‌م
موردوفیه ببه‌زینم؟

ئیدی به‌زانندی ئه‌و گه‌نجه (موردوفی) بووبوو به‌تاقه
خولیا‌ی ژیا‌نی. راه‌تانیکی تووندی ده‌کرد، باده‌نۆشی ته‌رک
کرد، ته‌نیا گۆشتی ده‌خوارد، هه‌موو شه‌ویک به‌رله‌وه‌ی بچ‌ته
ناوجیگاوه، به‌فری له‌خۆی هه‌لده‌سوو، ئیدی جۆره‌ها‌شتی
قورسی هه‌لده‌گرت تا ماسوولکه په‌یدا‌بکات. به‌لام ئه‌م کارانه
دادیا‌ن نه‌دا. ئه‌نجام دووپارچه قو‌پ‌قوشمی له‌ ناو
ده‌ستکیشه‌کانی ناو، له‌ به‌رده‌م سیتانوفدا خۆی فش کرده‌وه و
گو‌تی: - ئه‌م گه‌رپه‌ کوتایی به‌ موردوفی دینیت!

سیتانوف، زور به‌تووندی ئاگاداری کرده‌وه: - ئه‌م پارچه
ئاسانه‌ ده‌ربینه، ده‌نا پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ کتیرک‌تیه‌که بکری
له‌ قارت ده‌ده‌م!

کاپندیوخین باوه‌ری نه‌ده‌کرد که کاری وا ده‌کات. به‌لام
سیتانوف له‌ نا‌کاوا پیش ده‌ست‌پ‌کی کتیرک‌تیه‌که هاواری له
موردوفی کرد:

- فاسیلی ئیفانوفیچ راوه‌سته! من یه‌که‌مجار، ده‌چمه
مه‌یدانی کاپندیوخین!

ده‌م وچاوی یارۆی قوزاقی سوور بووه‌وه‌و هاواری‌کرد:

- من بۆکسین له‌گه‌ل تۆدا نا‌که‌م! لا‌که‌وه‌ لی‌ره!

سیتانوف، نیگایه‌کی تووندی کرد و خیرا به‌ره‌و پووی
چوو: - به‌لێ، ده‌بی بیکه‌یت.

کاپندیوخین، که مێک سله میه وه، ئه وجا دهستکێشه کانی
داکهند و ئاخینییه بهرکی پالتوکه یه وه و بله ز له ویندهر
دوورکه و ته وه.

دیاره ئه وه سپرایزکی ناخوش بوو بۆ ههردوو لا،
کابرایه کی به پوالت سهنگین و پیزدار، به رهو سیتانوف چوو
و به توورپهیی گوتی:

- ئه مه پێچه وانه ی یاسا و پێسای گه مه که یه، له پێشبهرکی
گشتیدا پقی شه خسی به کاربه ری!

ئیدی خه لکه که، له هه موو لایه که وه له سیتانوف که و تنه
هاوار. سیتانوف ماوه یه کی زۆر بێدهنگ بوو، ئه وجا پروو یکرده
کابرا به پوالت پیزداره که و گوتی:

- ئه دی ئه گهر به م کاره تاوانیکی کرشتم وه ستانددیت
چی؟

کابرای به دیمه ن یه کسه ر. حالی بوو، کلاوه که ی داکهند
و گوتی:

- ئه گهر وابی، هه موومان سوپاست ده که یه.

- به لام تکایه باسی ئه م مه سه له یه مه که و هه ر به ینی
خۆمان بی!

- نا، بۆ باسی ده که م؟

کاپندیوخین، بۆکسه ریکی که م وینیه، که زه ربه یه ک
ده وه شینی ده بیته مایه ی توورپه بوون - ئه مه ده زانین لیره به
دواوه، پێش پێشبهرکییه که، ته مه شایه کی دهستکێشه کانی
ده که یه.

- که یفی خۆتانه، ئه وه په یوه ندی به خۆتانه وه هیه.

وه ختایه ک کابرای به دیمه ن پۆیی، جه ماعه تی مه که و تنه
لۆمه ی سیتانوف:

- بۆچی وات کرد قەل پیاو؟ یارۆی قوزاقتی بۆچی پی دەدا،
تەواو ئیمە دۆپاین..

ماوەیەکی زۆر سەرزنەنشتان کرد وخەشی خۆمان پەشت،
هەنگی سیتانوف هەناسەییەکی هەلکێشا وگوتی: - ناخ لات و
لەوێرینە..

ئەوسا تەحەدای مۆردوفی کرد، ئەمە بوو مایەیی
سەرسامی هەمووان، مۆردوفی، خۆی ئامادە کرد، بە
سوعبەتەو هەواواریکرد: - پێشپڕکێشەکی بچووک، بایی ئەوێ
بەدەنم گەرم بکەمەو!

هەندیک لە تەمەشاقانەکان، دەستی یەکیان گرت، دەرپان
بەوانە دا کە لە دوایانەو وەستابوون، تا مەیدانیکی فراوان
بکەنەو.

هەردوو بۆکسەر دەستیان بە هەلبەز ودا بەز کرد، بە وردی
لیکدییان دەپوانی، هەردووکیان مستی راستیان بۆ پێشەو
بردبوو، مستی چەپیان بە سینگیانەو نا. تەمەشاقانە
شارەزاکان یەکسەر پرایانگەیاندا کە باسکێن سیتانوف، لە هی
مۆردوفی درێژترن. ئیدی بێدەنگی بایی بەسەر هەموو شتێکا
کێشا، تەنیا قرچەقرچی سەهۆلی ژێر پێی جووتە بۆکسەرەکە
نەبێت. یەکیەک کە تەحەموولی ئەو دیمەنەیی پێنەدەکرا، بە
گلەییەو گوتی:

- کاتی ئەو هاتوو کە بە تووندی پەلاماری یەکدی بدەن..
سیتانوف، دەستی راستی نیشاندا، مۆردوفی دەستی چەپی
بۆ بەرگری بەرزکردەو، سیتانوف، بەدەستی چەپ یەکیکی بە
سەرووی ورگیا کێشا. گەپایەو بە ستایشەو گوتی:
- غەشیم نیت، بە تاییبەتی تو گەنجیت!

بەردەوام بوون، ھەریەکەیان بەسینگى ئەویتريدا دەکیشا.
 زۆرى پىنەچوو کە ھەردوولا بە ھەلچوونەو ھەوتنە ھاوار: -
 دەى نىگارکىشى خوا، پېرى دەيه! پوخسارى بنەخشىنە!
 مۆردوفى لە سىتانوف بە ھىزتر بوو، بەلام ھەکو ئەو
 باريک نەبوو. جا چونکە نەيدەتوانى بەلەز ھەلسووپیت، لە
 ھەنبەر ھەر بۆکسىکدا کە دەيوەشانى، دوو يان سى بۆکسى
 دەخوارد. دياربوو بۆکەسەکان کەمىک کاريان تىکرد، بەلام
 ھىشتا ھەر نەعرەتەى دەکیشا و گالتەى بە خەنیمەکەى دەکرد.
 ئەوجا لە ناکاوا، جەزەبەيەکى تووندى ئاراستەکرد، پێک بەر
 باسكى پاستى سىتانوف کەوت، لە شانیهو ھەلەجى چوو.
 يەکسەر چەند دەنگىک بەرزبوونەو:

- لىکديان دووربخەنەو. بەرانبەر!

تەمەشافانان، ھىزشيان ھىتا و جووتە بۆکسەرەکەيان
 لىکدى کردەو. مۆردوفى بە پاويژىکى دەرستانە گوتى:
 - ئەم نىگارکىشى خوايە بەھىز نىيە، بەلام زۆر تەپدەستە.
 دەپیت بە بۆکسەريکى باش، بى ھىچ شەرمىک دان بەو ھەدا
 دەنەم.

ئەو گەنجانەى کە تەمەشاي کىيپکىيەکەيان دەکرد،
 دەستيان بە شەپ کرد، بەلام من ' سىتانوف ' م برد بۆلاى
 جەپاچ و شکستەبەند. ئەوکارەى سىتانوف کردى، ھىندەى دى
 لەلام خۆشەويستى کرد وزياتر دلەبەندى بووم.
 پياويکى مەرد و رەند بوو، بە ويژدان و شەريف بوو،
 پىدەچوو ئەو بەئەركى خۆى بزانت. کەچى ' کاپنديوخين ' ى
 بەرەللا گالتەى پىدەکرد. دەيگوت:

سىتانوف، تو ئاسايى ناژيت، ژيانى ساختەيه! پێک ھەکو
 چۆن سەماوەر سىقال دەدەنەو، ئاوا خۆت سىقال داو و
 بەخۆتەو دەفشيت، واتە بريقە وباقەکەت دەستکردە -

ته مه شای من بکن بریقه و باقی من خورسکه، نه سله! به لام تو
له راستیا له جه وهر و کرکدا، وهکو مس وایت، ئینسان لیت
بیزار ده بیت..

سیتانوف، وهلامی نه ده دایه وه، ده چوو ه سهر کاره که ی
خوی، شیعره کانی لیرمانتوفی له ده فتره چکوله که ی خویدا
ده نووسییه وه. وهختی ده سته تالی خوی به نووسیینه وه
ده برده سهر. جاریک پیمگوت: - باشه تو پارهت هیه، بۆ
نوسخه یه که له و کتیه بۆ خوت ناکریت؟

به رستی دایه وه: - نا، شیعر نه و کاته خۆشه که به دهستی
خوت دهینوسیته وه!

دوای نه وه ی لاپه په یه کی ده نووسییه وه ههنگی چاوه پروانی
ده کرد تا مه ره که به که وشک ده بو وه وه و به ده نگیکی خوش
شیعره که ی ده خوینده وه:

به بی مالاوایی و خاترخواری

دنیا بچو که که ت به جیدیلی

خه لکه باشه که و

پروژانی که وره و خوش

به جیدیلی.

چاوه کانی بچو که ده کردنه وه و ده یگوت:

- نه مه دروست وایه، حه قیقه تیکه ئاو لیل ناکات، ئاه!

به پاستی شاعیر جوان حه قیقه تی پیکاهه!

شیواری مامه له ی سیتانوفم له گه ل کاپندیوخین دا، زۆر
به لاوه جوان و سهیر بوو. وهختی کاپندیوخین سه رخوش
ده بوو و شه پی به سیتانوف ده فروشت، سیتانوف، زۆر به
حه وسه له وه هه ولی له گه ل ده دا که وازی پیتی، به کاوه خۆ
ده یگوت: - لیم دور که وه، وازم لیبینه، ده ستم تیوه نه ده ی!

ئەوجا سىتانوف، زۆر بېزەحمەنە دەكەوتە وپزەھى كابرەي
بەدمەست، ئىدى نىگار كىتەشەكانى دى، ئەوانەھى ھەزىيان دەكرد
شەرەكە بىدىن، فرىا دەكەوتەن و دەكەوتەنە ناوبزى جووتە
برادەر و لىكەيان دەكردنەو. دەيانگوت:

- ئەگەر دەستى سىتانوف نەگىرەن، دەيكوزىت، بېتەوھى بىر
لە ئاقىبەتە كەرەكەھى خۇى بىكەتەو، ھەر لىنى دەدات.

كە كاپندىوخىن، مەست نەبوایە، بە ئارەزووى خۇى سەرى
دەكردە سەرى سىتانوف، گالتەھى پىندەكرد كە ھەزى لە
شەئەر، گالتەھى بە ئاشقەننە ناكامەكەھى دەكرد، ھەموو ھەولەكە
دەدات كە پەستى بىكەت، بەلام بېتەوھە، ھەر پەست نەدەبوو.
سىتانوف، بېتەوھى گوى بداتى، گوى لە تانە وتەشەرەكانى
ياروى قوزاقى دەگرت و بگرە ھەندىك جار گوى بەگوى
كاپندىوخىن پىندەكەنى.

ئەم جووتە لە لای يەكەوھە دادەنىشتەن، پالەدەكەوتەن و تا
ھەوت نېوھەشەو بە چەپە يەكەيان دەدواند و ھەر فسكەفسكىيان
دەكرد.

ئەم فسكەفسكەيان دلى كرمى دەكردم، لە دلى خۇدا
دەمپرسى ئاخۇ ئەم جووتە، كە دانوويان بەيەكەوھە نەدەكولە،
باسى چى دەكەن؟ كە لىيان نەزىك دەبوومەو، كابرەي قوزاقى
خىرا ھەلپەدەداتى: - ھا چ دەكەھى لەم ناوھە؟

سىتانوف، فەرماوشى دەكردم.

جارىك بانگەيان كرمى بۇ نك خۇيان. ياروى قوزاقى گوتى:
- ماكسىمىچ، ئەگەر پارەيەكى باشت ھەبوایە چىت

پىندەكرد؟

- دەمدا بە كىتەيان.

- چىتر؟

- نازانم.

کاپند یوخین، هه ناسه یه کی نه به دلی هه لکیشا و پروی
لئوه رگتیرام.

سیتانوف، به ئارامی گوتی:

- بینیت؟ کهس نازانیت - نه پیر و نه گهنج نایزانن. من پیت
دهلیم که دهوله مهندی به تهنیا ناکاته هیچ. هه رشتیک ده بی
فایده یه کی هه بیت..

پرسیم: - باسی چیتان ده کرد؟

یاروی قوزاقی به رسفی دایه وه: - هیچ، کات به سهر ده بین
- خه ومان زپاوه.

پاشان توانیم گوی له قسه کانیا بگرم، ئیدی بزم
به دیار کهوت که باسی هه مان ئه وستانه ده کهن که خه لکی له
ژیانی پوژانه دا باسی ده کهن: خودا، دادپهروه ری، شادمانی،
مه کر و فیلی ژان و که ریتیان، ته ماعکاری و چاوچنۆکی
دهوله مهندان و، ئه و حه قیقه ته ی که ژیان ئاژاوه یه که که
ئه و سه ری نییه.

به بهره وامی گویم هه لده خست تا بزائم چ ده لین.
قسه کانیا کاری له ناخم ده کرد، که ده مبینی ئه وانیش هه مان
رای منیا هه یه، پیتیان وایه که ژیان گهنده له و ده بی باشتر
بکری، کۆلی دلم خوش ده بوو. له هه مان کاتدا هه ستم ده کرد
که ئاره زوی ژیانکی باشتر، نابی به بارگرانی به سهر هیچ
که سیکه وه، ههروه ها ئاره زوو به تهنیا ژیا نی ناو کار که یان
په یوه ندی نیوان نیگار کیشه کان ناگۆرئ. ئه م قسانه ئه و
قه ناعه ته یان له لا دروست کردم که ژیان بوشاییه کی ترسناکه و
خه لکی خۆیا نی به ده مه وه ده دن، پیک وه کو گه لای وشکی
سهر ده ری اچه یه که که با بیته وده و به بی هیچ مه به ست و
ئامانجیک رایده مالیت. ئه وان خۆشیا ن له مه بیزارن که به بی
ئامانج تاو ده دن.

نیگارکیشه‌کان هه‌میشه، یان خۆیان هه‌لده‌کیشا، یان داخیان ده‌خوارد، یان سه‌رزه‌نشستی خه‌لکانیکیان ده‌کرد، یان له سه‌ر شستی زۆر بچووک و توپه‌هات، ده‌یانکرد به قه‌پقه‌شه و دهم بۆله و، یه‌کتریان ده‌شکاند. کاتی خۆیان به قسه وباسین دوور ودریژ ده‌برده سه‌ر و، ئاکامی ئه‌و دنیاى خۆیان به‌ر مه‌زه‌ندان ده‌دا. به‌لام لیتره، له نزیکى ئه‌و سه‌تله‌ی که له‌لای ده‌رگا‌که‌وه بوو و به‌رماوه‌ی خوراکیان تیده‌کرد کونیک هه‌بوو، جیگه‌ی کۆله‌که‌یه‌کی داربوو، بایه‌کی ساردی لێوه‌ده‌هات که پتیه‌کانمانی ده‌چایاند. له‌گه‌ل پافلدا کونه‌که‌مان به پوش وپه‌پۆ کۆن گرت. کریکاره‌کان زۆرجار باسی ئه‌وه‌یان ده‌کرد که کۆله‌که‌یه‌کی تازه دابنه‌ن، کونه‌که‌ پۆژ به پۆژ که‌وره‌تر ده‌بوو. له پۆژانی باهۆز و گۆه‌ بادا، بایه‌کی تووند به لوره‌لور خۆی به کونه‌که‌دا ده‌کرد و ده‌تگوت فوو به شه‌پپوړیکدا ده‌کړئ، تووشی کۆکه و هه‌لامه‌ت ده‌بووین. ئه‌و قه‌پاخه ته‌نه‌که‌یه‌ی له سه‌ر کونی هه‌واکیشه‌که‌دا دانرابوو، لووره‌لووړیکى هینده ترسناکی لێوه‌ده‌هات، که کریکاره‌کان ده‌که‌وتنه پیسترین جینپودان. که‌که‌میک چه‌ورم کرد، چبخاروف، گوپی هه‌لخست، گوتی: - سه‌د خۆزگه‌م به‌جاران، لووره‌لووره‌که‌ی له جاران ترسناکتره!

کریکار و نیگارکیشه‌کان وه‌ختایه‌ک له حه‌مام ده‌هاته‌وه، خۆیان ده‌دا به‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه پیسه‌کانیاندا. ئیدی چلکنی وپلکنی جیگا‌کانیان و بۆنه ناخۆشه‌کان که‌سیان بیتاز نه‌ده‌کرد، میتشک و که‌پووی پڕ کردبوون. زۆرشتی له‌م باب‌ه‌ته کیماسیانه هه‌بوون، که ژیانیان تال ده‌کرد، زۆریش به ئاسانی چاره‌سه‌ر ده‌بوون، لێ که‌س نه‌بیری لیده‌کرده‌وه نه‌خۆی لێ به‌خاوه‌ن ده‌کرد.

زۆرچار گویم لێیان دەبوو کە دەیانگوت:

- کەس بەزەیی بە بەشەردا نایەتەو، نە خواو نە بەشەرە کە خۆشی بەزەیی بەخۆیدا دیتەو.

وختایە ک من و پافل، داڤید و فمان کە نەخۆش بوو و خەریک بوو دەمرد و کێچ و ئەسپێ تێی دا بوو، شۆرد، گالتهی دنیایان پێکردین، ناوی ناترو کیسە کێشیان لێتاین. نیکار کێش و کرێکارەکان هەر بۆ پابواردن کراسەکانیان دادەکەند و بە سوعبەتەو داویان لێدەکردین بۆیان بکولێنین تا ئەسپێکانیان لێ ببیتەو، بەجۆری مامەلەیان لەتەکدا دەکردین وەکو ئەوێ کارێکی نەنگین و پڕ شەرمەزاریمان کردبیت.

داڤیدوف، لە نوێلەو تا پڕۆزوی گەورە لە جێگادا کەوت، دەکۆکی ئەمما کۆکین، خوێنی هەلدینا، تڤی پۆدەکردە ئەرزهە، هەندێ شەو کە تەای لێدەهات، دەکەوتە و پێنە و هەموو هاو پێکانی بێدار دەکردهو. تەقربەن هەموو بەیانیک ئەم قەسەیان دووبارە دەکردهو:

- پێویستە بۆ نەخۆشخانە ی بەرین!

پاشان سەیرمان کرد، پەسا پۆرتە کە ی بەسەر چوو و دەبێ تازە بکڕیتەو و بەبێ پەسا پۆرتیش لە نەخۆشخانە وەری ناگرن. پاشان کەمێک وەخۆهاتەو. ئەنجام بڕیاریان دا کە:

- پێویست بەو زەحمەتە ناکات. هێندە ی بەبەرەو نەماو، بەم زوو نە دەمریت!

یارۆی نەخۆشیش، هەمان قەسە ی ئەوانی دەکرد و دەیگوت:

- بەلێ. زۆرم بە بەرەو نەماو!

کابرا بە تەبیەت سوعبەتچی بوو، هەولیدەدا، ئەو بیتاقەتی و نا ئۆمیدی و بێزارییە ی کە بالی بەسەر کارگە کە دا کێشابوو بپه‌وینیتەو، لە سەر قەرەوێلە بەرزه‌کە یەو، سەرە پەق

وته که کی بهرز ده کرده وه به دهنکه زیقاوله که ی پیی
ده کوتین:

- گه لوق، گوی له م دهنکه بگرن، که له م بهرزییه وه ده لیت:

من له م بهرزییه دا ده ژیم

به یانیاں زوو له خه و پاده بم

به لام خه وتیم یان بیدار بم

به ده ست ساس و نه سپنوه

ژیانم ژیاں نییه.

گویگره کان ده یانگوت: - هیشتا هر گه شبینه!

هه ندیجار من و پاقل ده چووین بؤلای. به دم بزه یه کی

کاله وه خیره اتنی ده کردین:

- به خیرین میوانی ئازیز، مه یلتان له چیه؟ چونه

جالجالو که یه کی تازه تان پیشکesh بکه م؟

قتیله ی ژیاںی زور به خاوی به ره و کوژانه وه ده چوو، زور

له وه بیزار بوو که بؤ زوو نامریت. به که سه ره وه داخی

هه لده کیشا و ده یگوت:

- نازانم بؤ نامرم، نه مهش بؤ خوی بهد شانسیه که!

نه م بیتاکیه ی له مردن، پاقلی زور ده ترساند، شه وان

ته کانی ده دام که له خه و پاده بووم، به گویندا ده چپاندم:

- ماکسیمیچ! واهه ست ده که م مردو وه.. ده ترسم شه ویک

به م شتویه به مریت. خودایه! چهند له مردو وان ده ترسم!

و له سه ری ده پوی: - ئاخر که ی وهختی مردنیه تی؟ خو

هیشتا بیست سالی ته واه نه کردو وه!

شه ویک هه یفه شه و بیداری کردم وه، چاوه کانی له ترساندا

نه بله ق بوو بوون: - گوی بگره!

دافیدوف، له سووچه بهرزه که ی خویدا دهینالاند، به
 دهنگیکې له ز وخویا دهیگوت : - ئیره، بیده به من، ئیره..
 دیاربوو که وتبوه ئاویکه و له گیانه لای مەرگا بوو.
 پاقل، ته و او شپږزه بوو بوو، دهیگوت: - که وتووه ته
 ئاوزینگ، به زاتی خوا دواواییه تی!
 من به دریژایی پوژه که، ئه و به فرم که له حوشه که دا
 مالی بوو، بۆ دهره وه بردبوو، زور شه که ت بووم، پتویستم
 به خه و بوو. به لام پاقل دهستبه ردار نه ده بوو و هر ده پاراپه وه:
 - توخوا مه خه وه! تو زاتی خوا مه خه وه! تکایه مه خه وه!
 ئه وسا که و ته سرچوکان و له هوپژنی گریانی دا: - پابن،
 گهلۇ پابن، دافیدوف مردوه!
 چهند که سیک له کریکاره کان پابون و له جیگاکانیان هاتنه
 دهره وه. ئیدی هر پرسیار بوو له گوشه وکه ناری ژووره که وه
 بهرز ده بووه وه.
 کاپندیوخین، بۆ هه وره بانه که سرکه وت و چووه دیار
 ته خته خه وه که ی، به چه په ساویه وه گوتی: - له وه ده چی مردبن،
 هرچهند به دهنی هیشتا گهرمه..
 بیدهنگی بالی به سر دا کیشان. چیخاروف نیشانه ی خاچی
 کیشا، لیفه که ی له خو په وه پتچا و گوتی: - ده ی هه زار
 په حمه تی لیبت!
 یه کیک له کریکاره کان گوتی: - باشتروایه بیبهینه دالانه که...
 کاپندیوخین هاته خواره وه، له په نجه ره که وه نیگایه کی
 دهره وه ی کرد و گوتی: - با تا به یانی هر له وئ بی، که
 زندووش بوو که سی ئه زیه ت نه ده دا.
 پاقل، سهری وه ژیر سهرینه که ی دا و، دهستی به گریانیکی
 به سوئ کرد. به لام سیتانوف هر هه لیش نه ستا.

بەفر لە گیلگە و دەشت و دەران وردە وردە دەتوایەو. هەوری زستان بەری ئاسمانی بەردا، پێژنە ی باران و بەفر بە تووندی دایدەکرد. پۆژ بەرە بەرە درێژ دەبوو، هەتاو لە جاران دیزتر ئاوا دەبوو، هەوا بەرەو گەرمی دەچوو، بەهار بەریتو بوو، بەلام بەر لەوێ بگاتە شار، بە ئاسمانی گیلگە و دیهاتەکانەو سەرەتاتکینی دەکرد و خۆی ئامادە دەکرد لە ناکاوینکا خۆی بەشاردا بکات. قوڕ و حەپی سورباوی کوچە و کۆلانەکان خەریک بوو و شک دەبوونەو. ئاوی جۆگەلە ی قەراخ شۆستەکان بە خیرایی دەپۆیی، چۆلەکە و پاساری، چوست و چالاک، شاد و بەکەیف بە سەر گۆلاو پەراگەندەکانی مەیدانی ئەرستانسکادا بالەفڕکەیان دەکرد. خەلکی بوژانەو. زەنگی پۆژانی پۆژووی گەورە لە بەیانیهو تا ئیوارێ لە لیدان نەدەکەوت و دەزرینگایەو و تیکەل بە ئاوازی بەهار دەبوو، بە ئاوازه نەرمەکانی لای لایە ی بۆ دلان دەکرد. ئەم زرینگانەو یەش، وەکو ئامۆژگاری پیرەمێران، بە جۆرە خەمینییهکی سارد بارگاوی بوو. وام هەستەکرد کە زەنگەکە بە راویژێکی خەمین، ئیمە دەدوینتیت و لە تۆ وایە دەلێت:

- تەواو بوو، تەواو، تەواو.

لە جەژنی سالیادی لە دایکبوونما، کارگەکە ئیکۆنەیهکی بچووکی، کە لە سەر شێوێ ئەلکسی پیاوی خوا دروستکراو، بە دیاری پێشکەش کردم. چیخارۆف بەم بۆنەیهو، بە دەنگیکی پڕ و یقارەو و تاریکی دا کە تا ئیستاش لە یادگەما نەخش بوو.

برۆکانی وێک هێنانەو، بە قامکان لە مێزەکە ی دەدا، گوتی:

- تۆگىت؟ بىستە مىندالىكى، بابايەكى سىئى، لە تەمەنى
سىازدە سالىدايت. زۇرچاكة، تەمەنى مىن چوارەيتىندە تەمەنى
تۆ دەبىت، پىر بەدل پىرۇزبايىت لىدەكەم و ئافەرىنت دەكەم
چونكى تۆ لە ژيان ھەلئايە تەلەكو پوو بە پوو ژيان
دەبىتەو! ئەمە كارىكى زۇرچاك و دروستە، ھەمىشە ھەر وابە،
پوو بە پوو كارەكان بىبەو!

ئىدى باسى بەندەو پياوانى خوائى كىرد، بەلام ئەو، ئەو دوو
گروپە پياوۋە لىكىدى جىادەكردنەو و بەيەكى نەدەزانىن، بەلام
مىن لە جىاوازيەكەيان ھالى نەبووم. ئەو بەخۇشى ئەو
جىاوازيە زۇر لە لا پۇش نەبوو. وتارەكە زۇر خاۋ
ويەكنەوا بوو، ئامادەبوۋان گالتەيان پىدەكرد. مىن كە
ئىكۈنەكەمبە دەستەو بوو نەمدەزانى چۆن رابوەستم. ئىدى
تەواۋ پەشۇكا بووم و نەمدەزانى ۋەك دەلەن لە سەر كام پا
بىرەقسىم. ئەنجام كاپندىوخىن، بىتاقەت بوو، مىن لەو تەنگزەيە
رەزگار كىرد و گوتى: - بەسە، ئەم شىننامەيە تەواۋ بكە! ئەم
مىندالەت گىژ كىرد!

چەند جارىك دەستى بە شاننا دام و پىرۇزبايى لىكىردم و
گوتى:

- خەسىەتى ھەرە چاكى تۆ ئەمەيە كە دەزانىت چۆن لە
گەل ھەر كەسىكىدا رەفتار بكەيت! ئەو سوخەتەم بە دلە. بۆيە
ھەركاتى شاينەنى گلەيى يان جەلدەش بىت، پىمان ناخۇشە ئەو
سزايە بدرىيت!

ھەموو كىركارەكان دۆستانە لىيان دەروانىم و بە
مىھرەبانىەو گالتەيان بە شەرمكردن و پەشۇكانەكەم دەكرد.
خۇ ئەگەر ئاھەنگەكە كەمىكى دى درىژەي بكىشابايە، بىگومان
لە خۇشيا، لە خۇشى ئەوۋە كە سوودىكم بۆ ئەو خەلكە
ھەبوۋە، دەستم بەگىريان دەكرد.

هه مان به یانی شاگردی دهفتهرداری دووکانهکە ی له مەر
خۆمان به " پیوتر فاسیلیفیج" ی کوتیوو: - ئەم کۆرە خۆیتتالە..
به کەلکی هیچ نایەت!

وهکو هه میشه به یانی زوو بۆ دووکان چووم، به ماوهیهکی
کەم دواى نیوه پۆ، شاگرده دهفتهرداریه که پێی گوتم:
- بپۆرهوه بۆ ماله وه، به فری سهربانی عه ماره که بماله و
بیخه ژێرخانه که وه..

بێگومان نه یه ده زانی ئەو پۆژه، پۆژی له دایک بوونمه،
به خۆیشم نه مده ویست به کەس بلیم و خەلکی به و بۆنه یه وه
بخه مه زه حمه ته وه.

ئاههنگی پیرۆزبایی له کارگه که ته و او بوو، بله ز جلکی کارم
له بهر کرد و به غاردان چوومه نیو حه وشه، سه رکه وتمه
سهربانی عه ماره که. به فره که م مالی، ئەو زستانه به فریکی
یه جگار زۆر باری بوو. ئیدی بۆ نه گبه تی، که هیشتا مه ستی
ئەو ئاههنگه بووم که له کارگه که دا بۆ منیان گێرا بوو، بیرم
چوو هه وه لچار ده رگای ژێرخانه که بکه مه وه، ئیدی هه موو
به فره که له بهر ده رگا که که له که بوو بوو. بله ز هاتمه خواره وه و
دهستم به مالین ولادانی به فره که کرد. به لام دنیا ئەوه نده
سارد وته زی بوو، به فره که بوو بوو به بهسته له ک و به فرماله که
ده ره قه تی نه ده هات، بیلچه ی ئاسنیشم نه بوو، ئیدی
به فره ماله که م به هۆی قورسی به فره که وه شکا. پێک له و
کاته دا شاگردی دهفتهرداری فرۆشگایه که مان په ida بوو، وه ک
پوو سان ده لین: " هه ر خۆشییه ک ناخۆشییه کی له دوا یه " پێک
ئەوه له من پوویدا. یارۆی دهفتهردار به ره به ره لیم نزیک
بووه وه، به توو په یی هاواری به سه رما کرد:

- تەمەشا، تەمەشا! بە راستی کریکاری چاکی! ھەي قەل
پیاو بە راستی وەختی ئەوە ھاتوو، یەخەت بگرم و بۆ ھەوت
پشتت ئاقلت بکەم..

دەستی دایە کلکی بە فرەمالە شکاوەکە کە دارکاریم بکات،
پاشە و پاش کشامەو، بە توورپەیی ھاوارم کرد: - من بۆ ئەو
نە ھاتووم خزمەتکاری و نۆکەری تۆ بکەم!

دارەکە ی خێواندە پێیەکانم، منیش تۆپەلە بە فریکم ھەلگرت
و کیشام بە دەم و چاویدا. بە دەم تف کردنەو ھەلات. من
یە کسەر بۆ کارگە کە گە پامەو، دواي چەند خولەکیک
دەزگیرانە کە ی یارۆی دەفتەردار بە ھەلە داوان ھات، کچۆلە یەک
بوو لە ھە پەتی جەوانیا، سەر شیت، لە خۆبایی، دەم و چاوی
یە کپارچە عازەبە بوو، ھاواری کرد: - ئەلکسی، برۆ بۆ
سەر ھو!

و ھەلامم دایەو: - ناپۆم!
لاریونیچ کە لە و ھەلامە کە ی من ھە پەسابوو، لە بن لیوانەو
پرسی:

- ئەمە چییە؟ چما ناچیتە سەر ھو؟
من ماجەر اکە ی خۆم بۆ گیرایەو. نیتو چاوانی تیکنا،
دەبیر ھو چوو، ئەوسا بە خۆی بۆ سەری پۆیی. گوئی: - کوپی
خوم، ئەمە گۆساخیە تۆ دەیکە ی. وانابی!
ئیدی ھەموو کریکارەکان کە و تەنە نە فرەت لە یارۆی
دەفتەردار.

کاپندیوخین گوئی: - بیگومان دەرت دەکەن!
زۆر باکم بە دەرکردن نەبوو. ماو ھیک بوو پە یو ھەندیم
دەگەل یارۆی فرۆشیاردا (دەفتەردار) خراپ بوو بوو، رقی لە
من بوو، بە ئاشکراش دەری دەبپی و بەد رەفتاری دەگەلدا
دەکردم. ھەلبەتە من ئەمەم زۆر لە بەر گران بوو، بە لام ھەزم

دهکرد بزانم بڅچى بهو پکونيه مامهلهم لهتهکدا دهکات. بڅ
نموونه ههنديک دراوى خوردهى به ټانقهست له ژوورهکدا
فرې ددها، وهختايک ژوورهکهم گسک ددها، ههلم دهگرتهوهو
دهمخستنه ټهو سهندوقهوه که به ديوارهکوه ههلواسرابوو، تا
ټهگه سولکهريک پوى کرده دووکانهکه، لهو پارانه شتيکى
بدهمى. پوژيک سهبارت بهو داوهى که ټهوهنده گهوجانه بڅى
نابوموهو تا تينى بکهوم، به يارڅى فروشييارم گوت:

- تو به خه يالى خاوى خوت بڅيه ټهو پارانه فرې ددهيت،
تا من ههلى بگرم و توش به دزى تاوانبارم بکهيت! بهلام ټهو
خورمايهى تو خواردووته ناوکهکهى وا له گيرفانى مندا! سللو
له ټهقلى خاوت!

توپرهبوو، دهم وچاوى سوور هه لگهرا، گوساخانه هاوارى
به سهره کردم:

- تو پيگه به من نيشاندهدهى! حدت چييه، من خوم
دهزانم چيدهکهم! ههرچييهک دهکهم پهيوهندي بهخومهوه ههيه!
بهلام بلهز بايدايهوهوگوتى:

- به چييا دهلى من به ټانقهست و به مهبهست ټهو پارانه
فرې ددهم؟ وانپيه، ټهو پارانه بهريکوت دهکون.. بڅ
تاقيردنهوهى تو نييه.

ټهو کابرا نهى دههيتشت له دووکاندا کتيبان بخوينمهوه،
دهيگوت:

- يانى چى؟ ناشى بتهوئ ببى به زانا و دانا؟ تهمهشا ټهم
چهکله ناکهى!

ټيدى بهردهوام بوو له سهر ټهو پيلانهى که به دزييهوه
بمگريت، ټيدى دلنيابووم لهوهى که ټهگه دراويکى بيست
کوپيکى بهدهم گسک دانى ژوورهکوه بکهويته درزيکهوه، کهم
وزور سل لهوه ناکاتهوه که بيخاته ټهستوى من و بللى تو

دزیوته. بۆجاری دووهم داوام لیکرد که دهستبەرداری ئەو تەلەکه‌بازیە ببیت، بەلام هەر هەمان ئەو پوژە وەختایەک من بە کتێریەک ئاوی گەرمەووە لە پارەکه دەگەڕامەووە، گویم لێبوو، بەکریکارە تازەکه‌ی عەمارەکه‌ی تەنیشتی خۆمانەوێ دەگوت: - کاریکی وابکه کتیبی مزمارەکان بەدزیت - بەو زووانە چایی تازەمان بۆدیت - سێ کارتۆنی تەواومان بۆ دیت. زانیم باسی من دەکن. هەرکه وەژوور که‌وتم، هەردووکیان پەشۆکان. دەمیک بوو، هەستم دەکرد، بەتەمان داویکم بۆ بنەنەو.

ئەم دراوسێ دووکانەمان، پیاویکی لاوازی مردەلوخی، چاو فیتلاوی بوو. ناو بە ناو کاری دەکرد. کابرایەکی مەیکوساری ئالوودە بوو، که‌چی بە وەکیلیکی زۆرباشیان دەزانی. هەرکاتی خویی دەدایە خواردنەو، خاوەن کارەکه‌ جواپی دەکرد، پاشان دەیهێنایەو سەرکارەکه‌ی. بە پوالت که‌سیکی خاکی بوو، بەدلی خاوەن کارەکه‌ی دەکرد، هەر داوایەکی، چەند توورەهاتیش بوایە، لێکردایە، جێبەجێی دەکرد، بەردەوام بزه‌یه‌کی کال بەسەر لێویەو بوو، بۆنی دەمی هەرچەندە ددانەکانی ساغ بوون وەکو که‌سانیک ددانیان کرمۆل بووبن، زۆر پیس و ناخۆش بوو.

پوژیک پەفتاریکم لێ بینی زۆرم پێ سەیر بوو: بەدەم زەردەخەنەیه‌که‌و لێم نزیک بوووە، لە ناکاوا کلاوێکه‌ی لە سەر داکنەم و لە قژم ئەوی، بەیه‌کدا هەلگژاین. لە پارەوێکه‌و بۆ ناو دووکانەکه‌ راپیکیشام، دەیویست ب‌م‌دات بەسەر کۆمەلێک ئێکونانی گەورەدا، که‌ لە سەر ئەرزەکه‌ دانرابوون. ئەگەر ئەوێ بۆ بچوایە سەر، بێگومان شووشەکان دەشکان، نەخش و نیگارەکان دەشکان، وێنە بەنرخەکان خراپ دەبوون. جا چونکه‌ که‌سیکی پێوێله‌ی بابرده‌له‌ بوو، زۆر بە ئاسانی

به ره قم کرد و به سهریا زال بووم. که بینیم ئه و زه لاهمه زله
پیشنه له سهر ئه زه که دانیشته و به دهم سهرینی دفته (لووت)
برینداره که یه وه دهستی به گریان کرد، زور سهرم سوپما.
پوژی دواپی، لای به یانیه که ی، هر هردوو کمان بووین،
وه سستا کمان پیکه وه ده رچوو بوون، به دهم خوراندنی که پوه
ئاوسا وه که ی و ژیرچاوه شینه وه بو وه کانییه وه به راویژیکی
دوستانه گوتی:

- تو پیت وایه من هر له خووه شه پت پی ده فروشم؟
ئه وه نده که ر نیم. ده مزانی تو له من به قوه تری. من
بابایه کم پتوه له، سهر خوش. وه ستا گالی دام ئه و کاره بکه م.
گوتی: " لئی بده و هه ولبد، گهره ترین زیان به دوو کانه که یان
بکه یه نیت. به وه زهره ریکی زوریان لیده که ویت ". دنا باوه ربکه
من له خووه ئه و کاره م نه ده کرد. ته مه شای دهم وچاوم بکه
بزانه چیت به سهر هیتاوم، ئه وه حاله منی تیام!
باوه رم پیکرد، دلم پی سووتا. ده مزانی کابرایه کی ماندوو
و نیمچه برسییه و ده گهل ژنیکا ده ژی، که به ئاره زووی خو
دهیچه و سیتیتته وه و لئی دهدا. و پرای ئه وه ش لیم پرسی:
- باشه ئه گهر ئه مریان پیکردی که سیک ده رمانخواردوو
بکه یه ت، ده یکه یه ت؟

به راویژیکی نهرم و به دهم بزه یه کی بی ده سه لاتانه وه
گوتی:

- له وانه یه ناچارم بکات.. کابرایه که ده توانی ئه وه م پینکات.
جاریکی دی پی گوتم:
- تاقه یه ک کوپیکم پی نییه. له ماله وه ش نانی ژه می کمان
نییه، ژنه که م به رده وام به سهرما ده بولینیت. ئه گهر ئیکونه یه ک
له عه ماره که ی ئه نگو بدزم بوخوم ده یفروشم. ده توانی
ئیکونه یه کم بو بدزیت؟ یان کتیبیکی مه زمورانم بو بدزیت؟

یه کسەر عه ماری پێلاوه کان و پاسهوانی کلێسا کهم بیرکەوتەوه، له دلی خودا گوتم: بێگومان ئەم گەنجە خەبەرم لێدەدات. بەلام دلم نەهات داواکە ی پەفز بکەم. ئیدی ئیکۆنە یەکم دای. هەرله خووه، خویشم نازانم چما، هەستم کرد ئەگەر کتییکی مەزموران که بایی چەند پۆبلیک بوو، بدزم، ئەمە تاوانیکی گەورەیه. سەیر ئەو یە هەموو بەها مۆپالیه کانمان، به حساباتی بازرگانی بارگاو یه..

وهختایه ک گویم له فرۆشیاره که ی له مەپ خۆمان بوو، ئەو گەنجە به سەزمان و داماو هاندهدات، تا من تەفرە بدات و کتییکی مەزمورانی بۆ بدزم، یه کسەر دزینی ئەو ئیکۆنە یەم بیرکەوتەوه و ترسیکی سەیرم لێنیش. دەمزان فرۆشیاره که ی له مەپ خۆمان له هەموو شتیک ئاگاداره و، کابرای دراوسیمان هەموو شتیکی بۆ گیراوه تەوه.

بن مانایی پیاو ته ی له سەر حیسابی خەلکی و، ئەو پیلانە دزیو ی دژی من نابوو یانەوه، زۆری پەست کردم و کردیه کاریک پەقم له خۆم و له هەموو خەلکی بێتەوه. زۆرم چاو هەوان کرد تا کتیبە تازەکان گە یشتن، ئەنجام گە یشتن. له کاتینکا خەریک بووم له عەماره که دا کارتۆنه کانم هەلده پچری، کابرای عەمارداری دراوسیمان خۆی به ژوورا کرد و داوای لێکردم کتییکی مەزمورانی وێدەم.

لێم پرس ی: - مەسه له ی ئیکۆنه که ت به وه ستام گوت؟
نامەردانه گوت ی: - به لێ. من ناتوانم هیچ پازیک بشارمه وه براله..

تووشی شوک بووم. له ئەرزە که دا پۆنیشتم، چاوم تێبڕ ی، له بن لێوانه وه و به پەله پەل که وته ورته ورت، زۆر پەشو کابوو، هی ئەوه بوو به زه بییت پێیدا بیته وه:

- وهستات گومانی کرد، یان وهستام گومانی کرد و به وهستاتی گوت..

ههستم کرد من تهواو بووم. ئهوانه به ههموویان تهفرهیان دام، خستیانمه داوهکهوه، گومانی تیانییه، پهوانه‌ی زندانی چاکسازی می‌رمندالان ده‌کریم. ئه‌گه‌ر شته‌که هه‌ر به‌وه‌نده‌وه بوه‌ستی خه‌م نییه! گۆم تا قوول بی مه‌له‌ی خوشتره! قیروسیام کرد و کتییی مه‌زمورانه‌که‌م دایه کابرای عه‌ماردار، خستیه ژیر پالتۆکه‌یه‌وه و وه‌ده‌رکه‌وت، لئ زوو به زوو گه‌پایه‌وه و کتیه‌که‌ی له‌به‌ر پیم دانایه‌وه.

گوتی: - ناتوانم بیبهم! ده‌بیته بایسی له ناو چوونم.. له مانای وشه‌کانی حالی نه‌بووم. بۆچی من ده‌بمه بایسی له ناو‌چوونی؟ به‌لام زۆرم پی‌خوش‌بوو که کتیه‌که‌ی نه‌برد. دوا‌ی ئه‌م بویه‌ره ئیدی دوو‌کانداره چکۆله‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان، به گومان و دژمنایه‌تیه‌کی زیاتره‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردم. هه‌ره‌مه‌وو ئه‌م شتانه‌م وه‌بیر که‌وتنه‌وه. لاری‌ونێچ به قالد‌رمه‌که‌دا سه‌رکه‌وت، له هه‌موو پۆژیک گرژ و مؤنتر و ئارامتر بوو. پێش نانی ئیوارێ، که ته‌نیا هه‌ردوو‌کمان بووین و که‌سی دیمان له‌گه‌لدا نه‌بوو، گوتی:

- زۆرم هه‌ولدا، له کاری دوو‌کانه‌که ده‌رت بکه‌ن و وازت لێ‌پێتن هه‌ر له کار‌گه‌که‌دا ئیش بکه‌یت. که‌چی سه‌ری نه‌گرت، ئاو له دووی بێلم نه‌هات! کوزما به گویی نه‌کردم زۆر دژی تۆیه..

من هه‌ر له‌و ماله‌دا دژمنیکی دیکه‌شم هه‌بوو، ئه‌ویش ده‌زگیرانه‌که‌ی ده‌فته‌ردارو فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان بوو. ئه‌م که‌چه زۆری هه‌ز له ده‌ستبازی و نازفرۆشی بوو. هه‌موو نیگار‌کێشه گه‌نجه‌کانی کار‌گه‌که ده‌ستبازیان له‌گه‌ل ده‌کرد و له پاره‌وه‌که‌دا چاوه‌پوانیان ده‌کرد تا له ئامیزی بگرن و

پاموسانی له گهل بکهن. ئه ویش هیچ خوی شلوی نه ده کرد،
 زۆر زۆر تهنگه تاویان بکردبایه ئه و په پى وه کو تووتکه سهگ
 ده وه پى. هه میسه گیرفانه کانی پرېوون له نوقل و نه بات و
 چۆره کان، له به یانییه وه تا ئیوارى ده می ده جولا. پوخسارى
 گه و جاتى لیده بارى، چاوه کانی چکوله و نیگه ران بوون، ئیسکی
 گران بوو. هه میسه مه تل و له گه زى وای له من و پاقل
 داده هیتا که وه لامه کانیان زۆر بى ئه خلاقانه بوو، هه ندیک
 دهسته واژه ی فیر ده کردین ئه گه ر پیاو به خیرایى بیگوتبانه وه،
 نه نگین ترین مانایان لیده که و ته وه.

پۆژى یه کیک له نیگار کیشه هه ره پیره کان پى گوت: - تو
 زۆر هه رزه و بیحه یای ها!

زۆر به پرووداریه وه، به چه ند وشه یه کی گورانیه کی
 بازار پییه وه وه لامى دایه وه:

ئه گه ر کچ سه نگین و به حه یا بى

کوران نایه به لایا، ئه مه ت

له لاهه یان بى!

ئه وه یه که مجارم بوو که کیژى له و جۆره بدینم،
 کرده وه کانیم زۆر له لا کریت و ترسناک بوو. که زانى ئه و
 جۆره پهفتارانه م به دل نین، هینده ی دى شوولى لى هه لکیشا.

پۆژیک، من و پاقل، له ژیرخانه که دا یارمه تیمان ده دا که
 به رمیلیک سرکه ی تاوتوی ده کرد. زۆر به راشکاو ی گوتى: -
 کورینه، چه ز ده که ن فیری ماچ ماچیتان بکه م؟

پاقل، به دهم سووکه پیکه نینیکه وه گوتى: - من ماچ ماچین
 له تو باشتر ده زانم.

من به ته وسه وه گوتم بپۆ ده زگیرانه که ت ماچ بکه.

زۆر توو په بوو:

- هه‌ی جلفی سووک و چروک، ئاوا وه‌لامی مجامه‌له‌ی کێژ
 ده‌دریته‌وه، ئه‌و لیت دیته‌ پێشه‌وه و تو‌ لووتی لئ هه‌لده‌که‌ی!
 ئه‌وجا به‌ ده‌م په‌نجه‌ راوه‌شاندنه‌وه‌ گوتی:
 - راوه‌سته‌ بۆم، بزانه‌ چون ئه‌م ده‌رکه‌ت له‌ ژیرین ده‌ربیتن!
 پاقل، له‌ سه‌ر من هاته‌ جواب وگوتی:
 - ئه‌گه‌ر ده‌زگیرانه‌که‌ت به‌م په‌فتارانه‌ت بزانی، مه‌گه‌ر خوا
 بزانی چیت پێ بکات!
 جۆره‌ بێزاری و بێباکیه‌ک به‌ پوخساره‌ زیپکاویه‌که‌یه‌وه‌ به‌
 دیارکه‌وت و گوتی:
 - من لیتی ناترسم! به‌و جیازیه‌ی من، ده‌یان ده‌زگیرانی
 وه‌کو ئه‌و ئاوا به‌که‌وشه‌کانما ده‌کات، خۆ قاتی پیاو نییه‌. کێزان،
 تا شووده‌که‌ن ده‌توانن به‌ دلی خۆ بکه‌ن.
 ئیدی له‌ گه‌ل پاقل دا رایده‌بوارد. ئیدی له‌وه‌ به‌ دواوه‌ لیم
 بوو به‌ دژمنی باوه‌ کوشته، هه‌میشه‌ هه‌ره‌شه‌ی فرۆشیاره‌که‌ی
 له‌ مه‌ر خۆمانی لیده‌کردم و بوختانی بق ده‌کردم.
 ژیانم له‌ دووکانه‌که‌دا زۆر تال و دژوار بوو، هه‌رچی کتیی
 ئاینی هه‌بوو هه‌ر هه‌موویم خوێندبووه‌وه، ئیدی گه‌نگه‌شه‌
 و موناقه‌شه‌ی شاره‌زایانیشم له‌به‌رچاو که‌وت. هه‌میشه‌ به‌
 شێوازی جیاواز باسی هه‌مان بابه‌تیاں ده‌کرد و هه‌مان شتیان
 بێ هیچ گۆڕانیک کاویژ ده‌کرده‌وه. ته‌نیا پیوتر فاسیلیفیج، به‌
 حوکمی ئه‌وه‌ی شاره‌زاییه‌کی زۆری سه‌باره‌ت به‌ نه‌ینگه‌
 و نه‌ینیه‌ په‌شه‌کانی ژیا‌نی تیره‌ی به‌ شه‌ر هه‌بوو، سه‌رنجی
 راوه‌کێشام، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی پیاویکی زۆر زمان پاراو و
 ده‌ماوه‌ر بوو. هه‌ندیجار له‌ دلی خۆدا ده‌مگوت تومه‌ز ئیلیا
 پیغه‌مبه‌ریش له‌کاتی خۆیدا، ئاوا به‌ ته‌نیا و داخ له‌ دل له‌م
 سه‌ره‌مه‌ینه‌دا ژیاوه‌.

وهختايهك، به پاشكاوی باسی بیر وبؤچوونهكان و سهرنج و تیبینییهكاني خۆم سهبارهت به خهلكی، بؤ پیره میترده کرد، زۆر به دیقته گویی لیدهگرتم، ئهوسا هه موو شتیکی بؤ فروشیارهكه، كه یان سهرزهنشتی دهکردم یان گالتهی پیده کردم دهگیرایهوه.

پوژیک به پیره میترم گوت كه ههندیجار قسهكاني لهو دهفتهردها كه شیعر و پهرهگرافی کتیبانم تیا دهنوسییهوه، دهنوسمهوه. دیاربوو ترسا، یهكسهه سههه له پهناگویم نا و بهترس و دوودلییهوه پرسى:

- بؤ ئههه دهكهی؟ ئههه کاریکی باش نییه برادهه. بؤ ئهوهی له بیرت نهچینهوه؟ نا، نابین ئهوه بکهیت! كه مندالینکی بزێو و نهسههوتی! ئهوه دهفتهههه دهدهیتى؟

ماوهیهکی زۆر، به پزدهیهوه هانیدام كه دهفتههههه ویدهه، یان بهلای كهمهوه بیسووتینم. ئهوسا ئهوهی به فروشیارهكه گوت.

یاروی فروشیار، كه بؤ مال دهكهپاینهوه، به دهه پینگاوه پینی گوتم:

- وادیاره تو شتیکی له بابهتی بیرهوههه دهنوسیت. واز لهو کاره بیته، تیدهههه؟ تهنیا پیوانی ههوالگری ئهه کاره دههکن!

لههه له دههه دههههه وگوتم: - ئههه سیتانوف؟ خو ئههه یاداشت دهنوسیتیهوه.

- ئهههه؟ كه كههه!

دواى بیدههنگیهکی زۆر، به نههه ونیانییهکی نااسایییهوه پینشیازی کرد:

- باشه، دهفته ره که ی خوتم پښ نیشانېده، دهفته ره که ی
 سیتانوف "شم بږیښه. نیو پږېلت ده ده می! زور به بیده نگی نه و
 کاره بکه، مه په له سیتانوف پښی بزانت..
 پیده چوو، دلنیا بیت که نه و کاره ده که م. نه و جا له سهر لاقه
 کورته کانی وهر سوړا په و و بڼ نه و هی چ قسه په کی دی بکات
 پږی و دوور که و ته وه.

که که یمه وه مالی سیتانوف "م له حال و حیکایه ته که
 ناگدار کرده وه، نیو چاوانی تیکن و گوتی:

- بزچی بزت باسکردو وه؟ هه لېبه ته په کیک ده نیریت که
 دهفته ره کانمان نه و هی تو و نه و هی منیش بدزیت. کوا
 دهفته ره که ی خوتم ویده. با له شوینیکا بیشارمه وه که په ی پښ
 نه بات. بیتگومان به م زووانه دهرت دهکات، به خوتم ده بیینی!
 گومانم له وه نه بوو، بزیه لیپرام هر که نه نکم هات بزلام له
 که لیا برېومه وه. نه نکم هه موو زستانه که ی له بالاخنا به سهر
 بردبوو، بانگیان کردبوو کیژان فیری گولدوزی بکات. بابام
 دووباره له کونافینو گیرسابووه وه، به لام من هاتوچوم
 نه ده کرد، نه ویش که ده هات بز شار، سهر دانی نه ده کردم.
 پږیک به پیکه ووت له جاده په کدا بینیم، هیدی هیدی پږی
 ده کرد، پالتویه کی نه ستووری له بهر کردبوو، به وبقاره وه
 ههنگاوی ده نا له دووره وه له قه شه ده چوو، سلوم لیکرد،
 ده ستیکی کرد به سیتبر بزچاوی و خه یالاوی و له بن لیوانه وه
 گوتی:

- نه ها نه مه توی، بووی به نیکار کیشی خواوه ندان، ده ی
 زورچاکه، به رده وام به، به رده وام به!

نیدی منی له سهر پیکای خوی لادا و به هه مان سه نگینی
 و وبقاره وه دریزه ی به پیکردنی خوی دا. له و سهر و بده ندا
 به ده گمن داپیره م ده بیینی. نه م پیره نه نازیزه نه یده په رزا

سهری خوی بخوریتیت، بهردهوام کاری دهکرد، نهک هر میردهکهی که پوژ به پوژ پتر بهرهو شیتی دهچوو بهخوو دهکرد، بهلکو مشووری کوپهزاگانیشی دهخوارد، یهکیک له کوپهزاگانی که ساشای کوپی میخائیل بوو، زوری داخ دهدائی. ساشا کوپیکی قوز بوو، کوپیکی خهیاپهروهو بوو، ههمیشه خهریکی کتیبان بوو. ئەم کوپه کریکاری خمچی بوو، له سهر ئەو ئیشه بهردهوام نهبوو، هر پوژئ دهچوو له وهستایهک که لهو بهینانهدا بیکار دهبوو، دهبوو بهبار بهسهر نهنکمهوه، دهبوا ئەو پیرهژنه بکهوئته هول وتهقلا که کاریکی بۆ بدوژیتوه. ژيانی خوشکهکهی ساشاش هر بهملی دایه گهورهمهوه بوو، ئەم کچه تووشی بووبوو به تووشی میردیکي مهیگوساری بی سهروبهر و خراپهوه. ههرجاری که مهست دهبوو، بهردهبووه ویزه‌ی ژنهکهی و له مال وهدهری دهنا.

ههرجاری که داپیره‌م دهبینی، به‌شێوه‌یه‌کی سه‌یر په‌یم به جوانی پوچی ئەو ده‌برد و هینده‌ی دی دل‌به‌ندی ده‌بووم. به‌لام هه‌ستم ده‌کرد که ئەم پوچه، له هه‌نبه‌ر کریتی و دزیویه‌کانی ژینگه ده‌ورو به‌ره‌که‌ی خویا، پیر ده‌بیت، و هه‌ست به‌ ئازار و په‌نج بیوه‌ری من ناکات... زور به‌ پوونی و پاشکاو‌ی به‌ منی ده‌گوت : - ئەلکسی گیان چارنیه، ده‌بی ته‌حه‌موولی ژیان و ئەرک و دژواریه‌کانی ژیان بکه‌ین.

ههرجاری که‌باسی ژیان و دژواریه‌کانی ژيانی خۆم، ئیش و ئازار و بی‌زاری خه‌لکم بۆ بکردایه، هر ئەو وه‌لامه‌ی ده‌دامه‌وه. منیش تووپه ده‌بووم.

من که‌ستیکی به‌ سه‌بر وحه‌وسه‌له نه‌بووم. ئەگه‌ر هه‌ندی‌جار وه‌کو گیانله‌به‌رانی مالی و دار و به‌رد وشتی بیگیان په‌فتارم ده‌کرد، ئەمه‌م ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌بوو که خۆم تاقیبه‌مه‌وه، بۆ

ئەو ھەم بوو تا بزانم ڤادەیی بەرەفانی خۆم بۆمانەو ھە لە سەر زەوی چەندە. زۆرجار کورپین میژدمندال، لە بەر سەرسەختی و خۆرپانان یان ھەسوودی بە خەلکانی گەورە، باریکی قورسی ئەوتۆ ھەلدەگرن، کە زۆر گەورەترە لە ھیز و توانای خۆیان. ڤیک وەکو ئەو ڤالەوانانەیی کە دەتوانن قورسای گەورە بەرز بکەنەو ھە بە کەش و فەشەو ھە خۆ دەنوینن و ڤەیتا ڤەیتا نیشانەیی خاچ دەکێشن.

منیش وام دەکرد، لە ھەر دوو لایەنی دەروونی و جەستەییەو ھەم دەکرد. ئیدی خۆم و بەختم نەمردم یان شوینیکم سەقەت نەبوو و نەبووم بە بار بەسەر ژیانەو. ھێچ شتیک بە قەد ئەو مەرۆف ناچروسینیتەو، کە بچیتە ژێر باریکی قورستر لە ھیز و توانای خۆی. دەتوانم بە جۆرە شانازییەو ھەم بەلیم، بە درێژایی چل دانە سال ڤوو بە ڤووی ئەو ھەولە بەردەوامەیی خەلکانیک بوومەو ھە کە دەیانویست ڤووم گومرا بکەن و بیشیوینن، وەکو کەفەر و تاوێران لەبەر دەمیاندا وەستام و کۆلم نەدا.

زۆرجار ئارەزوویەکی مندالانە، ھانی دەدام ھەندێ کاری مندالانە بکەم. دلی خەلکی خۆش بکەم، خەمیان ڤرەوینمەو، بیانھیتمە ڤیکەنین. لەو کارانەشدا سەرکەوتوو بووم. بە ھەری لاسایی کردنەو ھەم ھەبوو، لاسایی بازرگانانی بازارێ نیژنی نوڤگوردەم دەکردەو، لاسایی کڤیار و فروشیارانێ شەمایلین ڤیروژ، بە ھەموو ڤروفیتل و یەکدی خاپاندن و دەستڤیریەکانیانەو دەکردەو. ئیدی کریکاران و کارمەندانێ کارگەرکە لە ڤیکەنینا دەخکان، زۆرجار دەستبەرداری کارەکانیان دەبوون و دەھاتن بۆ تەمەشا کردنی نمایشەکانی من. لاریونچ، زۆرجار بە ڤاوێژیکی نەرم ئامۆژگاری دەکردم و دەیکوت:

- نمایشه کانت بۆ دواى شينو هه لگړه، تا کاره که مان
پانه وه ستن.

که له نمایشه که ده بوومه وه، هه ستم به ئاسووده بیه کی
راسته قینه ده کرد. وه کو ئه وه بوو، باریکی قورسم له سه رشان
لاچوو بیت. ئیدی به و جوړه بۆ ماوه ی سه عاتی یان زیاتر
به تال ده بوومه وه، سه ر په حهت و بارسووک ده ژيام، به لام
ورده ورده می شکم جه نجال ده بووه وه، له تۆ وایه می شکم
بزمار پیژ ده کن.

هه رچیم له ده ورو به ره وه کو هه ریه یه کی پیس ده کولیت.
هه سته ده کم خه ریکه تیایدا نقوم ده بم. له دلی خۆدا ده لیم:
- باشه ده کرئ هه موو ژيانم به مجۆره به رمه سه ر؟ باشه
ده کردئ من وه کو ئه م بیته وایانه به م ژيان و چاره نو سه
پازی بم، خۆم بده مه ده ست قهزا و قه ده ر و بیر له ژيانیکی
باشتر نه که مه وه؟!

پۆژیک چیخاروف، پوو به پروم وه ستا، سه راپای به نیگا
دابیژتم و گوئی: - ئه لکسی تۆ خه ریکه عه سه بی ده بیت.
سیتانوفش، زۆر جار له کار ده وه ستا و ده یگوت: -
ئه لکسی چیه؟

من نه مده زانی چ وه لامیکیان بده مه وه. زبیری و
دژواریه کانی ژيان هه موو چاکییه خۆپسک و میهره بانه کانی له
زه نیم ده تاراند، له جیاتی ئه وانه، که وجاتی و شه قاوه تخوازی
که نجانیه شوینی پرده کردنه وه. ئه م گۆپانه له هه موو شتیک
زیاتر ئازاری ده دام. ئیدی به جوړه سه رسه ختییه کی هۆقیانه وه
مقاوه مه تم ده کرد، له هه مان پوبارا مه لم ده کرد که خه لکی
مه لیهان تیا ده کرد، به لام ئاوه که ی بۆمن ساردتر بوو،
نه مده توانی به و ئاسانییه ی ئه وان مه له بکه م و بگره وام ده هاته
به رچاو که خه ریکه له گیتاویکا غه رق ده بم.

هه موو کارمه‌ند و کریکارانی کارگه‌که، به‌پیز و میره‌بانیه‌وه
 مامه‌له‌یان له‌ته‌کما ده‌کرد، وه‌کو پاقل هاواریان به‌سه‌رما
 نه‌ده‌کرد، لیم تووړه نه‌ده‌بوون، گالته‌یان پینه‌ده‌کردم. به
 پنجه‌وانه‌وه زور پیزیان ده‌گرتم، به‌ناوی خۆم و باوکمه‌وه
 بانگیان ده‌کردم. من زورم دلم به‌وه خوش ده‌بوو. ئاو ده‌کرا
 به‌دل و ده‌روونما. به‌لام هه‌رکاتی هاوکاره‌کانم به‌مه‌ستی
 ده‌بینی زورم خه‌فت ده‌خوارد و نا‌ره‌حت ده‌بووم، ئه‌مه‌ جگه
 له‌وه‌ی زور له‌بیر و بۆچوونیان ده‌رباره‌ی ژنان له‌ژیاندا،
 بیزار بووم. ئیدی گه‌یی بوومه‌ئو قه‌ناعه‌ته‌ی که ژیان و
 خۆشیه‌کانی ژیان ته‌نیا له‌ژن و خواردنه‌وه‌دا ده‌بینن، ئه‌مه‌م
 زور له‌به‌ر گران بوو. بیرم له‌نه‌نکم ده‌کرده‌وه، له‌شاژنه
 مارگو، تو بلی ئه‌وانه‌ش بووکه‌له‌ی ده‌ست و ئامیری پابواردن
 بن؟

که بیرم له‌شاژنه‌ مارگو ده‌کرده‌وه، هه‌ستم به‌جۆره‌ ترس
 و نیگه‌رانیه‌ک ده‌کرد، وام ده‌هاته به‌رچاوی خه‌یال، له‌خه‌ونا
 دیتومه.

له‌وه به‌دواوه زور بیرم له‌ژن ده‌کرده‌وه. ئه‌نجام له‌خۆم
 پرسى ئه‌رئ بۆ یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک نه‌چم بۆ ئه‌و شوینه‌ی که
 خه‌لکانیک بۆ پابواردن بۆی ده‌چن. ئه‌مه‌ زاده‌و ره‌نگدانه‌وه‌ی
 ئاره‌زوویه‌کی جه‌سته‌یی نه‌بوو. به‌لکو زاده‌ی ئه‌وه‌بوو، که
 ماوه‌یه‌ک بوو، پتو‌یستم به‌وه‌ بوو، بوونه‌وه‌ریکی ئازیز و
 میره‌بان له‌ئامیزم بگرت، بئ هیچ له‌روو دامانیک وه‌کو
 دایک گرئی دلی خۆمی بۆ بکه‌مه‌وه‌و هه‌موو ئازار و ژان و
 ئه‌ندیشه‌کانی خۆمی بۆ بگترمه‌وه.

شه‌ویک له‌گه‌ل پاقلدا، له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ پاكشاپو‌وین،
 وه‌ختایه‌ک پاقل، باسی ئاشقینی خۆی له‌گه‌ل کاره‌که‌ره‌که‌ی

ماله که ی به رانبه رماندا بۆ گتیرامه وه، خۆزگه م پێ دهخواست، دهگوت:

- زۆر سهیره هاوړی. هه مووی مانگیک له مه و بهر بوو که تو په له به فرم دهخواندی. هیچ حهزم له چاره ی نه بوو. که چی ئیستاکێ که له سه ر تهختیک له لامه وه داده نیشیت و به خۆوه ی دهگوشم، له دنیا دا کهس له و ئازیزتر و نزیکتر له خۆمه وه نابینم.

- باسی چی دهکهن؟

- باسی هه موو شتیک دهکهن. ئه و باسی خۆیم بۆ دهکات، من باسی خۆمی بۆ دهکهم، ئه و سا یه کدی ماچ دهکهن، به لام ئه و زۆر ئابرومه نده.. هاوړی خۆزگه دهتزانێ چه ند خۆشه. ئه وه چیه تو جگه ره زۆر دهکیشیت، ده لێی کونه عه سکه ریت! نه هه قی نه بوو، جگه ره م زۆر دهکیشا، کاریگه ری نیکرتینه که خاوی دهکردمه وه، خه م و په ژاره ی ده په واندمه وه و می شک ئیسراحه تی ده کرد. به لام شوکر له تام و بو نی قۆدکا زۆر بیزار بووم، حه زم لینه ده کرد. به لام پاقل وانه بوو، به که مالی ئاره زوو دهیخوارد وه. له راده به ده ر په مووده ی فه خوارن بوو، که مه ست و خه یال ده بوو، ده که وته گریان.

- ده مه وی بۆ مال به رۆمه وه، وازم لیتی نن با به رۆمه وه بۆ مالی خۆم.

ئهم نه گبه ته مالی نه بوو، داک و بابی ژمیژ بوو مردبوون، نه برای هه بوو نه خوشک، له ته مه نی هه شت سالیه وه، خه لکی بیگانه به خودانیان کردبوو.

له گه ل ها تنی وه رزی به هارا، نیگه رانیم زیاتر بوو، ئیدی که لکه له ی ئه وه م که وته سه ر که جا ریکی دی له سه ر که شتی که کاریک پهیدا بکه م و هه رکه گه یمه ئه سترخان وله وینده ره وه سه فه ری ولاتی فارس بکه م. خۆشم نازانم چما

ولاتی ئیرانم ههلبژاردبوو، پهنگه له خوشی ئه و بازرگانه فارسانه بووېی که له بازاږی نیژنی نوڅگورد دیتبوومن و چووبوونه دلّمه وه، ئه مانه به دهم نیرگه له کیشانه وه خویان ده دایه بهر هه تاو. له بت ده چوون، چاوه درشت و په شه کانیان، پدینه له خه نه گیراوه کانیان، وای ده نواند، که له هیچ نه ینیه کی ژیان غافل نین.

ئیدی بهر له وهی بریاره کم جیبه جی بگم، جه ژنی پاکی هات به سهر، ژماره یک له کریکار و نیگار کیشه کان، چوونه وه بۆ زید و دهقیری خویان. هه ندیکی دی پرویان کرده باپو مه یخانه کان و کاتی خویان له و شوینانه به سهر ده برد. من به تنیا له که ناراوه کانی ئوکا پیاسم ده کرد، پوژیکی هه تاوی خۆشبوو، له ناکاوا تووشی وه ستا کونه که ی خۆم، خوارزاکه ی داپیره م بووم، پالتویه کی که وهی ته نکي له به ربوو، دهسته کانی له گیرفانی پانتوله که ی نابوو، کلاوه که ی له تیلاکه ی سهری نابوو و جگه ره یه ک به لالینویه وه بوو، که لئی نزیک بوومه وه، بزه یه کی دۆستانه لیوه کانی ترازاند. پرواله تی ماقوولی پیاویکی ئازادی هه بوو، شاد و سه رحال بوو، ته نیا هه ردوو کمان له و دهشت و دهره بووین. هاواری کرد:

- ئه لکسی! ئه لکسی، ئه وه چییه، دیمانه ت به خیر، مه سیح زندوو بووه ته وه!

وه ختایه ک له ماچ و مشتاق بووینه وه و پیروزیایی جه ژنمان له یه کدی کرد، ئیدی له په وشي پرسیم و خه ریکی چیم و به ته مای چیم، به پاشکاوی پیمگوت که له کارگه و له شار و له هه موو شتیک بینزار و بیتاقه تم و بریارم داوه بۆ ولاتی فارس برۆم. هیچ پیکه نینی به و بریاره ی من نه هات، به لکو به پیچه وانوه گوتی:

- واز لەم بیرۆکەیه بێتە، فارس لە پێکە! بە نەعەلەتی بکە!
منیش کە منداڵ بووم حەزم لەو سەرکێشیانە ھەبوو، ھەمیشە
لە بیرى سەفەر و سەرەپۆیدا بووم، بۆکوئ؟ خوشم
نەمدەزانئ! مەگەر ھەر شەیتان بیزانییا بۆکوئ!

شینوازی قسەکردنەکەى و گالته کردنەکەیم بە شەیتان لە لا
خۆشبوو. ئەو پۆژە سەرووسیمای پورزایەکەم، زۆر شاد و
بەھارى بوو، شادی و ئاسوودەیی لە سەرپای دەبارى.
قوتووەیەکی زیوینی پر لە جگەرەى عالى کردووەو لە
بەردەمدا رایگرتو گوتى: - جگەرە دەکیشیت؟
ئەم خولگە گەرە قەناعەتى پیکردم.

- گوئ بگرە بشکوف گیان! بۆ نایەیتەوہ بۆ لای من
ولەگەل مندا کاربکەیت؟ من ئەمسال پڕۆژەییەکی چل ھەزار
پۆبلیم بە دەستەوہیە. بەخۆت دەزانئ کە ئەم پارەییە، پارەییەکی
یەجگار مۆلە. من تو لەویندەر دادەنیم تا ئاگات لە کارەکان و
کرێکارەکان بیت. کەرەستەکان وەرەگریت و ھەموو شتیک لە
شوین و کاتی دیاریکراودا وەرەگریت و چاودێری
کرێکارەکان دەکەیت تا دزیم لێنەکەن. باشە بەدلتە؟ کرئ؟
مانگی پینج پۆبل و پینج کوپیکشت بۆ خواردن دەدەمئ!
سەرۆکارت نە لەگەل دایکم نە لەگەل ژنەکەم نابیت. بەیانی
زوو دەچیتە سەرکار وشەوئ دەگەرئیتەوہ و ھەقت بەسەر
ئەوانەوہ نابیت. سەرۆکارت تەنیا لەگەل مندا دەبیت، پۆژی
یەک شەممە وەرە، بەوان مەلئ ئیمە یەکمان دیتووە، ئیدی لە
مالەوہ، مەسەلەکە دەبرینەوہو پیک دەکەوین.

دۆستانە لێکدی جیابووینەوہ. بەرلەوہی بېروات تەوقەى
لەگەل کردم. کە ئاورم دایەوہ، کلارەکەى دۆستانە بۆ
ھەلتەکاندم.

وهختايهك ههوالی نیازی پویشتنی خۆم به کریکارهکانی
 کارگهکه راگهیانده، زۆریان پیناخۆش بوو. پاقل، له ههموویان
 زیاتر پتوهی دیاربوو. بهراوێژیکێ گلهیی ئامیزهوه گوتی:
 - تۆزێ بیر بکهوه، تۆ ناتوانی لهگهڵ ئهوه خهڵکانهدا
 ههلبکهی، ئهوانه وهکو مه نین، دارتاش و بازرگان و بهناو،
 خمچی وهکو مه نین! تۆ وئهوانه کوجا مهرحهبا!
 چبخاروف له بن لێوانهوه گوتی:
 - گهنج وهکو ماسین، وهکو چۆن ماسی چه زیان له ئاوی
 قووله، گه نجانیش چه زیان له سه رکیشی و کارین به پێسه..
 جیابونهوه مان خه مناک بوو. چبخاروف، هیندهی
 خواردبوهوه پهنگی زهرد هه لگه پابوو، گوتی:
 - ههلبهته پتویسته هه رکه سینک له خه می گوپینی ژیا نی
 خۆیدا بێ. سه ر به هه ر کون و که له به ریکا بکات، مل به هه ر
 قولاپیکه وه بنیت. ژیا ن به پینیت. به لام ده بی له هه وه له وه،
 سه ری یه ک گوریس بگریته.
 لاریونچ، به راوێژیکێ ئارام گوتی: - ژیا نی خۆی بۆ
 ته رخا ن بکات.
 هه ستم کرد، ئه و قسا نه یا ن ته نیا بۆ مجامه له یه، چونکه
 نه ده کرا به بێ هیچ قسه یه ک له یه کدی جیا ببینه وه، ئیدی ئه وه
 عاده ت بوو. ئه و داوانه ی به یه که وه یا ن گری ده دا ین، له نا کاوا
 پچه ران.
 گوگولیفی مه ست و سه ره خۆش له سه ر ته خته خه وه
 به رزه که یه وه گینگلی دا و به ده نگیکێ گر گوتی: - ئه گه ر
 به مه وی هه موو تا ن ده خمه زنده نه وه! چونکه من ئه وه ده زانم
 که ئیوه شتا قتا ن با وه پتا ن به خوا نییه!

ئىكۈنە و شەمايلە نيوەچىل و تەواو نەكراوہكان، بە
 دىوارەكەوہ ھەلپەسىردىرايوون، گۈلپەكانى بن مىچەكە لە تەنى
 و دووكەلدا پەش ھەلگەپايوون. ماوہىك بوو لەبەر پروناكى
 كارمان نەدەكرد، بۆيە پىتويستمان بەو گۆيە شووشانە نەبوو،
 ئىدى دووكەل و تەنى داىپۇشى بوون. ئەو دىمەنانە بە جۆرى
 لە يادگەمدا نەخش بووبوون، كە ئىستاش چاودەنووقىنم،
 ژوورە تارىكەكەم بە ھەموو مىزەكانەوہ بە ھەموو قوتووە
 بۆيەكانى سەر قەراخى پەنجەرەكانەوہ دىنە بەرچاوم، چەپكە
 فلچەكان، ئىكۈنەكان و تەنەكەى خۆلەكە لە ژىر دەستشۇرە
 مسىنەكەدا بوو و، لە كىلاوخودى پىاوانى ئاگركوژىتەوہ دەچوو،
 ۋەكو خۇيان دىنەوہ بەرچاوم. تەنانەت پىتە خاوسەكانى "
 گوگوليف " ش كە ۋەكو پىتى كەسىكى خىنكاو لە تەختەخەوہ
 بەرزەيەكەوہ شۆپ بوو بوونەوہ، دەبىنم.

دەمويست زۆر بە ھەشتاۋ كۆتايى بە پىۋرەسىمى
 خاترخوازى و مالاۋايىيەكە نىنم، بەلام لە پروسىادا عادەتە كە
 درىژە بەپىۋرەسىمى دوغاخوازى و مالاۋايى دەدەن.
 دوغاخوازى خىزا وبلەزىان بەلاۋە شوومە.

چىخاروف، كە پەنگى تەواو تىك چووبوو گوتى:

- ناتوانم كىتىسى " شەيتان " ەكەت بۆ بگىرەمەوہ. ئەگەر
 دەتەۋى، بىست كوپىكانت لە جىياتى كىتبەكە دەدەمى
 ھەلبەتە زۆرم پىناخۇش بوو ئەو كىتبەى لىرمانتوفم لە
 كىس بچىت، بە تايبەتى كە سەرۋكە پىرەكەى تىمى
 ئاگركوژانەوہ بە دىيارى دايىوومى. وىراى ئەوہش قەبوولم
 نەكرد پارەى لەجىياتى ۋەربگرم، چونكە بە راستى ئەو
 پەفتارەى چىخاروفم زۆر لا ناخۇش بوو، ئىدى پارەكەى بە
 ئەسپايى خستەوہ ناو كىسەكەى و بە ساردىيەوہ گوتى:

- که یفی خۆته. به لām کتیبه که ت ویناده مه وه! چونکه ئه وه بۆ
تۆ مه ترسیداره. ئه گهر ئه و کتیبه ت پێ ببینرێ، کتیبه ت بۆ
دروست ده کات.

- به لām له هه موو دوو کانه کاندایه فرۆشن، من به چاوی
خۆم دیوومه. به قه ناعه ته وه به رسقی دایه وه: - ئێ چیه؟
ده مانچه ش له دوو کاندایه فرۆشن.
ئه نجام کتیبه که یان نه دامه وه.

وه ختایه ک بۆ خودا حافیزی له بیتوه ژنه خاوه ن کارگه که،
سه رکه و تمه سه رێ، له پاره وه که دا تووشی که که ی برازای
بووم، لێی پرسیم: - ده لێن به ته مای پویشتنی؟..
به لێ!

به پاستگویییه وه گوتی: - ئه گهر به خۆت نه پوشتبای، ده ریان
ده کردیت.

خانم ئه رباب، که مێک خه یال بوو، گوتی:
- خوات له گه ل! تۆ کو پێکی لاسار و سه ره به گۆبه ندی! من
به ش به حالی خۆم هه یچ خراپه یه کم لێ نه بینییوی. به لām
هه مووان لێت به گله یی و گاززن و ده لێن یه ک پولی قه لب
نایه نی!

هه نگی له ناکاوا و بێ هه یچ هۆیه ک ده ستی به گریان کرد. به
ده م پوئدک پشتن و هه نسک هه لدا نه وه گوتی:

- ئه گهر مێرده په حمه تیه داماره که م، خوا عافوی بکات،
بمابایه، ده یزانی چۆن گویت ده سویته وه و هه قی خۆتی له
قولی مستی ده نای. به لām دلنایام هه رگیز لێره ده ری
نه ده کردیت. چه زی له م کارانه نه بوو. لێ ئه مۆ هه موو شتیک
گۆراوه. هه رکه شاگردیک به ئاسته م پێ خوار دابنیت، یه کسه ر
ده ری ده که ن! خودایا، ده ته وی بۆ کوێ پوئیت به کۆله؟
چاره نووست چ ده بیت؟

من و وهستم به سواری به له میک به ناو جاده کانی
 کامپه که دا وه پیکه وتین، به ناو ئه و بینایانه که وتین که ئاوی
 پوباره که له گهل هاتنی وهرزی به هارا تا ئاستی نهومی دوهم
 هه ستابوو. من سه و لم لیده دا و، وهستم که له کوتایی
 به له مه که دا دانیشتبوو زور ناشیانه سووکانه که ی ئاراسته
 ده کرد، سووکانه که بریتی بوو له سه و لیک که به قوولایی
 ئاوه که دا پۆچوو بوو، ئیدی به له مه که جاری لووتی ده کرده ئه
 شه قام و جاری لووتی به سه ر ئاوه لیل و خه مناکه که دا به رز
 ده کرده وه.

وهستم جگه ره په کی پیکرد، بۆنی دوو که له که ی له بۆنسوی
 په پۆ کۆن ده چوو، له بن لیوانه وه گوتی:
 - تۆ بزانه ئه م به هاره ئاوه که چه ند به رز بوو ته وه!
 شه یتان به نه عله ت بی! کاره کانم دوا ده که ون!
 به تر سه وه هاواری کرد: - وریابه! خۆ له و عامودی
 کاره بایه نه ده ین!

دوا ی ئه وه ی ئاراسته ی به له مه که ی راست کرده وه گوتی:
 - ئه و سه گبابانه به له میکی خراپیان پین داوین!
 ئاماژه ی بۆ ئه و شوینه کرد، که ده بوا دوا ی نیشته وه ی
 ئاوه که ده ست به نۆژهن کردنه وه ی دووکانه کان بکه ین. به
 پدینه تاشراو و سمیله کور تکراره که ی و جگه ره که ی لالتویه وه
 هیچ له قۆن ته راتچی نه ده چوو، پالتویه کی چه رمی له بهر
 وجووتی پووتی دریزی تا ئه ژنوی له پی بوو. جانتایه کی
 پاوچیانی دابوو به شانیا، تا پریکی جووت لووله ی مارکه ی "
 لیبل" ی له بهر پێدا بوو. به نیگه رانیه وه دهستی له کلاره

چەرمیەكەى دەدا، جارى دەیهتتایە سەر چاوەكانى و لیوہەكانى
 ھەلەدەقورتاند و بە نىگەرانیوہ دەپروانیوہ دەوروہەرى و جارى
 دەبیردە پشتى سەرییەوہو لە ناكاوا بچووكتەر لە تەمەنى خۆى
 دەھاتە بەرچاوى، ناو بە ناو وەكو ئەوہى بىرۆكەيەكى شادى
 بۆھاتى، ھەر لەخۆیەوہ بزەيەكى دەھاتى. ئىدى شەپۆلە
 بىرۆكەيەك بەوجۆرە رايدەمالى، ھىچ لەوہ نەدەچوو كە
 كاریكى زۆرى ھەبىت، لەوہش نەدەچوو پەلەى كارکردنى بىت
 يان خەمى نىشتنەوہى ھىواشى ئاوہەكى بىت.

من لەلاى خۆمەوہ، گىرۆدەى كۆمەلىك پرسىارى ئارام
 بووم : دىتنى ئەم شارە مردوہ، كە لە ئاوا غەرق بووہ،
 بىناكانى بە ریز پەنجەرەكانيان كراوہتەوہو كە بە بەلەمەكەمان
 بە ناوياندا تىدەپەرين لە تۆ واىە بەخۆشیەوہ مەلە دەكەن!

ئاسمان لىل بوو. ھەتاو كەوتبووہ ژىر كۆمەلىك گەوالە
 ھورەوہ، كە ناو بە ناو وەكو بازەنيەكى زيوين، لە درزى
 ھورەكانەوہ سەرەتاتكىيەكى دەكرد.

ئاوہەكەش لىل و تەزى بوو، شەپۆلى ئاوہەكە بە ئاستەم
 ھەستى پىدەكرا و نەدەكرا. لە تۆ واىە ئەويش وەكو بىنا
 سستەكان و ریزە دووكانە گەمارەكان، تەواو مەت بووہ و
 جوولەى لە بەر بپاوە. وەختايەك ھەتاوى سىپىواژ لە بەينى
 ھورەكانەوہ سەرى دەرھىتا، ھەموو شتىك پوناك بووہوہ،
 ئاسمانى لىل لە ئاوہەكەدا پەنگى داىوہ، لە تۆ واىە بەلەمەكان
 لە ھەوادا، لە نىوان دوو ئاسماندا ھەلواسراوہ. بىنا
 بەردىنەكانىش لە لاى خۆيانەوہ پابوون، بە ئەسپايى بەرەو
 فۇلگا و ئوكا كەوتنە نەرمە مەلە. ئىدى بەرمىلە شكاو،
 سەندوق، زەمىلە و قەرتالە، پارچەدار و پوش و پەلاش بە

سەر ئاۋەكەۋە سەمايان دەكرد و قەدى درەخت و ئەستونان
 بەسەر ئاۋەكەۋە ۋەكو ئەژدىھای مردوو بەلاماندا تىدەپەپىن.
 لىرەو لەۋى پەنجەرەيەكى كىراۋە دەبىنرا، جلكان لە
 سەربانى خانە بازىرگانىيەكە ھەلۋاسرابوون تا وشك بىنەۋە،
 ھەندىك پىلاۋى لىبادىن بە مەجەرە ئاسنىنەكانەۋە
 ھەلۋاسرابوون، ژنىك لە بەر پەنجەرەيەك پۇنىشتىبوو،
 دەپروانىيە ئاۋە لىلەكە، لە سەر تىرۋىكى پاىيەكى ئاسنىنى
 خانەكەۋە، بەلمەيك بەستىرابوۋە، كە ھەردوو تەنىشتە
 سوورەكەى بە پوونى لە ئاۋەكەدا پەنگى دابوۋە. ۋەستام
 ئامازەى بۇ پەيوەندىيەكانى ئەم ژيانە كرد وگوتى:
 - پاسەوانى زەۋى كامپەكە لىرە دەژى. لە پەنجەرەكەۋە
 سەر دەكەۋىتە سەرەۋە و سواری بەلمەكەى دەبىت، ئىدى بە
 دەم سەۋل لىدانەۋە بە دوۋى دزانەۋە ئىرە ۋەۋى دەگەپى.
 ئەگەر توۋشى ھىچ دىك نەبىت، خۇى دەكەۋىتە دزى..
 بەپاۋىژىكى خاۋ قسەى دەكرد، بىرى لە لای بابەتىكى دىكە
 بو. ھەموو شتىك لەبىتدەنگى و بۇشايدا نقوم بوۋە، جىگەى
 باۋەپ نىيە، زىاتر لە خەون دەچىت تا لە واقع، ھەردوو
 پوبارى فولگا ۋووكا تىكەل موون و بوون بە دەرياچەيەكى
 گەرە. شار لە دوورەۋە، بەسەر ھەردە و زورگانىكى
 تىكەرژاۋەۋە بە دياركەوت، يەكپارچە چەرە بىستانى پەشى بى
 بەر بوو، بەلام بە چىرۋ و خونچە ئاۋەدان بوو، دار ودرەخت
 پەردەيەكى سەوزيان بەسەر مال و كلىساكاندا دابو. دەنگى
 زەنگى ھەفتەى پاك بە سەر ئاۋەكەۋە دەنگى دەدايەۋە. بەلام
 لىرەدا ھەموو شتىك كىوكىپ، لە گۇرستانىكى چۆل ھۆل
 دەچو.

به‌له‌مه‌که‌مان، به نینوان دوو پیزه دره‌ختی تاریکدا پیچی کرده‌وه، ئیمه به دریژیی ئه‌و جاده سه‌ره‌کیه‌دا که‌وتینه‌پی که بق که‌ته‌درائیه کۆنه‌که ده‌چوو. دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی وه‌ستم ده‌چوووه چاوه‌کانیه‌وه. به‌له‌مه‌که‌ش خۆی ده‌کیشا به‌قه‌دی دار ودره‌خته‌کاندا، تا وه‌ستم به‌پقه‌وه هاواریکرد: - نه‌علت له‌م به‌له‌مه!

- واز له ئاراسته‌کردنی سووکانه‌که بینه.
پرتاندی: - چۆن شتی واده‌بی؟ که دووکه‌س له به‌له‌میکا بن، ده‌بی یه‌کیکیان سه‌ول لیبدات و ئه‌ویتریان سووکانه‌که ئاراسته بکات. ته‌مه‌شا دووکانه‌کانی پیزی چینی.
من له میژ بوو، مه‌یدانی کامپه‌که‌م دیتبوو و بست به‌بستی شاره‌زا بووم. ئه‌م دووکانه کۆمیدیه، سابیته پوژئاواییانه‌م زۆرباش ده‌ناسی، که چوار ده‌وره‌کانیان به‌په‌یکه‌رین گه‌چینی کاراکته‌رانی چینی پازاندبوونه‌وه، کاتی خۆی من و هاوپی‌کانم به‌ردبارانمان ده‌کردن، من به‌خۆم ده‌ست و سه‌ری چهند په‌یکه‌ریکم له‌و په‌یکه‌ره چینیانه لیک‌کردبووه‌وه. به‌لام ئیستا شانازیم به‌وکاره‌وه نه‌ده‌کرد..

وه‌ستم، به‌ده‌م ئاماژه‌وه بق خانووه‌کان گوتی:
- کوخته‌ن. خۆزگه‌ پیگه‌یان ده‌دام له‌نوێ دروستم ده‌کردنه‌وه..

فیکه‌یه‌کی کیشا، کلاوه‌که‌ی به‌پشتا برد.
هه‌ر له‌خۆوه وام هه‌ستکرد، به‌هه‌مان شیواز و ستایل دروستیان ده‌کاته‌وه و له‌هه‌مان شوێندا وله‌م نزمانیه‌دا، که هه‌موو به‌هاری له‌ئاوی لافاوی دوو پوباردا غه‌رق ده‌بیت، دروستیان ده‌کاته‌وه. په‌نگه‌ بیت به‌خه‌یالیا، شتیکی دزیوی وه‌کو دووکانه‌کانی پیزی چینییه‌کان دروست بکات.

پاشماوهی جگه ره که ی تووړ دا وئو جا به تووړه یی تفیکی
به دوودا نارد و، گوتی:

- پشکوف گیان، به راستی ژيانیکی نارېحه ته، پیاو له گیانی
خوی وهرز ده بیت! خه لکانی پوښنیر نین، که سیک نیه قسه ی
له گه لدا بکه ی. هه ندی جار پیاو هه زده کات توژی خوی بنوینی و
که میک به خوی بفشی، که ست ده ست ناکه وئ، له بهر چاوی
خوت بنوینی! که س لیتره نیه! جگه له دارتاشان و به نایان و
دزان..

ته مه شایه کی نکالی راستی کرد، مزگه وتیکی سپی جوان،
به سهر زورگیکی له ئاوا نقوم به دیار که وت، وه کو یه کیک
شتیکی له بیرکراوی بیر که وتیته وه له سهر قسه که ی پوی:

- من به چاولیکه ری ئه لمانه کان دهستم به باده نوشی و
جگه ره کیشان کرد. ئه لمانیانی بز نسما ن. برادره! مه ی
خواردنه وه - زه مانیکی خوشبوو، پوی، به لام وادیار بوو، له
گه ل جگه ره کیشانا هر را نه هاتم. هر کات جگه ره یه ک
پتیکه ی، ژنه که ت ده که ویته گله یی وده لیت: "ئه مه چییه، بونی
زین درووت لیدیت؟" ئاخ، خوشمان نازانین چ بکه ین تا
ماقوولییه ت به ژیان بده ین!... هائی تو به له مه که باژو..

سه وله که ی له قه راخ به له مه که دانا، تا پره که ی هه لگرت،
فیشه کیکی به یه کیک له په یکه ره کانی سهر بانه وه نا. په یکه ری
چینییه که هیچ ئاسیوکی پی نه گه یی، گولله که به قه د
دیواره که وه پرش و بلاو بووه وه، ته پ وتوژی لی
به رز کرده وه.

دووباره فیشه کی خسته وه بهر تا پره که ی، به بی موبالاتیه وه
گوتی:

- نه م پیکا. به ینت له گه ل کیژاندا چونه؟ باشه؟ باش نیه؟
من له ته مه نی سیازده سالی که وتمه دلدار ی و ئاشقینی..

ئەوسا وەكو يەككەك بېرەوهرى خەونىكى خۆى بگىرپىتەو،
 حىكايەتى يەكەمىن دلدارى خۆى بۆ گىپرامەو. ئەمە كارەكەر
 بوو لەلای ئەو ئەندازيارە تەلارسازەى كە لەلای ئەو مەشقى
 دەکرد. لە گەل قسەكانى ئەودا، پرژەى ئەو ئاوەى خۆى بە
 سووچى بىنايەكاندا دەكىشا، بەسەر وچاوماندا دەپژرا. لەودىو
 كە تەدرائىيەكەو، پانتايىيەكى فراوانى ئاو هەبوو، لە سىپدارا
 برىقەى دەهات.

نىگاركىشەكانى كارگەى ئىكۆنە و شەمايلان زۆرجار
 سروودىكى مەكتەبلىانەيان دەگوت:
 دەريای شىنى شىن
 دەريای بە گەرداو..

مەگەر هەر خوا بزانی كە ئەو دەريا شىنى شىنە، چەند
 ناخۆش بوو!
 وەستام گوتى:

- شەوان خەوم دەزرا، لە جىگاكەم هەلدەستام، لەبەر
 دەرگا دەوەستام، وەكو تووتەلە سەگ هەلدەلەرزىم. مالهە
 سارد بوو ئەمما سارد! وەستای كچە زۆرجار شەوان سەرى
 دەدا، زۆر نزيك بوو بە ئاسانى لە لای كچەكە بىگريت، بەلام
 من بە هىچ جۆرى نەدەگىرام.

زۆر بە كاوهخو قسەى دەکرد، وەكو يەككەك بەهەندى جل
 و بەرگى كونا بچىتەو تا بزانی بە كەلكى ئەو دىن لەبەر
 بگرين يان نا.

- منى بىنى، بەزەى پىمدا هاتەو. دەرگای كردهو
 گازىكردم: "وهر، كورۆ، قەل پياو!"

زۆرم لەو چىرۆكانە بىستبوو، بىزار بووبووم، هەرچەندە لە
 هەموو ئەو چىرۆكانەدا يەك خالى ئەرىنى هاوبەش هەبوو:

خه لکی به بی هیچ شانازییه ک باسی یه کهم نه زموونی ناشقینی
خویان ده کهن، بی هیچ جنیودان و سختیک و زورجار به
که سهریکی قوولی نه وتووه باسی ده کهن که دلنیا ده بم نه وه
جوانترین ساتی ژیانان بووه. نه و ساته وا دیته به رچاو که به
پاستی، تاقه شتی خوش بووه، که جه پابندوویانه.

وه ستام، به دهم پیکه نین و سهر له قانده نه وه، به سهر سامی
گوتی :

- به لام تا ئیستا زاتم نه کردووه نه م چیرۆکه بق ژنه کهم
بگیرمه وه! نه که له بهر نه وهی هه له یه کی تیا بوو بی، هه زاتم
نه کردووه بوی بگیرمه وه. ئی..

چیرۆکه که ی بق من نه ده گیرایه وه، به لکو بق خوی
ده گیرایه وه. چونکه له و جۆره بیده نگی و بوشاییانه دا، پتویسته
قسه بکه ی یان گۆرانی بلتیت، یان ئوکوردیون بژهنیت، ده نا
له و شاره مردووه ی، نقومی ئاوی سارد و لیلدا بق هه میسه
خه و ت لیده که و ت.

ئاگاداری کردم وه و گوتی:

- بهر له هه موو شتیک.. نه که ی به مندالی ژن بیتیت! ژن
هینان یه جگار هه ستیاره! له هه ر کوئیه ک و چۆن بژیت - چ
موسولمانیکی ولاتی فارس بیت، چ پۆلیسیک بیت له موسکو، چ
جولا بی چ دزیک بی، هه میسه ده توانی کار و کاسبیه که ت،
نه گهر به دلت نه بیت، بگۆریت. به لام ناتوانی ژنه که ت بگۆپی!
خۆ ژن پتلاو نییه، هه رکاتی بهتوئی دایکه نیت و فری بدیه ته
لایه که وه!

ته میک پوخساری دا پۆشی، نیوچاوانی تیکنا و چاوی برپیه
ئاوه لیلکه، به قامکی که پووه خواره که ی ده خوراند و له بن
لیوانه وه ده یگوت:

- به لئی برادره.. ده بی وریابی، چاوت تیز بیت! پهنه که له
که سانه بیت که به دهم باوه ده چه مینه وه، به لام و پرای ته وهش
له پیشه وه هه لئا که ندریتی، به هه حال، هه رکه سیک گلانی خوی
هه یه، سوار تا نه گلی نابیت به سوار..

تا کو ده وه نه چاره که یی ده ریا چه یی میشیرسکویه پویشتن،
که له شوینه دا ده پزایه پوباره قولگاوه.

وه ستام لووله یی تا پره که یی کرده قامیشه لانه که و به چه
گوئی: - به هیواشی سه ول لینه.

چه ند ساچه یه کی نا به بالنده و مه له کتویییه لاوازه کانه وه و
گوئی:

- با بۆ کونافینو برۆین! تا شه وی له وینده ده مینمه وه، تو
به ماله وه مان بلن که هه ندی کارم له گهل قوته راتچییه کدا هه یه.
له شه قامی یه کیک له و گوندانه دا که ئاو غه رقی کرد بوو،
به جیم هیشته، ئیدی پئی و پئی له مهیدانی کامپه که وه بۆ
ستریکا زفریمه وه. له وی به له مه که م به سته وه و دانیشتم
و که وتمه ته مه شاگردنی یه کانگیری دوو پوباره که، شاره که،
که شتییه کان و ئاسمان. هه ورین سپی به ئاسمانه وه له بالی
مه لیککی گه وره ده چوو. خوری زیرین له که لین ودرزی
هه وره کانه وه سه ره تاتکی ده کرد، ئه م خوره ی که تاقه
تیشکیکی به شی ئه وه ده کات، هه موو جیهان بگوریت. هه موو
ده ور و به رم له هه لچوونیککی جواندا بوو، یه ک زنجیره که له کی
بیکوتایی، به خیرایی به دهم رهوت و شه پۆلی ئاوه که وه
ده پویشتن، پیاوانی توکمه و به هیز و پویشن به سه ر ئه م
که له کانه وه دانیشتبوون و سه ولیان لینه دا و یه کتریان گاز
ده کرد، بانگیان له پنبوارانی سه ر که شتییه کی هه لمی ده کرد.
که شتییه چکوله که، به له میکی گه وره ی به تالی به پیچه وانه ی

پهوتی ئاوه که وه پاده کیتشا. پوباره که بهم لای به ولایدا دهبرد، دهگوت ماسی کراکیه، هانکه هانک به گژ ئاوه که دا دهچووه وه که زور بی به زه بیانه، هیژشی دهکرده سهر. چوار پیاو شان به شانی یه که له ناو به له مه گه وره که دا دانیشتبوون، له قهراخه که یه وه لاقیان شۆر کردبووه وه، یه کیکیان کراسیکی سووری له بهر بوو، به کومه لگورانیه کیان دهچری که به باشی نه دهگه ییه گویم به لام دهمناسیییه وه.

وام ههسته دهکرد، له وئی، له سهر پوباره که هیچ شتیک نییه بۆ من نا ناشنا و گۆنگ بیت. هه موو شتیک قابیلی تیگه یشتن و ده رک کردن بوو. به لام شاره که ی پشتمه وه، که غه رقی ئاو بوو، وه کو خه ونیکی ناخۆش و شووم وابوو، پیک وه کو وه ستام وابوو، نه ده هاته تیگه یشتن و ده رک کردن.

پاش ئه وه ی له ته مه شای دیمه نی پوباره که تیر بووم، به ره مال بوومه وه. هه ستم ده کرد پیاویکی گه وره م، ده توانم هه ر کاریکم پی بسپێزد ریت ئه نجامی بدهم. به دهم ریگاوه له سهر ئه و زورگه ی که قه لای سه رای که وتبووه سهر، پاره ستامتا دوا نیگای فولگا بکه م. له به رزاییه وه. راسته ده ستانیه که واده هاته به رچاو که سنووری نییه، مژده ی سه رکه وتنی پتییه.

له ماله وه چه ند کتیبیکم هه ن. ئه و شوقه یه ی که جاران شاژنه مارگۆی تیاوو، ئیستا خیزانیکی گه وره ی تیا، پینج کچیان هه یه یه که له یه ک خشیک ترن، دوو برایان هه ن خویندکاری قوناغی دواناوه ن دین. ئه مانه کتیبیان به ئه مانه ت ده دامی. ئیدی له به ره مه کانی تورگینیدا نقوم ده بم، زۆرم پیخۆشن، نووسینه کانی ساده ومه فهوومن، پوون وخویا له

پۇڭگارى پايز دەچن. قارەمانەكانى نەجىمزادە و بە حورمەتن، ئەوھى نووسەر دەيلىت بەلامەوھ گەورە وجوانە.

من كتيبيكى "پومياالوسكى" م بە ناوينشاني "ژياني قوتابخانەى ثاينى" خویندەوھ، حەپەسام، دەقاودەق وەكو ژياني ناو كارگەكەى ئيمە وابوو. من بۇخۇم ئەو ناؤمىندىم جەپاندىبوو، كە لە پرىكا دەگۆرپىت بۇ ھەلچوون و ياخييوونىكى ھۇثيانە. تيايدا ژيابووم.

بە ھەر حال خویندەنەوھى ئەم كتيبە پووسيانەم پى خوشبوون، زۆر بە زەقى گيانە خەمناكە باوھ پووسىيەكەيانتيا بەدى دەكەم، پىك دەلىنى زەنگى پۇژووى گەورە لە بن دىرەكانياندا حەشار دزاوھ، ھەركە كتيبىك دەكەمەوھ، بە ئارامى زەنگى خۇى لىدەدات.

"گيانى مردووەكان" م بە بى موبالاتى خویندەوھ. وەكو كتيبى "يادگار يەكانى خانەى مردووان" وابوو. "گيانە مردووەكان" و "خانەى مردووان" و "مەرگ" و "سى مەرگ" و "مومياى زندو" - ھەر ھەموو ئەم كتيبەانە كە ناوينشانەكانيان لىكىدى دەچن، بەدەست خۇم نەبوو پايانگرتم، جۆرە بىزارىيەكيان لە لا دروستكردم. ھەروھەا "ئاماژەى تەنگۆھ" و "ھەنگاو بە ھەنگاو" و "چ بكرى" و "بويەرەكانى گوندى سمورين" و زۆر كتيبىانى دىكەى لەو جۆرەم نەچوونە دلەوھ.

لى دىكنز و ولترسكوت سەرمەستيان دەكردم. زۆر بەخۇشەوھ ھەر كتيبىكى ئەم نووسەرانەم سى چوار جار دەخویندەوھ. كتيبەكانى ولتر سكوت، نويزىكى بەشكوى لە كلېسايەكى بە ئىحتوبارى بە بىرى مرؤف دىنايەوھ. دىكنز تاكو ئەمپۇش بەلاى مەوھ لەو نووسەرە گەورانەيە كە بە پىزەوھ

له بهردهمیا بوهستی و دهست به سینگهوه بگریت بوی -
نووسه ریکی بی هاوتایه گه ییوه ته لوتکه ی که مال له قورسترین
هونه ردا - هونه ری خولقاندنی مهحه بهت و خوشه ویستی له
نیوان خه لکیدا.

شهوان، کومه له گهنجیک له سهر قالدرمه کانی باله خانه که
کو ده بوونه وه: له وانه خوشک و برایه کانی ماله که ی ناو
شوقه که ی شاژنه مارگو، خویندکاریکی لووت پس به نیوی
فیاچسلاف سیماچکو و هندیکی دیکه. هندیچار مادموزیل
پیتزین، که کیژی کارمهنديکی پایه بهرز بوو له و کوپ و
مهلیسانه دا نامه ده بوو. گفتوگو و گهنگه شه مان سه بهارت
به نه ده بیات ده کرد، من چونکه له وانی دی کتیبانم پتر
خویندبووه وه، نه م بابه تانه م زور پنخوش بوون و به ئسانی
تیبان ده گه ی شتم. نه وان به زوری باسی کیشه و گرفته کانی
قوتابخانه یان ده کرد. گله ییان له ماموستا کانیان ده کرد، من که
خوم له وان ئازادتر ده بیینی، سهرم له سه بر و هه داری وان
ده سوړما. به لام به هه ر حال خوزیام پیده خواستن که
خویندکار بوون و مژوولی خویندن بوون.

نه م گهنجانه له من گه وره تر بوون، به لام وام هه سته ده کرد
من له وان پوخته ترو به نه زموونترم. نه م هه سته نا په حه تی
ده کردم و هندیچار له وانی دور ده خستمه وه، حه زم ده کرد
زیاتر لیبانه وه نزیک بم، ئیواران درهنگ له سهر کار
ده گه پامه وه، هیلاک و ماندوو، تهپ و توژاوی، هه ر به و حاله وه
ده چومه ناویان، ئیدی بیرکردنه وه ی من زیاتر به ده وری نه و
جیاوازیه پواله تیه دا ده سووپایه وه که له نیوان من و نه واند
هه بوو. بابه تی سهره کی گفتوگوی کوپه کان، کچان بوو، ئیدی
ناشقی نه م یان نه و کیژ ده بوون و هه ولیانده دا شیعیان پید

بلىن. ئىدى لەم جۆرە كارانەدا پىئويستيان بە كۆمەكى من دەبوو. من بە حوكمى ئەوئەي ئەزموونى ھۆننەوئەي شىعرم ھەبوو، بە ئاسانى كىش و سەروام بۇ دەھات. بەلام خۆشىم نازانم چما شىعرەكانم بە زۆرى مۆركىكى شۇخىيازىانەيان لەخۇ دەگرت، بۇ نموونە مادموزىل "بتزىن" م كە زۆربەي شىعرەكان بۇ ئەو دادەنران، بە سەوزەوات يان بە پىياز دەشوبھاند.

سىماچكو پىتى گوتم: - بەمە دەلىتى شىعر؟ ئەمە دووكانى سەوزە فروشىە.

ئەوئەندەم شىعر بە جوانى مادموزىل پىتزىندا گوت، ئەنجام خۆشىم كەوتمە داوى عەشقى ئەوئەو. من تەنيا كۆتايىەكەي ئەم عەشقەم لە بىر ماوہ كە كۆتايىەكەي خەمناك بوو. پۇژىك پىشنىازم بۇ كچە كرد كە بە دوو قۇلى بە سواری تەختەدارىك، پىياسەيەكى ناو زەلكاوكانى زفىزىدىن بكەين. كىژئ قايىل بوو، من تەختەكەم لە كەنارەكە نزىك كردهوئەو چوومە سەرى. تەختەكە بئەو بوو، تەحەموولى قورسايى منى دەكرد، كىژى كە جوان خۆى پازاندبووہ و خۆى لە تەل دابوو، لەو سەرى تەختەكە دانىشت، من دارىكى بارىكم لە جىاتى سەول بەكار دەبرد و تەختەكەم لە كەنارەكە دوور خستەوہ، لە ناكاو تەختەكە خوار بووہوئەو كىژئ كەوتە ئاوہكەوہ، ئازايانە خۆم ھەلدايە ئاوہكەوہو كىژىم نەجات دا و ھىتامەوہ كەنارەكە. كىژەي تاین لە قور و قەوزەدا ھەلكشابوو، بە تووڤەي دەستى لى پادەوہشاندم و ھاوارى بەسەرمدا دەكرد: - تۇ بە ئانقەست دەتويست بىم خنكىنى!

ئىدى ھەرچىم كرد و كوشا، لىنى نەبوردم، لىم ھەلگەپرايەوہ و بوو بە دژمنى سەرسەختم.

هه‌لبه‌ته ده‌بی ئه‌وه بلیم که گه‌پانه‌وه‌م بۆمالی ئه‌ریابه‌که‌ی جارنم کارێکی ساده و ئاسان نه‌بوو. پیره‌ژن هه‌یشتا لیم پر‌بوو، بووکه‌که‌ی به‌ گومانه‌وه سه‌یری ده‌کردم، فیکتوریش له‌جاران خراپ‌تر بوو، له‌گه‌ل که‌سا هه‌لینه‌ده‌کرد، له‌گه‌ل تری خۆیا به‌شه‌پ ده‌هات.

به‌لام وه‌ستم، کارو پرۆژه‌کانی له‌وه زۆر‌تر بوون که ته‌نانه‌ت به‌ کۆمه‌کی براکه‌شی ده‌ره‌قه‌تیان بیت و پێیان پابگات. بۆیه ناچار‌بوو داوای یارمه‌تی له‌مامم، میزدی دایکم بگات. پۆژیک هه‌ندیک زوو له‌ بازار زه‌قیمه‌وه، وه‌ختایه‌ک خۆم به‌ ژووری نان‌خواردندا کرد، ئه‌م پیاوهم بینی، به‌ ته‌واوه‌تی له‌ بیرم چووبووه‌وه. له‌پشت میزه‌که‌وه و له‌گه‌ل وه‌ستاما دانیشیبوو و چای ده‌خواردوه‌وه. ده‌ستی هه‌تایه پیتشی وگوتی: - سلاو، چۆنی؟

غافلگیر بووم، زمانم به‌سترا. له‌ ناکاوا هه‌موو پابردووم وه‌بیر که‌وته‌وه و دلم به‌ ته‌واوه‌تی گوشرای. وه‌ستم گوتی: - مندا له‌که‌ت ترساندا!

باوه‌پیاره‌که‌مبه‌ده‌م بزه‌یه‌کی کاله‌وه، چاوی له‌ دوو چاویم بری. چاوه‌ په‌شه‌کانی کرابوونه‌وه، ته‌واو داکه‌وتیوو. ده‌ستم خسته‌ نێو قامکه‌ لاواز و گه‌رمه‌کانیه‌وه. کۆکه‌یه‌کی کرد وگوتی: - نه‌مردین، دووباره‌ یه‌کمان گرته‌وه.

من به‌جێم هه‌یشتن. ئازام داهێزرابوو، له‌ که‌سیک ده‌چووم هه‌سیر مه‌یدانیکی باش کرابیت.

په‌یوه‌ندییه‌کی شتیاومان له‌ نێواندا هه‌بوو، به‌ ناوی خۆم و باوکمه‌وه گازی ده‌کردم، وه‌کو هاوتایه‌کی خۆی ده‌یدواندم:

- ده‌توانی ئه‌گه‌ر چووی بۆ دووکان پوبه‌ه کیلۆیه‌ک تووتنی "لافیرم" و سه‌د په‌ره سیفاری "فیکتورسون" و کیلۆیه‌ک "باسترمه" م بۆ بکړی...

- سه بر وحه و سه له تان بئ، مریشکانی به گاره گار. په له
مه که ن ئه م کابرایه هینده ی به به ره وه نه ماوه، به و زووانه
ده مریت!

ئه م هه لویسته، دزیوه ی ئه و خه لکانه سه باره ت به بابایه کی
نه جیب و خانه دان، ده یان تواند کردیه کاریک له باوه پیاره که م
نزیک ببمه وه. خه ریک بوو له و ژینگه چه په له دا خه فه ده بوو. له
ماسییه ک ده چوو که که وتبیتته کولانه مریشکیکه وه. ئه م
لینکچواندنیکی سه خیفه، هیچی له و ژیا نه سه خیفه که متر نه بوو
که تیایدا بووین.

ورده ورده هه ندی خه سه له تی کابرای "ئه مه جوانه "م که به
عه مراتم له بیرم ناچیتته وه له یاداشته کانی ده ورانی مندالیم دا
باسم کردوه، له باوه پیاره که م دا که شف کرد. من هه موو ئه و
خه سه له ته په سند و جوانانه ی له قاره مانانی ئه و کتیبانه دا که
ده مخویندنه وه، ده دایه پال کابرای "ئه مه جوانه " و شاژنه
مارگق. باوه پیاره که م له م پوه وه له یاروی "ئه مه جوانه"
ده چوو، چونکه پیاوینکی غه ریب بوو و که س له و ماله دا خۆشی
نه ده ویست. به یه ک چاو ته مه شای هه مووانی ده کرد، له
خۆیه وه قسه ی نه ده کرد، ئه گه ر پرسیارینکی لیکرابایه، به وه پری
ئه ده ب و نه زاکه ته وه وه لامی ده دایه وه. که ئاموژگاری
وه ستامی ده کرد زور حه زم ده کرد گوئی لیکرم. به سه ر
میزه که دا داده نه و بیه وه، به نینۆکه دریتزه که ی ده یکیشا به سه ر
کاغه زه ئه ستوره که دا. به ئارامی ده ستی پیده کرد:

- پیموایه ده بی لیره دا پایه یه کی دارین بخریتته به ر
قه نته ره که تا گوشار وپاله په ستویه که به یه کسانی دابه ش بیت.
ئه گه ر وا نه که ین، پایه کان به سه ر دیواره که دا ده پوخین.

وهستام دهکوته مینگه مینگ : - دروسته. به داخه وه که وایه.
وهختایهک ماکزیموف ' باوه پیاره کهم ' دهچووه ده ری
وهستاژن ده یگوت:

- من نازانم تو بچی پینگه ده دهیت به وجوره دروست
دابدا؟

به لام نه وهی له هه مووشتیک پتر وهستاژنی په ست ده کرد
نه وه بوو که باوه پیاره کهی من دوی ناخواردن به فلچه
وماجووم ددانه کانی دهشت و شوی له ده می وهرده دا و به دم
غره غره وه قورتمی به زه قی به رز ونزم ده بووه وه.

جاریک وهستاژن، به پاوژیکی وشک پنی گوت:
- به پای من، بق تو زور خراپه به و شیویه خوت به پشتا
بیهی!

ماکزیموف، بزه یه کی بؤ کرد و زور به نه ده به وه پرسى: -
چون نه مهت به بیرا هات؟
- هه روا.

ئیسقانیکی وردی هه لگرت و کهوته خاوینکردنه وهی بنی
نینۆکه کانی که شین دهچوونه وه.

وهختی نه و پویی، وهستاژن به جاری ده ری بوو:
- ته سه ورکه ن! نینۆکه کانیشی خاوینده کاته وه! پنی به
لیواری قه بره وه یه و که چی..

وهستام هه ناسه یه کی هه لکیشا : - که که رن!
ژنه کهی به نا په زاییه وه گوتی: - بق وا ده لیت؟
پیره ژن، شه وان، گله یی به لای خواوه ده کرد:
- دیسان نه م پیاوه نه خوش وده غه زاره یان به سه رما
داسه پاندووه، چبکه م، فیکتور دووباره فراموش کراوه ته وه.
فیکتور، کهوته لاسایی کردنه وهی باوه پیاره کهی من -
پیکردنه خواوه کهی، جووله ی نه رستو کراتیانه ی دهسته کانی،

چۆنیەتی بەستنی بۆینباخەکە، شێوازی نانخواردنەکە بەبێ
ئەوێ دەمی بکاتەوێ یان ملچەملچ لە زاریەوێ بیت بەردەوام
بە رەقی لێی دەپرسی:

- ماکزیموف، بە فەرەنسی بە " ئەژنۆ " دەلێن چی؟
زەبابەکەم بە ئارامی بۆی راستەکردەوێ: - ناوم " یەڤگینی
فاسیلیڤیچ " ە.

- باشە، ئەدی مەمک؟
ڤیکتور، لە سەر خوانی شێوی، هەرشتیکی ویستبا بە
فەرەنسی داوای لە دایکی دەکرد.
پیرەژن، بە خۆشحالییەوێ دەگوت: - باشە، فەرەنسی
گیان!

زەبابەکەم، بە کاوەخۆ گۆشتەکە دەجوو، دەتگوت لالە،
بەبێ ئەوێ تەمەشای هیچ یەکیەک لە ئامادەبووان بکات بە
بێدەنگی نانی خۆی دەخوارد.

پۆژیک برا گەورە، بە برا بچووکەکە گوت:
- ئەنجام ڤیری زمانی فەرەنسی بوو، ئیدی هەق وایە
ماشقە یەکیش بۆخۆت پەیدا بکەیت.
لە بیرمە کە لەو کاتەدا مێردەکە داکم بزەیهکی
رەزامەندی هاتی.

وەستاژن، کەوچکەکە (مراک) تووڤدا و بە ڤووی
مێردەکەیا هەلشاخی وگوتی: - چۆن لە حوزووری منا ئەم
قسە نەنگینە دەکەیت؟

هەندێجار مێردەکە داکم دەهات بۆلای من، من لە ژێر
قالدەرمەکانی هەورەبانەکە دەخوتم، بەر لەوێ بخەوم، لە
سەر پلێکانەیک بەرانبەر پەنجەرەکە دادەنیشتم و کتیبم
دەخویندەوێ.

جاریک، به دهم هه لمژینی تۆپه لیک دوو که لی سیفاره وه، که
قرچه قرچی له سینگییه وه بهرز ده کرده وه، پرسى: -
دهخوینیته وه، ئه وه چ کتیبیکه؟

ناونیشانی کتیبه که م نیشانی دا، گوئی: - ئه ها، وابزانم
خویندوو مه ته وه. جگهره ده کیشیت؟

به دهم جگهره کیشانه وه، له په نجه ره که وه ده مانپروانیه ناو
حه وشه پیسه که. گوئی: - حه یفی که تو ناخوینیت، هه سنده که م
به هره و توانایه کی زورت تیا به.

- به لام من ده خوینمه وه، کتیبان ده خوینمه وه و زورشت فیژ
ده بم..

- ئه مه به ته نیا بهس نییه. دهرس خویندن میتۆدی خۆی
ههیه، ده بی بجیته قوتابخانه، مامۆستات هه بیته..

ده مویست پتی بیژم:

- قوربان تۆ چوویته قوتابخانه، مه کته بیشت ته واو
کردوو، چ سوودیکیت دیتوو؟

له وه ده چوو، بیرى منى خویندییته وه، بۆیه له سه رى پۆیى
وگوئی:

- ئه گهر که سیک به هره ی تیا بی، قوتابخانه زۆر یارمه تی
ده دات که به هره و تواناکه ی بگه شیتته وه. ته نیا خه لکانی
خوینده وار و زانا ده توانن به په یژه ی ژیا نا سه ربکه ون..

چه ند جاریک ئامۆژگاری کردم وگوئی :

- هه قه لیژه برۆیت. مانه وه ی تۆ لیژه هیه مانایه کی نییه و
هیچ سوودیکت پینا گه یه نیت..

- به لام من کریکاره کانم خوێشده ون.

- چۆن، خویشیت به چیاندا چوو؟

- مایه ی سه رنجن.

- په نگه..

جاریکی دی گوتی:

- بهراستی ئاغایه کانمان هیچ و پووچن، بهراستی حه‌یوانن
- تا بلنی پکونی و دلره‌شن.

پیک دایکم بیرکته‌وه که زورجار ئه‌و جوره قسانه‌ی
ده‌کرد. خۆ به خۆ له زه‌بابه‌که‌م دوور که‌وته‌وه. به‌ده‌م
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پرسى: - باوه‌پ به‌قه‌که‌م ناکه‌ی؟
- با، باوه‌پ ده‌که‌م.

- هه‌لبه‌ته، من ئه‌وه بۆچوونمه.

- به‌لام من ویرای ئه‌وه‌ش دلبه‌ندى وه‌ستم.

- له‌گینه‌ پیاویکی باش بیت، به‌لام زور لاوازه.

ویستم باسى کتیبانى له‌ گه‌ل بکه‌مه‌وه، به‌لام وادیار بوو
حه‌زى له‌ کتیبان نه‌بوو- زورجار ده‌یگوت:

- زور خوتى پتیه‌ خجل مه‌که. کتیبان هه‌میشه‌ حه‌قیقه‌ت
ده‌شیتین، بى‌ لایانه‌ حه‌قیقه‌ته‌کان نالین، زوربه‌ی نووسه‌ران
وه‌کو ئه‌م ئاغایه‌ی ئیره‌مان، خه‌لکانى بیر ته‌سکن..

هه‌لبه‌ته‌ من ئه‌و بیرانه‌م پى‌ په‌سند بوون، بۆیه‌ زیاتر
دلبه‌ندى ده‌بووم. پۆژیک لى‌ پرسیم: - گونچاروفت
خویندووه‌ته‌وه؟

به‌رسفم دایه‌وه: - پۆمانى ' که‌شتى جه‌نگى بلادا 'م
خویندووه‌ته‌وه.

- که‌شتى بلادا، پیاو بیتاقه‌ت ده‌کات. گونچاروف، یه‌کیکه‌ له
نووسه‌ره‌ زیره‌ک و هه‌ره‌ باشه‌کانى پووسیا. هه‌زده‌که‌م
پۆمانیکى هه‌یه‌ به‌ناوینشانى ' ئوبلوموف '، ئه‌وه‌ بخوینیته‌وه -
ئه‌مه‌ له‌ هه‌موو کتیه‌کانى دیکه‌ی باشتره، حه‌قیقه‌ت
وجورته‌تیکى زورى تیايه. به‌ شینه‌یه‌کى گشتى له‌ کاره‌ هه‌ره
باشه‌کانى ئه‌ده‌بى پووسیه‌.. سه‌باره‌ت به‌ دیکنز گوتى:

- وړپښه، هرهزه وړی و درېژدادې بڼه ده. هم
 قسه یېم به همد وهر بگره. به لام شتیک هیه که حالی حازر له
 پاشکوی پوژنامې " سرده مانی مودرین " بلوده کړیته وه، به
 ناوینشانی " گومراکرنی قه شه نه نتوان " پټویسته بیخوینیته وه.
 وادیاره تو دلېه ندی کلېسا وشته نه کلیریکیه کانیت، خویندنه وهی
 " گومراکردن " سوودت پنده گه یه نیت..

به خوی به سته یه که له پاشکوی نافبرې بڼه یتام، نه و کاره
 سه نګینه ی گوستاف فلو بیرم خوینده وه. ژینامه ی هه موو نه و
 قه شه زور و زه به ندانه ی وه بیر هیتامه وه که خویندبوو منه وه،
 هه روه ها هه ندیک له و چیروکانه شی وه بیر هیتامه وه که دینداره
 سه ختګیره کان بویان ګیرابوومه وه. به لام هیچ کاریکی
 تینه کردم، زیاتر له زه تم له خویندنه وهی " یاداشته کانی ثوبیلو
 فایمالی راهیتنه ری گیانداران " بینې که له پاشکوکاندا
 بلوکرا بووه وه.

که نه و ئیعتراف هم بق باوه پیاړه که م کرد، به نارامی ګوتی:
 - نه مه مانای وایه هیتشتا له وه مندالتری که نه م بابته
 شتانه بخوینیته وه. به لام نه و کتیبه له بیر مه که.

هه ندیچار ماوه یه کی زور له لام داده نیشست و هیچی
 نه ده ګوت، ته نیا جار جار کۆکه یه کی بق ده کرد و دووکه لی
 جګه ره که ی به با دده. چاوه جوانه کانی ګړنکی ناخوشیان
 لیده بووه وه. که ژیراوژیر سه پری نه م پیاوهم ده کرد، نه وه م
 له بیر ده چوووه که نه م پیاوهم به م ساده ییه، به بی هیچ
 بیزارې و گازنیک به ره وپیری مهرګ ده چوو، پوژنی له پوژان
 خوشه ویستی دایکم بووه و زوری خراپه دهره ق به دایکم
 کردبوو. دهمزانی که حالی حازر له گهل ژنیکې خه یاتدا ده ژی،
 له دلی خندا به زه بییم به م ژنه بیتوا یه دا ده هاته وه. سه رم له وه
 ده سوپما، چون نه م ژنه بیتزی ده هات دم له نیو دهمی نه م

پیاوه بنیت و ئەو ئیسکە پەیکەرە لە ھەمیز بگریت! لێو بخاتە
سەر لێوانیک کە بۆن بۆگەنیان لێدەهات؟

مێردەکەى داکم وەکو یارۆى " ئەمە جوانە " ھەندیجار ھەر
لە خۆو و لە ناکاوا کۆمەلێک قسەى بى سەرۆبەر و ھەلەق
ومەلەقى دەردەپەراند. وەکو:

- من تازیم خۆش دەوین، ھەرچەندە ھەيوانن، بەلام من
زۆرم خۆش دەوین. زۆر جوانن، بەلام ژنانى جوان، بە زۆرى
ھەست سزن، کەرن.

من، لە دلى خۆدا دەمگوت: - ئەگەر شاژنە مارگوت
دەناسى، ئەو قسەيەت نەدەکرد!

جاریک گوتى: - ھەموو ئەو کەسانەى ماوہیەکی زۆر
لەيەک شویندا دەژین بە تێپەربوونی پۆژگار، دەشوبەیتە
سەریەک، دوو گا لە دۆلى نەچنە پیستی یەکەوہ دەچنە خووی
یەکەوہ.

ئیدی ئەم دەستەواژەيەم لە دەفتەرەکەى خۆدا تۆمار کرد.
من ئەو پەند و قسە نەستەقانەم کۆ دەکردەوہ، زۆر کەیفم
پێیان دەهات، بەتایبەتى کە لە مالىکا دەژیام جگە لە قسەين
بۆش و بەتال و قسەى کلێشەيى بیتام ھىچى تری تیا
نەدەبیسترا.

ماکزیموڤ، کەم وزۆر باسى دایکمی نەدەکرد. قەت
لەبەردەم مندا ناوى نەدەبرد. ئەمە کردیە کاریک، کە تا
پادەيەک پیزی بگرم.

جاریک، نازانم لە چ بۆنەيەکدا بوو، دەربارەى خوا پرسیارم
لێکرد، نیگایەکی لەزگینی کردم و بە ھێمنی وەلامى دامەوہ: -
نازانم. من باوہرم بە خودا نییە.

سیتانوفم بیرکەوہتەوہ، بۆ باوہپیارەکەمم باسکرد. پاش
ئەوہى بە وردى گوێی لێگرتم، بە ھەمان راویژی ئارام گوتى:

- دلی تەنگە بۆیە گەنگەشە دەکات، گەنگەشە کاران،
 ھەرچۆنی بیربەنەو، کەم دابیژتیک باوەرپیان ھەیە، باوەرپیان
 بە شتیک ھەیە. بەلام من باوەرپم بە ھیچ شتیک نییە.
 - باشە شتی وادەبێ، مەحال نییە؟
 - بۆ نابێ، چما مەحالە؟ ئەو تا من بە بەرچاوی خۆتەو
 باوەرپم بە ھیچ نییە..

ھەستم دەکرد خەریکە دەمریت و لە سەرە مەرگدايە،
 ناکرێ بلیم دلم بەحالی دەسووتا، بەلام دەتوانم بلیم بۆ
 یەکەمجار لە ژيانما بیرم لەو دەکردووە کە ئەم بەدەنە
 دەگوێرێت، دەبێت بە جەستەیک ساردوسر، بۆ یەکەمجار
 بیرم لە مەتل و لەگەزی مردن کردووە.

بوونەوهریکی زندوو لەلامووە پۆنیشتوو، ئەژنۆکانی لە
 ئەژنۆکانم گیربوون، ھەناسە دەدا، بیردەکاتو، زیرەکە،
 بەگوێرە پەيوەندی لەگەل خەلکە کەدا دەیانداوینیت. باسی
 ھەموو شتیک دەکات، لە تۆ وایە گەرەکیەتی، ھەموو
 کاروبارەکان ھەلبەستەنکینیت. من جۆرە سۆزو میرەبانیکە
 دەرھەق بە خۆم تیا دەبینم. ھەزار ویک بیر وخولیا لە دل و
 دەرونی، لە ویژدانیا ئاویتەبوون و لە کاردان، لە ململانێ و
 کێشماکێشیک بێ برانەوہدان. ھەستی من ھەرچیەک بێ
 بەرانبەری، کار لە منیش دەکات، تیکەل بە دەروونم دەبێت.
 پوھمان یەکانگیر دەبن. ھەمووی ئەمپۆ و سبەینێ یە،
 دەپوات، لەبەر چاوما نامینیت، بە یەکجارەکی لەبەر چا و ن
 دەبێت، بە ھەموو ئەو شتانەو لە میتشکی دایە، بە ھەموو
 ئەو شتانەو لە ناخ و دەروونیدا، بەو ھەموو خولیایانەو کە
 لە چاوہ جوانەکانیا بەدی دەکرین. دەپوات. کە ئەو بپوات
 یەکتیک لەو داو و پشتانەو کە من بە جیھانەو گری دەدات
 دەپچریت و تەنیا وەکو یادگارێک دەمیتیت، کە ھیچ شتیک

نه توانیت بیسریته وه یان له نیوی بهریت، به لام جهسته که ی،
فهوت و فهنا ده بیت. ئه وه ته نیا بۆچوونه، به لام، مرووف که له
پوالته کانی ژیان ورد ده بیت وه، یه کسهر ئه و پرسیاره ی له لا
دروست ده بیت: چما؟

شهوی که باران له ده ری را ده بریقایه وه، زه بابا که م پئی
گوتم:

- پیموایه ده بن به ناچاری له جیدا بکهوم، ته واو که سیره
بووم و دهستم ناچیه هیچ شتیک، ئاره زوو و ئیشتیای هیچم
نییه!

سبه ی شهو، پاش چا خواردنه وه زور به وردی که وته
کۆکردنه وه ی ئه و ورته که نانه ی پڑابوو ژیر میزه که و سه ر
ئه ژنۆکانی، پنده چو وه پره شه یه کی په نهان و نه دیار له خوی
دووور بخاته وه. دایکی وه ستام ژیراو ژیر نیگایه کی کرد و،
نیوچاوانی تیکنا و به گویی بوو که کهیدا چپاند:

- ته مه شا ده لئی خوی کۆده کاته وه و خوی ئاماده ده کات!
سبه ی نی بۆکار نه هاته وه، دوا ی دوو پۆژ پیره ژن، زه رفیکی
سپی گه وه ی دامی وگوتی:

- ئه مه بۆ تو هاتوو، دوینی لای نیوه پۆ ئافره تیکی گهنج
هینابووی، به لام من بیرم چوو بته ده من، ئافره تیکی چکۆله ی
خشیک بو، نازانم چ په یوه ندیبه کی به تۆوه هیه و ده کاته چی
تو..

زه رفه که ئه ده رسی خهسته خانه وئهم چه ند دیره ی تیابوو:
"ئه گه ر ده رفه تت هه بوو، وه ره سه ریکم بده. من له
خهسته خانه ی مارتینوفسکایا که وتووم. م. ی."

سبه ی به یانی خۆم گه یانده نه خوشخانه ی ئافبری، له لای
قاجی زه بابا که مه وه له سه ر قه ره ویله که دانیشتبووم. له
قه ره ویله که درێژتر بوو، پتیه کانی له به ینی شیشه کانی

قەرەۋىلەكەۋە دەرچوو بوون. جووتى گۆرەۋى خورى بۆرى
 لە پىندا بوو. چاۋە جوانەكانى بە دىۋارە زەردباۋەكانا دەگىرپ،
 لە ناكاۋا نىگاي لە سەر پوخسارى من و دەستە كچۆلەكانى
 ئەو كچۆلەيە گىرساىەۋە كە لە ژوور سەرپەۋە دانىشتىبوو.
 كىژئ دەستى لەسەر بالىفى نەخۆشەكە دانا، ماكزىموف،
 پرومەتى لە دەست و پەنجەي كىژەكە ھەلدەسوو و دەمى
 دەكردەۋە. كچەكە بەدەنىكى پرى ھەبوو، كراسىكى پەشى زۆر
 ئاساىى لەبەرېوو: پوندك بە ئەسپاىى بە دەم و چاۋە
 ھىلكەيەكەيا دەھاتەخوارى. چاۋە شىنەكانى لە پوخسارى
 داچەكيو و دەم ولووتى لاۋازى زېبابەكەم نەدەگواستەۋە، لەبن
 لىۋانەۋە گوتى:

- دەبى قەشەي بىتئىنە سەر، بەلام پازى نىيە. باۋەپرى بە
 ھىچ شتىك نىيە.

كچە دەستى لە سەر بالىفەكە لاىرد، ھەردوو دەستى لە
 سەر سىنگى تىك ھالاندن، دەتگوت لە نوژا ۋەستاۋە.
 زېبابەكەم، بۆساتىك ۋەخۆ ھاتەۋە. بە گرژى پوانىە بن
 مىچەكە، لە تۆ ۋايە شتىك ۋەبىر دىتئەتەۋە، ئەوسا دەستە
 ئارەقاۋىەكانى بۆمن پاكىشا وگوتى:

- تۆي؟ سوپاست دەكەم. بەخۆت دەبىنى من...
 ھەستدەكەم.. زۆر بىتاقەتم.

بەو جوۋلەيە شەكەت بوو، چاۋەكانى نوقاندن. كەۋتمە
 نەۋازشى ئەنگۈستە درىژ و ساردەكانى. نوخاۋەكانى (نىنۆك)
 شىن ھەلگەپابوون، كچۆلەكە، بە پراۋىژىكى خەفە لىي پاپاىەۋە:
 - يەڭگىنى فاسىلىفېچ، تكايە با كەشىشىك..

زېبابەكەم بە پراۋىژىكى نامەفھووم كچۆلەكەي بىدەنگ كرد،
 خۆيشى بىدەنگ بوو، ئەۋجا بەچاۋ ئاماژەيەكى بۆلاى كچەكە
 كرد وگوتى: - ھەزدەكەم بىناسىت، كچىكى زۆرباشە..

پیدهنگ بوو، زاری کرایه وه، له ناکاوا هاواریکي ناخوښی
 لینه رز بووه وه. که وته له قه فرتی و حه وله وه لا، چه رچه فه که ی له
 سه ر خو ی لا برد. کچؤله کهش که وته هاوار، پوخساری له
 بالیفه چرچ ولؤچه که دا نقوم کرد. به لام باوه پیاړه که م، زؤر
 خیرا دوا هه ناسه ی دا، ئیدی پوخساری ئارام بووه وه، جوان
 تر بوو بوو - مرد بوو.

من له کاتیکا ژیر بالی کچؤله که م گرتبوو، له خهسته خانه که
 وه دهر که وتم. گچه به دهم فرمیسک رشتنه وه، وه کو یه کیک
 نه خوښ بی به لادا دهات. ده گریا، دهسته سړیکی گرمؤله
 کردبوو و چاوه کانی پیده سړی. ئه م دهسته سړه ی گرمؤله
 کردبوو و وه کو گه نجیکی گرانبه ها ته مه شای ده کرد.

له ناکاوا وهستا، خو ی به منه وه قرساند، به پراوژیکی
 خه مینی پر له نا ئومیدی کوتی: - حه یفی نه گه ییه زستان.. ئه ی
 خوايه گیانه!

دهسته کانی که له پوندکا هه لکشابون بؤلای من هیئایه
 پیتشی وگوتی: - به دوعا، ئه و توی زؤر خوشده ویست! سبه ی
 به خاکی ده سپترن.

- حه زده که ی بته گه یه نمه ماله وه؟

ته مه شایه کی ده ورو به ری کرد وگوتی: - نه خیر، سوپاس،
 هیشتا دنیا پونا که.

له سیله ی کؤلانه که دا وهستام. دووراودوور ته مه شام
 ده کرد. زؤر به خاوی پنی ده کرد، وه کو که سیکي نا ئومید که
 هیچ که سیک چاوه پوانی نه بیت، به و ئاوايه پنی ده کرد.

مانگی ئاب بوو، تازه گه لای درهخته کان زهر دهبوون و
 ده پژان، من دهر فته ی ئه وه م بؤ نه پرخسا که له پړپړه سمی
 ناشتنی زپابه که ما به شداری بکه م، له وه به دواوه کچؤله که شم
 نه بینیه وه.

هه موو به یانیه ک، سه عات شهش ده چووم بق سه رکاره که م.
 له وئ تووشی کۆمه لیک خه لکی باش ده بووم، له وانه: ئوسیپی
 تهخته به ست و دارتاش، که پیاویکی سه ربۆزی زمان تیژ بوو،
 له کاری خۆیدا زۆر مه علان و کارامه بوو، سه روسیمای له
 قه شه نیکۆلای ده چوو، یان یفوموشکا که ئاسنگه ریکی قه موور
 بوو. یان پیوته ری به نا، که پیاویکی مهندی خواناس بوو،
 ئه ویش له قه شه ده چوو. یان گریگوری شیشلین، وه ستای
 سپیکاری که کورپکی قۆزی چاوشینی پدین زهره د بوو، چاکی
 ومیهره بانی له سه راپای ده چۆپا.

من که بۆ جاری دووه م بۆلای ئاغام که پامه وه، ئه و
 خه لکانه م ناسی، ئه مانه هه موو یه ک شه مموانیک له
 مووبه قه که دا کۆ ده بوونه وه، خه لکانیکی سه نگین و سه لار
 بوون، زمانیان شیرین و به گفت و لغت بوون، هه ری که یان
 خه سله تی تایبه تی خۆیان هه بوو، ئه وهنده خه لکی باش و
 میهره بان بوون، له گه ل پیاوانی پیاگو وهیچ و پووچ و
 مه یگوسارانی ئالوده ی خه لکی کونافینودا ئاسمان و پرسیمان
 بوون.

"شیشلین" که چکار و سپیکار له هه موو ئه وانی دیکه پتر
 سه رنجی پراکتیشام. ئه مه وایکرد داوای لیکه م فتری کاره که ی
 خۆیم بکات، به لام زۆر به لوتفه وه داواکه ی ره فز کردم. له
 کاتیکا په نجه که چاویه که ی به برۆ زهره دکانیا دینا گوئی:
 - تۆ هیشتا مندالی، کاره که ی ئیمه زۆر قورسه، تۆ
 دهره قه تی نایه ی، جاری زووه، یه ک دوو سال چاوه پوان بکه.
 ئه وجا سه ره جوانه که ی له قاند ودریژه ی دانی:

- تۆ له ژيانا ئاسووده نيت؟ گوڭ مەدەيه. پياو دەبىي بە
سەبر و حەوسەلە بەرەنگارى بەدبەختى بېيتەوه. خۆت پايئەنە،
مروڤ له گەل ھەموو شتىكا پاديت.

ناليم سوودم له ئامۆزگاربيەكەى ئو وەرگرت، بەلام
ھەميشە بە مەمنونىيەوه يادى دەكەمەوه.

ھەموو ئو پياوانە، بەيانيانى يەك شەممە بۆلاى وەستام
دەھاتن. لە سەر تەختەكانى دەورى مێزەكەى ناو مووبەقەكە
دادەنيشتن، بە دەم چاوەروانکردنى ئاغاوه، قەسەى خۆشيان
دەکرد. وەستام ھەميشە بە پرووخۆشى و بەگەرمى پيشوازي
دەکردن و دەستى دەگوشين، لە گۆشەى لاى ئيکۆنەكانەوه
دادەنيشت. ھەنگى بە ستە ئەسكەناسە ژميردراوەكانى دەردينا،
پياوەكان دەفتەرە شر و لیستەكانى خۆيان لە سەر مێزەكە
دەکردەوهو، حیسابی ھەفتانەى خۆيان دەکرد و وەريان
دەگرت.

وەستا، ھەولیدەدا بە زمانلووسى و قەسەى خۆش فریویان
بدات و ئەوانیش، لەلاى خۆیانەوه ھەولیان دەدا بیکەلەتینن.
ھەندىجار گەنگەشە و موناقدەشەى توونديان دەکەوتە بەینەوه،
بەلام ھیچ کاتیک دريژەى نەدەکيشا و ئەنجام ھەموو دەکەوتنە
پیکەنين و بە وەستاميان دەگوت: - برادەر، تۆ زۆر غەدارى،
لە شەيتانيا بەشى کەست نەھيتشتووتەوه.
ئەرباب (خاوەن کار) بە سووکە بزەيەكى شەرمناوە
دەيگوت:

- ئەدى ئێو؟ حەوت پەلتان بە ھەنگلى شەيتاندا داوه. دزی
ھەر لە خۆتان ديت!
يفوموشکا، ئيعترافى دەکرد: - ئیدی ئەو بوو بە عادت،
ئاساييه.

پیوتر، به پراویژنکی تووند دهیگوت:
- ئیمه به دزی دهژین، ئهوهی به حاللی پیدای دهکین،
همووی بۆ خوا و بۆ تزاره..

وهستام پیدهکه نیت و دهلیت:
- بۆیه، حهقی خۆمه شتیک بۆخۆم بیچرم.
هموو بهدهمیوه پیدهکه نن و دهلین:
- بلێ ههقی خۆمه پیستان بگرووم.
- دهستمان بپریت؟

بهلام گریگوری شیشلین، بههر دوودهستی پدینهکهی
بهسینگیهوه دهچهسپینی و بهدهنگیکی نهرم و لیریکی دهلیت:
- هاوپتیان، با مەردانه و بئ هیچ غەل و غەشیک کاری خۆ
بکهین! مرۆف که پاک و بئ شیطه و بیله بئ، زۆر ئاسووده و
خۆشحال دهبئ.

له داخا پوندک له چاوه شینهکانیا قهتیس دهمینیت، لهو
کاتانهدا پوخساری جوانتر دنوینیت. ههمووان سل له
پیشنیازهکهی دهکهنهوه و به پهستیوه پووی لینهوردهگنن.
ئوسیپ، ئاهیکی به کهسهروهه هلهدهکیشیت و وهک بلێی
بهزهیی به هاوریکانیا بیتهوه دهلیت:

- کریکاران ناتوانن فیلی زۆر له خهلکی بکهن.
بهنا، پهشهکه، بهسهر میزهکهدا دادهنهوینتهوه و بهتووندی
دهلیت:- خهتا و غهش وهکو زهלקاوه - تا زیاتر بجیته ناوی،
پتر پۆدهچیت و تیایدا نقوم دهبیت.

وهستام بههمان پراویژی وان وهلام ده دادهوه:
- منیش دهنگم دهخمه پال دهنگی ئهنگز!
ئوسا، تا ماوهیهک به ههمان گهرم وگوپی دریزه به
گفتوگو و فلهسهفه پرسییهکانی خۆ دهن. ئوسا دهگهپانهوه

سەر دزی و دەستبڕیەکانی خۆیان. که حیساب و کیتابیان
تەواوە دەبوو، ماندووییەتی زۆری بۆ دینان و ئازایان لە
ئارەقەدا ھەلەدەکشا، دەچوون بۆ کافەکە تا چاتەک وەخۆن،
وەستاکی منیشیان دەعوەت دەکرد.

ئەرکی من لە کامپەکەدا ئەمە بوو که ئاگادار بـم
کریکارەکان بزمار و چەکۆش و کەرپوچ (خشتی سوور) یان
لەوح و تەختە نەدزن، ئەمانە سەریکیان ھەبوو و ھەزار
سەودا، جگە لەوکارەیی لەلای وەستام دەیانکرد، لە شویتانی
دیکەش ئیشیان بە قونتەرەت دەگرت و، ھەولیان دەدا ژیراویژیر
ئەو شتانە لە وەستام بدزن، که لە کارەکانی خۆیاندا بەکەلکیان
دەھات.

ئەم کریکارانە زۆر دۆستانە و بەگەرمی پێشوازی منیان
دەکرد. پۆژیک شیشلین گوتی:

- بیرت دیت دەتوێست لەلای من کریکاری بکەیت؟ تەمەشا
بزانە چۆن تەرەقیت کردووە، ھەنووکە بوویت بە بەرپرسی
ئێمە.

ئوسیپ بە سووخبەتەو دەیگوت:

- دەی زۆرچاکە، جاسووسیمان بەسەرھووە بکە، وریابە،
خودا دەست بەبالتەووە بگرێت.

پیوتر، بە ناپەزاییەووە پرتاندی:

- ئەمە وەکو ئەوێ پشیلەییکی بچووک بنێرن تا چاودیری
مشکیکی گەورە بکات، ئاخیر بۆ؟

من ئەم کارەم زۆر لەبەر گران بوو، شەرمم لەو پیاوانە
دەکرد، پێم شەرم بوو چاودیریان بکەم. لە کاتی ئەرکی من
ئەو ھەبوو وەکو دز و دەسبڕ تەمەشایان بکەم. ھەولێن
پۆژەکانی سەرھەتا بۆ من زۆر سەخت بوو. نەمدەزانی دەبی چ

بکەم، چ بلنیم و چ ھەلۆستیکم ھەبێت. ئوسپ ھەستی بەمە
کرد و راپیکشامە پەنایەکەو و گوتی:

- گوی بگرە کوپی خۆم، زۆر خۆت سەغەت مەکە، دادت
نادات. لێم حاڵی بووی؟

ھەلبەتە ھیچ حاڵی نەبووم، وەک ئو ھەبوو گویزم بۆ
بژمیریت بەلام ھەستم کرد ئەم پیرە پیاو ھەستیاری
و دژواری کارەکەم دەکات. ئیدی زۆر زوو متمانەمان لە نیواندا
چێوو، و تەنانت ھەندێ نەینیشی لە لا درکاندم.

جاریک دوور لە چاوی ئەوانی دی، شتیکی بە گوێدا دام:
- ئەگەر دەتەوێ گەرەترین دزی ناو ئیمە بناسیت، وەرە
لە من بپرسە، پێوتەری بەنایە. ئەمە دزیکی لە زەبر و
سەرگەفاری خێزانیکی گەرە، پەشە خێزانیکی بەملەو ھە.
چاوی لێ غافل مەکە. ھەموو شتیکی پێویستە، ئیدی چ شتی
گەرە و چ شتی بچووک بێ، لە چنگی بزمارەو ھەبگرە تا
دەگاتە کەرپوچ یان کیسە یەک گەچ و بۆرەک - ھەموو
شتیکی بێ لازمە! لە گەل ئەمەشا پیاویکی باشە، بە دینە، لە خوا
ترسە، بە ھەلۆستە، خۆنەواریشی ھە، بەلام سەری لە
دزیان دەخوری. یفوموشکا، کوشتە ی ژنە، بۆ ژن دەژی.
پیاویکی ھێمن و ھیدی و بیتو ھە زبانی بۆ کەس نییە، وەک
ھەموو قەمووران زیرەکە. بەلام گریگوری شیشلین، پیاویکی
گیل و گێژە، تەماحی لە دزینی دەرزییەکی نییە، چاوی لە مالی
کەس نییە، تەنانت ھەقە کە خۆشی دەبەخشیتەو، مندالیک
دەتوانی ھەلی بخە لە تێنێ، بەلام ئەو کەسی بێ ناخە لە تێ! ئیدی
بەبێ بیرکردنەو دەژی..

من پرسیم: - باشە پیاویکی میرەبانە؟
ئوسپ، لە دوورەو ھەمەشایەکی کردم و گوتی:

- بەلى مىرەبانە، ھېچ شىتېك بۇ پياۋى تەمەل و تەۋەزەل لە
مىرەبانى ئاسانتىر نىيە. مىرەبانى پىتۈستى بە ئەقل و ئاۋەز
نىيە.

لە ئۈسىپىم پرسى: - ئەدى تۇ؟ تۇ چۈنىت؟

ئۈسىپ، سوۈكە بىزەيەكى كىرد و بەرسقى دايەۋە:

- مەن ۋەكۈ كچۇلانى ناۋ ھىكايەتەنم. كەي بوۈم بە نەنك
باسى خۇمت بۇ دەكەم، دەبى تا ئو كاتە چاۋەپۋان بىكەيت،
يان ھەۋلەدە بە خۇت بىناسە و بىزانە كىم.

ئىدى ھەمو ۋۇچوۋنىكى دەربارەي خۇي ۋەۋپىكانى
شىۋاند. بە ھېچ جۇرى گومانم لە ھەقىقەتى قىسەكانى نەبوۋ.
بەچاۋى خۇم ئەۋەم دەبىنى كە يىفوموشكا، پىۋتر و، گرىگۇرى
ئەم پىرەمىردە جۋانەيان لە خۇيان بە زىرەكتىر ۋېر ئەزمونتر
دەزانى، بۇيە لە ھەمو شىتېكا شىرەتيان پىدەكرد، بە بايەخەۋە
گۈنيان لىدەگرت، زۇر پىز ۋورمەتيان دەگرت.

لىي دەپارەنەۋە دەيانگوت: - پياۋى چا بە، ئامۇزگاريمان
بىكە، پىگەمان پى نىشانىدە.

دۋاي ئەم ھەمو پاپارەنەۋە ۋ لالانەۋەيە ۋ پاش ئەۋەي
ئۈسىپ پۇيى، گۈيەم لە پارۋى بەنا بوۋ، بە چىپە گرىگۇرى
دەدۋاند ۋ دەيگوت: - كابرايەكى بىدەتچى ۋ ھەرتەقەبازە.

گرىگۇرى بە تەۋسەۋە گۈتى: - لىتۈكە!

پارۋى گەچكار، ۋەكۈ دۇستىك ئاگادارى كىردمەۋە:

- ئاگادارى ئەۋ پىرەمىزە بە ماكسىمىچ، دەبى ئاگادارىيە ھا.
ئاگات لەخۇ نەبى، لەچاۋ تروكانىكا لە سەر پەنجە توۋتەي
ھەلت دەسوۋپىتتە! ئەۋ خەلكانەي لە بۇتەي كارا قال دەبنەۋە،
مەگەر ھەرخۋا بىزانى، چۈن لىنگە ۋقوۋچ پياۋ ھەلدەۋاسن!

به جارئ سهرم ليشيو، سهر و خوارى ئه و شته م بۆ جيا
نه ده كرايه وه كه ئه وان ده يانگوت.

من پيمابوو، به نايه كه له ههر هه موويان ماقوولتره، باسى
ههر شتيكى كردبا، به كورتى وبه به لگه وه باسى ده كرد،
باسه كانى به زورى ده باره ي خودا و دوزه خ و مردن بوون.
ده يگوت:

- براينۆ، مرقوف هه رچى بكا و بكوشيت، ههر خوزيه ك
بخوازيت، ئاقيبته و چاره نووسى ههر مردن و گۆره!
سك يه شه يه كى به رده وامى له گه لدا بوو، جارى وا هه بوو
به پۆژ ده مى به زه واده وه نه ده دا، پارووه نانيك حالى بى حال
ده كرد، ده رشايه وه.

" يفوموشكا " شم به لاوه كه سيكى نه فس به رز و ميهره بان
بوو، ئه گه رچى بريت كوميدى بوو. هه نديجار ئه و نه ده ساويلكه
بوو، گه مژه و گيل ده هاته به رچاو، ههر ژنيكى ديبا هه زى
ليده كرد و به هه مان ده سه وازه باسى هه ره هه موويانى ده كرد:
- باوه پ بكه، شتيكى سه يره، ئافره ت نيبه، به لكو گوليكه
به سه ر قاپنيك كه ره وه.

خۆ ئه گه ر كيژانى كونافينو به اتيان بۆ سپرين وشۆردنى
زه مينه ي دووكانه تازه كان، يفوموشكا، يه كسه ر له سه ر ته خته
به سه ته كانه وه ده هاته خوارى وله سووچيكا ده وه ستا و خه يال
ده يبرده وه و، چاو هه كانى بچووك ده كردنه وه وه ده مى تا بناگوڤ
داده چه قاندو له بن ليوانه وه ده كه وته ورته ورت:

- بزانه ئه مپۆكه خواى گه وره چ پارچه يه كى پى
مه رحمه ت فره مووم، چ خوشيه كى بۆ نازل كردووم! ته مه شا
چ گوليكه! گوليكه به سه ر قاپنيك كه ره وه. نازانم به چ زمانيك
سو پاسى خواى به رز وبالا بكه م كه ئه م دياريه جوايه بۆ

ناردووم؟ ئەم جوانىيە دلم ئاوا و ئاوه دان دهكاتهوه، ئەفسوونم دهكات.

ئافرهتهكان، له سهرهتاوه گالتهيان پيڤهكرد و دهيانگوت:
- تهمهشا ئەم كابرا قهمووره! چ قهشمهپيکه! خهريکه دهتويتهوه.

ئەم وهستای تهختهبهسته گویی لهو تانه وتوانجانه نهبوو. خوی له گیلی ددها، قسهكاني له قسهی كهسيك دهچوو بهدهم خهوهوه قسه بکات و دياربوو ژنهكان به پوالهت زوريان كهيف به قسه خۆشهكاني دههات. ئەنجام يهکتيكان كه لهواني ديكه گهورهتر بوو، دهیگوت: - تهمهشاكن، ئەم پيرهميترده چ قسهبانیک دهكات، گهنجيش قسهی وای بۆ نایهت، ئەگه وابهراوت گهنج دهبيتهوه. ئەواني دی وهلاميان دهدايهوه: - وهكو بولبول دهخوينیت.

ئافرهته گهورهكه بهپاويژيکی گر دهیگوت: - نا، له گهдай بهردهركی کلپسيان دهچیت.

بهلام يفوموشكا، ههركيز له دهروژهكه نهدهچوو. وهكو درهختيکی به تهمهني ئەستوور، له جيی خوی رهق پادهوهستا و به دهنكه خۆشهكهی، وشه و پهيفی جوان و جادوو ئاميزی بهگويدا ددهان وژنهكانيش به بيدهنگی گوپيان ليدهگرت. له تو وایه خهريکه به دەم ئەو گوته ئەفسووناويانهوه دهتويتهوه.

ئیدی ئەم چيروکه ههميشه به يهک شيوه کوتايی دههات، كه لهكار دهبووهوه يان بۆ شيوخواردن دههاتهوه، سهره گهوره و بژهكهی دهلهقاند و به هاوپيکاني دهگوت: - گهلق، ئەم ژنانه چهند خوشن، چهند شيرين! له ههمو ژيانما ئەمه يهکهمجاره تووشي ژنی وایيم، كه خۆشبوو!

يفوموشكا به بی هيچ خورپانانیک يان سووکايهتی کرنیک بهو ژنهی خوی پادهست دهکرد، سهربهوردی پاوهژنی خوی

دهگيرايه وه. به لكو به پينچه وانه وه چاوه قاوه بيه كاني
دهگه شانه وه و منه تباري و سوپاسگوزاريان لیده باري.

ئوسپ، به دهم سهرله قانده وه دهاته قسان و دهگوت:

- كه پياويكي داوين پيسي! ته مهنت چهنده؟

- چل و چوار سالم! به لام ئه مرق پينج سال گهنج
بوومه ته وه. ئه مرق دوو چهلان خوم له ئاوي حيات
هه لكيشاوه، دلم زورخوشه، كه ژني جوان له م دنيايه دا هه ن!
جوانييان له ته سه ور به دهره!

به نايه كه به جدی گوتي: - با بگه يته په نجا سالي ئه وسا
خوت ده بينيته وه، بزانه چون باجي ئه م داوين پيسييه ی خوت
ده ده يت! ههنگي كاله ك به ئه ژنو ده شكيني.

گريگوري شيشلين، له گوشه يه كه وه ئاهيكي هه لكيشا
وگوتي:

- يفوموشكا، به راستي تو پياويكي بن شهرمي.
هه ستم كرد ئه م گه نجه قوزه به غيلي به ياروي قه موور
ده بات، كه له راوه ژناندا سه ركه وتوو بوو.

ئوسپ، برق زيويته لوله كاني ويك هينانه وه و
ته مه شايه كي هه موواني كرد و به راويژيكي خوش گوتي:

- هه موو ئه و ئافره تانه ي تو باسيان ده كه ي به رماوه ي
جووتياره گونديه كانن، جووتياره كان ته فره يان داوون -
هه نديكيان به شيريني و هه نديكي تريان به مرواري و مت
و مووران. ئه و ئافره تانه ي تو باسيان ده كه ي خه ريكه ده بن به
نه نك.

شيشلين، ژني هينابوو، به لام ژنه كه ي له گوندي دانابوو،
زوري نه برد ئه ويش كه وته چاو پركي ده گهل ئه و ئافره تانه ي
كه فره شييان ده كرد، ئه رزه كه يان ده شت و ده سپي. ئه م ژنانه
شتاقيان سليان نه ده كرد، ده سته مق بوون، هه ره هه موويان له

پیتاوی تۆزیک پارهدا (ئیزافه کاریان) ده کرد. ئەم کاره له
 گهره که هه ژار نشینه دا ئاسایی بوو، وه کو هر کاریکی دیکه
 ته مه شا ده کرا. که چی ئەم جووتیاره (شیشلین) جوان و گهنج
 و قۆزه دهستی بۆ ژنان نه ده برد، به لکو له دووره وه ته مه شای
 ده کردن و جۆره سۆز و به زه بیه که له نیگایدا به دی ده کرا، هیچ
 دیار نه بوو که به زه یی به خۆیدا ده هاته وه یان به
 ئافره ته کانه وه. ئەگه ژنه کان چاوپرکینه کیان له گه لیدا بکردایه،
 ئەوا ده په شوکا، به دم پتکه نینکی شه رمنانه وه، له و ناوه
 دوور ده که وته وه.

یفوموشکا، سه رکۆنه ی ده کرد:

- به راستی پیاویکی بی مانای، کهس هیه ئەم هه له
 کیسی خۆی بدات؟

گریگوری شیشلین، بیرى ده خسته وه: - من پیاویکی
 ژندارم!

- خۆ ژنه کهت ئاگای له م کاره نییه که تو ده یکهیت.

- ژن هه ستیاره، هه ست به خیانه تی می رده که ی ده کات،
 مه حاله کهس بتوانی له م پوه وه ژن بخاپی، ئەوه تو چ
 ده لیت برا!

- ئاخو چون هه ست ده کات؟ خۆ راداری پی نییه.

- ئەمه یان نازانم. به لام هر ژنیک به خۆی داوینپاک بی،
 هه رکاتی پیاوه که ی ناپاکی لیتکات، به هه ست ده زانی، به
 پیچه وانه شه وه هه رپیاویک داوینپاک بی، که ژنه که ی ناپاکی
 له گه ل بکات، به هه ست ده زانیت..

یفوموشکا هاواری کرد: - چون؟

گریگوری شیشلین، به ئارامی به رسفی دایه وه: - ئەمه یان
 نازانم.

یارۆی تەختەبەست، بە توورپەیی دەستی ھەلتهکاند وگوتی:
- تەمەشای ئەمە بکەن! نایزانی، بەلام ھەست دەکات، سلاو
لە ئەقلت!

کرێکارەکانی شیشلین کە ھەوت کرێکار بوون، زۆر لە
وەستاکیان پازی بوون، لە ھاوپییان دەچوو نەک لە
وەستایان. بەلام لە پاشملە ناویان نابوو گوێزەکە. ئەگەر بەاتبا
بەسەرا و بیدییان کە کار ناکەن و خواوخواو دەکەن، دەستی
دەدایە مالنچیک (مالە) و بلەز دەکەوتە کارکردن و بە
پاویژیکی دۆستانە دەیگوت: - دەی کوپینە، بتانپەژم!
پۆژیک لە سەر داوای وەستام، چووم بۆ لای گریگوری و
پیمگوت:

- ئەم کرێکارانە ی تۆ کرێکاری باش نین.
ئەوسا وەکو یەکیک قەت بە تەمای ئەو قسەییە نەبووبی،
گوتی: - بە راست؟
- ئەم کارە دەبوا یە دوینی نیوھەرق تەواو ببیت، کەچی
وادیارە ئەمەروش تەواو نابیت.
بە بێ زویربوون گوتی: - راست دەکەیت، ئەمەروش تەواوی
ناکەن.

داوی بێدەنگییەکی کەم، بە دەنگیکی لەرزۆک گوتی:
- من ھەموو شتێک دەبینم، راستە خواوخواو دەکەن، بەلام
شەرم دەکەم زۆریان لێبکەم - ھەموویان ناسیاون، خەلکی
ھەمان گوندەکە ی جارانی خۆمن. خۆی گەورە فەرموویەتی کە
پیاو دەبێ بە ئارەقە ی نیوچەوانی نانی خۆی پەیدا بکات. ئەمە
ھەموومان دەگریتەو، وانییە؟ بەمن و تۆشەو؟ بەلام تۆ ومن
لەوان کە مەتر کار دەکەین، لەوان کە مەتر ماندوو دەبین. بۆیە
شەرم دەکەم بە تۆبزی بیانگرمە ژیر کار.

ئەم پیاوھ دەبیرەوھ دەچوو، ھەندىجار بە شەقامىكى چۆلى
 كامپەكەدا دەپۆيى تا دەگەيىيە سەر پردىكى سەر كەنالى
 ئوبفودنوى، لەوى دەوھستا، خۆى بەسەر موھجەرەكەدا دەدا،
 تەمەشاي ئاوەكەى دەكرد، يان سەيرى ئاسمانى دەكرد، يان
 دەشت و دەرە بەرىنەكەى ئەودىوى پوبارى ئوكاى بە نىگا
 دادەبىژت. خۆ ئەگەر يەككە چووبا بەسەريا و لىپرسىيا: "چ
 دەكەى لىرە؟" پادەچلەكى و بزەيەكى شپرزە دەكەوتە
 سەرلىوى و دەيگوت: "ھىچ، ويستم بايەكى بالى خۆ بدەم و
 تەمەشايەكى دنيا بكەم."

زۆر جار دەھاتە قسان و دەيگوت: "خوای گەرە ھەموو
 شتىكى بە جوانى دروستكردووه: ئاسمان، زەوى، پوبار،
 كەشتى و بەلەم. دەتوانى سواری بەلەمىك ببىت و بە كەيفى
 خۆت، كوئىت پىخۆشە بۆ ئەويندەر برۆيت - بۆ پيازەن يان
 رېبىنسك، بۆ پرم يان ئەستراخان. جارىكيان چوومه پيازەن -
 شارىكى ناخۆش نىيە، بەلام چۆلە، لە نيژنى نوفگورود چۆلتەرە.
 نيژنى شويىنىكى دلگىرە. ئەستراخان خەمناكە. ئەستراخان لە
 كالمىكاندا جمەى دىت، مەن پەم لەو خەلكانەيە. پەم لە
 مۆردوفى و كالمىكى و فارس و ئەلمانىان و ھەموو ئەوانە
 دەبىتەوھ، كە بيانى پەچەلەكن."

بە كاوەخو قسەى دەكرد، لە كەسىكى ھەفرەئى خۆى
 دەگەپا.

بىوتەرى بەنا، بۆى سەندەوھ: - ئەوانە بيانى پەچەلەك نىن،
 بەلكو غەوارە و بىگانەن.

پىوتر، بە راوژىكى تووند تەكەزى كردهوھ:

- لە دەرى لە دايك بوون، باوەريان بە مەسىح نىيە، بەبى
 مەسىح دەژىن.

گريگورى، پرووى گه شايه وه:

- چى ده لىتى بۆخۆت بىلىن برادر، من پرووس نه ژادانم
خۆشده وىن. پقم له جووله كه شه، له وه تاي هم بير له وه
ده كه مه وه كه خواى گه وه بۆچى بيانىانى دروست كرد وه،
تىناگه م. ده بىن حيكمه تى له وه قوولترى تيا بىت كه من تى
بگه م..

يارووى به نا به په ستیه وه گوئى:

- په نگه حيكمه تىكى قوولى تيا بىن، به لام زۆرشت له م
دنياه دا هيه كه ده توانين به بىن ئه و حيكمه ته ش ئه نجامى
بده ين و بىكه ين.

ئوسىپ، پاش ئه وهى گوئى له و قسه وباسانه ده گرىت،
ئه وىش به ته وسه وه و به پراوىژىكى تووند ده لىت: - به لى، زۆر
شت هيه ده توانين به بىن ئه و حيكمه ته س بىكه ين، بۆنموونه
شتى وه كو ئه و قسانه تى تۆ. به راستى ئه وهى بۆ تۆ پىويسته
شه لاخكار بيه!

ئوسىپ، زۆر جار خۆى ساغ ناكاته وه، نازانى به لای كى دا
دايده كى شى. هه ندى جار وات دىت به خه يالا، تاي هه موو لايه ك
و هه موو شتىك ده گرى، كه چى برىك جار وا دىته به رچاو له
هه موو شتىك بىزاره و هه موو كه سىك به كه ر ده زانىت.

ئاوړى لای پيوتر و گريگورى و يفوموشكا ده داته وه
وده لىت: - ئى، به راز باوكينه، ئىوه!

ئىدى، هه موو به نه به دلى به ده ميه وه پىده كه نن.

وه ستام پۆزانه پىنج كۆپىكى بۆ نانخواردن ده دامى، ئه مه
پاره يه كى كه م بوو، به شى نه ده كردم، ناچار زۆربه ي كات به
برىستى ده مامه وه. كرىكاران به مه يان ده زانى، ئىدى بۆ فراقين
و شىف ده وعه تيان ده كردم. قونته راتچيه كانيان هه ندى جار بۆ

چا خواردنه وه، له گهل خۇدا بۇ كافه كه يان ده بږدم. منيش بى
هيچ شهرم و دوو دلييهك ده عوه ته كه يانم قه بول ده كرد.
منيش كۆر و مه جليسيانم پيخوشبوو. گويم له گفتوگو ئارام و
چيرۆكه سهره كانيان ده گرت. شاره زايى منيان له مه پ كتيباني
ثاينى، زور پيخوش بوو. ئوسپ چاوه شينه كانى به جوړى
تيده بريم كه له مه به ستي حالى نه ده بووم، ده يگوت: - ورگت پر
بووه له كتيبان، ئينته لات كردووه.

ئوسا له سهرى ده پويى:

- ئهم زانياريان له بير نه كهى ها، جوان ئه زبه ريان بكه،
پهنگه پوژى بيت به كه لك بږن. كه گه وره بيت ده توانى ببيت
به قه شه و، به وه عزه ناسكه كانت، ئازارى خه لك سووك
بكه يت.. يان ده توانى ببيت به مشبر "مه به ستي مبشره كه
ده كاته مژده بهر .."

يارووى به نا، به راوژيكي كز بوى راسته كاته وه:

- مبشر (مژده بهر: قه شه يان په به نه، ده نيردرى بۇ
ده قهرانى دووره ده ست، يان شار وباژيروكان تا رښمايه كانى
حه زره تى مه سيح له ناو خه لكيدا بلاو بكا ته وه)

ئوسپ ده پرسيت: - چى؟

- به وانه ده گوتري مبشر، خو كه پ نيت.

- باشه.. مبشر.. بۇ دژايه تى بيدعه تچيه كان. پهنگه بتوانى
بچيته ريزى هه رتوقى و بيدعه تچيه كانيشه وه - ئه مهش بۇ
خوى كاسبه كه و ده سته وتيشى بۇ خاوه نه كهى تيا ده بيت.
خو ئه گه ر كه سيك زيره ك بى و ئاوه زى خوى به كار بيتى
ده كاريت له و رښگه يه وه نانكي باش ده رښتى.

گريگورى گالتهى پښديت. پيوتر، له نيو رښنه دريژه كه يه وه

ده پرتيى:

- ئەدى جادوگرەكانىت بەلاوہ چۈن؟ ئەدى ئەوان دەسكەوتى باشيان نىيە؟ ھەموو خەلكانى بى دىن شانسىيان ھەيە.

بەلام ئوسىپ، خىرا قسەكەى پىندەبىرىت:
- جادوگرەكان زانا نىن- پىنوسىيان بە خويئەوارى و كىتبان نىيە.

ئەوجا ئاوپى لای من دەداتەوہ:
- گوئى بگرە برادەر، لە گوندەكەى مەدا كوپكى زگورت ھەبوو، ناوى توچىنكوف بوو، تا ھەزكەى گىژ و گىل بوو، گەمشۆيەك بوو لەو گۆرەى، تەنيا بال و بىكەس بوو، لە ھەرحەوت ئاسمانا تا قە ئەستىرەيەكى نەبوو، وەكو پووشەكەى بەربا وابوو - دەمى لىرە بوو كافى لەوئى بوو، نە كابرايەكى تەمەل بوو نە ئىشكەر و كارى. بە كورتىيەكەى بە كەلكى ھىچ نەدەھات. ئىدى ژيان تەواو تەنگى پى ھەلچنى، نەيدەزانى چى بكات، كاتىكمان زانى گوتيان چووە بۆ ھەج. دوو سالىك گۆرۈ گوم بوو. پاشان لە ناكاوا پەيدا بوو ھەو. پەنگ وپوويەكى ھەبەر ھاتبوو ھە- قژى بەردابوو ھەو بەشان و مليا داپژا بوو، كلاويكى بەلا تىلاكەى سەريەو ناپوو، چاكەتىكى كەتانی لەبەر بوو. لە بەيانىو ھە تا ئىتوارى بە گوئىدا دەخويتىدىن : " خوا نەناسىنە، بەراز باوكىنە تۆبە بكەن! " خەلكى لە ھەو ھەو گوئيان پىنەدەدا، بەلام ژنان كە ھەمىشە جۆرە واز وازىيەكيان لە دل و دەروندايە، بەجارى پوويان تىكرد، ئىدى بەرەبەرە بەختى كرايەو ھە. توچىنكوف، دواى ماوہەك پەنگ وپوويەكى ھەلئىنا، نان وئاويك ھەبوو پى بژى، سەبارەت بە ژنانىش، ئەو ھەر مەپرسە..

یارۆی به نا به نیمچه توو په ییه که وه هه لیدانی: - نان وئاو
هه موو شتیک نییه!

- ئه دی به قه ناعه تی تو چی، چیه؟

- کار، قسه و په یقان، تیگه یشتن و ویزدان.. شته!

- ئه مانه قسه ی پرووتن، من له قسه و ویزدان و ئه م شتانه
بیزار بووم، قسه ی دنیا م له لایه، چی له قسه ی پرووت بکه م.
هه زاری پولیکی قه لب ناهیتن.

پیوتر به راویژنکی گرپه وه ئه وه ی گوت.

گریگوری به بیده نگی هه ردوو چاوی داخست و به دهم
ته مه شاگردنی په رداخیه که وه گوتی:

- ئیمه ئه م توچینکوفه ده ناسین. به خۆی نیوی دیمتری و
بابی فاسیلی ناوه.

ئوسپ، بۆ ئه وه ی کۆتایی به که نگه شه که بیتن گوتی:

- حه زم له که نگه شه و مونا قه شه نییه. هه ر ویستم ئه و
پینگایانه به ما کسیمیچ نیشان بده م که ده توانن له میان یانه وه
بژییوی خۆی په یدا بکات..

- هه ندی له و پینگانه ده چنه وه بۆ زندان..

ئوسپ، سه ری په زامه ندی له قاند وگوتی:

- زۆر به یان ده چنه وه بۆ زندان. زۆر که میان ده چنه وه سه ر
خواناسی. ده بی بزانیته به کامیانا ده پۆیت..

هه میشه گالته ی به خه لکانی پاکی وه ک سپیکاره که و
به نایه که ده کرد، پیده چوو رقیشی لیتان بیت، به لام ئه و
هه سته ی ده رنه ده بری. به شیوه یه کی گشتی، زۆر زه حمه ت
بوو هه لویتستی له مه ر خه لکی بیتنه زانین.

ده ره ق به یفوموشکا، به لوتف ومیره بان بوو.
ته خته به سته که به شدار ی ئه و که نگه شانیه ی نه ده کرد که

دەربارەى خوا و، دادپەروەرى، مەزەب و ئولان و، خەمە
بەشەرىيەكان دەكران كە باس وگەنگەشەى ئەو بابەتەنە لە لای
هاورپىكانى خۆشبوو.

يەفوموشكا كورسىيەكەى لە سەر لا دادەنا بۆ ئەوەى
قەموورىيەكەى پىشتى بەرپىشتى كورسىيەكە نەكەوئەت. چايەكەى
قوم قوم دەخواردەو. لە ناكاوا گورچ دەبوو، چاوى بە ناو
ژوورە پىر دووكەلەكەدا دەگىر. لە ميانى ژاوەژاوى
دەنگەكانەو گوى هەلدەخست، ئەوسا هەلدەستايە سەرپىيان
ولە ژوورەكە وەدەردەكەوت. ئەو نيشانەى ئەو بوو كە
يەككە لەخاوەن قەرزەكانى، خاوەن قەرزى زۆر بوون، لە دە
كەس زۆرتر بوون، خۆى كردوو بە كافە و بارەكەدا. بەو
حىسابەى هەندىك لە خاوەن قەرزەكان بە نيازبوون، بە شەق
قەرزەكانيان وەرەگرنەو، ئىدى ئەم وەستاي تەختەبەستە
هەميشە حازر و ئامادە و لە سەر پىيان بوو.

- ئەمانە زۆر سەيرن، بە راستى خراپ تاقىيم دەكەن،
مايەى پىتەنە. خۆ بەراستى حەزم دەكرد ئەگەر هەمبوايە، بى
قەرە و بېرە قەرزەكانيان بەدەمەو.

ئوسىپ، كە ئەو دەپۆيى دەپۆلاند: - تەقو لەو پىشتە
قەموورەت!

يەفوموشكا، هەندىجار دادەنىشت و لە فكران پادەچوو،
هېچى نەدەبىنى، گوى لە هېچ نەدەبوو، نىو چاوانى تىكدەنا،
پوخسارە رەق و تەقەكەى دادەهيزرا، چاوە جوانەكانى
دەكرانەو. زۆرجار لىيان دەپرسى: - بىر لە چى دەكەيتەو
برادەر؟

- بىر لەو دەكەمەو كە ئەگەر دارا بوايەم، ژنىكى ژنانەم
دەهيتا، ژنىكى خانەدان، بۆ نمونە كىژى كابرايەكى كۆلۆنئەل.

ههنگی بزانه چه ندم خۆشده ویست! براینه جارێک، له گوندیدا
ساپیتهیهکی تازهم بۆ خانووی کابرایهکی کۆلۆنیل دروستکرد...
پیوتر، دهیویست بیهارپوژیتیت: - کیزێکی بێوهژنی ههبوو.
ئهم چیرۆکه کۆنه، بیستومانه!

بهلام یفوموشکا، خۆی شلوی نهکرد، به ئارامی درێژهی
به قسهکهی خۆی دا، به ههردوو دهستان، ئهژنۆکانی دهشیلان
وبهخۆی و پشته قهموورهکهیهوه، خۆی بۆ پاش و پیش
پادهژهند:

- ئهم کیزه دههاته ناو باخچهکه، زۆر سپی و جوانکیله
بوو، له ساپیتهکهوه تهمهشام دهکرد و له دلی خۆدا دهمگوت:
شهر له گهڵ ههتاودا دهکات، دنیا بهوهوه جوانه، بهبێ ئهو
ناکاته هیچ! خۆزگه بالم دهبوو، له شهقهی بالم دها و وهکو
کۆتریک له بهرپینی ئهوا دهنیستمهوه! چرۆ بوو، چرۆیهکی
کهسک له سههرا قاپێک کهره! هاوڕێیان، ههکهسیک تاقه
شهویک له گهڵ خانمێکی وههادا بژی، ئیدی بهو بێ ههر شهو
بێ وپۆژ نهیتهوه.

پیوتر به تووندی پرسی: - ئهوی نان چۆن پهیدا دهکهی؟
ئهو قسهیه به هیچ جۆرێ کاری له یفوموشکا نهکرد. گوتی:
- خودایا! نانی چی و پهیداکردنی چی؟ به خۆی دهوله مهند
بوو!

ئوسپ پێکهنی: - ئهوی یفوموشکا، تۆ کهنگی واز له ژن
وباسی ژن دیتیت؟

یفوموشکا، تهنیا باسی ژنی دهکرد. له کارکردنیشا
کابرایهکی جدی نهبوو. ههندیجار به پهله و به باشی کاری
دهکرد. ههندیجاری دی خاو دهبووهوهو زۆر به تهملی
چهکۆشه دارینهکهی به کار دهبرد و تهخته و دارهکانی به

جوانی نه ده دایه دم په که وه. هه میسه بونی زهیتی نه ههنگی
لیده هات، به خویشی بونیکي تاییه تی هه بوو، بونیکي خوش،
له بونی قه دی دره ختی تازه بپاو ده چوو.

قسه کردن ده گهل ته خته به سته که دا، سه باره ت به هر
بابه تیک مایه ی سهرنج بوو، زور خوش نه بوو، به لام مایه ی
سهرنج بوو. وشه کانی هه میسه شپره وشیتاو بوون، زور
زه حمت بوو بزانی کابرا سوعبه ت ده کات یان به جدیه تی.

باسی دلخوازی گریگوری شیشلین، باسی خوا بوو، که
زوری خوش ده ویست و له کانگای دلوه باوه پی پتی بوو.

جاریک پیموت: - گریگوری، ده زانی خه لکانیک هه ن
باوه پریان به خوا نییه؟

سووکه پیکه نینیکي بؤکرد: - چون؟

- ده لین خوا نییه.

- ئا، به لئ، ده زانم.

وهکو په کیک شتیکي نادیار له خوی دور بخاته وه، به دم
ده ست جوولاندنه وه له سهری پویی:

- شا داود کوتوویه تی: "خه لکی گه وچ له دلی خویدا ده لیت
خوا نییه؟" تو ته مه شا بکه بزانه چون دنیا داری ئو
گه وچانه ی له ناو بر دوه. مرؤف، به بی خوا هه لکات، ناژی.

ئوسیپ، وهکو ئوه ی هاوړه ئی ئه و بی کوتی:

- تو وهره پیوتر له ئیمان به خوا، داماله - بزانه چون به
گژتا دیته وه ئه گهر ده سله لاتی هه بی دارکاریت ده کات!

شیشلین، پووی گرژ ده بوو، قامکه گه چاویه کانی به پردیتی
خویدا دیتا و، به پراوړتیکي نه وی ده یگوت:

- خواد، له هه موو بوونه وهریکي زندوودا هه یه. ویژدان و
ناخ به خششی خوادیه، سهرچاوه که ی خوادیه.

- ئەدى خەتا وگوناح؟

- خەتا، زاده و بەرهنجامى كرىتى جەستەيه، سەرچاوه كەى
شەيتانە. خەتا شتىكى دەرەككەيه. كەسىك زۆر بىر لە خەتا
نەكەتەوه خەتا وگوناح ناكات. ئەگەر بىر لە خەتا وگوناح
نەكەتەوه، خەتا و گوناح ناكەيت. بىر كەردنەوه لە خەتا گلاوه،
كارى شەيتانە. جەستە سەرچاوهى ئارەزوو و شەهوەتە.
يارۆى بەنا بە گومانەوه گوتى: - مەسەلەكە بە تەواوى
وانىيە..

- با، تەواو وايە. خواوەند خەتا نازانى، بەشەرىش لە سەر
وینە وشىوێهى خودادا هات هاتووێه دروستبوون، نموونەى
خوايە، خەتا و گوناح لەلایەن شىوێهوە لە لایەن جەستەوه
ئەنجامدەدرێت، نموونە توانای خەتاكردنى نىيە، نموونە دەكەتە
پوچ..

بزهيهكى سەرکەوتوانەى بۆ كرد، پيوتر لەبن ليتوانەوه
گوتى:

- پىتموایە مەسەلەكە بە تەواوى وانىيە..

ئوسىپ، بە بەناكەى گوت:

- ھەر بە قسەكانى تۆدا، ئەوه دەرەكەوێت ئەگەر خەتا
نەبێت، تۆبەش نابێت، كەسىك خەتا نەكات تۆبە لەچى بكات،
كە تۆبەش نەبوو، پزگارى نابێت.

- ئەمە دروستە، ئەگەر شەيتان لەبەرچاو نەمىنى، خواش
لە بىر و زەيندا نامىنى، وەكو پىران دەيلین..

شىشلىن، كە لە سەر بادە نۆشى رانەهاتبوو، بە دوو پىك
مەى سەرخۆش دەبوو. دەم وچاوى سوور دەبوو. وە
چاوهكانى دەرەكەشەوه، دەرەكەى خۆشتر و سازگارتر دەبوو:

- ئاھ براينۆ، ژيانىكى خوش دەژين - كاريكى كەم دەكەين،
برسى نابين با شوكرانهى خوا بكەين! ژيانىكى جوان دەبەينە
سەر!

دەستى بەگريان كرد، پوندك بە سەر گۇنا وېدینە
ئاوريشمينەكەيا وەكو موروو دەدرەوشايەو.

لە فرمىسكە شووشەيىيەكانى، لەوھى كە ھەميشە ستايشى
ژيانى دەكرد، بىزار بووم، شوكرانه و ستايشەكانى نەنكم بۆ
ژيان زۆر لەمەى ئەم قەناعەتبەخستەر وسادەتر بوون.

ئەم قسانە، جۆرە نىگەرانيەكى بەردەوام و ترسيكى گونگ
وبەمژ و دوومانى لە لا دروست دەكردم. من كىتىيى زۆرم
دەربارەى كرىكاران خويندبوو، بەلام ئىستا ھەستم دەكرد
و زۆر چاك دەزمانى جياوازيەكى زۆر لە نىوان كرىكارانى
ناو كىتبان و كرىكارى واقىعيدا ھەيە. كرىكارانى ناو كىتبان
ھەرھەموويان، بەچاك و خراپيانەو، ھەر ھەموويان بونەو
وگوراوى بىنەوابوون، نەزان و نەخوينەواربوون، پىك بە
پىچەوانەى كرىكارى زندو و واقىعيەو بوون. كرىكارانى ناو
كىتبان بەدەگمەن باسى خوا وئۆل و كلىساين دەكرد، زياتر
باسى شتە دلخوازەكانى خويان دەكرد، باسى ئەرز، باسى
سەختى و دژوارىەكانى ژيانيان دەكرد. ھەرۈھەبا بە كەمى
باسى ژيان دەكرد، ئەگەر باسيسىيان بكدبايە، بەم خراپىيە
باسيان نەدەكردن و ئامادەى ھاوسۆزى بوون لەگەلئاندا.
ئافرەت بەلاى پياوى واقىعيەو، ئەوزارى رابواردن بوو، دەبا
ھەميشە لە گەلئەبەفيل و دەھۆ بى ونەيەليت بەسەرتا زال بىت
وژيانت ھىندەى دى لئ تال بكات. پياوى ناو كىتبان، چ چاكيان
چ خراپيان، يەكھاوى بوون، لەھەر گۆرانيك بەدەر بوون، من
ئەمەم بەدل نەبوو، پىم قەبوول نەبوو، بەلام پياوى ناو واقىع

تيكه له يه كن له چاكي و له خراپي، مايه ي سهرنجن. پياوي
واقيعي چهنديش گريي دلي خويت بوبكاتوه هينشتا هر
ههست دهكيت، شتيكي نهيني ههيه و نه هاتووه باسكرن،
ئهم شت ونهينييه ي كه نه هاتووه باسكرن، بيگومان دهكاتو
جهوهري ئهو كهسه، دهكاتو پوحي ئهو كهسه.

من له هه موو كريكاراني ناو كتيباندا، پيوتر ي ناو چيروكي
كومه له ي تهخته بهست م به دل بوو. ده مويست ئهم كتيبه بو
هاوپيكانم وهخوينم، كتيبه كه م، له گه ل خودا بو كامپه كه برد.
زورجار شهوان له لاي ئهم تاقمه كريكاره يان ئهويان
دهمامه وه، به پوزوه وه نه وهنده ماندوو ده بووم، تاقه تم نه بوو،
بومال بپزمه وه.

وهختايه ك گوتم كتيبيكم ده رباره ي تهخته بهستان ههيه،
هه ره موويان، به تاييه تي ئوسيپ كه كتيبه كه ي له دهستم
وه رگرت، كه وته هه لده وه ي به رپه رپه كاني، به دم سهر
له قانده وه، كه له سهري كه شيشان ده چوو، به جزره
گومانتيكه وه گوتي:

- ئهم كتيبه ده ليني ده رباره ي ئيستاي ئيمه نووسراوه! كي
نووسيويه تي، نه جيمزاده يه ك؟ ئه ها، منيش بيرم بوئه وه ده چوو!
خانه دان و فه رمانبه ران له هيج شتيك نا پرينگينه وه! ئه وه ي خوا
پي ناخوشه ده يكن!

پيوتر گوتي: - تو به ريزه وه باسي خوا ناكه ي.
- گوچ مه دهيه، ئهو قسانه ي من له لاي خوا ناكه نه هيج،
نيگه ران مه به، من وتو، ناتوانين وه كو پتيوست خودا بناسين!
له ناكاوا، په شوكا، هه لچوو، دنياي دا به بهر ده مپريزي
جنيوان. له پوزيكا چهندين جار دووباره ي ده كرده وه: - ئه ري
ماكسيميج، شتيكمان بو ناخوينتيه وه؟

که له کار دهبوینه وه، دهگه پراينه وه بؤ که مپه که تا شیف
 بخوین، دواى شیف، بیوتر دهگهل ئهردالیون و شیشلین و
 کوپنکی بچکوله یا به نیوی فوما دههاتن بؤلامان. چرای ئه و
 که پره ی که کړیکاره کان له ژیریا دهنووستن هه لده کړاو دهستم
 به خویندنه وه دهکرد. ئه وان، به بیدهنگی بی ئه وه ی که س
 بجولیتته وه، یان ورته ی لیوه بی گوینان دهگرت، تا ئهردالیون به
 هه لچوونه وه هاواریده کرد: - به سه! دهچیته دهره وه. گریگوری
 له پیتش هه موو ئه وانی دیکه وه دهخه وئ. له سه رسامیا ده می
 داده چه قینئ. یاروی ته خته به ستیش وه کو ئه و ده می
 داده چه قینئ. به لام پیوتر و ئوسیپ و فوما له دهورم خر
 دهنه وه و زور به وردی گویم لیده گرن. که ته واو ده بم ئوسیپ
 یه کسه ر چراکه ده کوژینئته وه. به ئه ستیره کانا بؤمان به دیار
 ده که وئ که کات هیتشتا نیوه شه وه. پیوتر له تاریکیه که وه
 ده پرسیت: - مه به ست له م جوړه کتنبه چییه؟ دژی کتنبه؟

ئوسیپ، به دهم داکه ندنی پتلاوه کانیه وه، ده لیت: - وهختی
 خه وتن هاتووه.

فوما، له گوشه یه کا مت ده بیت.

پیوتر به پړدی دووباره ده کاته وه: - ده لیم ئه م کتنبه دژی
 کتنبه؟

ئوسیپ، به دهم پراخستنی جیگا که یه وه، به رسف ده داته وه:
 - خویان ده زانن!
 یاروی به نا ده لیت:

- ئه گه دژی باوه ژنان نووسرابی، مانای وایه هیچ
 مه به ست و ئامانجیکی نییه، ئه م جوړه کتنبانه باوه ژنان چاک
 ناکه ن. خو ئه گه دژی پیوتریش نووسرابی، ئه وا هیچ
 مانایه کی تیانییه. ئه و باوه پری به وه یه که له چاره ی نووسراوه.

جاریک تاوانیکی کرد و پرهه نهی سیبریا کرا، نهوه به لای
نهوه و سزایه کی دادپه روه رانه بوو. ئه م کتیبه له و لایه نهوه
هیچ یارمه تیه کی نه و نادات و باری سووک ناکات.. مه حاله،
وانیه؟

ئوسپ وه لای نه دایه وه، به نایه که کوتایی به قسه که ی هینا
وگوتی: - نه و نووسه رانه هه موو کاتی بابه تیان نییه، ئیدی
خویان له کیشیه خه لکانی دی هه لده قورتین. له کوپ و
مه جلیسی ژنان ده چن. ده ی باشه، شه و باش، وه ختی خه وتن
هاتووه..

ماوه یه که له ناو ده رگا که دا، که تریفه ی شینباوی مانگه که
پوناکی ده کرده وه، وه ستا و نه و جا پرسى: - تو ده لئی چی
ئوسپ گیان؟

ئوسپ، به پاویژیکی خه والوو وه به رسقی دایه وه: - چی؟
- ئه، باشه. بنوو.

شیشلین، له کوئ دانیشتیوو، هه ر له ویدا پاکشا. "فوما"
ش له لای منه وه، له سه ر کۆمایه که پوش پالکه وت. هه موو
که په که نووست. له دووری دووره وه دهنگی شووتی قیتار و
تهق وهۆپی چه رخی قیتار ده هات. جۆره ها دهنگی پرخ وهۆر
له ژیر که پر و جه مه لونه که به رز بووه وه. زۆر په ست بووم: به
ته مای که نگه شه یه کی جدی بووم، به لام هیچ که نگه شه یه که
چینه بوو..

ئوسپ، له ناکاوا و زۆر به ئارامی و پوونی گوتی:
- براده رینه زۆر گوئ به و شتانه مه دن. ئیوه هیشتا
که نجن. زۆرتان به به ره وه ماوه. بیره تاییه تیه کانی خۆتان
هه لگرن بۆ ئاینده، هه ر بیریک که دای ده هینن، به رانبه ر به دوو
بیری خه لکانی دیکه یه. فوما گیان خه وتوویت؟

فوما، به گورجی بهرسفی دایه وه: - نهخیر.

- هەردووکتان دەزانن بخویننه وه، دەستبەرداری
خویندنه وه مەبن. بەلام باوەڕ بە هەموو نووسراویک مەکن،
ئەمانە ئەو شتانه چاپ و بلاو دەکەنە وه که خۆیان مەبەستیانه.
هەردوو لاقی لە سەر کۆما پووشەکە وه شۆڕ کردە وه،
پووهولای مە دانەوییە وه و لە سەری پۆیی:

- کتیب - کتیب چییه؟ سەرچاوەی هەواله، وهکو یهکتیک
وايه بلیت: تەمشاکه، بڕوانه ئەمە لە پیاویکی ئاسایی دەچیت،
لە تەختەبەستیک دەچیت. پاشان بلیت تەمشا ئەمەش لە
خانەدان ونەجیب زادهیهک دەچیت، وهکو ئەوهی لە خەلکانی
دی جیاواز بن. کتیب بەبێ ئامانج و مەبەست نایەتە نووسین.
بۆ بەرگری لەم ئینسان یان ئەو ئینسان نووسراوه.

فوما، بلەز هەلیدایه: - پیوتر زۆر چاکی کرد ئەو
قۆنتەراتچییهی کوشت.

- قسە و بۆدەکە؟ هیچ شتیک ئەوه نایەنی مرقفیکی
لەسەر بکوژرێ. دەزانم تۆ رقت لە گریگورییه، بەلام پێویستە
ئەو بیرە لە میشتکی خۆت دەرکەیت. کەسمان دەولەمەند نین.
بۆ نمونە ئەمڕۆ من وهستم، سبەی دەبمە وه بە کریکاریکی
ئاسایی..

- من باسی تۆ ناکەم، هاڤۆ ئوسیپ گیان.

- فەرق ناکات.

- تۆ پیاویکی دادپەروەر و بە ئینسافیت.

ئوسیپ، قسەکانی بە فوما بۆی و گوتی:

- پەله مەکه، من باسی ناوه پۆکی کتیبەکەت بۆ دەکەم.

کتیبیکی زۆر خراپه. نهجیمزاده و خانەدان جیان لە کریکار،
کریکار جیان لە نهجیمزاده و خانەدان. تۆ تەمشاکه -

خانەدان و نەجىمزادە بوغزنن، شەپاننن، كرېكار لەوان باشتەر
ننن. نەجىمزادە توورە و ترۆن، كرېكار مەيگوسار و پكۆننن.
ئەمە نىۋەپۆكى چىرۆكەكەيە.. دەيەوى پىمان بلىت باشتەر وايە
پپاو سەرى خۆى كز بكات وخزمەتى ئاغاي خۆى بكات: يانى
ئاغا خۆى بداتە پال كۆيلە و كۆيكە خۆى بداتە پال ئاغا،
ھەردووكيان لە سەر يەك دەژىن. من نكۆلى لەو ناكەم كە
ژيان لە سايەى كۆيلايەتيدا ئارامترە. ئاغا و مولكداران،
كرېكارى بە قووت و مېشك پووتيان دەوى، قازانجيان
لەو دەيە. من نزيكەى چل دانە سال لە ژىر نىرى مولكدارانا
ژياوم، ئەزموونىكى زۆرم پەيدا كردوۋە.

ھەستم دەكرد ئەمە ھەمان بىر كەردنەۋەى پپوتەرە كە
سەرى كابراى برى بوو، ھەستم بە جۆرە نىگەرانيەك دەكرد
كە ھزر وبىرەكانى ئوسىپ، دەگەل ھەمان بىر كەردنەۋەى
ھزرىنى ئەو پىرەمىرە تاوانكارەدا تىكى دەكردەۋە.
ئوسىپ، دەستى خستە سەر لاقم، درىژەى بە قسەكانى دا
وگوتى:

- دەبى تواناي تىگەيشتن و درككردنى ماناي ئەو شتەت
ھەبى كە لەم كىتبە و كىتبانى ديدا نووسراۋە. كەس، ھىچ
كارىك لە خۇپايى و بەبى مەبەست ناكات، تەنانت ئەگەر
مەبەستەكەشى بشارىتەۋە، ھەر مەبەست و ئامانچىكى
ژىراۋژىرى ھەيە. نووسىنى كىتبىش بەبى مەبەست نىيە، ئەم
كىتبانى زەينت دەشتوينىت. ھەموو شتىك ئەقل و ئاۋەزى
دەۋىت، بىر كەردنەۋەى دەۋىت، تەنانت داربەرىنەۋەى پىلاۋ
دروستكردنىش ئاۋەزى دەۋىت..

مساوه‌یه‌کی زۆر له سهر قسان بهره‌وام بوو، به دهم قسانه‌وه جارێ پالده‌که‌وت و جارێ پاده‌په‌پی تا قسه‌کانی به ناو بیده‌نگی و تاریکیه‌که‌دا تۆو بدات:

- ده‌لێن جیاوازییه‌کی گه‌وره له نێوان مولکدار و کریکاردا هه‌یه. ئه‌مه راست نییه. هه‌موومان وه‌کو یه‌کین، به‌لام ئه‌و له لوتکه‌دایه‌ من له بنار. مولکدار و ئه‌ربابان به‌زمانی کتێبان ده‌ئاخفن، من به‌زمانی مالنج، پاشه‌لی ئه‌و له هی من سه‌ی تهره، گه‌لق ئه‌مه‌یه جیاوازیه‌کانی نێوان ئێمه. براینۆ وه‌ختی ئه‌وه هاتووه که سیسته‌میکی تازه لهم دنیا‌یه‌دا به‌رپا بکریته، ئه‌م کتێبانه‌ تووڕ به‌دن، وه‌ختی ئه‌وه هاتووه، هه‌رکه‌سیک ئه‌م پرسیاره له خۆی بکات: من کیم؟ هه‌لبه‌ته مرقم. ئه‌دی ئه‌و کتیه. جیاوازیه‌که‌مان له چیدا‌یه؟ ئه‌ویش به‌شهریکه وه‌کو من. باشه خوا به دوو پێوه‌ری جیاواز مامه‌له له‌گه‌ل به‌شهردا ده‌کات؟ نه‌خێر هه‌موومان له نوپینی ژیان و خوا‌دا یه‌کسانین.. ئه‌نجام، سه‌پنده زوو، وه‌ختایه‌ک مرواری ستێران ئاوابوون، ئوسه‌پ پووی کرده من و گوته:

- ئه‌ری زۆرم نه‌پێسا؟ ئه‌مشه‌و باسی زۆر شتم کرد، قه‌ت ئه‌وه‌نده سویره قسه نه‌بووم. هاو‌پێیان قسه‌کانم به‌هه‌ند وه‌رمه‌گرن - بۆیه ئه‌وه‌ندهم پێسا چونکه خه‌وم زه‌رابوو. پیاو که پالده‌که‌وئ و خه‌وی ده‌زپێ، جوهره‌ها حیکایه‌ت بۆخۆی دادێتی: پۆژی له پۆژان، عه‌یامی به‌و عه‌یام چێلێک هه‌بوو، کێلکه و مه‌زرایانی به‌جێهێشت، پووی کرده هه‌رده و باسکان، له‌م مه‌زرا بۆ ئه‌و مه‌زرا، ژیا‌نی به‌سه‌ر برد، ئه‌نجام نه‌خۆش که‌وت و مردار بووه‌وه، بۆگه‌نی کرد و وشک بووه‌وه. مانای ئه‌م چیرۆکه چییه؟ هه‌یج مانایه‌کی تیانییه. ده‌ی باشه با بنوین، ده‌بی دوا‌ی توژیکی دی له خه‌و رابین.

ئوسىپ، لەبەرچاوم، رىك وەكو ياكوفى توونچى،
 بەرادەيەك گەورە بوو، كە هيچ مەزۇنىكى دىكەم بەو گەورەيە
 نەدەيىنى. زۆر خالى ھاوبەش لە نىوان ئەم دووانەدا ھەبوو،
 بەلام لە ھەمان كاتدا بابام و پيوتر فاسىليقى دىندار و سمورى
 ئاشپەزىشى وەبىر ھىنامەو، ھەرچەندە ھەموو ئەوانەى وەبىر
 دىنامەو، خۇيشى سات بە سات زياتر لە ھزر وەلما
 دەچەسپى و جىنى خۆى دەكرەو. ھەلبەتە دوو شىوازى
 بىركرەنەو ھەبوو: بەپۆژەو بەدەم كارى پۆژانەو
 بىركرەنەو ھەبوو زۆر سادەتر و خىراتر و پوونتەر و پراكتىكى تر
 بوو لەبىركرەنەو ھەبوو، بە تايبەتى كە خەوى دەزرا، يان
 لە ئىواران كە بە دوو قۆلى دەچووين بۆ شار تا سەردانى
 ژنىكى خزمى بكات، كە كارگى دەفرۆشت. شەوان
 راوبۆچوونى تايبەتى ھەبوو. لە ھەموو لايەكەو تىشكى
 دەھاوشت، وەكو شەوقى چرا، بەلام مەن لايەنە دروستەكانىم
 بىن جيا نەدەكرایەو، يان نەمدەزانى خۆى كام لايەنەيانى پتر
 بەدل بوو.

وام وينا دەكر، لە ھەموو ئەو پياوانە زىرەكتەرە كە تا ھا
 دىتبوومن، ئىدى زۆر بە دەوریا دەھاتم و خۆم تىنى
 ھەلدەسوو، وەكو چۆن ئەو ھەم لەگەل ياكوفى توونچىدا دەكر،
 دەمويست ئەم پياو ھەناسم و لىتى ھالى بىم، كەچى ئەو خۆى
 دوور دەگرت و خۆى لىندەدزىمەو. چۆن پەى بە ھەقىقەتى
 ئەو پياو ھەرم؟ چ دىويكى بە دىوى راستەقىنەى ئەو بزەنم؟

قەسەيەكى خۆيم بىرکەوتەو كە جارىك پنى گوتم:

- مەشكەت بىخەكار تا بىناسىت، دەى ھەولى ئەو بەدە!

زۆر بە خۇما شکامەو، غرووری بریندار کردم، بەلام ئەو
شەئە لە غروور وکبریا بالاتر بوو. من زۆرم مەبەست بوو کە
لەو پیرەمیزدە تینگەم و بیناسم.

وێرایی هەموو چا و وراوەکانی، کەسیکی سەنگین و بە وێقار
بوو. وام بە خەیاڵدا دەهات کە ئەگەر سەد سالی دیکەش بژی،
هەر بەو دەقە دەمینیتەو بە هیچ جۆری ناگۆریت و نابیت بە
یەکیک لەو خەڵکانەئێ زۆر بەلەز و بەشیوەیەکی سەیر
دەگۆرێن. کاتی خۆی هەمان باری سەرنجم سەبارەت بە "
پیوتر فاسیلیف" ش هەبوو، بەلام شتیکی ئەوتۆم تیا بەدی
نەکرد کە مایەی شادی بیت. سەنگینی و وێقاری ئوسیپ،
جۆریکی دی بوو، سەرنجراکێش تر بوو.

بێ باری بەشەری، هەلپەرسی خەلکی، بەردەوام دەچوو
بە چاوما، کویری دەکردم، هەروەها، بەرزبوونەوێ لە ناکاو
خەلکی لە پۆستیگەو بە پۆستیکی دی زۆری پەست دەکردم،
چەند بیرم لە هۆی ئەمە دەکردو، نەدەگەیمە هیچ
ئەنجامگیرییەک و بەرە بەرە خۆشەوێستیم بەرانبەر بە خەلکی
دەیداوە کزی.

پۆژیک هەوێلی مانگی تەمووز بوو، عەرەبانەییەکی شەق
و شەر خۆی کرد بەو مەیدانەدا کە کارمان تیا دەکرد،
مەیتەرەوانە سەرخۆشەکە لە پێشەو پۆنیشتبوو، سەری کۆت
بوو، دەم و پلی هەر خوین بوو، بە سەر ڕۆیتیا دەپژا.
گریگۆری شیشیلین لە سەر کورسیەکی دواوە پۆنیشتبوو،
فوول سەرخۆش بوو، کچیکی قەلەوی سەر گونا ئال
گرتبوو، کیژێ کلاویکی حەسیری لە سەر نابوو، قەراخەکانی
بە نەوار و ئۆیەییەکی سوور و چەند موورویەکی گیلان ئاسا،
پازابوو، جووتی نەعلی لە پێیە ڕووتەکانی کردبوو. لە گەل

هەر تاسەییەکی عەرەبانەکەدا بەلادا دەهات و چەترەکی دەستی هەڵدەبەری، بە دەم پێکەنینەوه هاواریدەکرد:

- های، شەیتانینە! ئەوەتا کامپەکه داخراوە، کامپ نەماوە. کەچی بە تۆبزی بۆ کامپەکم دینن!

گریگۆری، بەلارەلار لە عەرەبانەکە دا بەزی. لە ئەرزهە دانیش، بە دەم پوندک پرشتەوه کوتی:

- ئەوەتام، کەوتوو مەتە سەر چۆکان - تاوانیکی گەورەم کردوو! بیرم لە هەموو شتیک کردوو تەو و تاوانم کردوو - ئەوەتام! یفوموشکا دەلیت: گریگۆری، گریگۆری، ئەو دەلیت.. راستیش دەکات، بەلام.. بمبوورن! دەمەوئ هەمووتان دەعوەت بکەم. ئەوەی ئەو دەلیت راستە: ئیمە یەک جار دەژین.. مەحاله لە جاری زیاتر بژین..

کچە تاین بە دەم قاقای پێکەنینەوه، هەر هەڵدەبەزییەوه و دەهات و دەچوو، نەعلەکانی ون کردبوو، عەرەبانچیەکه هاواری دەکرد: - دەی با برۆین! دەی - ئەسپەکەم پێ کۆنترۆل ناکرێ!

لەوه دەچوو ئەسپەکە، کە زۆر لەر و لاواز بوو و کەف لالغاوهی گرتبوو، لە ئەرزهەدا چەقی بیت، دیمەنەکه بەگشتی مایە پێکەنین و گالته جاری بوو. کرێکارەکانی گریگۆری تەمەشای وەستاکیان و خانمەکیان و عەرەبانچیەکیان دەکرد و پێدەکەنین.

تاقەکەسیک کە پێنەکەنی فوما بوو. فوما لەلای مەوه و لە راپەرەوی کۆگا کەدا وەستا بوو و لەبن لیوانەوه دەیگوت:

- ئەنجام، ئەو بەرازە بەرەللا بوو! لە کاتیکا لە گوندی ژنیکی زۆر جوان و شەنگولی هەیه!

عەرەبانچىيەكە داۋاي لىدەكردن كە بېرۇن. ئافرىدەكەكە لە
عەرەبانەكە دابەزى، گرىگورى لە دووى خۇي پاكىشا و لە بەر
پىي خۇيدا پالى خست، چەترەكەي بەرز كردهو و ھاوارىكرد:
- ئىتمە دەپۇين!

كرىكارەكان لە سەر داۋاي فوما كەوتنەو و كار، فوما زۆرى
پىي ناخۇشبوو كە گرىگورى بەوجۆرە خۇي كردبوو بە
كەپجار. ئىدى ھەندىك قسەي دۇستانەيان سەبارەت بە
وہستاكەيان كرد، لەوہش دەچوو ژىراوژىر بەغىلى پىي بەرن.
فوما، لە بن لىوانەو وە گوتى:

- بە خۇيشى دەلىت وەستا. ھەمووى بخەيە سەرىك يەك
ھەيفى دىكەيە، كارەكەمان تەواو دەكەين و بۇ گوندەكەمان
دەگەپىننەو، بەلام خۇي نەگرت و نەيتوانى چاۋەپوان بكات..
منىش لە لاي خۇمەو لە گرىگورى پەست بووم. لەوہ
دەچوو ئەو كىژە قردىلە بەسەرە، لە گەلىا نەگونجىت و ناكۆك
بىي! زۆرجار دەمپرسى بۇچى گرىگورى شىشلىن وەستا بىي و
فوما تۆچكوف كرىكارىكى سادە بىت.

فوما، كەسىكى تۆكمە و بە داروبار، قۇ زەردى قۇ لوول،
كەپوو دەندوو كە دالاشى، چاۋ كەوہىي چاۋگەش، دەم وچاۋ
خېبوو. لە جووتىاران نەدەچوو، خۇ ئەگەر جلىكى ھەندىك
شاىستە وجوانى لە بەر بىكردايە، خەلكى واياندەزانى كوپە
بازرگانىكى دەولەمەندە. كوپىكى بەد مگىز، كەم دوو، واقىعبىن
بوو. بەھوكى ئەوہى خويندەنەو و نووسىن بەلەد بوو، ئىدى
كارى ژمىريارى وسەرفياتى بۇ قونترەتچىيەكەي دەكرد.
دەيتوانى كارىكى وەھا بكات كە كرىكارەكانى ھاوپىي
دەستبەكار بن، كرىكارەكان بەقسەيان دەكرد، فوما، ئەو كارەي
بۇ قونترەتچىيەكەي دەكرد، ھەرچەندە ئەو ھىچ لوتفىكى
بەرانبەرى نەبوو.

به هيمنى دهىگوت: - من ناتوانم له يهك دهورهى ژياندا
فرياي هه موو شتيك بكهوم.

پقى له كتيان بوو:

- هه موو شتيك چاپ دهكرئ. فهرموون.. ئه گهر بتانه وئ
دهتوانم هه رئيستا چيرؤكيكتان بؤ دابنهم - هيچ زهمه تيكي
تيانييه..

زور به وردى گوئى له هه موو شتيك دهگرت، هه رچيهك
بگوترا با گوئى ليندهگرت، ئه گهر شتيك سه رهنجى راكيشابا،
هه ولى دها بچيته بنج و بناوانى، پاشان ئه نجامگيرى بؤ ده كرد
و به پتوهر و پتوانه ي خؤى هه ليده سه نگانده.

جاريك به فومام گوت، هه قه ببيت به قونته راتچى، به
ساردى به رسقى دامه وه:

- ئه گهر له هه وه له وه هه زار پؤبليكم هه بوايه، خراپ نه بوو.
به لام تو هه ميشه نيگه رانى ئه وه بئ چؤن به پاره يه كى كه م
كاروبارى ژماره يه ك كرئكار به پتوه به رى - فايده ي چيه؟
نه خير، چاوه پوان ده كه م تا ده رفه تيكي گونجاوم بؤ
هه لده كه وئ، هه نكي خو ده گه يه نمه ديريك له ئورانكا، من
كابرايه كى قوزم، ئى به لكو بيتوه ژنى بازرگانتيك هه زم ليكتات.
ئه و شتانه پووده دهن. گه نجيكي خه لكى سيراگاتشى،
زه ماوه نديكي له و بابته ي به نه سيب بوو، له ماوه ي دوو سالدا
ئاواته كانى ها ته دى، كچيكي خه لكى شارى خواست، كه كو په
ئيكونان بؤ ئه م مال و ئه و مال ده بات، كچه ده ييئى و هه زى
ليده كات..

ئه وه نه خشه و به رنامه ي بوو. زور چيرؤكانى ده رباره ي
پياوانتيك بيستبوو كه له ريگه ي په به ناتي ديرانه وه، گه يى
بوونه ژيانى خو ش. زور رقم له و چيرؤكانه بوو، شتوازي

هزرینی فومام به دل نه‌بوو، به‌لام دلنیا‌بووم که دره‌نگ یان زوو، په‌نا وه‌بهر دیریک ههر ده‌بات.

فوما، له گهل کردنه‌وه‌ی کامپه‌که‌دا بوو به بۆی له کافه‌یه‌که‌دا، نه‌مه بوو به مایه‌ی سهرسامی هه‌مووان. ناتوانم به شیوه‌یه‌کی بنج‌ب‌بیزم که نه‌م کاره‌ی هاو‌پیکانی هه‌په‌ساند، به‌لام گالته‌یان پنده‌کرد. که له پوژانسی یه‌ک شه‌مموان یان جه‌ژناندا بیانویستبا بپوژن چایه‌ک بخونه‌وه، له به‌ینی خویاندا و به‌پیکه‌نینه‌وه ده‌یانگوت: - باب‌پوین بۆلای فوما، با دوو پوولی ده‌ست بکه‌وئ!

که ده‌گه‌یینه‌ کافه، به‌کەش و فشه‌وه بانگیان ده‌کرد:
- نه‌های گارسون - تو، قژ لوول - وهره بۆ ئیره!
ده‌چوو بۆ لایان، سهری به‌رز ده‌گرت و، ده‌پرسی: -
چیتان ده‌وئ؟

- چیه‌ هاو‌پ‌پ‌ کۆنه‌کانت ناناسیته‌وه؟
- من زور سهرقالم..
ده‌یزانی هاو‌پ‌یکانی پتی راده‌بوین و گه‌ره‌کیانه‌ توو‌په‌ی بکه‌ن، به‌ سه‌بر و بیتزارییه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردن، پوخساری گرژ له‌ تو وایه‌ ده‌یه‌وئ بل‌یت: - باشه، خیرا بیتژن چیتان ده‌وئ..

ئیدی ماوه‌یه‌کی زور، سهریان به‌ سهر کیسه‌ی پاره‌کانیاندا شو‌پ ده‌کرده‌وه‌و ده‌یانگوت:

- وادیاره به‌خشیشته‌ ده‌وئ!
ئه‌وجا له‌ کافه‌که‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن به‌ بیئه‌وه‌ی تاقه‌ کوپیکیکی ویده‌ن.

له‌ فومام پرسی، باشه بۆ بوو‌یت به‌ بۆی، ئه‌دی تو به‌ته‌ما نه‌بووی ببیت به‌ ره‌به‌ن. به‌رسفی دایه‌وه:

- ھەرگىز لە نەخشە و بەرنامەما نەبوو بىم بە پەبەن.
بەتەماش نىم ماوئەيەكى زۆر لە كارى بۆيمانيدا بىمىنمەو..
دواى چوارسال لە تسارىتسىن دا دىتمەو، لە كافەيەكا
پىشخزمەت و شاگرد بوو، پاشان لە پۆژنامەيەكدا خويندەمەو
كە فوما توچكوف بۆ دزى چوووتە سەر مالىك و گىراوئەو
خراوتە زندانەو.

چىرۆكى ئەردالىونى بەناش زۆر كارى تىكردم، ئەم پياوئە
باشترىن و بەتەمەنترىن كرىكارى گروپەكەى پيوتر بوو.
پياويكى پووخواشى پدىن پەش، لە تەمەنى چل سالىدا بوو، لە
دلى خۇدا دەمپرسى چۆن، لەدلى خۇدا دەمپرسى بۆچى دەبى
پيوتر لەجياتى ئەو وەستا بى. زۆر بەكەمى دەيخواردەو،
ئەگەر بشيخواردبائەو بەدەست و سەرخۆش نەدەبوو. لە
كارەكەى خۇيا دەست پەنگىن بوو، لە كاركرنا بىن غەل و غەش
بوو، كەپپوچان لە دەستيا وەكو پۆلە كۆتران دەفرىن.
پيوترى پوو گرژى، دەغەزار لە چاو ئەوا نەيدەكرە هېچ. زۆر
حەزى لەم قسەيە بوو:

- من خانووى كەپپوچ بۆ خەلكى دروست دەكەم، تا كفى
دارىن بۆخۆم دروست بكەم.

ئەردالىون، بە دەم دانانى كەپپوچانەو ھاوارى دەكرد:

- دەى كوپىنە، لە راي شكۆى خوادا يارمەتىم بدەن!

بۆى دەگىرئانەو كە بە تەمايە بەھارى داھاتوو بۆ تومسك
بېرات كە زاواكەى لەوئ بونياتنانى كلىسايەكى بە قونترات
گرتوو و بەلئىنى بەم داوئ بىكات بە سەرۆكى كرىكارەكان.
گوئى:

- ھەموو شتىكم يەكلايى كردووئەو. بونياتنانى كلىسان،
ئەم كارەم پىخۆشە!

ئاوپى لاي منى دايەو:

- توش لە گەلما وەرە، ژيان لە سيبيريا بۆ خەلکى خوینەوار
زۆر خوشە، خوینەوار لەوچ بە قەدرە و کرێنى چاکى دەدەن.
قايىل بووم کە بچم، ئەرداليون لە کەيفان هاوارىکرد: -
زۆرچاکە! خو بە جدیتە، گالته ناکەى.

پەفتارى لە هەنەر پيوتر وگريگورى دۇستانە بوو، جۆرە
بالا دەستىەكى پتوھ دياربوو، وەکو پەفتارى گەوران لە گەل
مندالاندا وابوو، پرووى کردە ئوسىپ وگوتى:

- ئەم فەخر فرۇشانە ناکەى! هەرچىەکیان بەمیشکا بىت
بەيەکی دەلین، لەو وەرەقبازانە دەچن، کە دەستەکانيان نيشانى
يەک دەدەن و ئەم بەو دەلنى تەمەشا ئەم دەستە جوانە، ئەو
بەم دەلنى، بردنەوهم مسۆگەرە! ئەوہیە دەست!

ئوسىپ وەلامىكى گونگى دايەو:

- چ قەيدىە؟ فەخر فرۇشى تەبعىكى بەشەريیە. هەموو کچان
لە پیکردنا ناز و فەخر فرۇشى دەکەن..

ئەرداليون، بە پەشۆکاويیەو گوتى:

- ئەمان دەلین خوا لىترەيە و، کەچى خوا لەوینیە، ئیش
وکاریان پارە کۆکردنەوہیە.

- ناتوانى بۆمى بسەلمىنى کە گريگورى پارە کۆدەکاتەوہ.

- من باسى ئەوى دى دەکەم. بۆچى سەرى خۆى
هەلناگرئ و ناچى بۆ لىترەواران و دەشت دەران ولەویندەر لە
گەل خوادا بژی، خودايا، من لە هەموو شتىكى ئىترە بىزار
بووم. هەرکە بەهار هات دەپۆم، بۆ سيبيريا دەپۆم..

کریکارەکانى دى دەيانگوت، بەغیلی بە ئەرداليون دەبن.

- ئەگەر زاوايەکی وەکو زاواکەى تۆمان هەبوايە، نەک بۆ

سيبیريا بۆ بنى دنياش دەچووین.

ئەرداليون، لە ناکاوا دیار نەما، پۆژی یەک شەممە
کامپەکەى بەجێهێشت، سێ دانە پۆژ بوورین و کەسمان
نەمانزانی چى بە سەرھات، کێوھ چوو.

ئیدی ھەرکەسە و مەزەندەيەکی ترسامیزی لێدەدا:

- تۆ بۆلێ یەکیک لە پەنایەکەوھ کوشتیبتی؟

- لەگینە چووبی بۆ مەلە و خنکابن.

ئەنجام یفوموشکا ھات و بە جۆرە شەرمەزارییەکەوھ

گوئی:

- ئەرداليون، خۆی لە شەرابا نقوم کردووە.

پیوتر، بە گومانەوھ ھاواریکرد: - درۆیە!

- خەریکی خواردنەوھ، خەریکی مەیگوساریە، خەریکی

جگەرەکێشانە، دەلێی ژنەکەى مردووە..

- ماوہیەکی زۆری بە بیوہپیایى بە سەر بردووە. لە

کوئیە؟

پیوتر، بە توورپەیی چوو بە فریای ئەرداليونەوھ، بەلام

جەزەبەيەکی بە دەستی وی خوارد.

ئوسپ، لێوی گەست، ھەر دوودەستی لە گیرفانی ناو

گوئی:

- بە خۆم دەچم تا بزائم مەسەلە چییە. پیاویکی باشە، لە

بنەمالەيەکی باش و خانەدانە.

لە گەلی چووم. ئوسپ بە دەم پێگاوە و گوئی:

- تەمەشای ئەم پۆژ و پۆژگارە بکە. پیاویک بە ھەموو

حورمەت و پێزداریەوھ دەژی، کەچی لە ناکاوا کلکی لێ

ھەلەدەپڕی و دەکەوێت بە سەر کۆمایەک پۆخلەواتا. ماکسیمیچ،

چاو بکەوھ، دەرس و عیبرەت لەمەوھ وەرگیرە!

گه يينه، يه کيک له هه زانترين قهچه خانه کانی " شاری کاباريه کانی کونافينو " تووشی پيره ژنيکی سلوک بووین. ئوسپ چەند وشه يه کی به گوئیدا چپاند، بردينی بۆ ژووریکي چکوله ی به تالی تاریکی پیس، هه زار خوزگه ی به تهويله. ژنيکی قهله و له سهر قهرهويله يه کی گه پوک، به دەم خه وه وه تلی دەدا. پيره ژن کيشای به سمت و که فەلیا وگوتی:

- ههسته، گویت لینه؟ بچۆ دهري هه ی نيره قورباقه!
ژنه به ترسه وه راپه پی، دەم وچاوی هه لگوفت و هاواریکرد:

- چييه، چی قه و ماوه، کی ليره يه؟
ئوسپ به وبقاره وه گوتی: - پۇلیسی نهینی هاتوون.
ژنه ی تاین به هانکه هانک خوی دهر باز کرد، ئوسپ له دواوه تفيکی لیکرد، ئەوجا گوتی: - ئەوهنده ی له پۇلیسی نهینی دهترسن، له خودی شهیتان ناترسن..
پیره ژنه که ئاوينه يه کی بچووکی، که به دیواره که وه هه لواسرابوو لابر، پارچه مقه بایه کی هه لدايه وه: - ته مه شایه ک بکه. ئەوه خویه تی؟

ئوسپ، له کونه که وه ته مه شایه کی کرد.
- ئەوه يه خویه تی، ئەو کیژ ده ربکه..
منیش ته مه شایه کم کرد. چرایه ک له قهراخ په نجه ره يه کدا که هه ر دوو تاکه دارینه که ی داخرابوو، دهسووتا، ژووره که زۆر بچووک و پیس بوو، له ژووره که ی ئیمه دهچوو. کیژیکی تاتاری چاو چهپ وخیل، به پروت وقوتی له لای چراکه وه دانیشتبوو و ژیرکراسه که ی ده دووریه وه. له و دیو کیژه که وه روخساری ئاوساوی ئەردالیون که نابویه سهر دوو سهرین دیاربوو. ردینه ره شه وشکه که ی به هه موو لایه کا گف

بووبووه وه. كيزه تاتاريه كه راپله كي، به ژير كراسه كه ي
ناوگلي داپوشي، به لاي قهره ويله كه دا تپه پي و له ناكوا هاته
ژووره كه ي مه. ئوسپ ته مه شايه كي كرد و دووباره تفيكي
كرد:

- تفو له چاره ت هه ي سوزاني بي ئابروو!
به دهم پيكنه نينه وه به راپوژيكي شكاه وه گوتي: - تو
پيره ميژيكي گهوجي!

ئوسپ ش پيكنه ي وپه نجه ي لپراوه شانده.
خومان به ژووره بچووك و پيسه كه ي كيزه تاتاريه كه دا
كرد، پيره ميژ له لاي پي ئه رداليونه وه روينشت. ماوه يه كي زور
هه ولي له گه لا دا كه بيداري بكاته وه، كه چي ئه رداليون له بن
ليوانه وه ده يگوت: - ئوه، چاكه.. كه ميك سه بر بكه، ئه وسا
ده روين..

ئاخري بيدار بووه وه، حابر و چه په ساو چاوي برييه من و
ئوسپ، ئه وسا چاوه ئاوساوه كانى نووقاندن و له بن ليوانه وه
گوتي: - ئي؟

ئوسپ، به ئارامى و بيهيج سه رزه نشتيك پرسى: - چي
بووه؟

ئه رداليون، به دهم كوكه كوكيكي توونده وه گوتي: - سه رم
ون كردوه.

- چون؟

- به وپه پي ئاسانى..

- وادياره ره وش خراپه.

- ده زانم..

ئه رداليون، بوتليكي كراوه ي فودگاي له سه ر ميژه كه
هه لگرت و كه وته هه لقوپاندنى، ئه وسا خولكي ئوسپي كرد: -
قوميك ناخويته وه؟ هه قه لپره دا خواردنش هه بي..

پیره میتر قومیتی خوارده وه، خه م دایگرت، به کاوه خۆ
که وته دا کرماندنی گوچکه نانیک، ئه ردالیون، که وته چه نه بازی:
- ده بینی.. بووم به هاوپی ئه م کیژه تاتاریه. یفوموشکا
ئه مه ی پیکردم. گوتی کچۆله یه که.. هه تیوه خه لکی کازیموفه -
حه زی کردووه بچیت بۆ کامپه که.

له دیواره که وه گویمان له هه ندی قسه ی بی سه روبه ر
وسه روگویی شکاو بوو:

- تاتاریه که باشتره! له فروجیکی چکۆله ده چیت.
پیره میتره که وه ده رده نی. خۆ باوکت نییه.

ئه ردالیون، پوانیه دیواره که، له بن لیوانه وه گوتی: - ئه وه تا
له وینده ره..

ئوسپ گوتی: - دیتم.

ئه ردالیون، ئاوپی لای منی دایه وه: - بزانه چم به خۆ کرد
برا..

چاوه پروانم ده کرد ئوسپ بکه ویته سه رزه نشتی ئه ردالیون،
یان ئامۆژگاری کردنی، که تاوانکاران پتویسته تۆبه بکه ن.
به لام هیچ یه کیک له وانه پرویان نه دا. له وئ شانه شانی یه کدی
دانیشن و به ئارامی قسه یان ده کرد. بوونیان له وئ، له و
ژووره چکۆله تاریک وپسه دا، مایه ی خه مباری بوو. کیژه
تاتاریه که، له کونی دیواره که وه، به راویژیکی رووسی تیکشکاو
هه ر قسه ی ده کرد، به لام ئه مان فه رامۆشیان کرد. ئوسپ،
ماسیه کی وشکه وه بووی له سه ر میزه که هه لگرت و کیشای به
پتلاوه کهیدا وکه وته پاککردنی. پرسی: - هه مۆو پاره که ت به
فیرق دا؟

- تۆزیکیم به قه رز داوه به پیوتر.

- پتويسته به زووترين کات بۆ تومسک برۆيت. ئيستا دهتوانى برۆيت؟

- سه بارهت به تومسک زۆر دلنيانيم.

- بۆچى، په شيمان بوويته وه؟

- ته گهر خزمه کانم دهعهه تيان نه کردبام..

- چى؟

- خوشکه کهم و ميژده کهى..

- ئى؟

- خوش نيبه پياو لاي خزم کاربکات.

- خاوهن کار هه موويان وهکو يه کن، چ خزم بن چ بينگانه.

- ويپاي ئه وهش..

له وي دانيشتن، زۆر دۆستانه و به سهنگيني قسه يان دهکرد،

کيژه تاتاريه که بيژدهنگ بوو. خۆى به ژووره کهدا کرد،

کراسه کهى که به بزماريکه وه هه لواسرابوو برد و به بيژدهنگي

پۆيى.

ئوسپ گوتي: - منڊاله.

ئهرداليون، ته مه شايه کى کرد، به راويژيکى دۆستانه وه

گوتي:

- هه ره مووى خه تاي يفوموشکايه. جگه له ئافرهت بير

له هيچى دى ناکاته وه.. کچه تاتاريه که خوشه به لام زۆر سويژه

قسه يه، به رده وام قسه ي قۆر دهکات..

ئوسپ ئاگادارى کرده وه: - ئاگات له خوبى، دهنا خۆت پى

به پۆيه نابريت و ههنگى په شيماني دادت نادات..

دواى ئه وهى دوا پارووه ماسيه کهى خوارد، هه ستا. له

پيگاي گه پانه وهدا پيتمگوت: - باشه بۆچى هاتيت؟

ئوسپ، هه مان قسه ي پيشووى خۆى دووباره کرده وه:

- هاتم بزانم خەریکی چیبە، لە چ حالئکایە. برادەرە. زۆرم
لەوشتانە دیتوون: پیاو دەژی، پاشان لە ناکاوا، دیت بە سەریا
و دەلنی لە زندان هەلدیت.

لە سەری پۆی: - واز لە ئۆدکا بینە!
دوای تۆزیک هەرخۆی گوتی: - بەلام ژيانیش بەبی ئو
ناخۆشە!

- بەبی ئۆدگا؟
- بە لئ. هەرکە قومیکێ لێدەخۆیتەو، وا خەیاڵدەکە ی لە
دنیا یەکی دیدا دەژیت..

ئەردالیون، وەزعی باش نەبوو، خۆی پێ بەخێو نەدەکرا.
دوای چەند پۆژیک گەڕایەو بە کارکردن، سەر لەنۆی لەو
شوێنەدا کە بە هاری لەگەڵ کۆمەلیک ئاوارە ی دیکەدا، خەریکی
شکاندن ئو بەستەلەکانە ی دەوری کەشتیە کە بوون، بۆ
گواستەوێ کالاکەل و پەل بە پوبارە کەدا، یە کترمان
بینییەو. بە یە کدی شا و شوکۆر بووینەو. بە دوو قۆلی بۆ
چاخواردنەو چووین بۆ کافە کە.

بە دەم چا خواردنەو، بە خۆپانانەو گوتی:
- لە بیرتە چتۆ کریکاریک بووم؟ بە راستی لە کارە کە ی
خۆما کارامە بووم. دەکرا سەدان پۆبل پاشە کەوت بکەم..
- بەلام هیچت پاشە کەوت نەکرد.
بە کەش و فشهو گوتی: - هەلبەتە نە مکرد. من زۆر باکم
بە کار نییە!

بە جۆری دەنگی لێتە لێری کە سەرنجی خەلکە کە ی ناو
کافە کە ی بۆلای خۆمان راکێشا.

- له بیرته پیوتر، ئەو دزە مەندە، چی سەبارەت بە کارکردن دەگوت؟ خانووی کەرپوچ بۆ خەلکی و تابووتی دارین بۆ خۆت! ئەو ئەنجامی کارە!

گوتم: - پیوتر پیاویکی نەخۆشە. لە مردن دەترسیت.
ئەردالیون ھاواریکرد: - منیش نەخۆشم. پوحم، دەروونم نەخۆشە!

پۆژانی یەک شەمموان، لە شار دەردەچووم و بۆ شەقامی میلیونایا کە مەکوێ ئاوارە و سەرگەردانان بوو، دەپۆیشتیم. بەچاوی خۆم دیتم کە ئەردالیون چەند بە خیرایی بوو بەیەک لەو بیتزراوانە. سالیکی لەو پێش، یەکیک بوو لە کریکارە زۆرباش و بەرپز وجدیەکان، کەچی ئەوەتا ئیستا بە دەنگی بەرز قسان دەکات، بەلارەلار و بال فشکردنەو پێدەکات، بیناکانە دەپوانیتە دەرووبەری و سینگ دەردەپەپینتی وەکو ئەوەی بە خەلکە بۆ کێ پیاو بە بیتە مەیدان.
بە خۆپانانەو دەگوت: - تەمەشا بزانە خەلکی چۆن گویم لێدەگرن. من لێرە فەرماندەم.

هەر پارە و پولیکی پەیدا دەکرد، هەمووی خەرج دەکرد، تاقە پولیکی پاشەکەوت نەدەکرد، ئاوارە و خانە بە کۆلەکانی دەعوەت دەکرد، هەمیشە داکۆکی لە دۆپاوە دەکرد و، زۆرجار ھاواری دەکرد: - کوپینە، ئەمە پەوا نییە! دەبێ پەفتارمان دادپەرورەنە بێ!

بەوجۆرە نازناوی "دادپەرورە" یان لێنا، کە لە دلی خۆیدا ئەمە ی زۆر پێخۆش بوو.
بەوجۆرە نازناوی "دادپەرورە" یان لێنا، کە لە دلی خۆیدا ئەمە ی زۆر پێخۆش بوو.

دەمويست لەو خەلکانە تىبگەم کە خزابوونە ئەو گۆشە بەردىنەى ئەو شەقامە کۆنە پيسەو. هەر هەموویان لەو خەلکانە بوون کە لە پەوتى سەرەکی ژيان دابرابوون، لى پێدەچوو ژيانىکى تايبەتيان بۆ خۆ خولقاندبیت، ژيانىکى خوش و جيا لە ژيانى خەلکانى دى. زۆر بویژ و نەترس بوون، دنيایان دابوو بەر کلکان، ئەو چیرۆکانەيان وەبیر دیتامەو. کە بابام دەربارەى کریکارانى بەلەم پراکتشانی پوبارى قولگا دەيگنرانهو، ئەوانەى زوو بە زوو هەلگەرانەو بوون بە پيگر يان پارسا و تۆبەکار. وەختايەک کاریان وەدەست نەدەکەوت، دەکەوتنە وردە دزی لە کەشتيانى نەفەر بەر و کەشتيانى بازرگانی، ئەم کارەيان بە هيچ جورى پەستى نەدەکردم. هەستم دەکرد، دزی پینەيەکە بە ژيانەو، پیک لە پالتويەکی کۆن دەچیت کە پینە کرابی، بە داویکی قاوەیى دورابیتەو. بەلام هەندىجاريش دەمبینى، بۆنموونە لەکاتى ئاگر کەوتنەو، يان شکاندنى بەستەلەکی سەر پوبارەکە، يان بارکردنى بەپەلەى کەشتیەکان، ئەو کەسانە زۆر بەجۆش و خروۆش و دلسۆزییەو کاریان دەکرد، هيچ خواوەخا و تەمەلییەکیان نەدەکرد. بە هەرحال ژيانيان بە شتۆهەيەکی گشتى زۆر لە ژيانى خەلکانى دى خوشتر بوو.

ئوسپ، کە بىنى زۆر لە ئەرداليون نزیک بوومەتەو، بە پايژيکی باوکانە پنی گوتم:

- گوی بگره کوپم، هەست ناکەى زۆر لەوانەى شەقامى ميلیونايا، نزیک بوويتهو؟ ئاگات لە خۆ بى نەبا. ئاسیویکت پى بگەيەن..

بۆم پوونکردەو، کە من ئەو خەلکانەم خۆشەدوين، کە خەميان تەلاق داو و دنيایان داو تە بەر کلکان و لە هەر کاریک بيباکن.

به پټکه نینه وه قسه که ی بریم:

- نازان وه کو کټشکان! له بهر نه وهی خه لکانی ته مه ل و
ته وه زلن و به که لکی هیچ نایه ن. کار به لای نه وانه وه، جوړه
سزایه که!

- کارکردنی مه هیچ فایده یه کی نییه! په ندی پټشینیه که
که س نییه بکاریت به کاری ئا بروم و نه دانه کوشکټک بڼ خوی
دروستبکات.

خو به خو هم په ندم به زارا هات، نه و نه دم بیستبو، لیم
بوو بوو به پراسه و دروستیکي بی چنه و چوون. به لام
ئوسپ، تووړه بوو و هاواریکرد:

- کی هم جوړه په نده ده لټه وه؟ که و جان و ته مه لان،
پیویست ناکات گوی له م قسه هه له ق و مه له قانه بگری، توو ته له!
ته نیا به غیلان و نا ئومیدان، نه و قسه بوش و به تالانه ده لټه وه.
تو زوی پر دهر بکه نه و جا هه ولی فرین بده! جا سه باره ت به م
دوستانه تیه ت له گه ل نه وانه دا، من به وه ستات ده لیم، دواپی
گله بیت له سر خوت.

به وه ستامی گوت. وه ستام له بهر چاوی ئوسپ پی گوتم:
- پشکوف گیان له و جماعه ته ی میلیونایا دوو ربکه وه،
نه وانه هه موو دز و به پره لان، نه و شه قامه ده چټه وه سر
زیندان یان خه سته خانه. لټیان دوو ربکه وه!

که و تمه نکولی کردن له وهی که سه ردانی شه قامی
میلیونایام کردبی، به لام، زوو به زوو وازم له هات و چوی
نه ویندهر هینا.

پوژیک له گه ل نه ردالیون و هاوړتیه کیا که پټیان ده گوت
(ولید) له سه ربانی که پریکی ناو حه وشه ی کاروانسه رایه ک
دانیشتبووم. (ولید) به ئا و تاو نه وهی بڼ ده گټراینه وه که چوون

بە پىيان لە روستوفى كەنار دۆنەو تە موسكو پۇيىو. ئەمە
كۆنە سەربازى سىرىيە ئىندازە بوو، مىدالى خاچى قەشە
جۇرجى وەرگرتىبوو، لە شەپى توركىيادا ئەژنۇ پىكرابوو و
ئىدى بۇخۇى لەنگ بووبوو. پىاويكى كورتهبالاى بەخۇو بوو،
دەستەكانى زۆر بەهيز بوون، بەلام چونكە لەنگ بوو، ئەو هيز
وتوانايە جىگەى هېچى بۇ نەدەگرتەو، نەيدەتوانى كار بكات.
تووشى ھەندى نەخۇشيان بوو، ھەموو قۇزى و پىدىنى وەرى،
سەرى ساف بوو، دەرگوت سەرى مىدالىكى تازە لەدايك بوو.
كە قەسەى دەرگوت چاوەكانى دەگەشانەو و دەيگوت:

- بەجۆرە گەيمە سىربوخوف، لەويندەر پەبەنىكم بىنى
كە لە ھەوشەى پىشتەو پۇنىشتىبوو، چووم بۇلاى و گوتى: -
ئەرى تۆزى پارە نادەيە قارەمانىك لە قارەمانانى شەپى
توركى..

ئەردالىون، سەرىكى لەقاند وگوتى: - ئۇى لەو درۆ
گەرەيە! كە درۆزنى!

وليد بىئەوھى توورەبى گوتى: - بۇ درۆزنىم؟
ئەردالىون، بە پاويژىكى سەرزەنشامىزەو بەخاوى گوتى:
- دەبى پاست و دروست بژى، دەبى بە پەنجى شانى
خۇت بژى، ئەگەر تۆ لە كاركردن بىت، دەتوانى بىيە پاسەوانى
شەو، وەكو ھەموو ئەوانەى دەلەنگن، كەچى تۆ لە برى ئەوھى
سەرى گورىسى بگريت، بەدزىيەو بەم لاو بە ولادا
دەسورنىتەو ودرۆيان دەكەيت..

- ئەوھەم ھەر بۇ سوعبەت وگالتە كرد - بۇ ئەوھى
خەلكە بىنمە پىكەنىن..
- پىويستە بەخۇت پىكەنىت.

هه‌رچه‌نده دنیا هه‌تاو بوو، ژنیك خۆی به مه‌یدانه
تاریكه‌كه‌دا كرد، شتیكي به‌سه‌ره‌وه بوو، هاواری ده‌كرد: -
كچینه كئ ته‌نووره ده‌كړیت، ته‌نووره‌ی باشمان پیتیه!

ژنان له‌كون وكه‌له‌به‌ره‌كانه‌وه به‌در كه‌وتن و له‌ده‌وری
ژنه‌ی فرۆشیار خړبوونه‌وه. یه‌كسه‌ر ناسیمه‌وه، ناتالیای
جلشۆر بوو. به‌لام تا من سه‌ركه‌وتمه سه‌ربان، ئه‌و
ته‌نووره‌كه‌ی فرۆشت و خه‌ریك بوو، مه‌یدانه‌كه‌ی به
جیده‌هیشته و ده‌پۆیی.

له‌ده‌رنی ده‌روازه‌كه‌دا خۆم گه‌یاندى و به‌ده‌نگیكى زولال
گوتم: - سلاو!

به‌تیلەى چاو تتی پوانیم وپرسی: - هه‌ر ئه‌وه‌نده وته‌واو؟
له‌ناكاوا وه‌ستا، به‌تووپه‌یی هاواری كرد: - خودایا! ئه‌وه
چ ده‌كه‌ی لیڤه‌؟

هاواره‌كه‌ی پای چله‌كاندم. حیره‌ت و حه‌په‌سان به‌پوونی
به‌پوخساره زیته‌له‌كه‌یه‌وه دیاربوو، دلنیا‌بووم كه‌خه‌می
منیه‌تى. به‌لەز بۆم پوونكرده‌وه كه‌من لیڤه‌، له‌م شه‌قامه
دانانیشم، به‌لام هه‌روا هاتم چاوئ به‌م ناوه‌دا بگێڤم.
دووباره به‌ته‌وسه‌وه گوتی:

- هه‌روا چاوئ ده‌گێڤی ها؟ ته‌مه‌شایه‌كى ئه‌م ناوه‌ ده‌كه‌ی؟
ته‌مه‌شای گیرفانی ڤی‌بواران و كراسی ژنان ده‌كه‌ی، وانا؟
ده‌م وچاوئ سیسه‌له‌ دیاربوو، هه‌ردوو لی‌وی شوڤ
بوونه‌وه، ژیر چاوه‌كانی شین بووبوونه‌وه.

له‌به‌ر ده‌رگای كافیه‌كه‌ وه‌ستا وگوتی:

- وه‌ژوور كه‌وه، با په‌رداخى چا بخۆینه‌وه. تو جلکی
خاوینت له‌به‌ردایه له‌وانه ناچیت، به‌لام به‌هه‌رحال من باوه‌ڤت
پیتاكه‌م..

سوڻياندا فرميسڪ زاييه چاوانم. دهنګدانهوهى ٿيو وشهيه له
گوڻما زور به ٿازار بوو، بهتاييهتى كه له زارى ناتاليماوه
ڙنهوت، ٿم ڙنهى كه پيش ماويهكى كورت، ٿازا و به وره
وسه ربهست بوو!

مؤريهڪى ليڪردم، ٺاهيڪى هه لکيشا و به تووندى گوتى:
- كه ره چڪوئل، ليتره هه لئ! من ٺامؤڙگاريت دهڪم، ليت
دهپاريمهوه كه جاريكى دى ڀوو ليتره نهڪى! چونكه تيا
دهچيت.

پاشان به سهر ميترهڪه دا دانهوييهوه، به قامكان وينهى
شتيڪى له سهر سينييهكه ڪيشا، ٺهوجا به دهننگيڪى خوش وبه
وشهين پچرپچر، وهڪو يهڪيڪ خوى بدوينت گوتى:

- بهلام ٺامؤڙگارى من بؤتو فايدهى چييه، بهچى دهچيت؟
ٺهگهر فايدهى هه بوايه، ڪچهڪم به گوتى دهڪردم.. ههميشه
پيمدهگوت: " نابين دايكت بهجى بيليت! نابين ڪارى وابكهيت! "
وهلامى ده دامهوه: " كهواته خؤم دهڪوڙم! ". ٿيدى ڀؤيى بؤ
قازان - چوو لهوئ ته مريز بخوينت. ٺهوه ڪاريكى بهجى و
باشه. بهلام ٺهوى من؟.. سه بارهت به من، ٺهوه تا ده ميني.
ٺاخر پهنا بؤڪئ بهرم؟ بؤ ٺهوه پياوانهى لهم شهقامه دا دهڙين..

لهوئ دانيشت، له فڪران ڀاچوو، خهيال برديوه، لئوهڪانى
بهبيدهنگى دهجولان، وادياريو منى فهرامؤش ڪردوه.
ههردوو گوڙهه لئوهڪانى داچهكى بوون و ده مى له هه يڦؤڪ
دهچوو، كه لئوهڪانيم بهوجؤره بينى زؤرم خهفت بؤخوارد،
لهرهى چرچ ولؤچى دهم وچاوى پهياميڪى بيدهنگى دهنواند.
ڀوخسارى بريندارى ديمهنيڪى مندالانهى هه بوو. چه پڪيڪ له
قڙههڪى له ڙير سه ڀؤشهكهيهوه هاتيووه دهري و به سهر
گونايڊا ڀڙابوو، له پشت گوڙچكه ڪؤلهكهيهوه لوول بووبوو.

دلۆپە پوندكىك كهوته ناو چايه ساردهكهيهوه. كه تهمهشام
كرد، پەرداخهكهى لادايه لاوه وههردووچاوى به توندى
نوقاندن، دوو دلۆپە فرمىسكى ديكەش له چاوى بهربوونهوه و
به لكهى سهريۆشهكهى دهم وچاوى سڤى.

نەمتوانى له وهى پتر له گهليا دانيشم، به ئەسپايى هەستام:

- به دوعا!

به بى ئەوهى سەر هەلبىريت ئاماژهى كردمى كه لهوى دوور
بكه ومهوه. له وه دهچوو بىرى چووبىت من كىم، گوئى: - ئى؟
بڤ، ئەسپاردەى شهيتان بىت!

گه پامهوه بۆ مهيدانهكه، له ئەرداليون دهگه پام كه قهولم
دابوئى پىكه وه بچينه پاره ماسى. ده مويست سه ربهوردى
ژنهكهى بۆ بگيرمه وه، به لام له سه ربانهكه نه ئوم بينى نه
(وليد). له وكاته داكه له مهيدانه جه نجاله كه دا بۆ وان دهگه پام،
گويم له ههرا وههنگامهى شه پىكى باوى ئەو شه قامه بوو.

له ده رگا كه وه وه ده ر كه وتم، خهريك بوو خۆم به ناتاليادا
بكيشم. به لاره لار به سه ر شوسته كه كه وتبوو، له تق وايه چاوى
له ده ست داوه، هه نسكى هه لده دا و به ده سى تى كى به
سه ريۆشه كهى دهم وچاوه برينداره كهى ده سڤى
وبه ده سته كهى ديكهى قژه كهى بۆ دواوه هه لده دايه وه.
ئه رداليون و (وليد) له دوايه وه ده هاتن.

"وليد" هاوارى كرد: - با جارى كى ديكهش تى هه لده ين، دهى!
ئه رداليون، خۆى گه يانده ژنهى داماو، كۆله مستى لى
پاره وشاند. ژنى به دهم وچاوى شى واوه وه پوو به پوو
وه ستايه وه. گڤى پق له چاوانى ده بووه وه. هاوارى كرد: - دهى،
لئمه!

خیرا دەستی ئەردالیونم گرت، بە ھەپەساوی لێی پوانیم: -
چیتە؟

بەھانکە ھانک گوتم: - دەستی بۆ نەبەیت.

لە قاقای پیکەنینی دا:

- تۆ کێی، ماشقەیی تۆیە؟ ئاھ، ناتالیا، ھەیی ھیچ وپووچ،
نەمردی قەشەبەکت پراو کرد!

(ولید) لە قاقای پیکەنینی دا، ھەردوو دەستی خستە
کەلەکەیی و بە دوو قۆلی کەوتنە جێنێوانی من. ئیدی ناتالیا
دەرفەتی بۆ پەخسا و پزگاری بوو. کە ھەستمکرد لەوێ پتر
تەحەموول ناکەم، تا ھێز لە بازووما بوو مستە کۆلەبەکم
بەسەر سینگی " ولید " دا کیشا و تەختی ئەرزەکە بوو، ئەوسا
تا لاقم گرتی پێم و ھەزارەوہ نا.

ماوہیەکی زۆر پووم نەکردە شەقامی میلیونایا، بەلام
جاریکی دی لەگەڵ ئەردالیون دا یەکمان گرتەوہ - ئەمجارەیان
لە سەر کەلەکیک تووشی بووم. بە پووگەشییەوہ گوتی:-
سلاو، دیارنیت؟

بۆم گێرپایەوہ کە من لەبەر ئەوێ لە ناتالیای دا و
سوکیاتەتی بەمن کرد، توو پە بووم. پیکەنینیکی دۆستانەیی کرد
وگوتی:

- چما واتەزانی بە راستمانە؟ ھەر بۆ پابواردن توو پەمان
کردیت. بەلام سەبارەت بە ناتالیا - بۆچی لێی نەدەین؟
قەحچەبەکە و بپایەوہ. کە پیاو بتوانی لە ژنی خۆی بدات، بۆچی
لە قەحچەبەکی وەکو ئەو نەدات؟ بەلام ئیمە گالتمان دەکرد.
بۆکس ھیچت فێرناکات، من ئەمە زۆرچاک دەزانم.

- تۆ بە خەیاڵی خۆت دەتوانی چی فێری ئەو ژنە بکەیت؟
خۆتو زۆر لەو باشتر نیت.

دەستی خستە سەر شانم و پرایتەکاندم. بە تەوسەوہ گوتی:

- شەپكە لەمەدايە، كەس لەكەس باشتەر نىيە. من ھەست بەھەموو ئەمە دەكەم، برالە - ھەست بە ھەرھەمووی دەكەم، بە شتووە و ناوھەركيانەو ھەستيان پێدەكەم. خۆمن يەكێك نيم لە جووتيارە خوێرپەكانى گوندەكەى تۆ.

مەست بوو، پوخسارى پوناك بوو، وەكو مامۇستايەك پاهێنان بە قوتابىيەكى گەمژە بكات، بە نەرمى و دۇستانە لىم ورد بوو ھو.

ناو بە ناو - پافىل ئۆدیتتسوف - م دەبينى، لە جاران سەرحال و چەلەنگتر بوو، جلکى گەنجانەى لەبەر دەکرد و زۆر بەرپێز و حورمەتەو ھەمەلەى لەگەڵما دەکرد. جارێك بەجۆرە ناپەزايیەكەو ھەگوتى: - بۆچى ئەم كارەت ھەلبژاردووە؟ ئەگەر لەگەڵ ئەم جووتيارانەدا كار بكەیت ھىچ بە ھىچ ناکەيتۆلە جێى خۆت دەچەقیت..

ئەوجا، بە خەمىنييەو ھەوالى كارگەكەى بۆ گێرپامەو:

- چىخاروف ھىشتا لەگەڵ ژنە قەلەو ھەكەدايە. پێدەچیت سىتانوفش ھەزى لەو شتانە ھەييت. زياد لە پێويست سەرى كردووەتە خواردنەو. گوگوليف، گورگان خواردوويانە - لە شەوى نوێيل دا لەمالەو ھەييت، فوول سەرخۆش دەييت، ئىدى گورگەكان پارچەپارچەيان كردبوو. پافىل، لە قاقاي پێكەنينىكى بەكولى دا، جلەوى بۆ خەيال بەردابوو:

- گورگەكان خواردبوويان، ئەوانيش سەرخۆش بووبوون! بە شادى بەرەللاى ناو لىرەوارەكە بووبوون، وەكو سەگى سىرگان لە سەر پاشووان پێيان دەکرد. بۆ پوژى دواى توپى بوون.

منيش بەدەم گوێگرتنەو دەستم بە پێكەنين كرد، بەلام لە ناخى خۆما دلتيابووم كە كارگەكە بۆمن تەواو بوو، بوو بە بەشيك لە پابردوو. ھەلبەتە زۆرم پیناخۆش بوو.

که زستان هات، هه موو کاره کانم له پيشانگه که وهستا، بازار ته واو کز بوو. ئیدی ده بوايه له ماله وه هه مان کاره کونه کانی جاران بکه م. ئیدی ئه و ورده ئيشانه هه موو پوژده کي ليده بردم، به لام ئيواران دهستم به تال ده بوو. ئیدی ئه و چيروک و پومانانهم بو مالی ئاغام ده خویندنه وه که به زنجيره له " نیفا " و " په یامی موسکو " بلاو ده بوونه وه، به لام ئه و پومان و چيروکانهم به دل نه بوون. بو یه شه وانم بو خویندنه وه ی کتیبانی دلخوازی خو م و هه ولی شیعرنوسی ته رخان کردبوو.

پوژیک دواي ئه وه ی هه ردوو خانمی مالی بو نویژی ئیواری له مال وه ده رکه وتن و وه ستام به هو ی سووکه نه خو شیه وه له مال مایه وه له گه ل ژنه کانا بو نویژ نه چوو. پتی گوتم:

- فیکتور ده لیت گوايه تو شیعر ده نووسیت، راسته دکات یان گالته؟ ده توانی هه ندیک له و شیعرانه تم بو وه خوینی؟ نه متوانی ئه و داوايه ی پهت بکه مه وه. هه ندیک له شیعره کانم بو خوینده وه، پنده چوو به دلی نه بن، به لام وای نواند که پتی خو شن و هانیدام که به رده وام بم و دریزه به ئه زموونی خو م بده م، گو تی:

- به رده وام به، به رده وام! به لکو پوشکینیکی دیکه ت لیده ربچیت. شیعره کانی پوشکینت خویندونه وه؟

ئایا ده توانی جنوکه یه ک بکوژی

یان له گه ل جادووگه ریکا

زه ماوه ند بکه ی؟

- خه‌لکی ئەو سەردەمە باوە‌پیان بە جنۆکه هەبوو، بە‌لام ئەو باوە‌پری پێیان نە‌بوو، ئەو شیعەری هەر بۆ شوخی گوتبوو.

کەمیک دە‌فکره‌وه چوو و له سەری پۆی:

- بە‌لێ، بە‌لێ راستە. تۆ هەق بوو له سەر خۆتندن بە‌رده‌وام بێ، بە‌لام تازە دره‌نگە. مە‌گەر هەر خوا بیزانی‌یا دە‌بوویت بە‌چی. دە‌فته‌ری شیعە‌کانت له ژنه‌کان بشاره‌وه، ئە‌گەر پێ بزانن وازت لێ‌ناهێنن، ژنان حە‌زی زوریان له شیعە، بە‌تایبە‌تی ئەو شیعە‌نە‌ی که گالته به‌ پیاو ده‌کن!

وه‌ستام ماوه‌یه‌ک بوو، زیاتر بیری ده‌کرده‌وه‌و که‌متر قسه‌ی ده‌کرد. به‌‌ترس و گومانه‌وه ده‌پروانیه ده‌ورو‌به‌ر. له لێ‌دانی زه‌نگی ده‌رگا راده‌چله‌کی. هه‌ندی‌جار به‌شتی زۆی هیچ هه‌له‌چوو و تو‌ورپه ده‌بوو. دژی هه‌موو که‌س و گشت شتی‌ک بوو. له مال وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و دره‌نگانی شه‌و مه‌ست و که‌له‌لا بۆ مال ده‌زق‌پیه‌وه. خۆ‌یا بوو که‌ جو‌ره ناکامییه‌ک ژیا‌نی لی تال کردو‌وه. به‌لام چون‌که متمانه‌ی به‌که‌س نه‌بوو، گرێی دلی بۆ چ که‌سی‌ک نه‌ده‌کرده‌وه و ئەم نه‌پێ‌تییه هەر به‌ په‌نهانی مایه‌وه.

یه‌ک شه‌مموان، له‌ دوای نی‌وه‌پۆ تا سه‌عات نو‌ی شه‌وێ ده‌چوومه‌ پیا‌سه و گه‌‌پان، سه‌ری‌کی کافه‌ی یامسکا‌یام ده‌دا. به‌‌پیه‌به‌ری کافه‌که‌ پیا‌وی‌کی قه‌له‌وی ساده‌ بوو به‌ نی‌وی گاروف، ئەم پیا‌وه له‌ هه‌موو وه‌رزیکا ئاره‌قه‌ی ده‌کرده‌وه. زۆر حە‌زی له‌ ئا‌واز و سترانان بوو. ده‌نگی‌ژانی هه‌موو کلێ‌سا‌کان به‌مه‌یان ده‌زانی، ئیدی بۆ ئە‌وه‌ی له‌ دانی پاره‌ی چا و ئو‌دگا و بی‌ره‌ بخه‌له‌سن، ده‌هاتن له‌ لای ئەو کۆ‌ده‌‌بو‌ونه‌وه. ئەم ده‌نگی‌ژانه‌ زۆر‌به‌ی هه‌ره‌ زوریان با‌ده‌نو‌ش و مه‌ی‌گوسار و خه‌لکی حازرخو‌ری به‌ر سی‌په‌ر بوون. ئیدی بۆ ئە‌وه‌ی

خواردنه وه که یان حه لال بکه، دهستیان به گوتهی سروودین بیتام و بی زهوق دهکرد. جا له بهر ئه وهی مه یگوساره به دینه کان، پتیا و ابو کافه و باپ، شوینی ئه م جوړه ئاواز و موزیقایانه نیسه، ئیدی به پړیوه بهری کافه که، هه ندیجار سروود بیژه کانی بۆ ژووره تایبه تیه کهی خۆی دهعوت دهکرد. ئیدی که ده رگای ژووره که یان داده خست، دهنگیان ته واو کز ده بوو، مه گهر له پشت ده رگا که وه گویم لیتان بگرتایه.

زۆرجار وا پێده که وت که دهنگیژ و سروود بیژانی پیشهیی و زهوقی تیکه له ده بوون. یاروی کافه چی هه میسه تا قیبهی دهنگیژانی چاکی دهکرد و کون و که له بهری بازاپیان بۆ ده گهرا و سه خاوه تمه ندانه خه رچی ده کیشان. له پۆژانی بازاپا ده چوو بۆ ناوشار، له نیو ئه و گوندیانه ی که له هه ر چوار نکالی ده فهره که وه بۆ شار ده هاتن، بۆ ده نگخوشان ده گهرا و بۆلای خۆی دهعوتهی دهکردن.

ئیدی دهنگیژ و سترانخانه تازه که، له نزیکه ی باره که وه له هه نبه ر به رمیلێک فودگادا، کورسیه کی ده درایه، سیته ری سه ری له سه ر به رمیله که، وه کو ئه وهی له چوار چینه گیرایی ده رده که وت.

کلچوف له نیو سترانخانه تازه کاندای هه موویان باشتر بوو، کابرایه کی زیندرووی، کورته بالای مرده له ی لاواز بوو، کومه لیک گۆرانی زۆرباشی له بهر بوو. شیوه ی له گه لای سیسه وه بوو ده چوو، قژی سوور بوو، لووتی لووس له که پووی مردوو ده چوو، چاوه بچووک و خه والووه کانی به ئاسته م ده جولان. که بیویستبا گۆرانی بلیت دهینوقاندن، پشتی سه ری ده نا به بۆشکه فودگا که وه، سنگی ده رده په پاند و به دهنگ و ئاوازیکی زو لال هه لیده کرده گۆرانی:

مژ و دوو مانی ئاسمان په ویه وه

دهشت و دهر و مه زراکانی داپوشی

نه ږيگه دياربوو... نه جي پي..

هه لده ستا و شانی له سهر بږفيه که داده دا و سهری دهرده

دواوه و چاوی دهرپيه بن مېچه که و له سهری دهرپوی:

. بږکوی بږوم من

چون له م سهره ولټړه

ږيگه ی خوم بدوزمه وه من؟

دهنګی نرم بوو، به لام پوون و خوش و زوالل بوو، ورده

ورده به سهر هموو کافه که دا زال دهبوو، وشه خه مناکه کانی،

ثاه و ناله کانی، قهرار و جوابه کانی، کاریکی سهریان له تیکړای

موشته رپیه مه سته کان ده کرد وله فکران پاده چوون و به

بیته دنگی چاویان دهرپيه میزه که ی به رده میان. ثم ثاواز و

موزیکه کاری له ناخی من ده کرد.

بیته دنگیه کی به سام، وه کو بیته دنگی کلپسا، بالی به سهر کافه

و باره که دا ده کیشا، سترانقانه که م وه کو قه شه یه کی پیاوچاکی

به سام وویقار ده هاته به رچاو، وه عزی بږ خه لکه که دانه دده دا،

به لکو به هموو دل و گیانیه وه، له پتناوی هموو تیره ی

به شهر دا نویژی ده کرد و به دهنګی به رز بیري له هموو

داماویه کانی ژيانی تیره ی به شهر ده کرده وه. ثهو پیاوه پيشنانه

له هموو ثالییه که وه، نیگای مندالانه یان تیده بږی. هه ندیجار

یه کیکیان هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا و له و ږيگه یه وه

گوزارشتی له ثاستی به رزی گوزانیه که ده کرد. له و کاتانه دا

وام خه یال ده کرد که ثم بیته وایانه که تا ثه وکاته له ژیر باری

ږهنجی ږوژانه دا پشتیان چه مابووه وه، تازه له مانای ژيان

تیده گن.

لیزوخا قه لوم له سووچیکا بینی، ژنیکي ههرزه ی

له شفروش سهری کردبوو به نیوان شانه پانه کانیا و ده گریا،

پوندک وهکو بارانی بوهار به چاوه باشقاله کانيا ده هاته خواری. له شونینکی نژیکی نه وه وه، متروپولسکی دهنگیژی باریتون، دانیشتبوو. به که له شه زهلام و قژه لووله که یه وه له سر میزیک پان بوو بووه وه، چاوه درشته کانی بریپوونه په رداختیک فودگا که له بهرده میا دانرا بوو. له قه شه یه که ده چوو که له کلیسا دهرکرا بی. جارجار پیکه که ی هله دهرگرت و بۆ لیوی دهربرد، بیته وه ی ده می تیوه بدات، به شینه یی دایده نایه وه. له وه ده چوو پنی نه خوریته وه.

هموو نه وان ی له کافه ویاړه که دا بوون له خؤدا غه رق بوو بوون، خه یالاوی و بیده نگ گوئیان له ئاواز وگؤرانیه کی خؤش و دلگیر ده گرت.

که کلیچوف، له گؤرانیه که ی ده بووه وه، خاکیا نه له سر کورسیه که ی داده نیشت و به پتیه به ری کافه که، په رداخه که ی ته ژ ی فودگا دهرکرد و به منه تباریه وه بزه یه کی به پوویا دها. - دهنکت نه پزی، به راستی سترانقانی، هه رچه نده سروود ده خوینی نه ک گؤرانی، به لام به راستی هونه رمه ندیت و که س ناتوانیت نکولی له هونه رمه ندیت بکات.

کلیچوف به کاوه خؤ فودگا که ی هله دها، گه رووی پاک دهرکرده وه و به راویژیکی شیرین ده یگوت: - هه رکه سیک دهنگی خؤش بیت ده توانی گؤرانی بچریت، به لام که س ناتوانی له من باشتر، گوزارشت له جه وه هر و پوحی گؤرانیه که بکات! - باشه، زانیمان دهنکت خؤشه، به لام نه وه ندهش به خؤته وه مه فشه!

یاروی دهنگیژ، به هه مان ئارامی به لام به پژد بوو نیکی زیاتره وه ده لیت:

- نه گه ر که سیک به هره یه کی تیا نه بی، له خؤرایی خؤی هه لئاکی شیت!

کابرای کافه‌چی که له‌م خو هه‌لکیشانه‌ی یارۆی سترانفان
په‌ست ده‌بی، ده‌لێت:

- کلیچوف، تو زۆر له‌خوباییت!

- من به‌ئەندازه‌ی خۆم له‌خوباییم، نه‌زیاتر ونه‌که‌متر.
متروپولسکی، له‌جیگا‌که‌ی خۆیه‌وه‌ په‌ست وتوو‌په‌ هاوار
ده‌کات:

- ئیوه، ئه‌ی می‌رووانی گهنده‌ل، توانای ئه‌وه‌تان نییه‌ په‌ی به‌
به‌هره‌ی ئه‌م فریشته‌ گونا‌حکاره‌ به‌رن!

ئه‌م پیاوه‌ له‌ گه‌ل که‌سدا نه‌ی ده‌کێ‌لا، باسی هه‌ر شتیکی
بک‌ردبایه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌ خراپی باسی ده‌کرد، که‌ هه‌موو یه‌ک
شه‌مه‌یه‌ک له‌ لایه‌ن ده‌نگی‌ژانه‌وه‌ بیرازیکی باش ده‌ک‌را.

کافه‌چیه‌که‌، زۆری هه‌ز له‌ گۆرانیه‌کانی کلیچوف بوو، به‌لام
ته‌حه‌مولی خودی گۆرانی‌بی‌ژه‌کانی نه‌ده‌کرد، هه‌زی له‌ چاره‌ی
نه‌ده‌کرد، هه‌رکاتێ ده‌رفه‌تی بۆ په‌خسابا زه‌می ده‌کرد و به‌
ئاشک‌را بی‌ری‌زی پێ‌ده‌کرد و ده‌یک‌رد به‌ گه‌پ‌جاری خه‌لکی، هه‌موو
هاتو‌چۆکه‌رانی کافه‌که‌ و ته‌نانه‌ت کلیچوف به‌خۆی‌شی هه‌ستی
به‌مه‌ ده‌کرد.

کافه‌چیه‌که‌، به‌پاشک‌اوی پای خۆی ده‌رده‌بری:

- سترانفانیکی زۆرچاکه‌، به‌لام زۆر خۆی هه‌لده‌کێ‌شیت،
پێ‌ویسته‌ ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌ی پێ‌ ته‌رک بکه‌ین.

ئاماده‌بووان بۆیان ده‌سه‌لماند: - دروسته‌ گه‌نجیکی
خۆپه‌سنده‌!

کافه‌چیه‌که‌ ده‌یگوت:

- ئاخ‌ر چی هه‌یه‌ تا خۆی پێ‌وه‌ بای‌دا! غافله‌ له‌وه‌ی که‌ خوا
ئه‌م ده‌نگه‌ی پێ‌داوه‌ - خو خۆی دروستی نه‌کردووه‌!
ده‌نگه‌که‌شی، شتیکی زۆر نا‌ئاسایی و ده‌گمەن نییه‌.
خه‌لکه‌که‌ دووباره‌یان ده‌کردووه‌:

- ته‌واو دروسته، ده‌نگی زیاتر به‌هره‌ی خوددادایه، تا شتینکی دیکه بیت.

پوژتیک دواى ئه‌وه‌ی کلیچوف ماندوو بوو، له کافه‌که وه‌ده‌رکه‌وت یارو‌ی کافه‌چی، که‌وته دنده‌انی لیزو‌خا خه‌په‌له وگوتی:

- ماریا بیفدو‌کیموفنا، پی‌ویسته هه‌ندیک پینی پابو‌یری - که‌میک چاوبازی ده‌گه‌ل بکه، ها؟ ئه‌م کاره‌ بق تو ئاسانه.

ژنه‌ی تاین، سووکه پینکه‌نینیکی بق کرد وگوتی:

- ئه‌گه‌ر که‌میک گه‌نجتر بوایه‌م ئیه‌یکی تیا‌بوو.

یارو‌ی کافه‌چی، به‌جوش و خروش‌ه‌وه، پ‌ژد بوو له سه‌ر دنده‌انی.

- کچانی گه‌نج ئه‌و شتانه نازانن، تو ده‌بی ئه‌مه بکه‌یت، ئه‌و‌کاره هه‌ر له تو ده‌وه‌شیته‌وه! چه‌ند هه‌زده‌که‌م به چاوی خ‌ق بی‌دینم به ده‌وری تو‌دا بخولیته‌وه! ده‌بیت خه‌میک بخه‌يته دل‌یه‌وه، هه‌نگی باشتر ده‌ست‌ریت. بیفدو‌کیموفنا، ئه‌م کاره له‌به‌ر خاتری من بکه، ز‌ور مه‌منوونت ده‌بم!

به‌لام لیزو‌خا، پینش‌نیازه‌که‌ی په‌تکرده‌وه. له جی‌ی خ‌وی قه‌له‌و و‌خه‌پان دانیش‌ت‌بوو، سه‌ری دانه‌واند‌بوو، که‌مه‌ی به گ‌یزو گولینگ و پ‌یش‌وو‌ی سه‌رپ‌وشه‌که‌ی خ‌وی ه‌کرد و به پ‌او‌یز‌یکی گونگ و‌خاوه‌وه ده‌یگوت: - نا، بق ئه‌م ج‌وره کارانه ئا‌فره‌ت‌یکی له من گه‌نجتر پی‌ویسته، ئه‌گه‌ر که‌میک گه‌نجتر بوایه‌م، سی و دووم لینه‌ده‌کرد.

کافه‌چیه‌که، ز‌وری هه‌ز ده‌کرد کلیچوف مه‌ست بکات، به‌لام ئه‌و هه‌رکه دوو سی به‌ندی ده‌گوت، یه‌ک دوو قومی ده‌خ‌وارد‌ه‌وه و ملی‌ن‌چ‌یکی خ‌وری له ملیه‌وه ده‌ئالاند و کاس‌کیت‌ه‌که‌ی له سه‌ره گ‌فنه‌که‌ی ده‌نا و ده‌پ‌وی.

کافه‌چیه که زورجار دهنگیژانی زه‌وقی دیتان، تا هه‌فرکی یاروی زیندروویان پتیکات. وه‌ختایه‌ک نافبری به شه‌وق و زه‌وقه‌وه و به‌دهم چه‌پله و ئافه‌رینی ئاماده‌بووانه‌وه، گۆرانیه‌که‌ی خوی ته‌واو ده‌کرد، کافه‌چیه‌که به شادمانیه‌وه ده‌یگوت:

- براده‌رینه، ئه‌م‌رۆ دهنگیکی خوشی دیکه‌مان له‌گه‌له، با پیتانی بناسینم. وهره براده‌ر! با گویمان له‌دهنگه خوشه‌که‌ت بئ، هه‌موومان تاسه‌مه‌ندی دهنگی توین!

هه‌ندیجار، وا پێده‌که‌وت که ئه‌م دهنگیژه‌ خۆپسک و دیمیه، دهنگی خوش بیت، به‌لام هه‌رگیز بیرم نایه‌ت که هیچ که‌سیکیان توانیبتیان، به‌هه‌مان ساده‌یی و قوولی سۆزی کلیچوفه‌وه، ئه‌م پیاوه‌ کورته‌بالا و بئ دیمه‌نه، ستیری بن.

یاروی کافه‌چی، به‌راویژیکی تال و که‌سه‌رداره‌وه ده‌یگوت: - به‌لئ، به‌لئ خراپ نه‌بوو، راسته‌ ده‌نگت باشه، به‌لام

پوچی..

ئاماده‌بووان پێده‌که‌نین: - وادیاره‌ که‌س هه‌فرکی یاروی زیندروی پیناکریت!

کلیچوف، له‌ ژیر برۆ سوور وچه‌کانیه‌وه، نیکایه‌کی ئاماده‌بووانی ده‌کرد و به‌راویژیکی هیدی پر نه‌زاکه‌ته‌وه، پوو له‌کافه‌چیه‌که ده‌یگوت: - تو به‌خۆپایی کاتی خۆت به‌فیرۆ ده‌ده‌یت، که‌سی له‌من به‌هره‌دارت‌رت ده‌ستناکه‌وئ، ئه‌م به‌هره‌یه‌ی من خودادادیه..

یه‌کیک، به‌جدی هه‌لیده‌دائی: - مه‌گه‌ر چ شتیک خودادادی

نییه؟

کلیچوف وه‌لامی ده‌دایه‌وه: - هه‌ره‌موو مه‌ی ناو باره‌که بخوریته‌وه و ته‌واو بئ، پولیک له‌گیرفانتاندا نه‌مینئ، هاوتایه‌کی منتان ده‌ست ناکه‌وئ.

کافه چیه که، دهم وچاوی سوور دهبووه و له بن لیتوانه و دهیگوت: - بابزانین، بابزانین..

کلیچوف له سهری دهرقوی: - به خوت دهرانی، گورانی شه پر که له شیر نییه.

- ئەم وەعز دادانەت له چیه؟

- من وەعز دانادەم، بۆتی پروون دەرکه مەو: سەرچاوهی گورانی پروه.

- واز له م وپینانه بیتنه! له جیاتی ئەمە گورانیه کمان بۆ بلی. کلیچوف، قاییل دهیت: - زورچاکه، من ئەگەر خه ویشم لیتکه وی دهبهرداری گورانی نابم..

سووکە کۆکه یه کی بۆ دهکات وهله دکاته گورانی.

ئوسا، هه موو ورده گلهیی و قسه وقسه لۆکیکی ناو کافه و باره که وهکو ئه وهی فوویه کی ئه فسووناوی لیتکریست، دهره وییه و دووکه ل ئاسا به ئاسمانا دهچوو. ههنگی شنه یه کی تازه به سهر ئاماده بووانا دههات و ژیانیکی تازه ی مهحه بهت و میهر ئامیز هه مووانی له ئامیز دهگرت.

من به غلیم به م پیاوه دهبرد، له ناخی دلوه. به غلیم به و به هره یه ی دهبرد که دهیتوانی خه لکی به دهنگ و ئاوازی خوی سه رمه ست بکات. هه زم دهکرد زیاتری بناسم و پتر لیتی نزیک بجمه وه و دهرباره ی هه موو شتیک قسه ی دهگه ل بکه م، لی جورئه تم نه دهکرد لیتی نزیک بجمه وه، به شتوازیکی سه یر دهیروانیه دهووبه ری خوی و له تو وایه ئه و خه لکه ی به رده می نابینیت. شتیک تیاوو هه زم لیتی نه دهکرد، وپرای ئه وهش هه زم دهکرد دل به ندی خومی بۆ دهر بپریم. که ده مبینی کاسکیته که ی به شیوه یه کی ناشیرین له سهر دهنه وهکو پیره میتران دهیه نایه سهر گوچکه کانی و به کهش و فشه وه

ملپنچه سووره‌که‌ی له ملی ده‌پنچا و ده‌یگوت: - ئەمه
دلداره‌که‌م بۆی چنیوم، کیزیکێ گه‌نچه.
رقم هه‌له‌ستا.

وه‌ختایه‌ک گۆرانی نه‌ده‌چپی، غرووریکێ قیزه‌ون له
سه‌روسیمای ده‌نیشت. سه‌ری که‌پووی ده‌خوراند و زۆرکه‌م
قسه‌ی ده‌کرد و به‌ کورتی وه‌لامی پرسیا‌ری خه‌لکی ده‌دایه‌وه.
جاریک له‌ لایه‌وه‌ دانیشتبووم و شتیکم لپرسی که‌ بیرم
نه‌ماوه‌ چی بوو، ئەو به‌بیئه‌وه‌ی له‌خۆی بگری ئاوپم لپیداته‌وه،
به‌تووندی گوتی: - وازم لپیننه‌ کوپۆ!

میتروپولسکی کۆرسم زیاتر ده‌چووه‌ دله‌وه. وه‌ختایه‌ک بۆ
کافه‌که‌ ده‌هات. به‌ هه‌نگاوی قورسه‌وه، وه‌کو که‌سیکی زۆر
ماندوو به‌ پاره‌وه‌که‌دا تیده‌په‌پی. به‌نووکی پا کورسییه‌کی
ده‌دایه‌ لاره‌، له‌ سه‌ری داده‌نیشت، هه‌ردوو ئانیشکی داده‌دایه‌
سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌می، سه‌ره‌ گه‌وره‌ و قژنه‌که‌ی له‌ نیو
هه‌ردوو ده‌ستی ده‌نا، به‌ بیده‌نگی دوو سی پیکێ فودگای دوا
به‌ دوا‌ی یه‌ک هه‌له‌ده‌دا و پاشان قرقینه‌یه‌کی به‌رزی لیده‌دا.
خه‌لکه‌که‌ ئاوپیان لیده‌دایه‌وه، ئەویش نیگایه‌کی گۆساخی
به‌پروویاندا ده‌گیرا و، له‌ نا‌کاوا به‌ ده‌نگیکێ دلپتر ده‌پهرسی: -
چییه‌؟ ته‌مه‌شای چی ده‌که‌ن؟

هه‌ندێجار وه‌لامیان ده‌دایه‌وه: - ته‌مه‌شای شه‌یتان ده‌که‌ین!
شه‌وی وا هه‌بوو، ده‌هات، به‌بیئه‌وه‌ی ورته‌ی لپوه‌ بی، تا‌قه
وشه‌یه‌کی له‌زار بپته‌ده‌ری، تا‌حه‌وت نیوه‌شه‌و ده‌یخواره‌وه،
به‌بیده‌نگی هه‌له‌ستا و‌خۆی بکیش ده‌کرد و ده‌پو‌یی.
زۆرجاریش گویم لپتی ده‌بوو، که‌ له‌ خه‌لکی تووپه‌ ده‌بوو،
له‌شیوه‌ی پتغه‌مبه‌رانا ئاموژگاری ده‌کردن و هه‌په‌شه‌ی
لیده‌کردن:

- من بهندهی ئەمینی خودام. وهکو ئەشعیای پینغه مبهیری
 دیرین سهرکۆنه تان دهکهم. ئاگادارتان دهکهمه وه. واوه یلا
 بهحالی شاری ئیریول که بووه به مهکوی حیز و دزان، ههرزه
 و داوین تهپان و ئەوانه ی له جهرگه ی شههوتپانی خۆدا
 تقوم بوون! واوه یلا به حالی پێگاوبانه ئاوی و وشکانیهکان،
 که جگه له هه یواناتی بهشهری کهسی تر ناگرنهخۆ، ئەو
 هه یواناتهش ئەنگۆن، ئە ی بهد مهستانی چهپهل و خوارۆخ
 (زۆرخۆری نهوسن)، ئیوه ی خلتە ی ئەم دنیا یه! ژماره تان بهقه د
 خاک و خۆله، هه ی دواتان بریت، پوژی دی، ئەم خاک
 وخۆلهش ناتانگریته خۆی!

دهنگه زولاله که ی شووشه ی په نجه رهکانی دهله رانده وه،
 مشتهریهکان توورپه بوونه که یان پێخۆش بوو وستایشیان
 دهکرد: - چه ند ده ماوه ری! چ زمانیکت پیوه یه!

دۆستایه تی گرتن دهگهل ئەم پیاوه دا زۆر ئاسان بوو -
 ههرکه پێکیکت بۆ کرپیا، ئیدی ده بوو به ئاشنات. هه یچ شه رمی
 نه ده کرد داوای بوتلیک فودگا و پارچه یه ک جگه ری گات به
 به هاراته وه لیتیکات، ئەوه خواردنی دلخوازی ئەو بوو. چونکه
 دهم و ورگی ده سووتانه وه.

پوژیک داوام لیکرد پێنوینیم بکات که چ کتیبانیکی
 بخوینمه وه، یه کسه ر به پرسیاریک وهلامی دامه وه: - بۆ کتیبان
 ده خوینیته وه؟

که بینی له پرسیاره ناگه هانیه که ی راپله کیم، دهنگی نزم
 کرده وه له سه ری پو یی: - کتیبانی ئاینیت خویندووه ته وه؟
 - به لی.

- دووباره بیانخوینمه وه، ئەوه ندهت به سه. هه موو شتیکی
 کۆن و نویان تیا یه، فه لسه فه ی پێشینیان و پاشینیان له خۆ

گرتووه. تهنیا کەر و حەیانانی زمان نەزان لێیان تیناگەن.
واتە کەس لێیان تیناگات. تۆ چ کارە، سروودخوانی کلێسای؟
- نەخێر.

- بۆ نەخێر؟ پێویستە گۆرانی بڵییت. ئەمە ئاسانترین و
توورەهاتترین پیشەیە.

پیاویکی سەر میزەکە ی دی گوێ: - ئەدی خۆت..
گۆرانپێژ نیت؟

- من؟ کابرایەکی سەرگەردان و ئاوارەم. باشە؟
- هیچ نیت.

- بێگومان. هەموو خەڵکی دەزانن، مێشکت هیچی تیانیه و،
هیچی تیا نابێت. ئامین!

ئەو شتێوازە ئاخافتنە ی تەنانەت دەگەل منیشدا بەکار دەبرد،
هەرچەندە دوا ی ئەوەی دوو سێ جار دەعوەتم کردبوو،
کەمێک لە گەل منا نەرم پەفتار بوو، تەنانەت پۆژیک بەجۆرە
حەبەسانیکەو پێی گوتم: - هەرچەند سەیرت دەکەم دەمەوێ
تێبگەم کە تۆ کی، دەکەیتە چی و بۆچی؟ دەتوانی خۆت بە
شەیتان بسپێریت، هەر بە خەیاڵما نایەت!

هەرچی سەرم دێتا و سەرم دەبرد، لە هەلوێستی وی
سەبارەت بە کلیچوف حالی نەدەبووم. بەدل و بەگیان گوێی لە
گۆرانپێکانی دەگرت، هەندێجار بزهیهکی دۆستانەشی بۆ
دەکرد، بەلام نەیدەویست دۆستایەتی بکات، بگرە هەندێجار لە
عەلەپیشی دەدوا:

- کابرایەکی لێبۆکە! نەفەسی درێژە، دەزانێ چۆن گۆرانی
دەلێت، بەلام وێرایی ئەوەش زۆر کەرە، کەریتی کردوووە بە
کێرین!

- بۆچی؟

- چونکە بە کەریتی لە دایک بوو.

من حەزم دەکرد ئەو کاتانە بیدوینم که سەرخۆش نەبوو،
 بەلام ئەوکاتانە هەمیشە هەر دەبیۆلاند و بەراست و چەپا
 مۆرەیی لەم ولەو دەکرد. پاشان لە خەلکانیکم زانی ئەم پیاو
 داماوەیی که نها هەمیشە مەستە، کاتی خۆی لە ئەکادیمیای
 قازان خۆیندنی بالای تەواو کردووە ئەگەر خۆی گەرەکی بوا
 لە گین بوو بیت بە قەشە باشی. لە هەوڵەو باوەرم بە
 قسە نەکرد. بەلام پۆژیک، که دەم دواند، هەروا خۆ بە خۆ
 ناوی قەشەباشی " کریسانت " م بەزارا هات.

متروپولسکی بە دەم سەر لەقاندنەو گوتی:

- کریسانت؟ دەمناسی. مامۆستا و پشتیوانم بوو. ئەو لە
 قازان، لە ئەکادیمیای قازان بوو. کریسانت بە مانای " گولی
 زێرین " دیت، وەکو بامفا بیرندا گوتی. ئەلهەقی ئەم کریسانتە
 لە زێر بوو!

پرسیم: - ئەدی بامفابیریندا کتیه؟

متروپولسکی، بە پەستی وبە کورتی گوتی: - ئەو ئیشی
 تۆ نییه.

وەختایەک گەیمە ماله‌وه، لە دەفتەری یاداشته‌کانما
 نووسیم: " دەبێ ئەم بامفابیریندا بەخوینمەوه " هەر لە خۆمەوه
 بیرۆکەیه‌کم لە لا دروست بوو، که گوايه بیریندا وه‌لامی گشت
 ئەو پرسیارانه‌ ده‌داته‌وه که روحم عەزاب دەدەن.

ئەم دەنگیژی کۆرسە، حەزی دەکرد ناوی سەیر سەیر و
 وشەین تیکەل و پیکەل بەکار بەریت و، منیش بەمە پەست
 دەبووم.

جاریکیان گوتی: - ژیان مرقفانی نییه.

پرسیم: - ئەدی کێ مرقفانیه؟

که بینی پەشوگام، پیکەنی وگوتی: - یه‌کیک له‌ خەلکان.

ئیدی به کارهیتانی ئەم جۆره وشانه و ئەو حەقیقەتەى که
له ئەکادیمیا خویندووێت، کردیانە کارێک بێر لەو بکەمەوه
که ئەم پیاوه کۆگای مەعریفە، زۆرم له بەر گران بوو که
زۆر به نه بەدلى و به لهگەزەوه قسانى دەکرد. ئەمەدەزانى
چۆن لى نزیك بيمەوه.

وێرپای ئەو هەش کارى له پوح و دەروونم کرد. شینوازی
بویزانەى قسەکانیم، که به هەمان شینوازی نەبى ئەشعیا
دەیکردن، پێخۆشبوو. دەى پرتاند: - ئاخ له گەندەلى و بۆگەنى
زەوى! بەدلى شەپانیاى دەچەرخى و پیاوچاکان له قوپی
رەش دەنیت. بەلام هاكا پوژی پەسلان هات، هەنگى کار له
کار ترازاه و هەموو شتیک بپاوهتەوه!

که گویم لەو هاواره پێ نائومیدیه دەبوو کابرای " ئەمە
جوانە "م بێر دەکەوتەوه، ناتالیاى جلشۆرم بێر دەکەوتەوه که
پوژی بەم پوژگاره رەشه گەیی بوو، شازنە مارگۆم
بێردەکەوتەوه که ئەو هەموو قسە و قسەلۆکه پيسانەى دوو
خراپوو. زۆرشتى دیکەم بێر دەکەوتەوه!..

ئاشنایەتیه کورتەکەم له گەل مەتروپولسکى دا، به
شیوهیهکى سەیر کۆتایی هات.

پوژیک له پوژانى بەهارا، له کێلگه و مەزرایهکى نزیکى
سەربازخانەیهک تووشى بووم. به تاقى تەنیا، به پێیان، وهکو
مراوى پێى دەکرد، وهکو وشتەر سەرى تەکان دەدا. بەدەنگێکى
گەڕ پرسى:

- هاتووێه پیا سه؟ وه ره با پێکه وه پیا سه بکهین. منیش
دەمەوئى بایهکى بال بەدم، بەلام برادەرى ئازیز، من نەخۆشم،
بەپاستى نەخۆشم.

چەند هەنگاوێک به بێدەنگى پێمان کرد، له ناکاوا پیاوێکمان
له قوولایی کەندیکا بەدى کرد، له سەرلا پالکەوتبوو، شانى به

دیواریکه وه دابوو، پالتۆکهی له یهک لاه به خۆیا دابوو و تا سهرووی گوێچکهکانی هاتبوو، له وه دهچوو و یستیتی دای بکه نیت و نهیتوانی بی دایکه نیت.

یارۆی باریتون وهستا، کابرای نهاسی نیشانی من دا وگوتی: - نهگبه ته سهرخۆشه!

بهلام من له دۆله که دا، له سههر گیایه تازه که دا، له دهووری کابرا دا ده مانچهیهکی گه وه و کلاویک و بوتلیک فودگام بینی که تۆزیک لێ خورابوو وه. کابرا یاخه پالتۆکهی هه لدا بووه وه و هه کو یه کێک شه رمه زاری به و ئاوايه سهروچاوی دا پۆشی بوو.

ماوه یهک به بیدهنگی وهستاین، ههنگی میتروپولسکی لاقه درێژهکانی بلاوکردنه وه و گوتی:

- خۆی کۆشتوه!

یه کسه زانیم کابرا مهست نییه، به لکو مردوو وه. بهلام کاره که مه ئه وهنده به لاه سامناک بوو که باوه ریم به چاوی خۆم نه ده کرد.

له بیرمه ئه وسا که ته مهشای که له زهلام و سافه کهی و گوێچکه شینه وه بووهکانی یارۆم ده کرد که به ئاسته م له ژیر یاخه پالتۆیه که یه وه دیاریوو، ههستم نه به ترس و نه به به زهیی نه ده کرد که مرۆفیک له پۆزیک به هاری ئه فسووناوی وه هادا دهستی بچینه خۆی و بتوانی خۆکوژی بکات.

میتروپولسکی، به لهز که وته هه لگۆفتنی ههردوو گۆنا گۆشتنهکانی، له تۆ وایه سهرمایانه و دهیه ویت گهرمیان بکاته وه. ئه و جا به دهنگه گرێکهی گوتی:

- پیاویکی پیره. پهنگه ژنه کهی ناپاکی لیکردبیت، یان کێشه ی دارایی بۆ چیتووبی..

ئەوسا منى بۇ شار قېتىپ ئاگاڭدار بىكەمە،
بەخۇشى لە قەراخ كەندەكە پۇنىشت و لاقەكانى لىشۇر
كرده. پالتۇ شىرەكەى دابوو بە شانیا. هەركە پۇلىسم
ئاگاڭدار كرده، بە هەشتاۋ گەرامە، بە لام مېتروپولىسكى
دەنگىز، دەرەتەى هېتابوو و بوتلە قودگاكهى خورادبووه و
چۆپىرى كرده، بوتلە بەتالەكهى بە دەورى سەريا بادهدا و
هاوارىدەكرد:

- ئەمە بە كوشتى داۋە! وىزانى كرده
بە توورپەى و هەلچوونەۋە بوتلەكهى توور دا و ورد
وخاش بو.

كاڭراى پۇلىس بە غار لە دواى منەۋە هات، تەمەشايەكى
لەزگىنى ناۋ كەندەكهى كرده، كلاۋەكهى داكەند، نىشانەى خاچى
بە دەورى خۇيدا كىشا و ئەوسا پرويكردە مېتروپولىسكى
ئاۋازخوین وگوتى: - تۆ كىت؟
- ئەمە پەيوەندى بە تۆۋە نىيە.

پۇلىسەكە كەمىك دەبىرەۋە چوو، ئەوسا بە نەزاكەتەۋە
پرسى:

- يانى چى، كاڭرايەكى مردوو لەو گۆرە كەوتوۋە تووش
مەستىت؟

مېتروپولىسكى ئاۋازخوین، بەكاۋەخۇ ۋەلامى دايەۋە: - من
بىست دانە سالى پىكە مەستم!

من دلئابووم، لە سەر ئەۋەى كە قودگاكهى كاڭراى
مردوۋى خورادبووه دەيگرن. هەندى خەلكى كە ديارنەبوو
چۇن بە هەۋالەكەيان زانى بوو بە هەشتاۋ لە شارەۋە هاتن.
مفەۋەزىك بەخۇ و عەرەبانەيەكەۋە گەيىپ جى، بە پەلە دابەزى،
خۇى هەلدایە ناۋ كەندەكهۋە، پالتوكەى سەر مردوۋەكهى

هه‌لدايه‌وه. ته‌مه‌شايه‌كي سه‌روچاوي كرد وپرسی: - كي
يه‌كه‌مجار هاتووه‌ته‌دياري؟

ميترو پولسكي به‌رسفي دايه‌وه: - من.

مفه‌وه‌زه‌كه، نيگايه‌كي له‌زگيني كرد، له‌بن ايوانه‌وه و
به‌راويژيكي هه‌ره‌شه ئاميزه‌وه گوتي: - ئاه، به‌ديتنت
خوشحالم، ئه‌ي پياوه‌جوانه‌كه!

خه‌لكه‌كه، كه ژماره‌يان نزيكه‌ي پازده كه‌سيك ده‌بوو به
هانكه‌هانك و هه‌لچوونه‌وه، له‌قه‌راخ كه‌نده‌كه خپوونه‌وه و
ته‌مه‌شاي ته‌رمه‌كه‌يان ده‌كرد. يه‌كئيكيان هاواريكرد:

- من ده‌يناسم. خه‌لكي كو‌لانه‌كه‌ي ئيمه‌يه. فه‌رمانبه‌ري
دايه‌ره‌يه!

ميترو پولسكي كه به زه‌حمه‌ت خوي به‌پيوه‌ده‌گرت،
كاسكئته‌كه‌ي له‌سه‌ري داكه‌ندبوو، له‌به‌رده‌م مفه‌وه‌زه‌كه‌دا
راوه‌ستا‌بوو، هه‌ژده هه‌ژده قسه‌ي گونگ ونامه‌فه‌وومي بو
ده‌كرد. مفه‌وه‌زه‌كه پاليكي به‌سينگيه‌وه نا، ميترو پولسكي
كه‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌كه، مفه‌وه‌زه‌كه به‌كاوه‌خو په‌تيكي
ئه‌ستووري له‌به‌ركي ده‌ره‌ينا و، هه‌ردوو ده‌ستي
ميترو پولسكي له‌پشته‌وه تووند به‌ست. ئه‌وجا هاواري له
خه‌لكه‌كه كرد: - ده‌ي بلاوه‌ي لئيكه‌ن، هيچ وپووچينه‌!

پوليسيكي ديكه‌ي چاو سووري چاو پرووش به‌هه‌له‌داوان
هات، له‌ماندوو‌يه‌تي‌دا ده‌مي داچه‌قي بوو، سه‌رينكي ئه‌و په‌ته‌ي
كه ده‌ستي ياروي ده‌نگيژيان پي به‌ستبوو، گرت و به‌كاوه‌خو
به‌ره‌و شاري برد.

من كه ته‌واو په‌شو‌ك‌ابووم و ترسم لينيشتبوو له‌شويني
بويه‌ره‌كه دوور كه‌وته‌مه‌وه. ئيدي ئه‌م قسانه، وه‌كو قه‌ره‌ي
ناسازي قه‌له‌ره‌ش له‌يادگه‌ما ده‌نگي ده‌دايه‌وه: "واوه‌يلا به
حالي شاري ئه‌ريول!"

هەرچیم دهکرد، ئه‌و دیمه‌نه خه‌مناکه‌ی پۆلیسه‌که‌م که به کاوه‌خو په‌ته‌که‌ی له به‌رکی ده‌ره‌ینا له‌بیر نه‌ده‌چوو، له کاتینکا پیغه‌مبه‌ری په‌ست، هه‌ر دوو ده‌سته سووره تووکنه‌که‌ی به ملکه‌چیه‌وه خسته پشتی خو‌یه‌وه، ده‌تگوت بۆ جاری هه‌زاره‌مین هه‌م جوله‌یه دووباره ده‌کاته‌وه.

دوا‌ی چه‌ند پۆژیکه‌ی که‌م زانیم که میتروپولسکی داماو دوورخراوه‌ته‌وه. دوا‌ی ماوه‌یه‌که‌ی دی ' کلیچوف 'ش دیار نه‌ما. ژنیکی ده‌وله‌مهن‌دی هه‌ینابوو، چوو بوو بۆ گوندی و له‌وینده‌ر دووکانیکه‌ی زیندرووی بۆ خو‌ی دانابوو.

به‌لام پیتش ئه‌وه‌ی بۆ گوندی ب‌ه‌روات، وه‌ستا که‌م، که‌م زۆر تاریفی ده‌نگین‌ژی و سترانه‌فانی یارۆی زیندرووم بۆ کردبوو گوتی: - ده‌بن بچم بۆ ئه‌و کافه‌ وباره‌ تا گوینی لیت‌گرم. ئه‌و کاره‌مان کرد، چووین بۆ کافه‌که‌، له‌ ده‌وری می‌ژیکه‌ی بچووک دانیش‌تین، وه‌ستام له‌ پیکادا گالته‌ی به‌من ده‌کرد، ته‌شه‌ری له‌ هاتوچۆکه‌رانی هه‌م بار و کافه‌یه‌ ده‌دا، که‌ بۆن بۆگه‌نیان سه‌رداری بی‌سه‌ر ده‌کرد. وه‌ختایه‌ک که‌ کابرای زیندروو هه‌لی‌کرده‌ گۆرانی، بزه‌یه‌که‌ی ته‌وسام‌یز نیشه‌ سه‌ر سیمای وه‌ستام، په‌رداخ‌یک بیره‌ی بۆخو‌ی تیکرد، چاوانی ئه‌بله‌ق بوون. برۆکانی ویک هه‌ینانه‌وه، له‌ ناکاوا هه‌له‌سته‌یه‌که‌ی کرد وگوتی: - هه‌ی زۆل!

به‌ ئه‌سپایی بوتله‌ بیره‌که‌ی له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ دانایه‌وه. کاتی که‌ کلیچوف له‌ گۆرانیه‌که‌ی بووه‌وه، وه‌ستام گوتی: - نه‌هه‌قت نییه‌ براده‌ر. ده‌زانی چۆن گۆرانی بچ‌ریت، شه‌یتانه‌ مه‌ستی کردم!

یارۆی زین دروو، ده‌ستی به‌ ستران کرده‌وه، سه‌ری به‌رز کردبووه‌وه و چاوانی به‌ بن میچه‌که‌دا ده‌گه‌پا:

جوانیکه‌ی دینه‌اتی رینگه‌

به کيڙي

ده گري

که به که نار مه زرايانا

را ده بري

ئاغام، به دهم ورته ورته وه، سووکه پينکه نينیکی بؤکرد و
سهری له قاند:- به لي، چاکی ده ليت!
کليچوف، وه کو بولبول ده چريکاند:
کيڙي وه لامي ده داته وه
من هه تيوم، له م دنيايه دا
که سم نيه.

ئاغام، چاوه سوور هه لگه پراوه کاني ده تروکينيت: - به پراستی
جوانه! زوله جوانی ده ليت.

ته مه شای ده که م، زور ئاسوودهم، وشه خه مناکه کاني
گورانيه که، به سهر ژاوه ژاو و هه را و هه نگامه ی کافه که وه زال
ده بيت و هينده ی دی که شکه و زهرده خه نه به روح ده دات:

من له گونديدا به تهنی

بی دوست و بناژو ده ژيم

نه خوشه ويستم هه به نه هاوړي

که س لایه کم ليتاکاته وه،

له ده رگام نادات

ويستيان بملهن به بيوه پياوي

ئاخر، تو ئه مه به رهوا ده زانی؟

من به م چاره نووسه رازی نیم،

بؤ به ختی خوم ده گريم.

ئاغام، به بينه وه ی زه په يه ک شهرم بيگري، که وته گريان.
سهری له به رخو ناوه و به دهنگی به زه هه نسک هه لده دا وړوندک

به گونايدا دېته خوارى و زهنگول زهنگول، به سهر ئه ژونگانيا
داده بارى.

دواى گورانى ستيه، كه ته واو هه لچوو بوو، به منى گوت:
- من ناتوانم له وهى پتر ليتره بمينمه وه، خهريكه ده خنكيم،
بوئى ئيره زور ناخوشه، با برؤينه وه!

به لام كه له باره كه وه دهركه وتين و چهند شه قاويك
پوښشتين راي خوى گورى، گوتى:

- پشكوف، با بچينه ريستورانىك و شتيك بخوين و
چايه كى به سهره بكهين، خه زناكه م له ئيستاهه بؤ مال برؤمه وه!
به بى هيچ مامه له و سهوايه ك گاليه كيه كى به كرى گرت
وسوار بووين و به دريژايى ريگا ورتهى ليتوه نه هات. زارى
ليكنه كرده وه، به لام ههركه گه يينه پانسونه كه، خوى گه يانده
سووچيك و له سهر كورسييه ك دانىشت، په ست و خه مگين،
به دهم چاوگيژانه وه گوتى:

- ئه م پيره سابرينه ژانى برده دلّمه وه. به راستى تووشى
ره شينى كردم. گوييگره، تو كه كتيان زور ده خوښينه وه و بير
له شت دهكه يته وه، وهره ئه م مه ته له م بؤ هه ليينه. پياو ده ژى،
چل دانه سال ده ژى ژنى هه يه، مندالى هه يه، به لام هه ر ته نيايه،
كه سيك شك نابات گرى دلى خوى بؤ بكاته وه، ده رباره ي
شتى جورا و جور قسه ي ده گهل بكات، كه ستيكى ده ستناكه وئ
دوو قسه ي ماقوولى له گه لدا بكات. بؤ نمونه ئه گهر من
بمه وئ ده گهل ژنه كه ما قسه بكه م، هه ر مه پرسه وه كو ئه وه
وايه قسه له گهل ديواردا بكه م. چاوه پوانى چى ليده كرى؟
ئو وېش سه رقالي خوى هه يه. مالى هه يه، مندالى هه يه. ئيدى
به لايه وه گرينگ نيه من پرحم هه يه يان نا.

پياو كه ژن دينى، ژنه كه ي تا يه كه م مندالى ده بيت، دوست
و هاوپتيه تى. ئيدى زوربه ي ژن وميرد واهين، به لام ژنه كه ي

من، به خۆت دهیبینی، دهیناسیت چ مالیکه! نه مانگایه نه گویرهکه. بریتیه له توپه لیک گوشت، سندانم لیدا! ئینی برادر، به راستی بیتاقت بووم.

پینکیک بیرهی ساردی تالی هه لدا. تاویک بیدهنگ بوو، نهوسا دهستی خسته ناو قژه دریژهکهی و دریژهی دانی:

- خه لکی به شیویهکی گشتی بو ده له و دوو پوو و خویرین. بۆ نمونه تو، دهربارهی ئه م بابته یان ئه و بابته قسه بۆ کرێکارهکان دهکیت. من دهزانم ژیا نی ئه وان پره له بیدادی و نه هه قی.. به لام که سهیریان دهکهی دهیبینی ئه وانیش دز و درۆزن، رهنگه وا ههست بکهیت که قسه کانت کاریان تیدهکات و وهکو توویک له میشکی خالی ئه واندا دهرویت! ههلبهته وانیه، تو هه له ی! خه لکی ئه مه کدار و پینزان دهست ناکه وئ، ئیدی باو باوی عه وام خه له تینییه! تو هه ر قسه یه کیان بۆ دهکیت، یه کسه ر بۆ منی دینن! پیوتر و ئوسیپ و ئه وانی دیکهش، دین بۆلام و هه رچییه کیان پین ده لینی، موو به موو بۆ منی دهگێر نه وه، پیت سهیره؟! ئه و ئوسیپهی که به پرواله ت دوستی گیانی به گیانی تو یه، هه موو قسه کانی تو م بۆ دینیت. له م باره یه وه چ ده لینی؟

من که له راده به ده ر حه په سابووم، هه چم نه گوت، زمانم به سترابوو. وه ستام، هیدی هیدی، قوم قوم، بیره که ی ده خواره وه و دهنگی نه وی کرده وه و گوتی:

- ئه مه حه قیقه تی شته کانه. تو ئه م په نده ده زانی که ده لیت: " ئه گه ر قسه کردن زیو بئ، بیدهنگی زیره " ها؟ ئه و بیروکه یه ی که به نیاز بووی سه فهری ولاتی فارس بکه ی، بیروکه یه کی زورچاکه، به لای که مه وه له زمانی خه لکه که ی ئه وینده ر حالی

نايىت، زمانىكى بيانىيە، بەلام لىرە زمانى زىكماكى خۇت، قورپاۋە قورپاۋ..

پرسىم: - يانى ئوسىپ، قىسەكانى مىنت بۇ دەگىرىتەۋە؟
- بىنگومان. پىت سەيرە؟ ئەۋەى ئەۋ دەگىرىتەۋە، بارىتەقاي
ھەموو ئەۋانى دىكەيە، پىۋىكى چەنەبازە. پىۋىيە پىۋى، ھەر
كلكى لە پىۋى كەمە. نا پىشكوف گىان، وشە ناچىتە دلى
خەلكىيەۋە. ھەقىقەت؟ تۇ ئەۋ خۋايە كى گوى لە ھەقىقەت
دەگرى؟ ۋەكو بەفرى پايىزە، بە سەر ھەرى و قورپا دەبارىت،
قورپەكە شلىتر دەكاتەۋە..

بە دەم بىرە خۋاردنەۋە، بەرەبەرە، بەبى ئەۋەى سەرخۇش
بىيت، بە ئاۋ وتاوتر قىسەى دەکرد:

- بەپاستى ژيانىكى ناخۇشە، مەرۇف زۇر تەنيايە! ئەۋەى
كابراى گۇرانىيىز دەگوت دروستە : نە دۇستەم ھەيە نە ئاشنا..
پوانىيە دەۋر ۋەبرى خۇى، دەنگى نەۋى كرد و لە سەرى
پۇيى:

- مىن ماۋەيەك لەمەپىش دۇستىكى جوانم گرتىۋو،
تىدەگەى؟ بىۋەژنىك بوو كە مىردەكەى لەسەر قەلبەزەنى
پەھەنەى سىبىرىا كرابوو، ئىدى لىرە ناسىۋىم لەگەلىا پەيدا
كرد، ئەم ژنە داماوە تاقە پولىكى نەبوو، دەلالىك بەمنى ئاساند.
مىن پەلەم نەكرد، كەۋتمە تاقىبى. ژنىكى باش، جوان، وشەرىف
بوو. يەك دوۋجار دىتم، جارىك پىم گوت : باشە ئەمە چۇن
دەبى، مىردەكەت لە زنداندایە وتۇش لىرە خۇت پادەستى مىن
دەكەيت و ناپاكى لىدەكەيت، دەتەۋىت بچىت بۇلاى؟ ھەۋلىدەدا
ھەرچۇنى بوۋە، بچى بۇ تاراۋگە بۇلاى مىردەكەى. گوتى: 'چ
قەيدىيە، مىن خۇشم دەۋى، ئەۋ زۇر بۇمىن باش بوو، پەنگە
ئەۋكارەى لەپىناۋ مىندا كرىبىت، مىنىش لەپىناۋ ئەۋدا ئەمە لە
كەل تۇدا دەكەم. گوتى : پىۋىستى بە پارەيە. بابايەكى خانەدان

بوو، فیرى خوشگوزهرانى بوو. گوتى: ئەگەر هەرځۆم بوايەم، شەرىفانە دەژيام و ئەم کارەم نەدەکرد. تۆش پياويكى باش ديارىست، بەلام تەكايە چىتر ئەم بابەتەم لەگەڵدا مەكەو، بەراستى برىنم دەكولیتەو، ژان دەچیتە دلمەو!...

ئىدى ئەلكسى هەر پارەيەكم پى بوو دامى، لە هەشتا پۆبل زياتر بوو، پىمگوت: بمپورە، ناتوانم چىتر بتىنم، هەنگى مى پىگام گرت و پۆيشتم..

دواى بىدەنگىيەكى كەم، نىشانەى سەرځۆشى و مەستى لى بەديارەكەوت و ماندوويەتى زۆرى بۆ هينا، ئەوسا لە بن لىوانەو گوتى:

- شەش كەپەت چووم بۆلاى بەلام هېچ شتىك پووى نەدا، نا، من نەمتوانى. پىنج يان شەش چەلىش چوومە بەر شوقەكەى، بەلام زاتم نەكرد لە دەرگا بدەم و بچمە ژوورەو، هەروا بەدەستى بەتال گەپامەو. ئىستا ئىدى تەواو پۆيىو.. هەردو دەستى نايە سەر مێزەكە، بە قامكان كەوتە لىدانى مێزەكە. لەبن لىوانەو گوتى:

- لە خودا دەپاڤىمەو كە جارىكى دىكە نەى بىنمەو! پەنگە نەتوانم جەلەوى ځۆم بگرم! دەى واچاكە بۆ مال بپۆينەو!

لە رىستورانتهكە وەدەرەكەوتىن، ئەوجار جار بەلادا دەهات و لەبەرځۆو ورتە ورتىكى دەكرد: - بەلى، دۆستى ئازىزم، ئاوها..

ئەم ئىعترافيەى ئەو غافلگىرى نەكردم. ماويەك بوو هەستم بەو كەردبوو كە گۆرانيك بە سەر ژيانىا هاتوو. بەلام من سەبارەت بە پابۆچوونەكانى دەربارەى ماناي گشتى ژيان زۆر پەست بووم وئەويش لە متمانەى نابەجنى من بە ئوسىپ، ناپەحت بوو.

من سځ دانه هاوینم به چاودیرییه وه، له نیو ټو شپږه
دووکانه دا، که وهکو شاریکی مردوو به پتوه وه ستابوون، به
سهربرد، چاودیری ټو کریکارانه م دهکرد که له پاییزا دووکانه
شیواوه کانیان ده پوخاند و له به هارا دووباره و به هه مان شیوه
دروستیان دهکردنه وه.

ټاغام، سوور بوو له سهر ټوهی بایی ټو پینچ پږبله ی که
مانگانه دهیدامی، کارم لی بکیشیته وه. که ناو دووکانه کانیان
تهخته پږش بگردایه، ټهرکی من ټوه بوو، پانتایی ناو
دووکانه که به قوولی دوو پټیان هه لیکه نم و پاکی بکه مه وه.
ټه گهر بق ټه م کاره کریکاری ټاسایان بگرتایه، به لای که مه وه
پږژئ پږبلنکی وهرده گرت، که چی هیچیان به من نه ده دا، که
ټه م کاره شم دهکرد نه م ده پهرژایه سهر ټوهی چاودیری
دارتاش و تهخته به سته کان بکه م، که هه رکه چاوت لی غافل
بگردنایه، ده سک و قفلی دهرگا کانیان دهر دینا و هه رشتیکی
وردیان به رده ست بکه و تبايه دهیاندزی.

کریکاره کان و قونته راتچیه کان، هه ردوولایان به
هه موو جوړئ هه ولیانده دا بمخه له تیښن و به وپه پری چاو
قایمییه وه دزی بکه ن، ټه گهر به دزییه وه بتگرتبان که م وزور
خویان شلوئ نه ده کرد وله خو ته ریق نه ده بوونه وه، به لکو،
وهکو ټوهی نه بایان دیبی نه باران، به سهرسامیه وه
دهیانگوت:

- تو له پیناوی پینچ پږبلاندا، به ټه اندازه یک خوت ماندوو
دهکه ی، خه لکی به بیست پږبلیش ټو کاره ی تو ناکه ن. پیاو
که تو به و حاله وه ده بینیت، پیکه نین دهیگریت.

بڻ ٿاڱام ڀوونڪرڊهوهه ڪه ٿه گهر بهم ڪارهي من يهڪ ڀڙبٺ
 بڻ بگهڙيستهوهه، بهلام له سڙنگهي چاوڊيڙي نهڪرڊنسي
 ڪريڪارهڪانهوهه ده ڀڙبٺ و زياتريش زهرهر دهڪهيت. بهلام ٿهوه
 گوماني وابوو ڪه دهمهوي هلي بخلهتيني و وهڪو ڪهسيڪي
 شارهزا چاويڪي دادهگرت وبهرسقي دهمامهوه:
 - ههول مدهه بمخلهتيني!

ٿيڊي ڏانيابووم ليم به گومانه و وا ويٽادهڪات شهريڪه
 دزي ڪريڪارهڪانم. ڊلم به حالي دهسووتا، بهلام هيچ ڪاتيڪ
 تووره نهدهبووم. ٿهمه ڪاريڪي ٿاسايي بوو: ههموو خهٿڪهڪه
 دز بوون، ڪهس له دزي نهدهپرينگايهوه، تهنانت ٿاڱاشم، ڪڙي
 له دزيني مالي خهٿڪي نهدهڪرڊهوهه.

بڻ نموونه وهختايهڪ له ڪامپهڪه تهواو دهبوو، سهريڪي
 دووڪانهڪاني دهدا تا بزاني پٽويستيان به چ نڙههڪرڊنهويهڪ
 ههيه، زورجار چاوي به ههندي شتي له بيرڪراو وبهجيماو
 دهڪوت وهڪو: سهماوهر و ٿامان و ڦوري و مقهست و
 سهندووقين ڀر له ڪهل وپهل به مني دهگوت:
 - ٿهمانه بڪه به ليستيڪ و بيانبه بڻ عهمارهڪه!

پاشان، ههرچيهڪي لهوانه پٽويست بوايه، بڻمالي دهبردهوهه
 و داواي ليدهڪرڊم ليستيڪي تازهيان پي دروست بڪهم.
 من يهڪ له باري خڙم تهماحم له هيچ شتيڪ نهبوو،
 تهنانت تهماحم له ڪتينيشتا نهبوو. ڪتينيخانهڪم بريتي بوو له
 ڪتينيڪي بچووي بيرانجي وڪومهله شيعريڪي هاينه. هزم
 دهڪرڊ شيعرهڪاني پوشڪين بڪرم، بهلام تاقه ڪتيفروشهڪي
 شار ڪه پيرهميترڪي خلهفاو بوو، داواي نرخيڪي زوري دهڪرڊ.
 بهلام ڪهم و زور تهماحم لهو موبيله و مافوور و ٿاوينه و

شتانه نه‌بوو، که له شوقه‌که‌ی ئاغاما به نارېک وپېڅی که له‌که بووبوون. به پاستی قه‌واره و بژن و په‌نگه دزیوه‌کانیان، نه‌عسابی نارېحه‌ت ده‌کردم. به‌پاستی زورم پق له ژووره‌کانی ئاغام بوو که پرېوون له شتی توو‌په‌هات و زیاده، زورم پېناخو‌ش بوو که ئاغام شتی خه‌لکی دینا و، له سه‌ر نه‌و‌شته بېکه‌لک و زیادانه‌ی ماله‌وه که له‌که‌ی ده‌کردن. خو شوقه‌که‌ی شاژنه مارگوش زور قه‌ره‌بالغ بوو، پرېوو له که‌ل وپه‌ل، به‌لام شته‌کانی نه‌و به‌لای که‌مه‌وه جوان بوون.

ژيانم به‌گشتی، بې سه‌روبه‌ر و گه‌وجانه ده‌هاته به‌رچاو، پرېوو له گه‌وجاتی. بۆ نمونه که هه‌وا که‌مېک خو‌ش‌بایه، ئېمه ده‌ستمان به نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی دوو‌کانه‌کان ده‌کرد، به‌لام زوری پېته‌ده‌چوو له به‌ه‌ارا پو‌باره‌که هه‌لده‌ستا و دوو‌کانه‌کان پر ده‌بوون له ئاو و پارکېته‌کانیان هه‌لده‌وشایه‌وه‌و ئاو ده‌یبردن و، ده‌رگا‌کانیان ده‌ئاوسا. که لافاو‌ه‌که ده‌نېشته‌وه کۆله‌که دارینه‌کان بۆگه‌نیان ده‌کرد. ئیدی نه‌م بویه‌ره به درېژایی ده سالان، هه‌موو سالی‌ک دوو‌باره ده‌بووه‌وه‌و زه‌ره‌ریکی زور به‌ر خه‌لکی ده‌که‌وت، که‌س نه‌بوو، بېر له چاره‌سه‌ریک بکاته‌وه و پېتش به‌م لافاو‌ه بگرېت. سه‌باره‌ت به‌و که‌شتی و به‌له‌مه بچوو‌کانه‌ی که هه‌موو سالی‌ک سه‌هۆله‌ندانی زستان غافلگېری ده‌کردن و تېکی ده‌شکاندن، هه‌مان تاس و هه‌مان حه‌مام بوو، به‌له‌مه‌کان ده‌شکان، خه‌لکی دوو‌باره دروستیان ده‌کردنه‌وه‌و هه‌مدیس له وه‌رزی زستانا ده‌شکانه‌وه، ئیدی نه‌م خولانه‌وه بېه‌وده‌یه‌ی خه‌لکه‌که‌م له‌م بازنه بۆشه‌دا زور له‌به‌ر گران بوو! وه‌ختایه‌ک هوی نه‌مه‌م له ئوسپ پرسی، پېم پېکه‌نی و گو‌تی:

- تەمەشای ئەم قەلەپرەشە بکەن چۆن دەقپىنیت! تۆ ھەقت چىيە؟ ئەم کارانە چ زیانیکیان بۆتۆ ھەيە؟ کەى ئەمە خەمى تۆيە؟

ئەوجا، بىئەوھى پرشنگى تەوسامىزى چاۋە شىنەکانى دابمرکىتەو، چاۋى لە چاۋ ھاوتەمەنەکانى خۇيا، زۆر ساف و گەش بوون، بە پاۋىژىكى کەمىک جديتر گوتى:

- تۆ زۆر ئاقلى کە ئەم شتانە سەرنجت پادەكىشن! ھەرچەندە ئەمە بۆ ئىستا ھىچ سوۋدىكى بۆت نىيە، بەلام لەگىنە پۆژى لە پۆژان بە کەلکت بىت. خراپ نىيە پياۋ سەروکارى دەگەل ئەقلا ھەبىت. زۆر شتى دى ھەيە پىۋىستە سەرنجت پابكىشىت..

ئىدى کەوتە گىرپانەوھى دياردە باۋەکانى ناو خەلکى:
- تۆ گوى لە سکالا وگلەيى خەلکى بگرە، خەلکانىک ھەن گلەيى دەکەن: " ئىمە زەوى وزارمان زۆر کەمە، لە نرخى نەبوۋدایە " لەو کاتەدا کە گلەيى دەکەن قولگا ھەلدەستى و ھەموو زەۋىيەکان دەکاتە ژىرەو. يان گلەيى دىکەى خەلکى ئەمەيە: " ئاۋى قولگا ھەستاۋە! لافاۋى بەھار و بارانى ھاۋىن کەندان چىدەکات و قولگا دووبارە زەۋىيەکان نقوم دەکات!

ئوسىپ، بى لایەنەنە ئەو دياردانەى دەژمارد، جۆرە غروورىک لە قسەکانيا پەنھان بوو، وەکو بلىنى بەخۇى دەنازى کە ئەو شتانەى دەزانى. لە سەرى پۆيى: - شتىكى دىکەش ھەيە کە شەۋاتە!

لەم پوۋەشەۋە ھاۋرەئى ئەو بووم، دەمزانى ھەموو ھاۋىنىک بەشى لە جەنگەل و بىشەکانى کەنارەکانى قولگا ئاگرىيان دەگرت. لە مانگى ھەوت بە دواۋە دوۋکەلىكى زەردباۋى چپ بەرى ئاسمانى دەگرت و دىيائى لىل دەکرد.

ئوسىپ لە سەرى دەپوات:

- بېشە و جەنگەلەكان، ھەرنەيسە، ھى دەولەتن، يان ھى دەولەمەند و مولكدارەكانن. جووتياران لىرەواريان نىيە. ئەگەر شارەكانىش بسووتىن زۆر گرىنگ نىيە، مەكۆ ومەلبەندى دەولەمەندانن، خەمى من و تۆ نىن. بەلام تۆ گوند و شارە دىيەكان وەرېگرە، ھەر ھاوینىك چەند گوند و دى دەسووتىن! بەلاى كەمەوہ سەد گوند دەسووتى؟ ئەمە زىيانىكى يەجگار گەرە!

نەرمە پىكەنىنىكى بۆ دەكات و دەلىت:

- ئىمە ئازارمان ھەيە بەلام ئاوەزمان نىيە! من وتۆ ئەوہ دەزانىن كە مالدارى و كاروكاسبى ئەو خەلكە بۆ خۆيان نىيە، بەلكو بۆ ئاگر و ئاوە، كردهى ئەوان و بردهى ئاگر و ئاوە!

بەبىزارىيەوہ پرسىم: - باشە تۆ بۆ پىتدەكەنىت؟

- بۆ پىتدەكەنم؟ ئاگر بە پوندكان نايەتە فەمراندن..

دلىابووم، ئەم پىرەمىردە قۆزە، ئاقلترىن كەس بوو كە تا ئىستا تووشى بووبووم. بەلام تا ئىستا پەيم بەوہ نەبردبوو كە حەزى لە چىيە يان رقى لە چىيە.

لە كاتىكا لەو شتانەم دەپرسى، زىاتر گىيانى كونجكاوى لە

لا وپوژاندم و لە سەرى پۆيى:

- تۆ تەمەشای ئەو خەلكە بكە، بزانه چ وزەيەكى

ويزانكەريان تىايە! بۆ نموونە ئاغات وەرېگرە، بزانه چۆن ھىز و توانای تۆ تالان دەكات. يان تەمەشای ئەو ئاسىيوہ بكە كە فودكا پىتى دەگەيەنى، كوپم دەوئى بتوانى ئەو ئاسىوانە بژمىرئىت - لەوہ زىاترن كە بىنە ژماردن. ئەگەر كوختەيكە بسووتى، دەتوانى يەككىكى دىكە لە جىياتى دروست بكەيتەوہ، بەلام ئەگەر مرقۇنىك بروختىت و ھەرەس بىنئىت، ھەرگىز

دروست ناکرېته وه. ئهرداليون يان گريگوری به نموونه
وهربگره. تهمهشا چۆن له دووکه لا نقوم بووه. گريگوری،
پياويکی به ئاوهز نيه بهلام پياويکه سهرپيژ له سۆز! وهکو
چۆن کۆمايهک پووش گر دهگرئ و کلپه دهکات، بهو ئاوايه گر
وکلپه لینهرز دهبيته وه. ژنان وهکو چۆن کرم له جهستهيهک
دهوپوکين، بهو ئاوايه بهسهر يا دادهبارن و تتي دهوپوکين.

من له پووی لاپرهسهنی و فزولیهته وه، نهک له پووی زیز
بوونه وه لیم پرسى: - باشه بۆچى ههر قسهيهکت بۆ دهکهه،
بۆ ئاغامى دهگيرپته وه؟

ئهم پرسياره، به هيچ جوړئ ئيجراجى نهکرد، زۆر به
شينيهى بهرسقى دامه وه:

- تا له بيره شهپانهكانت ئاگادارىي. تا ئامۆزگاريت بکات.
ئهگەر ئه ئامۆزگاريت نهکا، کئ ئامۆزگاريت بکات؟ من به
مه بهستى شوقارى و دوو زمانى قسهكانتى بۆ ناکيرپمه وه.
باوه بکه له بهر خۆتمه، تۆ کوړيکى کهوده و بئ ئاوهز نيت،
بهلام هيچ شهيتانيک نازانيت چيت له بير و خه يالدايه. باوه
بکه ئهگەر شتيک بدزيت، خه بهرت لينادهه، ئهگەر له گهل کچاندا
دهربچيت قسه ناکهه، ئهگەر بخۆيته وه و سهرخۆش ببیت هيچ
ناليم. بهلام دلنياه، هه موو ئه و بيروخه يالانهى له زهينتايه بۆ
دهگيرپمه وه.

- كهواته له ئيستا به دواوه قسهت بۆ ناکهه!
كه ميک بيدهنگ بوو، له كهيهكى رهش به ناو له پيپيه وه بوو،
سهرى و ئه و جا نيگايهكى باوكانهى کردم، سهريکى له قانده
وگوتى:

- وانپيه، درۆ دهکهيت. جگه له من کيت ههيه قسهى بۆ
بکهى؟ هيچ کهسيک.. بۆيه ناچارى هه موو قسهيهکم بۆ بکهيت..

لهوساته دا " ئوسىپ "م وهكو ياكوفى تونچى هاته بهرچاو،
هه رچه نده ئوسىپ، لهو پاك و خاوينتر بوو، بهلام وهكو ئه
گوڤى به هيچ كهس و هيچ شتيك نه ده دا.

هه نديجار، پيوتر فاسيليف و هه نديجارى دى پيوترى
عه رهبانچى وه بىر دىنامه وه، هه ندى جارى دى پنده چوو
هه نديك خالى هاوبهش له نيوان ئه و باپيرما هه بيت - ئىدى
له م پوووه يان له و پوووه له هه موو ئه و پيره ميترانه ده چوو
كه تا ئىستا ناسى بوومن. هه ره موويان له و پيره ميترانه بوون
كه تا رادهيه كي زور مايه ي سهرنج بوون، كه چى من هه ستم
ده كرد ژيان له گه ل ئه وانه دا زور دژوار و قىزه ونه. له وه
ده چوو به ئاموژگاريه مؤراليه زور و زه به نده كانيان، وهكو
خوره بدنه رۆحت و دلت بخۆن. باشه ئوسىپ پياويكى باش
بوو؟ نه خير. شه پرانى بوو؟ نه خير. پياويكى به ئاو هز بوو،
ئه مه م به پوونى تيا ده بينى. سهرم له بادانه وه زه نيبه
سهره كانى ده سورما، گه يمه ئه و قه ناعه ته ي كه باندورى
شيو ازى بير كردنه وه ي له سهر من كه مه، له ئه نجاما، هه ستم
ده كرد رقم ليه ته ي، خوشم ناوئ..

ئىدى جوړه هزرينىكى ره شيبينه له ناخما ده جو شا:

"خه لكى به يه كدى نامۆن، وى پرانى مجامه له و پيكه نينى
دۆستانه، هه ره موويان نامۆن به دنيا و خه لكى دنيا. پنده چى
شتاقيان داوى خوشه ويستى به ئه رز و خاكيانه وه نه به ستى.
ته نيا نه نكم ژيان و خه لك و هه موو شتيكى سهر پرووى زه وى
راستگو يانه خوش ده ويست. نه نكم و، شاژنه مارگو."

هه نديجار ئه م بيرانه و بيرين هاوشيوه ي ئه مانه وهكو په له
هه وريكى تاريك كه له كه ده بن و ژيان خه فه و خه مناك ده كه ن،
به لام ئه لته رناتيفى ئه م ژيانه كامه يه؟ چۆن فرياي خۆم بكه وم،

پوو بکهمه کوئ، دهردی دلم به کی بیژم؟ جگه له ئوسیپ
کهسی دیکهم شک نه دهربد، زیاتر و زیاتر په نام بۆ دهربد.

ئیدی به پوالت زۆر به بایه خوه گوئی له وړینه گهرم
وگوره کانم دهگرت، بۆ ئه وهی بچینه بنج و بناوانی ئه ندیشه
په نهانه کانم، به پرسسیاران دایده گرتمه وهو پشاش
ئه نجامگیریه کانی خوئی، به هینمی دهیگوت:

- دار کرۆک، ته پیریکی سرکه، به لام ترسناک نییه، کهس
لیی ناترسیت. من دلسۆزانه ئامۆژگاریت دهکهم که تا ته مهنی
بالح بوون بچیه دیر، تۆ که سیکى ده ماوه ری، به ئاسانی
ده ره قه تی وه عزخوانی دیت. ئهم کاره سوکناپی به دلت
ده به خشیت و پهنگه پاره یه کیشته دهست بکهوئ، پر به دل،
دلسۆزانه هه ز دهکهم ئهم کاره بکهیت، تۆ بۆ کاروباری ئهم
دنیا به نه خولقاوی، ده ترسم ده ره قه تی گیرمه و کیشه کانی ئهم
دنیا به نه یهیت..

من به هیچ جوړی هه زم نه ده کرد بچمه دیر، به لام ههستم
ده کرد، له ونگهی ژيانا سه ره گردان بووم. له دهروویه ک
ده گهرام که ده رباز بجم. ژيان له بهرچاوم وهک بيشه یه کی
وه رزی پاییز ده چوو، که دوا قارچکیان کو کرد بیه وهو ئومیدی
هیچی تری لئ نه کریت.

من فودگام نه ده خواره وه، دواى ئافره تان نه ده که وتم، له
جیاتى ئه وشتانه خووم دابووه کتیبان، تا زیاتر کتیبانم
ده خوینده وه زیاتر بیهوده یی ژيانی بۆش و به تال و بى ئامانجی
زۆربه ی خه لکیم بۆ به دیار ده که وت، ئه و ژيانه ی که من به هیچ
جوړی پتی پازی نه بووم. له ته مهنی پازده سالیدا به ئه ندازه ی
پیره میتردیک بیرم ده کرده وه. هه رچیه کم خویند بووه وه،
هه رچیه کم بینى بوو، هه رچیه کم بیستبوو، هه ره مه موویم له
میشکی خوما که له که کردبوو، میشک و زهینم له عه ماریکی

تاریک دەچوو که پر بئ له دار و شتی جۆراوجۆر، هەرچیم
دەکرد نەمدەتوانی پۆلێتیان بکەم و جیاپان بکەمەوه.
ئیدی ئەم بیروبۆچوونانە، وەکو چۆن ئاو کەشتیەکی شکاو
دیتنی و دەبات، بەو ئاواپە جۆلانەیی پێدەکردم..

من نەگبەتی، سکالا، نەخۆشی خەلکم زۆر بەلاوه ناخۆش
بوو، هەر دیمەنێکی ھۆشیانەیی وەکو خۆینرێژی، شەقاوہگەری،
قەرەقەشە وشەرە دەم، دەھری دەکردم، دەیکردم بە ھەیانێکی
دەندەیی ئەوتۆ کە دەمویست پەلاماری ھەر کەسێک بەدەم کە
بکەوێتە دەستم و تێرۆپری بکوتم، کە پاشان لەم کارەیی خۆم
تەریق دەبوومەوه، ھەندێجار ئارەزووی لێدانێ کەسێکی زالم
بەجۆرێ بەسەرما زال دەبوو، بە خوت و خۆپایی بەگژ ئەم
وئەودا دەچووم، ئیستاش کە ئەو حالەتانەم بیر دەکەونەوه، لە
شەرمان ھەموو گیانم وەسەرئاو دەکەوێت.

دوو کەس لە مندا ھەبوون، یەکیکیان گۆساخی و ھەرزەیی
و ھەموو لایەنە دزیو و کرێتەکانی ژیاانی جەرباندبوو، ئیدی
پۆتینیەتی ژیاانی ترسناک وای لێکردبوو لە ھەموو شتێک بە
گومان بئ و بەو پەپری نائۆمیدی بپوانیتە ھەم خەلکی و ھەم
خۆی. ئەم کەسە ئارەزوومەندی ژیاانیکی ئارامی گۆشەگیری
دوور لە شاران و لە خەلکی بوو. خەونی بە سەفەرێکەوه
دەبینی کە تەنیا کتیبان لە گەل خۆیدا ببات، سەفەری ولاتی
فارس بکات، یان بچیتە خەلوەتەوهو لە دێریکا بگیرسیتەوه.
یان لە کوختەییەکی ئاو لێرەوارێکدا بگیرسیتەوه یان لە کابینەیی
پاسەوانێکی ھێلی ئاسندا بچەوێتەوه یان لە قەراخ و
دەوروبەری شارا ببیت بە ھەس ھەس. چەند خەلکی لە
دەوروبەری ئەودا کەم بواپەن و لە بەشەرەن دووربایە بۆ ئەو
باشتر بوو.

که سه که ی دووه می ناخم، پیک پیچه وانه ی که سی یه که م
 بو، به روحی پیروزی کتیبان غوسلی ته عمید کرابوو. ئه ویش
 وه کو که سی یه که م باوه پی به بالادهستی زالمی و سه ختی
 ژیان هه بو، دلنیاوو که زولم و جهوری ژیان ده توانی به
 ئاسانی سه ری به پینئ یان بیخاته ژیر پیوه، به لام به
 پیچه وانه ی که سی یه که مه وه کولی نه ده دا، هه موو هیز و توانای
 خوی ده خسته گه پ که به رگری له خوی بکات، قه بوولی
 نه ده کرد دل و پوخی بخاته خزمه تی ریسواییه کانه وه. ددانی
 چیر ده کرده وه، کوله مستی ده گوشتی، ئاماده ی هه موو شه پ و
 گه نگه شه یه ک بوو. ئاسووده یی و خوشه ویستی خوی له
 کارکردنا ده بینئ، ئیدی وه کو قاره مانئ ناو پۆمانه فره نسبه
 سوارچاکیه کان، شمشیری له خوی ده به ست وله گه ل
 که مترین، هه لچوون و تووپه بووندا، هه لیده کیشا و به کاری
 ده برد...

له م سه رو به نده دا، دژمنایه تی هکی تووندم له گه ل ده رگاوانی
 کاباره یه کی شه قامی مالا بوکروفسکایا دا هه بوو. یه که مجار که
 دیتم و ناسیم به یانییه ک بوو که ده چووم بۆسه ر ئیش بۆ
 کامپه که، سه یرم کرد راکیش راکیش ئافره تیکی سه رخوشتی له
 عه ره بانه یه کدا که له بهر ده رگای کامپه که وه ستابوو، دینایه
 خواری. ئه م ئافره ته یه کینک بوو له مشتهریانی کاباره که ی ئه و،
 هه ردوو لاقی ئافره ته که ی گرتبوو، رایدیه کیشا، ده یویست
 بییه تیته خواره وه، گۆره وه کانی داکه ندرا بوو، ته نووره که ی
 هه لدرابوو وه و تا ناوقه دی به ده ره وه بوو. ئه م پیاوه بی
 ته ربیته، هه ر جنیویکی به ده ما هاتبا به و ئافره ته بیته وایه ی
 ده دا و تف بارانی ده کرد. ئافره تی داماو، به قژی په ریشان
 وده می داچه قیو وباسکی پرووت وخواوه وه، به ره به ره له ناو

گالیسکه که وه داده خزی. هه وه لجا پشتی، دوایی سهری که وت به سهر کورسی عه ره بانه که دا، ئه و جا داخزایه سهر پکتیی عه ره بانه که، ئه نجام کابرای ده رگاوان ده له کی دا وجه سته ی شینه وه بووی ژنه ی تاین، به ده ما که وته سهر شۆسته که وغل بووه وه.

کابرای عه ره بانچی، که نه جاتی بوو، قامچییه کی خێوانده پشتی ئه سپه که ی وبژی ده رچوو. ئه و جا کابرای ده رگاوان وه کو چۆن ولاخیک له عه ره بانه یه ک ده به سترئ، به و ئاوايه، خۆی به نێوان هه ردوو لنگی ژنه ی داماوا کرد، له هه ردوو لاقی نه وی و به سهر شۆسته که دا که وته پراکتیشانی. که ئه و دیمه نه م بینیی به جارئ شیت و شبر بووم، به هه شتاو به ره ولای ئه و چووم، پیک له م کاته دا، خۆم و شانسم، ئه و ته رازووه ی پیم بوو، له ده ستم که وت، ئه م پیکه وته من و ده رگاوانه که ی له به لایه کی گه وره پزگار کرد. به هه ر حال به هه شتاو بۆ کابرای ده رگاوان چووم، دام به عاریدیا، که وته ئه و دیو شۆسته که وه. بیئنه وه ی گوئ به و بده م، به ره و خانوو که چووم، به تووندی له زه نگی ده رگام دا، ده رگا کرایه وه، چه ند پوخساریکی ناحه ز ها ته به ر ده رگا، من هه ندئ قسه ی هه له ق و مه له ق و نامه فهووم کرد، پتده چوو به شیتیم بزائن. ئیدی گه پامه وه، ئه و ئه و زاره م، که له ده ستم که وت بوو، دۆزییه وه و ملی پیکای خۆم گرت. که به ره و پوباره که به پتیه بووم، تووشی هه مان عه ره بانچی بوومه وه. هه ر له سهر عه ره بانه که وه هاواری کرد: - ئافه رین، ده ستخۆش، باشت ته می کرد!

هیتشتا تو پر هیم نهیشتبووهوه، یه کسه به پروی کابرای
عهربانچیا هه لشاخیم که بۆچی هیتشتوویه تی یاروی دهرگاوان
بهو شتوازه نهنگینه مامه له دهگل ئه و ئافره ته دا بکات.
زۆر به هیمنی و بگره به جۆره ته وسیکیه وه به رستی
دایه وه:

- من هه قم چیه به سه ره وه. ئاغا یان خستیانه ناو
گالیسکه که وه و کریتی تا ئیره یان دامی، ئیدی هه قم چیه چۆن
ره فتاری دهگل دهکن یان نا؟ گرینگ کریکه مه، من کریتی
خۆم وهرگرتووه و ته و او.
- باشه ئه گهر بیانکوشتابیه؟!

وهکو یه کتیک به کوشتنی ژنانی سۆزانی و سه رخۆشان
پهاتین گوتی: - کوشتنی ئه و جۆره ئافره تانه ئاسان نییه.
له و بویه ره به دواوه، ته قریبه ن هه موو به یانییه ک کابرای
دهرگاوانم دهبینی، که له شه قامه که ده په ریمه وه ده مبینی، یان
شۆسته که ی گسک ده دا یان له سه ر پلیکانه که داده نیشته وهکو
ئه وه ی چاوه پوانی من بکات. که لئی نزیک ده بوومه وه له جینی
خۆی هه لده ستا، قۆلی لی هه لده مالی و به هه ره شه وه ده یگوت:
- ده م وقه پۆزت ورد وخاش ده که م ها!

ئه م پیاوه له چل سالان زیاتر بوو، کورته بالا و ورگن بوو،
ورگی له ورگی ژنی دووگیان ده چوو، لاقی کورت و
خوار بوون. له و بهر دهرگایه ده وه ستا به من پنده که نی. لوتف
ومهحه بهت و میره بان ی به نیگایه وه دیار بوو. ئه هلی شه پ و
ده عوا نه بوو. باسکه کانی له باسکه کانی من کورتر بوون.
دوای یه ک دوو هه زرش و په لامار کۆلی ده دا و راده ست ده بوو،
هانکه هانکی پنده که وت و ده یگوت: - راده سته بۆم پشیله
کیوی بزانه چیت به سه ر دینم!

من زوو لەم قەرەشە بى مانايانە بىزار بووم و پىمگوت:
- گوى بگرە قەل پياو. يەخەم لە يەخە بکەو، باشە؟
بە جۆرە گلەبىيەکەو گوتى: - خەئاي خۆتە، بۆ داکۆکى لە
خەلکى دەکەيت؟

لیم پرسى: - بۆچى ئەو پۆژە ئەو ژنە بىنەوايەت بەو
جۆرە پادەکيشا؟

- جا تۆ هەقت چىيە؟ بەزەييت پييدا دیتەو؟
- بىنگومان.

کەمىک بىندەنگ بوو، کەفى لالغاوہکانى سېرى و ئەوجا
پرسى:

- بەزەييت بە پشیلانىشدا دیتەو؟
- بەلى، دلم بە حالى پشیلانىش دەسپوتى.
يەکسەر گوتى:

- تۆ کەسىکى کەودەن و درۆزن و بەرەللايت، بۆم
بوەستە، نەرم فېرت دەکەم چۆن بژيت!

ناچاربووم بەو پىگايەدا بېرۆم بۆ سەر ئىشەکەم، کورت
ترىن پىگا بوو. بەلام بۆ ئەوہى تووشى نەبم، بەيانىان زۆر
زوو لە مالهوہ بەپى دەکەوتم. دوو سى پۆژ بە سەلامەتى
بوورى، بەلام دووبارە سەر وسەکوتى پەيدا بووہوہ، لە
دوورہوہ دىتم لە سەر پلىکانەکە پۆنىشتبوو، پشیلەيەکى
قاوہى لە باوہشا بوو و نەوازشى دەکرد. ھەرکە گەيمە دوو
شەقاوى ئەو ھەستايە سەر پىيان، ھەردو پاشووى
پشیلەکەى گرت و تا ھىز لە بازوويدا بوو، سەرى پشیلەکەى
کيشا بە دیوارە بەردىنەکەى تەنىشتيا و خوین فيچکەى کرد و
بە جلەکانما پىرژا. ئەوجا پشیلەکەى ھەلدايە بەرپىنى من، بە

ههشتاو خۆی گه‌يانده بهر ده‌رگای خانووه‌که و به ته‌شه‌ره‌وه
گوته‌:

- باشه؟ به دلته؟!

چ بکه‌م؟ يه‌کسه‌ر، به‌بێ هه‌چ قسه‌يه‌ک ئامبازی بووم، ئیدی
وه‌کو دوو سه‌گ، له‌ ناو حه‌وشه‌که‌دا تیک به‌ربووين و يه‌کمان
ده‌گه‌زاند، بېرازیکي چاکم کرد، دواي ئه‌وه‌ی ماندوو بووم، له
سه‌ری لاکه‌وتم و چه‌ند هه‌نگاوێک دوورتر له‌ سه‌ر سه‌وزه
گيايه‌که پونیشتم، به‌ تۆبزی لیوی خۆم ده‌گه‌ست بۆ ئه‌وه‌ی
هاوار نه‌که‌م. که‌ ئه‌م بویه‌ره‌م وه‌بېر دیته‌وه‌، موچوپکه‌م پێدا
دیت و سه‌رم ده‌سوڤمێ که‌ چۆن شیت نه‌بووم و تاوانیکم
نه‌کرد.

باشه‌ من بۆچی ئه‌م شته‌ ناحه‌ز و دزیوانه‌ ده‌گێرپه‌وه‌؟
بویه‌ ئه‌مه‌ ده‌که‌م تا ئیوه‌ی خوێنه‌رانی ئازیزم بزانی که‌ ئه‌م
شخانه‌ زۆر کۆن نین! ئیوه‌ تامه‌زروی پووداوین ترسناکن،
له‌زه‌ت له‌ خوێندنه‌وه‌ی حیکایه‌تین ترسناک ده‌بینن.. به‌لام من
زۆر کاره‌ساتی راسته‌قینه‌م به‌سه‌ر هاتووه‌، کاره‌ساتی ژيانى
پوژانه‌، پێم وایه‌ مافی ئه‌وه‌م هه‌یه‌ به‌ گێرپانه‌وه‌ی ئه‌وشخانه
له‌رزتان لێ بینم و بزانی له‌ کوێ و چۆن ده‌ژین.

ئیمه‌ هه‌موومان، ژيانیکي زۆر خراپ و پيس به‌سه‌ر ده‌به‌ین
و که‌س نییه‌ بته‌وانیت نکۆلی له‌وه‌ بکات! من به‌دل و به‌گیان
خه‌لکیم خۆش ده‌وین، حه‌زناکه‌م دلی هه‌چ مروفیک بېه‌نجینم،
به‌لام ناشیبی جله‌و بۆ سۆز شل بکه‌ین و حه‌قیقه‌ته‌ پێ سوێ و
به‌ ئازاره‌کان، به‌ وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌ین عوام خه‌له‌تین
په‌رده‌پۆش بکه‌ین. پێویسته‌ له‌گه‌ل ژيانا بین، هه‌رچه‌ی که‌مان
پێده‌کری له‌ پێناوی چاکه‌ و به‌رزیه‌تی مرو‌فانیدا بیکه‌ین.

... ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیک پتر په‌ستی ده‌کردم، شیت و شیری ده‌کردم، به‌رخورد وره‌فتاری خه‌لکی بوو ده‌گه‌ل ژناندا. خویندنه‌وه‌ی کتیبان ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی لا دروست کردبووم، که ژیان له ئافره‌ت جوانتر و بێگه‌ردتری تیانیه. ئه‌م بۆچوونه‌م به هۆی باندۆر و کاریگه‌ری نه‌نکم و حیکایه‌ته‌کانی وی سه‌باره‌ت به پاکیزه و فاسیلیسای فاما و له‌پێگی ناتالیای جلشۆری کلۆل و به‌هۆی سه‌دان هه‌زار زه‌رده‌خه‌ن و نۆرینی ژنانه‌وه، سه‌رچاوه و دایکانی ژیان‌ه‌وه، که به بوونی خۆیان جوانییان به ژیان ده‌به‌خشی، له‌لا چه‌سپی. له به‌ر هه‌مه‌کانی تورکینیف و هاینه‌دا، شکۆ و گه‌وره‌یی ژن، به‌رجه‌سته کرابوو، ئه‌مه جگه له‌وه هه‌رچه‌یه‌کم سه‌باره‌ت به ژن و شکۆ و گه‌وره‌یی ژن ده‌زانی، وله بیرم مابوو خۆم به قه‌رزارباری شاژنه مارگۆ ده‌زانی.

که ئیواران له کامپه‌که ده‌گه‌رامه‌وه، زۆر جار له سه‌ر گرده‌که‌ی ته‌نیشته‌ کۆنه قه‌لاکه‌وه ده‌وه‌ستم، ته‌مه‌شای هه‌تاوم ده‌کرد که چۆن له‌ودیه‌و قۆلگاوه ئاوا ده‌بوو، دیمه‌نین وه‌کو رۆبار و جویباران به ئاسمانه‌وه چیده‌بوون، که چی رۆباره‌که‌ی سه‌ر زه‌وی جاری سووری ده‌نواند و جاری ئه‌رخه‌وانی. له‌و ساتانه‌دا وام هه‌ستده‌کرد که دنیا وزه‌وی که‌شتیه‌کی گه‌وره‌یه، پره له زندانیان و به‌له‌میکی به‌هێز به‌ره‌و شوێنێکی نادیری پاده‌کشیت. زۆر جار بیرم له گه‌وره‌یی زه‌وی ده‌کرده‌وه. بیرم له‌و ولات و دیار و ده‌فه‌ره‌ دووره ده‌ستانه ده‌کرده‌وه، که له

کتیباندا شتم دەر باره یان خویندبووه، بیرم لهو خاک
وخه لکانه ده کردهوه که به شیوه ین جیاواز له مه ده ژیان، که
نووسینی نووسهرانی بیانی ژیانیکی هیدی تر، خوشتر و بی
کیشه تری له م هه را وهوریا و جه نجاهی ده وره بیری منی،
ده نواند...

ئیدی ئه مه ترسی ده په واندمه وه و ئومیدی ئه وه ی له لا
چنده کردم که ژیانیکی باشتر هه یه و پیاو ده بی بیگاتی.

به زۆری بیرم له وه ده کردهوه که بیژی نه بیژی پۆژی له
پۆژان تووشی که سیتی ساده و به ئاوه ز ده بم که پینگه م پی
نیشانبات و بمخاته سه ر پینگه یه کی پاک و پوناک.

پۆژیک، له نزیکی دیواری قه لایه که له سه ر بارستاییه ک
پۆنیشتبوم، خاله 'یاکوف' م هات به سه را. هه وه لچار نه
هه ستم پیکرد و نه یه کسه ر ناسیمه وه. هه رچه نده سالانیک بوو
له یه ک شاروچکه ده ژیا ین، به لام به ده گمه ن و به پیکه وت
یه کترمان ده بیینی. ده سستیکی به شانما دا و به ده م
زه رده خه نه یه که وه گوتی: - نامه خوا گه وه بووی!

هه نگه وه کو دوو کهس که هیچ خزمایه تیه کیان له به ینا
نه بیت، به لام ده می بیت یه کدی بناسن، که وتینه گفت وگو. من
له نه نکمه وه زانی بووم که خاله یاکوف دار و نه داری خو ی له
پاواردنا دانا بوو، سه ره نجام بوو بوو به یاریده ده ری
زندانه وانی، یه کیک له زندانه کاتیه کانی ده قه ری سیبری. به لام
کاره که ی زۆر خراپ به سه ریا ده شکیته وه. که زندانه وانه که
نه خوش ده که ویت، خاله یاکوفم له شوقه که ی خو یا ئاهه نگیتی
گه وه بۆ زندانیه کان سازده کات. که ئه مه ی لی که شف ده بیت
و له کاره که ی ده ر ده کریت و به وه تۆمه تبار ده کری که
شه وی زندانیه کانی ئازاد کردوه. هه رچه نده هیچ که سیک

هه‌لنه‌هاتبوو، به‌لام زندانیه‌کیان ده‌ستگیر کردبوو، که خه‌ریک بووبوو جانکوشی کلێسایه‌ک بخنکێنی، پرس وجۆ وه‌ختیکی زۆری خایاند، به‌لام کاره‌که نه‌گه‌یه‌ه دادگا - ئیدی زندانیه‌کان و زندانه‌وانه‌کان پێک که‌وتن و خاله‌ دلسافه‌که‌میان له‌و کێشه‌یه‌ پزگار کرد. ئیستا به‌تال و هه‌تال، بێ ئیش و کار ده‌سووپێته‌وه، کوپه‌که‌ی یارمه‌تی ده‌دات، کوپه‌که‌ی له‌ کۆرسی س‌روودخوانانی کلێسای پوکافچیکۆدا که له‌و سه‌روبه‌نده‌دا زۆر به‌نیوبانگ بوو، کاری ده‌کرد. خالم به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌یر باسی ئهم کوپه‌ی ده‌کرد:

- زۆر کوپیکی سه‌لار و سه‌نگینی لێده‌رچوه. ئیستا بووه به‌ سولێست، ئه‌گه‌ر من شه‌وانه سه‌ماوه‌ره‌که پێنه‌که‌م، یان جله‌کانی به‌ فلچه‌ خاوین نه‌که‌مه‌وه تووڤه ده‌بێت. کوپیکی پاک و خاوین و که‌شخه‌یه!

خالم زۆر پیر بووبوو، شپ و شه‌پریو، پو‌خسار داهێزراو، قژه‌ لووله‌ جوانه‌که‌ی ته‌واو ته‌نک بووبوو، گوێچکه‌کانی له‌ سه‌ری په‌وی بووبوونه‌وه، ورده ده‌ماری سوور که‌وتبوونه سه‌ر سپێنه‌ی چاوه‌کانی، گۆنا سافه‌کانی داچه‌کی بوون. به‌ په‌وانی قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌رچه‌نده ددانه‌کانی ساغ بوون، جارجار گرێ ده‌که‌وته قسه‌کانی.

من به‌ دیداری خو‌شحال بووم. ئیستا له‌ گه‌ل پیاویکا قسه‌م ده‌کرد، که به‌ ئاره‌زووی خو‌ی ژیا‌بوو، بێ دلی خو‌ی نه‌کردبوو، زۆرشتی بینی بوو، ژیا‌نی جه‌پ‌باندبوو. یه‌کسه‌ر گۆرانیه‌ شاد و به‌جۆشه‌کانی جارانی‌م بێر که‌وته‌وه، ئه‌و قسانه‌م بێر که‌وته‌وه که بابام ده‌رباره‌ی ئه‌و ده‌یکردن. بابام ده‌یگوت: - گۆرانیه‌کانی خودایی و کرده‌وه‌کانی شه‌یتانین. که

گۆرانی دهچرپ ئىژى شا داوده، كه كار دهكات دهلىنى
ئەشالومە!

خەلكى بەرپىزى شار بە بولقارەكەى بەردەمماندا پىياسەيان
دەكرد، خەلكى ھەمەجۆر و شىك پۆش بوون : ئەفسەران،
كارمەندانى دەولەت، ئافرەتانى خەشىك و نازدار بۇ خۇ پىاسە
و راوچكەيان دەكرد. خالم پالتۇيەكى شىر و ورپى لەبەر،
شەپقەيەكى دپاوى لە سەر، جووتى پىلاوى كۆنى لە پى بوو،
زوو زوو ئاوپى دەدايەو و ئەوجا تەمەشاي خۇى دەكرد،
دەتگوت شەرم لە شىر وشەپرىوى جل و بەرگەكەى خۇى
دەكات. ئىدى چووين بۇ كافەيەكى گەرەكى بوچاينسكى، لە
نزىكى پەنجەرەيەكەو دەنيشتين كه دەپروانيە سەر بازاپرەكە.

- ئەم گۆرانيەى خۇتت لەبىرە:

گەدايەك پانتۆلەكەى ھەلدەخات

تا وشك بىيئەو

گەدايەكى دى، لىنى دەدزىت..

بەدەم گوتنەو و وشەكانى ئەو گۆرانيەو، بۇ يەكەمجار
پەيم بە چەمك و مانا تەوسامىزەكەى برد، وام ھات بە بىرا كه
خالم ھەرچەندە پوالەتتىكى شاد و سادەى ھەيە، بەلام لە ناخا
وانىيە و كەسىكى دلرەشە. لە كاتىكا بە دەم خەيالەو پىكى
بۇخۇى تى دەكرد گوتى:

- با، لە بىرمە. بە ئارەزووى خۇم ژياوم، بى دلى خۇم
نەكردو، لە سەر فشقیاتی خۇم بەردەوام بووم و تا ئىستاش
ھەر تىر نەبووم. بەلام ئەو گۆرانيە ھى من نەبوو.
مامۆستايەكى پەيمانگە نووسیبووى. ئەرى ناوى چى بوو؟
لەبىرم نەماو. زۆرىش برادەر بووين. ژنى نەبوو، مەيگوسارى

دەکرد، پوژئیکى زستان له سەرما پەق بوووه. زۆر کەسم
لهوانه بينى که تا مردن دەستبەردارى خواردنهوه نه‌بوون!
ئەوه‌نده زۆرن له ژماره نايەن! تۆش دەخۆيته‌وه؟ ناخۆيته‌وه.
پەله مه‌که. بابات زوو زوو ده‌بينى؟ به‌راستى پياويكى خراپه،
پێده‌چى خله‌فابى.

يه‌ک دوو قومی خواردوه، ملی قوت کرده‌وه، وه‌خو
هاته‌وه، زمانى کرايه‌وه و بوژايه‌وه. باسى زندان و زندانيه‌کانم
لێن پرسى.

- تۆش بيس‌تووته؟

ته‌مه‌شايه‌کى ده‌ورو به‌رى کرد، ده‌نگى نزم کرده‌وه وگو‌تى:
- راسته زندانى بوون، به‌لام من هه‌قم چيه، خو قازى
ئەوان نيم. به‌لام ئەوانيش خه‌لکانىک بوون وه‌کو هه‌ر خه‌لکىکى
دى.. پێم‌گو‌تن براده‌رينه با دۆستانه پێکفه بژين، با که‌مىک
بو‌خو پابو‌يرين و ئەم گورانیه‌م بو‌گو‌تن:

براي‌نو گورانى بلین گورانى

پێک هه‌لده‌ن، پێک

شێته ئەوه‌ى خه‌م ده‌خوات

شادى و پێکه‌نين مافى

بى چەند وچوونى به‌شه‌ره

ته‌نيا که‌وجان ئەمه‌ نازان.

له ناکاوا پێکه‌نى، له په‌نجه‌ره‌که‌وه پوانيه كوچه‌که که
خه‌رىک بوو له تاريكى دا غه‌رق ده‌بوو. چەند کوشکىکى
بچووک هه‌شتا هه‌ر کراوه بوون، ده‌ستىکى به‌ سمىليا هه‌نا
وگو‌تى:

- هه‌لبه‌ته زندانيه‌کان ئەمه‌يان زۆر پێخۆش بوو، له که‌يفان

له پيستی خويانا نه‌ده‌هتورين. ئينسان له زندانا بيتا‌قه‌ت ده‌بيت.

ههركاتى خويندنهوهى ناوهكانيان تهواو دهبوو، دههاتن بۆ مالهكهى من. قودگا و خواردن ههنديجار من دهمكرى و ههنديجار تهوان. ژيانىكى خوشبوو، من ههزم له گورانى و سهمايه، له نيو زندانيهكاندا ههندي سترانقان و سهماكار ههبوو. ههنديكيان پى به كۆت و زنجير بوو. باشه به كۆت و زنجيرهوه سهما دهكرى! ئىدى من پىگه دهان كۆت و بهندهكانيان بكهنهوه. خويان تهوهنده وريا و شارهزا بوو، بهبنهوهى پيوستيان به ئاسنگه ربىت، كۆت و بهندهكانيان دهكردهوه! بهلام تهو بانگهشهيهى كه گوايه من به پرلهلام دهكردن و دهكهوتنه ناو شار و دزييان دهكرد، درويهكى پووته. كهس نيه بتوانى به بهلگهوه تهوه بهلمىتت..

بيندهنگ بوو، له پهنجهرهكهوه دهپروانيه تهو كاسبكارانهى كه به تهق وهور دووكانهكانيان دادهخست، و قفليان له دهرايهكانيان دهدا. تهوجا چاويكى له من داگرت و به دهنگىكى نهوى له سهرى پۆيى:

- تهگه راسست دهوئ، تهنيا يهك كهسيان شهوان دهردهچوو، تهوئيش پى به كۆت و زنجير نهبوو. له دزهكانى نيژنى نوفگورود بوو. ماشقهيهكى ههبوو، له نزىكى زندانهكه، له لاي روبرارى پچورك! مهسهلهى ههولى كوشتنى ياروى جانكوشهكهش تهو نهجامى تهو ههلهيه بوو كه وايزانى بوو بابايهكى بازركان و دهولهمنده. له توفه شهويكى زستانا تهو بويه ره پرووى دابوو، نههقهى نهبوو، ههموو خهلكى پالتوى تهستوورىان له بهر كردبوو، كورم دهويست جانكوش و بازركان ليكدى جيا بكاتهوه. ئىدى ياروى زندانيهكهى له مه پىتمهش، به سههو چووبوو.

که ئه و دیمه نهم هینایه بهرچاوی خۆم پێکه نین گرتمی،
ئهویش پێکه نی و له سه ری پڑی:

- ئیدی هه موو که سیک هه له ده کات.

له ناکاوا، خالم توو په بوو. قاپه که ی بهرده می دایه دواوه،
نیوچاوانی تیگنا، جگه ره یه کی پیکرد و به ده م مینگه مینگه وه
گوئی:

- ئیدی له کۆمه لگه دا دزی هه ره به بووه، هه موو دزاودز
که وتوون. دزی گه و ره دزی به چووک ده گری، له زندانی تووند
ده کات یان په هه نه ی سیبریای ده کات. به لام ئه م کاره چ
په یوه ندییه کی به منه وه هه یه؟ من هه قم چیه به سه ره وه،
چاویان ده ره هات، له پێیان بکه.. من روحي تایبه تی خۆم هه یه
و له روحي خۆم به پرسم.

یه کسه ر، کابرا قژنه توونچیه که ی ناو که شتی که م هاته وه
به رچاو، ئه ویش دایمه وشه ی " له پێیان بکه " ی به سه ر
ده مه وه بوو. ئه ویش ناوی یاکوف بوو.

خالم به نه رمی پرسى: - بیر له چی ده که یته وه؟

- دلت به و زندانیانه ده سووتی؟ خه فه تیان بۆ ده خویت؟

- ئاسایه پیاو به زه یی پێیاندا بێته وه و خه فه تیان بۆ
بخوات. خه لکی زۆر گه نج و باشیان تیا بوو. هه ندیجار به خۆم
ده گوت: " تو ناکه یته نینۆکی ئه میان یان ئه ویان، که چی تو
ئه مریان پێده که یته. " به راستی خه لکانیکی شایسته وزیره ک
بوون..

کاریگه ری و بان دۆری فودگا که و وه بیر هاته وه ی
بیره وه ره کانی، هینایانه وه سه رحال. هه ردوو ئانیشکی نانه
سه ر قه راخی په نجه ره که، سیفاره که ی له نیو قامکه زه ره کانی

وهرچهرخاند و تهزبیتحه یادگاربییهکهی زندانهوانهکهی خوی
دهنک دهنک ههلهدهسووپاند، له سهری پژی وگوتی:

- یهکیکم له لا بوو، خۆزگه گویت لینهدهبوو چۆن قسهی
دهکرد! ئەمه چاویکی کویر بوو، سهعاتچی بوو، له سهر
قهلبهزهنی گیرابوو، ههولیدا ههلیت، کابرایهک بوو دهتگوت
کلپهی ئاگره! خۆزگه گویت له دهنگی دهبوو، دهتگوت چریکهی
بولبوله، دهیگوت: " بهس ئەوهه تیبگهیهنن که بۆچی زهپابخانه
بۆی ههیه سکه لیبدات، من بۆم نهبی ها؟ ئەوهه تیبگهیهنن ".
شتاقمان نهماندهتوانی ئەوهی بۆ پروون بکهینهوه، تهناهت
منیش که زندانهوان وپاسهوانیان بووم نهمندهتوانی. یهکیکی
دیکهش ههبوو، ئەمه دزیکی مۆسکویی زۆر بهنامی، پاک و
خاوین وهیمن بوو، زۆر به ئەدهبهوه قسهی دهکرد.
دهیگوت: من له گهل ئەوهدا نیم، مرۆف تا پادهی مهرگ کار
بکه. بۆ نمونه من خۆم کارم دهکرد، زۆر کارم دهکرد،
ئهوچا دوو پیکم دهخواردوه، پارهییهکی کهمم له قومارا
دهدۆراند و ههندیک پارهم دهدايه ژنیکي دۆستم و ئەوچا
دهکهوتمه سهر ساجی عهلی، تینوو وهرسی دهبوايه سهرلهنوئ
شان بدهمهوه بهرکار. دهیگوت: " نا، من جاریکی دی ئەو
کهمهیه دووباره ناکهمهوه! "

یاکوف، خوی به سهر میزهکهوه دانهواندبوو، به جۆری
توورپه بووبوو، دهم وچاوی سوور بووبوووه، به پادهیهک
ههلهچووبوو، گویچکه تهنکهکانی دهلهرینهوه، له سهر قسهکهی
پژی:

- ئەوانه، کوپی خۆم، کهر نین. ئەوانه له ژیان
تینگهیشتون. به ههرحال، با واز لهوانه بینین! بۆ نمونه من
چۆن ژیاوم؟ که بیر له ژیاانی خۆ دهکهمهوه تهریق دهبمهوه.

ھەمىشە بە ترسەۋە ژياوم، جارى لە ترسى باوكم كە ھەمىشە
 ھاۋارى بەسەرا دەكردم، ئەمە مەكە، ئەۋە بكە، جارى لە ترسى
 بۆلەبۆلى ژنەكەم كە ئەمە بكە ئەۋە مەكە، خۇمىش لە پىناۋى
 پارەدا زىپرەم بەخۇم كىردىۋو. ژيانى من بەو ئاۋايە بوورى و
 ھالى حازر تەمەنم كەوتوۋەتە لىژى و، بووم بە بار بەسەر
 كۆپەكەمەۋە، ئەو دەمژىنى. بۆ ئەمە بشارمەۋە؟ ھالى حازر
 نۆكەرى كۆرەكەم، من بەگۈنى دەكەم و ۋەكو ئاغايەكى
 تەۋاۋ بەسەرما دەبۆلئىت، راستە بە 'باوكە' بانگم دەكات،
 بەلام لە گۈنى منا ۋەكو ئەۋەيە پىم بلى 'خولام'! ئايا من بۆ
 ئەمە دروست بووم؟ يانى من ئەم ھەموو پەنجەم بۆ ئەمە
 كىشاۋە كە لەلاى كۆپەكەم بىم بە خزمەتكار؟ ئاخىر من چ
 خىرو خۇشەكەم لە ژيان بىنيۋە؟

قسەكانىم زۆر لە لا گرینگ نەبوون، ھەر لە خۆۋە، بىئەۋەى
 بىر لە ۋەلامدانەۋە بكەمەۋە گوتم:
 - منىش وام، نازانم چۆن بژىم.. پۆژم بە چ پۆژگارنىك
 دەكات..

پىكەنى: - چما كەس دەزانىت؟ لە ژيانما كەسىكم نەبىنيۋە
 ئەۋە بزانىت! خەلكى خوويان بە ژيانەۋە گرتوۋە، ژيانىان لە لا
 بوۋە بە عادەت و خو، لىي راھاتوون..

جارىكى دى توۋپەيى، بە سەر دەنگيا زال بوو:
 - لە زندانا، گەنجىكى خەلكى ئەريول ھەبوو، ئەمە بە ھۆى
 دەستدرىژى سىكسى و زەوتكردنەۋە دەستگىر كرابوو، لە
 بئەمالەيەكى خانەدان بوو، سەماكارىكى بىي وىنە بوو،
 گۆرانيەكى ھەبوو بە نىۋى فانكا، ھەموۋان ھەزىيان لىدەكرد:

فانکا ویل و سەرگەردان
لە گۆرستانیکا دەسوورایەوه
پەست و خەمگین
بەتاقی تەنیا
فانکا، چیتە چما
لەم ناوێ دەسووریتەوه
بەسەر تەرمی
خەلکیدا دەگەڕێی؟

هەرچەند بیرم دەکردهوه، هیچ شتیک لەم گۆرانیەدا نەبوو
کە مایەی شادی بێ، بەلکو حەقیقەت بوو، بەشەر هەر کاریک
بکات، ئاقیبەتی هەر گۆڕ و گۆرستانە! بۆیە کە دەگەمە ئەو
قوناغە، بەلامەوه گرینگ نییه چ زندانی بم چ زندانەوان!
لە قسەکردن ماندوو بوو، پێکەکەی هەلدا، وەکو
چۆلەکە یەک چاوەکانی تروکاند و بەنیگایەکی حەسرەتبارەوه
پوانیە پەرداخە بەتالەکە، ئەوجا جگەرەیهکی پێکرد و تۆپەلە
دووکلێک لە دەوری سمیلی پەنگایەوه.

پێوتری بەنا، کە بە هیچ جۆری لە خالە یاکوفم نەدەچوو،
زۆرجار دەیگوت: "هەر کاریک بکەین و هەر هیوا و
ئۆمیدیتمان هەبێ، دوا چارەنووست هەر کفن و گۆرپە." منیش
زۆرم لەم جۆرە قسانە بیستبوو!
حەزم نەدەکرد هیچ پرسیاریکی دی لە خالە یاکوفم بکەم.
زۆر دلم بە حالی دەسووتا. خەفەتم بۆی دەخوارد. دەنگی
گۆرانیەکانی و ئاوازی گیتارەکەیم وەبیرهاڵەوه کە خەم و

بیزاری له دلی خه مینی گویگر دهره واندوهه. تسیگانوکی
 شوخیبازیشم له بیر نه چووبووهوه، نه خیر، له بیرم
 نه چووبووهوه، نه کوپه ی که کهوته ژیر خاچه کهوه و پان
 وپلیش بووهوه، که پوانیمه پوخساری توورپه ی خالم، پر به
 دل حهزم دهکرد لیتی بیرسم که شاخو هیشتا نهو بویه ره ی
 له بیر ماوه. به لام نهو پرسیارهم لیتی نه کرد.

چاوم برپیه نهو دۆله ی که ئیستا مژ ودوومانی هه یفی
 ته باخ (ئاب) دایپۆشی بوو، له قوولایی دۆله کهوه بونی کالهک و
 سئو بهرز ده بووهوه. گلۆپین نهو جادهیه ی ده چوو بۆ شار
 ههلبوون، هه موو ئه م دیمه نانه م به لاره ناشنا بوون : شووتی
 نهو که شتی هه لمینه ی که بۆ ربینیسک ده چوو بهرز بووهوه،
 نهو جادهنگی شووتی نهو که شتییه ی بۆ پرم ده چوو بهرز
 بووهوه..

خالم گوتی: - ده ی باشه ده بن برۆم.
 له بهر دهرگای کافه که دهستی گوشیم و به سوعبهت و
 شوخییه وه گوتی:

- ره شین مه به، تو هیشتا گه نجیت، ره شینی دانه بۆ من،
 به لام نه مهت له بیر بئ: " براینۆ گۆرانی بلین گۆرانی " ده ی به
 دوعا، من بۆ کاتدرائییه ی ئوسبینسکی ده پرۆم!

لالۆم پۆیی، منی به دوودلی به جیته یشت، به گرده که دا
 هه لکه پام و هه وه لجار به ره و شار پۆییم و پاشان به ره و
 کیلکه کان نشیو بوومه وه. مانگ چوارده بوو، هه ور به
 نزمیه وه به ری ئاسمانی ده گرت و دنیا ی تاریک ده کرد و
 سیته ره که می له سه ر نه رزه که ده سپیه وه، به ناو کیلکه کاند،

به دهوری شارا سوورپامهوه، گه ییمه پوباری قولگا، له
 سهرهولیتزگه کهی لای روباره کهوه، له سهر سهوزه گیایه تهپ
 وتوزاوییه که پالکه وتم، ماوهیه کی زور روانیمه پوباره که،
 پوانیمه میترگ و مه زرا و دهشت ودهره کپ و بیدهنگه کهی
 نهوبه ری پوباره که. سیته ری هه وره کان به نه سپایی به سهر
 پوباره که دا ده پویین، ده تگوت خویان له ئاوی پوباره که
 شور دووه و که له میترگ و مه زراکان نزیك ده بونه وه،
 خاوتنتر ده یاننواند. هه موو شتیکی ده وره برم کپ وکپ بوو،
 هه موو شتیکی به نه به دلی و له ناچاریدا ده جوولا، نه که له
 خوشه ویستی ژیان و زهروورتهی جووله.

پپ به دل چه زم ده کرد، سووکی هه ستم و له سهر نه رزه که
 بکهومه سه مایه کی نه وتو که هه موو شتیکی وخویشم له بیر
 بکه م، هه موو ئاشقانی شادی و شادمانی، ژین و ژیان،
 نه وانه یی که دی و ژیانیان خوشدهوی بیتنه سه ما و هه لپه رکئی،
 خویان بق ژیانیکی پاکتر وجوانتر و بویرانه تر ئاماده بکه ن..
 له دلی خودا گوتم: "نه گهر فریای خو نه که وم و کاریک
 نه که م تیا ده چم."

زورجار، له رۆژانی هه ور وهه لا و گرژ ومونی پایزدا، که
 هه تاوم به ئاسمانه وه نه ده بیینی، یان هه ر هه ستم پیتنه ده کرد به
 ناو لیژه واره کان که وتووم و رینگام گوم کردووه. به لام
 لیپراوانه بق رینگه یه که ده گه پام که بمباته وه سهر رینگه کی
 خوم، خو نه گهر رینگه نه دوزیباوه، ددانم چیر ده کردنه وه،
 ئازایانه به ناو لیژه واره که دا ملم دهنه و به ره و پیتش ده چووم،
 دار و ده وهن و زه لکاو و زونگاوانی پپ خه تهرم ده دایه ژیر

پنوه و له هیچ نه ده تر سام. هه موو جار یکی ش، به پیکه وت
ده گه بیمه وه سهر راسته ریگا که.
له پاییزی ئه و ساله دا، پرووم کرده قازان، به و ئومیده
په نهانی ه ی که به لکو له ویندهر دهر فته و دهره تانیک بو خویندن
بدۆز مه وه.

۱۹۱۴

تکبیری:

پوڙي چوارشهمه ۲۰۲۰/۱۰/۲۸ له سلیماني، گډه کی چوارچرای نوی، له پاچهي ئم بهرهمه بوومه وه که به شتيوه کی به اوردکاریانه له م دوو دهقي خواره وه وهرمگيړاوه.. جا نه گهر نه مه بوويته هي هی نه وهی هندیك دهسته واژه و پسته و پهره گرافي دهقه کوردیه که له پواله ت و شتيوه دا ته واو له گهل سهرچاوهی یه که مدا تیکنه کاته وه نه وا له گهل سهرچاوهی دووه مدا ديته وه و دیاره پینچه وان ه ش پینچه وان یه. هه لبه ته به دلتیاییه وه پاچفه کوردیه که نه گهر له هه ردو پاچفه (عه ربی و فارسییه که) باشت نه بی، نه وا هیچی له وان که متر نییه و بی چهند وچوون پرووی مه جلیسی دهقانی هه به..

سەرچاوه‌کان:

- مکسیم غورکی / المؤلفات المختارة فى ٦ مجلدات، المجلد ٢ ،
بین الناس، جامعياتى / ترجمة المحامى سهیل ایوب، دار رادوغا،
موسکو/١٩٨٨.

- در جستجوی نان/ ماکسیم گورکی، احمد صادق/ انتشارات
نگاه / چاپ اول، ١٣٨٨، تهران.

زنجیره چاپکراوهکانی دهزگای رۆشنییری جه مال میرهان

- ١- تاریخ مملکه حماة الايوبية- ابراهيم بشار قاسم
- ٢- في رثاء عامودا- عبداللطيف الحسيني-غسان جان کير
- ٣- پاکیزهکانی ئه نفال- محمد ره ئوف
- ٤- نسل کشی در عراق- هومان رایتس ٧٣
- ٥- کاریگری ئاسهواره کومه لایه تیهکانی کیمیا بارانی هه له بجه-
سه رهنگ محمد-
- ٦- تارماییهکانی هه له بجه- پ.د.مایکل.جهی.کیلی- و: کارزان محمد
- ٧- جینۆساید زنجیره یهک -- ته ها سلیمان
- ٨- تیمور (ئینگلیزی)- عارف قوربانی- و: عبدالکریم عوزیری
- ٩- تیمور (عربی)- عارف قوربانی- ت: سۆران علي
- ١٠- تیمور (فارسی)- عارف قوربانی- و: رشید حیدری
- ١١- تیمور (کوردی)- عارف قوربانی
- ١٢- ئه نفال پرسى قوربانی- شوێش محمد حسین
- ١٣- التهجير القسري والصهر القومي نوعان من الاباده الجماعية
آ.م.د. نبیل عکید محمود
- ١٤- هه لۆیستی پۆژنامه گهری میسری له باره ی جینۆسایدی گه لی کورده وه-
د. محمود زاید- و: ئیدریس جه بار
- ١٥- دیدیکی نوێ بق یادکردنه وه ی تاوانهکانی جینۆساید- عومەر محمد
- ١٦- جینۆساید- د. سالار باسیره

بابام له حهوشه دا بوو، چۆكى دادابوو و تهشوييه كى به دهسته وه بوو و
سهرى تهستوونيكى تيز ده كرد، تهشوييكه هه لېرى وهكو ئه وهى
بيهوى به سهرميا بكتيشيت، ئهوجا كلاوهكهى له سهرى داگرت، به
تهوس وتوانجه وه گوتى:

- سلاو حالى جه ناب، ديمانهت به خيئر! ته واو، ئيشه كهت ته واو بوو؟ دهى
ههنوكه ده توانى به ئاره زوى خوٽ، چونت پيخوشه ئاوا بژيت. تفو
له و شيرهى له دهمت نراوه!

نه نكم قسه كهى پيئيرى و گوتى: دهى به سه، ئه م قه وانهمان زور بيستوو.
ئيدى ئه ومان به جيھيشت و خومان به ژورا كرد، نه نكم سه ماوهره كهى
پيكرد و گوتى: - ئيستا بابات به ته واو تهى نابووت بووه! تاقه پوليكى
قه لى پى نه ماوه، هه رچييه كى هه بوو، داي به نيكولاى زپكوپى تا بوى
بخاته ئيشه وه، به بى ئه وهى هيچ وه سليكى پى ئيمزا بكات، ئه نجام كه س
نه يزانى چى روويدا، گرینگ هه رچى دارونه دارى هه بوو، له دهستى دا،
بووبه هه لم و چوو به ئاسمانا. من هويه كهى ده زانم، هى ئه وهيه هيچ
سه ده قهيه كمان لى نه داوه، ده ستمان به هه ژاران و نه دارانه وه نه بووه،
به زه بيمان به كلولاندا نه ها تو وه ته وه. ئيدى خوا له دلى خويدا
گوتوويه تى: "بۆچى ئه م هه موو ماله به مالباتى كاشرين بدهم؟" ئيدى
قه رارى خوى داوه هه موو شتيكى ليوهرگرتينه وه ته واو.

ناوه ندى تويزينه وهى نه ده بى

عه بدولرهمان زه بىحى

له سهر نهركى (د. تهها ره سوول) چاپكراوه

2021